

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 08159417 2

Herrmann

BAE

Digitized by Google

PRICES
OF THE
OXFORD POCKET CLASSICS.

	Paper.		Bound.	
	s.	d.	s.	d.
Æschylus	2	6	3	0
Aristophanes. 2 vols.	5	0	6	0
Aristotelis Ethica	1	6	2	0
Cæsar	2	0	2	6
Cicero De Officiis, de Senectute, et de Amicitia	1	6	2	0
Ciceronis Tusculanarum Disputationum Libri V.	1	6	2	0
Cornelius Nepos	1	0	1	4
Demosthenes de Corona et Æschines in Ctesiphontem	1	6	1	0
Euripides. 3 vols.	5	0	6	6
——— Tragicæ VI.	3	0	3	6
Herodotus. 2 vols.	5	0	6	0
Homeri Ilias	3	0	3	6
——— Odyssea	2	6	3	0
Horatius	1	6	2	0

S. V. F. & CO. LONDON

					Paper.		
					s.	d.	
Imitation	versus	1	0	
		5	0	6
La		2	0	2
Bound.							
Luc.	d.	1	6	2
1	6						
Phæ		1	0	1 4
0							
Sallust		1	6	2 0
6							
Sopheck		2	6	3 0
0							
Tacitus.		4	0	5 0
1							
Thucydide	als.	4	0	5 0
Virgilius		2	0	2 6
Xenophontis	orabilia	1	0	1 4
Xenophon's An	is	1	6	2 0

A 1/2 Edition. 16mo. 6d.

THE LAW OF THE GREEK ACCENTS.

By the Rev. JOHN GRIFFITHS.

Uniform with the Oxford Pocket Classics.

1. Herodotus 2. Thucydides

JOHN HENRY and JAMES PARKER, Oxford and London.

CLASSICS.

OCTAVO EDITIONS.

THE ETHICS,

With English Notes. By the Rev. W. E. JELF, M.A.,
late Student of Christ Church. Just published,
8vo., cloth, 12s.

Text separate, 5s. Notes separate, 7s. 6d.

THUCYDIDES,

With Notes, chiefly Historical and Geographical.
By the late T. ARNOLD, D.D. *A New Edition*,
with Maps. 3 vols., 8vo., 11. 10s.

THUCYDIDES.

The Text of ARNOLD, with his Argument. The Indexes
adapted to his Sections, and the Greek Index
greatly enlarged. In One thick Volume. 8vo., 12s.

HERODOTUS.

Edidit THOMAS GAISFORD, S.T.P., Gr. Ling. Prof.
Reg. Editio Tertia, subinde emendata. 2 vols.,
8vo., 11. 1s.

MITCHELL'S SOPHOCLES.

SOPHOCLES TRAGEDIÆ, with Notes, adapted to the
use of Schools and Universities. By THOMAS
MITCHELL, M.A. 2 vols., 8vo., 11. 8s.

The Plays may also be had separately, at 5s. each.

JOHN HENRY and JAMES PARKER, Oxford and London.

ἩΡΟΔΟΤΟΣ.

**H E R O D O T I
H I S T O R I A :**

CUM VITA HOMERI.

TOM. I.

OXONII,

JOANNES HENRICUS ET JACOBUS PARKER;

ET LONDINI, 377, STRAND.

**SRP
MDCCCLVIII.**

**THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY**

214835

**ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.
1901**

OXONII: EXCUDERANT J. H. ET J. PARKER.

EDITORIS MONITUM.

IN hac editione textum Historiæ ad mentem Joannis Christ. Fel. Bähr (Lips. 8vo. 1830-5.) recudimus ; notas chronologicas summis paginis affiximus. Vitam Homeri ex Antonii Westermann *Vitar. Scriptor. Græc. Minor.* desumpsimus ; singulorum librorum Argumenta, itemque Indicem Historicum (quibusdam tamen resectis,) ex editione Tauchnitiana. Tabulam Chronologicam (ope præcipue Henrici Fynes Clinton *Fast. Hellen.*) ipsi confecimus.

Oxonii,
Jul. 1849.

ARGUMENTA.

LIBRI PRIMI.

A temporibus maxime remotis ad annum A. C. 529, OL. 62. 4.

QUAE causae impulerint Græcos ad bella cum barbaris gerenda, secundum Persarum hac de re narrationes, c. 1—5. CROESI, LYDORUM REGIS, ut qui primus Græcos in Asia sibi tributarios fecerit, REGNUM ET RES GESTÆ, 6—94. De Candaule et Gyge narratio, 8—12. Gyges ejusque successores usque ad Croesum, 13—22. De Arione narratio, 23, 24. Croesi imperium, 26—28. Solonis apud Croesum commemoratio, 29—33. Croesi filius in venatu interfectus, 34—45. Croesus explorat oracula. Ejusdem de Græcis sibi adjungendis consilium, 46—56; hinc de rebus ortuque Græcorum; Pelasgi, 56, 57. Pisistratus, 59. Lycurgus legislator, 65. Lacedæmoniorum cum Tegeatis bellum, 66. Fœdus eorum cum Croeso factum, 69. Croesus cum exercitu in Cappadociam proficiscitur, 71. Causa belli, 73. Scytharum olim irruptio. Thales, 74. Croesus Halyn transit, 75. Prælium inter Croesum et Cyrum, 76. Croesus Sardes redit, 77. Prælium ad Sardes, 80. Croesus obsessus mittit Lacedæmonem legatos, auxilium arcessitum, 81. Sardes captæ, 83—91. Varia de Croeso et de terra Lydia, 92. De Tyrrhæno ejusque colonia, 94.

RES A CYRO GESTÆ, rege Persarum; ante quem Assyrii et Medi, 95—216. Medorum regnum et reges, quorum primus Deioces, 96. Astyages, 107. De Cyri infantia narratio. Harpagus, 120. Cyrus in Persiam remissus, 121. Harpago stimulante bellum suscipit contra Astyagem, 125. Quem prælio vincit, 128. Persarum religio, et mores, 131—140. Iones et Acolenses sibi metuentes a Cyro, legatos Spartam mittunt, 141. De Ionum rebus, 142—161. Spartani Ionibus negant auxilium; Cyro, ne damnum iis inferat, denunciant, 162. Cyrus contemptim his respondet. Bellum contra Babylonios aliosque populos facturum Ecbatana redit et legatos bellum contra Iones persequi jubet, 163. Pactyæ, 167. Phœcenses, 162. Abdera condita, 168. Iones victi, 169. Bias. Thales, 170. descriptio, 177. Belus, 182. Semiramis. Nitocris, 184. Labynetus, Cares, 171—176. Cyri adversus Babylonios bellum. Urbis Babylonis descriptio, 188. Cyrus derivato Euphrate urbem capit, 191. De terra Babyloniorum eorumque moribus. 192—200. Cyri bellum contra Massagetæ.

quorum terra describitur, 201—204. Tomyris regina Massag. 205. Cyri de Dario somnium, 208. Massagetarum pars dolo caesa, 211. Cyrus proelio victus et occisus, 214. Massagetarum mores, 215, 216.

LIBRI SECUNDI.

A temporibus maxime remotis ad annum A. C. 525, Ol. 63. 3.

Sequitur libro tertio CAMBYSES, Cyri successoris, CONTRA ÆGYPTIOS EXPEDITIO. Ideo ÆGYPTI DESCRIPTIO et historia, c. 1—182. Antiquitas gentis, 2. Ægyptiorum inventa, 4. Amplitudo terræ, 6. Sinus Arabicus, 11. De Nilo fluvio, 13—24. Mores et religio Ægyptiorum, 25. Taurus, 28. Isis, Osiris, 40. Hercules, 43. Pan, 46. Bacchus, 47. Græcorum dei, 50. (Homerus, Hesiodus), 53. Jupiter Dodonæus et Ammon, 54. Ceres, 59. Diana, 60. Minerva, 62. Sol Latona, Mars, 63. Bestiarum cultus. Feles, Crocodilli etc., 65. Phoenix, 73. Serpentes, 74. Ægyptiorum mores, 77. Carmina. Maneros, 79. Salutatio, 80. Vestes, 81. Superstitio, 82. Medici, 84. Condiendi cadavera ratio, 86. Chemmis urbs, 91. Lotus, 92. Pisces, 93. Oleum, 94. Naves, 96. Inundatio, 97.

Sequuntur reges. Menes, 99. Mæris, 101. Sesostris et res ab eo gestæ, 102—110. De Colchis, 104. Geometriæ origo, 109. Pheron rex, 111. Proteus rex, ad quem Paris cum Helena delatus, 112. Homerus, 116. Ægyptiorum de Troja narratio, 118. Menelæus, 119. Rhampsinites rex ditissimus; de ejus divitiarum raptoribus narratio, 121. Ægyptiorum de animæ immortalitate opinio, 123. Cheops Pyramides extruit, 124. Chephren rex, 127. Mycerinus rex, 129. Asychis rex, 136. Anyais Sabaco, 137. Sethon rex, 141. Antiquissima de Ægyptiis, 142—146. Duodecim reges creati, 147. Labyrinthus, 148. Lacus Mæridis, 149. Psammetichus rex, ejusque opera, 151. Neco, 158. Psammis, 160. Apries, 161. Amasis, 162. De Ægyptiorum populis eorumque divisione, 164—168. Minervæ templum, 169. Amasidis res gestæ, 172. Græcis data Naucratis, 177. Fœdus cum Cyrenæis, 181. Amasis templa Græciæ donat. Cyprum occupat, 182.

LIBRI TERTII.

A. C. 526—508? Ol. 63. 3—Ol. 63. 1?

Causæ belli inter Cambysem et Amasin, regem Ægypti, c. 1—3. Phanes transfuga Cambysi de itinere exponit, 4. Describuntur regiones,

quibus proficiendum, 5. Cambyses fœdus facit cum Arabum rege, 7. Psammenitus patri Amasi succedit et bellum suscipit, 10. Vincuntur Ægyptii, 11. Memphis urbs a Persis capitur, 12. Narratio de rege Psammenito capto, 14. Cujus filii præficiuntur Ægypto a Cambyse, 15. Camb. furor in sacra Æg. 16. Expeditio ejus in Æthiopes decreta, 17. Æthiopes, 18—25 Ichthyophagi, 21. Persæ adversus Ammonios missi, 26. Cambyses Apin Ægyptiorum violat, 27. Occidit Smerdim fratrem, 30. Et sororem, 31. Klins morbus, 32. Prexaspea. Croesus, 34. Cambysis insania in religionem Æg. 37. Narratio de Polycrate Samio, qui, 39. Cambysi auxilio mittit Samios sibi suspectos, 44. Deficientes hi ab Lacedæmoniiis auxilia impetrant contra Polycratem, 46. Corinthii, 48. De Periandro narratio, ejusque filio, et Corocyæis, 50. Lacedæmonii Samo abeunt infecta re, 55. Samii exules Cretam secedunt, 59. Memorabilia Sami insulæ, 60.

Pseudo-Smerdis cum fratre, magi, occupant imperium Persarum, 61. Obiit in reditu Cambyses, 66. Otanes fraudem magorum detegit, 68. Septem conjurati consultant, 70. Prexaspia testimonium, 74. Septem conjurati magos reges trucidant, 76. Magophonia, 79. Colloquium de regno. Democratia, 80. Aristocratia, 81. Monarchia, 82. Otanes liber, 83. Darius equi hinnitu rex, 86. Ejus regni ambitus, 88. Indi, eorumque terræ descriptio, 98. Arabia terra, 107. Æthiopia, 114. Extremæ Europæ terræ, 115. Arimaspi, 116. Aces fluvijs, 117. Intaphernes in Darium committit et punitur, 118.

Interseritur de Polycrate historia, qui, dolo captus ab Orcete Sardium præfecto, perit; 120. Orontes ipse rebellis Darii jussu interfectus; ejus servi Susa deducti; inter quos, 126—128. Democedes, Crotoniates, medicus, regem sanat et Atossam,—129. Redeundi in patriam studio instigat Darium per Atossam ad bellum Græciæ inferendum, 134. Mittitur cum speculatoribus in Græciam. Eorum satum, 135. Syloson, frater junior Polycratia, jussu Darii per Otanem Samum, restituitur. Mæandrius expulsus, ad Cleomenem, regem Spartanorum profugit, 139.

Babylonii rebelles obsessi a Dario, 150. Zopyri factum, 154. Babylonis expugnatio, 158. Poena, 159. Zopyrus præfectus Babylonii. Ejus posterii, 160.

LIBRI QUARTI.

A. C. 508?—506? OL. 68. 1?—3?

DARIi ADVERSUS SCYTHAS EXPEDITIO, ad ulciscendam eorum in Asia dominationem suscepta, c. 1—144. Nimirum Scythæ per annos viginti octo Asiam tenuerant, 1. Redeunt in terram suam, 2—4. Eorum reges antiquissimi, 5. Hercules in Scythia, cujus filius Scythæ ex Echidna, 9. Aliæ narrationes Græcorum, 11. Aristæ, 13. Hujusque carmina Arimaspea, 14. Terræ Scythiæ descriptio, adfiniumque terrarum, 16—31. Hyperborei, 32. Hyperochæ et Laodice, 33. Olen Lycius, 34.

Geographia terrarum a mari rubro ad Pontum Euxinum, 36. Lybia, 41. India, 44. De Europa, 45. Gentes ad Pontum.—Anacharsis, 46. Flumina Scythiæ, 48—58. Martis cultus, 59. Instituta bellica apud Scythas; sacra; civilia, 64. De Anacharsi, 76. Scyles rex, 78. Scytharum multitudo. Memorabilia, 81.

Darius movet Susis, 83. Pons ad Bosporum, 85. Ponti mensura, 86. Mandrocles architectus. Copiæ Darii, 87. Iones ad Istrum. Darius per Thraciam, 89. Getas subigit, 98. Zamolxis, 94. Darius Istrum transit, 97. Iones pontem custodiunt, 98. Scythiæ sitna, 99. Scythæ finitimos populos sibi adjungunt. Qui describuntur, 102. Amazones, 110. Scytharum legatio ad reges finitimos, eorumque responsa, 118. Scytharum ratio belli gerendi, 120—128. Darius eos persequitur, 124. Poscit prælium, 126. Scytharum ad Iones ad pontem legatio, 128. Scythæ Dario quæ dona miserint, 131. Acies Scytharum; lepus, 134. Darius ad Istrum redit, 135. Quem persequuntur Scythæ, 136. Miltiades, 137. Iones partem pontis solvunt. Scythæ accedunt, redeuntque, Darium quæsitum, 139. Darius venit ad pontem, vocatoque per Ægyptium vocallesimum Histiaeo, ponteque juncto, transit; dein, 141. Apud Sestum in Asiam revertitur, Megabazo ad exercitum in Europa relicto, 143. Byzantium urbs, condita, 144.

EXPEDITIO PERSARUM IN LIBYAM, eodem tempore suscepta, 145—205. Narratio de Minyis Argonautarum posteris, Lemno ejectis et a Lacedæmonis receptis, 145—147. De Thera ejusque colonia, in insulam Callistam deducta, Theram postea dictam. Eo et Minyæ deducti, 148. E quibus ortus Battus, 150. De Batto narratio, conditore colonie in Libya, 150—159. Batti successores, 160. Unius eorum mater Pheretima, filio in bello civili interfecto, Ægyptum confugit, 165. Ad Aryanden, prætorem Persicum, 166. Qui Pheretimæ topias dat ad bellum Libyæ faciendum, 167. Libyæ descriptio, 168—199. Persæ, Barce urbe capta, redeunt, 200—205.

TABULA CHRONOLOGICA.

OL.	A. C.	
	c. 2200.	Menes, primus Ægyptiorum rex. (ii. 4, 99.)
	c. 1900.	Semiramis, Babylonem exornat. (i. 184.)
	c. 1250.	Mœris, Ægyptiorum rex. (ii. 101.)
	c. 1200.	Sesostris, Ægyptiorum rex. (ii. 102.)
	c. 1150.	Pheron, Ægyptiorum rex. (ii. 111.)
	c. 1100.	Proteus, Ægyptiorum rex. (ii. 112.)
	c. 1100.	Eurysthenes et Procles, Lacedæmoniorum reges. (iv. 147.)
	c. 1050.	Rhampsinitus, Ægyptiorum rex. (ii. 121.)
	c. 1000.	Cheops, Ægyptiorum rex. (ii. 124.)
	c. 950.	Chephren, Ægyptiorum rex. (ii. 127.)
	c. 900.	Mycerinus, Ægyptiorum rex. (ii. 129.)
	c. 850.	Aasyhis, Ægyptiorum rex. (ii. 136.)
	c. 790.	Anysis, Ægyptiorum rex, a Sabacone expulsus. (ii. 137.)
	c. 730.	Sethon, Ægyptiorum rex. (ii. 141.)
16. 1.	716.	Gyges, Lydorum rex. (i. 14.)
17. 2.	711.	Sennacherib, Assyriorum rex, apud Pelusium victus. (ii. 141.)
17. 4.	709.	Deioces, Medorum rex. (i. 96.)
c. 22. 3.	c. 690.	Ægyptiorum duodecim reges. (ii. 151.)
25. 3.	678.	Ardys, Lydorum rex. (i. 16.)
26. 3.	674.	Chalcedon condita. (iv. 144.)
27. 3.	670.	Psammetichus, Ægyptiorum rex. (ii. 151.)
30. 4.	657.	Byzantium conditum. (iv. 144.)
31. 1.	656.	Phraortes, Medorum rex. (i. 73.)
31. 2.	655.	Cypselus, Corinthiorum tyrannus. (v. 92.)
35. 4.	637.	Theræi Battum in Libyam comitantur. (iv. 157.)

OL.	A. C.	
36. 2.	635.	Cimmerii Sædes capiunt. (i. 15.)
36. 3.	634.	Cyaxares, Medorum rex. (i. 102.)
37. 2.	631.	Battus Cyrenem condit. (iv. 159.)
37. 4.	629.	Sadyattes, Lydorum rex. (i. 16.)
38. 4.	625.	Periander, Corinthiorum tyrannus. (v. 92.)
40. 4.	617.	Alyattes, Lydorum rex. (i. 16.)
41. 1.	616.	Neco, Ægyptiorum rex. (ii. 157.)
43. 2.	607.	Scythæ ex Asia Superiori expulsi. (i. 106.)
45. 1.	600.	Psammis, Ægyptiorum rex. (ii. 160.)
46. 3.	594.	Apries, Ægyptiorum rex. (ii. 161.)
46. 3.	594.	Astyages, Medorum rex. (i. 107.)
47. 2.	591.	Arcesilaüs I., Cyrenes rex. (iv. 159.)
51. 2.	575.	Battus II., Cyrenes rex. (iv. 159.)
52. 4.	569.	Amasis, Ægyptiorum rex. (ii. 172.)
54. 1.	564.	Phocæi Alaliam in Corsica condunt. (i. 165.)
55. 1.	560.	Cræsus, Lydorum rex. (i. 26.)
55. 1.	560.	Pisistratus, Atheniensium tyrannus. (i. 59.)
55. 2.	559.	Cyrus, Persarum rex. (i. 125 sq.)
56. 3.	554.	Pisistratus Athenis expellitur. (i. 60.)
56. 3.	554.	Arcesilaüs II., Cyrenes rex. (iv. 160.)
58. 1.	548.	Pisistratus in patriam revocatur. (i. 60.)
58. 2.	547.	Pisistratus iterum expellitur. (i. 61.)
58. 3.	546.	Cyrus Cræsum superat. (i. 80 sq.)
59. 1.	544.	Battus III., Cyrenes rex. (iv. 161.)
60. 3.	538.	Cyrus Babylonem capit. (i. 178.)
60. 4.	537.	Pisistratus iterum revocatur. (i. 64.)
62. 1.	532.	Polycrates, Samiorum tyrannus. (iii. 120.)
62. 3.	530.	Arcesilaüs III., Cyrenes rex. (iv. 162.)
62. 4.	529.	Cambyses, Persarum rex. (i. 214.)
63. 2.	527.	Hippias et Hipparchus, Atheniensium tyranni (v. 55.)
63. 3.	526.	Psammenitus, Ægyptiorum rex. (iii. 10.)
63. 4.	525.	Cambyses Ægyptum obtinet. (iii. 10.)
64. 3.	522.	Polycrates occiditur. (iii. 125.)
64. 4.	521.	Smerdis Magus, Persarum rex. (iii. 66.)
64. 4.	521.	Darius I., Persarum rex. (iii. 84.)
66. 1.	516.	Darius Babylonem capit. (iii. 158.)

OL.	A. C.	
65. 1.	520.	Cleomenes I., Spartanorum rex. (v. 41 sq.)
66. 3.	514.	Hipparchus occiditur. (v. 55.)
67. 3.	510.	Hippias Athenis expellitur. (v. 55.)
68. 1.	508.	Darii contra Scythas expeditio. (iv. 1 sq.)
69. 4.	501.	Naxiorum dissensiones. (v. 31 & 32.)
70. 1.	500.	Aristagoras Spartanorum et Atheniensium auxilium petit. (v. 37 sq.)
70. 2.	499.	Sardis urbs ab Ionibus incenditur. (v. 99 sq.)
71. 3.	494.	Persæ Miletum capiunt. (vi. 18.)
72. 1.	492.	Persarum contra Græcos expeditio prima, Mar- donio duce. (vi. 43 sq.)
72. 2.	491.	Leonidas et Leotychides, Spartanorum reges. (vi. 65 sq.; vii. 205.)
72. 3.	490.	Persarum expeditio secunda, Darius et Arta- phernes ducibus. (vi. 94 sq.)
72. 3.	490.	Pugna apud Marathonem. (vi. 111 sq.)
73. 3.	486.	Ægyptii a Persis deficiunt. (vii. 1.)
73. 4.	485.	Xerxes I., Persarum rex. (vii. 1 sq.)
74. 1.	484.	Xerxes Ægyptum recipit. (vii. 7.)
74. 4.	481.	Xerxis contra Græcos expeditio. (vii. 20 sq.)
75. 1.	480.	Pugnæ apud Thermopylas, (vii. 223 sq.) Ar- temisium, (viii. 9 sq.) et Salaminem. (viii. 84 sq.)
75. 1.	480.	Plistarchus, Spartanorum rex. (ix. 10.)
75. 2.	479.	Pugnæ apud Platæas, (ix. 53 sq.) et Mycalen. (ix. 98 sq.)

VITA HOMERI.

. [Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεύος] περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου
γενέσιος καὶ βιοτῆς.

Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὀμήρου γενέσιος καὶ 1
ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν
εἰς τὸ ἀτρεκέστατον. Ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη
ἐκτίζετο, συνῆλθον ἐν αὐτῇ παντοδαπὰ ἔθνη· Ἑλληνικά,
καὶ δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος
ὁ Ἰθαγένεος τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα
τοῦ βίου ἔχων. Οὗτος δ' ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ
Κύμῃ τὴν θυγατέρα Ὀμύρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης
θῆλυ τέκνον, ᾧ ὄνομα τίθεται Κρηθηίδα. Καὶ αὐτὸς μὲν
ὁ Μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον·
τὴν δὲ θυγατέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ, ᾧ ἐχρήτο μάλιστα,
Κλεάνακτι τῷ Ἀργεΐῳ. Χρόνου δὲ προΐόντος συνέβη τῇ 2
παῖδα μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως ἐν γαστρὶ σχεῖν. Τὰ μὲν
οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν· ἐπεὶ δ' ᾗσθετο ὁ Κλεάναξ, ᾗσθετο
τῇ συμφορῇ, καὶ καλεσάμενος τὴν Κρηθηίδα χωρὶς πάν-
των ἐν αἰτίῃ μεγάλη εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνῃ
τὴν πρὸς τοὺς πολιήτας. Προβουλεύεται οὖν περὶ αὐτῆς
τάδε. Ἐτυχον οἱ Κυμαῖοι κτίζοντες τότε τοῦ Ἑρμείου
κόλπου τὸν μυχόν, κτιζομένοισι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν
ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεὺς, μνημεῖον ἐθέλων καταστήσαι τῆς
ἑωυτοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τοῦνομα Σμύρνη.
Ὁ δὲ Θησεὺς ἦν τῶν τὴν Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώ-

- τοῖς Θεσσαλῶν, ἀπ' Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. Ἐνθαῦτα ὑπεκτίθεται ὁ Κλεάναξ τὴν Κρηθίδα πρὸς Ἰσμηνίην τὸν Βοιωτίον τῶν ἀποίκων λελογχότα, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ ἐὼν ἐταῖρος τὰ μάλιστα.
- 3 Χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθίς μετ' ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἑορτὴν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Μέλῃτα ἤδη ἐπίτοκος οὔσα τίκει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλόν, ἀλλὰ δεδορκότα, καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελησιγένεα, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. Τέως μὲν οὖν ἡ Κρηθίς ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνίῃ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐξῆλθε καὶ ἀπ' ἐργασίης χειρῶν ὠρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἐωυτὴν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα, καὶ ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἡδύνατο.
- 4 Ἦν δέ τις ἐν Σμύρῃ τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. Οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθίδα, ὧν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἑρία τινα, ἃ παρὰ τῶν παίδων εἰς μισθὸν ἐλάμβανεν. Ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ Φημίῳ κάρτα ἡρέσκετο. Τελος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους πείθων ἐωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδὸς, υἱὸν τοιούμενος, καὶ ὅτι τραφεῖς καὶ παιδευθεῖς ὑπ' αὐτοῦ ἄξιος λόγου ἔσται, (ἑώρα γὰρ τὸν παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὖ φυέα,) ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα. Ὁ παῖς δ' ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελὴς τε καὶ παιδεύσιος προσγενομένης αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε.
- Χρόνου δ' ἐπιγενομένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. Καὶ οὕτως ὁ μὲν Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον καταλιπὼν πάντα τῷ παιδίῳ οὐ πολλῷ δ' ὕστερον καὶ ἡ Κρηθίς ἐτελεύτησεν. Ὁ

Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει, καθ' ἑω-
 τὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἑωρᾶτο.
 Καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθειστήκεισαν οἱ τ' ἐγχώριοι καὶ
 τῶν ξένων οἱ ἑσαπικνεόμενοι. Ἐμπόριον γὰρ ἦν ἡ Σμύρ-
 νη καὶ σίτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμένης
 χώρας δαψιλέως κάρτα ἑσαγόμενος ἐς αὐτήν. Οἱ οὖν
 ξένοι, ὁκότε παύσονται τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ
 Μελησιγένῃ ἐγκαθίζοντες. Ἦν δ' ἐν αὐτοῖς τότε καὶ 6
 Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπε-
 πλεκῶς ἐπὶ σίτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τ' ἀνὴρ
 ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυῖστῳ, ὃς μιν ἔπεισε τὸν
 Μελησιγένη μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασ-
 καλίαν, μισθόν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα,
 καὶ ὅτι χώρας καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως
 νέος ἐστίν. Καί μιν οἶμαι μάλιστα τούτοις προαχ-
 θῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ ποιήσει ἤδη τότε ἐπενόει ἐπιθή-
 σεσθαι. Καταλύσας δὲ τὴν διδασκαλίαν ἐναντίλλετο
 μετὰ τοῦ Μέντεω, καὶ ὅπου ἐκάστοτε ἀφίκοιτο, πάντα τὰ
 ἐπιχώρια διεωρᾶτο καὶ ἱστορέων ἐπυνθάνετο· εἰκὸς δέ
 μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφεσθαι. Ἀνακομιζό- 7
 μενοι δ' ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίης ἀπικνεύονται εἰς
 Ἰθάκην, καὶ τῷ Μελησιγένῃ συνέβη νοσήσαντι τοὺς
 ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης
 εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα καταλιπεῖν ὁ
 Μέντης παρ' ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι
 τῷ Ἀλκίμου Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν,
 ἐπαναπλώσας δ' ἀναλήψεσθαι αὐτόν. Ὁ δὲ Μέντωρ
 ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόν-
 γως εἶχε καὶ ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην
 μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα συνέβη
 τῷ Μελησιγένῃ περὶ Ὀδυσσεύς ἐξιστορήσαι καὶ πυνθέ-

σθαι. Οἱ μὲν δὴ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἑωυτοῖς
 τυφλωθῆναι, ὥς δ' ἐγὼ φημι, τότε μὲν ὑγιῇ γενέσθαι,
 ὕστερον δ' ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ
 8 μοι καὶ Κολοφῶνιοι τούτοις. Ὁ δὲ Μέντης ἀναπλέων ἐκ
 τῆς Λευκάδος προσέσχευεν εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνέλαβε τὸν
 Μελησιγένεα, χρόνον τ' ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ.
 Ἀπικομένῳ δ' ἐς Κολοφῶνα συνέβη πάλιν νοσήσαντα
 τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ
 τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. Ἐκ δὲ τῆς Κολοφῶνος τυφλὸς
 ἑὼν ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχείρει τῇ
 9 ποιήσει. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ Σμύρῃ ἀπορος
 ἑὼν τοῦ βίου διενεόθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην, πορευόμενος
 δὲ διὰ τοῦ Ἑρμου πεδίου ἀπικνέεται ἐς Νέον τείχος,
 ἀποικίην Κυμαίων. Ὠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστε-
 ρον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. Ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπι-
 στάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε·

“ Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἡδὲ δόμοιο,
 Οἱ πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
 Ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νελάτον ὑψικόμοιο,
 Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θεοῦ ποταμοῖο
 Ἑρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς ἄ.”

Ἡ δὲ Σαρδῆνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἑρμου
 ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τείχους. Τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν
 Τύχιος. Ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι
 τὸν ἄνθρωπον· ἡλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλὸν καὶ ἐκέλευ-
 σεν εἰσιέναι τ' αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξου-
 ῖν τῶν παρεόντων. Ὁ δ' εἰσῆλθεν. Κατήμενος δ' ὁ
 τῷ σκυτεῖ παρεόντων καὶ ἄλλων τὴν τε ποιήσιν αὐτοῦ
 ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θῆβας
 καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ, καὶ

περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον
 γνώμας ἀποφαινόμενος θωύματος ἄξιος ἐφαίνετο εἶναι
 τοῖς ἀκούουσιν. Τέως μὲν δὴ κατεῖχεν ὁ Μελησιγένης 10
 περὶ τὸ Νέον τεῖχος ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν
 μηχανὴν ἔχων. Ἐδείκνυν δ' οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ'
 ἐμοῦ τὸν χῶρον ἐν ᾧ κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν
 ἐποιέτο, καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ αἷγι-
 ρος ἐπεφύκει, ἣν ἐκεῖνοι ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης
 ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι. Χρόνου δὲ προϊόντος ἀπόρως 11
 κείμενος καὶ μόλις τὴν τροφήν ἔχων ἐπενόηθη εἰς τὴν
 Κύμην ἀπικέσθαι, εἴ τι βέλτιον πρήξει. Μέλλων δὲ
 πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπεα λέγει·

“Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν.
 Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μήτις ἀρίστη.”

Ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τεύχεος πορευόμενος ἀπῆκετο εἰς
 τὴν Κύμην διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος,
 (ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ εὐπορώτατον,) καὶ, ὥς Κυμαῖοι
 λέγουσι, τῷ Φρυγίῃ βασιλῇ Μίδῃ τῷ Γορδίῳ δε-
 ηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ ποιῇ τὸ ἐπίγραμμα τόδε, τὸ
 ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίῳ
 ἐπιγέγραπται^ο

[“Χαλκῇ παρθενὸς εἰμι, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι”]
 “Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλη^α,
 Ἡελιάς τ' ἀνιῶν λάμπρ' ἀμπερὰ τε σελήνη,
 Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
 Ἀγγελῆω παριούσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.”

^ο Hom. *Epigr.* 2.

^α Epigramma legitur etiam ap. Plat. *Phædr.*, p. 264, D; Dion.
hrys. *Or.* 37, p. 486; Diog. *Laërt.* i. 89; Hom. *Epigr.* 3; inf. *Certam.*
om. et Hes. § 15; *Anthol. Palat.* vii. 158. t. i. p. 348. (cf. t. iii. p. 249.)

^β Hanc versum usurpant Longin. *De Subl.* 36, 2; Sext. *Emp.*
γρῶς. ii. 5.

- 12 Κατίζων δ' ἐν ταῖς λέσχαῖς τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας, καὶ αὐτοῦ θωμασταὶ καθειστήκεσαν. Γνούς δ' ὅτι ἀποδέκονται αὐτοῦ τὴν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἔλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε λέγων, ὥς εἰ θέλοιεν αὐτὸν δημοσίῃ τρέφειν, ἐπικλεεστάτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει. Τοῖς δ' ἀκούουσι βουλομένοις τ' ἦν ταῦτα καὶ αὐτοὶ παρήνεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλήν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρῆξιν. Ὁ δ' ἐπίθετο αὐτοῖς καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλευῖον ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. Ὁ δ' ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγεν. Καταστάς δ' ὁ Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαῖς ἔλεγεν, ὥς δ' εἶπεν,
- 13 ἐξελθὼν ἐκάθητο. Οἱ δ' ἐβουλεύοντο ὃ τι χρεῶν εἷη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. Προθυμουμένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων, ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαῖς ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτέων ἓνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα, καὶ ὥς, εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς, ὅμιλον πολλὸν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξουσιν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοῦνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένει ἀπὸ τῆς συμφορῆς, (οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν,) ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγέneos τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος. Καὶ οἱ ξένοι διήνεγκαν, ὅτε
- 14 μνήμην αὐτοῦ ἐποιοῦντο. Ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι, μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον, ἔδοξε δέ πως καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ. Ἐπελθὼν δ' ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ

αἰτοῦ καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. Ὁ δ' ὥς ἤκουσεν,
ἰσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

“Ὅτῃ μ' αἶσῃ δῶκε πατήρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων,
Ἦ ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιδόχοιο
Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες Ἰππων,
Ὀπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρῃα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἀλεγείτονα ποντοσίνακτον,
Ἦν τε δι' ἀγλαὰν εἰσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλῃτος.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
Ἦθελέτην κληῖσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
Οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὕπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
Ἄφραδὶν· τῶν μὲν τε παθὼν τις φράσσεται αὖτις,
Ὅς σφιν ὄνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὥπασε γεινομένῳ περ,
Τλῆσσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
Οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυαῖς
Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἰέναι ὀλίγον περ ἔοντα.”

Μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φωκαίην 15
Κυμαίοις ἐπαρησάμενος, μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ
χώρᾳ γενέσθαι, ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαῖε. Ἀπικόμενος
δ' ἐς Φωκαίην τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβίότευσεν, ἔπεα ἐνδεικ-
νύμενος ἐν ταῖς λέσχαις κατίζων. Ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ
τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσ-
κων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήνυος. Κατανοήσας δὲ τοῦ
Ομήρου τὴν ποίησιν λόγους τοιούσδ' αὐτῷ προσήνεγκε,
φὰς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλα-
ζών, εἰ ἐθέλοι ἃ γε πεποιημένα εἶη αὐτῷ τῶν ἐπέων
ἱναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν αἰεὶ.
Γῶ δ' Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα 16
·νδεῆς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. Διατρίβων

δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχή·

“Ἰλιον ἀεῖδω καὶ Δαρδανίην ἐϋπωλον,
ἧς περὶ πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος·”

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ’ αὐτοῖσι ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαΐδα καὶ τὰλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενόηθη ἐκ τῆς Φωκαΐης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ Ὀμήρου ἐξιδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον. Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

“Θεστορίδῃ, θνητοῖσιν ἀνώϊστων πολέων περ,
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.”

Ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαΐης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο, καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος ὡς ἑωυτοῦ ἔοντα ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δ’ Ὅμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητᾶτο
17 ἐν τῇ Φωκαίῃ ἀπὸ ἧς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων. Χρόνῳ δ’ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χίοι ἔμποροι ἀπείκοντο ἐς τὴν Φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὀμήρου, ἀπρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδου, ἐξήγγελλον Ὀμήρῳ ὅτι ἐν Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον ἔχει. Ὁ δ’ Ὅμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν ἐς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. Καταβὰς δ’ ἐπὶ τὸν λιμένα ἐς μὲν τὴν Χίον οἱ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλείον, ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινὲς ἐπὶ ξύλον παρεσκευάζοντο πλεῖν. Καλῶς δ’ εἶχε τῷ Ὀμήρῳ δι’ Ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. Καί

† Hom. Fragm. 5.

† Hom. Epiogr. 5.

προσελθὼν ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν
σύμπλουν, πολλά τε καὶ προσαγωγὰ λέγων οἷς σφείας
ἔμελλε πείσειν. Τοῖς δ' ἔδοξε δέξασθαι αὐτὸν, καὶ
ἐκέλευον ἐσβαίνειν ἐς τὸ πλοῖον. Ὁ δ' Ὀμηρος πολλὰ
ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐσέβη, καὶ ἐπεὶ ἔζετο λέγει τὰ ἔπεια
τάδε·

“ Ἰλῦθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
Ἐρύχθρου μεδέων ἡδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος,
Δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
Ναῦταις, οἱ νηὸς κομποὶ ἡδ' ἄρχοι ἔασι,
Δὸς δ' ἐς ὑπάρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν δσίων τε κυρῆσαι
Φῶτά τε τισαίμην, δς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
᾽Ωδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν^h. ”

Ἐπεὶ δ' ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἐρυθραίην, τότε 18
μὲν Ὀμηρος τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο, τῇ δ'
ὕστεραίη ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς
τὴν πόλιν. Οἱ δὲ συνέπεμψαν ἓνα αὐτῷ. Πορευόμενος δ'
Ὀμηρος· ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης τραχείης τε καὶ ὀρει-
νῆς εὐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεια·

“ Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελιφρόνος δλβου,
Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὐοχθὸς ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεὶⁱ, οἷς ἐχολώθης^h. ”

Ἀπικόμενος δ' ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἐρυθραίων ἐπηρώτησε
περὶ τοῦ ἐς τὴν Χίον^j πλοῦ· καὶ τινος προσελθόντος
αὐτῷ τῶν ἑωρακόντων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένον
χρηζεν αὐτοῦ συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν
Χίον διαβαίῃ. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπό- 19
τολον, ἄγει δ' αὐτὸν ἔνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὀρμί-

^h Hom. *Epigr.* 6; cf. Suid. s. v. Ὀμηρος. p. 2672. ed. Gaiss.

ⁱ Hom. *Epigr.* 7.

^j Cf. Suid. p. 2673.

ζεται. Καί πως ἐντυγχάνει μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὅμηρον. Οἱ δ' οὐδένα λόγον ποιησάμενοι ἀνήγοντο, ὁ δ' Ὅμηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

“Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτη,
Πτωκάσιν αἰθυλήσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίῳ Διδῶς σέβας ὑψιμέδοντος·
Δεινὴ γὰρ μέτ' ὕπῃς ξενίου Διδῶς, ὅς κ' ἀλίτῃται^κ.”

Ἀναχθεῖσι δ' αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου παλινδρομῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο, καὶ τὸν Ὅμηρον καταλαβεῖν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. Μαθὼν δ' αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας ἔλεξε τάδε· “Ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γεγόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται^λ.” Οἱ δ' ἀλιεῖς ἐν μεταμελίῃ γεγόμενοι, ὅτι οὐ καὶ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι οὐ καλιμπάνουσιν, ἦν ἐθέλοι συμπλεῖν, ἐκέλευον ἐσβαίνειν, καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς.
20 Οἱ μὲν δὴ ἀλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν, ὁ δ' Ὅμηρος τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δ' ἡμέραν πορευόμενος καὶ πλανώμενος ἀπίκητο ἐς τὸ χωρίον τοῦτο, ὃ Πίτυς καλεῖται. Κάνταυθα^μ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τῇ νύκτα ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. Ὁ δ' Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τάδε·

“Ἄλλη τίς σου, πέυκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
Ἐνθα σίδηρος Ἄρης ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι^ν.”

^κ Hom. *Epiqr.* 8.
^λ Cf. Suid. *ibid.*

^μ Cf. Hom. *Epiqr.* 9.
^ν Hom. *Epiqr.* 10.

Τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι
 παρεσκευάζοντο πρὸς τῇ Ἰδῇ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος.
 Ἐντεῦθεν ὁ δ' ἀναστὰς Ὅμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνήν 21
 τινα αἰγῶν νεμομένων. Ὡς δ' ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες,
 ἠνέκραγεν. Ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς, (ἦν
 γὰρ τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἰγας,) ἐπείδραμεν
 ἡτραλέως, τὰς τε κύνας ἀνεκαλεῖτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ
 τοῦ Ὀμήρου. Ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν,
 ὥπως τυφλὸς ἐὼν μόνος ἀπίκοιτο ἐς τοιοῦτους χώρους
 καὶ ὃ τι θελῶν, προσελθὼν τέ μιν ἱστόρειεν, ὅστις τ' ἦν
 καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους ἀοικήτους καὶ ἀστι-
 βία χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος εἴη. Ὁ δ' Ὅμηρος
 αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος εἰς οἶκτον
 προηγάγετο· ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος.
 Ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμὸν, πῦρ τ'
 ἵνακαύσας δεῖπνον παρασκευάζει καὶ παραθεὶς δειπνεῖν
 ἐκελεύεν ὁ Γλαῦκος. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων καὶ 22
 ὑλακτούντων δειπνοῦντας, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς
 τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος τὰ ἔπεα τάδε·

“ Γλαῦκε, βοτῶν ἐπιόπτα, ἐπὸς τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύρῃσι

Δοῦναι· ὥς γὰρ ἔμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει

Ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.”

Ἄρτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἤσθη τῇ παραινέσει καὶ ἐν θωύ-
 ματι εἶχεν αὐτόν. Δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰστιῶντο.
 Ἀπηγεομένου δ' Ὀμήρου τὴν τε πλάνην τὴν ἐωυτοῦ καὶ
 ἅς πόλεις ἅς ἐσαπίκοιτο, ἔκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἐσ-
 κούων. Καὶ τότε μὲν ἐπεὶ ὥρη κοίτου ἦν, ἀνέπαυε. Τῇ δ' 23
 στεραίῃ διενοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευ-
 ῆναι, σημανέων τὰ ὑπὲρ τοῦ Ὀμήρου. Ἐπιτρέψας δὲ

τῷ συνδούλῳ νέμειν τὰς αἰγας τὸν Ὀμηρον καταλείπει
 ἔνδον, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι.
 Καταβὰς δ' ἐς Βολισσὸν (ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου
 τούτου), καὶ συγγενόμενος τῷ δεσπότη ἀπηγγέτο περὶ
 Ὀμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, περὶ τ' αὐτοῦ τῆς ἀπίξεως,
 ἐν θωύματι ποιούμενος, ἐρωτᾷ τε ὃ τι χρὴ ποιεῖν περὶ
 αὐτόν. Ὁ δ' ὀλίγα μὲν προσέειπε τῶν λόγων, κατεγίνωσκε
 δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος εὔντος τοὺς ἀναπήρους δε-
 χομένου καὶ τρέφοντος. Ἐκέλευσε δ' ὁμῶς τὸν ξείνον
 24 ἄγειν πρὸς ἑαυτόν. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὀμηρον διηγή-
 σατο ταῖτα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν πορεύεσθαι·
 οὕτω γὰρ, εὖ πρήξειν. Ὁ δ' Ὀμηρος ἤθελε πορεύεσθαι.
 Ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπό-
 την. Διὰ λόγων δ' ἰὼν τῷ Ὀμήρῳ ὁ Χίος εὐρίσκει εἶντα
 δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον, ἔπειθέ τ' αὐτὸν μένειν καὶ
 τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ
 παῖδες ἐν ἡλικίᾳ. Τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθεται παιδεύειν.
 Ὁ δ' ἔπρησσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ Βατραχο-
 μυομαχίην καὶ Ψαρομαχίην καὶ Ἑπταπακτικὴν καὶ Ἐπι-
 κιχλίδας καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὀμήρου,
 ἐνταῦθ' ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ, ὥστε καὶ ἐν
 τῇ πόλει περιβόητος ἤδη ἐγένετο τῇ ποιήσει. Καὶ ὁ μὲν
 Θεστορίδης ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα, ᾗχετο
 25 ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου. Χρόνου δὲ προϊόντος δεηθεὶς τοῖς
 Χίου πορεύσασθαι αὐτὸν εἰς τὴν Χίον ἀπῆκετο εἰς τὴν πόλιν
 καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ
 ἔπεα. Καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκεεν εἶναι τοῖς Χίοις καὶ
 πολλοὶ θουμασταὶ αὐτοῦ καθειστήκεισαν. Συλλεξάμενος
 δὲ βίον ἱκανὸν γυναῖκα ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ θυγατέρε
 δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτελεύτησε, τῇ
 26 δὲ συνῆκισεν ἀνδρὶ Χίῳ. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει

ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ Ἰθακησίῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν Ἰθάκῃ ἐνοστήλευεν ἐκτενέως, τοῦτομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν ποιήσιν, Ὀδυσσέως τε ἐταῖρον¹ φὰς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσσεά, ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε, Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὡς εἶναι Ἰθακησίων ἀρίστων καὶ δικαιοτάτων. Πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν τὴν Ἀθηναίαν, ὅπότ' ἐς λόγον τινὶ καθίσταται, τῷ Μέντορι οἰκυίην ποιεῖ. Ἀπέδωκε δὲ καὶ Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφεΐα καὶ διδασκαλεΐα ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, μάλιστα ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

“Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλεῖ ἔθηκε
Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀεῖδων.”

Καὶ πάλιν·

“Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεῖδειν.”

Μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου, μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε·

“Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
Τῖδς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.”

Ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεΐ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεσι καταζεύξας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε·

“Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥϊτε πύργον,
Χάλκεον, ἐπταβόειον, ὃ οἱ Τύχιος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων δ' ἄριστος, ἅλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ νυῖων.”

ὑπὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκίμει Ὅμηρος περὶ τε 27

¹ Οἰ. ii. 225.

² Οἰ. i. 180.

³ Οἰ. i. 153.

⁴ Il. vii. 219.

τὴν Ἰωνίην, καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἤδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀνεφέρετο. Κατοικέων δ' ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν ποιήσιν, ἀπικνεομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσεδέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει
28 ἀποδημῆσαι. Κατανοήσας δὲ ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἶεν εὐλογίαι πεποιημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν ποιήσιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθέα μεγαλύνων ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε·

“Δῆμον Ἐρεχθὸς μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ξείδωρος ἄρουρα.”

Καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα αἰνέσας, ὥς πάντων εἶη ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἵπποτας ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν εἶπε·

“Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετewο Μενεσθεύς·
Τῷ δ' οὐκω τις ὅμοιος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
Κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.”

Αἶαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίου ἐν νεῶν καταλόγῳ ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους λέγων ὧδε·

“Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στήσε δ' ἄγων ἱν' Ἀθηναίων Ἰσταντο φάλαγγες.”

Ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσεΐην τὰδ' ἐποίησεν, ὥς Ἀθηναῖοι ἐπὶ λόγους ἐλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεΐ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκητο, τιμῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολίων μάλιστα·

“Ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
Δύνε δ' Ἐρεχθὸς πυκινὸν δόμον.”

29 Ἐμποιήσας δ' ἐς τὴν ποιήσιν ταῦτα καὶ παρασκευασάμενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενός ποιήσασθαι τὸν πλοῦς προσίσχει τῇ Σάμῳ. Ἐτυχον δ' οἱ ἐκείσε τὸν τότε κα

■ Π. ii. 547.

■ Οἶ. vii. 80.

■ Π. ii. 552.

■ Cf. Suid. p. 2672.

■ Π. ii. 557.

ρὸν ἄγοντες ἑορτὴν Ἀπατούρια. Καί τις τῶν Σαμίων
 ἰδὼν τὸν Ὅμηρον ἀπειγμένον, πρότερον αὐτὸν ὁπωπῶς ἐν
 Χίῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς φράτορας διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ
 μεγάλῳ ποιεύμενος αὐτόν. οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν
 αὐτόν· ὁ δ' ἐντυχὼν τῷ Ὁμήρῳ ἔλεξεν· “ὦ ξένε,
 Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος καλοῦσί σε οἱ φράτορες
 οἱ ἡμέτεροι συνεορτάσσοντα.” Ὁ δ' Ὅμηρος ἔφη ταῦτα
 ποιήσειν, καὶ ἦε μετὰ τοῦ καλέσαντος. Πορευόμενος δ' 30
 ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῃ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ.
 Ἡ δ' ἰέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν δυσχεράνασα τῇ ὄψει·
 “Ἄνερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν.” Ὁ δ' Ὅμηρος ἐς θυμόν τ' ἔβαλε
 τὸ ῥηθὲν καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα, τίς τ' εἶη ὁ φθεγξάμενος
 καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. Ὁ δ' αὐτῷ διηγήσατο, ὅτι
 γυνὴ εἶη Κουροτρόφῃ θύουσα. Ὁ δ' ἀκούσας λέγει
 ἴαδε τὰ ἔπεα·

“Κλυθὶ μοι εὐχομένῃ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
 Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
 Ὡν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.”

Ἐπεὶ δ' ἦλθεν εἰς τὴν φρήτῃ καὶ τοῦ οἴκου, ἔνθα δὴ 31
 λαίνυντο, ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι καιομένου
 ὑρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δὲ φασὶ τότε ἑκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ
 Ὅμηρος τὰ ἔπεα εἶπεν·

“Ἄνδρες μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος,
 Ἴπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 Χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 Ἡμενοὶ εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾷσθαι·
 Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.”

σελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαίνυτο μετὰ τῶν φρατόρων,

Hom. *Epigr.* 12; cf. Athen. xiii. § 61. p. 592. • Hom. *Epigr.* 18
 d. *ibid.*; paullo aliter inf. *Certam. Hom. & Hes.* § 16.

καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θώματι εἶχον. Καὶ τότε μὲν τὴν
 32 κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος. Τῇ δ' εἰσαύριον ἀπο-
 πορευόμενον ἰδόντες κεραμέες^α τινές, κάμινον ἐγκαίοντες
 κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτὸν, πεπυσμένοι ὅτι
 σοφὸς εἷη, καὶ ἐκέλευόν σφιν αἰεῖσαι, φάμενοι δώσειν
 αὐτῷ τοῦ κεράμου καὶ ὃ τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. Ὁ δ'
 Ὅμηρος αἰεῖδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Κάμινος·

“Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, αἰέσω, ὃ κεραμῆες.
 Δεῦρ' ἔγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου.
 Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα,
 Φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς,
 Πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν αἰεῖσαι.
 Ἦν δ' ἐπ' ἀναιδεῖην τρεφθέντες ψεύδε' ἔρησθε,
 Συγκαλέω δ' ἡπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβετον ἠδὲ Σαβάκτῳ
 Ὀμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζου.
 Πέρθε πυραΐθουσιν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
 Πᾶσα κυκθηεὶ κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
 Ὡς γνάθος ἱππεὶ βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
 Πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποιούσα.
 Δεῦρο καὶ Ἥελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοὺς τε καὶ ἔργα.
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 Οἳ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλονται,
 Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος·
 Αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 Γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην·
 Ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 Φλεχθειή, ὥς πάντες ἐπίσταντ' αἶσιμα βέξειν^β.”

33 Παραχειμάζων δ' ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσ-
 ρεύόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμψα-
 τι αἰείδων τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη (ὥδηγ

^α Cf. Sauid. p. 2674.

^β Hom. *Ἡρόδ.* 14.

ὃ αὐτὸν καὶ συμπαρήσαν αἰὲ τῶν παιδῶν τινὲς τῶν ἐγχωρίων)·

“Δῶμα προσετραπόμεσθ’ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.
 Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
 Πολλὰς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα
 Εἰρήνη τ’ ἀγαθή. Ὅσα δ’ ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
 Κυρβαίη δ’ αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρποι μάζα·
 Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράκα βήσεται ὕμνιν,
 Ἥμιονοι δ’ ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
 Αὐτὴ δ’ ἰστὸν ὑφαίνοι ἐκ ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 Νεῦμαί τοι, νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν
 Ἔσται· ἐν προθύροισι.”

καὶ

“Εἰ μὲν τι δάσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἑστήξομεν
 Οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ’ ἤλθομεν.”

Ἦδετο δὲ τὰ ἔπεα τὰδ’ ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον
 ὑπὸ τῶν παιδῶν, ὅτ’ ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλω-
 νος. Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἐπεχείρησε πλεῖν Ὅμηρος 34
 εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου. Καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινῶν
 ἐγχωρίων ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον, καὶ ὠρμίσθησαν οὐ κατὰ
 πόλιν, ἀλλ’ ἐπ’ ἀκτῆς. Συνέβη δὲ τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ
 τι ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν. Ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοι-
 μάτο ἐπὶ τῆς κυματώγῃς ἀδυνάτως ἔχων. Πλείους δ’
 ἡμέρας ὀρμούντων αὐτῶν δι’ ἀπλοῦν καταβαίνοντες αἰεὶ
 τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ
 καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. Τῶν δὲ 35
 ναυτέων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ
 Ὀμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἀλιῆες τὸν τόπον καὶ ἐκβάν-
 τες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς τὰδ’ εἶπον·
 “Ἄγετε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἃν ἄρα δύνησθε
 διαγνῶναι ἅσθ’ ἃν ὑμῖν εἴπωμεν.” Καὶ τινες τῶν παρεόν-

· Hom. *Épigr.* 15.

· Cf. Athen. viii. 60. p. 260.

των ἐκέλευε λέγειν. Οἱ δ' εἶπαν· "ἡμεῖς ἄσος' εἵλομεν κατελίπομεν, ἃ δὲ μὴ εἵλομεν φέρομεν." Οἱ δὲ φασ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς,

"Ἄσος' ἔλομεν λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα."

Οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύνατο ελεῖν, καθήμενοι δ' ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν κατελίπον, ὅσους δὲ μὴ ἐδύνατο εἰς οἴκους ἀπεφέροντο. Ὁ δ' Ὀμηρος ἀκούσας ταῦτ' ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε·

"Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
Οὔτε βαθυκλήρων οὐτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων."

36 Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευτήσαι ἐν Ἰφ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥηθὲν, ὥς οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. Τελευτήσας δ' ἐν τῇ Ἰφ αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν συμπλοῶν καὶ τῶν πολιήτεων, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγένητο αὐτῷ. Καὶ τὸ ἐλεγείον τὸ ἐπὶ ἐγράψαν Ἰήται ὕστερον χρόνῳ πολλῷ, ὥς ἤδη ἢ τε ποιήσεις ἐξεπεπτώκεε καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων (οὐ γὰρ Ὀμήρου ἐστίν)·

"Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Ἀνδρῶν ἥρώων κοσμήτορα, θεῶν Ὀμηρον."

37 Ὅτι δ' ἦν Αἰολεὺς Ὀμηρος καὶ οὐτ' Ἴων οὔτε Δωριεῖς, τοῖς τ' εἰρημένοις δεδῆλωταί μοι, καὶ δη καὶ τοῖσδε τεκμαίρεσθαι παρέχει. Ἄνδρα ποιητὴν τηλικούτου εἰκόφ' ἐστὶ τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιούντα εἰς τὴν ποιήσιν ἦτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιεῖν ἢ τὰ ἐωυτοῦ πάτρια εἶντα. Ἡδὲ τοίνυν τὸ ἐνθένδ' αὐτοῖς τῶν ἐπέων ἀκούοντες κρινεῖτε. Ἱεροποιίην γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευρὼν ἐποίησεν ἢ τὴν ἐωυτοῦ πατρίδι προσήκουσαν.

Λέγει γὰρ ὧδε·

“Αὐ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔθειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν¹.”

Ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται, ἧ ἐς τὰ ἱερὰ
χρέονται· μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν
ἔθνος οὐ καίει ὀσφύν. Δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς
ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὦν δικαίως τοῖς τούτων νόμοις
ἐχρήτο·

“Καίε δ' ἐπὶ σχίσῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
Λεῖβε, νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν².”

Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶ-
σιν, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν· καὶ γὰρ ὀνομάζου-
σιν οἱ Αἰολέες τὰ πέντε πέμπε. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς 38
γενέσιος καὶ τελευτῆς καὶ βίου δεδήλωταί μοι. Περὶ δ'
ἡλικίης τῆς Ὀμήρου ἐκ τῶνδ' ἂν τις ἐπισκεπτόμενος
ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο. Ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἴλιον
στρατηΐης, ἣν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἔτεσιν
ὑστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα Δέσβος φέκισθη κατὰ
πόλεις, πρότερον εἰσοῦσα ἄπολις. Μετὰ δὲ Δέσβον οἰκι-
σθεῖσαν ἔτεσιν ὑστερον εἴκοσι Κύμη ἢ Αἰολιῶτις καὶ
Φρικωνὶς καλεομένη φέκισθη. Μετὰ δὲ Κύμην ὀκτωκαί-
δεκα ἔτεσιν ὑστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατφεκίσθη,
καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ὀμηρος. Ἀφ' οὗ δ' Ὀμηρος ἐγένετο
ἑτεῶ ἐστὶν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Πέρξεω διαβά-
σεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ζεύξας
τὸν Ἑλλήσποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην.
Ἀπὸ δὲ τούτου ῥηϊδίως ἐστὶν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ
ἐθέλοντι ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν. Τῶν δὲ
Τρωϊκῶν ὑστερον γέγονεν Ὀμηρος ἑτεσιν ἑκατὸν ἐξηκον-
ταοκτώ.

¹ Il. I. 459; II. 422.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

ΚΛΕΙΩ.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ Ἀλικαρνησσηὸς ἱστορίας ἀπόδεξις ἦδε·
ὥς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα
γένηται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστά, τὰ μὲν
Ἑλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται·
τά τε ἄλλα, καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

Περσέων μὲν νῦν οἱ λόγιοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ 1
γενέσθαι τῆς διαφορῆς. τούτους γάρ, ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ^{Α. Ο. 1500.}
καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θά- 2
λασσαν, καὶ οἰκήσαντας τοῦτον τὸν χῶρον τὸν καὶ νῦν
οἰκέουσι, αὐτίκα ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι· ἀπαγι-
νέοντας δὲ φορτία Αἰγύπτια τε καὶ Ἀσσύρια, τῇ τε ἄλλῃ
χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι, καὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος. Τὸ δὲ Ἄρ- 3
γος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ νῦν
Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. Ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοί-
νικας ἐς δὴ τὸ Ἄργος τοῦτο, διατίθεσθαι τὸν φόρτον.
πέμπτη δὲ ἡ ἕκτη ἡμέρῃ ἀπ' ἧς ἀπίκοντο, ἐξεμπολημένων 4
σφι σχεδὸν πάντων, ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναικας,
ἄλλας τε πολλὰς, καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέως θυγατέρα· τὸ
δέ οἱ οὖνομα εἶναι, κατὰ τὸντὸ τὸ καὶ Ἑλληνες λέγουσι,
Ἰοῦν τὴν Ἰνάχου. Ταύτας στάσας κατὰ πρύμνην τῆς 5

νηὸς, ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, τῶν σφι ἦν θυμὸς μάλιστα·
 καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους ὁρμῆσαι ἐπ' αὐτάς.
 6 τὰς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφυγέειν, τὴν δὲ
 Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσι ἀρπασθῆναι. ἐσβαλομένους δὲ ἐς τὴν
 2 νέα, οἵχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου. Οὕτω
 μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ
 ὥς Φοίνικες· καὶ τῶν ἀδικημάτων τοῦτο ἄρξαι πρῶτον.
 2 Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἑλλήνων τινὰς (οὐ γὰρ ἔχουσι τοῦνομα
 ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύρον προσχόντας,
 ἀρπάσαι τοῦ βασιλέος τὴν θυγατέρα Εὐρώπην. (εἶσαν
 3 δ' ἂν οὗτοι Κρήτες.) ταῦτα μὲν δὴ ἴσα σφι πρὸς ἴσα
 A. C. 1253? γενέσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἑλλήνας αἰτίους τῆς δευ-
 τέρης ἀδικίης γενέσθαι. καταπλώσαντας γὰρ μακρῇ νηϊ
 ἐς Αἴαν τε τὴν Κολχίδα καὶ ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν, ἐνθεῦ-
 τεन, διαπρηξαμένους καὶ τᾶλλα τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο,
 4 ἀρπάσαι τοῦ βασιλέος τὴν θυγατέρα Μηδεῖην. πέμ-
 ψαντα δὲ τὸν Κόλχον ἐς τὴν Ἑλλάδα κήρυκα, αἰτέειν τε
 5 δίκας τῆς ἀρπαγῆς, καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα. τοὺς δὲ
 ὑποκρίνασθαι, ὥς οὐδὲ ἐκεῖνοι Ἰοῦς τῆς Ἀργείης ἔδοσαν
 σφι δίκας τῆς ἀρπαγῆς, οὐδὲ ὦν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι.
 3 Δευτέρῃ δὲ λέγουσι γενεῇ μετὰ ταῦτα Ἀλέξανδρον
 A. C. 1198? τὸν Πριάμου, ἀκηκοότα ταῦτα, ἐθελῆσαί οἱ ἐκ τῆς Ἑλλά-
 δος δι' ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναῖκα, ἐπιστάμενον πάντως
 2 ὅτι οὐ δώσει δίκας· οὔτε γὰρ ἐκείνους διδόναι. οὕτω δὲ
 ἀρπάσαντος αὐτοῦ Ἑλένην, τοῖσι Ἑλλήσι δόξαι, πρῶτον
 πέμψαντας ἀγγέλους, ἀπαιτέειν τε Ἑλένην, καὶ δίκας
 3 τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν. τοὺς δὲ, προῖσχομένων ταῦτα, προ-
 φέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν· ὥς οὐ δόντες αὐτοὶ
 δίκας, οὐδὲ ἐκδόντες ἀπαιτεόντων, βουλοίατό σφι παρ'
 4 ἄλλων δίκας γίνεσθαι. Μέχρι μὲν ὦν τούτου ἀρπα-
 2 γὰς μούνας εἶναι παρ' ἀλλήλων· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, Ἑλ-

Α. C. 1198?]

ληνας δὴ μεγάλως αἰτίους γενέσθαι. προτέρους γὰρ ἄρξαι στρατεύεσθαι ἐς τὴν Ἀσίην, ἣ σφέας ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μὲν νυν ἄρπάζειν γυναῖκας, ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι· τὸ δὲ ἄρπασθαι σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν, ἀνοήτων· τὸ δὲ μηδεμίαν ὥρην ἔχειν ἄρπασθαι σφόνδρων, σωφρόνων. δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλεύατο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο. σφέας μὲν δὴ, τοὺς 4 ἐκ τῆς Ἀσίας, λέγουσι Πέρσαι, ἄρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι· Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι, καὶ ἔπειτα ἐλθόντας ἐς τὴν Ἀσίην, τὴν Πριάμου δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ τούτου αἰεὶ ἠγῆσασθαι τὸ Ἑλληνικὸν σφίσι εἶναι πολέμιον. Τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνεα βάρβαρα οἰκειῦνται οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἡγνεται κεχωρίσθαι.

Οὕτω μὲν Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι, καὶ διὰ τὴν 5 Ἰλίου ἄλωσιν εὐρίσκουσι σφίσι εἶναι τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας. Περὶ δὲ τῆς Ἰοῦς οὐκ 2 ὁμολογέουσι Πέρσησι οὕτω Φοίνικες. οὐ γὰρ ἄρπαγῇ 3 σφέας χρησαμένους λέγουσι ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐς Αἴγυπτον, ἀλλ' ὥς ἐν τῷ Ἀργεῖ ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ τῆς νηός· ἐπεὶ δὲ ἔμαθεν ἔγκυος εἶναι, αἰδεομένη τοὺς τοκέας, οὕτω δὴ ἐβελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλῶσαι, ὥς 4 ἂν μὴ κατάδηλος γένηται. ταῦτα μὲν νυν Πέρσαι τε καὶ 5 Φοίνικες λέγουσι. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι 6 ἐρέων ὥς οὕτως ἢ ἄλλως κως ταῦτα ἐγένετο· τὸν δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς Ἕλληνας, τοῦτον σημήνας, προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου, ὁμοίως μικρὰ καὶ μεγάλα ἄσπετα ἀνθρώπων ἐπεξιῶν. τὰ 6 γὰρ τὸ πάλαι μέγαλα ἦν, τὰ πολλὰ αὐτῶν σμικρὰ γέγονε· τὰ δὲ ἐπ' ἐμοῦ ἦν μεγάλα, πρότερον ἦν σμικρά.

7 τὴν ἀνθρωπότην ὧν ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην οὐδαμὰ ἐν τῷτῳ μένουσαν, ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων ὁμοίως.

6 Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττω, α. σ. τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἑλλενος ποταμοῦ· δς ῥέων 560.

ἀπὸ μεσαμβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων, ἐξίει πρὸς βορῇν ἄνεμον ἐς τὸν Εὐξεινον καλεόμενον πόντον.

2 Οὗτος ὁ Κροῖσος, βαρβάρων πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν,

8 τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο. κατεστρέψατο μὲν Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας, καὶ Δωριέας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ·

4 φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι· τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν 7 πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγὴ. Ἡ δὲ ἡγεμονία

οὕτω περιῆλθε, εἰούσα Ἡρακλειδέων, ἐς τὸ γένος τὸ 2 Κροίσου, καλεομένους δὲ Μερμνάδας. Ἦν Κανδαύλης,

8 δίων, ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἡρακλέος. Ἀγρων μὲν γὰρ ὁ Νίνου, τοῦ Βήλου, τοῦ Ἀλκαίου, πρῶτος

4 Ἡρακλειδέων βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων· Κανδαύλης δὲ ὁ Μύρσου, ὕστατος. οἱ δὲ πρότερον Ἀγρωνος βασιλεύσαντες ταύτης τῆς χώρας, ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἄττος· ἀπ' οὗτος ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος,

5 πρότερον Μῆων καλεόμενος. παρὰ τούτων Ἡρακλίδαι ἐπιτραφθέντες, ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου, ἐκ δοῦλης τε τῆς Ἰαρδάνου γεγονότες καὶ Ἡρακλέος. ἄρξαντες μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ εἴκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἕτεα πέντε τε καὶ πεντακόσια, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος τὴν ἀρ-

8 χὴν, μέχρι Κανδαύλεω τοῦ Μύρσου. Οὗτος δὲ ὧν ὁ Κανδαύλης ἡράσθη τῆς ἐωντοῦ γυναικός· ἐρασθεὶς δὲ,

ΟΙ 16. 1.]

ἐνόμιζέ οἱ εἶναι γυναῖκα πολλὸν πασέων καλλίστην· ὥς 2
 τε δὲ ταῦτα νομίζων· ἦν γάρ οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης
 ὁ Δασκύλου ἀρεσκόμενος μάλιστα· τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ
 τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Καν-
 δαύλης, καὶ δὴ καὶ τὸ εἶδος τῆς γυναικὸς ὑπερεπαινέων.
 χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, (χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ 3
 γενέσθαι κακῶς,) ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην τοιάδε· “Γύγῃ,
 οὐ γάρ σε δοκέω πείθεσθαι μοι λέγοντι περὶ τοῦ εἶδους
 τῆς γυναικὸς· (ὧτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισι ἔοντα ἀπι-
 στότερα ὀφθαλμῶν·) ποίειε ὅκως ἐκείνην θεήσεται γυμνήν.”
 Ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, εἶπε· “Δέσποτα, τίνα λέγεις 4
 λόγον οὐκ ἰγυῖα, κελεύων με δέσποιναν τὴν ἐμὴν θεή-
 σασθαι γυμνήν; ἅμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται
 καὶ τὴν αἰδῶ γυνή. πάλαι δὲ τὰ καλὰ ἀνθρώποισι ἐξεύ- 5
 ρηται, ἐκ τῶν μανθάνειν δεῖ· ὣν τοῖσι ἐν τόδῃ ἐστὶ, σκο-
 πείειν τινὰ τὰ ἑωυτοῦ. ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πα- 6
 σέων γυναικῶν καλλίστην· καὶ σεο δέομαι μὴ δέεσθαι
 ἀνόμων.” Ὁ μὲν δὴ, λέγων τοιαῦτα, ἀπεμάχετο, 9
 ἀρρωδέων μὴ τι οἱ ἐξ αὐτέων γένηται κακόν. Ὁ δὲ 2
 ἀμείβετο τοῖσδε· “Θάρσει, Γύγῃ· καὶ μὴ φοβεῦ μήτε
 ἐμὲ, ὥς σεο πειρώμενος λέγω λόγον τόνδε· μήτε γυναῖκα
 τὴν ἐμὴν, μὴ τι τοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος. ἀρχὴν γάρ 3
 ἐγὼ μηχανήσομαι οὕτω, ὥστε μηδὲ μαθεῖν μιν ὀφθεῖσαν
 ὑπὸ σεῦ. ἐγὼ γάρ σε ἐς τὸ οἶκημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα, 4
 ὅπισθε τῆς ἀνοιγομένης θύρης στήσω· μετὰ δ’ ἐμὲ ἐσελ-
 θόντα παρέσται καὶ ἡ γυνή ἢ ἐμὴ ἐς κοῖτον. κεῖται δὲ 5
 ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου θρόνος· ἐπὶ τοῦτον τῶν ἱματίων κατὰ
 ἐν ἑκάστον ἐκδύνουσα θήσει· καὶ κατ’ ἡσυχίην πολλὴν
 παρέξει τοι θεήσασθαι. ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου στείχη 6
 ἐπὶ τὴν εὐνὴν, κατὰ νώτου τε αὐτῆς γένη, σοὶ μελέτω
 τὸ ἐνθεῦτεν ὅκως μὴ σε ὄψεται ἰόντα διὰ θυρῶν.”

- 10 Ὁ μὲν δὴ, ὥς οὐκ ἡδύνατο διαφυγέειν, ἦν ἐτοίμος. ὁ δὲ Κανδαύλης, ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρῃ τῆς κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν Γύγεα ἐς τὸ οἶκημα· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα παρῆν καὶ ἡ γυνή. ἐσελθοῦσαν δὲ καὶ τιθεῖσαν τὰ εἴματα ἐθηεῖτο ὁ Γύγης. ὥς δὲ κατὰ νώτου ἐγένετο, λούσης τῆς γυναικὸς ἐς τὴν κοίτην, ὑπεκδὺς ἐχώρει ἔξω. καὶ ἡ γυνὴ ἐπορᾷ μιν ἐξιώντα. μαθοῦσα δὲ τὸ ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὔτε ἀνέβωσεν αἰσχυνθεῖσα, οὔτε ἔδοξε μαθέειν, ἐν νόφ' ἔχουσα τίσεσθαι τὸν Κανδαύλεα. παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖσι ἄλλοισι βαρβάροισι, καὶ ἄνδρα 11 ὀφθῆναι γυμνὸν, ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει. Τότε μὲν δὴ οὕτω, οὐδὲν δηλώσασα, ἡσυχίην εἶχε· ὥς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε, τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα ὥρα πιστοὺς ἐόντας ἐωυτῇ, ἐτοίμους ποιησαμένη, ἐκάλεε τὸν Γύγεα. Ὁ δὲ, οὐδὲν δοκέων αὐτὴν τῶν πρηχθέντων ἐπίστασθαι, ἦλθε καλεόμενος· ἐώθεε γὰρ καὶ πρόσθε, 8 ὅπως ἡ βασιλεία καλέοι, φοιτᾷν. ὥς δὲ ὁ Γύγης ἀπῆκετο, ἔλεγε ἡ γυνὴ τάδε· “Νῦν τοι δυοῖν παρεουσέων, Γύγη, δίδωμι αἵρεσιν, ὁκοτέρεν βούλει τραπέσθαι· ἡ γὰρ Κανδαύλεα ἀποκτείνας, ἐμέ τε καὶ τὴν βασιληῆν ἔχε τὴν Λυδῶν, ἡ αὐτὸν σὲ αὐτίκα οὕτω ἀποθνήσκειν δεῖ· ὥς ἂν μὴ, πάντα πειθόμενος Κανδαύλῃ, τοῦ λοιποῦ 4 Ἰδῇς τὰ μὴ σε δεῖ. ἀλλ’ ἦτοι κείνόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπολλυσθαι, ἡ σέ, τὸν ἐμέ γυμνὴν 5 θηησάμενον, καὶ ποιήσαντα οὐ νομιζόμενα.” Ὁ δὲ Γύγης τέως μὲν ἀπεθώυμαζε τὰ λεγόμενα· μετὰ δὲ, ἰκέτευε μὴ μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν. οὐκὼν δὴ ἔπειθε, ἀλλ’ ὥρα ἀναγκαίην ἀληθῶς προκειμένην, ἡ τὸν δεσπότεα ἀπολλύναι, ἡ αὐτὸν ὑπ’ ἄλλων 7 ἀπολλυσθαι. αἰρέεται αὐτὸς περιεῖναι. ἐπειρώτα δὲ λέγων τάδε· “Ἐπεὶ με ἀναγκάζεις δεσπότεα τὸν ἐμὸν κτείνειν,

ΟΙ. 16. 1.]

οὐκ ἐθέλοντα, φέρε ἀκούσω τέφ καὶ τρόφῃ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ.” Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲν 8 χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, ὅθεν περ καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ ἐπεδέξατο γυμνὴν· ὑπνωμένῃ δὲ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται.” Ὡς 12 δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, νυκτὸς γινομένης, (οὐ γὰρ μετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμία, ἀλλὰ ἔδεε ἢ αὐτὸν ἀπολωλέναι, ἢ Κανδαύλεα,) εἶπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί. καὶ μιν ἐκείνη, ἐγχειρίδιον δοῦσα, 2 κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν θύρην. καὶ μετὰ ταῦτα, ἀνα- 3 πανομένου Κανδαύλεω, ὑπείσδύς τε καὶ ἀποκτείνας αὐ- τὸν, ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληῖην Γύγης· τοῦ καὶ Ἀρχιλόχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενό- 4 μενος, ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη. Ἔσχε δὲ 13 τὴν βασιληῖην, καὶ ἐκρατύνθη, ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖσι χρηστηρίου. ὥς γὰρ δὴ οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ 2 Κανδαύλεω πάθος, καὶ ἐν ὅπλοισι ἦσαν, συνέβησαν ἐς τῷτο οἷ τε τοῦ Γύγεω στασιῶται καὶ οἱ λοιποὶ Λυδοί, ἦν μὲν δὴ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι Λυδῶν, τόνδε βασιλεύειν· ἦν δὲ μὴ, ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας τὴν ἀρχήν. ἀνεΐλέ τε δὴ τὸ χρη- 3 στήριον, καὶ ἐβασίλευσεν οὕτω Γύγης. τοσόνδε μέντοι 4 εἶπε ἡ Πυθίη, ὥς Ἡρακλείδῃσι τίσις ἦξει ἐς τὸν πέμ- 5 πτον ἀπόγονον Γύγεω. τούτου τοῦ ἔπεος Λυδοὶ τε καὶ οἱ 6 βασιλέες αὐτῶν λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, πρὶν δὴ ἐπε- 7 τελέσθῃ.

Τὴν μὲν δὴ τυραννίδα οὕτω ἔσχον οἱ Μερμνάδαι 14 τοὺς Ἡρακλείδας ἀπελόμενοι. Γύγης δὲ τυραννεύσας 2 ἀπέπεμψε ἀναθήματα ἐς Δελφούς οὐκ ὀλίγα. ἀλλ' ὅσα 3 μὲν ἀργύρου ἀναθήματα ἔστι οἱ πλείστα ἐν Δελφοῖσι· παρέξ δὲ τοῦ ἀργύρου, χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκεν ἄλλον τε καὶ, τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, κρητῆρές

- 4 οἱ ἀριθμὸν ἐξ χρύσειοι ἀνακέαται. ἐστᾶσι δὲ οὗτοι ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ, σταθμὸν ἔχοντες τριήκοντα τάλαντα· ἀληθεῖ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ, οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστὶν ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ Κυψέλου τοῦ Ἡετίωνος.
- 5 Οὗτος δὲ ὁ Γύγης, πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἐς Δελφοὺς ἀνέθηκε ἀναθήματα, μετὰ Μίδην τὸν Γορδῖεω,
- 6 Φρυγίης βασιλέα. ἀνέθηκε γὰρ δὴ καὶ Μίδης τὸν βασιλῆϊον θρόνον, ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, ἐόντα ἀξιόθēτον. κεῖται δὲ ὁ θρόνος οὗτος ἔνθα περ οἱ τοῦ Γύγεω
- 7 κρητῆρες. ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος καὶ ὁ ἄργυρος, τὸν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, ὑπὸ Δελφῶν καλεῖται Γυγάδας ἐπὶ τοῦ ἀνα-
- 8 θέντος ἐπωνυμίν. Ἐσέβαλε μὲν νυν στρατιὴν καὶ οὗτος, ἐπεὶ τε ἤρξε, ἔς τε Μίλητον καὶ ἐς Σμύρνην, καὶ Κολο-
- 9 φῶνος τὸ ἄστυ εἶλε. ἀλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο βασιλεύσαντος δυῶν δέοντα τεσσεράκοντα ἔτεα, τοῦτον μὲν παρήσομεν, τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες.
- 15 Ἄρδνος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνη-
- A. C. 678. μὴν ποιήσομαι. οὗτος δὲ Πριηνέας τε εἶλε, ἐς Μίλη-
- 2 τὸν τε ἐσέβαλε. ἐπὶ τούτου τε τυραννεύοντος Σαρδίων, Κιμμέριοι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθέων τῶν Νομάδων ἐξανα-
- στάντες, ἀπικέατο ἐς τὴν Ἀσίην, καὶ Σάρδις πλὴν τῆς ἀκροπόλιος εἶλον.
- 16 Ἄρδνος δὲ βασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα
- A. C. 620. ἔτεα, ἐξεδέξατο Σαδυάττης ὁ Ἄρδνος, καὶ ἐβασίλευσεν
- 2 ἔτεα δώδεκα· Σαδυάττει δὲ, Ἀλυάττης. Οὗτος δὲ Κνα-
- ξάρη τε τῷ Δηϊόκω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε, καὶ Μῆδοισι· Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε· Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν εἶλε, ἐς Κλαζομενάς τε
- 8 ἐσέβαλε. ἀπὸ μὲν νυν τούτων οὐκ ὥς ἤθελε ἀπῆλλαξε,
- 4 ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο
- 17 ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηγητότατα τάδε. Ἐπολέμησε

ΟΙ. 25. 8—40. 4.]

Μιλησίοισι, παραδεξάμενος τὸν πόλεμον παρὰ τοῦ πατρός.
 ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον τρόπῳ τοιῷδε· 2
 ὅκως μὲν εἷη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἄδρως, τηνικαῦτα ἐσέβαλλε
 τὴν στρατιήν. ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πη- 3
 κτίδων, καὶ αὐλοῦ γυναικείου τε καὶ ἀνδρηίου. ὥς δὲ ἐς 4
 τὴν Μιλησίην ἀπίκοιτο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν
 οὔτε κατέβαλλε, οὔτε ἐνεπίμπρη, οὔτε θύρας ἀπέσπα,
 ἕα δὲ κατὰ χώραν ἐστάμεναι· ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ τὸν
 καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως διαφθείρειε ἀπαλλάσσετα
 ὀπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, 5
 ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας 6
 οὐ κατέβαλλε ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα, ὅκως ἔχοιεν ἐνθεῦτεν
 ὀρμεώμενοι τὴν γῆν σπείρειν τε καὶ ἐργάζεσθαι οἱ Μιλή-
 σιοι, αὐτὸς δὲ, ἐκείνων ἐργαζομένων, ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι
 ἐσβάλλων. Ταῦτα ποιεῶν, ἐπολέμεε ἕτεα ἔνδεκα· 18
 ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο,
 ἔν τε Λιμενηῖῳ χώρῃ τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ
 ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. τὰ μὲν νυν ἐξ ἕτεα τῶν ἔνδεκα 2
 Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος ἔτι Λυδῶν ἥρχε, ὁ καὶ ἐσβάλλων
 τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν· (Σαδυάττης
 γὰρ οὗτος καὶ ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας·) τὰ δὲ πέντε
 τῶν ἑτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσι ἐξ Ἀλυάττης ὁ Σαδυάττεω
 ἐπολέμεε, ὃς παραδεξάμενος (ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδή-
 λωται) παρὰ τοῦ πατρός τὸν πόλεμον, προσεῖχε ἐντετα-
 μένως. τοῖσι δὲ Μιλησίοισι οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλε- 8
 μον τοῦτον συνεπελάφρυνον, ὅτι μὴ Χίοι μῦνοι. οὗτοι 4
 δὲ τὸ ὁμοῖον ἀνταποδιδόντες ἐτιμώρεον· καὶ γὰρ δὴ
 πρότερον οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους
 πόλεμον συνδιήνεικαν. Τῷ δὲ δυωδεκάτῳ ἔτει ληΐου 19
 ἐμπιπραμένου ὑπὸ τῆς στρατιῆς, συνηνείχθη τι τοιόνδε
 γενέσθαι πρῆγμα· ὥς ἄφθη τάχιστα τὸ λήϊον ἀνέμφ

Α. Ο.
617.

- βιώμενον, ἄψατο νηοῦ Ἀθηναίης, ἐπὶ κλησιν Ἀσσησίης.
- 2,8 ἀφθεῖς δὲ ὁ νηὸς κατεκαύθη. καὶ τὸ παραντίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο· μετὰ δὲ, τῆς στρατιῆς ἀπικο-
 4 μένης ἐς Σάρδεις, ἐνόσησε ὁ Ἀλυάττης. μακροτέρης δὲ οἱ γενομένης τῆς νόσου, πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, εἴτε δὴ συμβουλευσάντός τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμ-
 6 ψαντα τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι περὶ τῆς νόσου. τοῖσι δὲ ἡ Πυθίη ἀπικομένοισι ἐς Δελφοὺς οὐκ ἔφη χρήσειν, πρὶν ἢ τὸν νηὸν τῆς Ἀθηναίης ἀνορθώσωσι, τὸν ἐνέ-
 20 πρησαν χώρης τῆς Μιλησίης ἐν Ἀσσησῷ. Δελ-
 2 φῶν οἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας γενέσθαι. Μιλήσιοι δὲ τάδε προστιθεῖσι τούτοισι· Περίανδρον τὸν Κυψέλου, ἔοντα Θρασυβούλῳ τῷ τότε Μιλήτου τυραννεύοντι ξεί-
 νον ἐς τὰ μάλιστα, πυθόμενον τὸ χρηστήριον τὸ τῷ Ἀλυάττῃ γενόμενον, πέμψαντα ἄγγελον κατειπεῖν, ὅπως
 8 ἂν τι προειδῶς πρὸς τὸ παρεὸν βουλευῆται. Μιλήσιοι
 21 μὲν νυν οὕτω λέγουσι γενέσθαι. Ἀλυάττης δὲ, ὥς οἱ ταῦτα ἐξαγγέλθη, αὐτίκα ἔπεμπε κήρυκα ἐς Μίλητον, βουλόμενος σπονδὰς ποιήσασθαι Θρασυβούλῳ τε καὶ
 2 Μιλησίοισι χρόνον ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκδομῇ. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν· Θρασύβουλος δὲ σαφέως προπεπυσμένος πάντα λόγον, καὶ εἰδὼς τὰ
 8 Ἀλυάττης μέλλοι ποιήσειν, μηχανᾶται τοιαύδε. ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστει σίτος καὶ ἐωυτοῦ καὶ ἰδιωτικὸς, τοῦτον πάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορὴν, προεῖπε Μιλησίοισι, ἐπε-
 ἂν αὐτὸς σημήνη, τότε πίνειν τε πάντας καὶ κώμφ χρέ-
 22 εσθαι ἐς ἀλλήλους. Ταῦτα δὲ ἐποίησεν τε καὶ προ-
 αγόρευε Θρασύβουλος τῶνδε εἵνεκεν, ὅπως ἂν δὴ ὁ κήρυξ ὁ Σαρδιηνὸς, ἰδὼν τε σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσιν ἔοντας, ἀγγείλῃ Ἀλυάττῃ.
 2 τὰ δὴ καὶ ἐγένετο. ὥς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα ὁ κήρυξ,

ΟΙ. 40. 4.]

καὶ εἶπας πρὸς Θρασύβουλον τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ, ἀπῆλθε ἐς τὰς Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγή. ἐλπίζων γὰρ ὁ Ἀλυάττης 8 σιτοδητὴν τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ, καὶ τὸν λεῶν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κήρυκος νοστήσαντος ἐκ τῆς Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. μετὰ δὲ, ἣ τε διαλλαγή σφί ἐγένετο, 4 ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμαχούς. καὶ 8 δύο τε ἀντὶ ἐνὸς νηοὺς τῇ Ἀθηναίῃ ᾠκοδόμησε ὁ Ἀλυάττης ἐν τῇ Ἀσσησῶ, αὐτὸς τε ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη. κατὰ μὲν τὸν πρὸς Μιλησίους τε καὶ Θρασύβουλον πόλεμον Ἀλυάττη ὧδε ἔσχε.

Περιάνδρος δὲ ἦν Κυψέλου παῖς, οὗτος ὁ τῷ Θρα- 23 συβούλῳ τὸ χρηστήριον μηνύσας. ἐτυράννευε δὲ ὁ Περιάνδρος Κορίνθου. τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι (ὁμο- 3 λογέουσι δὲ σφί Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶμα μέγιστον παραστῆναι· Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφίνος ἐξε- νειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα κιθαρωδὸν τῶν τότε ἐόν- των οὐδενὸς δεύτερον· καὶ διθύραμβον, πρῶτον ἀνθρώ- πων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ. Τοῦτον τὸν Ἀρίονα λέγουσι, 24 τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου διατρίβοντα παρὰ Περιάνδρῳ, ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην· ἐργασά- μενον δὲ χρήματα μεγάλα, θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι. ὀρμᾶσθαι μὲν νυν ἐκ Τάραντος, πιστεύοντα 2 δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων. τοὺς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιβουλεύειν, 8 τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας, ἔχειν τὰ χρήματα. τὸν δὲ, 4 συνέντα τοῦτο, λίσσεσθαι, χρήματα μὲν σφί προΐεντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον. οὓκων δὴ πείθειν αὐτὸν τού- 5 τοις· ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶ-

- σθαί μιν, ὥς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχη, ἣ ἐκπηδᾷ ἐς τὴν
 6 θάλασσαν τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς
 ἀπορίην, παραιτήσασθαι, ἐπειδὴ σφι οὕτω δοκέοι, περιῖ-
 δέειν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι,
 αἰεῖσαι· αἰείσας δὲ, ὑπέδεκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι.
 7 καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι
 τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπων ἀοιδοῦ, ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς
 8 πρύμνης ἐς μέσσην νέα. τὸν δὲ, ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν
 σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, στάντα ἐν τοῖσι ἐδω-
 λίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον· τελευτῶντος δὲ τοῦ
 νόμου, ῥίψαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἑωυτὸν, ὥς εἶχε, σὺν
 9 τῇ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον·
 τὸν δὲ, δελφίνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖκαι ἐπὶ
 10 Ταίναρον. ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν
 τῇ σκευῇ, καὶ ἀπικόμενον ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός.
 11 Περίανδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ
 ἔχειν, οὐδαμῇ μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων·
 ὥς δὲ ἄρα παρεῖναι αὐτοὺς, κληθέντας ἱστορέεσθαι εἴ τι
 12 λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. φαμένων δὲ ἐκείνων ὥς εἶη τε
 σῶς περὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὖ πρήσσουντα λίποιν ἐν
 Τάραντι, ἐπιφανῆναί σφι τὸν Ἀρίονα, ὥσπερ ἔχων
 ἐξεπήδησε· καὶ τοὺς, ἐκπλαγέντας, οὐκ ἔχειν ἔτι ἔλε-
 13 γχομένους ἀρνέεσθαι. Ταῦτα μὲν νυν Κορίνθιοί τε καὶ
 Λέσβιοι λέγουσι. καὶ Ἀρίονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον οὐ
 μέγα ἐπὶ Ταινάρῳ, ἐπὶ δελφίνος ἐπεὶ ἄνθρωπος.
 25 Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πό-
 λεμον διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασιλεύσας ἔτεα
 2 ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα. ἀνέθηκε δὲ, ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον
 δεύτερος οὗτος τῆς οἰκίης ταύτης, ἐς Δελφοὺς κρητῆρά
 τε ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλη-
 τὸν, θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημά-

ΟΙ. 40. 4—55. 1.]

των· Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μῦθος δὴ πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασι- 26
 λήϊν Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτέων ἐὼν ἡλικίην πέντε ^{Α. C.} 560.
 καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶτοις ἐπεθήκατο
 Ἐφεσίοις. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι πολιορκεόμενοι ὑπ' 2
 αὐτοῦ, ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ
 τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μεταξὺ τῆς τε 8
 παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἑπτὰ
 στάδιοι. πρῶτοις μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖ- 4
 σος· μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων,
 ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζο-
 νας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν
 καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ 27
 Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν
 ἐπενόεε, νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτησι.
 ἑόντων δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν 2
 Βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ
 Πιττακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου Κροῖσου εἴ τι εἴη
 νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι
 τὴν ναυπηγίην· “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέ-
 ονται μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σέ ἔχοντες ἐν νῶ
 στρατεύεσθαι.” Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον 3
 ἀληθέα, εἰπεῖν· “Αἱ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον
 νησιώτησι. ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποις.”
 Τὸν δὲ, ὑπολαβόντα φάναι· “ὦ βασιλεῦ, προθύμως 4
 μοι φαίναι εὖξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν ἐν
 ἡπείρῳ, οἰκότα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὖχε-
 σθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα
 ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ἀρώμενοι Λυδοὺς
 ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων

5 Ἑλλήνων τίσωνται σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις ;” Κάρ-
 τα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυέως
 γὰρ δόξαι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης.
 6 καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἴωσι ξεινίην συν-
 εθήκατο.

- 28 Χρόνου δὲ ἐπιγινομένου, κατεστραμμένων σχεδὸν
 πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ οἰκημένων· πλὴν
 γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ’ ἐωυτῷ
 εἶχε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ οἷδε, Λυδοὶ,
 Φρύγες, Μυσοὶ, Μαρνανδοῖ, Χάλυβες, Παφλαγόνες,
 Θρηῖκες, οἱ Θυνοὶ τε καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δω-
 29 ρίεες, Αἰολέες, Πάμφυλοι· κατεστραμμένων δὲ τού-
 των, καὶ προσεπικτωμένου Κροῖσου Λυδοῖσι, ἀπικνέον-
 ται ἐς Σάρδεις ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγ-
 2 χανον ἐόντες, ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ
 Σόλων, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασσι
 ποιήσας, ἀπεδήμησε ἕτεα δέκα, κατὰ θεωρίας πρόφασιν
 ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λῦσαι
 8 τῶν ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι
 Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο, δέκα ἕτεα
 30 χρήσεσθαι νόμοισι τοὺς ἄν σφι Σόλων θῆται. Αὐ-
 τῶν δὴ ὢν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων
 εἵνεκεν, ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ
 2 ἐς Σάρδεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξεινίζετο ἐν
 τοῖσι βασιλεῖσιν ὑπὸ τοῦ Κροῖσου· μετὰ δὲ, ἡμέρη
 τρίτῃ ἢ τετάρτῃ, κελεύσαντος Κροῖσου, τὸν Σόλωνα
 θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐπεδείκ-
 8 νυσαν πάντα ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὄλβια. θηησάμενον δέ
 μιν τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν,
 4 εἶρετο ὁ Κροῖσος τάδε· “ἄξιον Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας

ΟΙ. 55. 1.]

γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπίκται πολλὸν, καὶ σοφίης εἵνεκεν
 τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφῶν γῆν πολλὴν θεωρίης
 εἵνεκεν ἐπελήλυθας. νῦν ὦν ἡμερος ἐπείρεσθαί μοι 5
 ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” Ὁ μὲν,
 ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα.
 Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησά- 6
 μενος, λέγει· “ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.” Ἀπο- 7
 θωμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἵρετο ἐπιστρεφέντος·
 “Κοίῃ δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;” Ὁ δὲ 8
 εἶπε· “Τέλλω, τοῦτο μὲν, τῆς πόλιος εὖ ἠκούσης, παῖδες
 ἦσαν καλοὶ τε καὶ αἰσθητοὶ, καὶ σφί εἶδε ἅπασι τέκνα ἐκγε-
 νόμενα, καὶ πάντα παραμείναντα· τοῦτο δὲ, τοῦ βίου εὖ
 ἦκοντι, ὥς τὰ παρ’ ἡμῖν, τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη
 ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς 9
 Ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιή-
 σας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα. καὶ μιν Ἀθη- 10
 ναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμη-
 σαν μεγάλως.”

Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρήψατο ὁ Σό- 31
 λων τὸν Κροῖσον, εἶπας πολλά τε καὶ ὄλβια, ἐπειρώτα
 τίνα δεύτερον μετ’ ἐκείνον ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα
 γῶν οἴσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· “Κλέοβίν τε καὶ Βίτωνα. 2
 τούτοις γὰρ, ἐοῦσι γένος Ἀργείοισι, βίος τε ἀρκέων
 ὑπὴν, καὶ πρὸς τούτῳ, ῥώμῃ σώματος τοιήδε· ἀεθλο-
 φόροι τε ἀμφοτέρω ὁμοίως ἔσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται
 ὁδε ὁ λόγος. εὐούσης ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργείοισι, 3
 ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ
 ἱρόν· οἱ δὲ σφί βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν
 ὥρῃ· ἐκκληζόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεηνῖαι, ὑποδύντες
 αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην, εἴλκον τὴν ἄμαξαν, ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφί ὀχέετο ἡ μήτηρ. σταδίου δὲ πέντε καὶ 4

- τεσσεράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐς τὸ ἱρόν· ταῦτα δέ σφι ποιήσασι, καὶ ὀφθείσι ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τελευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο. διέδεξέ τε ἐν τούτοις ὁ θεὸς, ὥς ἄμεινον εἴη ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον τῶν νεηνιέων τὴν ῥώμην· αἱ δὲ Ἀργεῖαι, τὴν μητέρα αὐτῶν, οἷων τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς ἐοῦσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ, στᾶσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος, εὐχετο, Κλέοβί τε καὶ Βίτωνι, τοῖσι ἐωυτῆς τέκνοις, οἱ μιν ἐτίμησαν μεγάλως, δοῦναι τὴν θεὸν τὸ ἀνθρώπῳ τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν, ὥς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχήθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ οἱ νεηνῖαι, οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι δὲ σφεων εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέβησαν ἐς Δελφοὺς, ὥς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.”
- 32 Σόλων μὲν δὲ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοις. Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς, εἶπε· “ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ ἡμετέρη εὐδαιμονία οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;” Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὼν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπότηων πρηγμάτων πέρι; ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ μὲν ἐστὶ ἰδέειν τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ παθεῖν· ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζῆς ἀνθρώπῳ προτίθημι. οὗτοι ἐόντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα, παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας καὶ πεντακισχιλίας καὶ δισμυρίας, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινομένου. εἰ δὲ δὴ ἐβελήσῃ τοῦτερον τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι, ἵνα δὴ αἱ ὥραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτεα οἱ ἐμβολιμοὶ γίνονται τριήκοντα πέντε· ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν τούτων,

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

χίλιαι πεντήκοντα. τούτέων τῶν ἀπαλέων ἡμερέων, τῶν δ
 ἐς τὰ ἐβδομήκοντα ἕτεα ἐουσέων πεντήκοντα καὶ διηκο-
 σίων καὶ ἑξακισχιλίεων καὶ δισμυριέων, ἡ ἑτέρη αὐτέων
 τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοῖον προσάγει
 πρῆγμα. οὕτω ὦν, ὦ Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπος συμ- 6
 φορῇ. ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μὲν μέγα φαίνεαι, καὶ 7
 βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκείνο δὲ τὸ εἶρεό
 με, οὐκω σε ἐγὼ λέγω, πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς
 τὸν αἰῶνα πύθωμαι. σὺ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλ- 8
 λον τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι. εἰ μὴ οἱ
 τύχῃ ἐπίσποιτο, πάντα καλὰ ἔχοντα τελευτῆσαι εὖ τὸν
 βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, ἀνὸλβιοὶ
 εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυχέες. ὁ 9
 μὲν δὴ μέγα πλούσιος, ἀνὸλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει
 τοῦ εὐτυχέος μούνοισι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ
 ἀνὸλβίου πολλοῖσι. ὁ μὲν, ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ 10
 αἴτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος· ὁ δὲ,
 τοισίδε πράχει ἐκείνου· αἴτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ
 ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχίη οἱ
 ἀπερύκει· ἀπηρος δὲ ἐστὶ, ἀνουσος, ἀπαθὴς κακῶν,
 εὖπαις, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτήσει τὸν 11
 βίον εὖ, οὗτος ἐκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὀλβιος κεκλησθαι
 ἀξίός ἐστι. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν, μηδὲ 12
 καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν νυν 13
 ταῦτα συλλαβεῖν ἀνθρώπον ἐόντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ
 χώρα οὐδεμία καταρκέει πάντα ἐωυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ
 ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ πλεῖστα
 ἔχῃ, ἀρίστη αὕτη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν 14
 αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου δὲ ἐνδεές ἐστι.
 ὅς δ' ἂν αὐτῶν πλεῖστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἔπειτα τε- 15
 λευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ' ἐμοὶ τὸ οὐνομα

16 τοῦτο, ὃ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευταίην κῆ ἀποβήσεται.

17 πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους
33 ἀνέτρεψε.” Ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ, οὐ κως οὔτε

ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμ-
πεται· κάρτα δόξας ἀμαθία εἶναι, ὅς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ
μετεῖς, τὴν τελευταίην παντὸς χρήματος ὁρᾶν ἐκέλευε.

34 Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμε-
σις μεγάλη Κροίσου· ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἐώντων

2 εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. αὐτίκα δὲ οἱ
εὖδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθείην ἔφαινε τῶν

8 μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ
Κροίσῳ δύο παῖδες· τῶν οὐτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ

4 δὴ κωφός· ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλικίων μακρῷ τὰ πάντα
πρῶτος· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Ἄτυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν

σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ
5 σιδηρῇ βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἐξεγέρθη, καὶ ἐωυτῷ

λόγον ἔδωκε, καταρρωδήσας τὸν ὄνειρον, ἄγεται μὲν τῷ
παιδί γυναῖκα· ἐωθότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν,

οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε· ἀκόντια δὲ
καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα τοῖσι χρέονται ἐς

πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρέωνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς
θαλάμους συνένησε, μή τι οἱ κρεμáμενον τῷ παιδί ἐμ-

35 πέσῃ. Ἐχοντας δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον,
ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ

e. an. οὐ καθαρὸς χεῖρας ἐὼν, Φρυγίαν μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ
A. C. βασιληίου. παρελθὼν δὲ οὗτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία,
549.

2 κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίῳ ἐδέετο κυρῆσαι·
Κροίσος δὲ μιν ἐκάθηρε. ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ κάθαρ-

8 σις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. ἐπεὶ τε δὲ τὰ
νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροίσος, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν τι

ΟΙ. 55. 1—58. 2.]

καὶ τίς εἶη, λέγων τάδε· “Ὁ ἄνθρωπε, τίς τε ἔων, καὶ
 κόθεν τῆς Φρυγίης ἦκων, ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα τε
 ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας;” Ὁ δὲ ἀμείβετο· “Ὁ 4
 βασιλεῦ, Γορδίεω μὲν τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς, οὐνομάζομαι
 δὲ Ἀδρηστος· φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν ἐμεωυτοῦ ἀέκων,
 πάρεμι ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐστερημένος
 πάντων.” Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο τοῖσδε· “Ἀνδρῶν 5
 τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἔων, καὶ ἐλήλυθας ἐς φί-
 λους· ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων ἐν
 ἡμετέρου. συμφορὴν δὲ ταύτην ὡς κουφότατα φέρων, 6
 κερδανέεις πλείστον.” Ὁ μὲν δὴ δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ Μυσίῳ Οὐ- 36
 λύμπῳ συδὸς χρήμα γίνεται μέγα· ὀρμεώμενος δὲ οὐ-
 τος ἐκ τοῦ οὐρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα δια-
 φθείρεσκε. πολλὰκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ἐξελθόντες, 2
 ποιέεσκον μὲν οὐδὲν κακόν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ.
 τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν
 ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· “Ὁ βασιλεῦ, ὑὸς χρήμα μέγι- 3
 στον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὃς τὰ ἔργα διαφθείρει.
 τοῦτον προθυμεόμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν 4
 προσδεόμεθά σευ, τὸν παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ
 κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς
 χώρας.” Οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μνη- 5
 μονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφί τάδε· “Παι-
 δὸς μὲν πέρι τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν
 ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ ἐστι, καὶ ταῦτά οἱ
 νῦν μέλει. Λυδῶν μὲντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον 6
 πᾶν συμπέμψω· καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι, εἶναι ὡς
 προθυμοτάτοις συνεξελέειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώ-
 ρης.” Ταῦτα ἀμείψατο· ἀποχρεωμένων δὲ τού- 37
 τοις τῶν Μυσῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς,

- 2 ἀκηκοὺς τῶν ἐδέοντο οἱ Μυσοί. οὐ φαμένον δὲ τοῦ Κροίσου τόν γε παῖδά σφι συμπέμψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ὦ πάτερ, τὰ κάλλιστα πρότερόν κοτε καὶ γενναϊότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντας εὐδοκιμέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδὼν, οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισί με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτησι δόξω εἶναι; κοῖος δέ τις τῇ νεογάμφῳ γυναικί; κοῖφ δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; ἐμὲ ὦν σὺ ἡ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἣ λόγῳ ἀνάπειςον ὅκως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα.”
- 38 Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· “ὦ παῖ, οὔτε δειλίην, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ μοι ὄψις ὄνειρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστᾶσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι.
- 2 πρὸς ὦν τὴν ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων εἴ κως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζόης διακλέψαι. εἰς γάρ μοι μῦθος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἶναί μοι λογίζομαι.”
- 39 Ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· “Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοί, ἰδόντί γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ
- 2 ὄνειρον, ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμὲ τελευτήσειν· ὑὸς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμὴ σιδηρῆ, ἣν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδύντος τοι εἶπε τελευτήσῃ με, ἢ ἄλλου τευ ὃ τι τούτῳ ἔοικε, χρῆν δὴ σε ποιέειν τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὦν οὐ
- 40 πρὸς ἀνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.” Ἀμεί-

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

βεται Κροῖσος· “ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾷς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὢν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, μετήμῃ τε σε λέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.”

Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύ- 41
γα Ἀδρηστον, ἀπικομένῳ δέ οἱ λέγει τάδε· “Ἀδρη-
στε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ
ὄνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέ-
χων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὢν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προ- 2
ποιήσαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι)
φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρητίζω γενέσθαι, ἐς ἄγρην
ὀρμεομένου· μή τινες κατ’ ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ
δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεῶν 3
ἔστι λέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνειαι τοῖσι ἔργοισι· πατρῷόν
τε γάρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρχει.” Ἀμεί- 42
βεται ὁ Ἀδρηστος· “ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν
οὐκ ἦια ἐς ἀεθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε
κεχρημένον οἶκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὖ πρήσσοντας λέναι,
οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολλαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμεω-
τόν. νῦν δὲ, ἐπεὶ τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζε- 2
σθαι, (ὀφείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποιέειν
εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα. παῖδά τε σὸν, τὸν διακελεύειαι φυ-
λάσσειν, ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα
τοι ἀπονοστήσειν.”

Τοιούτοις ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦϊσαν 43
μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νηνίησι καὶ κυσί.
ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Οὐλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θη- 2
ρίον· εὐρόντες δὲ καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ, ἐση-
κόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν
φόνον, καλεόμενος δὲ Ἀδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ
μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροῖσου παιδός. ὁ μὲν
δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην.

8 ἔθεε δέ τις ἀγγελέων τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμε-
 νος δὲ εἰς τὰς Σάρδεις, τὴν τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς
 44 μόνον ἐσήμνηε οἱ. Ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ τοῦ
 παιδὸς συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέετο, ὅτι
 2 μιν ἀπέκτεινε τὸν αὐτὸς φόβου ἐκάθηρε. περιημεκτέων
 δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία Καθάρσιον, μαρ-
 τυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ
 Ἐπίστιόν τε καὶ Ἑταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων
 θεόν· τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑπο-
 δεξάμενος τὸν ξεῖνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων·
 τὸν δὲ Ἑταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι
 45 πολεμμάτων. Παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ
 φέροντες τὸν νεκρόν· ὅπισθε δὲ εἶπετό οἱ ὁ φονεὺς.
 στὰς δὲ οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου ἑωυτὸν Κροίσῳ,
 προτείνων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ
 νεκρῷ· λέγων τὴν τε προτέρην ἑωυτοῦ συμφορὴν, καὶ
 ὡς ἐπ' ἐκείνῃ τὸν καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἴη, οὐδέ οἱ εἶη
 2 βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, τὸν τε Ἀδρη-
 στον κατοικτεῖρει, καίπερ ἑὼν ἐν κακῷ οἰκίῳ τοσούτῳ,
 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “Ἐχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν
 8 τὴν δίκην, ἐπεὶ δὴ σεωυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. εἰς δὲ
 οὐ σύ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἵτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων
 ἐξεργάσαιο· ἀλλὰ θεῶν κου τις, ὃς μοι καὶ πάλαι προε-
 σήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε
 4 ὡς οἶκος ἦν τὸν ἑωυτοῦ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδίεω
 τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἑωυτοῦ ἀδελφεοῦ
 γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπεὶ τε ἡσυχίῃ
 τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, συγγινωσκόμενος
 ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ἥειδε βαρυσυμφορώτατος,
 ἑωυτὸν ἐπικατασφάξει τῷ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο
 ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῃ καθῆστο, τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

Μετὰ δὲ, ἡ Ἀστυάγεος τοῦ Κναξάρειω ἡγεμονίῃ κα- 46
 ταιρεθεῖσα ὑπὸ Κύρου τοῦ Καμβύσεω, καὶ τὰ τῶν Περ-
 σέων πρήγματα αὐξανόμενα, πένθεος μὲν Κροῖσον ἀπέ-
 παυσε· ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἴ πως δύναιτο, πρὶν c. an.
 μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξα- A. C.
 νομένην τὴν δύναμιν. Μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην αὐ- 547.
 τικά ἀπεπειράτο τῶν μαντηῶν τῶν τε ἐν Ἑλλήσι, καὶ
 τοῦ ἐν Λιβύῃ· διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, τοὺς μὲν ἐς
 Δελφοὺς ἰέναι, τοὺς δὲ ἐς Ἄβας τὰς Φωκέων, τοὺς δὲ ἐς
 Δωδώνην· οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρὰ τε Ἀμφιάρεω
 καὶ παρὰ Τροφώνιον· οἱ δὲ, τῆς Μιλησίης ἐς Βραγχί-
 δας. ταῦτα μὲν νυν τὰ Ἑλληνικὰ μαντήϊα, ἐς τὰ ἀπέ-
 πεμψε μαντευσόμενος Κροῖσος. Λιβύης δὲ παρὰ Ἀμ- 3
 μωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους. διέπεμπε δὲ πει-
 ρεώμενος τῶν μαντηῶν ὃ τι φρονέοιεν· ὥς, εἰ φρονέοντα
 τὴν ἀληθείην εὑρεθείη, ἐπείρηταί σφρα δεύτερα πέμπων,
 εἰ ἐπιχειρέοι ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι. Ἐντει- 47
 λάμενος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι τάδε, ἀπέπεμπε ἐς τὴν διάπει-
 ραν τῶν χρηστηρίων· ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὀρμηθέωσι ἐκ
 Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον,
 ἑκατοστῇ ἡμέρῃ χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις, ἐπειρω-
 τέοντας ὃ τι ποιέων τυγχάνοι ὁ Λυδῶν βασιλεὺς Κροῖ-
 σος ὁ Ἀλυάττειω. ἄσσα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων 2
 θεσπίσῃ, συγγραψαμένους ἀναφέρειν παρ' ἐωυτόν. Ὅ 3
 τι μὲν νυν τὰ λοιπὰ τῶν χρηστηρίων ἐθέσπισε, οὐ λέγε-
 ται πρὸς οὐδαμῶν· ἐν δὲ Δελφοῖσι ὥς ἐσῆλθον τάχιστα
 ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ θεῷ, καὶ ἐπειρώ-
 τεον τὸ ἐντεταλμένον, ἡ Πυθίῃ ἐν ἐξαμέτρῳ τόνῳ λέγει
 τάδε·

Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης,
 καὶ κωφοῦ συνίημι, καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω.

4

Ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης
 ἐφομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσι,
 ἥ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίεσται.

48 Ταῦτα οἱ Λυδοὶ θεοπισιάσης τῆς Πυθίης συγγρα-
 2 ψάμενοι, οἷχοντο ἀπιδόντες ἐς τὰς Σάρδεις. ὥς δὲ καὶ
 ὄλλοι οἱ περιπεμφθέντες παρῆσαν φέροντες τοὺς χρη-
 σμούς, ἐνθαῦτα ὁ Κροῖσος ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα
 3 τῶν συγγραμμάτων. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν· ὁ
 δὲ, ὥς τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε, αὐτίκα προσεύχετό τε καὶ
 προσεδέξατο, νομίσας μῦνον εἶναι μαντήϊον τὸ ἐν Δελ-
 φοῖσι, ὅτι οἱ ἐξευρήκεε τὰ αὐτὸς ἐποίησε, ἐπεὶ τε γὰρ δὴ
 διέπεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, φυλά-
 4 ξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, ἐμηχανήσατο τοιάδε· ἐπι-
 νοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι·
 χελώνην καὶ ἄρνα κατακόψας, ὁμοῦ ἔψее αὐτὸς ἐν λέβητι
 19 χαλκέῳ, χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς. Τὰ μὲν δὴ ἐκ
 Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ ἐχρήσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀμ-
 φιάρεω τοῦ μαντηίου ἀπόκρισιν, οὐκ ἔχω εἶπαι ὅ· τι
 τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσασι περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομι-
 ζόμενα. οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι
 καὶ τοῦτο ἐνόμισε μαντήϊον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι.

50 Μετὰ δὲ ταῦτα θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν ἐν Δελ-
 φοῖσι θεὸν ἱλάσκετο. κτήνέα τε γὰρ τὰ θύσιμα πάντα
 τρισχίλια ἔθυσσε, κλῖνας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους,
 καὶ φιάλας χρυσέας, καὶ εἴματα πορφύρεα, καὶ κιθῶνας,
 νηήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε· ἐλπίζων τὸν θεὸν
 2 μᾶλλον τι τούτοις ἀνακτήσεσθαι· Λυδοῖσί τε πᾶσι
 προεῖπε, θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν τούτῳ ὅ· τι ἔχοι ἕκα-
 στος. ὥς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, καταχεάμενος χρυ-
 σὸν ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε· ἐπὶ μὲν τὰ
 μακρότερα, ποιέων ἐξαπάλαιστα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα,

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

τριπάλαιστα· ὕψος δὲ, παλαιστιαῖα· ἀριθμὸν δὲ, ἐπ-
 τακαῖδεκα καὶ ἑκατόν· καὶ τουτέων, ἀπέφθου χρυσοῦ 8
 τέσσαρα, τρίτον ἡμιτάλαντον ἕκαστον ἔλκοντα· τὰ δὲ
 ἄλλα ἡμιπλίνθια, λευκοῦ χρυσοῦ, σταθμὸν διτάλαντα.
 ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα χρυσοῦ ἀπέφθου, ἔλκου- 4
 σαν σταθμὸν τάλαντα δέκα. οὗτος ὁ λέων, ἐπεὶ τε κατε- 5
 καίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηὸς, κατέπεσε ἀπὸ τῶν ἡμιπλιν-
 θίων· ἐπὶ γὰρ τούτοισι ἱδρυτο· καὶ νῦν κείται ἐν τῷ
 Κορινθίων θησαυρῷ, ἔλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτάλαν-
 τον. ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον. Ἐπι- 51
 τελέσας δὲ ὁ Κροῖσος ταῦτα ἀπέπεμπε εἰς Δελφούς· καὶ
 τάδε ἄλλα ἅμα τοῖσι· κρητῆρας δύο μεγάθει μεγάλους,
 χρύσειον καὶ ἀργύρεον· τῶν ὁ μὲν χρύσειος ἐκέετο ἐπὶ
 δεξιὰ ἐσιόντι εἰς τὸν νηὸν, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπ' ἀριστερά.
 μετεκινήθησαν δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα· 2
 καὶ ὁ μὲν χρύσειος κείται ἐν τῷ Κλαζομενίων θησαυρῷ,
 ἔλκων σταθμὸν ἔννατον ἡμιτάλαντον καὶ ἔτι δυώδεκα
 μνέας· ὁ δὲ ἀργύρεος, ἐπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης,
 χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. ἐπικίρνεται γὰρ ὑπὸ 8
 Δελφῶν Θεοφανίοισι. φασὶ δέ μιν Δελφοὶ Θεοδώρου
 τοῦ Σαμίου ἔργον εἶναι· καὶ ἐγὼ δοκέω, οὐ γὰρ τὸ συν-
 τυχὸν φαίνεται μοι ἔργον εἶναι. καὶ πίθους τε ἀργυρέους
 τέσσαρας ἀπέπεμψε, οἳ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ
 ἐστᾶσι· καὶ περιρραντήρια δύο ἀνέθηκε, χρύσεόν τε καὶ 4
 ἀργύρεον· τῶν τῷ χρυσέῳ ἐπιγέγραπται, ΛΑΚΕΔΑΙ-
 ΜΟΝΙΩΝ, φαμένων εἶναι ἀνάθημα· οὐκ ὀρθῶς λέγοντες.
 ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο Κροίσου. ἐπέγραψε δὲ τῶν τις 5
 Δελφῶν, Λακεδαιμονίοισι βουλόμενος χαρίζεσθαι· τοῦ
 ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι. ἀλλ' ὁ μὲν
 παῖς, δι' οὗ τῆς χειρὸς ῥέει τὸ ὕδωρ, Λακεδαιμονίων
 ἐστί· οὐ μέντοι τῶν γε περιρραντηρίων οὐδέτερον. ἄλλα 6

τε ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμψε ἅμα τούτοις ὁ Κροῖσος, καὶ χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα· καὶ δὴ καὶ γυναικὸς εἰδωλὸν χρύσειον τρίπηχυν, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσι εἶναι. πρὸς δέ, καὶ τῆς ἐωυτοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς ἀνέθηκε

52 ὁ Κροῖσος, καὶ τὰς ζώνας. Ταῦτα μὲν ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψε. τῷ δὲ Ἀμφιάρεφ, πυθόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην, ἀνέθηκε σάκος τε χρύσειον πᾶν, ὁμοίως καὶ αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσήν, τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὼν ὁμοίως χρύσειον· τὰ ἔτι καὶ ἀμφότερα ἐς ἐμὲ ἦν κείμενα ἐν Θήβῃσι, καὶ Θηβαίων ἐν τῷ νηῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος.

53 Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα ἐς τὰ ἱρὰ ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος, καὶ 2 εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον; Ὡς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα, ἐχρέωντο τοῖσι χρηστηρίοις, λέγοντες· “Κροῖσος, ὁ Λυδῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, νομίσας τάδε μαντήϊα εἶναι μούνα ἐν ἀνθρώποισι, ὑμῖν τε ἄξια δῶρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων, καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾶ, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ εἴ τινα στρα- 3 τὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο σύμμαχον;” Οἱ μὲν ταῦτα ἐπειρώτεον. τῶν δὲ μαντητῶν ἀμφοτέρων ἐς τὸν αἰ γινῶμαι συνέδραμον, προλέγουσαι Κροίσῳ, ἣν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν μιν καταλύσαι. τοὺς δὲ Ἑλλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευόν οἱ ἐξευρόντα 54 φίλους προσθέσθαι. Ἐπεὶ τε δὲ ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοις· πάγχυ τε ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληΐην, πέμψας αὐτὶς ἐς Πυθῶ, Δελφοὺς δωρεῖται,

ΟΙ 55. 1—58. 3.]

πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, κατ' ἄνδρα δύο στατήρσι
 ἕκαστον χρυσοῦ. Δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδοσαν Κροί- 2
 σφ καὶ Δυδοῖσι προμαντήϊν καὶ ἀτελείην καὶ προεδρίην,
 καὶ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ αὐτέων γενέσθαι Δελφὸν ἐς
 τὸν αἰὶ χρόνον. Δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφούς ὁ 55
 Κροῖσος, ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον. ἐπεὶ τε γὰρ δὴ
 παρέλαβε τοῦ μαντήϊου ἀληθείην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ.
 ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, εἴ οἱ πολυχρόνιος
 ἔσται ἡ μοναρχία. ἡ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ τάδε· 2

‘Ἄλλ’ ὅτ’ ἂν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
 καὶ τότε, Λυδὲ ποδαβρὲ, πολυψήφίδα παρ’ Ἑρμον
 φεύγειν, μὴδὲ μένειν, μὴδ’ αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

Τούτοισι ἔλθοῦσι τοῖσι ἔπεσι ὁ Κροῖσος πολλόν τι 56
 μάλιστα πάντων ἦσθη, ἐλπίζων ἡμίονον οὐδαμὰ ἀντ’
 ἀνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων· οὐδ’ ὦν αὐτὸς, οὐδὲ οἱ ἐξ
 αὐτοῦ, παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφρόν- 2
 τιζε ἱστορέων, τοὺς ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους ἔοντας
 προσκτῆσαιτο φίλους. ἱστορέων δὲ, εὗρισκε Λακεδαι-
 μονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δωρι-
 κοῦ γένους, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ. ταῦτα γὰρ ἦν τὰ προ- 3
 κεκριμένα ἔοντα τὸ ἀρχαῖον· τὸ μὲν, Πελασγικόν· τὸ δὲ,
 Ἑλληνικὸν ἔθνος. καὶ τὸ μὲν, οὐδαμῇ κω ἐξεχώρησε·
 τὸ δὲ, πούλυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκαλίωνος 4
 βασιλῆος οἴκεε γῆν τὴν Φθιώτιν· ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ
 Ἑλλήνος, τὴν ὑπὸ τὴν Ὀσσαν τε καὶ τὸν Οὐλυμπον χώ-
 ρην, καλεομένην δὲ Ἰστιαιώτιν· ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαιώτιδος
 ὥς ἐξάνεστη ὑπὸ Καδμείων, οἴκεε ἐν Πίνδῳ, Μακεδόνων
 καλεόμενον. ἐνθεύτεν δὲ αὐτὶς ἐς τὴν Δρυοπίδα μετέβη, 5
 καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὼν,
 Δωρικὸν ἐκλήθη.

Ἦν τινα δὲ γλώσσαν ἴεσαν οἱ Πελασγοί, οὐκ ἔχω 57

- ἀτρεκέως εἶπαι. εἰ δὲ χρεῶν ἐστὶ τεκμαιρόμενον λέγειν τοῖσι νῦν ἔτι ἐοῦσι Πελασγῶν, τῶν ὑπὲρ Τυρσηνῶν Κρηστώνα πόλιν οἰκεόντων, οἱ ὄμουροί κοτε ἦσαν τοῖσι νῦν Δωριεῦσι καλεομένοισι, οἴκεον δὲ τηνικαῦτα γῆν τὴν νῦν
- 2 Θεσσαλιῶτιν καλεομένην· καὶ τὴν Πλακίην τε καὶ Σκυλάκην Πελασγῶν οἰκισάντων ἐν Ἑλλησπόντῳ, οἱ σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι· καὶ ὅσα ἄλλα Πελασγικὰ ἑόντα πολίσματα τὸ οὖνομα μετέβαλε· εἰ τοῦτοισι τεκμαιρόμενον δεῖ λέγειν, ἦσαν οἱ Πελασγοὶ βάρβαρον γλώσσαν
- 3 ἰέντες. εἰ τοίνυν ἦν καὶ πᾶν τοιοῦτο τὸ Πελασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος, ἐὼν Πελασγικόν, ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς
- 4 Ἑλλήνας καὶ τὴν γλώσσαν μετέμαθε. καὶ γὰρ δὴ οὔτε οἱ Κρηστωνιῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν σφεας περιοικεόντων εἰσὶ ὁμόγλωσσοι, οὔτε οἱ Πλακιηνοὶ· σφίσι δὲ, ὁμόγλωσσοι· δηλοῦσί τε, ὅτι, τὸν ἡνείκαντο γλώσσης χαρακτῆρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, τοῦτον ἔχουσι
- 58 ἐν φυλακῇ. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν γλώσση μὲν, ἐπεὶ τε ἐγένετο, αἰεὶ κοτε τῇ αὐτῇ διαχρέεται, ὥς ἐμοὶ κατα-
- 2 φαίνεται εἶναι. ἀποσχισθὲν μέντοι ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, ἐὼν ἀσθενὲς, ἀπὸ μικροῦ τέο τὴν ἀρχὴν ὀρμεώμενον, αὖξεται ἐς πλῆθος τῶν ἐθνέων πολλῶν, μάλιστα προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων ἐθνέων βαρβάρων συχνῶν.
- 3 πρὸς δὴ ὧν ἐμοὶ τε δοκέει οὐδὲ τὸ Πελασγικὸν ἔθνος, ἐὼν βάρβαρον, οὐδαμὰ μεγάλως αὖξησθῆναι.
- 59 Τούτων δὴ ὧν τῶν ἐθνέων τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενον τε καὶ διεσπασμένον ἐπυνθάνειο ὁ Κροῖσος ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ Ἱπποκράτεος, τοῦτον τὸν χῆνιν
- 2 τυραννεύοντος Ἀθηναίων. Ἱπποκράτῃ γὰρ, ἐόντι ἰδιώτῃ, καὶ θεωροῦντι τὰ Ὀλύμπια, τέρας ἐγένετο μέγα. θύσαντος γὰρ αὐτοῦ τὰ ἱρά, οἱ λέβητες ἐπεστεῶτες, καὶ κρεῶν τε ἑόντες ἔμπλεοι καὶ ὕδατος, ἄνευ πυρὸς ἔζεσαν, καὶ

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

ὑπερέβαλον. Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος παρατυχὼν, καὶ 8
 θεσάμενος τὸ τέρας, συνεβούλευε Ἱπποκράτει, πρῶτα
 μὲν γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία· εἰ δὲ
 τυγχάνει ἔχων, δεύτερα τὴν γυναῖκα ἐκπέμπειν· καὶ εἴ
 τίς οἱ τυγχάνει ἐὼν παῖς, τοῦτον ἀπείπασθαι· οὐκων, 4
 ταῦτα παραινέσαντος Χίλωνος, πείθεσθαι θέλειν τὸν
 Ἱπποκράτεια· γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισίστρατον
 τοῦτον, ὃς, στασιαζόντων τῶν παρὰ τῶν καὶ τῶν ἐκ τοῦ
 πεδίου Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν προεστεῶτος Μεγακλέος
 τοῦ Ἀλκμαίωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου
 Ἀριστολαΐδεω, καταφρονήσας τὴν τυραννίδα, ἤγειρε
 τρίτην στάσιν. συλλέξας δὲ στασιώτας, καὶ τῷ λόγῳ 5
 τῶν ὑπερακρίων προστὰς, μηχανᾶται τοιαύδε. τρωματίσας
 ἐωυτὸν τε καὶ ἡμιόνους, ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος,
 ὥς ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθροὺς, οἳ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν
 ἤθελσαν ἀπολέσαι δηθέν· ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς
 τινος πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι, πρότερον εὐδοκιμήσας ἐν τῇ
 πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ, Νίσαιάν τε ἐλὼν,
 καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. Ὁ δὲ δῆμος ὁ 6
 τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεὶς, ἔδωκε οἱ τῶν ἀστῶν κατα-
 λέξας ἄνδρας τούτους, οἳ δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο
 Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύνας
 ἔχοντες εἶποντό οἱ ὀπισθε. συνεπαναστάντες δὲ οὗτοι 7
 ἅμα Πεισιστράτῳ, ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν. ἔνθα δὴ ὁ
 Πεισίστρατος ἦρχε Ἀθηναίων, οὔτε τιμὰς τὰς εἰούσας c. ap.
 συνταράξας, οὔτε θέσμια μεταλλάξας· ἐπὶ τε τοῖσι ^{A. C.} 560.
 κατεστεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν, κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ.
 Μετὰ δὲ οὐ πολλὸν χρόνον τῶντὸ φρονήσαντες οἳ τε 60
 τοῦ Μεγακλέους στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, ἐξε-
 λαύνουσί μιν. οὕτω μὲν Πεισίστρατος ἔσχε τὸ πρῶτον 2
 Ἀθήνας, καὶ τὴν τυραννίδα οὐκω κάρτα ἐρριζωμένην ἔχων,

- 3 ἀπέβαλε. οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίστρατον, αὐτὶς ἐκ
 νῆς ἐπ' ἀλλήλοισι ἐστασίασαν. περιελανόμενος δὲ
 τῇ στάσει ὁ Μεγακλής, ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ,
 εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ
 4 τυραννίδι. ἐνδεξαμένου δὲ τὸν λόγον καὶ ὁμολογή-
 σαντος ἐπὶ τούτοις Πεισιστράτου, μηχανῶνται δὴ
 ἐπὶ τῇ κατόδῳ πρῆγμα εὐθιέστατον, ὥς ἐγὼ εὐρίσκω,
 μακρῷ· ἐπεὶ γε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρου τοῦ βαρβάρου
 ἔθνεος τὸ Ἑλληνικόν, ἐὼν καὶ δεξιώτερον, καὶ εὐθίης
 ἡλιθίου ἀπηλλαγμένον μᾶλλον· εἰ καὶ τότε γε οὗτοι ἐν
 Ἀθηναίοις, τοῖσι πρότοις λεγομένοις εἶναι Ἑλλήνων
 5 σοφίην, μηχανῶνται τοιάδε. Ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανιῇ ἦν
 γυνή, τῇ οὖνομα ἦν Φύη, μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων
 6 ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύ-
 την τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ἐσπι-
 βάσαντες, καὶ προδέξαντες σχῆμα οἷόν τι ἔμελλε εὐπρε-
 πέστατον φανέσθαι ἔχουσα, ἤλανκον ἐς τὸ ἄστυ,
 προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα
 7 ἡγόρευον ἐς τὸ ἄστυ ἀπικόμενοι, λέγοντες τοιάδε· “ὦ
 Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόμῳ Πεισίστρατον, τὸν αὐτὴν
 ἢ Ἀθηναίη τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα, κατὰγει ἐς τὴν
 8 ἐωυτῆς ἀκρόπολιν.” Οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφοιτέοντες
 ἔλεγον· αὐτίκα δὲ ἔς τε τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο, ὥς
 Ἀθηναίη Πεισίστρατον κατὰγει· καὶ οἱ ἐν τῷ ἄστεϊ
 πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν, προσεύ-
 χοντό τε τὴν ἀνθρώπων, καὶ ἐδέκοντο τὸν Πεισίστρατον.
 61 Ἀπολαβὼν δὲ τὴν τυραννίδα τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ὁ
 Πεισίστρατος, κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα
 A. C. γενομένην γαμίει τοῦ Μεγακλέους τὴν θυγατέρα. οἷα δὲ
 548.
 2 παίδων τέ οἱ ὑπαρχόντων νεηνίων, καὶ λεγομένων ἐνα-
 γίων εἶναι τῶν Ἀλκμαιωνιδέων, οὗ βουλόμενός οἱ γενέ-

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

σθαι ἐκ τῆς νεογάμου γυναικὸς τέκνα, ἐμίσγετό οἱ οὐ
κατὰ νόμον. τὰ μὲν νυν πρῶτα ἔκρυπτε ταῦτα ἡ γυνή· 8
μετὰ δὲ, εἴτε ἱστορεύσῃ, εἴτε καὶ οὐ, φράζει τῇ ἐωυτῆς
μητρί· ἡ δὲ, τῷ ἀνδρί. τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε, ἀτιμά- 4
ζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου. ὀργῇ δὲ, ὡς εἶχε, καταλ-
λάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτησι. μαθὼν δὲ ὁ 5
Πεισίστρατος τὰ ποιούμενα ἐπ' ἐωυτῷ, ἀπαλλάσσετο ἐκ
τῆς χώρας τὸ παράπαν. ἀπικόμενος δὲ ἐς Ἑρέτριαν, ^{Α. α. 547.}
ἐβουλευέτο ἅμα τοῖσι παισί. Ἰππίεω δὲ γνώμην νικῆ- 8
σαντος, ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, ἐνθαῦτα ἡγει-
ρον ὧτίνας ἐκ τῶν πολίων, αἵ τινὲς σφι προηδέατό κού-
τι. πολλῶν δὲ μεγάλα παρασχόντων χρήματα, Θηβαῖοι
ὑπερεβάλλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων. μετὰ δὲ, οὐ γ
πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, χρόνος διέφυ, καὶ πάντα σφι ἐξήρ-
τυτο ἐς τὴν κάτοδον. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι μισθωτοὶ ἀπί- 8
κοντο ἐκ Πελοποννήσου· καὶ Νάξιός σφι ἀνὴρ ἀπιγμέ-
νος ἐθελοντής, τῷ ὄνομα ἦν Λύγδαμης, προθυμίην πλει-
στην παρείχετο, κομίσας καὶ χρήματα καὶ ἄνδρας. Ἐξ 62
Ἑρετρίης δὲ ὀρμηθέντες, διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκον-
το ὀπίσω. καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς ἴσχουσι Μαρα-
θῶνα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χώρῳ σφι στρατοπεδευόμενοισι, 2
οἱ τε ἐκ τοῦ ἄστεος στασιῶται ἀπίκοντο, ἄλλοι τε ἐκ
τῶν δήμων προσέρρεον, οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας
ἦν ἀσπαστότερον. οὗτοι μὲν δὴ συνηλίζοντο. Ἀθή- 3
ναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος, ἕως μὲν Πεισίστρατος τὰ
χρήματα ἡγείρε, καὶ μεταῦτις ὡς ἔσχε Μαραθῶνα, λόγον
οὐδένα εἶχον. ἐπεὶ τε δὲ ἐπύθοντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος
αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθέουσι ἐπ'
αὐτόν. καὶ οὗτοί τε πανστρατιῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας· 4
καὶ οἱ ἀμφὶ Πεισίστρατον, ὡς ὀρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος
ἦσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τῶντ' οὐκ ἐπὶ συνιόντες ἀπικνέονται ἐπὶ

Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρὸν, καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὄπλα.
 5 ἐνθαῦτα θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτω
 Ἀμφίλυτος ὁ Ἀκαρνὰν, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οἱ προσ-
 ῶν χρᾶ ἐν ἐξαμέτρῳ τόνῳ, τάδε λέγων·

Ἑρριπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται·
 θύννοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός.

- 63 Ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε· Πεισίστρατος δέ,
 συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν,
 2 ἐπῆγε τὴν στρατιήν. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ ἄστεος πρὸς
 ἄριστον τετραμμένοι ἦσαν δὴ τηνικαῦτα· καὶ μετὰ τὸ
 ἄριστον μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ
 πρὸς ὕπνον. οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισίστρατον ἐσπεσόντες, τοὺς
 8 Ἀθηναίους τρέπουσι. φευγόντων δὲ τούτων, βουλήν
 ἐνθαῦτα σοφωτάτην Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως
 μήτε ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι, διεσκεδασμένοι τε εἶεν.
 4 ἀναβιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, προέπεμπε· οἱ δὲ
 καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας, ἔλεγον τὰ ἐντεταλμένα
 ὑπὸ Πεισιστράτου, θαρσέειν τε κελεύοντες, καὶ ἀπιέναι
 64 ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ. Πειθομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων,
 οὕτω δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν Ἀθήνας, ἐρρί-
 567. ζωσε τὴν τυραννίδα ἐπικούροισι τε πολλοῖσι, καὶ χρη-
 μάτων συνόδοισι, τῶν μὲν, αὐτόθεν, τῶν δὲ, ἀπὸ Στρυ-
 2 μόνος ποταμοῦ συνιόντων· ὁμήρους τε τῶν παραμεινάν-
 των Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φυγόντων παῖδας λαβὼν,
 καὶ καταστήσας ἐς Νάξον· καὶ γὰρ ταύτην ὁ Πεισίστρα-
 τος κατεστρέψατο πολέμῳ, καὶ ἐπέτρεψε Λυγδάμιν· πρὸς
 γε ἔτι τούτοισι, τὴν νῆσον Δῆλον καθήρας ἐκ τῶν λο-
 8 γίων, καθήρας δὲ ὤδε. ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε,
 ἐκ τούτου τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύξας τοὺς νεκροὺς,
 μετεφόρεε ἐς ἄλλον χώρον τῆς Δήλου. καὶ Πεισίστρατος
 μὲν ἐτυράννευε Ἀθηναίων· Ἀθηναίων δὲ οἱ μὲν ἐν τῇ

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

μάχῃ ἐπεπτώκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετὰ Ἀλκμαιωνίδεω ἔφευγον ἐκ τῆς οἰκῆϊς.

Τοὺς μὲν νῦν Ἀθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον τοῦ- 65
τον ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος κατέχοντα· τοὺς δὲ Λακε-
δαιμονίους ἐκ κακῶν τε μεγάλων πεφευγότας, καὶ ἐόντας
ἤδη τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεατέων. ἐπὶ γὰρ 2
Λέοντος βασιλεύοντος καὶ Ἠγησικλέος ἐν Σπάρτῃ, τοὺς
ἄλλους πολέμους εὐτυχεόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὸς
Τεγεήτας μούνους προσέπταιον. τὸ δὲ ἔτι πρότερον 3
τούτων, καὶ κακονομώτατοι ἦσαν σχεδὸν πάντων Ἑλλή-
νων, κατὰ τε σφέας αὐτοὺς, καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι.
μετέβαλον δὲ ὧδε ἐς εὐνομίην. Λυκούργου, τῶν Σπαρ- 4
τητέων δοκίμου ἀνδρὸς, ἐλθόντος ἐς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ
χρηστήριον, ὡς ἐσήϊε ἐς τὸ μέγαρον, εὐθύς ἡ Πυθίη
λέγει τάδε·

Ἦκεις, ὦ Λυκόβοργε, ἐμὸν ποτὶ πῖονα νηὸν, 5

Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχονσι,

διζῶ ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἢ ἄνθρωπον.

ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκόβοργε.

Οἱ μὲν δὴ τινες πρὸς τούτοις λέγουσι καὶ φράσαι αὐτῷ 6
τὴν Πυθίην τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτησι.
ὥς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκούργον ἐπιτρο-
πέυσαντα Λεωβώτῳ, ἀδελφιδέῳ μὲν ἑωυτοῦ, βασιλεύ-
οντος δὲ Σπαρτιητέων, ἐκ Κρήτης ἀγαγέσθαι ταῦτα. ὥς
γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα,
καὶ ἐφύλαξε ταῦτα μὴ πάραβαίνειν. μετὰ δὲ, τὰ ἐς 7
πόλεμον ἔχοντα, ἐνωμοτίας καὶ τριηκάδας καὶ συσσίτια,
πρὸς τε τούτοις τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε
Λυκούργος. Οὕτω μὲν μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. 66
τῷ δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἱρὸν εἰσάμενοι, σέβονται 8. ο.
μεγάλως. οἳ δὲ ἐν τε χώρῃ ἀγαθῇ, καὶ πλήθει οὐκ 807.

- ὀλίγων ἀνδρῶν, ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα, καὶ εὐθνήθησαν.
- 2 καὶ δὴ σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, ἀλλὰ καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾶ τάδε·
- 8 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω. πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι, οἳ σ' ἀποκωλύσουσιν. ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω· δώσω τοι Τεγέην ποσσίκρυτον ὀρχήσασθαι, καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι.
- 4 Ταῦτα ὥς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρκάδων μὲν τῶν ἄλλων ἀπείχοντο· οἱ δὲ, πέδας φερόμενοι, ἐπὶ Τεγεήτας ἐστρατεύοντο, χρησμῷ κιβδηλόφπισυνοί, ὥς δὴ ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας.
- 5 ἐσσωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐζωγρήθησαν, πέδας τε ἔχοντες τὰς ἐφέροντο αὐτοὶ, καὶ σχοίνῳ δια-
- 6 μετρησάμενοι τὸ πεδίον τὸ Τεγεητέων, ἐργάζοντο. αἱ δὲ πέδαι αὐταί, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι ἐν Τεγέῃ, περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης κρεμάμεναι.
- 67 Κατὰ μὲν δὴ τὸν πρότερον πόλεμον συνεχέως αἰεὶ κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς Τεγεήτας. κατὰ δὲ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον, καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεω τε καὶ Ἀρίστωνος βασιληίην ἐν Λακεδαίμονι, ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγεγόνεσαν, τρόπῳ τοιῷδε
- 2 γενόμενοι. ἐπειδὴ αἰεὶ τῷ πολέμῳ ἐσσοῦντο ὑπὸ Τεγεητέων, πέμψαντες θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς, ἐπειρώτεον, τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγε-
- 8 τέων γενοίαιτο. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἔχρησε, τὰ Ὁρέστεω τοῦ Ἀγαμέμνονος ὅστέα ἐπαγαγομένους. ὥς δὲ ἀνευρεῖν οὐκ οἶοί τε ἐγινέατο τὴν θήκην τοῦ Ὁρέστεω, ἔπειμπον

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

αὐτοῖς τὴν ἐς θεὸν ἐπειρησομένους τὸν χώρον ἐν τῷ κέοιτο
ὁ Ὅρεστης. εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει 4
ἡ Πυθίη τάδε·

Ἔστι τις Ἀρκαδίας Τεγέῃ λευρῷ ἐνὶ χώρῳ,
ἐνθ' ἀνεμοὶ πνεῖουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ πῆματι κείται.
ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίξοος αἶα·
τὸν σὺ κομισσάμενος, Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση.

Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπείχον τῆς 5
ἐξευρέσιος οὐδὲν ἔλασσον, πάντα διζήμενοι· ἐς οὗ δὴ
Λίχης, τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων, ἀνεῦρε.
οἱ δὲ ἀγαθοεργοὶ εἰσὶ τῶν ἀστῶν, ἐξιώντες ἐκ τῶν ἱπ- 6
πέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι, πέντε ἔτεος ἐκάστου· τοὺς
δεῖ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, τὸν ἂν ἐξίωσι ἐκ τῶν ἱππέων,
Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους μὴ ἐλινύειν ἄλ-
λους ἄλλῃ. Τούτων ὧν τῶν ἀνδρῶν Λίχης ἀνεῦρε 68
ἐν Τεγέῃ, καὶ συντυχήν χρησάμενος καὶ σοφίῃ. εὐούσης
γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιμυξίης πρὸς τοὺς Τεγεήτας,
ἐλθὼν ἐς χαλκῆϊον, ἐθηεῖτο σίδηρον ἐξελαυνόμενον· καὶ
ἐν θώματι ἦν, ὁρέων τὸ ποιεόμενον. μαθὼν δὲ μιν ὁ 2
χαλκεὺς ἀποθωυμάζοντα, εἶπε παυσάμενος τοῦ ἔργου·
“Ἡ κου ἂν, ὦ ξεῖνε Λάκων, εἴ περ εἶδες τό περ ἐγὼ,
κάρτα ἂν ἐθώμαζες. ὅκου νῦν οὕτω τυγχάνεις θῶμα
ποιεῦμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου. ἐγὼ γὰρ ἐν τῇδε 8
θέλων τῇ αὐλῇ φρέαρ ποιήσασθαι, ὀρύσσω ἐπέτυχον
σορῷ ἐπταπήχεϊ· ὑπὸ δὲ ἀπιστίας μὴ μὲν γενέσθαι
μηδαμὰ μέζοντας ἀνθρώπους τῶν νῦν, ἀνῶξα αὐτήν, καὶ
εἶδον τὸν νεκρὸν μήκει ἴσον ἐόντα τῇ σορῷ. μετρήσας
δὲ, συνέχωσα ὀπίσω.” Ὁ μὲν δὴ οἱ ἔλεγε τά περ ὁπώ- 4
πτε· ὁ δὲ, ἐννώσας τὰ λεγόμενα, συνεβάλλετο τὸν
Ὅρεστέα κατὰ τὸ θεοπρόπιον τοῦτον εἶναι, τῇδε συμ-

βαλλεόμενος· τοῦ χαλκείος δύο ὀρέων φύσας, τοὺς ἀνέμους εὗρισκε ἔοντας· τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφύραν, τὸν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον· τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον, τὸ πῆμα ἐπὶ πῆματι κείμενον· κατὰ τοιόνδε τι εἰκάζων, ὥς ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται.

δ Συμβαλλεόμενος δὲ ταῦτα, καὶ ἀπελθὼν ἐς Σπάρτην, ἔφραζε Λακεδαιμονίοισι πᾶν τὸ πρῆγμα. οἱ δὲ, ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην, ἐδίωξαν. ὁ δὲ, ἀπικόμενος ἐς Τεγέην, καὶ φράζων τὴν ἐωυτοῦ συμφορὴν πρὸς τὸν χαλκέα, ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. χρόνῳ δὲ ὥς ἀνέγνωσε, ἐνοικίσθη. ἀνορύξας δὲ τὸν τάφον, καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας, οἷχετο φέρων ἐς Σπάρτην. καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅπως πειρώατο ἀλλήλων, πολλῶ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἥδη δὲ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη.

69 Ταῦτα δὴ ὦν πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος, ἔπειμπε ἐς Σπάρτην ἀγγέλους δῶρά τε φέροντας, καὶ δεησομένους συμμαχίης, ἐντειλόμενός τε τὰ λέγειν χρῆν. α οἱ δὲ, ἐλθόντες ἔλεγον· “Ἐπεμψε ἡμέας Κροῖσος ὁ Λυδῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, λέγων τάδε· “ὦ Λακεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ἑλληνα φίλον προσθέσθαι, ὑμέας γὰρ πυνθάνομαι προεστάναι τῆς Ἑλλάδος, ὑμέας ὦν κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλέομαι, φίλος τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος ἄνευ τε δούλου β καὶ ἀπάτης.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτα δι' ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀκηκοότες καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον, ἥσθησάν τε τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, καὶ ἐποίησαντο ὅρκια ξεινίης πέρι καὶ συμμαχίης· καὶ γάρ τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι εἶχον ἐκ δ Κροίσου πρότερον ἔτι γεγонуῖαι. πέμψαντες γὰρ οἱ

ΟΙ. 55. 1—58. 2.]

Λακεδαιμόνιοι ἐς Σάρδεις, χρυσὸν ὠνέοντο, ἐς ἄγαλμα
βουλόμενοι χρήσασθαι τούτῳ, τὸ νῦν τῆς Λακωνικῆς ἐν
Θόρνακι ἰδρυταὶ Ἀπόλλωνος· Κροῖσος δὲ σφι ὠνεομέ-
νοισι ἔδωκε δωτήν. Τούτων τε ὧν εἵνεκεν οἱ Λακεδαι- 70

μόνιοι τὴν συμμαχίην ἐδέξαντο, καὶ ὅτι ἐκ πάντων σφέας
προκρίνας Ἑλλήνων, αἰρέετο φίλους. καὶ τοῦτο μὲν, 2
αὐτοὶ ἦσαν ἐτοῖμοι ἐπαγγεῖλαντι· τοῦτο δὲ, ποιησάμενοι
κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ
χεῖλος, καὶ μεγάθει τριηκοσίους ἀμφορέας χωρέοντα
ἦγον, δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι Κροίσῳ. οὗτος δ' 3
κρητῆρ οὐκ ἀπίκετο ἐς Σάρδεις, δι' αἰτίας διφασίας λεγο-
μένας τάσδε· οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ὥς ἐπεὶ τε
ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις ὁ κρητῆρ ἐγένετο κατὰ τὴν
Σαμίην, πυθόμενοι Σάμιοι ἀπελοίατο αὐτὸν, νηυσὶ μα-
κρῇσι ἐπιπλώσαντες. αὐτοὶ δὲ Σάμιοι λέγουσι, ὥς ἐπεὶ 4
τε ὑστέρησαν οἱ ἄγοντες τῶν Λακεδαιμονίων τὸν κρη-
τῆρα, ἐπυνθάνοντο δὲ Σάρδεις τε καὶ Κροῖσον ἡλωκέναι,
ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, ἰδιώτας δὲ ἄνδρας πρια-
μένους ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ Ἑραῖον· τάχα δὲ ἂν καὶ οἱ
ἀποδόμενοι λέγοιεν, ἀπικόμενοι ἐς Σπάρτην, ὥς ἀπαιρε-
θείησαν ὑπὸ Σαμίων. κατὰ μὲν νυν τὸν κρητῆρα οὕτως
ἔσχε.

Κροῖσος δὲ ἁμαρτῶν τοῦ χρησμοῦ, ἐποιέετο στρα- 71
τῆν ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας καταιρῆσειν Κῦρόν τε
καὶ τὴν Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένου δὲ Κροί- 2
σου στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, τῶν τις Λυδῶν, νομιζό-
μενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφός, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς γνώ-
μης καὶ τὸ κάρτα οὐνομα ἐν Λυδοῖσι ἔχων, συνεβούλευσε
Κροίσῳ τάδε· (οὐνομά οἱ ἦν Σάνδανις) “ὦ βασιλεῦ, 2
ἐπ’ ἄνδρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ
σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα

- φορέουσι· σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχέην· πρὸς δὲ, οὐκ οἴνω διαχρέονται, ἀλλὰ ὑδροποτέουσι· οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι
 4 τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί σφεας ἀπαιρήσεται, τοῖσί γε μή ἐστι μηδέν· τοῦτο δὲ, ἣν νικηθῆς, μάθε ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. γευσάμενοι γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέξονται, οὐδὲ
 5 ἀπωστοὶ ἔσονται. ἐγὼ μὲν νυν θεοῖσι ἔχω χάριν, οἳ οὐκ ἐπὶ νόον ποιεῖνσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς." Ταῦτα λέγων, οὐκ ἔπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσῃσι γὰρ, πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὔτε ἄβρὸν,
 72 οὔτε ἀγαθὸν οὐδέν. Οἱ δὲ Καππαδόκαι ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται· ἦσαν δὲ οἱ Σύριοι οὗτοι, τὸ μὲν πρότερον ἢ Πέρσας ἄρξαι, Μήδων κατήκοοι, τότε δὲ
 2 Κύρου. ὁ γὰρ οὗρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἄλυσ ποταμός· ὃς ῥέει ἐξ Ἀρμενίου οὐρεος διὰ Κιλικίων· μετὰ δὲ, Ματιηνοὺς μὲν ἐν δεξιῇ ἔχει ῥέων, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου Φρύγας· παραμειβόμενος δὲ τούτους, καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἄνεμον, ἔνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλα-
 3 γόνας. οὕτω ὁ Ἄλυσ ποταμὸς ἀποτάμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω ἐκ θαλάσσης τῆς ἀντίον Κύπρου ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον. ἔστι δὲ αὐτὴν οὗτος τῆς χώρας ταύτης ἀπάσης· μήκος ὁδοῦ, εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμούνται.
 73 Ἐστρατεύετο δὲ ὁ Κροῖσος ἐπὶ τὴν Καππαδοκίην τῶνδε εἵνεκα· καὶ γῆς ἱμέρω, προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν βουλόμενος· καὶ μάλιστα, τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος ἔων, καὶ τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κῦ-
 2 ρον. Ἀστυάγεα γὰρ, τὸν Κναξάρεω, ἔοντα Κροῖσου μὲν γαμβρὸν, Μήδων δὲ βασιλέα, Κύρος ὁ Καμβύσεω

ΟΙ. 55. 1—58. 8.]

καταστρεφόμενος εἶχε, γενόμενον γαμβρὸν Κροίσῳ ὤδε. Σκυθέων τῶν νομάδων εἴλη ἀνδρῶν στασιάσασα, ὑπεξῆλθε εἰς γῆν τὴν Μηδικήν. ἐτυράννευε δὲ τὸν χρόνον 8 τοῦτον Μῆδων Κυαξάρης, ὁ Φραόρτεω, τοῦ Δηϊόκεω· ὃς τοὺς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον περιεῖπε εὖ, ὡς ἔοντας ἰκέτας· ὥστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιούμενος αὐτοὺς, παῖδάς σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἐκμαθείην, καὶ τὴν τέχνην τῶν τόξων. χρόνου δὲ γενομένου, καὶ αἰεὶ 4 φοιτεόντων τῶν Σκυθέων ἐπ' ἄγρην, καὶ αἰεὶ τι φερόντων, καὶ κοτε συνήνεικε ἐλεῖν σφεας μὴδέν· νοστήσαντας δὲ αὐτοὺς κεινῇσι χερσὶ, ὁ Κυαξάρης (ἦν γὰρ, ὡς διέδεξε, ὀργὴν ἄκρος) τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικείῃ. οἱ 6 δὲ, ταῦτα πρὸς Κυαξάρει παθόντες, ὥστε ἀνάξια σφέων αὐτῶν πεπονθότες, ἐβούλευσαν τῶν παρὰ σφίσι διδασκομένων παίδων ἓνα κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἐώθεσαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, Κυαξάρει δοῦναι φέροντες, ὡς ἄγρην δῆθεν· δόντες δὲ, τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα τὸν Σαδυάττεω εἰς Σάρδις. ταῦτα καὶ δὴ ἐγένετο. καὶ γὰρ Κυαξάρης καὶ οἱ παρε- 8 ὄντες δαιτυμόνες τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο· καὶ οἱ Σκύθαι ταῦτα ποιήσαντες, Ἀλυάττεω ἰκέται ἐγένοντο. Μετὰ δὲ ταῦτα (οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἀλυάττης ἐξεδίδου τοὺς 74 Σκύθας ἐξαίτεοντι Κυαξάρει,) πόλεμος τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Μῆδοισι ἐγεγόνεε ἐπ' ἔτεα πέντε· ἐν τοῖσι πολλάκις μὲν οἱ Μῆδοι τοὺς Λυδοὺς ἐνίκησαν, πολλάκις δὲ οἱ Λυδοὶ τοὺς Μῆδους· ἐν δὲ, καὶ νυκτομαχίην τινὰ ἐποίησαντο. διαφέρουσι δὲ σφι ἐπὶ ἴσῃς τὸν 2 πόλεμον, τῷ ἕκτῳ ἔτεϊ συμβολῆς γενομένης, συνήνεικε ὥστε τῆς μάχης συνεστεώσης τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς 8 ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι, οὐδρον

προθέμενος εἰαντὸν τοῦτον, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μετα-
 4 βολή. οἱ δὲ Λυδοὶ τε καὶ οἱ Μῆδοι ἐπεὶ τε εἶδον νύκτα
 ἀντὶ ἡμέρης γινομένην, τῆς μάχης τε ἐπαύσαντο, καὶ
 μᾶλλον τι ἔσπευσαν καὶ ἀμφοτέροι εἰρήνην ἐωυτοῖσι
 6 γενέσθαι. οἱ δὲ συμβιβάσαντες αὐτοὺς, ἦσαν οἶδε,
 Σύννεσις τε ὁ Κίλιξ, καὶ Λαβύνητος ὁ Βαβυλώνιος·
 οἱτοὶ σφι καὶ τὸ ὄρκιον οἱ σπεύσαντες γενέσθαι ἦσαν,
 καὶ γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν· Ἀλυάττεα γὰρ ἔγνω-
 σαν δοῦναι τὴν θυγατέρα Ἀρύνην Ἀστυάγεϊ τῷ Κναξά-
 ρεω παιδί. ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσεις ἰσχυ-
 8 ραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. Ὅρκια δὲ ποιεῖται ταῦτα
 τὰ ἔθνεα τὰ περ τε Ἑλλήνες· καὶ πρὸς τούτοις, ἐπεὰν
 τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται ἐς τὴν ὁμοχροίην, τὸ αἷμα
 ἀναλείχουσι ἀλλήλων.

- 75 Τοῦτον δὴ ὢν τὸν Ἀστυάγεα Κῦρος, ἔντα ἐωυ-
 τοῦ μητροπάτορα, καταστρεψάμενος ἔσχε δι' αἰτίην τὴν
 2 ἐγὼ ἐν τοῖσι ὑπίσω λόγοις σημανέω. τὰ Κροῖσος ἐπι-
 μεμφόμενος τῷ Κύρῳ, ἔς τε τὰ χρηστήρια ἔπεμπε, εἰ
 στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ δὴ καὶ ἀπικομένου χρησ-
 μοῦ κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἐωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι,
 8 ἐστρατεύετο ἐς τὴν Περσέων μοῖραν. Ὡς δὲ ἀπίκητο
 ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος, τὸ ἐνθεῦτεν, ὥς μὲν
 ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς ἐούσας γεφύρας διεβίβασε τὸν
 στρατόν· ὥς δὲ ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ
 4 Μιλήσιος διεβίβασε. ἀπορέοντος γὰρ Κροῖσου ὅπως οἱ
 διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατὸς, (οὐ γὰρ δὴ εἶναί κω
 τοῦτον τὸν χρόνον τὰς γεφύρας ταύτας,) λέγεται παρε-
 ὄντα τὸν Θαλῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ποιῆσαι αὐτῷ τὸν
 ποταμὸν, ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ρέοντα τοῦ στρατοῦ, καὶ
 6 ἐκ δεξιῆς ρεῖν· ποιῆσαι δὲ ᾧδε. ἄνωθεν τοῦ στρατο-
 πέδου ἀρξάμενον, διώρυχα βαθὴν ὀρύσσειν, ἄγοντα

ΟΙ. 55. 1—58. 3.]

μνηοειδέα, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νό-
του λάβοι, ταύτῃ κατὰ τὴν διώρυχα ἐκτραπόμενος ἐκ
τῶν ἀρχαίων ῥέεθρων, καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος τὸ
στρατόπεδον, εἰς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι. ὥστε, ἐπεὶ τε 6
καὶ ἐσχίσθη τάχιστα ὁ ποταμὸς, ἀμφοτέρῃ διαβατὸς
ἐγένετο. οἱ δὲ καὶ τὸ παράπαν λέγουσι καὶ τὸ ἀρχαῖον
ῥέεθρον ἀποξηρανθῆναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι·
κῶς γὰρ ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν αὐτόν; Κροί- 76
σος δέ, ἐπεὶ τε διαβὰς σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκητο τῆς
Καππαδοκίης εἰς τὴν Πτερίην καλεομένην· ἡ δὲ Πτερίη
ἐστὶ τῆς χώρας ταύτης τὸ ἰσχυρότατον, κατὰ Σινώπην
πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ μάλιστά κη κειμένη· ἐν-
θαῦτα ἐστρατοπεδεύετο, φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλή- 2
ρους. καὶ εἴλε μὲν τῶν Πτερίων τὴν πόλιν, καὶ ἡνδρα- 2
ποδίσατο· εἴλε δὲ τὰς περιοικίδας αὐτῆς πάσας. Συ-
ρίους τε, οὐδὲν ἔοντας αἰτίους, ἀναστάτους ἐποίησε. Κῦ- 3
ρος δὲ ἀγείρας τὸν ἑωυτοῦ στρατὸν, καὶ παραλαβὼν
τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας πάντας, ἡντιοῦτο Κροίσῳ. πρὶν
δὲ ἐξελαύνειν ὀρμῆσαι τὸν στρατὸν, πέμψας κήρυκας εἰς
τοὺς Ἴωνας, ἐπειράτο τφέας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάμεναι.
Ἴωνες μὲν νῦν οὐκ ἐπείθοντο. Κῦρος δὲ ὡς ἀπίκητο, καὶ 4
ἀντεστρατοπεδεύσατο Κροίσῳ, ἐνθαῦτα ἐν τῇ Πτερίῃ
χώρα ἑπειρώατο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων. μάχης δὲ 5
καρτεριῆς γενομένης, καὶ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν,
τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες διέστησαν, νυκτὸς ἐπελ-
θούσης. καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα ἀμφοτέρα οὕτως ἡγω-
νίσατο.

Κροῖσος δέ, μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ 77
στράτευμα· ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν
ἐλάσσων ἢ ὁ Κύρου· τοῦτο μεμφθεὶς, ὡς τῇ ὑστεραίῃ
οὐκ ἐπειράτο ἐπιὼν ὁ Κῦρος, ἀπῆλανε εἰς τὰς Σάρδεις, ἐν

νόφ ἔχων, παρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ ὄρκιον,
 2 (ἐποιήσατο γὰρ καὶ πρὸς Ἀμασιν βασιλεύοντα Αἰγύπτου
 συμμαχίην πρότερον ἢ περὶ πρὸς Λακεδαιμονίους,) μετα-
 πεμψάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους, (καὶ γὰρ πρὸς τούτους
 αὐτῷ ἐπεποιήτο συμμαχίη· ἐτυράννευε δὲ τῶν Βαβυλω-
 νίων τὸν χρόνον τοῦτον Λαβύνητος·) ἐπαγγείλας δὲ καὶ
 Λακεδαιμονίους παρῆναι ἐς χρόνον ῥητόν· ἀλίσας τε δὴ
 τούτους, καὶ τὴν ἑαυτοῦ συλλέξας στρατιήν, ἐνένωτο,
 τὸν χειμῶνα παρῆς, ἅμα τῷ ἡρι στρατεύειν ἐπὶ τοὺς
 8 Πέρσας. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα φρονέων, ὥς ἀπίκετο ἐς τὰς
 Σάρδεις, ἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς συμμαχίας, προερέον-
 4 τας ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις. τὸν δὲ
 παρεόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν Πέρσησι, ὃς ἦν
 αὐτοῦ ξεινικός, πάντα ἀφείς, διεσκέδασε· οὐδαμὰ ἐλπί-
 σας μή κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως Κῦρος
 78 ἐλάσει ἐπὶ Σάρδεις. Ταῦτα ἐπιλεγόμενῳ Κροίσῳ τὸ
 προάστειον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη. φανέντων δὲ αὐτῶν,
 οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, φοιτέοντες κατή-
 σθιον. ἰδόντι δὲ τοῦτο Κροίσῳ, ὥσπερ καὶ ἦν, ἔδοξε
 2 τέρας εἶναι. αὐτίκα δὲ ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν
 ἐξηγητέων Τελμησσέων. ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι θεοπρό-
 ποιισι, καὶ μαθοῦσι πρὸς Τελμησσέων τὸ θέλει σημαίνειν
 8 τὸ τέρας, οὐκ ἐξεγένετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι. πρὶν γὰρ
 ἢ ὀπίσω σφέας ἀναπλῶσαι ἐς τὰς Σάρδεις, ἦλω ὁ Κροῖ-
 σος. Τελμησσέες μὲν τοι τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν
 ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώραν,
 ἀπικόμενον δὲ τοῦτον καταστρέψεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους·
 λέγοντες ὅφιν εἶναι γῆς παῖδα, ἵππον δὲ, πολέμιόν τε
 4 καὶ ἐπήλυδα. Τελμησσέες μὲν νυν ταῦτα ὑπεκρίναντο
 Κροίσῳ ἤδη ἡλωκότι, οὐδέν κω εἰδότες τῶν ἦν περὶ
 Σάρδεις τε καὶ αὐτὸν Κροῖσον.

ΟΙ. 88. 8.]

Κῦρος δὲ, αὐτίκα ἀπελαύνοντος Κροίσου μετὰ τὴν 79
μάχην τὴν γενομένην ἐν τῇ Περίῃ, μαθὼν ὡς ἀπελά-
σας μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευό-
μενος εὗρισκε πρήγμᾳ οἱ εἶναι ἐλαύνειν ὡς δύναιτο
τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλίσθῃναι
τῶν Λυδῶν τὴν δύναμιν. ὡς δὲ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ 2
ἐποίησε κατὰ τάχος. ἐλάσας γὰρ τὸν στρατὸν ἐς τὴν
Λυδίην, αὐτὸς ἄγγελος Κροίσῳ ἐληλύθει. ἐνθαῦτα 3
Κροῖσος ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, ὥς οἱ παρὰ
δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, ὅμως
τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν δὲ τοῦτον τὸν χρόνον 4
ἔθνος οὐδὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρείοτερον, οὔτε ἀλκιμώ-
τερον τοῦ Λυδίου. ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ἀπ' ἵππων,
δούρατά τε ἐφόρεον μεγάλα, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἱππεύεσθαι
ἀγαθοί. Ἐς τὸ πεδῖον δὲ συνελθόντων τοῦτο τὸ 80
πρὸ τοῦ ἄστεος ἐστὶ τοῦ Σαρδινηνοῦ, ἐὼν μέγα τε καὶ
ψιλόν, (διὰ δὲ αὐτοῦ ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ
ἄλλος συρρηγνύσι ἐς τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ Ἑρ-
μον, ὃς ἐξ οὖρεος ἱεροῦ Μητρὸς Δινδυμήνης ῥέων, ἐκδιδοί
ἐς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν,) ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος ὡς 2
εἶδε τοὺς Λυδοὺς ἐς μάχην τασσομένους, καταρρωδήσας
τὴν ἵππον, ἐποίησε, Ἀρπάγου ὑποθεμένου ἀνδρὸς Μήδου,
τοιόνδε. ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἑωυτοῦ ἔποντο σιτοφόροι 3
τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας, καὶ
ἀπελὼν τὰ ἄχθεια, ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἀνέβησε ἱππάδα
στολὴν ἐνεσταλμένους. σκευάσας δὲ αὐτοὺς, προσέταξε
τῆς ἄλλης στρατιῆς προΐεναι πρὸς τὴν Κροίσου ἵππον,
τῇ δὲ καμήλῳ ἔπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε· ὅπι-
σθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον. ὡς δὲ οἱ 4
πάντες διετετάχατο, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν
μὴ φειδομένους, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον,

- Κροῖσον δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος
 5 ἀμύνηται. ταῦτα μὲν παραίνεσε. τὰς δὲ καμήλους ἔταξε
 ἀντία τῆς ἵππου, τῶνδε εἵνεκεν· καμήλον ἵππος φοβέ-
 εται, καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην αὐτῆς ὀρέων, οὔτε
 τὴν ὁδμὴν ὀσφραινόμενος. αὐτοῦ δὴ ὦν τούτου εἵνεκεν
 ἐσεσόφιστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ᾖ τὸ ἵππικόν, τῷ
 6 δὴ τι καὶ ἐπέιχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. ὥς δὲ καὶ
 συνήεσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα ὥς ὀσφραντο τάχιστα
 τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, καὶ εἶδον αὐτάς, ὀπίσω ἀνέστρε-
 7 φον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἡ ἐλπίς. οὐ μέντοι οἷ γε
 Λυδοὶ τὸ ἐνθεῦτεν δειλοὶ ᾔσαν· ἀλλ', ὥς ἔμαθον τὸ γινό-
 μενον, ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, πεζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι
 8 συνέβαλλον. χρόνῳ δὲ, πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν,
 ἐτράποντο οἱ Λυδοί. κατειληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος,
 ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων.
- 81 Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη. Κροῖσος δὲ
 δοκέων οἱ χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσεσθαι τὴν πολιορκίην,
 ἔπεμπε ἐκ τοῦ τείχεος ἄλλους ἀγγέλους ἐς τὰς συμμα-
 2 χίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο, ἐς πέμπτον
 μῆνα προερέοντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τούτους δὲ
 ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθέειν, ὥς πολιορκεο-
 82 μένου Κροίσου. Ἔς τε δὴ ὦν τὰς ἄλλας ἔπεμπε συμ-
 μαχίας, καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι
 τοῖσι Σπαρτιήτησι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνε-
 πεπτώκεε ἕρις ἐοῦσα πρὸς Ἀργεῖους, περὶ χώρου καλεο-
 2 μένου Θυρέης. τὰς γὰρ Θυρέας ταύτας, ἐοῦσας τῆς Ἀρ-
 γολίδος μοίρης, ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλεῶν ἡ πρὸς ἐσπέρην Ἀργείων, ἥ
 τε ἐν τῇ ἡπείρῳ χώρα, καὶ ἡ Κυθηρίῃ νῆσος, καὶ αἱ
 8 λοιπαὶ τῶν νήσων. βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφε-
 τέρῃ ἀποταμνομένη, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους συ-

ΟΙ. 58. 8.]

νελθόντες, ὥς τε τριηκοσίους ἐκατέρων μαχέσασθαι·
 ὁκότεροι δ' ἂν περιγέγωνται, τούτων εἶναι τὸν χῶρον·
 τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ἐκάτερον εἰς
 τὴν ἑωυτοῦ, μηδὲ παραμένειν ἀγωνιζομένων, τῶνδε εἵνε-
 κεν, ἵνα μὴ παρεόντων τῶν στρατοπέδων, ὀρώντες οἱ
 ἕτεροι ἐσσομένους τοὺς σφετέρους, ἐπαμύνουσιν. Συν- 4
 θέμενοι ὦν ταῦτα, ἀπαλλάσσοντο· λογάδες δὲ ἐκατέρων
 ὑπολειφθέντες συνέβαλλον. μαχομένων δὲ σφεων, καὶ
 γινομένων ἰσοπαλέων, ὑπελείποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων
 τρεῖς· Ἀργείων μὲν, Ἀλκίνοωρ τε καὶ Χρόμιος· Λακε-
 δαιμονίων δὲ, Ὀθρυάδης. ὑπελείφθησαν δὲ οὗτοι νυκτὸς
 ἐπελθούσης. οἱ μὲν δὴ δύο τῶν Ἀργείων, ὥς νενικηκό- 5
 τες, ἔθρον εἰς τὸ Ἄργος· ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυ-
 άδης, σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκρούς, καὶ προσφο-
 ρήσας τὰ ὄπλα πρὸς τὸ ἑωυτοῦ στρατόπεδον, ἐν τῇ
 τάξει εἶχε ἑωυτόν. ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρῆσαν πυνθανό- 6
 μενοι ἀμφοτέροι. τέως μὲν δὴ αὐτοὶ ἐκάτεροι ἔφασαν
 νικᾶν· λέγοντες, οἱ μὲν, ὥς ἑωυτῶν πλεῦνες περιγεγό-
 νασι· οἱ δὲ, τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφευγότας, τὸν δὲ
 σφέτερον παραμείναντα, καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων
 νεκρούς. τέλος δὲ, ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο·
 πεσόντων δὲ καὶ ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐνίκων Λακεδαι-
 μόνιοι. Ἀργεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου κατα- 7
 κειρίμενοι τὰς κεφαλὰς, πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες,
 ἐποίησαντο νόμον τε καὶ κατάρην, μὴ πρότερον θρέψειν
 κόμην Ἀργείων μηδένα, μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρυσο-
 φορήσειν, πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Λακεδαιμόνιοι 8
 δὲ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον, οὐ γὰρ κομῶντες
 πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν. τὸν δὲ ἕνα λέγουσι τὸν
 περιλειφθέντα τῶν τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυρόμενον
 ἀπονουστῆειν εἰς Σπάρτην, τῶν οἱ συλλοχίτιών διεφθαρ-

- μένων, αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι θυρήσιν καταχρήσασθαι ἐω-
 83 τόν. Τοιούτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτησι ἐνεστεώτων
 πρηγμάτων, ἦκε ὁ Σαρδιηνὸς κήρυξ, δεόμενος Κροίσῳ
 βοηθεῖν πολιορκεομένῳ. οἱ δὲ ὅμως, ἐπεὶ τε ἐπύθοντο
 1 τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθεῖν. καὶ σφί ἤδη παρε-
 σκευασμένοισι, καὶ νεῶν ἐουσέων ἐτοιμῶν, ἦλθε ἄλλη
 ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος τῶν Λυδῶν, καὶ ἔχοιτο
 Κροῖσος ζωγρηθεῖς. οὕτω δὴ οὗτοι μὲν, συμφορὴν ποιη-
 σάμενοι μεγάλην, ἐπέπαυτο.
- 84 Σάρδιες δὲ ἠλωσαν ὧδε. ἐπειδὴ τεσσереσκαίδε-
 κᾷτη ἐγένετο ἡμέρῃ πολιορκεομένῳ Κροίσῳ, Κῦρος τῇ
 στρατιῇ τῇ ἐωυτοῦ, διαπέμψας ἱππέας, προέϊπε, τῷ
 2 πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τεύχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ
 τοῦτο, πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὡς οὐ προσχώρει,
 ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων πεπαυμένων, ἀνὴρ Μάρδος ἐπειρᾶτο
 προσβαίνων, τῷ οὐνομα ἦν Ὑροιάδης, κατὰ τοῦτο τῆς
 ἀκροπόλιος τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος· οὐ γὰρ ἦν
 3 δεινὸν, κατὰ τοῦτο μὴ ἀλφῶ κοτέ. ἀπότομός τε γάρ ἐστι
 ταύτη ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἄμαχος· τῇ οὐδὲ Μήλης, ὁ πρό-
 τερον βασιλεὺς Σαρδίων, μούνη οὐ περιμήνεικε τὸν λέον-
 τα, τὸν οἱ ἡ παλλακὴ ἔτεκε, Τελμησσέων δικασάντων,
 ὡς περιενειχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος, ἔσονται Σάρ-
 4 διες ἀνάλωτοι. ὁ δὲ Μήλης κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περι-
 ενείκας, τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος,
 κατηλόγησε τούτου, ὡς ἐὼν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον·
 5 ἔστι δὲ πρὸς τοῦ Τμώλου τετραμμένον τῆς πόλιος. Ὁ
 ὢν δὴ Ὑροιάδης οὗτος ὁ Μάρδος, ἰδὼν τῇ προτεραίῃ
 τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος καταβάντα
 ἐπὶ κυνέην ἄνωθεν κατακυλισθεῖσαν, καὶ ἀνελόμενον,
 6 ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο. τότε δὲ δὴ ὁ αὐτὸς τε
 ἀναβεβήκεε, καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι Περσέων ἀνέβαινον.

ΟΙ. 58. 8.]

προσβάντων δὲ συχνῶν, οὕτω δὴ Σάρδιές τε ἠλώκεσαν,
καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο.

Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ἐγένετο. ἦν οἱ παῖς, 85
τοῦ καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικῆς,
ἄφρωνος δέ. ἐν τῇ ὧν παρελθούσῃ εὖεστοι ὁ Κροῖσος τὸ 2
πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκεε, ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος, καὶ
δὴ καὶ ἐς Δελφούς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμφεε χρησομένους.
ἡ δὲ Πυθίη οἱ εἶπε τάδε·

Λυδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νῆπιε Κροῖσε, 8
μὴ βούλεν πολύευκτον ἱὴν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν
παιδὸς φθεγγομένου. τόδε σοι πολλὸν λῶϊον ἀμφὶς
ἔμμεναι. αὐδήσει γὰρ ἐν ἡματι πρῶτον ἀνάλβῃ.

Ἄλισκομένου δὲ τοῦ τείχεος, ἥϊε γὰρ τῶν τις Περσέων 4
ἀλλογνώσας Κροῖσον ὥς ἀποκτενέων, Κροῖσος μὲν νυν
ὀρέων ἐπιόντα, ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς παρη-
μελήκεε, οὐδὲ τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανέειν· ὁ δὲ
παῖς οὗτος ὁ ἄφρωνος, ὥς εἶδε ἐπιόντα τὸν Πέρσῃν, ὑπὸ
δέους τε καὶ κακοῦ ἔρρηξε φωνὴν, εἶπε δέ· “Ὁνθρωπε,
μὴ κτεῖνε Κροῖσον.” Οὗτος μὲν δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέ- 8
γξατο· μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη ἐφώνεε τὸν πάντα χρόνον
τῆς ζόης.

Οἱ δὲ Πέρσαι τὰς τε δὴ Σάρδις ἔσχον, 86
καὶ αὐτὸν Κροῖσον ἐξώγρησαν, ἄρξαντα ἕτα τεσσσερεσ-
καῖδεκα, καὶ τεσσσερεσκαῖδεκα ἡμέρας πολιορκηθέντα,
κατὰ τὸ χρηστήριόν τε καταπαύσαντα τὴν ἐωυτοῦ μεγά-
λην ἀρχήν· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἤγαγον παρὰ
Κῦρον. ὁ δὲ, συνήσας πυρὴν μεγάλην, ἀνεβίβασε ἐπ' 2
αὐτὴν τὸν Κροῖσόν τε ἐν πέδησι δεδεμένον, καὶ δις ἐπὶ
Λυδῶν παρ' αὐτὸν παῖδας· ἐν νόφ' ἔχων εἴτε δὴ ἀκροθίνια
ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεφ' δὴ, εἴτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι
θέλων· εἴτε καὶ πυθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι θεοσεβέα,
τουδε εἵνεκεν ἀνεβίβασε ἐπὶ τὴν πυρὴν, βουλόμενος

εἰδέναι εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα κατα-
 3 καυθῆναι. τὸν μὲν δὴ ποιεῖν ταῦτα· τῷ δὲ Κροίσῳ,
 ἐστεῶτι ἐπὶ τῆς πυρῆς, ἐσελθεῖν, καὶ περ ἐν κακῷ ἐόντι
 τοσοῦτῳ, τὸ τοῦ Σόλωνος, ὥς οἱ εἶη σὺν θεῷ εἰρημένον,
 τὸ “Μηδένα εἶναι τῶν ζώντων ὀλβιον.” ὥς δὲ ἄρα μιν
 προστῆναι τοῦτο, ἀνενεικάμενόν τε καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ
 4 πολλῆς ἡσυχίης, ἐς τρεῖς ὀνομάσαι Σόλωνα. καὶ τὸν Κῦρον
 ἀκούσαντα, κελεύσαι τοὺς ἑρμηνέας ἐπείρεσθαι τὸν Κροί-
 5 σον, τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο· καὶ τοὺς προσελθόντας
 ἐπειρωτᾶν. Κροῖσον δὲ τέως μὲν σιγὴν ἔχειν ἐρωτεώ-
 μενον· μετὰ δὲ, ὥς ἠναγκάζετο, εἰπεῖν· “Τὸν ἂν ἐγὼ
 πᾶσι τυράννοισι προετίμησα μεγάλων χρημάτων ἐς λό-
 γους ἐλθεῖν.” Ὡς δέ σφι ἄσσημα ἔφραξε, πάλιν ἐπει-
 6 ρώτεον τὰ λεγόμενα. λιπαρεόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ὄχλον
 παρεχόντων, ἔλεγε δὴ, ὥς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων, ἐὼν
 Ἀθηναῖος, καὶ θεησάμενος πάντα τὸν ἐωυτοῦ ὀλβον
 ἀποφλαυρίσει· οἷα δὴ εἶπας, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀπο-
 βεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ἐς ἐωυτὸν
 λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, καὶ μάλιστα τοὺς
 παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέοντας ὀλβίους εἶναι. Τὸν μὲν
 Κροῖσον ταῦτα ἀπηγέεσθαι· τῆς δὲ πυρῆς ἤδη ἀμμένης,
 7 καίεσθαι τὰ περιέσχατα. καὶ τὸν Κῦρον ἀκούσαντα τῶν
 ἑρμηνέων τὰ εἶπε Κροῖσος, μεταγνόντα τε, καὶ ἐννώ-
 σαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν, ἄλλον ἄνθρωπον,
 γενόμενον ἐωυτοῦ εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐλάσσῳ, ζῶντα πυρὶ
 διδοίῃ· πρὸς τε τούτοισι, δείσαντα τὴν τίσιν, καὶ ἐπι-
 λεξάμενον ὥς οὐδέν εἶη τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλῶς
 ἔχον, κελεύει σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ καιόμενον
 πῦρ, καὶ καταβιβάζειν Κροῖσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροί-
 87 σον· καὶ τοὺς, πειρωμένους, οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς
 ἐπικρατῆσαι. Ἐνθαῦτα λέγεται ὑπὸ Ἀνδῶν, Κροί-

ΟΙ. 58. 2.]

ὄσον μαθόντα τὴν Κύρου μετάγνωσιν, ὥς ὄρα πάντα μὲν
 ἄνδρα σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι καταλα-
 βεῖν, ἐπιβώσασθαι, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον, εἴ τι
 οἱ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἔδωρήθη, παραστήναι, καὶ ρύ-
 σασθαι μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. τὸν μὲν, δακρύοντα 1
 ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν· ἐκ δὲ αἰθρίας τε καὶ νηνεμῆς
 συνδραμέειν ἑξαπίνης νέφεα, καὶ χειμῶνά τε καταρρα-
 γῆναι, καὶ ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, κατασβεσθῆναι τε τὴν
 πυρῇν. οὕτω δὴ μαθόντα τὸν Κύρον, ὥς εἶη ὁ Κροῖσος
 καὶ θεοφιλὴς καὶ ἀνὴρ ἀγαθός, καταβιβάσαντα αὐτὸν
 ἀπὸ τῆς πυρῆς, εἴρεσθαι τάδε· “Κροῖσε, τίς σε ἀν- 2
 θρώπων ἀνέγνωσε, ἐπὶ γῆν τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον,
 πολέμιον ἀντὶ φίλου ἐμοὶ καταστήναι;” Ὁ δὲ εἶπε·
 “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἔπραξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ,
 τῇ ἐμευτοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ, αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο
 ὁ Ἑλλήνων θεός, ἐπάρας ἐμὲ στρατεύεσθαι. οὐδεὶς γὰρ 4
 οὕτω ἀνόητός ἐστι, ὥς τις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται.
 ἐν μὲν γὰρ τῇ, οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι· ἐν δὲ
 τῷ, οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. ἀλλὰ ταῦτα δαίμοσὶ κου
 φίλον ἦν οὕτω γενέσθαι.”

Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε. Κύρος δὲ αὐτὸν λύσας κάτι- 88
 σέ τε ἐγγὺς ἐωυτοῦ, καὶ κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίῃ
 εἶχε, ἀπεθώμαζέ τε ὀρέων καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ περὶ ἐκείνον
 ἐόντες πάντες. ὁ δὲ συννοίῃ ἐχόμενος, ἥσυχος ἦν. μετὰ 2
 δὲ, ἐπιστραφεῖς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ τῶν
 Λυδῶν ἄστυ κεραίζοντας, εἶπε· “ὦ βασιλεῦ, κότερον
 λέγειν πρὸς σέ τὰ νοέων τυγχάνω, ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρε-
 όντι χρή;” Κύρος δὲ μιν θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν ὃ τι 3
 βούλοιο. ὁ δὲ αὐτὸν εἰρώτα, λέγων· “Οὗτος ὁ πολλὸς
 ὄμιλος τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ ἐργάζεται;” Ὁ δὲ εἶπε·
 “Πόλιν τε τὴν σὴν διαρπάζει, καὶ χρήματα τὰ σὰ δια-

- 4 φορέει.” Κροῖσος δὲ ἀμείβετο· “Οὔτε πόλιν τὴν ἐμὴν, οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπάξει· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ ἔτι τού-
 89 των μέτα. ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά.” Κύ-
 ρω δὲ ἐπιμαλὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε· μετασθησά-
 . μενος δὲ τοὺς ἄλλους, εἶρετο Κροῖσον ὃ τι οἱ ἐνορῶν ἐν
 2 τοῖσι ποιευμένοισι. ὁ δὲ εἶπε· “Ἐπεὶ τε με θεοὶ δῶκαν
 δοῦλόν σοι, δικαίῳ, εἴ τι ἐνορέω πλέον, σημαίνειν σοι.
 3 Πέρσαι, φύσιν ἔόντες ὕβρισταί, εἰσὶ ἀχρήματοι. ἦν ὦν
 σὺ τούτους περιῦδης διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρή-
 ματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἐπίδοξα γενέσθαι· ὃς
 ἂν αὐτῶν πλεῖστα κατάσχη, τούτον προσδέκεσθαι τοι
 4 ἐπαναστησόμενον. νῦν ὦν ποιήσον ὧδε, εἴ τοι ἀρέσκει
 τὰ ἐγὼ λέγω. κάτισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι τῇσι
 πύλῃσι φυλάκους, οἱ λεγόντων πρὸς τοὺς ἐκφέροντας
 τὰ χρήματα ἀπαιρεόμενοι, ὥς σφεα ἀναγκαίως ἔχει δε-
 5 κατευθῆναι τῷ Διί. καὶ σύ τε σφί οὐκ ἀπεχθήσῃαι βίῃ
 ἀπαιρεόμενος τὰ χρήματα· καὶ ἐκεῖνοι, συγγνόντες ποιέειν
 90 σε δίκαια, ἐκόντες ποιήσουσι.” Ταῦτα ἀκούων ὁ Κῦ-
 ρος, ὑπερήδeto, ὥς οἱ ἐδόκεε εὐ ὑποτίθεσθαι. αἰνέσας
 δὲ πολλὰ, καὶ ἐντειλάμενος τοῖσι δορυφόροις τὰ Κροῖ-
 σος ὑπεθήκατο ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς Κροῖσον τάδε·
 2 “Κροῖσε, ἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος χρηστὰ ἔρ-
 γα καὶ ἔπεα ποιέειν, αἰτέο δόσιν τὴν τινα βούλεαί τοι
 8 γενέσθαι παραντίκα.” Ὁ δὲ εἶπε· “Ὡ δέσποτα, ἑάσας
 με χαριεῖ μάλιστα τὸν θεὸν τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἐτίμησα
 ἐγὼ θεῶν μάλιστα, ἐπείρεσθαι, πέμψαντα τάσδε τὰς
 πέδας, εἰ ἔξαπατᾷν τοὺς εὐ ποιεῦντας νόμος ἔστι οἱ.”
 4 Κῦρος δὲ εἶρετο ὃ τι οἱ τοῦτο ἐπηγορεύων παραιτέοιτο.
 Κροῖσος δὲ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν,
 καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας, καὶ μάλιστα τὰ
 ἀναθήματα· καὶ ὥς ἐπαρθεῖς τῷ μαντήϊ, ἐστρατεύσατο

OL 58. 3.]

ἐπὶ Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὐτὶς παραι-
 τεόμενος, ἐπειναί οἱ τῷ θεῷ τούτων ὀνειδίσαι. Κῦρος
 δὲ γελάσας εἶπε· “Καὶ τούτου τεύξεαι παρ’ ἐμεῦ,
 Κροῖσε, καὶ ἄλλου παντὸς τοῦ ἂν ἐκάστοτε δέῃ.” Ὡς
 δὲ ταῦτα ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Λυδῶν εἰς Δελ-
 φούς, ἐνετέλλετο, τιθέντας τὰς πέδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν
 οὐδὸν, εἰρωτᾶν εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι μαντήϊοις
 ἐπάρας Κροῖσον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, ὥς κατα-
 παύσουντα τὴν Κύρου δύναμιν, ἀπ’ ἧς οἱ ἀκροθίνια τοι-
 αῦτα γενέσθαι· δεικνύντας τὰς πέδας. ταῦτά τε ἐπει-
 ρωτᾶν, καὶ εἰ ἀχαρίστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι
 θεοῖσι. Ἀπικομένοις δὲ τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ λέ-91
 γουσι τὰ ἐντεταλμένα, τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν τάδε·
 “Τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγέειν καὶ
 θεῷ. Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἀμαρτάδα ἐξέπλησε, 2
 ὃς ἔων δορυφόρος Ἡρακλείδων, δόλω γυναικῆϊ ἐπι-
 σπόμενος, ἐφόνευσσε τὸν δεσπότηα, καὶ ἔσχε τὴν ἐκείνου
 τιμὴν οὐδὲν οἱ προσήκουσαν. προθυμεομένου δὲ Λοξίῳ,
 ὅπως ἂν κατὰ τοὺς παῖδας τοὺς Κροῖσου γένοιτο τὸ
 Σαρδίων πάθος, καὶ μὴ κατ’ αὐτὸν Κροῖσον, οὐκ οἶόν τε
 ἐγένετο παραγαγῆν μοίρας. ὅσον δὲ ἐνέδωκαν αὐταί, 3
 ἡγύσατο, καὶ ἐχαρίσατό οἱ. τρία γὰρ ἔτεα ἐπανεβάλετο
 τὴν Σαρδίων ἀλωσιν· καὶ τοῦτο ἐπιστάσθω Κροῖσος, ὥς
 ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις ἀλοὺς τῆς πεπρωμένης.
 δευτέρα δὲ τούτων, καιομένῳ αὐτῷ ἐπήρκεσε. Κατὰ δὲ τὸ 4
 μαντήϊον τὸ γενόμενον, οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται.
 προηγόρευε γὰρ οἱ Λοξίης, ἣν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας,
 μεγάλην ἀρχὴν αὐτὸν καταλύσειν, τὸν δὲ πρὸς ταῦτα
 χρῆν, εὖ μέλλοντα βουλευέσθαι, ἐπείρεσθαι πέμψαντα,
 κότερα τὴν ἑωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου λέγοι ἀρχήν. οὐ συλ- 5
 λαβὼν δὲ τὸ ῥηθὲν, οὐδ’ ἐπανειρόμενος, ἑωυτὸν αἴτιον

ἀποφαινέτω. ᾧ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένῳ
εἶπε τὰ εἶπε Δοξίης περὶ ἡμίονου· οὐδὲ τοῦτο συνέλαβε.
6 ἦν γὰρ δὴ ὁ Κῦρος οὗτος ἡμίονος· ἐκ γὰρ δυοῖν οὐκ
ὁμοεθνέων ἐγεγόνεε, μητρὸς ἀμείνωνος, πατρὸς δὲ ὑπο-
7 δεεστέρου. ἡ μὲν γὰρ ἦν Μηδὶς, καὶ Ἀστυάγεος θυγά-
τηρ τοῦ Μήδων βασιλέως· ὁ δὲ, Πέρσης τε ἦν, καὶ ἀρ-
χόμενος ὑπ' ἐκείνοισι· καὶ ἔνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι, δε-
8 σποίνῃ τῇ ἐωυτοῦ συνοίκεε." Ταῦτα μὲν ἡ Πυθίη ὑπε-
κρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι· οἱ δὲ ἀνῆνικαν ἐς Σάρδεις, καὶ
ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας, συνέγνω ἐωυτοῦ
εἶναι τὴν ἀμαρτάδα, καὶ οὐ τοῦ θεοῦ. Κατὰ μὲν δὴ
τὴν Κροίσου τε ἀρχὴν, καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην κατα-
στροφὴν, ἔσχε οὕτω.

- 92 Κροίσῳ δὲ ἔστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι πολλὰ, καὶ οὐ τὰ εἰρημένα μούνα. ἐν μὲν γὰρ Θή-
βησι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος, τὸν ἀνέθηκε τῷ
Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμνίῳ· ἐν δὲ Ἐφέσῳ, αἱ τε βόες αἱ
χρύσεαι, καὶ τῶν κίωνων αἱ πολλαί· ἐν δὲ Προνηΐτι τῆς
2 ἐν Δελφοῖσι, ἀσπίς χρυσῆ μεγάλη. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἐς
ἐμὲ ἦν περιέοντα· τὰ δ' ἐξαπόλωλε τὰ τῶν ἀναθημάτων.
τὰ δ' ἐν Βραγχίδῃσι τῇσι Μιλησίων ἀναθήματα Κροίσῳ,
ὥς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὁμοῖα τοῖσι ἐν
3 Δελφοῖσι. τὰ μὲν νυν ἔς τε Δελφούς καὶ ἐς τοῦ Ἀμφιά-
ρεω ἀνέθηκε, οἰκῆιά τε ἔοντα, καὶ τῶν πατρῶων χρη-
μάτων ἀπαρχήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς
ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὅς οἱ, πρὶν ἢ βασιλεῦσαι, ἀν-
τιστασιώτης κατεστήκεε, συσπεύδων Πανταλέοντι γενέ-
4 σθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέων ἦν Ἀλυάττεω
μὲν παῖς, Κροίσου δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος. Κροῖ-
σος μὲν γὰρ ἐκ Καείρης ἦν γυναικὸς Ἀλυάττῃ· Παντα-
5 λέων δὲ, ἐξ Ἰάδος. ἔπει τε δὲ, δόντος τοῦ πατρὸς,

ΟΙ. 58. 2.]

ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντι-
πρήσσοντα ἐπὶ κνάφου ἔλκων διέφθειρε· τὴν δὲ οὐσίην
αὐτοῦ ἔτι πρότερον κατιρώσας, τότε τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ
ἀνέθηκε ἐς τὰ εἶρηται. καὶ περὶ μὲν ἀναθημάτων τοσαῦ-
τα εἰρήσθω.

Θώματα δὲ γῇ Λυδίῃ ἐς συγγραφὴν οὐ μάλα ἔχει, 93
οἷά τε καὶ ἄλλη χώρα, πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου κα-
ταφερομένου ψήγματος. Ἐν δὲ ἔργον πολλὸν μέγισ-
τον παρέχεται, χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ τῶν
Βαβυλωνίων. ἔστι αὐτόθι Ἀλυάττεω τοῦ Κροίσου πα- 2
τρός σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μὲν ἐστὶ λίθων μεγάλων, τὸ δὲ
ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς. ἐξειργάσαντο δὲ μιν οἱ ἀγοραῖοι
ἄνθρωποι, καὶ οἱ χειρώνακτες, καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι παι-
δίσκαι. οὖροι δὲ, πέντε ἐόντες, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν ἐπὶ 3
τοῦ σήματος ἄνω· καὶ σφί γράμματα ἐνεκεκόλαπτο, τὰ
ἕκαστοι ἐξεργάσαντο. καὶ ἐφαίνετο μετρεόμενον τὸ τῶν
παιδισκίων ἔργον ἐὼν μέγιστον. Τοῦ γὰρ δὴ Λυδῶν 4
δήμου αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι
σφίσι φερνάς. ἐς δ' ἂν συνοικήσωσι τοῦτο ποιέουσai.
ἐκδιδόασι δὲ αὐταὶ ἐωυτάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σῆ- 5
ματος, εἰςὶ στάδιοι ἕξ, καὶ δύο πλέθρα· τὸ δὲ εὐρὸς 6
ἐστὶ πλέθρα τριακαίδεκα. λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος
μεγάλῃ, τὴν λέγουσι Λυδοὶ ἀείναον εἶναι· καλεῖται δὲ
αὕτη Γυγαίη. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι.

Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοισι χρέωνται καὶ 94
Ἑλληνες· χωρὶς ἥ ὅτι τὰ θήλεα τέκνα καταπορνεύ-
ουσι. πρῶτοι δὲ ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα
χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο· πρῶτοι δὲ
καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. Φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ, καὶ τὰς 2
παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἑλλήσι κατεστεώσας,
ἐωυτῶν ἐξεύρημα γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρε- 3

- θῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι, καὶ Τυρσηνὴν ἀποικίσαι·
 ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες. ἐπὶ Ἄττος τοῦ Μάνεω βασι-
 λέος σιτοδητὴν ἰσχυρὴν ἀνα τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι·
 καὶ τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας· μετὰ δέ,
 ὥς οὐ παύεσθαι, ἄκεα δίξησθαι· ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμη-
 4 χανᾶσθαι αὐτῶν. ἐξευρεθῆναι δὴ ὦν τότε καὶ τῶν κύβων
 καὶ τῶν ἀστραγάλων, καὶ τῆς σφαίρης, καὶ τῶν ἀλλέων
 πασέων παιγνιέων τὰ εἶδεα, πλὴν πεσσῶν. τούτων γὰρ
 5 ὦν τὴν ἐξέυρεσιν οὐκ οἰκηιοῦνται Λυδοί. ποίειν δὲ ὧδε,
 πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἐτέρην τῶν ἡμερέων
 παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία· τὴν δὲ ἐτέρην
 σιτέεσθαι, πανομένους τῶν παιγνιέων. τοιούτῳ τρόπῳ
 6 διάγειν ἐπ' ἔτεα δυῶν δέοντα εἴκοσι. ἐπεὶ τε δὲ οὐκ
 ἀνίεναι τὸ κακόν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, οὕτω
 δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν, δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάν-
 των, κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ
 7 τῆς χώρας. καὶ ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανούσῃ
 τῶν μοιρέων ἑωυτὸν τὸν βασιλέα προστάσσειν· ἐπὶ δὲ
 τῇ ἀπαλλασσομένη, τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, τῷ οὐνομα εἶναι
 8 Τυρσηνόν. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἐτέρους ἐξιέναι ἐκ
 τῆς χώρας, καταβῆναι ἐς Σμύρνην, καὶ μηχανήσασθαι
 πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα ὅσα σφί ἦν χρηστὰ
 ἐπίπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίου τε καὶ γῆς ζήτησιν· ἐς δ,
 ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους, ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρικούς·
 ἔνθα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλιας, καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι
 9 τοῦδε. ἀντὶ δὲ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ
 βασιλέος τοῦ παιδός, ὃς σφέας ἀνήγαγε· ἐπὶ τούτου τὴν
 ἐπωνυμίην ποιευμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς. Λυδοὶ
 μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσῃσι δεδούλωντο.
- 95 Ἐπιδίξεται δὲ δὴ τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν
 2 τε Κῦρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε· καὶ

[A. C. 709; Ol. 17. 4.]

τοὺς Πέρσας, ὅτεφ τρόπῳ ἡγήσαντο τῆς Ἀσίας. Ὡς
 ὧν Περσέων μετεξέτεροι λέγουσι, οἱ μὴ βουλόμενοι
 σεμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον, ἀλλὰ τὸν ἔοντα λέγειν λόγον,
 κατὰ ταῦτα γράψω· ἐπιστάμενος περὶ Κῦρον καὶ τρι-
 φασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι. Ἀσσυρίων ἀρχόν- 8
 των τῆς ἄνω Ἀσίας ἐπ' ἔτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια, ^{ad an.}
 πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι· καὶ κως ^{A. C.}
 οὗτοι περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχεσάμενοι τοῖσι Ἀσσυρί- ^{1229.}
 οῖσι, ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοί· καὶ ἀπώσάμενοι τὴν δου- ^{ad an.}
 λουσύνην, ἡλευθερώθησαν. μετὰ δὲ τούτους, καὶ τὰ ἄλλα 4
 ἔθνεα ἐποίηε τῶντὸ τοῖσι Μήδοισι. Ἐόντων δὲ αὐτονό-
 μων πάντων ἀνὰ τὴν ἡπειρον, ὧδε αὐτὶς ἐς τυραννίδας
 περιῆλθον. Ἀνὴρ ἐν τοῖσι Μήδοισι ἐγένετο σοφὸς, 96
 τῷ οὐνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω. οὗτος ὁ
 Δηϊόκης, ἐρασθεὶς τυραννίδος, ἐποίηε τοιάδε. Κατοι- 2
 κημένων τῶν Μήδων κατὰ κώμας, ἐν τῇ ἐωυτοῦ ἐὼν καὶ
 πρότερον δόκιμος, καὶ μᾶλλον τι καὶ προθυμότερον
 δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει· καὶ ταῦτα μέντοι, εὐούσης
 ἀνομίης πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν, ἐποίηε, ἐπιστά-
 μενος ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν ἐστι. οἱ δ' ἐκ
 τῆς αὐτῆς κώμης Μῆδοι, ὀρώντες αὐτοῦ τοὺς τρόπους,
 δικαστὴν μιν ἐωυτῶν αἰρέοντο. ὁ δὲ δὴ, οἶα μνεώμενος
 ἀρχὴν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιέων τε ταῦτα, ἔπαινον 8
 εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτέων, οὕτω ὥστε πυνθα-
 νόμενοι οἱ ἐν τῇσι ἄλλησι κώμησι ὡς Δηϊόκης εἶη ἀνὴρ
 μῦνος κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, πρότερον περιπίπτοντες
 ἀδίκοις γνώμησι, τότε ἐπεὶ τε ἤκουσαν, ἄσμενοι ἐφοί-
 τεον παρὰ τὸν Δηϊόκα καὶ αὐτοὶ δικασόμενοι· τέλος δὲ,
 οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο. Πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινο- 97
 μένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, οἶα πυνθανομένων τὰς δίκας
 ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἐωυτὸν πᾶν

ἀνακείμενον, οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθα περ πρότερον
 2 προκατίζων ἐδίκαζε, οὐτ' ἔφη δικῶν ἔτι. οὐ γάρ οἱ
 λυσιτελείειν, τῶν ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι'
 3 ἡμέρης δικάζειν. εἰούσης δὲν ἀρπαγῆς καὶ ἀνομίης ἔτι
 πολλῶ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κόμας ἢ πρότερον ἦν, συνελέ-
 χθησαν οἱ Μῆδοι ἐς τῷτο, καὶ ἐδίδουσαν σφίσι λόγον,
 λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, μά-
 4 λιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι· “Οὐ γὰρ δὴ,
 τρόφῃ τῷ παρεόντι χρεώμενοι, δυνατοὶ εἶμεν οἰκέειν τὴν
 χώραν· φέρε, στήσωμεν ἡμέων αὐτῶν βασιλέα· καὶ
 οὕτω ἢ τε χώρα εὐνομήσεται, καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρε-
 ψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα.” Ταῦτά

98 κη λέγοντες, πείθουσι ἑωυτοὺς βασιλεύεσθαι. Αὐ-
 τῖκα δὲ προβαλλομένων δὲν τινα στήσονται βασιλέα, ὁ
 Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς καὶ προβαλλό-
 μενος καὶ αἰνεόμενος· ἐς ὃ τοῦτον καταινέουσι βασιλέα
 2 σφίσι εἶναι. ‘Ο δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἑωυτῷ ἄξια
 τῆς βασιληΐης οἰκοδομῆσαι, καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυ-
 3 φόροισι. ποιεῦσι δὴ ταῦτα οἱ Μῆδοι. οἰκοδομέουσιν τε
 γὰρ αὐτῷ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς ἔφρασε
 τῆς χώρας· καὶ δορυφόρους αὐτῷ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάν-
 4 των Μήδων καταλέξασθαι. ‘Ο δὲ, ὥς ἔσχε τὴν ἀρχὴν,

Α. C. 709. τοὺς Μήδους ἠνάγκασε ἐν πόλισμα ποιήσασθαι, καὶ
 τοῦτο περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἦσσαν ἐπιμέλεσθαι.
 5 πειθομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων, οἰκοδομέει τείχεα
 μεγάλα τε καὶ καρτερά, ταῦτα τὰ νῦν Ἀγβάτανα κέκλη-
 6 ται, ἕτερον ἐτέρῳ κύκλῳ ἐνεστεῶτα. μεμηχάνηται δὲ
 οὕτω τοῦτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος τοῦ ἐτέρου κύκλος
 7 τοῖσι προμαχεῶσι μούνοισι ἐστὶ ὑψηλότερος. τὸ μὲν
 κου τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχέει, κολωνὸς ἐὼν, ὥστε
 τοιοῦτο εἶναι· τὸ δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη, κύκλων

ΟΙ 17. 4.]

έόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλῆϊα ἔνεστι καὶ οἱ θησαυροί. τὸ δὲ αὐτῶν μέγιστόν 8 ἔστι τεῖχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγαθος. τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνές εἰσι λευκοί· τοῦ δὲ δευτέρου, μέλανες· τρίτου δὲ κύκλου, φοινίκεοι· τετάρτου δὲ, κυάνεοι· πέμπτου δὲ, σανδαράκινοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων οἱ προμαχεῶνες 9 ἡνθισμένοι εἰσὶ φαρμάκοισι. δύο δὲ οἱ τελευταῖοί εἰσι ὁ μὲν καταργυρωμένους, ὁ δὲ κατακεχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας.

Ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης ἐωυτῷ τε ἐτείχεε, καὶ περὶ 99 τὰ ἐωυτοῦ οἰκία· τὸν δὲ ἄλλον δῆμον περίξ ἐκέλευε τὸ τεῖχος οἰκέειν. οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων, κόσμον 2 τόνδε Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος· μήτε ἐσιέναι παρὰ βασιλέα μηδένα, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρέεσθαι, ὁρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός· πρὸς τε τούτοισι ἔτι, γελᾶν τε καὶ πτύειν ἀντίον καὶ ἅπασι εἶναι τοῦτό γε αἰσχρόν. Ταῦτα δὲ περὶ ἐωυτὸν ἐσέμνυνε τῶνδε 8 εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ὀρώντες οἱ ὁμήλικες, ἔόντες σύντροφοί τε ἐκείνῳ, καὶ οἰκίης οὐ φλαυροτέρης, οὐδὲ ἐς ἀνδραγαθίην λειπόμενοι, λυπεοῖατο καὶ ἐπιβουλεύοιεν, ἀλλ' ἑτεροῖός σφι δοκέοι εἶναι μὴ ὀρῶσι. Ἐπεὶ τε δὲ 100 ταῦτα διεκόσμησε, καὶ ἐκράτυνε ἐωυτὸν τῇ τυραννίδι, ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός. καὶ τὰς τε δίκας γράφοντες, εἴσω παρ' ἐκείνον ἐσεπέμπεσκον· καὶ ἐκείνος διακρίνων τὰς ἐσφερομένας, ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν 2 κατὰ τὰς δίκας ἐποίεε· τὰ δὲ δὴ ἄλλα ἐκεκοσμέατό οἱ. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, τοῦτον ὅπως μεταπέμψαιτο, κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίει· καὶ οἱ κατάσκοποί τε καὶ κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν τῆς ἡρχε.

- 101 Δηϊόκης μὲν νυν τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μου-
νον, καὶ τούτου ἦρξε. ἔστι δὲ Μήδων τοσάδε γένεα,
Βουσαι, Παρητακηνοὶ, Στρούχατες, Ἀριζαντοὶ, Βούδιοι,
- 102 Μάγοι. γένεα μὲν δὴ Μήδων ἐστὶ τοσάδε. Δηϊό-
κεω δὲ παῖς γίνεται Φραόρτης, ὃς, τελευτήσαντος Δηϊό-
κεω, βασιλεύσαντος τρία καὶ πενήντα ἔτα, παρεδέ-
ξατο τὴν ἀρχήν. παραδεξάμενος δὲ, οὐκ ἀπεχρᾶτο μού-
νων ἄρχειν τῶν Μήδων· ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς
Πέρσας, πρώτοισί τε τούτοις ἐπεθήκατο, καὶ πρώτους
8 Μήδων ὑπηκόους ἐποίησε. μετὰ δὲ, ἔχων δύο ταῦτα
ἔθνεα, καὶ ἀμφότερα ἰσχυρὰ, κατεστρέφετο τὴν Ἀσίην,
4 ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος. ἐς δὲ στρατευσάμενος ἐπὶ
τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ Ἀσσυρίων τούτους οἱ Νῆινον εἶχον,
καὶ ἦρχον πρότερον πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμουνωμένοι
μὲν συμμάχων, ἄτε ἀπεστεώτων, ἄλλως μέντοι ἑωυτῶν
εὖ ἤκοντες· ἐπὶ τούτους δὴ στρατευσάμενος ὁ Φραόρ-
της, αὐτὸς τε διεφθάρη, ἄρξας δύο καὶ εἴκοσι ἔτα, καὶ
ὁ στρατὸς αὐτοῦ ὁ πολλός.
- 103 Φραόρτεω δὲ τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Κναξάρης
A. C. 684. ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηϊόκεω παῖς. οὗτος λέγεται πολλὸν
2 ἔτι γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων· καὶ πρῶτός
τε ἐλόχισε κατὰ τέλεια τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ πρῶτος
διέταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι, τοὺς τε αἰχμοφόρους, καὶ
τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἱππέας· πρὸ τοῦ δὲ ἀναμῖξ
8 ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα. Οὗτος ὁ τοῖσι Λυδοῖσί
ἐστὶ μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρῃ ἐγένετό σφι μαχο-
μένοισι· καὶ ὁ τὴν Ἄλυνος ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶσαν
4 συστήσας ἑωυτῷ. Συλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' ἑωυτῷ ἀρχομέ-
νους πάντας, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῆινον, τιμωρέων τε
5 τῷ πατρὶ, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν. καὶ οἱ,
ὥς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένῳ

ΟΙ. 81. 1—86. 2.]

τὴν Νίνον, ἐπῆλθε Σκυθέων στρατὸς μέγας· ἄγε δὲ αὐτοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθέων Μαδύης, Πρωτοθύεω παῖς· οἱ ἐσέβαλον μὲν ἐς τὴν Ἀσίην, Κιμμερίου ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Εὐρώπης, τούτοις δὲ ἐπισπόμενοι φεύγουσι, οὕτω ἐς τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπίκοντο. Ἔστι δὲ 104 ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν καὶ ἐς Κόλχους τριήκοντα ἡμερῶν εὐζώνω ὁδός. ἐκ δὲ τῆς 2 Κολχίδος οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι ἐς τὴν Μηδικὴν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ μέσου ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ, Σάσπειρες· τοῦτο δὲ παραμειβομένοις, εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ. οὐ μέντοι οἱ γε 3 Σκύθαι ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατύπερθε ὁδὸν πολλῷ μακροτέρῃ ἐκτραπόμενοι, ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Καυκάσιον ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι 4 Σκύθησι, καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν· οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον. Ἐν- 105 θεῦτεν δὲ ᾗσαν ἐπ' Αἴγυπτον· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένοντο ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ, Ψαμμίτιχός σφεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀντιάσας δώροισι τε καὶ λιτῇσι ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε ἀναχω- 2 ρέοντες ὀπίσω, ἐγένοντο τῆς Συρίας ἐν Ἀσκάλωνι πόλι, τῶν πλεόνων Σκυθέων παρεξεληθόντων ἀσινέων, ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπολειφθέντες, ἐσύλησαν τῆς Οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱρόν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱρόν, ὥς ἐγὼ 3 πυνθανόμενος εὐρίσκω, πάντων ἀρχαιότατον ἱρῶν ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ. καὶ γὰρ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱρόν ἐνθεῦτεν 4 ἐγένετο, ὥς αὐτοὶ λέγουσι Κύπριοι· καὶ τὸ ἐν Κυθήροισι Φοίνικές εἰσι οἱ ἰδρυσάμενοι, ἐκ ταύτης τῆς Συρίας ἔοντες. τοῖσι δὲ τῶν Σκυθέων συλήσασι τὸ ἱρόν τὸ ἐν 5 Ἀσκάλωνι, καὶ τοῖσι τούτων αἰεὶ ἐκγόνοισι, ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν ἡνῶσον· ὥστε ἅμα λέγουσιν οἱ Σκύθαι διὰ τοῦτό σφεας νοσέειν, καὶ ὁρᾶν παρ' ἐωυτοῖσι τοὺς

- ἀπικνεομένους ἐς τὴν Σκυθικὴν χώραν ὡς διακέαται,
 106 τοὺς καλέουσι Ἐναρέας οἱ Σκύθαι. Ἐπὶ μὲν νυν
 ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα ἦρχον τῆς Ἀσίης οἱ Σκύθαι, καὶ
 τὰ πάντα σφί ὑπὸ τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίας ἀνάστατα
 ἦν. χωρὶς μὲν γὰρ φόρων, ἔπρησσον παρ' ἐκάστων τὸ
 ἐκάστοισι ἐπέβαλλον· χωρὶς δὲ τοῦ φόρου, ἥρπαζον
 2 περιελαύνοντες τοῦτο ὃ τι ἔχοιεν ἕκαστοι. καὶ τούτων
 μὲν τοὺς πλεῦνας Κναξάρης τε καὶ Μῆδοι ξεινίσαντες
 καὶ καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν. καὶ οὕτω ἀνεσώσαντο
 τὴν ἀρχὴν Μῆδοι, καὶ ἐπεκράτεον τῶν περ καὶ πρότερον.
 3 καὶ τὴν τε Νῖνον εἶλον, (ὥς δὲ εἶλον, ἐν ἐτέροισι λό-
 γοις δηλώσω,) καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποιή-
 4 σαντο, πλὴν τῆς Βαβυλωνίης μοίρης. μετὰ δὲ ταῦτα,
 Κναξάρης μὲν βασιλεύσας τεσσεράκοντα ἔτεα, σὺν τοῖσι
 Σκύθαι ἤρξαν, τελευτᾷ.
 107 Ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης, ὁ Κναξάρει παῖς, τὴν
 A. C. βασιληίην. καὶ οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῇ οὖνομα ἔθετο
 594. 2 Μανδάνην. τὴν ἐδόκεε Ἀστυάγης ἐν τῷ ὕπνῳ οὐρῆσαι
 τοσοῦτον, ὥστε πληῖσαι μὲν τὴν ἑωυτοῦ πόλιν, ἐπι-
 3 κατακλύσαι δὲ καὶ τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ὑπερθέμενος δὲ
 τῶν μάγων τοῖσι ὀνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον, ἐφοβήθη,
 4 παρ' αὐτῶν αὐτὰ ἕκαστα μαθών. μετὰ δὲ, τὴν Μανδάνην
 ταύτην, ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὥραίην, Μήδων μὲν τῶν
 ἑωυτοῦ ἀξίων οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα, δεδοικῶς τὴν ὄψιν·
 ὁ δὲ Πέρσης διδοί, τῷ οὖνομα ἦν Καμβύσης· τὸν εὗρισκε
 οἰκίης μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου· πολλῶ
 108 ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Συνοικ-
 κεύσης δὲ τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης, ὁ Ἀστυάγης τῷ
 2 πρώτῳ ἔτει εἶδε ἄλλην ὄψιν. ἐδόκεε δὲ οἱ ἐκ τῶν
 αἰδοίων τῆς θυγατρὸς ταύτης φῦναι ἄμπελον· τὴν δὲ
 3 ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ἰδὼν δὲ τοῦτο,

OL 46. 3.]

καὶ ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι, μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα ἐοῦσαν. ἀπικομένην 4 δὲ ἐφύλασσε, βουλόμενος τὸ γεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι· ἐκ γάρ οἱ τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων ὀνειροπόλοι ἐσήμαινον, ὅτι μέλλοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος βασιλεύσειν ἀντὶ ἐκείνου. Ταῦτα δὴ ὢν φυλασσόμενος ὁ 8 Ἀστυάγης, ὥς ἐγένετο ὁ Κῦρος, καλέσας Ἀρπαγον, ἀνδρα οἰκῆϊον, καὶ πιστότατόν τε Μήδων, καὶ πάντων ἐπιτροπον τῶν ἐωντοῦ, ἔλεγέ οἱ τοιάδε· “Ἀρπαγε, πρῆγμα 6 τὸ ἂν τοι προσθῶ, μηδαμῶς παραχρήσῃ· μηδὲ ἐμέ τε παραβάλλῃ, καὶ ἄλλους ἐλόμενος, ἐξ ὑστέρης σοι ἐωντῶ περιπέσῃς. λάβε τὸν Μανδάνη ἔτεκε παῖδα· φέρων δὲ 7 ἐς σεωντοῦ, ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ, θάψον τρόπῳ ὅτε φ αὐτὸς βούλῃαι.” Ὁ δὲ ἀμείβεται· “ὦ βασιλεῦ, οὔτε 8 ἄλλοτέ κω παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδὲν, φυλασσόμεθα δὲ ἐς σέ καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον μηδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ’ εἴ τοι φίλον τοῦτο οὕτω γίνεσθαι, χρή 109 δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως.” Τούτοι- 109 σι ἀμειψάμενος ὁ Ἀρπαγος, ὥς οἱ παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἥϊε κλαίων ἐς τὰ οἰκία. παρελθὼν δὲ ἔφραζε τῇ ἐωντοῦ γυναικὶ τὸν πάντα Ἀστυάγεος ῥηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει· “Νῦν 2 ὦν τί σοι ἐν νόφ ἐστὶ ποιέειν;” Ὁ δὲ ἀμείβεται· “Οὐκ ἦ ἐνετέλλετο Ἀστυάγης· οὐδ’ εἰ παραφρονήσῃς τε καὶ 3 μαnevίται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται, οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, οὐδὲ ἐς φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω. πολλῶν 3 δὲ εἵνεκα οὐ φονεύσω μιν· καὶ ὅτι αὐτῷ μοι συγγενὴς ἐστὶν ὁ παῖς, καὶ ὅτι Ἀστυάγης μὲν ἐστὶ γέρων, καὶ 4 ἄπαις ἔρσηνος γόνου. εἰ δὲ θελήσῃς, τούτου τελευτή- 4 σαντος, ἐς τὴν θυγατέρα ταύτην ἀναβῆναι ἢ τυραννῖς, ἥς νῦν τὸν υἱὸν κτείνει δι’ ἐμεῦ, ἄλλο τί ἢ λείπεται τὸ

- ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλὲς εἶνεκα ἐμοὶ, δεῖ τοῦτον τελευτᾶν τὸν παῖδα· δεῖ μὲν τοι τῶν τινὰ Ἀστυάγεος αὐτοῦ φονέα γενέσθαι,
- 110 καὶ μὴ τῶν ἐμῶν.” Ταῦτα εἶπε, καὶ αὐτίκα ἄγγελον ἔπεμπε ἐπὶ τῶν βουκόλων τῶν Ἀστυάγεος τὸν ἡπίστατο νομάς τε ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα, καὶ οὖρεα θηριωδέστατα· τῷ οὖνομα ἦν Μιτραδάτης, συνοίκεε δὲ τῇ ἐώντοῦ συνδούλῳ· οὖνομα δὲ τῇ γυναικὶ ἦν τῇ συνοίκεε, Κυνῶ, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν· κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν,
- 2 Σπακῶ· τὴν γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι. αἱ δὲ ὑπώρεαί εἰσι τῶν οὐρέων ἔνθα τὰς νόμας τῶν βοῶν εἶχε οὗτος δὴ ὁ βουκόλος, πρὸς βορέῳ τε ἀνέμου τῶν Ἀγβα-
- 3 τάνων, καὶ πρὸς τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου. ταύτῃ μὲν γὰρ ἡ Μηδικὴ χώρα πρὸς Σασπείρων ὀρεινὴ ἐστὶ κάρτα, καὶ ὑψηλὴ τε καὶ ἰδίῃσι συνηρεφής. ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ
- 4 χώρῃ ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. ἐπεὶ ὧν ὁ βουκόλος σπουδῇ πολλῇ καλεόμενος ἀπίκετο, ἔλεγε ὁ Ἀρπαγος τάδε· “Κελεύει σε Ἀστυάγης τὸ παιδίον τοῦτο λαβόντα, θεῖναι ἐς τὸ ἐρημώτατον τῶν οὐρέων, ὅπως ἂν τάχιστα
- 5 διαφθαρεῖ. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἣν μὴ ἀποκτείνῃς αὐτὸ, ἀλλὰ τεφρὸν τρόπον περιποιήσῃ, ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ τε διαχρήσεσθαι· ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον διατέ-
- 111 ταγμαὶ ἐγώ.” Ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος, καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον ἦϊε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν, καὶ
- 2 ἀπικνέεται ἐς τὴν ἑπαυλίαν. τῷ δ’ ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνή, ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην, τότε κως κατὰ δαίμονα τίκτει, οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν φροντίδι ἀμφοτέροι ἀλλήλων πέρι· ὁ μὲν, τοῦ τόκου τῆς γυναικὸς ἀρρωδέων· ἡ δὲ γυνή, ὅτι οὐκ ἐωθὼς ὁ Ἀρπαγος μετα-
- 3 πέμψαιτο αὐτῆς τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ τε δὲ ἀπονοστήσας ἐπέστη, οἶα ἐξ ἀέλπτου ἰδοῦσα ἡ γυνή, εἶρετο προτέρη,

ΟΙ. 46. 3.]

ὃ τι μιν οὕτω προθύμως Ἀρπαγος μεταπέμψαιτο. ὁ δὲ 4
εἶπε· “ὦ γυναῖ, εἰδὼν τε ἐς πόλιν ἔλθων καὶ ἤκουσα τὸ
μήτε ἰδεῖν ὄφελον, μήτε κοτὲ γενέσθαι ἐς δεσπότας τοὺς
ἡμετέρους. οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου κλαυθμῷ κατείχετο·
ἐγὼ δὲ ἐκπλαγεῖς, ἥϊα ἔσω. ὥς δὲ τάχιστα ἐσῆλθον, 5
ὁρέω παιδίον προκείμενον, ἀσπαῖρόν τε καὶ κραυγανόμε-
νον, κεκοσμημένον χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ. Ἀρπα- 6
γος δὲ ὥς εἶδέ με, ἐκέλευε τὴν ταχίστην ἀναλαβόντα τὸ
παιδίον, οἷχεσθαι φέροντα, καὶ θείναι ἔνθα θηριωδέστατον
εἴη τῶν οὐρέων· φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέ-
μενόν μοι, πολλὰ ἀπειλήσας εἰ μή σφρα ποιήσαιμι. καὶ 7
ἐγὼ ἀναλαβὼν ἔφερον, δοκέων τῶν τινος οἰκετέων εἶναι·
οὐ γὰρ ἂν κοτε κατέδοξα ἔνθεν γε ἦν. ἐθάμβεον δὲ
ὁρέων χρυσῷ τε καὶ εἵμασι κεκοσμημένον· πρὸς δὲ,
καὶ κλαυθμὸν κατεστεῶτα ἐμφανέα ἐν Ἀρπάγου. καὶ 8
πρόκα τε δὴ κατ’ ὁδὸν πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον
θεράποντος, ὃς ἐμὲ προπέμπων ἔξω πόλιος, ἐνεχείρισε
τὸ βρέφος· ὥς ἄρα Μανδάνης τε εἴη παῖς τῆς Ἀστυάγεω
θυγατρὸς, καὶ Καμβύσεω τοῦ Κύρου, καὶ μιν Ἀστυάγης
ἐντέλλεται ἀποκτείνειν. νῦν τε ὅδε ἐστί.” Ἀμα δὲ 112
ταῦτα ἔλεγε ὁ βουκόλος, καὶ ἐκκαλύψας ἀπεδείκνυε. ἡ
δὲ, ὥς εἶδε τὸ παιδίον μέγα τε καὶ εὐειδὲς ἐὼν, δακρύσασα,
καὶ λαβομένη τῶν γουνάτων τοῦ ἀνδρὸς, ἔχρηζε μηδεμιᾷ
τέχνῃ ἐκθεῖναι μιν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη οἷός τε εἶναι ἄλλως 2
αὐτὰ ποιεῖν· ἐπιφοιτήσῃν γὰρ κατασκόπους ἐξ Ἀρπά-
γου ἐποψομένους· ἀπολέεσθαι τε κάκιστα, ἣν μή σφρα
ποιήσῃ. ὥς δὲ οὐκ ἔπειθε ἄρα τὸν ἄνδρα, δεύτερα λέγει
ἡ γυνὴ τάδε· “Ἐπεὶ τοίνυν οὐ δύναμαί σε πείθειν μὴ 3
ἐκθεῖναι, σὺ δὲ ὧδε ποίησον, εἰ δὴ πᾶσά γε ἀνάγκη
ὀφθῆναι ἐκκείμενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγὼ, τέτοκα δὲ
τεθνεὸς· τοῦτο μὲν φέρων πρόθεσ, τὸν δὲ τῆς Ἀστυά- 4

- γεος θυγατρὸς παῖδα ὥς ἐξ ἡμέων ἔοντα τρέφωμεν· καὶ οὕτω οὔτε σὺ ἀλώσεται ἀδικέων τοὺς δεσπότας, οὔτε ὁ ἡμῖν κακῶς βεβουλευμένα ἔσται. ὃ τε γὰρ τεθνεὺς βασιλεῖς ταφῆς κυρήσει, καὶ ὁ περιεὼν οὐκ ἀπολείπει τὴν ψυχὴν.”
- Κάρτα τε ἔδοξε τῷ βουκόλῳ πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν ἢ γυνή, καὶ αὐτίκα ἐποίει ταῦτα.
- τὸν μὲν ἔφερε θανατώσων παῖδα, τοῦτον μὲν παραδιδού τῇ ἑωυτοῦ γυναικί· τὸν δὲ ἑωυτοῦ, ἔοντα νεκρὸν, λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον· κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ παντὶ τοῦ ἐτέρου παιδὸς, φέρων ἐς τὸ ἔρημό-
 3 τατον τῶν οὐρέων τιθεῖ. ὥς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, ἥϊε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινα
 4 προβόσκων φύλακον αὐτοῦ καταλιπών. ἐλθὼν δὲ ἐς τοῦ Ἀρπάγου, ἀποδεικνύναι ἔφη ἐτοίμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν νέκυν. πῆψας δὲ ὁ Ἀρπαγὸς τῶν ἑωυτοῦ δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους, εἶδε τε διὰ τούτων, καὶ ἔθαψε
 5 τοῦ βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτέθαπτο· τὸν δὲ ὕστερον τούτων Κῦρον ὀνομασθέντα παραλαβοῦσα ἔτρεφε ἢ γυνή τοῦ βουκόλου, οὐνομα ἄλλο κοῦ τι καὶ οὐ Κῦρον θεμένη.
- 114 Καὶ ὅτε δὴ ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πρῆγμα ἐς αὐτὸν
 c. an. τοιόνδε γεγόμενον ἐξέφηνέ μιν. ἔπαιζε ἐν τῇ κώμῃ ταύ-
 A. C. τη ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὐται, ἔπαιζε δὲ μετ’
 580. 2 ἄλλων ἡλικίων ἐν ὁδῷ· καὶ οἱ παῖδες παίζοντες εἶλοντο ἑωυτῶν βασιλέα εἶναι τοῦτον δὴ τὸν τοῦ βουκόλου ἐπίκλησιν παῖδα. ὁ δὲ αὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας οἰκοδομέειν· τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι· τὸν δὲ κοῦ τινα αὐτῶν, ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι· τῷ δὲ τι, τὰς ἀγγελίας ἐσφέρειν ἐδίδου γέρας· ὥς ἐκάστω ἔργον προσ-
 8 τίσσων. εἰς δὴ τούτων τῶν παιδίων συμπαίζων, ἐὼν Ἀρτεμβάρεος παῖς, ἀνδρὸς δοκίμου ἐν Μῆδοισι· οὐ γὰρ

OL. 48. 4—55. 1.]

δὴ ἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου· ἐκέλευε αὐτὸν τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν. πειθομένων δὲ τῶν παίδων, ὁ Κῦρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων· ὁ δὲ, ἐπεὶ τε μετείθη τάχιστα, ὥς γε δὴ ἀνάξια ἔωυτοῦ παθὼν, μᾶλλον τι περιημέκτεε· κατελθὼν δὲ ἐς πόλιν, πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε, λέγων δὲ οὐ Κύρου, (οὐ γάρ κω ἦν τοῦτο τοῦ νομα,) ἀλλὰ πρὸς τοῦ βουκόλου τοῦ Ἀστυάγεος παιδός. Ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ὀργῇ, ὡς εἶχε, ἐλθὼν παρὰ τὸν Ἀστυάγεα, καὶ ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα, ἀνάρσια πρήγματα ἔφη πεπονθέναι, λέγων· “ὦ βασιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σου δούλου, βουκόλου δὲ παιδός, ὧδε περιϋβρίσμεθα.” (δεικνὺς τοῦ παιδός τοὺς ὤμους.) Ἀκούσας δὲ 115 καὶ ἰδὼν ὁ Ἀστυάγης, θέλων τιμωρῆσαι τῷ παιδί τιμῆς τῆς Ἀρτεμβάρους εἵνεκα, μετεπέμπετο τὸν τε βουκόλον καὶ τὸν παῖδα. ἐπεὶ τε δὲ παρῆσαν ἀμφοτέροι, βλέψας 2 πρὸς τὸν Κῦρον ὁ Ἀστυάγης, ἔφη· “Σὺ δὴ, ἔων τοῦδε τοιούτου ἐόντος παῖς, ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα, ἐόντος πρώτου παρ’ ἐμοί, ἀεικέϊ τοιῇδε περισπεῖν;” Ὁ 3 δὲ ἀμείβετο ὧδε· “ὦ δέσποτα, ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ. οἱ γάρ με ἐκ τῆς κόμης παῖδες, τῶν καὶ ὧδε ἦν, παίζοντες, σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα. ἐδόκεον γάρ σφι εἶναι ἐς τοῦτο ἐπιτηδεώτατος. οἱ μὲν 4 νυν ἄλλοι παῖδες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον· οὗτος δὲ ἀνηκούστεέ τε, καὶ λόγον εἶχε οὐδένα· ἐς δ’ ἔλαβε τὴν δίκην. εἰ ὦν δὴ τοῦδε εἵνεκα ἄξιός τευ κακοῦ εἰμι, ὧδέ τοι πάρεμι.” Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδός, τὸν 116 Ἀστυάγεα ἐσῆει ἀνάγνωσις αὐτοῦ· καὶ οἱ δ’ ἐτε χαρακτήρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτὸν, καὶ ἡ ὑπόκρισις ἐλευθερωτέρη εἶναι· ὃ τε χρόνος τῆς ἐκθέσιος τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδός ἐδόκεε συμβαίνει. ἐκπλαγεὶς δὲ 2

τούτοις, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν. μόγῃς δὲ δὴ κοτε
 ἀνενειχθεὶς, εἶπε, θέλων ἐκπέμψαι τὸν Ἀρτεμβάρεια, ἵνα
 3 τὸν βουκόλον μοῦνον λαβὼν βασανίσῃ. “Ἀρτέμβαρεις,
 ἐγὼ ταῦτα ποιήσω, ὥστε σὲ καὶ τὸν παῖδα τὸν σὸν
 4 μηδὲν ἐπιμέμφестhai.” Τὸν μὲν δὴ Ἀρτεμβάρεια πέμπει·
 τὸν δὲ Κῦρον ἦγον ἔσω οἱ θεράποντες, κελεύσαντος τοῦ
 5 Ἀστυάγεος. ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μοῦνος,
 μουνωθέντα τὰδε αὐτὸν εἵρετο ὁ Ἀστυάγης, κόθεν λάβοι
 τὸν παῖδα, καὶ τίς εἴη ὁ παραδούς; ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ τε
 ἔφη γεγονέναι, καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ἔτι εἶναι παρ’
 6 ἑωυτῷ. Ἀστυάγης δέ μιν οὐκ εὖ βουλευέσθαι ἔφη, ἐπι-
 θυμέοντα ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι· ἅμα τε λέγων
 7 ταῦτα, ἐσήμαινε τοῖσι δορυφόροις λαμβάνειν αὐτόν. ὁ
 δὲ, ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, οὕτω δὴ ἔφαινε τὸν ἔοντα
 8 λόγον. ἀρχόμενος δὴ ἀπ’ ἀρχῆς διεξήκει, τῇ ἀληθείῃ
 χρεώμενος· καὶ κατέβαινε ἐς λιτάς τε, καὶ συγγνώμην
 117 ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν αὐτόν. Ἀστυάγης δὲ, τοῦ
 μὲν βουκόλου τὴν ἀληθείην ἐκφήναντος, λόγον ἤδη καὶ
 ἐλάσσω ἐποιέετο· Ἀρπάγῳ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος,
 καλείειν αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὥς δὲ οἱ παρῆν
 ὁ Ἀρπαγος, εἵρετό μιν ὁ Ἀστυάγης· “Ἀρπαγε, τέφ
 δὴ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο, τὸν τοι παρέδωκα ἐκ
 2 θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς;” Ὁ δὲ Ἀρπαγος, ὥς εἶδε
 τὸν βουκόλον ἔνδον ἔοντα, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν,
 ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος ἀλίσκηται· ἀλλὰ λέγει τὰδε· “Ὁ
 βασιλεῦ, ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸ παιδίον, ἐβούλευον
 σκοπῶν ὅπως σοί τε ποιήσω κατὰ νόον, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
 γενόμενος ἀναμάρτητος, μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ μήτε αὐτῷ
 3 σοι εἶην αὐθέντης. ποιέω δὴ ὧδε. καλέσας τὸν βουκό-
 λον τόνδε, παραδίδωμι τὸ παιδίον, φὰς σὲ τε εἶναι τὸν
 κελεύοντα ἀποκτείνειν αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε, οὐκ

ΟΙ. 50. 1.]

ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω. παραδίδωμι μέντοι 4
 τῷδε κατὰ τάδε, ἐντειλάμενος θείναι μιν ἐς ἐρήμον οὐ-
 ρος, καὶ παραμένοντα φυλάσσειν ἄχρι οὗ τελευτήσῃ·
 ἀπειλήσας παντοῖα τῷδε, ἣν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ.
 ἐπεὶ τε δὲ, ποιήσαντος τούτου τὰ κελεύόμενα, ἔτε- 5
 λεύτησε τὸ παιδίον, πέμψας τῶν εὐνούχων τοὺς πι-
 στοτάτους, καὶ εἶδον δι' ἐκείνων, καὶ ἔθαψά μιν. οὕτως
 ἔσχε, ὦ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρήγματος τούτου· καὶ
 τοιοῦτόφ μορφ ἐχρήσατο ὁ παῖς.”

Ἄρπαγος μὲν δὴ τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον. Ἄστυ- 118
 ἀγῆς δὲ, κρύπτων τὸν οἶ ἐνείχεε χόλον διὰ τὸ γεγονὸς,
 πρῶτα μὲν κατάπερ ἤκουσε αὐτὸς πρὸς τοῦ βουκόλου
 τὸ πρήγμα, πάλιν ἀπηγγέετο τῷ Ἀρπάγῳ· μετὰ δὲ, ὥς
 οἱ ἐπαλιλλόγητο, κατέβαινε λέγων, ὥς “περίεστί τε ὁ
 παῖς, καὶ τὸ γεγονὸς ἔχει καλῶς. Τῷ τε γὰρ πεποιη- 2
 μένῳ, ἔφη λέγων, ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον μεγάλως,
 καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἑλαφρῷ
 ἐποιεύμην. ὥς ὦν τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης, τοῦτο 3
 μὲν, τὸν σεωυτοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα
 τὸν νεήλυδα· τοῦτο δὲ, (σῶστρα γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω
 θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὕτη προσκείται,) πάρισθί μοι
 ἐπὶ δεῖπνον.” Ἄρπαγος μὲν, ὥς ἤκουσε ταῦτα, 119

προσκυνήσας, καὶ μεγάλα ποιησάμενος ὅτι τε ἡ ἁμαρτὰς
 οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, καὶ ὅτι ἐπὶ τύχησι χρηστῇσι ἐπὶ
 δεῖπνον κέκλητο, ἦϊε ἐς τὰ οἰκία. ἐσελθὼν δὲ τὴν τα- 2
 χίστην, ἣν γάρ οἱ παῖς εἰς μῦθος, ἔτεα τρία καὶ δέκα
 κου μάλιστα γεγονώς, τοῦτον ἐκπέμπει, ἵεναι τε κελεύων
 ἐς Ἄστυάγεος, καὶ ποιέειν ὃ τι ἂν ἐκείνος κελεύῃ. αὐτὸς
 δὲ περιχαρὴς ἔων, φράζει τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα.
 Ἄστυάγῃς δὲ, ὥς οἱ ἀπῖκετο ὁ Ἀρπάγου παῖς, σφάξας 3
 αὐτὸν, καὶ κατὰ μέλεα διελὼν, τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ

ἔφησε τῶν κρεῶν. εὐτυχτα δὲ ποιησάμενος, εἶχε ἐτοῖμα.
 4 ἐπεὶ τε δὲ, τῆς ὥρης γινομένης τοῦ δείπνου, παρήσαν οἱ
 τε ἄλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ Ἄρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι
 καὶ αὐτῷ Ἀστυάγεϊ παρετιθέατο τράπεζαι ἐπιπλέαι μη-
 λείων κρεῶν· Ἀρπάγῳ δὲ, τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ, πλὴν
 κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν, τὰ ἄλλα
 πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέφ κατακεκαλυμ-
 5 μένα. ὥς δὲ τῷ Ἀρπάγῳ ἐδόκεε ἅλις ἔχειν τῆς βορῆς,
 Ἀστυάγης εἶρετό μιν, εἰ ἡσθείη τι τῇ θοίνῃ· φαμένου
 δὲ Ἀρπάγου καὶ κάρτα ἡσθῆναι, παρέφερον, τοῖσι προσ-
 ἔκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην, καὶ
 τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· Ἀρπαγον δὲ ἐκέλευον προ-
 στάντες ἀποκαλύπτειν τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται αὐτῶν.
 6 πειθόμενος δὲ ὁ Ἀρπαγος, καὶ ἀποκαλύπτων, ὁρᾷ τοῦ
 παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δὲ, οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντὰς τε
 ἑωυτοῦ γίνεται. εἶρετο δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης, εἰ γινώ-
 7 σκοι ὅτεν θηρίου κρέα βεβρώκοι. ὁ δὲ καὶ γινώσκειν
 ἔφη, καὶ ἀρεστόν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ. τού-
 τοισι δὲ ἀμειψάμενος, καὶ ἀναλαβὼν τὰ λοιπὰ τῶν
 κρεῶν, ἥϊε ἐς τὰ οἰκία. ἐνθεῦτεν δὲ ἔμελλε, ὥς ἐγὼ δο-
 κέω, ἀλίσας θάψειν τὰ πάντα.

120 Ἀρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε. Κύ-
 ρου δὲ πέρι βουλευῶν ἐκάλεε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων
 οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν. ἀπικομένους δὲ εἶρετο
 ὁ Ἀστυάγης, τῇ ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ κατὰ ταῦτα
 εἶπαν, λέγοντες ὥς βασιλεῦσαι χρὴν τὸν παῖδα, εἰ ἐπέ-
 2 ζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε πρότερον. Ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς
 τοῖσδε· “Ἔστι τε ὁ παῖς, καὶ περίεστι· καί μιν, ἐπ’
 ἀγροῦ διαιτώμενον, οἱ ἐκ τῆς κώμης παῖδες ἐστήσαντο
 3 βασιλέα. ὁ δὲ πάντα, ὅσα περ οἱ ἀληθεῖ λόγῳ βασιλέες,
 ἐτελέωσε ποιήσας. καὶ γὰρ δορυφόρους, καὶ θυρωροὺς,

ΟΙ. 50. 1.]

καὶ ἀγγελιηφόρους, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε.
καὶ νῦν ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν;” Εἶπαν οἱ 4
μάγοι· “Εἰ μὲν περίεστί τε, καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ
ἐκ προνοίας τινός, θάρσει τε τούτου εἵνεκα, καὶ θυμὸν
ἔχε ἀγαθόν· οὐ γὰρ ἔτι τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ σμικρὰ
γὰρ καὶ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε· καὶ τὰ γε τῶν
ὀνειράτων ἐχόμενα, τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.” Ἀμεί- 5
βεται Ἀστυάγης τοῖσδε· “Καὶ αὐτός, ὦ μάγοι, ταύτη
πλεῖστος γνώμην εἰμὶ, βασιλέος ὀνομασθέντος τοῦ παιδός,
ἐξήκειν τε τὸν ὄνειρον, καὶ μοι τὸν παῖδα τούτον εἶναι
δεινὸν οὐδὲν ἔτι. ὅμως μὲν γε τοι συμβουλευσάτέ μοι, 6
εὖ περισκεψάμενοι, τὰ μέλλει ἀσφαλέστατα εἶναι οἴκῳ
τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν.” Εἶπαν πρὸς ταῦτα οἱ μάγοι· “Ὡ 7
βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦ-
σθαι ἀρχὴν τὴν σὴν. κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριοῦται, ἐς
τὸν παῖδα τούτον περιϊούσα, ἔοντα Πέρσῃ· καὶ ἡμεῖς,
ἔόντες Μῆδοι, δουλούμεθά τε, καὶ λόγου οὐδενὸς γινό-
μεθα πρὸς Περσέων, ἔόντες ξεῖνοι· σέο δ’ ἐνεστεῶτος 8
βασιλέος, ἔοντος πολίτητεω, καὶ ἄρχομεν τὸ μέρος, καὶ
τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας ἔχομεν. οὕτω ὦν πάντως ἡμῖν
σέο τε καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτεῖον ἐστί. καὶ νῦν εἰ 9
φοβερόν τι ἐωρῶμεν, πᾶν ἂν σοι προεφράζομεν· νῦν δὲ
ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον, αὐτοί τε θαρ-
σέομεν, καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελευόμεθα· τὸν δὲ
παῖδα τούτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς Πέρσας τε καὶ
τοὺς γειναμένους.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης, 121
ἐχάρη τε, καὶ καλέσας τὸν Κῦρον, ἔλεγέ οἱ τάδε· “Ὡ
παῖ, σὲ γὰρ ἐγὼ δι’ ὄψιν ὀνείρου οὐ τελέην ἠδίκηον, τῇ
σεωντοῦ δὲ μοίρῃ περίεις· νῦν ὦν ἴθι χαίρων ἐς Πέρσας,
πομποὺς δ’ ἐγὼ ἅμα πέμψω. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ, πατέρα τε

καὶ μητέρα εὐρήσεις, οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.”

- 122 Ταῦτα εἶπας ὁ Ἀστυάγης, ἀποπέμπει τὸν Κῦρον. νοστήσαντα δέ μιν ἐς τοῦ Καμβύσεω τὰ οἰκία, ἐδέξαντο οἱ γεινόμενοι· καὶ δεξάμενοι, ὥς ἐπύθοντο, μεγάλως ἀσπάζοντο, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι αὐτίκα τότε τελευτῆσαι·
- 2 ἱστορέον τε ὅτεφ τρόπῳ περιγένοιτο. ὁ δέ σφι ἔλεγε, φὰς πρὸ τοῦ μὲν οὐκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι πλείστον, κατ’ ὁδὸν δὲ πυθέσθαι πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην. ἐπίστασθαι μὲν γάρ, ὥς βουκόλου τοῦ Ἀστυάγεος εἶη παῖς· ἀπὸ δὲ τῆς κείθεν ὁδοῦ τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν
- 3 πυθέσθαι. τραφῆναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου γυναικός. ἥϊέ τε ταύτην αἰνέων διὰ παντός· ἦν τέ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. οἱ δὲ τοκέες, παραλαβόντες τὸ ὄνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκῇ τοῖσι Πέρσησι περιεῖναι σφι ὁ παῖς, κατέβαλλον φάτιν ὥς ἐκκείμενον Κῦρον κύων ἐξέθρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις αὕτη κεχώ-
- 123 ρηκε. Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, καὶ ὄντι τῶν ἡλικίων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ, προσέκειτο ὁ Ἀρπαγος,
- 2 δῶρα πέμπων, τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμέων. ἀπ’ ἑωυτοῦ γάρ, ὄντος ἰδιώτεω, οὐκ ἐνεώρα τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα· Κῦρον δὲ ὀρέων ἐπιτρεφόμενον, ἐποιέετο σύμμαχον, τὰς πάθας τὰς Κύρου τῇσι ἑωυτοῦ
- 3 ὁμοιούμενος. πρὸ δ’ ἔτι τούτου τάδε οἱ κατέργαστο· ὄντος τοῦ Ἀστυάγεος πικροῦ ἐς τοὺς Μήδους, συμμίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Ἀρπαγος τῶν πρώτων Μήδων, ἀνέπειθε ὥς χρηὶ Κῦρον προστησαμένους, τὸν Ἀστυάγεα
- 4 παῦσαι τῆς βασιληΐης. κατειργασμένου δέ οἱ τούτου, καὶ ὄντος ἐτοίμου, οὕτω δὴ τῷ Κύρῳ διαιτωμένῳ ἐν Πέρσησι βουλόμενος ὁ Ἀρπαγος δηλῶσαι τὴν ἑωυτοῦ γνώμην,

ΟΙ. 55. 1.]

ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε, ἅτε τῶν ὁδῶν φυλασσομένων· ὁ δὲ ἐπιτεχνᾷται τοιόνδε. λαγὸν μηχανησάμενος, καὶ ἀνασχίσας τούτου τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, ὥς δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε βιβλίον, γράψας τὰ οἱ ἐδόκεε. ἀπορράψας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ δίκτυα δούς, ὅ ἅτε θηρευτῇ, τῶν οἰκετέων τῷ πιστοτάτῳ, ἀπέστειλε ἐς τοὺς Πέρσας· ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης, διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ ἐπειπεῖν, αὐτοχειρὶ μιν διελεῖν, καὶ μηδένα οἱ ταῦτα ποιεῦντι παρῆναι. Ταῦτα δὲ δὴ 124

ᾧ ἐπιτελεία ἐγένετο· καὶ ὁ Κύρος παραλαβὼν τὸν λαγὸν ἀνέσχισε. εὐρὼν δὲ ἐν αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐνεὸν, λαβὼν 2 ἐπελέγετο. τὰ δὲ γράμματα ἔλεγε τάδε· “ὦ παῖ Καμβύσεω, σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορέωσι· οὐ γὰρ ἂν κοτε ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκεν. σὺ νῦν Ἀστυάγεα τὸν σεωυτοῦ 3 φονέα τίσαι. κατὰ μὲν γὰρ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας· τὸ δὲ κατὰ θεοὺς τε καὶ ἐμὲ περίεις. τὰ σε 4 καὶ πάλαι δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ πέρι ὥς ἐπρήχθη, καὶ οἷα ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος πέπονθα, ὅτι σε οὐκ ἀπέκτεινα, ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σὺ νῦν ἦν 5 βούλῃ ἐμοὶ πείθεσθαι, τῆσπερ Ἀστυάγης ἄρχει χώρης, ταύτης ἀπάσης ἄρξεις. Πέρσας γὰρ ἀναπείσας ἀπίστα- 6 σθαι, στρατηλάτεις ἐπὶ Μήδους· καὶ ἦν τε ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἀποδεχθῶ στρατηγὸς ἀντὶ σεῦ, ἔστι τοι τὰ σὺ βούλει, ἦν τε τῶν τις δοκίμων ἄλλος Μήδων. πρῶτοι 7 γὰρ οὗτοι ἀποστάντες ἀπ’ ἐκείνου, καὶ γενόμενοι πρὸς σέο. Ἀστυάγεα καταίρειν πειρήσονται· ὥς ᾧ ἐτοίμου τοῦ γε ἐνθάδε ἔοντος, ποίει ταῦτα, καὶ ποίει κατὰ τάχος.”

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κύρος, ἐφρόντιζε ὅτεω τρόπῳ 125 σοφωτάτῳ Πέρσας ἀναπείσει ἀπίστασθαι. φροντίζων δὲ, εὐρίσκεται ταῦτα καιριώτατα εἶναι· ἐποίησε δὲ τάδε, γράψας ἐς βιβλίον τὰ ἐβούλετο, ἀλίην τῶν Περσέων 2

ἐποίησατο· μετὰ δὲ, ἀναπτύξας τὸ βιβλίον καὶ ἐπιλεγόμενος, ἔφη Ἀστυάγέα μιν στρατηγὸν Περσέων ἀποδεικνύναι. “Νῦν,” ἔφη τε λέγων, “ὦ Πέρσαι, προαγορεύω ὑμῖν, παρεῖναι ἕκαστον ἔχοντα δρέπανον.” Κῦρος μὲν ταῦτα προηγόρευσε. “Ἔστι δὲ Περσέων συχνὰ γένηα· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὁ Κῦρος συνάλισε, καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων. ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες ἀρτέαται Πέρσαι· Πασαργάδαι, Μαράφιοι, Μάσπιοι. 5 τούτων Πασαργάδαι εἰσὶ ἀριστοὶ· ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φρήτρη, ἔνθεν οἱ βασιλέες οἱ Περσεῖδαι γεγόνασι. ἄλλοι δὲ Πέρσαι εἰσὶ οἷδε· Πανθιαλαῖοι, Δηρουσιαῖοι, Γερμάνιοι· οὗτοι μὲν πάντες ἀροτῆρες εἰσὶ. οἱ δὲ ἄλλοι, νομάδες· Δάοι, Μάρδοι, Δροπικοὶ, Σαγάρ- 126 τιοι. Ὡς δὲ παρῆσαν ἅπαντες ἔχοντες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος (ἦν γάρ τις χώρος τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα σταδίους ἢ εἴκοσι πάντῃ) τοῦτόν σφι τὸν χώρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἀεθλον, δευτέρᾳ σφι προεῖπε, ἐς τὴν ὑστε- 3 ραίην παρεῖναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτῳ τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποιμένας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς συναλίσας ἐς τὠντὸ, ἔθνε, καὶ παρεσκεύαζε ὡς δεξόμενος τῶν Περσέων τὸν στρατόν· πρὸς δὲ, οἷω τε 4 καὶ σιτίοισι ὡς ἐπιτηδεωτάτοισι. ἀπικομένους δὲ τῇ ὑστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα, εὐώχee. ἐπεὶ τε δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, εἵρετό σφεας ὁ Κῦρος κότερα τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον, ἢ τὰ παρεόντα σφι εἶη 5 αἵρετώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν, πολλὸν εἶναι αὐτῶν τὸ μέσον. τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ 6 ἔχειν· τὴν δὲ τότε παρεούσαν, πάντα ἀγαθὰ. Παραλαβὼν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύμνου τὸν πάντα

ΟΙ. 55. 1.]

λόγον, λέγων· “Ἄνδρες Πέρσαι, οὕτω ὑμῖν ἔχει. βουλομένοισι μὲν ἐμέο πείθεσθαι, ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθὰ, οὐδένα πόνον δουλοπρεπεία ἔχουσι· μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαι, εἰσὶ ὑμῖν πόνοι τῷ χθιζῶ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν ἐμέο πειθόμενοι, γίνεσθε ἐλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θείῃ τύχῃ γεγονώς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι· καὶ ὑμέας ἡγῆμαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, οὔτε τὰ ἄλλα, οὔτε τὰ πολέμια. ὥς ὧν ἐχόντων ᾧδε, ἀπίστασθε ἀπ’ Ἀστυάγεος τὴν ταχίστην.”

Πέρσαι μὲν νυν, προστάτεω ἐπιλαβόμενοι, ἄσμε- 127
νοι ἐλευθεροῦντο, καὶ πάλαι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὥς ἐπύθετο Κῦρον πρήσ- 2
σοντα ταῦτα, πέμψας ἄγγελον, ἐκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κῦρος ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ἥξοι παρ’ ἐκείνων ἢ αὐτὸς Ἀστυάγης βουλήσεται. ἀκού- 8
σας δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε ὥπλισε πάντας, καὶ στρατηγὸν αὐτῶν, ὥστε θεοβλαβῆς ἔων, ἀπέδεξε Ἄρπαγον, λήθην ποιούμενος τὰ μιν ἑόργεε. ὥς δ’ οἱ 4
Μήδοι στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσησι συνέμισγον, οἱ μὲν τινες αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσοι μὴ τοῦ λόγου μετέσχον· οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας· οἱ δὲ πλείστοι ἐθελοκάκεόν τε καὶ ἔφευγον.

Διαλυθέντος δὲ τοῦ 128
Μηδικοῦ στρατεύματος αἰσχυρῶς, ὥς ἐπύθετο τάχιστα ὁ Ἀστυάγης, ἔφη, ἀπειλέων τῷ Κύρῳ· “Ἄλλ’ οὐδ’ ὥς ὁ Κῦρός γε χαιρήσει.” Τοσαῦτα εἶπας, πρῶτον μὲν τῶν 2
μάγων τοὺς ὄνειροπόλους, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κῦρον, τούτους ἀνεσκολόπισε. μετὰ δὲ, ὥπλισε τοὺς ὑπολειφθέντας τῶν Μήδων ἐν τῷ ἄστεϊ, νέους τε 8
καὶ πρεσβύτας ἄνδρας. ἐξαγαγὼν δὲ τούτους, καὶ συμβαλὼν τοῖσι Πέρσησι, ἐσώθη· καὶ αὐτός τε Ἀστυ-

άγης ἐξωγρήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε.

129 Ἐόντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγει προστὰς ὁ Ἄρ-
παγος, κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμει, καὶ ἄλλα λέ-
γων ἐς αὐτὸν θυμαλγέα ἔπεα, καὶ δὴ καὶ εἵρετό μιν,
πρὸς τὸ ἐωυτοῦ δεῖπνον, τό μιν ἐκείνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς
ἐθοίνισε, “ὃ τι εἴη ἡ ἐκείνου δουλοσύνη ἀντὶ τῆς βα-
2 σιληΐης.” ὁ δέ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, εἰ ἐωυτοῦ
3 ποιεῖται τὸ Κῦρου ἔργον. Ἄρπαγος δὲ ἔφη, αὐτὸς γὰρ
4 γράψαι, τὸ πρῆγμα ἐωυτοῦ δὴ δικαίως εἶναι. Ἀστυάγης
δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ “σκαϊότατόν τε καὶ ἀδικώτατον
ἐόντα πάντων ἀνθρώπων· σκαϊότατον μὲν γε, εἰ παρεὼν
αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, εἰ δὴ δι’ ἐωυτοῦ γε ἐπρήχθη τὰ
παρεόντα, ἄλλῳ περιέβηκε τὸ κράτος· ἀδικώτατον δέ,
5 ὅτι τοῦ δείπνου εἵνεκεν Μήδους κατεδούλωσε. εἰ γὰρ
δὴ δέον πάντως περιθεῖναι ἄλλῳ τέφ τὴν βασιληΐην, καὶ
μὴ αὐτὸν ἔχειν, δικαιότερον εἶναι Μήδων τέφ περιβαλεῖν
6 τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων. νῦν δὲ Μήδους μὲν, ἀναι-
τίους τούτου ἐόντας, δούλους ἀντὶ δεσποτέων γεγονέναι·
Πέρσας δὲ, δούλους ἐόντας τὸ πρὶν Μήδων, νῦν γεγονέ-
ναι δεσπότας.”

130 Ἀστυάγης μὲν νυν, βασιλεύσας ἐπ’ ἔτεα πέντε καὶ
A. C. 594-660. τριήκοντα, οὕτω τῆς βασιληΐης κατεπαύσθη· Μῆδοι
δὲ ὑπέκυψαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τούτου πικρότητα, ἄρ-
ξαντες τῆς ἄνω Ἄλυσος ποταμοῦ Ἀσίης ἐπ’ ἔτεα τριή-
κοντα καὶ ἑκατὸν δυὼν δέοντα, πάρεξ ἡ ὅσον οἱ Σκύθαι
2 ἦρχον. Ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ μετεμέλησέ τέ σφι
ταῦτα ποιήσασι, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου· ἀποστάν-
3 τες δὲ, ὀπίσω κατεστράφθησαν, μάχῃ νικηθέντες. τότε
δὲ ἐπὶ Ἀστυάγεος οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κῦρος ἐπανα-
στάντες τοῖσι Μήδοισι, ἦρχον τὸ ἀπὸ τούτου τῆς Ἀσίης.
Ἀστυάγεα δὲ Κῦρος, κακὸν οὐδὲν ἄλλο ποιήσας, εἶχε

ΟΙ. 58. 8.]

παρ' έωυτῷ ές δ' έτελεύτησε. Οὕτω δὴ Κῦρος γενόμενός 4
τε καὶ τραφεὶς έβασίλευσε· καὶ Κροίσον ὕστερον τού-
των ἄρξαντα ἀδικίης κατεστρέψατο, ὡς εἴρηται μοι τὸ
πρότερον. τοῦτον δὲ καταστρεψάμενος, οὕτω πάσης
τῆς Ἀσίης ἤρξε.

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοῖσδε χρεωμένους ἀγάλ- 131
ματα μὲν καὶ νηοὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιευ-
μένους ιδρύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρίην ἐπι-
φέρουσι· ὥς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας
ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς, κατάπερ οἱ Ἕλληνες, εἶναι. οἱ δὲ 2
νομίζουσι Διὶ μὲν, ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν οὐρέων ἀνα-
βαίνοντες, θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ
Δία καλέοντας. θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ
καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. τούτοις μὲν δὴ μού- 8
νοισι θύουσι ἀρχῆθεν. ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρα-
νίῃ θύειν, παρὰ τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ Ἀραβίων.
καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην, Μύλιττα· Ἀρά-
βιοι δὲ, Ἀλίττα· Πέρσαι δὲ, Μίτραν. Θυσίῃ δὲ 132

τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους θεοὺς ἦδε κατέστηκεν.
οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται, οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι, μέλλοντες
θύειν· οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκὶ αὐλῷ, οὐ στέμμασι,
οὐκὶ οὐλῇσι. τῶν δὲ ὡς ἐκάστω θύειν θέλει, ἐς χώρον 2
καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος, καλέει τὸν θεόν, ἔστεφανω-
μένος τὸν τιάραν μυρσίῃ μάλιστα. έωυτῷ μὲν δὴ τῷ 8
θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὗ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ· ὁ δὲ
πᾶσι τοῖσι Πέρσησι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι, καὶ τῷ
βασιλεῖ. ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασι Πέρσησι καὶ αὐτὸς
γίνεται. ἐπεὰν δὲ διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήϊον 4
έψῆσῃ τὰ κρέα, ὑποπάσας ποιήν ὡς ἀπαλωτάτην, μά-
λιστα δὲ τὸ τρίφυλλον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὦν πάντα τὰ
κρέα· διαθέντος δὲ αὐτοῦ, μάγος ἀνὴρ παρεστεὺς ἐπα-

εἶδει θεογονίην, οἷν δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοι-
 δὴν· ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας
 5 ποιεῖσθαι. ἐπισχὼν δὲ ὀλίγον χρόνον, ἀποφέρεται ὁ
 133 θύσας τὰ κρέα, καὶ χράται ὃ τι μιν λόγος αἰρέει. Ἡμέ-
 ρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ
 2 ἑκάστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων
 δικαιοῦσι προτιθέσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βούν
 καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτιθέαται, ὅλους
 ὀπτοὺς ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν
 3 προβάτων προτιθέαται. σίτοισι δὲ ὀλίγοισι χρέωνται,
 ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, καὶ οὐκ ἁλέσι· καὶ διὰ τοῦτο
 φασὶ Πέρσαι “τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους, πεινῶντας
 παύεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δείπνου παραφορέεται οὐδὲν
 λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθίωντας ἂν οὐ
 4 παύεσθαι.” οἷν δὲ κάρτα προσκέαται· καὶ σφι οὐκ
 ἐμέσαι ἔξεστι, οὐκὶ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου. ταῦτα μὲν
 5 νυν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμενοι δὲ ἐώθασι βου-
 λεύεσθαι τὰ σπουδαιέστατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ’ ἂν
 ἄδη σφι βουλευομένοισι, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι
 προτιθεῖ ὁ στέγαρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλεύωνται.
 6 καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτέφ’ ἦν δὲ μὴ
 ἄδη, μετιείσι. τὰ δ’ ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται,
 134 μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι. Ἐντυγχάνοντες
 δ’ ἀλλήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ εἰ
 ὁμοῖοι εἰσὶ οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγο-
 2 ρεύειν ἀλλήλους, φιλέουσι τοῖσι στόμασι. ἦν δὲ ἥ
 οὔτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῃ, τὰς παρειὰς φιλέονται· ἦν
 δὲ πολλῶ ἢ οὔτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσ-
 8 κυνέει τὸν ἕτερον. τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἀγχιιστα
 ἐωυτῶν οἰκέοντας, μετὰ γε ἐωυτούς· δεύτερα δὲ, τοὺς
 δευτέρους· μετὰ δὲ, κατὰ λόγον προβαίνοντες τιμῶσι·

ΟΙ. 58. 8.]

ἥκιστα δὲ τοὺς ἐωυτῶν ἐκαστάτῳ οἰκημένους ἐν τιμῇ
 ἄγονται· νομίζοντες ἐωυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ 4
 πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ ἄλλους κατὰ λόγον τὸν λεγό-
 μενον τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτῳ οἰκέ-
 οντας ἀπὸ ἐωυτῶν κακίστους εἶναι. Ἐπὶ δὲ Μῆδων 8
 ἀρχόντων, καὶ ἦρχε τὰ ἔθνεα ἀλλήλων. συναπάντων
 μὲν Μῆδοι, καὶ τῶν ἄγχιστα οἰκόντων σφίσι· οὗτοι
 δὲ, καὶ τῶν ὁμαύρων· οἱ δὲ, μάλιστα τῶν ἐχομένων.
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι· προέ- 8
 βαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεύον. **Χει-** 135
νικὰ δὲ νόμαϊα Πέρσαι προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα. καὶ
 γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νομίσαντες τῆς ἐωυτῶν
 εἶναι καλλίῳ, φορέουσι· καὶ ἐς τοὺς πολέμους, τοὺς
 Αἰγυπτίους θώρηκας. καὶ εὐπαθείας τε παντοδαπὰς 2
 πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι· καὶ δὴ καὶ, ἀπ' Ἑλλήνων
 μαθόντες, παισὶ μίσγονται. γαμίουσι δ' ἕκαστος αὐτῶν 8
 πολλὰς μὲν κουριδίας γυναῖκας, πολλῷ δ' ἔτι πλεῖνας
 παλλακὰς κτῶνται. Ἄνδραγαθίῃ δ' αὕτη ἀποδέ- 136
 δεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν, ὅς ἂν πολλοὺς
 ἀποδέξῃ παῖδας· τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι,
 δῶρα ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος. τὸ πολλὸν δ'
 ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι. παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας, ἀπὸ 2
 πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μούνα,
 ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πεν-
 ταετῆς γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ
 παρὰ τῇσι γυναῖξι δίαιταν ἔχει· τοῦ δὲ εἵνεκα τοῦτο 8
 οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τρεφόμενος, μηδεμίαν
 ἄσπιν τῷ πατρὶ προσβάλλῃ.

Αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον· αἰνέω δὲ καὶ τόνδε, 137
 τὸ μὴ μῆς αἰτίης εἵνεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μη-
 δένα φονεύειν, μήτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν

έωυτοῦ οἰκετέων ἐπὶ μὴ αἰτίῃ ἀνῆκεστον πάθος ἔρδειν· ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ἔοντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ
 2 χρᾶται. Ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν έωυτοῦ πατέρα, οὐδὲ μητέρα. ἀλλὰ ὁκόσα ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἀνευρεθῆναι ἦτοι ὑποβολιμαῖα ἔοντα, ἢ μοιχίδια· οὐ γὰρ δὴ φασὶ οἶκος εἶναι τόν γε ἀληθῆως τοκέα ὑπὸ τοῦ έωυτοῦ παι-

138 δὸς ἀποθνήσκειν. Ἄσσα δέ σφι ποιέειν οὐκ ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι. αἷσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται· δεύτερα δὲ, τὸ ὀφείλειν χρέος· πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἵνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην
 2 φασὶ εἶναι, τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεῦδος λέγειν. Ὅς ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος οὐ κατέρχεται, οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοισι Πέρσησι· φασὶ δέ μιν ἐς τὸν ἥλιον ἀμαρτόντα τι, ταῦτα ἔχειν.
 3 ξεῖνον δὲ πάντα, τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τούτων, πολλοὶ καὶ ἐλαύνουσι ἐκ τῆς χώρας· καὶ τὰς λευκὰς περιστερὰς,
 4 τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνουρέουσι, οὔτε ἐμπτύουσι, οὐ χεῖρας ἐναπονίζονται, οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιορέωσι, ἀλλὰ σέβονται ποτα-

139 μους μάλιστα. Καὶ τόδε ἄλλο σφι ᾧδε συμπέπτωκε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λείληθε, ἡμέας
 2 μὲν τοι οὔ. τὰ οὐνόματά σφι, ἔοντα ὁμοῖα τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, τελευτῶσι πάντα ἐς τὸν αὐτὸ γράμμα, τὸ Δωριέες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα.
 3 ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.

140 Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν. τάδε μέντοι ὥς κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως, περὶ τοῦ ἀποθανόντος· ὥς οὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς

ΟΙ. 58. 2.]

Πέρσεω δ νέκυς, πρὶν ἂν ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῇ-
 ναι. μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ποιέοντας ταῦτα· 2
 ἐμφανέως γὰρ δὴ ποιεῦσι. κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν
 νέκυν Πέρσαι, γῇ κρύπτουσι. Μάγοι δὲ κεχωρίδαι 3
 πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
 ἱρέων. οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ
 μὴ ὅσα θύουσι. οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρίῃ πάντα, πλὴν 4
 κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, κτείνουσι· καὶ ἀγώνισμα μέγα
 τοῦτο ποιεῦνται, κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ
 ὄφεις, καὶ τᾶλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά. καὶ ἀμφὶ μὲν τῷ 5
 νόμφ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη. ἀνείμι δὲ
 ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.

Ἰῶνες δὲ καὶ Αἰολέες, ὡς οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατε- 14'
 στράφητο ὑπὸ Περσέων, ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρ- Α. C
546
 δις παρὰ Κῦρον, ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι
 καὶ Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι. ὁ δὲ, ἀκούσας αὐτῶν τὰ 2
 προϊσχοντο, ἔλεξέ σφι λόγον· “Ἄνδρα, φᾶς, αὐλητήν,
 ἰδόντα ἰχθῦς ἐν τῇ θαλάσῃ, αὐλέειν, δοκούντά σφεας
 ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν. ὡς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος,
 λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολ-
 λὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξιρύσαι. ἰδόντα δὲ παλλομένους, 3
 εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν πρὸς τοὺς ἰχθῦς· Παύεσθέ μοι ὀρχεό-
 μενοι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμέο αὐλέοντος ἠθέλετε ἐκβαίνειν ὀρχεό-
 μενοι.” Κῦρος μὲν τοῦτον τὸν λόγον τοῖσι Ἰῶσι καὶ 4
 τοῖσι Αἰολεῦσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ Ἰῶνες
 πρότερον, αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος δι' ἀγγέλων ἀπίστα-
 σθαί σφεας ἀπὸ Κροίσου, οὐκ ἐπέιθοντο· τότε δὲ
 κατειργασμένων τῶν πρηγμάτων, ἦσαν ἐτοῖμοι πείθεσθαι
 Κύρῳ. ὁ μὲν δὴ, ὀργῇ ἐχόμενος, ἔλεγέ σφι τάδε.
 Ἰῶνες δὲ ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενειχθέντων ἐς τὰς 5
 πόλιας, τείχεά τε περιεβάλλοντο ἕκαστοι, καὶ συνελέ-

- γοντο ἐς Πανιώνιον οἱ ἄλλοι πλὴν Μιλησίων· πρὸς
 μούνοὺς γὰρ· τούτους ὅρκιον Κῦρος ἐποιήσατο, ἐπ' οἷσί
 6 περ ὁ Λυδός. τοῖσι δὲ λοιποῖσι Ἴωσι ἔδοξε κοινῶ λόγῳ
 πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην, δεησομένους Ἴωσι τιμω-
 142 ρέειν. Οἱ δὲ Ἴωνες οὗτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιον
 ἐστὶ, τοῦ μὲν οὐρανοῦ καὶ τῶν ὠρέων ἐν τῇ καλλίστῃ
 ἐτύγχανον ἰδρυσάμενοι πόλιος πάντων ἀνθρώπων τῶν
 2 ἡμεῖς ἴδμεν. οὔτε γὰρ τὰ ἄνω αὐτῆς χωρία τούτῳ ποιεῖ
 τῇ Ἰωνίῃ, οὔτε τὰ κάτω, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ, οὔτε τὰ
 πρὸς τὴν ἐσπέρην· τὰ μὲν, ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ τε καὶ
 ὑγροῦ πιεζόμενα· τὰ δὲ, ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τε καὶ αὐχμώ-
 8 δεος. Γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ
 4 τρόπους τέσσερας παραγωγέων. Μίλητος μὲν αὐτῶν
 πρώτη κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην· μετὰ δὲ, Μυούς
 τε καὶ Πριήνη· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοικηνται,
 5 κατὰ ταῦτά διαλεγόμεναί σφι. αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ·
 Ἐφεσος, Κολοφών, Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώ-
 6 καια. αὗται δὲ αἱ πόλεις τῇσι πρότερον λεχθείησι
 ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδὲν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι.
 ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες πόλεις, τῶν αἱ δύο μὲν
 νήσους οἰκέαται, Σάμον τε καὶ Χίον· ἡ δὲ μία ἐν τῇ
 7 ἡπείρῃ ἱδρυται, Ἐρυθραί. Χῖοι μὲν νυν καὶ Ἐρυθραῖοι
 κατὰ τούτῳ διελέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἐωυτῶν μῦνοι.
 οὗτοι χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες γίνονται.
 148 Τούτων δὴ ὦν τῶν Ἰόνων οἱ Μιλησιοὶ μὲν ἦσαν
 ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου, ὅρκιον ποιησάμενοι. τοῖσι δὲ
 αὐτῶν νησιώτῃσι ἦν δεινὸν οὐδέν· οὔτε γὰρ Φοίνικες
 ἦσαν κω Περσέων κατήκοοι, οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι να-
 2 βάται. Ἀπесχίσθησαν δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰόνων οὗτοι
 κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος τοῦ παντός
 τότε Ἑλληνικοῦ γένους, πολλῶ δὲ ἦν ἀσθενέστατον τῶν

ΟΙ. 58. 3.]

ἐθνέων τὸ Ἰωνικόν, καὶ λόγου ἐλαχίστου· ὅτι γὰρ μὴ
 Ἀθῆναι, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον. οἱ μὲν νυν
 ἄλλοι Ἴωνες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον τὸ οὖνομα, οὐ
 βουλόμενοι Ἴωνες κεκληθῆσθαι· ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονται
 μοι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὖνόματι. αἱ δὲ
 δυνάδεκα πόλεις αὗται τῷ τε οὖνόματι ἡγάλλοντο, καὶ
 ἱρὸν ἰδρύσαντο ἐπὶ σφέων αὐτῶν, τῷ οὖνομα ἔθεντο
 Πανιώνιον· ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδα-
 μοῖσι ἄλλοις Ἰώνων· οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοὶ
 μετασχεῖν, ὅτι μὴ Σμυρναῖοι. Κατάπερ οἱ ἐκ τῆς 144
 Πενταπόλιος νῦν χώρας Δωριέες, πρότερον δὲ Ἐξαπό-
 λιος τῆς αὐτῆς ταύτης καλεομένης, φυλάσσονται ὦν
 μηδαμοὺς ἐσδέξασθαι τῶν προσοίκων Δωριέων ἐς τὸ
 Τριοπικὸν ἱρὸν· ἀλλὰ καὶ σφέων αὐτῶν τοὺς περὶ τὸ
 ἱρὸν ἀνομήσαντας ἐξεκλήϊσαν τῆς μετοχῆς. ἐν γὰρ τῷ 2
 ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος ἐτίθεσαν τὸ πάλαι
 τρίποδας χαλκέους τοῖσι νικῶσι· καὶ τούτους χρῆν τοὺς
 λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱροῦ μὴ ἐκφέρειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνα-
 τιθέσθαι τῷ θεῷ. ἀνὴρ ὦν Ἀλικαρνησσεὺς, τῷ οὖνομα 3
 ἦν Ἀγασικλῆς, νικήσας, τὸν νόμον κατηλόγησε· φέρων
 δὲ πρὸς τὰ ἑωυτοῦ οἰκία προσεπασσάλευσε τὸν τρίποδα.
 διὰ ταύτην τὴν αἰτίην αἱ πέντε πόλεις, Λίνδος, καὶ Ἰή- 4
 λυσσός τε καὶ Κάμειρος, καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος, ἐξε-
 κλήϊσαν τῆς μετοχῆς τὴν ἕκτην πόλιν Ἀλικαρνησσόν.
 τούτοις μὲν νῦν οὗτοι ταύτην τὴν ζημίην ἐπέθηκαν. 5
 Δυνάδεκα δὲ μοι δοκέουσι πόλεις ποιήσασθαι οἱ Ἴω- 145
 νες, καὶ οὐκ ἐθελῆσαι πλεῦνας ἐσδέξασθαι, τοῦδε εἴ-
 νεκα, ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοποννήσῳ οἴκεον, δυνάδεκα ἦν
 αὐτῶν μέρεα· κατάπερ νῦν Ἀχαιῶν, τῶν ἐξελασάντων
 Ἴωνας, δυνάδεκά ἐστι μέρεα· Πελλήνη μὲν τε πρώτη 2
 πρὸς Σικυῶνος· μετὰ δὲ Αἴγαιρα, καὶ Αἰγαί· (ἐν τῇ

Κρῶθις ποταμὸς ἀένναός ἐστι, ἀπ' οὗτου ὁ ἐν Ἰταλίῃ
 8 ποταμὸς τὸ οὖνομα ἔσχε') καὶ Βοῦρα, καὶ Ἑλίκη, (ἐς
 τὴν κατέφυγον Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἐσσωθέντες,) καὶ
 Αἴγιον, καὶ Ῥύπες, καὶ Πατρίες, καὶ Φαρίες, καὶ
 Ὡλενος, (ἐν τῷ Πείρῳ ποταμὸς μέγας ἐστί') καὶ Δύμη,
 καὶ Τριταῖες, οἱ μῦνοι τούτων μεσόγαιοι οἰκέουσι.

- 146 Ταῦτα δυνώδεκα μέρεα νῦν Ἀχαιῶν ἐστὶ, καὶ τότε γε
 2 Ἴωνων ἦν. τούτων δὴ εἵνεκα καὶ οἱ Ἴωνες δυνώδεκα
 πόλιας ἐποιήσαντο· ἐπεὶ, ὥς γε τι μᾶλλον οὗτοι Ἴωνες
 εἰσι τῶν ἄλλων Ἴωνων, ἢ κάλλιόν τι γεγονάσι, μωρίῃ
 πολλὴ λέγειν· τῶν Ἀβαντες μὲν ἐξ Εὐβοίης εἰσὶ οὐκ
 ἐλαχίστη μοῖρα, τοῖσι Ἰωνίης μετὰ οὐδὲ τοῦ οὐνόματος
 8 οὐδέν· Μινύαι δὲ Ὀρχομένιοι ἀναμεμίχεται, καὶ Καδ-
 μῆιοι, καὶ Δρύοπες, καὶ Φωκῆες ἀποδάσμιοι, καὶ Μο-
 λοςσοὶ, καὶ Ἀρκάδες Πελασγοὶ, καὶ Δωριῆες Ἐπιδαῦριοι,
 4 ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ ἀναμεμίχεται. οἱ δὲ αὐτῶν, ἀπὸ
 τοῦ προτανηίου τοῦ Ἀθηναίων ὀρμηθέντες, καὶ νομί-
 ζοντες γενναιότατοι εἶναι Ἴωνων, οὗτοι δὲ οὐ γυναῖκας
 ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, ἀλλὰ Καίρας ἔσχον, τῶν
 5 ἐφόνευσαν τοὺς γονέας. διὰ τοῦτον δὲ τὸν φόνον αἱ
 γυναῖκες αὗται, νόμον θέμεναι, σφίσι αὐτῇσι ὄρκους
 ἐπήλασαν, καὶ παρέδοσαν τῇσι θυγατράσι, μὴ κοτε
 ὁμοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι, μηδὲ οὐνόματι βῶσαι τὸν
 ἐωυτῆς ἀνδρα· τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ἐφόνευσαν σφείων τοὺς
 πατέρας καὶ ἀνδρας καὶ παῖδας, καὶ ἔπειτεν, ταῦτα
 6 ποιήσαντες, αὐτῇσι συνοίκεον. ταῦτα δὲ ἦν γινόμενα
 147 ἐν Μιλήτῳ. Βασιλέας δὲ ἐστήσαντο, οἱ μὲν αὐ-
 τῶν, Δυκίους, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Ἰππολόχου γεγονότας·
 οἱ δὲ, Καύκωνας Πυλίους, ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου·
 οἱ δὲ, καὶ συναμφοτέρους. ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ
 2 οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἴωνων. ἔστωσαν δὲ

ΟΙ. 58. 3.]

καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἴωνες· εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνῶν γεγόνασι, καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ὀρτὴν. ἄγουσι δὲ πάντες, πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφω- 3 νίων· οὗτοι γὰρ μῦνοι Ἰώνων οὐκ ἄγουσι Ἀπατούρια· καὶ οὗτοι κατὰ φόνου τινὰ σκῆψιν. Τὸ δὲ Πανιῶ- 148

μιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χῶρος ἱρὸς πρὸς ἄρκτον τετραμ- μένος, κοινῇ ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ· ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου ἄκρη, πρὸς ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμφ, ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πολιῶν Ἴωνες, ἄγεσκον ὀρτὴν, τῇ ἔθεντο οὖνομα Πανιώνια. πεπόνθασι δὲ οὗτι μῦναι αἱ Ἰώνων 3 ὀρταὶ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων πάντων ὁμοίως πᾶσαι ἐς τῷτο γράμμα τελευτῶσι, κατάπερ τῶν Περσέων τὰ σὺνόματα. αὗται μὲν αἱ Ἰάδες πόλιές εἰσι. Αἶδε 149

δὲ αἱ Αἰολίδες, Κύμη, ἡ Φρικωνὶς καλεομένη, Λήρισσαι, Νέον τεῖχος, Τήμνος, Κίλλα, Νότιον, Αἰγιρόεσσα, Πιτάνη, Αἰγαῖαι, Μύρινα, Γρύνεια· αὗται ἔνδεκα Αἰολέων πόλιες αἱ ἀρχαῖαι. μία γὰρ σφεων παρελύθη ὑπὸ Ἰώνων, Σμύρνη. ἦσαν γὰρ καὶ αὗται δυνάδεκα αἱ ἐν τῇ 2 ἡπείρῳ. οὗτοι δὲ οἱ Αἰολέες χώρην μὲν ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, ὥρέων δὲ ἦκουσαν οὐκ ὁμοίως. Σμύρνην δὲ ᾤδε ἀπέβαλον Αἰολέες. Κολοφωνίους 150

ἄνδρας στάσει ἐσσωθέντας, καὶ ἐκπεσόντας ἐκ τῆς πατρίδος, ὑπεδέξαντο. μετὰ δὲ, οἱ φυγάδες τῶν Κολοφω- 3 νίων φυλάξαντες τοὺς Σμυρναίους ὀρτὴν ἔξω τείχεος ποιευμένους Διονύσῳ, τὰς πύλας ἀποκληίσαντες, ἔσχον τὴν πόλιν. βοηθησάντων δὲ πάντων Αἰολέων, ὁμολογίῃ 8 ἐχρήσαντο, τὰ ἔπιπλα ἀποδόντων τῶν Ἰώνων, ἐκλιπεῖν Σμύρνην Αἰολέας. ποιησάντων δὲ ταῦτα Σμυρναίων, 4 ἐπιδιείλοντό σφεας αἱ ἔνδεκα πόλιες, καὶ ἐποίησαντο σφέων αὐτέων πολιήτας. Αὗται μὲν νυν αἱ ἡπει- 151

ρώτιδες Αιολίδες πόλεις, ἔξω τῶν ἐν τῇ Ἰδῇ οἰκημένων·
 2 κερωρίδαται γὰρ αὐται. αἱ δὲ τὰς νήσους ἔχουσαι,
 πέντε μὲν πόλεις τὴν Δέσβον νέμονται· τὴν γὰρ ἔκτῃν
 ἐν τῇ Δέσβῳ οἰκομένην Ἀρίσβαν ἡνδραποδίσαν Μηθυ-
 μναῖοι, ἐόντας ὁμαίμους. ἐν Τενέδῳ δὲ μία οἰκέεται
 πόλις, καὶ ἐν τῇσι Ἑκατὸν Νήσοισι καλεομένησι ἄλλη
 8 μία. Λεσβίοισι μὲν νυν καὶ Τενεδίοισι, κατὰπερ Ἰώνων
 τοῖσι τὰς νήσους ἔχουσι, ἦν δεινὸν οὐδέν· τῇσι δὲ
 λοιπῇσι πόλισι ἕαδε κοινῇ Ἰωσι ἔπεσθαι, τῇ ἂν οὗτοι
 ἐξηγέωνται.

152 Ὡς δὲ ἀπικέατο εἰς τὴν Σπάρτην τῶν Ἰώνων καὶ
 Αἰολέων οἱ ἄγγελοι, (κατὰ γὰρ δὴ τάχος ἦν ταῦτα
 πρησσόμενα,) εἴλοντο πρὸ πάντων λέγειν τὸν Φωκαέα,
 2 τῷ οὐνομα ἦν Πύθερμος. ὁ δὲ, πορφύρεόν τε εἶμα
 περιβαλόμενος, ὥς ἂν πυθανόμενοι πλείστοι συνέλθοιεν
 Σπαρτιητέων, καὶ καταστάς, ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν
 ἑωυτοῖσι χρήζων. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ κως ἤκουον, ἀλλ’
 8 ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἰωσι. οἱ μὲν δὴ ἀπαλλάσ-
 σοντο· Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀπωσάμενοι τῶν Ἰώνων τοὺς
 ἀγγέλους, ὁμῶς ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρας, ὥς μὲν
 ἐμοὶ δοκέει, κατασκόπους τῶν τε Κύρου πρηγμάτων καὶ
 4 Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὗτοι εἰς Φώκαιαν, ἔπεμπον εἰς
 Σάρδεις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν
 Λακρίνης, ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, “ γῆς
 τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν, ὥς αὐτῶν οὐ
 153 περιοψομένων.” Ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος,
 λέγεται Κῦρον ἐπείρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἑλλήνων
 “ τίνες ἐόντες ἄνθρωποι Λακεδαιμόνιοι, καὶ κόσιοι πλῆθος,
 2 ταῦτα ἑωυτῷ προαγορεύουσι.” πυθανόμενον δέ μιν,
 εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην· “ Οὐκ ἔδεισά
 κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσι ἐστὶ χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει

ΟΙ. 58. 8.]

ἀποδεδεγμένοι, ἐς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλήλους ὁμοῦντες
 ἔξαπατῶσι. τοῖσι, ἣν ἐγὼ ὑγιαίνω, οὐ τὰ Ἰώνων πάθεα 8
 ἔσται ἔλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκίῃα.” Ταῦτα ἐς τοὺς πάντας 4
 Ἕλληνας ἀπέρριψε ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα, ὅτι ἀγορὰς κτησά-
 μενοι ὦνῃ τε καὶ πρήσει χρέωνται. αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι 5
 ἀγορῇσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσθαι, οὐδέ σφί ἐστι τὸ πα-
 ράπαν ἀγορή. Μετὰ ταῦτα ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδεις 6
 Ταβάλφ ἀνδρὶ Πέρσῃ, τὸν δὲ χρυσὸν, τὸν τε Κροίσου
 καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν, Πακτύῃ ἀνδρὶ Λυδῷ κομίζειν,
 ἀπήλαυνε αὐτὸς ἐς Ἀγβάτανα, Κροίσόν τε ἅμα ἀγόμενος,
 καὶ τοὺς Ἰώνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην
 εἶναι. ἥ τε γὰρ Βαβυλῶν οἱ ἦν ἐμπόδιος, καὶ τὸ Βάκτριον 7
 ἔθνος, καὶ Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ’ οὗς ἐπέιχε τε
 στρατηλατέειν αὐτὸς, ἐπὶ δὲ Ἰώνας ἄλλον πέμπειν στρα-
 τηγόν. Ὡς δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, 154
 τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ Πακτύης ἀπὸ τε Ταβάλου καὶ
 Κύρου· καταβὰς δὲ ἐπὶ θάλασσαν, ἅτε τὸν χρυσὸν ἔχων
 πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων, ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο, καὶ
 τοὺς ἐπιθαλασσίους ἀνθρώπους ἔπειθε σὺν ἐωυτῷ στρα-
 τεύεσθαι. ἐλάσας δὲ ἐπὶ τὰς Σάρδεις, ἐπολιόρκει Τάβα-
 λον, ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Πυθόμενος δὲ κατ’ ὁδὸν ταῦτα ὁ Κῦρος, εἶπε πρὸς 155
 Κροίσον τάδε· “Κροῖσε, τί ἔσται τὸ τέλος τῶν γι-
 νομένων τούτων ἐμοί; οὐ παύσονται Λυδοὶ, ὥς οἴκασι,
 πρήγματα παρέχοντες, καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, μὴ
 ἄριστον ἢ ἐξανδραποδίσασθαι σφεας. ὁμοίως γάρ μοι 2
 νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι, ὥς εἴ τις πατέρα ἀπο-
 κτείνας, τῶν παιδῶν αὐτοῦ φείσαιο· ὥς δὲ καὶ ἐγὼ
 Λυδῶν τὸν μὲν πλεόν τι ἢ πατέρα εὐντα σὲ λαβὼν ἄγω,
 αὐτοῖσι δὲ Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα· καὶ ἔπειτα
 θωνυμάζω εἴ μοι ἀπεσταῖσι;” Ὁ μὲν δὴ τά περ νόεε, 3

ἔλεγε· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε, δείσας μὴ ἀναστατάτους
 ποιήσῃ τὰς Σάρδεις· “ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἴρηκας·
 σὺ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ χρέω, μηδὲ πόλιν ἀρχαίην
 ἐξαναστήσης, ἀναμάρτητον ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον,
 4 καὶ τῶν νῦν ἐσπεύων. τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγὼ τε
 ἔπρηξα, καὶ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω. τὰ δὲ νῦν
 παρεόντα, Πακτύης γάρ ἐστι ὁ ἀδικέων, τῷ σὺ ἐπέτρεψας
 5 Σάρδεις, οὗτος δότω τοι δίκην. Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην
 ἔχων, τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον, ὥς μήτε ἀποστέωσι, μήτε
 βδεινοί τοι ἔωσι. ἄπειπε μὲν σφί πέμψας ὅπλα ἀρήϊα μὴ
 ἐκτῆσθαι· κέλευε δὲ σφεας κιθωνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι
 7 εἵμασι, καὶ κοθόρνους ὑποδέεσθαι· πρόειπε δ' αὐτοῖσι
 κιθαρίζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν παιδεύειν τοὺς
 παῖδας. καὶ ταχέως σφέας, ὦ βασιλεῦ, γυναῖκας ἀντ'
 ἀνδρῶν ὄψαι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται
 156 μὴ ἀποστέωσι.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ
 ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ταῦτα εὐρίσκων Λυδοῖσι, ἣ
 ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι σφέας· ἐπιστάμενος ὅτι ἦν
 μὴ ἀξιόχρεων πρόφασιν προτείνειν, οὐκ ἀναπείσει μιν
 μεταβουλεύσασθαι· ἀρρωδέων δὲ, μὴ καὶ ὕστερόν κοτε
 οἱ Λυδοί, ἦν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι, ἀποστάντες
 2 ἀπὸ τῶν Περσέων ἀπόλωνται. Κύρος δὲ ἦσθεις τῇ
 3 ὑποθήκῃ, καὶ ὑπεῖς τῆς ὀργῆς, ἔφη οἱ πείθεσθαι. καλέσας
 δὲ Μαζάρεια ἄνδρα Μῆδον, ταῦτά οἱ ἐνετείλατο προειπεῖν
 Λυδοῖσι, τὰ ὁ Κροῖσος ὑπετίθετο· καὶ πρὸς, ἐξανδρα-
 ποδίσασθαι τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ
 Σάρδεις ἐστρατεύσαντο, αὐτὸν δὲ Πακτύην πάντως ζῶντα
 157 ἀγαγεῖν παρ' ἐωυτόν. Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ
 2 ἐντειλάμενος, ἀπήλαυνε ἐς ἥθεα τὰ Περσέων. Πακτύης
 δὲ πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἐωυτὸν ἰόντα,
 3 δείσας ᾗχετο φεύγων ἐς Κύμην. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος

ΟΙ. 58. 8—60. 8.]

ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδις, τοῦ Κύρου στρατοῦ μοῖραν ὄσσην δὴ κοτε ἔχων, ὥς οὐκ εὔρε ἔτι ἔοντας τοὺς ἀμφὶ Πακτύην ἐν Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἠνάγκασε τὰς Κύρου ἐντολὰς ἐπιτελέειν· ἐκ τούτου δὲ κελευσμοσύνης Λυδοὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζῆς μετέβαλον. Μαζάρης δὲ 4 μετὰ τοῦτο ἔπεμπε εἰς τὴν Κύμην ἀγγέλους, ἐκδιδόναι κελεύων Πακτύην· οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν, συμβουλῆς περὶ εἰς θεὸν ἀνῶσαι τὸν ἐν Βραγχίδῃσι. ἦν γὰρ αὐτόθι 5 μαντήϊον ἐκ παλαιοῦ ἰδρυμένον, τῷ Ἰωνέσι τε πάντες καὶ Αἰολέες ἐώθεσαν χρεέσθαι. ὁ δὲ χῶρος οὗτος ἐστὶ τῆς Μιλησίης ὑπὲρ Πανόρμου λιμένος. Πέμψαντες ὧν 158 οἱ Κυμαῖοι εἰς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, εἰρώτευν “περὶ Πακτύην ὁκοῖόν τι ποιέοντες θεοῖσι μέλλοιεν χαριεῖσθαι.” ἐπειρωτῶσι δὲ σφί ταῦτα χρηστήριον ἐγένετο “ἐκδιδόναι Πακτύην Πέρσῃσι.” Ταῦτα δὲ ὥς ἀπενειχ- 2 θέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, ὀρμέατο ἐκδιδόναι. ὀρμεωμένου 3 δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθους, Ἀριστόδικος ὁ Ἡρακλείδῃ, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαῖους, ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ, καὶ δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθῆος· εἰς δὲ, τὸ δεύτερον περὶ Πακτύεω ἐπειρησόμενοι, ἦσαν ἄλλοι θεοπρόποι, τῶν καὶ Ἀριστό- 4 δικος ἦν. Ἀπικομένων δὲ εἰς Βραγχίδας, ἐχρη- 159 στηριάζετο ἐκ πάντων Ἀριστόδικος, ἐπειρωτέων τάδε· “ὦ ναξ, ἦλθε παρ’ ἡμέας ἰκέτης Πακτύης ὁ Λυδὸς, 2 φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων· οἱ δὲ μιν ἐξαιτέονται, προεῖναι Κυμαῖους κελεύοντες· ἡμεῖς δὲ δειμαίνοντες τὴν Περσέων δύναμιν, τὸν ἰκέτην εἰς τόδε οὐ τετολμήκαμεν ἐκδιδόναι, πρὶν ἂν τὸ ἀπὸ σεῦ ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως ὁκότερα ποιέωμεν.” Ὁ μὲν ταῦτα ἐπειρώτα· 3 ὁ δ’ αὖτις τὸν αὐτὸν σφί χρησμὸν ἔφαινε, κελεύων ἐκ- 4 διδόναι Πακτύην Πέρσῃσι. πρὸς ταῦτα ὁ Ἀριστόδικος ἐκ 4

- προνοίης ἐποίεε τάδε· περιῶν τὸν νηὸν κύκλῳ, ἐξαίρει
 τοὺς στρουθούς, καὶ ἄλλα ὅσα ἦν νεοσσευμένα ὀρνίθων
 5 γένεα ἐν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα, λέγεται
 φωνὴν ἐκ τοῦ ἀδύτου γενέσθαι, φέρουσαν μὲν πρὸς τὸν
 6 Ἀριστόδικον, λέγουσαν δὲ τάδε· “Ἀνοσιώτατε ἀνθρώ-
 πων, τί τάδε τολμᾷς ποιεῖν; τοὺς ἰκέτας μου ἐκ τοῦ
 7 νηοῦ κεραΐζεις;” Ἀριστόδικον δὲ, οὐκ ἀπορήσαντα, πρὸς
 ταῦτα εἰπεῖν· “ὦ ναῦ, αὐτὸς μὲν οὕτω τοῖσι ἰκέτησι
 βοηθέεις· Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἰκέτην ἐκδιδόναι;”
 8 Τὸν δὲ αὖτις ἀμείψασθαι τοῖσδε. “Ναὶ κελεύω, ἵνα γε
 ἀσεβήσαντες θᾶσσον ἀπόλησθε· ὥς μὴ τὸ λοιπὸν περὶ
 160 ἰκετέων ἐκδόσιος ἔλθῃτε ἐπὶ τὸ χρηστήριον.” Ταῦτα
 ὥς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, οὐ βουλόμενοι οὔτε
 ἐκδόντες ἀπολέσθαι, οὔτε παρ’ ἐωυτοῖσι ἔχοντες πολιορ-
 2 κέεσθαι, ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἐκπέμπουσι. οἱ δὲ Μυτιλη-
 ναῖοι, ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας ἐκδιδόναι
 τὸν Πακτύν, παρεσκευάζοντο ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δὴ· οὐ
 γὰρ ἔχω τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως· οὐ γὰρ ἐτελεώθη.
 3 Κυμαῖοι γὰρ, ὥς ἔμαθον ταῦτα πρησόμενα ἐκ τῶν
 Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς Λέσβον, ἐκκομίζουσι
 4 Πακτύν ἐς Χίον. ἐνθεῦτεν δὲ, ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης Πολιού-
 χου ἀποσπασθεῖς ὑπὸ Χίων, ἐξεδόθη· ἐξέδοσαν δὲ οἱ
 Χίοι ἐπὶ τῷ Ἀταρνέϊ μισθῷ· τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου
 5 ἔστι χώρος τῆς Μυσῆς, Λέσβου ἀντίος. Πακτύν μὲν
 νυν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχον ἐν φυλακῇ, θέλοντες
 6 Κύρῳ ἀποδέξαι. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γενό-
 μενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς ἐκ τοῦ Ἀταρνέος τούτου οὔτε
 οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενί, οὔτε
 πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, ἀπείχετό τε τῶν
 πάντων ἱρῶν τὰ πάντα ἐκ τῆς χώρας ταύτης γινόμενα.
 161 Χίοι μὲν νυν Πακτύν ἐξέδοσαν. Μαζάρης δὲ μετὰ

ΟΙ. 58. 3—60. 3.]

ταῦτα ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβα-
λον. καὶ τοῦτο μὲν, Πριηνέας ἐξηνδραποδίσατο· τοῦτο
δὲ, Μαιάνδρου πεδίων πᾶν ἐπέδραμε, ληϊὴν ποιεύμενος τῷ
στρατῷ· Μαγνησίην δὲ ὡσαύτως. μετὰ δὲ ταῦτα αὐτίκα
νούσῳ τελευτᾷ.

Ἀποθανόντος δὲ τούτου, Ἄρπαγος κατέβη διάδο- 162
χος τῆς στρατηγίης, γένος καὶ αὐτὸς ἐὼν Μῆδος, τὸν
ὁ Μῆδων βασιλεὺς Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, ὁ
τῷ Κύρῳ τὴν βασιληϊήν συγκατεργασάμενος. οὗτος ἂν
ὡνὴρ τότε ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθεὶς, ὡς ἀπίκετο
ἐς τὴν Ἰωνίην, αἶρεε τὰς πόλιας χώμασι· ὅκως γὰρ
τειχέρας ποιήσῃ, τὸ ἐνθεῦτεν χώματα χῶν πρὸς τὰ
τείχεα ἐπόρθεε. πρώτη δὲ Φωκαίῃ Ἰωνίης ἐπεχείρησε. 8

Οἱ δὲ Φωκαῖές οὗτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶ- 163
τοι Ἑλλήνων ἐχρήσαντο· καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν
Τυρσηνίην καὶ τὴν Ἰβηρίην καὶ τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί
εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλῃσι ἂν
νηυσὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
Ταρτησσὸν, προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρ-
τησίων, τῷ οὖνομα μὲν ἦν Ἀργανθώνιος· ἐτυράν-
νευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα
εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τούτῳ δὲ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ 8
Φωκαῖές οὕτω δὴ τι ἐγένοντο, ὡς τὰ μὲν πρῶτά σφεας
ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευσε τῆς ἐωυτοῦ χώρας οἰκῆσαι
ὅκου βούλονται· μετὰ δὲ, ὡς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς
Φωκαῖας, ὁ δὲ πυθόμενος τὸν Μῆδον παρ' αὐτῶν ὡς
αἰξοίτο, ἐδίδου σφί χρήματα τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν
πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως· καὶ γὰρ καὶ ἡ περίοδος 4
τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοί εἰσι· τοῦτο δὲ πᾶν λίθων
μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. Τὸ μὲν δὴ τεῖ- 164
χος τοῖσι Φωκαεῦσι τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποιήθη. ὁ δὲ

“Αρπαγος ὥς ἐπήλασε τὴν στρατιὴν, ἐπολιόρκεε αὐτοὺς, προῖσχύμενος ἔπεα “ ὥς οἱ καταχρᾶ, εἰ βούλονται Φωκαῖές προμαχεῶνα ἓνα μῦνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, καὶ 2 οἶκημα ἐν κατιρῶσαι.” οἱ δὲ Φωκαῖές, περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ ἔφασαν “ θέλειν βουλευσασθαι ἡμέρην μίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι. ἐν ᾧ δὲ βουλεύονται αὐτοὶ, ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον τὴν στρατιὴν ἀπὸ τοῦ 8 τείχεος.” Ὁ δ’ Ἀρπαγος ἔφη “ εἰδέναι μὲν εὖ τὰ ἐκείνοι μελλοιεν ποιεῖν, ὅμως δέ σφι παρίεναι βουλευσασθαι.”

4 Ἐν ᾧ ὥς ὁ Ἀρπαγος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιὴν, οἱ Φωκαῖές ἐν τούτῳ κατασπάσαντες τὰς πενητηκόντους, ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὅτι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐσθέντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἔπλεον ἐπὶ Χίου. τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ 165 Πέρσαι. Οἱ Φωκαῖές, ἐπεὶ τε σφι Χῖοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλεομένας οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλέειν, δειμαίνοντες μὴ αἱ μὲν ἐμπόριον γένωνται, ἢ δὲ αὐτῶν νῆσος ἀποκληῖσθῃ τούτου εἵνεκα, πρὸς 2 ταῦτα οἱ Φωκαῖές ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον. ἐν γὰρ τῇ Κύρῳ εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ οὔνομα ἦν Ἀλαλίη. Ἀργανθώ- 8 νιος δὲ τηνικαῦτα ἤδη τετελευτήκεε. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίην, κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἣ ἐφρούρεε 4 παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὥς τοῦτό σφι ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ ἐωυτῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι, καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν, καὶ ὤμοσαν “ μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον ἀνα-

OL. 58. 2—60. 3.]

φῆναι.” Στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ 5
 ἡμίσεας τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς
 πόλιος καὶ τῶν ἡθέων τῆς χώρας· ψευδόρκοι δὲ γενό-
 μενοι, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ 6
 ὄρκιον ἐφύλασσαν, ἀερθέντες ἐκ τῶν Θίνουσέων ἔπλε-
 ον. Ἐπεὶ τε δὲ ἐς τὴν Κύρνον ἀπίκοντο, οἶκεον κοινῇ 166
 μετὰ τῶν πρότερον ἀπικομένων ἐπ’ ἕτεα πέντε, καὶ ἱρὰ
 ἐνιδρύσαντο. καὶ ἄγον γὰρ δὴ καὶ ἔφερον τοὺς περιού- 2
 κους ἅπαντας, στρατεύονται ὧν ἐπ’ αὐτοὺς κοινῇ λόγῳ
 χρησάμενοι Τυρσηνοὶ καὶ Καρχηδόνιοι, νηυσὶ ἐκάτεροι
 ἐξήκοντα. οἱ δὲ Φωκαῖές πληρώσαντες καὶ αὐτοὶ τὰ 3
 πλοῖα, ἐόντα ἀριθμὸν ἐξήκοντα, ἀντίαζον ἐς τὸ Σαρδόνιον
 καλεόμενον πέλαγος. συμμασγόντων δὲ τῇ ναυμαχίῃ,
 Καθμείη τις νίκη τοῖσι Φωκαεῦσι ἐγένετο. αἱ μὲν γὰρ 4
 τεσσεράκοντά σφι νῆες διεφθάρησαν· αἱ δὲ εἴκοσι αἱ
 περιεῶσαι, ἦσαν ἄχρηστοι· ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς
 ἐμβόλους. καταπλώσαντες δὲ ἐς τὴν Ἀλαλὴν, ἀνέλα- 5
 βον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν ἄλλην κτήσιν
 ὄσπην οἰαί τε ἐγίνοντο αἱ νῆες σφι ἄγειν· καὶ ἔπειτα
 ἀφέντες τὴν Κύρνον ἔπλεον ἐς Ῥήγιον. Τῶν δὲ 167
 διαφθαρεισέων νεῶν τοὺς ἄνδρας, οἳ τε Καρχηδόνιοι
 καὶ οἱ Τυρσηνοὶ ἔλαχόν τε αὐτῶν πολλῶ πλείους, καὶ
 τούτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν. μετὰ δὲ Ἀγυλλαίοισι 2
 πάντα τὰ παριόντα τὸν χῶρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαῖές κατα-
 λευσθέντες ἐκέατο, ἐγένετο διάστροφα καὶ ἔμπηρα καὶ
 ἀπόπληκτα, ὁμοίως πρόβατα καὶ ὑποζύγια καὶ ἄνθρωποι.
 οἱ δὲ Ἀγυλλαῖοι ἐς Δελφοὺς ἔπεμπον, βουλόμενοι 3
 ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε
 ποιέειν τὰ καὶ νῦν οἱ Ἀγυλλαῖοι ἔτι ἐπιτελέουσιν· καὶ
 γὰρ ἐναγίζουσιν σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ
 ἵππικὸν ἐπιστᾶσι. καὶ οὗτοι μὲν τῶν Φωκαέων τοιοῦτῳ 4

μόρφω διεκρήσαντο. οἱ δὲ αὐτῶν ἐς τὸ Ῥίγιον καταφυγόντες, ἐνθεῦτεν ὀρμεώμενοι, ἐκτήσαντο πόλιν γῆς τῆς Βοιωτρίας ταύτην, ἥτις νῦν Ὑέλη καλεῖται. ἔκτισαν δὲ ταύτην, πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιῆτεω μαθόντες, ὥς τὸν Κύρνον σφί ἡ Πυθίη ἔχρησε κτίσαι ἥρων ἐόντα, ἀλλ' οὐ τὴν νῆσον. Φωκαίης μὲν νυν περὶ τῆς ἐν Ἰωνίῃ

168 οὕτως ἔσχε. Παραπλήσια δὲ τούτοισι καὶ Τήϊοι ἐποίησαν. ἐπεὶ τε γάρ σφεων εἶλε χώματι τὸ τεῖχος Ἀρπαγος, ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα, οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηϊκίης, καὶ ἐνθαῦτα ἔκτισαν πόλιν Ἀβδηρα· τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος Τιμήσιος κτίσας, οὐκ ἀπώνητο, ἀλλ' ὑπὸ Θρηϊκῶν ἐξελασθεῖς, τιμὰς νῦν ὑπὸ Τηϊῶν τῶν ἐν Ἀβδήροισι ὥς ἥρως ἔχει.

169 Οὗτοι μὲν νυν Ἰώνων μῦνοι, τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, ἐξέλιπον τὰς πατρίδας. οἱ δ' ἄλλοι Ἴωνες, πλὴν Μιλησίων, διὰ μάχης μὲν ἀπικέατο Ἀρπάγω, κατὰπερ οἱ ἐκλιπόντες, καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ, περὶ τῆς ἐωυτοῦ ἕκαστος μαχόμενοι· ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἀλόντες, ἔμενον κατὰ χώραν ἕκαστοι, καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον. Μιλήσιοι δὲ, ὥς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, αὐτῷ Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον. Οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίη ἐδεδούλωτο. ὥς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἡπειρῷ Ἴωνας ἐχειρῶσατο Ἀρπαγος, οἱ τὰς νήσους ἔχοντες Ἴωνες, καταρρωδήσαντες ταῦτα, σφέας αὐτοὺς

170 ἔδωσαν Κύρῳ. Κεκακωμένων δὲ Ἰώνων καὶ συλλεγομένων οὐδὲν ἦσσαν ἐς τὸ Πανιώνιον, πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα ἄνδρα Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην· τῇ εἰ ἐπείθοντο, παρέιχε ἂν σφί εὐδαιμονείην Ἑλλήνων μάλιστα· ὃς ἐκέλευε “κοινῷ στόλῳ Ἴωνας ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδῶν, καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων. καὶ οὕτω ἀπαλλαχθέντας σφέας

ΟΙ. 58. 3—60. 3.]

δουλοσύνης εὐδαιμονήσειν, νήσων τε ἀπασέων μεγίστην νεμομένους, καὶ ἄρχοντας ἄλλων· μένουσι δέ σφι ἐν τῇ Ἰωνίῃ οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην.” Αὕτη 3 μὲν Βίαντος τοῦ Πριηνέος γνώμη, ἐπὶ διεφθαρμένοισι Ἰωσι γενομένη. χρηστὴ δὲ καὶ πρὶν ἢ διαφθαρῆναι Ἰωνίην Θάλεω ἀνδρὸς Μιλησίου ἐγένετο, τὸ ἀνέκαθεν γένος ἐόντος Φοίνικος· ὃς ἐκέλευε ἐν βουλευτήριον Ἰωνας ἐκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέῳ· Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἰωνίης. τὰς δὲ ἄλλας πόλεις οἰκεομένας μηδὲν ἡσσον 4 νομίζεσθαι κατάπερ εἰ δῆμοι εἴεν. οὕτω μὲν δὴ σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο.

Ἄρπαγος δὲ καταστρεψάμενος Ἰωνίην, ἐποίεετο 171 στρατηίην ἐπὶ Κᾶρας καὶ Καυνίους καὶ Λυκίους, ἅμα ἀγόμενος καὶ Ἰωνας καὶ Αἰολέας. Εἰσὶ δὲ τούτων 2 Κᾶρες μὲν ἀπιγμένοι ἐς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νήσων. τὸ γὰρ παλαιὸν ἐόντες Μίνω τε κατήκοοι, καὶ καλεόμενοι Λέλεγες, εἶχον τὰς νήσους, φόρον μὲν οὐδένα ὑποτελέοντες, ὅσον καὶ ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ· οἱ δὲ, ὅπως Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν οἱ τὰς νέας. ἅτε δὲ δὴ Μίνω τε κατεστραμμένου γῆν πολλήν, καὶ 3 εὐτυχέοντος τῷ πολέμῳ, τὸ Καρικὸν ἦν ἔθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνέων ἀπάντων κατὰ τοῦτον ἅμα τὸν χρόνον μακρῷ μάλιστα. καὶ σφι τριξὰ ἐξευρήματα ἐγένετο, 4 τοῖσι οἱ Ἕλληνες ἐχρήσαντο. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνεα 5 λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες, καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημήϊα ποιεέσθαι. καὶ ὄχανα ἀσπίσι 6 οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρῶτοι· τέως δὲ ἀνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας πάντες οἵπερ ἐώθεσαν ἀσπίσι χρέεσθαι, τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες, περὶ τοῖσι αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὅμοισι περικείμενοι. Μετὰ δὲ, τοὺς Κᾶρας χρόνῳ ὕστερον πολλῷ Δωριέες 7

- τε καὶ Ἰῶνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων· καὶ οὕτω ἐν
 8 τὴν ἡπειρον ἀπίκοντο. Κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρήτες
 λέγουσι γενέσθαι. οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογέουσι τού-
 τοις οἱ Κᾶρες· ἀλλὰ νομίζουνσι αὐτοὶ ἐωυτοὺς εἶναι
 9 αὐτόχθονας ἡπειρώτας, καὶ τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ
 διαχρεωμένους τῷπερ νῦν. ἀποδεικνῦσι δὲ ἐν Μυλάσοις
 Διὸς Καρίου ἱρὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι
 10 μέτεστι, ὥς κασιγνήτοισι ἐοῦσι τοῖσι Καρσί. τὸν γὰρ
 Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι Καρὸς ἀδελφεοῦς.
 τούτοις μὲν δὴ μέτεστι· ὅσοι δὲ, ἐόντες ἄλλου ἔθνεος,
 172 ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, τούτοις δὲ οὐ μέ-
 τα. Οἱ δὲ Καύνιοι αὐτόχθονες, δοκέειν ἐμοί, εἰσὶ· αὐ-
 τοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασι δὲ
 γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, ἣ οἱ Κᾶρες πρὸς
 τὸ Καννικόν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι.
 2 νόμοισι δὲ χρέωνται κεχωρισμένοις πολλὸν τῶν τε
 ἄλλων ἀνθρώπων καὶ Καρῶν. τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι
 κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς
 3 πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν καὶ παισίν. ἰδρυθέντων
 δὲ σφί ἱρῶν ξεινικῶν, μετέπειτα ὥς σφί ἀπέδοξε, (ἴδοξε
 δὲ τοῖσι πατρίοις μῦνον χρᾶσθαι θεοῖσι,) ἐνδύντες τὰ
 ὄπλα ἅπαντες Καύνιοι ἡβηδόν, τύπτοντες δούρασι τὸν
 ἥερα, μέχρι οὖρων τῶν Καλυνδικῶν ἔποντο, καὶ ἔφασαν
 ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. καὶ οὗτοι μὲν τρόποις
 173 τοιούτοις χρέωνται. Οἱ δὲ Λύκιοι ἐκ Κρήτης
 τῶρχαῖον γεγόνασι. τὴν γὰρ Κρήτην εἶχον τὸ παλαιὸν
 πᾶσαν βάρβαροι. διενειχθέντων δὲ ἐν Κρήτῃ περὶ τῆς
 βασιληΐης τῶν Εὐρώπης παίδων, Σαρπηδόνος τε καὶ
 Μίνω, ὥς ἐπεκράτησε τῇ στάσει Μίνως, ἐξήλασε αὐτόν
 2 τε Σαρπηδόνα καὶ τοὺς στασιώτας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀπω-
 σθέντες, ἀπίκοντο τῆς Ἀσίας ἐς γῆν τὴν Μιλυάδα· τὴν

ΟΙ 58. 8—60. 3.]

γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς· οἱ δὲ Μιλύαι τότε Σόλυμοι ἐκαλέοντο. τέως μὲν δὴ αὐτῶν 3
 Σαρπηδὼν ἦρχε· οἱ δὲ ἐκαλέοντο, τό περ τε ἡνέικαντο
 οὖνομα, καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων οἱ
 Λύκιοι, Τερμίλαι. ὥς δὲ ἐξ Ἀθηνέων Λύκος ὁ Παν- 4
 δίονος, ἐξελασθεὶς καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ Αἰγέως,
 ἀπίκητο ἐς τοὺς Τερμίλας παρὰ Σαρπηδόνα, οὕτω δὴ
 κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλή-
 θησαν. νόμοισι δὲ, τὰ μὲν Κρητικοῖσι τὰ δὲ Καρικοῖσι 5
 χρέωνται. ἐν δὲ τῷδε ἴδιον νενομίκασι, καὶ οὐδαμοῖσι
 ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων· καλέουσι ἀπὸ τῶν μη-
 τέρων ἑωυτοὺς, καὶ οὐκὶ ἀπὸ τῶν πατέρων. εἰρομένου δὲ 6
 ἐτέρου τὸν πλησίον, τίς εἴη, καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν,
 καὶ τῆς μητρὸς ἀνανεμέεται τὰς μητέρας. καὶ ἦν μὲν γε 7
 γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ, γενναῖα τὰ τέκνα νενό-
 μισται· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀστὸς, καὶ ὁ πρῶτος αὐτῶν, γυναῖκα
 ξείνην ἢ παλλακὴν ἔχῃ, ἅτιμα τὰ τέκνα γίνεται.

Οἱ μὲν νυν Κἄρες οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξά- 174
 μενοι, ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου· οὔτε αὐτοὶ οἱ Κἄ-
 ρες ἀποδεξάμενοι οὐδὲν, οὔτε ὅσοι Ἑλλήνων ταύτην
 τὴν χώραν οἰκέουσι. οἰκέουσι δὲ καὶ ἄλλοι, καὶ Λακε- 2
 δαιμονίων ἄποικοι Κνίδιοι, τῆς χώρας τῆς σφετέρης
 τετραμμένης ἐς πόinton, τὸ δὴ Τριόπιον καλέεται. ἀρ- 3
 γμένης δὲ ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης, εἰούσης τε
 πάσης τῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιρρόου· (τὰ μὲν
 γὰρ αὐτῆς πρὸς βορῇν ἄνεμον, ὁ Κεραμεικὸς κόλπος
 ἀπέργει· τὰ δὲ πρὸς νότον, ἢ κατὰ Σύμην τε καὶ Ῥόδον
 θάλασσα·) τὸ ὦν δὴ ὀλίγον τοῦτο, ἐὼν ὅσον τε ἐπὶ
 πέντε στάδια, ὥρυσσον οἱ Κνίδιοι, ἐν ὅσῳ Ἀρπαγὸς τὴν
 Ἰωνίην κατεστρέφετο, βουλόμενοι νῆσον τὴν χώραν
 ποιῆσαι. ἐντὸς δὲ πᾶσά σφιν ἐγένετο· τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη 4

χώρῃ ἐς τὴν ἡπειρον τελευτᾷ, ταύτῃ δ' ἰσθμός ἐστι τὸν
 5 ὠρυσσον. καὶ δὴ πολλῇ χειρὶ ἐργαζομένων τῶν Κνιδίων·
 μᾶλλον γάρ τι καὶ θεϊότερον ἐφαίνοντο τιτρώσκεσθαι οἱ
 ἐργαζόμενοι τοῦ οἰκότος τά τε ἄλλα τοῦ σώματος, καὶ
 μάλιστα τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, θραυομένης τῆς πέ-
 6 τρης· ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους ἐπερησομένους
 τὸ ἀντίξουν. ἡ δὲ Πυθίη σφί, ὥς αὐτοὶ Κνιδιοὶ λέγουσι,
 χρᾶ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ τάδε·

Ἴσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, μὴδ' ὀρύσσετε·
 Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετα.

- 7 Κνιδιοὶ μὲν, ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης, τοῦ τε ὀρύ-
 γματος ἐπαύσαντο· καὶ Ἀρπάγῳ, ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ,
 175 ἀμαχητί σφεας αὐτοὺς παρέδωσαν. Ἦσαν δὲ Πη-
 δασεὲς οἰκοῦντες ὑπὲρ Ἀλικαρνησσοῦ μεσόγαιαν· τοῖσι
 ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσεσθαι, αὐτοῖσί τε καὶ
 τοῖσι περιοίκοις, ἡ ἱερεὶα τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν
 2 ἴσχει. τρίς σφί τοῦτο ἐγένετο. οὗτοι τῶν περὶ Καρίην
 ἀνδρῶν μούνοί τε ἀντέσχον χρόνον Ἀρπάγῳ, καὶ πρή-
 γματα παρέσχον πλείστα, ὅρος τειχίσαντες, τῷ οὐνο-
 3 μί ἐστι Λίδῃ. Πηδασεὲς μὲν νῦν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν.
 176 Λύκιοι δὲ, ὥς ἐς τὸ Ξάνθιον πεδῖον ἤλασε ὁ Ἀρπαγὸς
 τὸν στρατὸν, ὑπεξιόντες, καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς
 πολλοὺς, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο· ἐσσωθέντες δὲ, καὶ
 κατειληθέντες ἐς τὸ ἄστυ, συνήλυσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν
 τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα καὶ τοὺς
 οἰκέτας· καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύ-
 2 τὴν καίεσθαι. ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες
 ὅρκους δεινοὺς, ὑπεξελθόντες ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι
 3 μαχόμενοι. τῶν δὲ νῦν Λυκίων φαμένων Ξανθίων εἶναι,
 οἱ πολλοὶ, πλὴν ὀγδῶκοντα ἰστιάων, εἰσὶ ἐπήλυδες· αἱ
 δὲ ὀγδῶκοντα ἰστίαι αὗται ἔτυχον τηνικαῦτα ἐκδημέου-

OL 58. 3—60. 3.]

σαι, καὶ οὕτω περιεγέγοντο. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὕτως 4
ἔσχε ὁ Ἄρπαγος. παραπλησίως δὲ καὶ τὴν Καῦνον
ἔσχε. καὶ γὰρ οἱ Καύνιοι τοὺς Λυκίους ἐμμήσαντο τὰ
πλέω.

Τὰ μὲν νυν κάτω τῆς Ἀσίας Ἄρπαγος ἀνάστατα 177
ἐποίηε· τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κῦρος, πᾶν ἔθνος κατα-
στρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παρίεις. τὰ μὲν νυν αὐτῶν πλέω 2
παρήσομεν· τὰ δὲ οἱ παρέσχε πόνον τε πλεῖστον, καὶ
ἀξιαπηγητότατά ἐστι, τούτων ἐπιμνήσομαι.

Κῦρος ἐπεὶ τε τὰ πάντα τῆς ἡπείρου ὑποχείρια 178
ἐποίησατο, Ἀσσυρίοισι ἐπετίθετο. Τῆς δὲ Ἀσσυρίας 2
ἐστὶ τὰ μὲν κου καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα πολλά· τὸ
δὲ ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον, καὶ ἔνθα σφι, Νίνου
ἀναστάτου γενομένης, τὰ βασιλῆϊα κατεστήκεε, ἣν Βαβυ-
λῶν· ἐοῦσα τοιαύτη δὴ τις. πόλις κέεται ἐν πεδίῳ 3
μεγάλῳ, μέγαθος ἐοῦσα μέτωπον ἕκαστον εἴκοσι καὶ
ἐκατὸν σταδίων, ἐούσης τετραγώνου· οὗτοι στάδιοι τῆς
περιόδου τῆς πόλιος γίνονται συνάπαντες ὀγδῶκοντα
καὶ τετρακόσιοι. τὸ μὲν νυν μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ 4
ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου. ἐκεκόσμητο δὲ ὥς οὐδὲν ἄλλο
πόλισμα τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τάφρος μὲν πρῶτά μιν βαθέα 5
τε καὶ εὐρέα καὶ πλὴν ὕδατος περιθέει· μετὰ δὲ, τείχος
πεντήκοντα μὲν πηχέων βασιλῆϊων ἐὼν τὸ εὖρος, ὕψος
δὲ, διηκοσίῳ πηχέων. ὁ δὲ βασιλῆϊος πῆχυς τοῦ με- 6
τρίου ἐστὶ πῆχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι.

Δεῖ 179
δὴ με πρὸς τούτοις ἐπιφράσαι, ἵνα τε ἐκ τῆς τάφρου
ἡ γῆ ἀναισιμώθῃ, καὶ τὸ τείχος ὄντινα τρόπον ἔργαστο.
ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον, ἐπλίνθευον τὴν γῆν τὴν ἐκ 2
τοῦ ὀρύγματος ἐκφερομένην· ἐλκύσαντες δὲ πλίνθους
ἱκανὰς, ὥπησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι. μετὰ δὲ, τέλματι 3
χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, καὶ διὰ τρήκοντα δόμων

πλίνθου ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες, ἔδειμαν
 πρῶτα μὲν τῆς τάφρου τὰ χεῖλεα· δεύτερα δὲ, αὐτὸ τὸ
 1 τείχος τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπάνω δὲ τοῦ τείχεος παρὰ
 τὰ ἔσχατα, οἰκήματα μουνόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς
 ἀλλήλα· τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίπῃ
 5 περιέλασιν. πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι πέριξ τοῦ τείχεος ἐκα-
 τὸν, χάλκεαι πᾶσαι· καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσαύ-
 6 τως. ἔστι δὲ ἄλλη πόλις ἀπέχουσα ὀκτὼ ἡμερέων ὁδὸν
 ἀπὸ Βαβυλῶνος· *Ις οὖνομα αὐτῇ. ἔνθα ἐστὶ ποταμὸς
 οὐ μέγας· *Ις καὶ τῷ ποταμῷ τὸ οὖνομα· ἐσβάλλει δὲ
 7 οὗτος ἐς τὸν Εὐφρῆτην ποταμὸν τὸ ρέεθρον. οὗτος ὢν
 ὁ *Ις ποταμὸς, ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀνα-
 διδοὶ πολλούς· ἔνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι
 180 τείχος ἐκομίσθη. Τετείχιστο μὲν νυν ἡ Βαβυλὼν
 τρόπῳ τοιῷδε. ἔστι δὲ δύο φάρσεια τῆς πόλιος· τὸ γὰρ
 μέσον αὐτῆς ποταμὸς διέργει, τῷ οὖνομά ἐστι Εὐφρή-
 2 τῆς. ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμενίων, ἐὼν μέγας, καὶ βαθύς, καὶ
 3 ταχύς· ἐξίει δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. τὸ
 ὢν δὴ τείχος ἐκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν
 ἐλήλათαι. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος
 ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ, αἵμασιῇ πλίνθων ὀπτέων παρα-
 4 τείνει. τὸ δὲ ἄστυ αὐτὸ, ἐὼν πλήρες οἰκιέων τριορόφων
 τε καὶ τετρωρόφων, κατατέμνεται τὰς ὁδοὺς ἰθείας, τὰς
 τε ἄλλας, καὶ τὰς ἐπικαρσίας τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχού-
 5 σας. κατὰ δὴ ὢν ἐκάστην ὁδὸν ἐν τῇ αἵμασιῇ τῇ παρὰ
 τὸν ποταμὸν πυλίδες ἐπῆσαν, ὅσαι περ αἱ λαῦραι, το-
 σαῦται ἀριθμόν. ἦσαν δὲ καὶ αὗται χάλκεαι, φέρουσai
 181 καὶ αὐταὶ ἐς αὐτὸν τὸν ποταμόν. Τοῦτο μὲν δὴ
 τὸ τείχος θώρηξ ἐστί. ἕτερον δὲ ἔσθωθεν τείχος περιθεῖ,
 οὐ πολλῷ τέφ ἀσθενέστερον τοῦ ἐτέρου τείχεος, στεινό-
 2 τερον δέ. Ἐν δὲ φάρσει ἐκατέρφ τῆς πόλιος τετείχιστο

ΟΙ. 60. 3.]

ἐν μέσῳ. ἐν τῷ ἦεν τὰ βασιλήϊα, περιβόλῳ μεγάλῳ τε
 καὶ ἰσχυρῷ· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, Διὸς Βήλου ἱρὸν χαλκόφυ-
 λον, καὶ ἐς ἐμὲ τοῦτο ἔτι ἔδον, δύο σταδίων πάντη, ἐὼν
 τετράγωνον. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἱροῦ πύργος στερεὸς οἰκο- 8
 δόμηται, σταδίου καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ εὖρος· καὶ ἐπὶ
 τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε, καὶ ἕτερος
 μάλα ἐπὶ τούτῳ, μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων. ἀνάβασις δὲ 4
 ἐς αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους
 ἔχουσα πεποιήται. μεσοῦντι δέ κου τῆς ἀναβάσιος, 5
 ἔστι καταγωγὴ τε καὶ θῶκοι ἀμπαυστήριοι, ἐν τοῖσι
 κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. ἐν δὲ τῷ τελευ- 6
 ταίῳ πύργῳ νηὸς ἔπεστι μέγας· ἐν δὲ τῷ νηῷ κλίνη
 μεγάλη κέεται εὖ ἐστρωμένη, καὶ οἱ τράπεζα παρακέεται
 χρυσή. ἄγαλμα δὲ οὐκ ἔστι οὐδὲν αὐτόθι ἐνιδρυμένον· 7
 οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται ἀνθρώπων, ὅτι μὴ γυνή
 μούνη τῶν ἐπιχωρίων, τὴν ἂν ὁ θεὸς ἔλθῃ ἐκ πασέων,
 ὥς λέγουσι οἱ Χαλδαῖοι, ἐόντες ἱρέες τούτου τοῦ θεοῦ.
 Φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, 182
 τὸν θεὸν αὐτὸν φοιτᾶν τε ἐς τὸν νηὸν, καὶ ἀμπαύε-
 σθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, κατὰπερ ἐν Θήβῃσι τῇσι Αἰγυπτί-
 ησι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥς λέγουσι οἱ Αἰγύπτιοι·
 καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖθι κοιμᾶται ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Θηβαιέος
 γυνή· ἀμφοτέραι δὲ αὐταὶ λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς 2
 ὁμιλίην φοιτᾶν· καὶ κατὰπερ ἐν Πατάροισι τῆς Λυκίης
 ἡ πρόμαντις τοῦ θεοῦ, ἐπεὰν γένηται· οὐ γὰρ ὦν αἰεὶ
 ἔστι χρηστήριον αὐτόθι· ἐπεὰν δὲ γένηται, τότε ὦν
 συγκατακληῖται τὰς νύκτας ἔσω ἐν τῷ νηῷ. Ἔστι 183
 δὲ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἱροῦ καὶ ἄλλος κάτω νηὸς· ἔνθα
 ἄγαλμα μέγα τοῦ Διὸς ἔστι κατήμενον χρύσειον, καὶ οἱ
 τράπεζα μεγάλη παρακέεται χρυσή, καὶ τὸ βάθρον οἱ
 καὶ ὁ θρόνος χρυσεὸς ἔστι· καὶ ὥς ἔλεγον οἱ Χαλδαῖοι,

2 ταλάντων ὀκτακοσίων χρυσίου πεποιήται ταῦτα. ἔξω δὲ
 τοῦ νηοῦ, βωμός ἐστι χρύσεος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος βωμός
 3 μέγας, ὅπου θύεται τὰ τέλεα τῶν προβάτων. ἐπὶ γὰρ
 τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν, ὅτι μὴ γαλαθηνὰ
 4 μούνα. ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βωμοῦ καὶ καταγίζουσι λιβα-
 νωτοῦ χίλια τάλαντα ἔτεος ἐκάστου οἱ Χαλδαῖοι, τότε
 5 ἐπεὰν τὴν ὀρθὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ. Ἦν δὲ ἐν τῷ
 τεμένει τούτῳ ἔτι τὸν χρόνον ἐκείνον καὶ ἀνδριάς δυώ-
 δεκα πηχέων, χρύσεος, στερεός. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον·
 6 τὰ δὲ λέγεται ὑπὸ Χαλδαιῶν, ταῦτα λέγω. τούτῳ τῷ
 ἀνδριάντι Δαρείος μὲν ὁ Ὑστάσπεος ἐπιβουλεύσας, οὐκ
 ἐτόλμησε λαβεῖν· Ξέρξης δὲ ὁ Δαρείου ἔλαβε, καὶ τὸν
 ἱεὲς ἀπέκτεινε, ἀπαγορεύοντα μὴ κινεῖν τὸν ἀνδριάντα.
 7 τὸ μὲν δὴ ἱερὸν τοῦτο οὕτω κεκόσμητο. ἔστι δὲ καὶ ἴδια
 ἀναθήματα πολλά.

- 184 Τῆς δὲ Βαβυλῶνος ταύτης πολλοὶ μὲν κου καὶ ἄλλοι
 ἐγένοντο βασιλεῖς, τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι
 μνήμην ποιήσομαι, οἳ τὰ τείχεά τε ἐπεκόσμησαν καὶ
 2 τὰ ἱερά· ἐν δὲ δὴ καὶ γυναῖκες δύο. ἡ μὲν πρότερον
 A.C. 688. ἄρξασα, τῆς ὕστερον γενεῇσι πέντε πρότερον γενομένη,
 τῇ οὐνομα ἦν Σεμίραμις. αὕτη μὲν ἀπεδέξατο χώματα
 ἀνὰ τὸ πεδῖον ἐόντα ἀξιοθέητα· πρότερον δὲ ἐώθεε ὁ
 185 ποταμός ἀνὰ τὸ πεδῖον πᾶν πελαγίζειν. Ἡ δὲ δὴ
 δεύτερον γενομένη ταύτης βασιλεία, τῇ οὐνομα ἦν Νίτω-
 κρις, (αὕτη δὲ συνετωτέρη γενομένη τῆς πρότερον
 ἀρξάσης,) τοῦτο μὲν, μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ ἐγὼ
 ἀπηγήσομαι· τοῦτο δὲ, τὴν Μήδων ὀρώσα ἀρχὴν μεγά-
 λην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν, ἅλλα τε ἀραιρημένα ἄστυα
 αὐτοῖσι, ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον, προεφυλάξατο ὅσα
 2 ἐδύνατο μάλιστα. Πρῶτα μὲν τὸν Εὐφρῆτην ποταμὸν,
 ῥέοντα πρότερον ἰθὺν, ὃς σφι διὰ τῆς πόλιος μέσης ῥέει,

ΟΙ. 60. 3.]

τοῦτον, ἄνωθεν διώρυχας ὀρύξασα, οὕτω δὴ τι ἐποίησε
 σκολιὸν, ὥστε δὴ τρεῖς ἐς τῶν τινὰ κωμέων τῶν ἐν τῇ
 Ἀσσυρίῃ ἀπικνέεται ῥέων. τῇ δὲ κώμῃ οὖνομά ἐστι, ἐς 3
 τὴν ἀπικνέεται ὁ Εὐφρήτης, Ἀρδέρικκα. καὶ νῦν οἱ ἄν
 κομίζονται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, κατα-
 πλέοντες ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, τρεῖς τε ἐς τὴν αὐτὴν
 ταύτην κώμην παραγίνονται, καὶ ἐν τρισὶ ἡμέρησι. τοῦτο
 μὲν δὴ τοιοῦτο ἐποίησε. Χῶμα δὲ παρέχωσε παρ' 4
 ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος, ἄξιον θύνατος, μέγα-
 θος καὶ ὕψος ὅσον τί ἐστι. κατύπερθε δὲ πολλῶ Βαβυ- 5
 λῶνος ὥρυσε ἔλυτρον λίμνη, ὀλίγον τι παρατείνουσα
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ αἰεὶ ὀρύσσουσα,
 εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῦσα εἰκοσί τε καὶ
 τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ
 τούτου τοῦ ὀρύγματος ἀναισίμου παρὰ τὰ χεῖλεα τοῦ
 ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεὶ τε δὲ οἱ ὄρυκτο, λίθους 6
 ἀγαγομένη, κρηπίδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν ἤλασε. Ἐποίηε 7
 δὲ ἀμφότερα ταῦτα, τὸν τε ποταμὸν σκολιὸν, καὶ τὸ
 ὄρυγμα πᾶν ἔλος· ὥς ὃ τε ποταμὸς βραδύτερος εἶη, περὶ
 καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, καὶ οἱ πλόοι ἔωσι σκολιοὶ ἐς
 τὴν Βαβυλῶνα· ἔκ τε τῶν πλόων ἐκδέκεται περίοδος τῆς
 λίμνης μακρῇ. κατὰ τοῦτο δὲ εἰργάζετο τῆς χώρας τῇ αἰ 8
 τε ἐσβολαὶ ἦσαν, καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ,
 ἵνα μὴ ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι ἐκμανθάνοιεν αὐτῆς τὰ
 πρήγματα. Ταῦτα μὲν δὴ ἐκ βάθεος περιεβάλετο· 186
 τοιήνδε δὲ ἐξ αὐτῶν παρενθήκη ἐποίησατο. Τῆς πόλιος 2
 ἐούσης δύο φαρσέων, τοῦ δὲ ποταμοῦ μέσον ἔχοντος,
 ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων ὅπως τις ἐθέλοι ἐκ τοῦ
 ἐτέρου φάρσεος ἐς τοῦτερον διαβῆναι, χρῆν πλοίῳ
 διαβαίνειν. καὶ ἦν, ὥς ἐγὼ δοκέω, ὀχληρὸν τοῦτο· αὕτη
 δὲ καὶ τοῦτο προεΐδε. ἐπεὶ τε γὰρ ὥρυσε τὸ ἔλυτρον

τῇ λίμνῃ, μνημόσυνον τόδε ἄλλο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔργου
 4 ἔλίπετο. εἰάμετο λίθους περιμήκειας· ὥς δέ οἱ ἦσαν οἱ
 λίθοι ἐτοιμοί, καὶ τὸ χωρίον ὀρώρυκτο, ἐκτρέψασα τοῦ
 5 ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον πᾶν ἐς τὸ ὠρυσσε χωρίον· ἐν ᾧ
 ἐπίμπλατο τοῦτο, ἐν τούτῳ ἀπεξηρασμένον τοῦ ἀρχαίου
 ῥέεθρου, τοῦτο μὲν, τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν
 πόλιν καὶ τὰς καταβάσις, τὰς ἐκ τῶν πυλίδων ἐς τὸν
 ποταμὸν φερούσας, ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπτῆσι, κατὰ
 τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ· τοῦτο δέ, κατὰ μέσσην κου
 6 μάλιστα τὴν πόλιν, τοῖσι λίθοισι, τοὺς ὠρύξατο, οἰκο-
 δόμεε γέφυραν, δέουσα τοὺς λίθους σιδήρῳ τε καὶ μο-
 7 λίβδῳ. ἐπιτείνεσκε δὲ ἐπ' αὐτὴν, ὅκως μὲν ἡμέρη γένοιτο,
 ξύλα τετράγωνα, ἐπ' ὧν τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο οἱ Βαβυ-
 λῶνιοι· τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαιρέεσκον,
 τοῦδε εἵνεκα, ἵνα μὴ διαφοιτέοντες τὰς νύκτας κλέπτοιεν
 7 παρ' ἀλλήλων. ὥς δὲ τό τε ὀρυχθὲν λίμνη πλήρης ἐγε-
 γόνεε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ περὶ τὴν γέφυραν
 ἐκεκόσμητο, τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα ῥέεθρα
 ἐκ τῆς λίμνης ἐξήγαγε· καὶ οὕτω τὸ ὀρυχθὲν, ἔλος
 γενόμενον, ἐς δέον ἐδόκεε γεγενῆσθαι, καὶ τοῖσι πολιῆταισι
 187 γέφυρα ἦν κατεσκευασμένη. Ἡ δ' αὐτὴ αὕτη βα-
 σίλεια καὶ ἀπάτην τοιήνδε τινὰ ἐμηχανήσατο. Ὑπὲρ
 τῶν μάλιστα λεωφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἐωυ-
 τῇ κατεσκευάσατο μετέωρον ἐπιπολῆς αὐτέων τῶν πυ-
 2 λέων. ἐνεκόλαψε δὲ ἐς τὸν τάφον γράμματα λέγοντα
 τάδε· ΤΩΝ ΤΙΣ ΕΜΕΥ ὙΣΤΕΡΟΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ
 ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΗΝ ΣΠΑΝΙΣΗΙ ΧΡΗΜΑ-
 ΤΩΝ, ΑΝΟΙΞΑΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ, ΛΑΒΕΤΩ ὍΚΟΣΑ
 ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ. ΜΗ ΜΕΝΤΟΙ ΓΕ, ΜΗ
 ΣΠΑΝΙΣΑΣ ΓΕ, ΑΛΛΩΣ ΑΝΟΙΞΗΙ. ΟΥ ΓΑΡ ΑΜΕΙ-
 8 ΝΟΝ. Οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος, μέχρι οὗ ἐς Δαρεῖον

ΟΙ. 60. 2.]

περιῆλθε ἡ βασιληΐη. Δαρείῳ δὲ καὶ δεινὸν ἐδόκεε εἶναι τῇσι πύλῃσι ταύτῃσι μηδὲν χρέεσθαι· καὶ χρημάτων κειμένων, καὶ αὐτῶν τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων, μὴ οὐ λαβεῖν αὐτά. τῇσι δὲ πύλῃσι ταύτῃσι οὐδὲν ἔχρᾱτο, τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ὑπὲρ κεφαλῆς οἱ ἐγίνετο ὁ νεκρὸς διεξελαύνοντι. ἀνοίξας δὲ τὸν τάφον, εὗρε χρήματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν, καὶ γράμματα λέγοντα τάδε·

ΕΙ ΜΗ ΑΠΛΗΣΤΟΣ ΤΕ ΕΑΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΗΣ, ΟΥΚ ΑΝ ΝΕΚΡΩΝ ΘΗΚΑΣ ΑΝΕΩΙΓΕΣ. Αὕτη μὲν νυν ἡ βασιλεία τοιαύτη τις λέγεται γενέσθαι.

Ὁ δὲ δὴ Κῦρος ἐπὶ ταύτης τῆς γυναικὸς τὸν παῖδα ἐστρατεύετο, ἔχοντά τε τοῦ πατρὸς τοῦ ἑωυτοῦ τοῦ νομα Λαβυνήτου καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἀρχήν. Στρατεύεται δὲ δὴ βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοισι ἐξ οἴκου, καὶ προβάτοισι· καὶ δὴ καὶ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω ποταμοῦ ἅμα ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος, τοῦ μόνου πίνει βασιλεὺς, καὶ ἄλλου οὐδενὸς ποταμοῦ. τούτου δὲ τοῦ Χοάσπεω τοῦ ὕδατος ἀπεψημένους πολλαὶ κάρτα ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοισι ἀργυρέοισι, ἔπονται ὅπη ἂν ἐλαύνῃσι ἐκάστοτε.

Ἐπεὶ τε δὲ ὁ Κῦρος πορευόμενος ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα ἐγίνετο ἐπὶ Γύνδῃ ποταμῷ, τοῦ αἰ μὲν πηγαὶ ἐν Ματιηνοῖσι οὖρεσι, ῥέει δὲ διὰ Δαρδανέων, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς ἕτερον ποταμὸν Τίγριν· ὁ δὲ παρὰ Ὀπιν πόλιν ῥέων ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν ἐκδιδοὶ· τοῦτον δὴ τὸν Γύνδην ποταμὸν ὥς διαβαίνειν ἐπειρᾶτο ὁ Κῦρος, ἐόντα νηυσὶ περητὸν, ἐνθαῦτά οἱ τῶν τις ἱρῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν, διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ μιν συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. κάρτα τε δὴ ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι, καὶ οἱ

- ἐπηπειλῆσε, οὕτω δὴ μιν ἀσθενέα ποιήσῃν, ὥστε τοῦ
λοιποῦ καὶ γυναῖκάς μιν εὐπετέως, τὸ γόνυ οὐ βρεχούσας,
8 διαβήσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀπειλὴν, μετεῖς τὴν ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα στρατεύουσιν, διαίρειε τὴν στρατιὴν δίχα. διελὼν δέ,
κατέτεινε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα
καὶ ἑκατὸν παρ' ἑκάτερον τὸ χεῖλος τετραμμένας τοῦ
4 Γύνδεω πάντα τρόπον. διατάξας δὲ τὸν στρατὸν, ὀρύσ-
σειν ἐκέλευε. οἷα δὲ ὀμίλου πολλοῦ ἐργαζομένου, ἤνετο
μὲν τὸ ἔργον, ὅμως μέντοι τὴν θερεῖν πᾶσαν αὐτοῦ
190 ταύτῃ διέτριψαν ἐργαζόμενοι. Ὡς δὲ τὸν Γύνδην
ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος, ἐς τριηκοσίας καὶ ἐξήκοντά μιν
διώρυχας διαλαβὼν, καὶ τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπέλαμπε, οὕτω
2 δὴ ἤλαυνε ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρα-
τευσάμενοι, ἔμενον αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων
ἀγχοῦ τῆς πόλιος, συνέβαλόν τε οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ
8 ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ, κατειλήθησαν ἐς τὸ ἄστυ. οἷα δὲ
ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα,
ἀλλ' ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνει ὁμοίως ἐπιχειρέοντα,
4 προεσάζαντο σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν. Ἐνθαῦτα
οὔτοι μὲν λόγον εἶχον τῆς πολιορκίης οὐδένα· Κῦρος δὲ
ἀπορίησι ἐνείχετο, ἅτε χρόνου τε ἐγγινομένου συχνου,
ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων.
191 Εἴτε δὴ ὦν ἄλλος οἱ ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴ τε καὶ
2 αὐτὸς ἔμαθε τὸ ποιητέον οἱ ἦν, ἐποίησε δὴ τοιόνδε. τά-
ξας τὴν στρατιὴν ἅπασαν ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ
ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει, καὶ ὀπισθε αὐτὶς τῆς πόλιος
τάξας ἐτέρους, τῇ ἐξίει ἐκ τῆς πόλιος ὁ ποταμός· προεῖπε
τῷ στρατῷ, ὅταν διαβατὸν τὸ ῥέεθρον ἴδωνται γινόμενον,
8 ἐσιέναι ταύτῃ ἐς τὴν πόλιν. οὕτω τε δὴ τάξας, καὶ κατὰ
ταῦτα παραινέσας, ἀπήλαυνε αὐτὸς σὺν τῷ ἀχρηΐῳ τοῦ
4 στρατοῦ. Ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ τὴν λίμνην, τά περ ἡ τῶν

ΟΙ. 60. 3.]

Βαβυλωνίων βασιλεία ἐποίησε κατὰ τε τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἐποίηε καὶ ὁ Κῦρος ἕτερα τοιαῦτα. τὸν 8 γὰρ ποταμὸν διώρυχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην ἐοῦσαν ἔλος, τὸ ἀρχαῖον ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε, ὑπονοστήσαντος τοῦ ποταμοῦ. γενομένου δὲ τούτου τοιούτου, 9 οἱ Πέρσαι, οἵπερ ἐτετάχατο ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατὰ τὸ ῥέεθρον τοῦ Εὐφρήτεω ποταμοῦ, ὑπονενοστηκότος ἀνδρὶ ὥς ἐς μέσον μηρὸν μάλιστά κη, κατὰ τοῦτο ἐσῆεσαν ἐς τὴν Βαβυλῶνα. Εἰ μὲν νυν προεπύθοντο, ἡ ἔμαθον οἱ 7 Βαβυλώνιοι τὸ ἐκ τοῦ Κύρου ποιεύμενον, οὐδ' ἂν, περιῖδόντες τοὺς Πέρσας ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, διέφθειραν κάκιστα. κατακληῖσαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν 8 ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἵμασιās ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, ἔλαβον ἂν σφεας ὥς ἐν κύρτῃ. νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου 9 σφί παρέστησαν οἱ Πέρσαι. ὑπὸ δὲ μεγάθεος τῆς πόλιος, ὥς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς πόλιος ἐαλωκότων, τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντες τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἐαλωκότας· ἀλλὰ (τυχεῖν γάρ σφί ἐοῦσαν ὀρτὴν) χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, ἐς δὲ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο, καὶ Βαβυλὼν μὲν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο.

Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Βαβυλωνίων πολλοῖσι μὲν καὶ 192 ἄλλοισι δηλώσω ὅση τίς ἐστι, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε. Βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ ἐς τροφήν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιῆς διαραίρηται, πάρεξ τοῦ φόρου, γῇ πᾶσα ὅσης ἄρχει. δωῶδεκα ὧν μηνῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν, τοὺς τέσσε- 2 ρας μῆνας τρέφει μιν ἡ Βαβυλωνίη χώρα· τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν, ἡ λοιπὴ πᾶσα Ἀσίη. οὕτω τριτημορίη ἡ 3 Ἀσσυρίη χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης· καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς χώρας ταύτης, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήν

καλέουσι, ἔστι ἀπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τι κρατί-
στη· ὅκου Τριτανταίχμη τῷ Ἀρταβάζου ἐκ βασιλέως
ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον, ἀργυρίου μὲν προσῆι ἐκάστης
ἡμέρης ἀρτάβη μεστή· ἡ δὲ ἀρτάβη, μέτρον ἐὼν Περ-
σικόν, χωρεῖ μεδίμνου Ἀττικῆς πλεῖον χοίνιξι τρισὶ
4 Ἀττικῇσι. ἵπποι δὲ οἱ αὐτοῦ ἦσαν ἰδίῃ, πάρεξ τῶν
πολεμιστηρίων, οἱ μὲν ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας, ὀκτα-
κόσιοι· αἱ δὲ βαινόμεναι, ἑξακισχίλιαι καὶ μῦραι.
ἀνέβαινε γὰρ ἕκαστος τῶν ἐρσένων τούτων εἴκοσι ἵππους.
5 κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο, ὥστε
τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων
ἐοῦσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προσετετάχατο σιτία παρέ-
χειν. τοιαῦτα μὲν τῷ ἄρχοντι τῆς Βαβυλῶνος ὑπῆρχε
193 ἐόντα. Ἡ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ὕεται μὲν ὀλίγῳ,
καὶ τὸ ἐκτρέφον τὴν ρίζαν τοῦ σίτου ἐστὶ τοῦτο. ἀρδό-
μενον μέντοι ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λῆϊον,
καὶ παραγίνεται ὁ σίτος· οὐ, κατάπερ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτοῦ
τοῦ ποταμοῦ ἀναβαίνοντος ἐς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χερσὶ
2 τε καὶ κηλωνηίοισι ἀρδόμενος. ἡ γὰρ Βαβυλωνίη χώρα
πᾶσα, κατάπερ ἡ Αἰγυπτίη, κατατέμνηται ἐς διώρυχας·
καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων ἐστὶ νηυσιπέρητος, πρὸς
ἥλιον τετραμμένη τὸν χειμερινόν· ἐσέχει δὲ ἐς ἄλλον
ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφρήτεω, ἐς τὸν Τίγριν, παρ' ὃν Νῖνος
3 πόλις οἴκητο. ἔστι δὲ χωρέων αὕτη ἀπασέων μακρῷ
4 ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν. τὰ
γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειράται ἀρχὴν φέρειν, οὔτε
συκὴν, οὔτε ἄμπελον, οὔτε ἐλαίην· τὸν δὲ τῆς Δήμη-
τρος καρπὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε ἐπὶ διηκό-
σια μὲν τὸ παράπαν ἀποδίδοι· ἐπεὰν δὲ ἄριστα αὕτη
5 ἐβωντῆς ἐνείκη, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ δὲ φύλλα
αὐτόθι τῶν τε πυρῶν καὶ τῶν κριθέων τὸ πλάτος γίνεται

ΟΙ. 60. 8.]

τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ κέγχρου καὶ σησά- 6
 μου ὅσον τι δένδρον μέγαθος γίνεται, ἐξεπιστάμενος,
 μνήμην οὐ ποιήσομαι· εὖ εἰδὼς ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι
 ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν, καὶ τὰ εἰρημένα καρπῶν
 ἐχόμενα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται. χρέονται δὲ 7
 οὐδὲν ἐλαίῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ποιεῦντες. εἰσὶ δέ
 σφι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδῖον· οἱ πλεῦνες
 αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι
 ποιεῦνται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι, τά τε 8
 ἄλλα, καὶ φοινίκων τοὺς ἔρσενας Ἑλληνες καλέουσι,
 τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν
 φοινίκων, ἵνα πεπαίνη τέ σφι ὁ ψῆν τὴν βάλανον ἐσδύ-
 νων, καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς ὁ τοῦ φοίνικος. ψῆνας 9
 γὰρ δὴ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατάπερ δὴ
 οἱ ὀλυνθοί.

Τὸ δὲ ἀπάντων θῶμα μέγιστόν μοι ἐστὶ τῶν ταύτη, 194
 μετὰ γε αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσω. τὰ πλοῖα 2
 αὐτοῖσιν ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν
 Βαβυλῶνα, ἔοντα κυκλοτερέα, πάντα σκύτινα. ἐπεὰν 8
 γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι, τοῖσι κατύπερθε Ἀσσυρίων
 οἰκημένοισι, νομέας ἱτέης ταμόμενοι ποιήσωνται, περι-
 τείνουνσι τούτοις διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν, ἐδά-
 φεος τρόπον, οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρῶρην
 συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαν-
 τες. καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον τοῦτο, 4
 ἀπιᾶσι κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, φορτίων πλήσαντες·
 μάλιστα δὲ βίκους φοινικηῖους κατάγουσι οἶνου πλείους.
 ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο πλήκτρων, καὶ δύο ἀνδρῶν
 ὀρθῶν ἐστεῶτων· καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ πλήκτρον, ὁ
 δὲ ἔξω ὠθέει. ποιέεται δὲ καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα τὰ 5
 πλοῖα, καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα αὐτῶν, καὶ πεντα-

- κισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει. ἐν ἐκάστῳ δὲ πλοίῳ
 6 ὄνος ζῶς ἔνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέζοσι πλεῦνες. ἐπεὰν ὦν
 ἀπίκωνται πλέοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διαθέωνται
 τὸν φόρτον, νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν καλάμην
 πᾶσαν ἀπ' ὧν ἐκέρυξαν· τὰς δὲ διφθέρας ἐπισιάξαντες
 7 ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους. ἀνὰ
 τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶά τέ ἐστι πλέειν οὐδενὶ τρόπῳ,
 ὑπὸ τάχεος τοῦ ποταμοῦ. διὰ γὰρ ταῦτα καὶ οὐκ ἐκ
 8 βξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων. ἐπεὰν
 δὲ τοὺς ὄνους ἐλαύνοντες ἀπίκωνται ὀπίσω ἐς τοὺς
 Ἀρμενίους, ἄλλα τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται πλοῖα. τὰ
 195 μὲν δὴ πλοῖα αὐτοῖσιν ἐστὶ τοιαῦτα. Ἐσθῆτι δὲ
 τοιγῆδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηνεκῇ λινέῳ· καὶ ἐπὶ τοῦτον
 ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύνει, καὶ χλανίδιον λευκὸν
 περιβαλλόμενος, ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια, παραπλήσια
 2 τῇσι Βοιωτῇσι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ, τὰς κεφαλὰς
 3 μίτρησι ἀναδέονται, μεμευρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. σφρη-
 γίδα δὲ ἕκαστος ἔχει, καὶ σκήπτρον χειροποίητον· ἐπ'
 ἐκάστῳ δὲ σκήπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον, ἢ
 4 ῥόδον, ἢ κρίνον, ἢ αἰετὸς, ἢ ἄλλο τι. ἄνευ γὰρ ἐπισή-
 μου οὐ σφι νόμος ἐστὶ ἔχειν σκήπτρον. αὕτη μὲν δὴ
 σφι ἄρτισις περὶ τὸ σῶμα ἐστί.
 196 Νόμοι δὲ αὐτοῖσιν ὤδε κατεστέαται. ὁ μὲν σοφώ-
 τatos ὤδε, κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ καὶ Ἰλλυ-
 2 ρίων Ἐνετοὺς πυνθάνομαι χρῆσθαι. κατὰ κῶμας ἐκάστας
 ἀπαξ τοῦ ἔτεος ἐκάστου ἐποιέετο τάδε. ὥς ἂν αἱ παρ-
 θένοι γινοῖατο γάμων ὥραϊαι, ταύτας ὅκως συναγάγοιεν
 πάσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας· περίξ δὲ αὐτὰς
 3 ἵστατο ὄμιλος ἀνδρῶν. ἀνιστὰς δὲ κατὰ μίαν ἐκάστην
 κήρυξ πωλίεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πα-
 σέων· μετὰ δὲ, ὅκως αὕτη εὐρούσα πολλὸν χρυσίον

ΟΙ. 60. 8.]

πρηθείη, ἄλλην ἀνεκήρυσσε, ἥ μετ' ἐκείνην ἔσκε εὐειδε-
στάτη. ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικίσει. ὅσοι μὲν δὴ 4
ἔσκον εὐδαίμονες τῶν Βαβυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλ-
λοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς καλλιστενούσας· ὅσοι
δὲ τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ εἶδεος μὲν οὐδὲν
ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίονας
παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ διεξέλθοι ὁ κήρυξ πωλέων 5
τὰς εὐειδεστάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορ-
φεστάτην, ἥ εἴ τις αὐτέων ἔμπηρος ἦε, καὶ ταύτην
ἀνεκήρυσσε, ὅστις θέλοι, ἐλάχιστον χρυσίον λαβὼν,
συνοικέειν αὐτῇ· ἐς δὲ τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προσ-
εκέετο. τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων 6
παρθένων· καὶ οὕτω αἱ εὐμορφοὶ τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμ-
πήρους ἐξεδίδουσιν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωντοῦ θυγατέρα
ὅτεφ βούλοιοτο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητέω
ἀπαγαγέσθαι τὴν παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς
χρῆν καταστήσαντα, ἥ μὴν συνοικήσειν αὐτῇ, οὕτω ἀπά-
γεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίαιτο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον
ἐκέετο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κώμης τὸν 8
βουλόμενον ὠνέεσθαι. ὁ μὲν νυν κάλλιστος νόμος, οὗτός
σφι ἦν· οὐ μέντοι νῦν γε διατέλεσε ἑὼν. ἄλλο δέ τι 9
ἐξευρήκασιν νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῖεν αὐτὰς,
μὴδ' ἐς ἐτέρην πόλιν ἄγωνται· ἐπεὶ τε γὰρ ἀλόντες
ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου,
βίου σπανίζων, καταπορνεύει τὰ θήλεα τέκνα. Δεύ- 197
τερος δὲ σοφίῃ ὅδε ἄλλος σφι νόμος κατεστήκεε. τοὺς
κάμνοντας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι· οὐ γὰρ δὴ χρέων-
ται ἱητροῖσι. προσιώντες ὧν πρὸς τὸν κάμνοντα, συμ- 2
βουλευούσι περὶ τῆς νόσου, εἴ τις καὶ αὐτὸς τοιοῦτο
ἔπαθε, ὁκοῖον ἔχει ὁ κάμνων, ἥ ἄλλον εἶδε παθόντα.
ταῦτα προσιώντες συμβουλευούσι, καὶ παραινοῦσι ἄσσα 3

- αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον, ἢ ἄλλον εἶδε
 1 ἐκφυγόντα. σιγῇ δὲ παρεξελεθεῖν τὸν κάμνοντα οὐ σφι
 198 ἔξεστι, πρὶν ἂν ἐπείρηται ἥντινα νοῦσον ἔχει. Τα-
 φαὶ δὲ σφι ἐν μέλιτι. θρῆνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι
 2 ἐν Αἰγύπτῳ. ὁσάκις δ' ἂν μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἑωυτοῦ
 ἀνὴρ Βαβυλώνιος, περὶ θυμῖμα καταγιζόμενον ἵζει·
 3 ἐτέρωθι δὲ ἡ γυνὴ τὼντὸ τοῦτο ποιέει. ὄρθρου δὲ γενο-
 μένου, λούνται καὶ ἀμφότεροι· ἄγγεος γὰρ οὐδενὸς
 ἄψονται πρὶν ἂν λούσωνται. ταῦτὰ δὲ ταῦτα καὶ Ἀρά-
 βιοι ποιεῦσι.
- 199 Ὁ δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἔστι τοῖσι Βαβυ-
 λωνίοισι ὁδε. δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰσομένην
 ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης, ἅπαξ ἐν τῇ ζῳῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ
 2 ξείνῳ. πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι
 ἄλλῃσι, οἷα· πλούτῳ ὑπερφρονέουσai, ἐπὶ ζευγέων ἐν
 καμάρῃσι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἱρὸν ἐστᾶσι· θεραπήτῃ δὲ
 3 σφι ὀπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὧδε.
 ἐν τεμένει Ἀφροδίτης κατέαται, στέφανον περὶ τῇσι
 κεφαλῇσι ἔχουσai θώμιγγος, πολλαὶ γυναῖκες· αἱ μὲν
 4 γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχοινοτενέες δὲ
 διεξοδοὶ πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν,
 5 δι' ὧν οἱ ξεῖνοι διεξιόντες ἐκλέγονται. ἔνθα ἐπεὰν ἵζηται
 γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, ἢ τίς οἱ
 ξείνων ἀργῦριον ἐμβαλὼν ἐς τὰ γούνατα, μιχθῇ ἔξω
 6 τοῦ ἱροῦ. ἐμβαλόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· “Ἐπικαλέω
 7 τοι τὴν θεὸν Μύλιττα.” Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν
 Ἀφροδίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργῦριον μέγαθός ἐστι
 ὅσον ὦν· οὐ γὰρ μὴ ἀπόσῃται· οὐ γὰρ οἱ θέμις ἐστί·
 8 γίνεται γὰρ ἱρὸν τοῦτο τὸ ἀργῦριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμ-
 βαλόντι ἔπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα. ἐπεὰν δὲ μιχθῇ,
 ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία· καὶ

ΟΙ. 60. 3.]

τῷπὸ τούτου οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις ὥς μιν λάμ-
 ψεαι. ὅσαι μὲν νυν εἶδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγά- 9
 θεος, ταχὺ ἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων
 εἰσὶ, χρόνον πολλὸν προσμένουσι, οὐ δυνάμεναι τὸν
 νόμον ἐκπλῆσαι· καὶ γὰρ τριέτεα καὶ τετραέτεα μετε-
 ξέτεραι χρόνον μένουσι. Ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου 10
 ἐστὶ παραπλήσιος τούτῳ νόμος. Νόμοι μὲν δὴ 200
 τοῖσι Βαβυλωνίοις οὗτοι κατεστέασι. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν 2
 πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθῦς μού-
 νον· τοὺς ἐπεὶ τε ἂν θηρεύσαντες αὐήνωσι πρὸς ἥλιον,
 ποιεῦσι τάδε. ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμον, καὶ λήναντες ὑπέ- 3
 ροισι, σῶσι διὰ σινδόνης· καὶ ὅς μὲν ἂν βούληται αὐτῶν,
 ἄτε μάξαν μαζάμενος ἔχει· ὁ δὲ, ἄρτου τρόπον ὀπτήσας.

Ὡς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέργαστο, 201
 ἐπεθύμησε Μασσαγέτας ὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. τὸ δὲ
 ἔθνος τοῦτο, καὶ μέγα λέγεται εἶναι καὶ ἀλκιμον, οἰκη-
 μένον δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἡλίου ἀνατολᾶς, πέρην τοῦ
 Ἀράξεω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσσηδύνων ἀνδρῶν. εἰσὶ 2
 δὲ οἱ τινες καὶ Σκυθικὸν λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι.
 Ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι 202
 τοῦ Ἰστροῦ· νήσους δ' ἐν αὐτῷ, Λέσβῳ μεγάθεα παρα-
 πλησίας, συχνὰς φασὶ εἶναι. ἐν δὲ αὐτῇσι ἀνθρώπους, 2
 οἱ σιτέονται μὲν ρίζας τὸ θέρος ὀρύσσοντες παντοίας·
 καρποὺς δὲ ἀπὸ δεινδρέων ἐξευρημένους σφι ἐς φορβὴν
 κατατίθεσθαι ὠραίους, καὶ τούτους σιτέεσθαι τὴν χει-
 μερινήν. ἀλλὰ δὲ σφι ἐξευρῆσθαι δένδρεα, καρποὺς 3
 τοιούτους τινὰς φέροντα, τοὺς, ἐπεὶ τε ἂν ἐς τῶντὸ
 συνέλθωσι κατὰ εἴλας, καὶ πῦρ ἀνακαύσωνται, κύκλῳ
 περιῤυζομένους ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ· ὁσφραινομένους
 δὲ καταγιζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου, μεθύ-
 σκεσθαι τῇ ὁσμῇ, κατάπερ Ἑλλήνας τῷ οἴνῳ. πλεῦνος 4

- δὲ ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ, μᾶλλον μεθύσκεσθαι· ἐς
 δ' ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι, καὶ ἐς αἰοιδὴν ἀπικνέεσθαι.
 6 τούτων μὲν αὕτη λέγεται δίαίτα εἶναι. Ὁ δὲ Ἀράξης
 ποταμὸς ῥέει μὲν ἐκ Ματινηῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνδης, τὸν
 ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας διέλαβε
 ὁ Κῦρος· στόμασι δὲ ἐξερεύγεται τεσσαράκοντα, τῶν τὰ
 6 πάντα, πλὴν ἑνὸς, ἐς ἔλεά τε καὶ τενάγεια ἐκδιδοῖ. ἐν
 τοῖσι ἀνθρώπους κατοικῆσθαι λέγουσι ἰχθύς ὠμούςς
 σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας χρᾶσθαι φωκέων δέρ-
 7 μασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ κα-
 8 θαροῦ ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπίη θάλασσα
 ἔστι ἐπ' ἐωυτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ θαλάσσῃ. τὴν
 μὲν γὰρ Ἕλληνες ναυτῖλλονται πᾶσαν, καὶ ἡ ἔξω στηλέων
 θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη, καὶ ἡ Ἐρυθρὴ, μία τυγ-
 203 χάνει ἐοῦσα. Ἡ δὲ Κασπίη, ἔστι ἐτέρη ἐπ' ἐωυτῆς·
 ἐοῦσα μῆκος μὲν πλόου, εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, πεντεκαίδεκα
 ἡμερέων· εὖρος δὲ, τῇ εὐρυτάτῃ ἐστὶ αὕτη ἐωυτῆς, ὀκτῶ
 2 ἡμερέων. Καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν ἐσπέρην φέροντα τῆς
 θαλάσσης ταύτης ὁ Καύκασος παρατείνει, ἐὼν οὐρέων
 καὶ πλήθει μέγιστον, καὶ μεγάλῃ ὑψηλότατον. ἔθνεα δὲ
 ἀνθρώπων πολλὰ καὶ παντοῖα ἐν ἐωυτῇ ἔχει ὁ Καύκα-
 8 σος· τὰ πολλὰ πάντα ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζῶντα. ἐν τοῖσι
 καὶ δένδρεα φύλλα τοιῆσδε ιδέης παρεχόμενα εἶναι λέ-
 γεται, τὰ τρίβοντάς τε καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ, ζῶα
 ἐωντοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ
 ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγερᾶσκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίφ,
 4 κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν. μίξιν δὲ τούτων τῶν
 ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα, κατάπερ τοῖσι προβάτοισι.
 204 Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς θαλάσσης ταύτης,
 τῆς Κασπίης καλεομένης, ὁ Καύκασος ἀπέργει· τὰ
 δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα, πεδῖον ἐκδέ-

ΟΙ. 60. 3—62. 4.]

κεται, πλήθος ἀπειρον ἐς ἀποψιν· τοῦ ὧν δὴ πεδίου τοῦ
 μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοίρην μετέχουσι οἱ Μασσα-
 γέται, ἐπ' οὓς ὁ Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι.
 πολλά τε γάρ μιν καὶ μεγάλα τὰ ἐπαείροντα καὶ ἐπο- 2
 τρύνοντα ἦν. πρῶτον μὲν ἡ γένεσις, τὸ δοκέειν πλέον τι
 εἶναι ἀνθρώπου· δεύτερα δὲ, ἡ εὐτυχία ἡ κατὰ τοὺς
 πολέμους γενομένη· ὅκη γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι Κῦ-
 ρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἔθνος διαφυγέειν.

Ἦν δὲ, τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος, γυνὴ τῶν Μασ- 205
 σαγετέων βασιλεια· Τόμυρις οἱ ἦν οὖνομα. ταύτην
 πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνάτο τῷ λύγῳ, θέλων γυναῖκα ἣν
 ἔχειν. ἡ δὲ Τόμυρις συνιείσα οὐκ αὐτήν μιν μνῶμενον, 2
 ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιληῖην, ἀπείπατο τὴν πρόσ-
 οδον. Κῦρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλῳ οὐ προεχώ- 3
 ρεε, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος
 ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρατηῖην, γεφύρας τε ζευγνύων
 ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, διάβασιν τῷ στρατῷ, καὶ πύργους ἐπὶ 4
 πλοίων τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομεό-
 μενος.

Ἔχοντι δὲ οἱ τοῦτον τὸν πόνον, πέμψασα 206
 ἡ Τόμυρις κήρυκα, ἔλεγε τάδε· “ὦ βασιλεῦ Μήδων,
 παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις· οὐ γὰρ ἂν εἰδείης εἰ τοι
 ἐς καιρὸν ἔσται ταῦτα τελεύμενα· πανσάμενος δὲ, βασί-
 λευε τῶν σεωτουῦ, καὶ ἡμέας ἀνέχευ ὀρέων ἄρχοντας
 τῶν περ ἄρχομεν. Οὐκὼν ἐθελήσεις ὑποθήκησι τῇσίδε 2
 χρέεσθαι, ἀλλὰ πάντα μᾶλλον ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι. σὺ 3
 δὲ ἦν μεγάλως προθυμέαι Μασσαγετέων πειρηθῆναι,
 φέρε, μόχθον μὲν, τὸν ἔχεις ζευγνὺς τὸν ποταμὸν, ἄφες·
 σὺ δὲ, ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τριῶν
 ἡμερέων ὁδὸν, διάβαινε ἐς τὴν ἡμετέρην. εἰ δ' ἡμέας 4
 βούλει ἐσδέξασθαι μᾶλλον ἐς τὴν ὑμετέρην, σὺ τῷντο
 τοῦτο ποίειε.” Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κῦρος, συνεκάλεσε 5

Περσέων τοὺς πρώτους· συναγείρας δὲ τούτους, ἐς μέ-
 6 σον σφί προετίθει τὸ πρήγμα, συμβουλευόμενος ὁκότερα
 207 αὐτῆς ἐς τὴν χώραν. Παρεὼν δὲ καὶ μεμφόμενος
 τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος ὁ Δυδὸς, ἀπεδείκνυτο ἐναν-
 τὶν τῇ προκειμένῃ γνώμῃ, λέγων τάδε· “ὦ βασιλεῦ,
 εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι, ὅτι ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκέ τοι,
 τὸ ἂν ὀρῶ σφάλμα εἶν οἴκῳ τῷ σῷ, κατὰ δύναμιν ἀπο-
 2 τρέψειν. τὰ δέ μοι παθήματα, ἔοντα ἀχάρита, μαθήματα
 3 γεγόνεε. Εἰ μὲν ἀθάνατος δοκέεις εἶναι, καὶ στρατιῆς
 τοιαύτης ἄρχειν, οὐδὲν ἂν εἴη πρήγμα γνώμας ἐμέ σοι
 4 ἀποφαίνεσθαι. εἰ δὲ ἔγνωκας ὅτι ἄνθρωπος καὶ σὺ εἶς,
 καὶ ἐτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, ἐκείνο πρῶτον μάθε, ὥς
 5 κύκλος τῶν ἀνθρωπηίων ἐστὶ πρηγμάτων· περιφερό-
 μενος δὲ, οὐκ ἔῃ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχέειν. ἤδη ὦν
 ἐγὼ γνώμην ἔχω περὶ τοῦ προκειμένου πρήγματος τὰ
 6 ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. εἰ γὰρ ἐβελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς
 πολεμίους ἐς τὴν χώραν, ὅδε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἔστι·
 ἐσσωθεὶς μὲν, προσαπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν· δηλα
 γὰρ δὴ, ὅτι νικῶντες Μασσαγέται, οὐ τὸ ὀπίσω φεύγον-
 7 ται, ἀλλ’ ἐπ’ ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι. νικῶν δὲ, οὐ νικᾷς
 τοσοῦτον, ὅσον εἰ διαβὰς ἐς τὴν ἐκείνων, νικῶν Μασσα-
 γέτας, ἔποιο φεύγουσι· τῷτὸ γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνῳ,
 ὅτι νικήσας τοὺς ἀντιουμένους ἐλᾷς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς
 8 Τομύριος. Χωρὶς τε τοῦ ἀπηγημένου, αἰσχροὺν καὶ οὐκ
 ἀνασχετόν, Κῦρόν γε τὸν Καμβύσειω γυναικὶ εἰζαντα
 9 ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας. Νῦν ὦν μοι δοκεῖ, διαβάντας
 προελθεῖν ὅσον ἂν ἐκείνοι διεξίωσι· ἐνθεῦτεν δὲ τάδε
 ποιεῦντας, πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι. ὥς γὰρ
 ἐγὼ πυνθάνομαι, Μασσαγέται εἰσὶ ἀγαθῶν τε Περσικῶν

ΟΙ. 62. 4.]

ἄπειροι, καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθείες. τούτοισι ὦν τοῖσι 10
 ἀνδράσι, τῶν προβάτων ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντας,
 καὶ σκευάσαντας, προθεῖναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῷ ἡμε-
 τέρῳ δαῖτα· πρὸς δέ, καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἴνου
 ἀκρήτου, καὶ σιτία παντοῖα. ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ὑπο- 11
 λειπομένους τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον, τοὺς λοιποὺς
 αὐτοὺς ἐξαναχωρεῖν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ ἐγὼ γνῶ- 12
 μης μὴ ἀμάρτω, κείνοι ἰδόμενοι ἀγαθὰ πολλὰ, τρέφονται
 τε πρὸς αὐτὰ, καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἀπόδεξις
 ἔργων μεγάλων.”

Γινώμαι μὲν αὗται συνέστασαν. Κῦρος δέ, με- 208
 τeis τὴν προτέρην γνώμην, τὴν Κροίσου δὲ ἐλόμενος,
 προηγόρευε Τομύρι ἐξαναχωρεῖν, ὥς αὐτοῦ διαβησομέ-
 νου ἐπ’ ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἐξαναχώρει, κατὰ ὑπέσχετο
 πρῶτα. Κῦρος δέ, Κροίσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθείς τῷ 2
 ἐωυτοῦ παιδὶ Καμβύσῃ, τῷ περ τὴν βασιληίην ἐδίδου,
 καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ εὖ ποιεῖν,
 ἦν ἡ διάβασις ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας μὴ ὀρθωθῇ· ταῦτα
 ἐντειλάμενος, καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας, αὐτοὺς
 διέβαινε τὸν ποταμόν, καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ. Ἐπεὶ 209
 τε δὲ ἐπεραιώθη τὸν Ἀράξεα, νυκτὸς ἐπελθούσης, εἶδε
 ὄψιν, εὐδων ἐν τῶν Μασσαγατέων τῇ χώρῃ, τοιήνδε.
 ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὁρᾶν τῶν Ὑστάσπεος παί- 2
 δων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας·
 καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην
 ἐπισκιάζειν. Ὑστάσπεϊ δὲ τῷ Ἀρσάμεος, ἑόντι ἀνδρὶ 3
 Ἀχαιμενίδῃ, ἦν τῶν παίδων Δαρεῖος πρεσβύτατος, ἑὼν
 τότε ἡλικίην ἐς εἴκοσιν κου μάλιστα ἔτεα. καὶ οὗτος
 καταλέλειπτο ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην
 στρατεύεσθαι. ἐπεὶ ὦν δὴ ἐξεγέρθη ὁ Κῦρος, ἐδίδου λό- 4
 γον ἐωυτῷ περὶ τῆς ὄψιος. ὥς δὲ οἱ ἐδόκεε μεγάλη εἶναι

- ἡ ὄψις, καλέσας Ὑστάσπεα, καὶ ἀπολαβὼν μόνον, εἶπε·
 5 “Ὑστασπες, παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοί τε καὶ τῇ ἐμῇ
 ἀρχῇ ἐάλωκε· ὥς δὲ ταῦτα ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω.
 6 ἐμεῦ θεοὶ κήδονται, καὶ μοι πάντα προδεικνύουσιν τὰ
 ἐπιφερόμενα· ἤδη ὦν ἐν τῇ παροιχομένῃ νυκτὶ εὖδων,
 εἶδον τῶν σῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν
 ὤμων πτέρυγας· καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ
 7 τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκ ὄν ἐστι μηχανὴ ἀπὸ τῆς
 ὄψιος ταύτης οὐδεμία, τὸ μὴ κείνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί.
 σὺ τοίνυν τὴν ταχίστην πορεύεο ὀπίσω ἐς Πέρσας, καὶ
 ποίειε ὅκως ἐπεὰν ἐγὼ τάδε καταστρεψάμενος ἔλθω ἐκεῖ,
 210 ὥς μοι καταστήσης τὸν παῖδα ἐς ἔλεγχον.” Κῦρος
 μὲν δοκέων Δαρείον οἱ ἐπιβουλεύειν, ἔλεγε τάδε· τῷ δὲ
 ὁ δαίμων προέφαινε, ὥς αὐτὸς μὲν τελευτήσειν αὐτοῦ
 ταύτῃ μέλλοι, ἡ δὲ βασιλῆϊ αὐτοῦ περιχωρέοι ἐς
 2 Δαρείον. Ἀμείβεται δὴ ὦν ὁ Ὑστάσπης τοῖσδε· “ὦ
 βασιλεῦ, μὴ εἴῃ ἀνὴρ Πέρσης γεγονώς, ὅστις τοι ἐπι-
 βουλεύσει· εἰ δ' ἔστι, ἀπόλοιτο ὥς τάχιστα· ὅς ἀντὶ
 μὲν δούλων, ἐποίησας ἐλευθέρους Πέρσας εἶναι· ἀντὶ δὲ
 3 ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἀπάντων. εἰ δὲ τίς τοι
 ὄψις ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερα βουλεύειν
 περὶ σέο, ἐγὼ τοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ τοῦτο ὃ τι
 σὺ βούλει.” Ὑστάσπης μὲν τούτοις ἀμειψάμενος,
 καὶ διαβάς τὸν Ἀράξea, ἦγε ἐς Πέρσας, φυλάξων Κύρου
 τὸν παῖδα Δαρείον.
 211 Κῦρος δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀράξεω ἡμέρης ὁδὸν,
 2 ἐποίησε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα, Κύρου
 τε καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ἀπελάσαντος
 ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἀράξea, λειφθέντος δὲ τοῦ ἀχρηστοῦ,
 ἐπελθοῦσα τῶν Μασσαγετέων τριτημορις τοῦ στρατοῦ,
 τοὺς τε λειφθέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ἐφόνευσεν Ἀλεξο-

ΟΙ. 62. 4.]

μένους, καὶ τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, ὥς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναντίους, κλιθέντες δαίνυντο· πληρωθέντες δὲ φορβῆς καὶ οἴνου, εὐδον. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπελθόντες πολλοὺς μὲν σφεων ἐφόνευσαν, πολλῶ δ' ἔτι πλεῖνας ἐξάρησαν, καὶ ἄλλους, καὶ τὸν τῆς βασιλείης Τομύριος παῖδα, στρατηγέοντα Μασσαγετέων, τῷ οὖνομα ἦν Σπαργαπίσης. Ἡ δὲ, πυθομένη τά τε περὶ τὴν στρατιὴν 212 γεγονότα καὶ τὰ περὶ τὸν παῖδα, πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κῦρον, ἔλεγε τάδε· “Ἀπληστε αἵματος Κῦρε, μηδὲν ἐπαρθῆς τῷ γεγονότι τῷδε πρήγματι, εἰ ἀμπελίνῳ καρπῷ, τῷ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε οὕτω, ὥστε κατιόντος τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἐπαναπλῶειν ὑμῖν ἔπεα κακὰ, τοιοῦτῳ φαρμάκῳ δολώσας, ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερόν. νῦν ὦν μεν εὖ 3 παραινεούσης ὑπόλαβε τὸν λόγον. ἀποδοὺς μοι τὸν παῖδα, ἅπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος, Μασσαγετέων τριτημορίδι τοῦ σῆρατοῦ κατυβρίσας. εἰ δὲ μὴ 4 ταῦτα σὺ ποιήσεις, ἥλιον ἐπόμενυμί τοι τὸν Μασσαγετέων δεσπότην, ἥ μὴν σὲ ἐγὼ, καὶ ἀπληστον ἔοντα, αἵματος κορέσω.” Κῦρος μὲν νυν τῶν ἐπέων 213 οὐδένα τούτων ἀνενειχθέντων ἐποιέετο λόγον. ὁ δὲ τῆς βασιλείης Τομύριος παῖς Σπαργαπίσης, ὥς μιν ὁ τε οἶνος ἀνῆκε, καὶ ἔμαθε ἵνα ἦν κακοῦ, δεηθεὶς Κύρου ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῆναι, ἔτυχε· ὥς δὲ ἐλύθη τε τάχιστα καὶ τῶν χειρῶν ἐκράτησε, διεργάζεται ἐωυτόν. καὶ δὴ οὗτος μὲν τρόπῳ τοιοῦτῳ τελευτᾷ. Τόμυρις δὲ, 214 ὥς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε, συλλέξασα πᾶσαν τὴν ἐωυτῆς δύναμιν, συνέβαλε Κύρῳ. ταύτην τὴν μάχην, 2 ὅσαι δὴ βαρβάρων ἀνδρῶν μάχαι ἐγένοντο, κρίνω ἰσχυροτάτην γενέσθαι· καὶ δὴ καὶ πυνθάνομαι οὕτω τοῦτο γενόμενον. πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται αὐτοὺς διαστάντας 3

ἐς ἀλλήλους τοξεύειν· μετὰ δέ, ὥς σφι τὰ βέλεα ἐξετε-
τόξευτο, συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσί τε καὶ τοῖσι ἐγχει-
ριδίοισι συνέχεσθαι· χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συνε-
στάναι μαχομένους, καὶ οὐδετέρους ἐθέλειν φεύγειν·

4 τέλος δέ, οἱ Μασσαγέται περιεγενέατο. ἥ τε δὴ πολλῇ
τῆς Περσικῆς στρατιῆς αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, καὶ δὴ
καὶ αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς
5 δέοντα τριήκοντα ἔτεα. ἀσκὸν δὲ πλήσασα αἵματος
ἀνθρωπηίου Τόμυρις, ἐδίξητο ἐν τοῖσι τεθνεώσι τῶν
6 Περσέων τὸν Κύρου νέκυν. ὥς δὲ εὔρε, ἐναπῆκε αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν ἀσκόν· λυμαιομένη δὲ τῷ νεκρῷ,
ἐπέλεγε τάδε· “Σὺ μὲν ἐμὲ ζώουσάν τε καὶ νικῶσάν σε
μάχῃ ἀπώλεσας, παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν δόλφ· σέ δ’ ἐγὼ,
κατάπερ ἠπειλήσα, αἵματος κορέσω.” Τὰ μὲν δὴ κατὰ
τὴν Κύρου τελευτὴν τοῦ βίου, πολλῶν λόγων λεγομένων,
ὁδε μοι ὁ πιθανώτατος εἴρηται.

215 Μασσαγέται δὲ ἐσθῆτά τε ὁμοίην τῇ Σκυθικῇ
φορέουσι, καὶ δίαιταν ἔχουσι. ἵππῳται δέ εἰσι καὶ
ἀνιπποὶ· ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι. καὶ τοξόται τε
2 καὶ αἰχμοφόροι, σαγάρεις νομίζοντες ἔχειν. χρυσῷ δὲ
καὶ χαλκῷ τὰ πάντα χρέωνται· ὅσα μὲν γὰρ ἐς αἰχμὰς,
καὶ ἄρδεις, καὶ σαγάρεις, χαλκῷ τὰ πάντα χρέωνται· ὅσα
δὲ περὶ κεφαλὴν, καὶ ζωστήρας, καὶ μασχαλιστήρας,
3 χρυσῷ κοσμέονται. ὥς δ’ αὐτως τῶν ἵππων τὰ μὲν περὶ
τὰ στέρνα, χαλκέους θώρηκας περιβάλλουσι· τὰ δὲ περὶ
4 τοὺς χαλινοὺς καὶ στόμια καὶ φάλαρα, χρυσῷ. σιδήρῳ
δὲ οὐδ’ ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφί ἐστι
216 ἐν τῇ χώρῃ· ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσοῦς, ἄπλετος. Νό-
μοισι δὲ χρέωνται τοιοῖσδε· γυναῖκα μὲν γαμέει ἕκα-
2 στος, ταύτῃσι δὲ ἐπίκοινα χρέωνται. ὁ γὰρ Σκύθας φασὶ
Ἕλληνες ποιεῖν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες, ἀλλὰ

ΟΙ. 62. 4.]

Μασσαγέται· τῆς γὰρ ἐπιθυμήσει γυναικὸς Μασσαγέτης
 ἀνὴρ, τὸν φαρετρεῶνα ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης,
 μίσγεται ἀδεῶς. Οὗρος δὲ ἡλικίης σφί προκέεται ἄλλος 3
 μὲν οὐδεὶς· ἐπεὰν δὲ γέρων γένηται κάρτα, οἱ προσή-
 κοντές οἱ πάντες συνελθόντες θύουσί μιν, καὶ ἄλλα
 πρόβατα ἅμα αὐτῷ· ἐψήσαντες δὲ τὰ κρέα, κατευωχέ-
 ονται. ταῦτα μὲν τὰ ὀλβιώτατά σφί νενόμισται. τὸν δὲ 4
 νοῦσφ τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, ἀλλὰ γῇ κρύ-
 πτουςι, συμφορὴν ποιούμενοι, ὅτι οὐκ ἔκετο ἐς τὸ τυθῆ-
 ναι. Σπείρουσι δὲ οὐδὲν, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων ζώουσι 5
 καὶ ἰχθύων· οἱ δὲ, ἄφθονοί σφί ἐκ τοῦ Ἀράξεω ποτα-
 μοῦ παραγίνονται· γαλακτοπόται δὲ εἰσί. Θεῶν δὲ 6
 μοῦνον ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵππους. νόμος δὲ
 οὗτος τῆς θυσίης· τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν
 θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ.

ΕΥΤΕΡΠΗ.

A. C.
529.

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ δὲ Κύρου, παρέλαβε τὴν βασιληΐην Καμβύσης, Κύρου ἑὼν παῖς καὶ Κασσανδάνης, τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς· τῆς προαποθανούσης, Κῦρος αὐτός τε μέγα πένθος ἐποιήσατο, καὶ τοῖσι ἄλλοισι 2 προεῖπε πᾶσι, τῶν ἥρχε, πένθος ποιέεσθαι. ταύτης δὲ τῆς γυναικὸς ἑὼν παῖς καὶ Κύρου Καμβύσης, Ἰώνας μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρῷους ἔοντας ἐνόμιζε· ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, ἄλλους τε παραλαβὼν τῶν ἥρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνων, τῶν ἐπεκράτεε.

2 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, πρὶν μὲν ἢ Ψαμμίτιχον σφέων βασιλεῦσαι, ἐνόμιζον ἑωυτοὺς πρῶτους γενέσθαι πάντων 2 ἀνθρώπων. ἐπειδὴ δὲ Ψαμμίτιχος βασιλεύσας ἠθέλησε εἰδέναι οἳ τινες γενοῖατο πρῶτοι, ἀπὸ τοῦτου νομίζουσι Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἑωυτῶν, τῶν δὲ ἄλλων 3 ἑωυτούς. Ψαμμίτιχος δὲ ὡς οὐκ ἐδύνατο πυρθανόμενος πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν, οἳ γενοῖατο πρῶτοι ἀνθρώ- 4 πων, ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε. Παιδιά δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποιμνία τροφήν τινα τοιήνδε· ἐντειλάμενος μηδένα ἀντίον αὐτῶν μηδεμίαν φωνὴν ἰέναι, ἐν στέγῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κέεσθαι αὐτὰ, καὶ τὴν ὥρην ἐπαγινέειν σφι αἶγας·

πλήσαντα δὲ τοῦ γάλακτος, τᾶλλα διαπρήσσεσθαι. ταῦτα 5
 δ' ἐποίεε τε καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμίτιχος, θέλων ἀκούσαι
 τῶν παιδίων, ἀπαλλαχθέντων τῶν ἀσήμων κνυζημάτων,
 ἦντινα φωνὴν ῥήξουσιν πρώτην. τάπερ ὦν καὶ ἐγένετο.
 ὥς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσ- 6
 σοντι, ἀνοίγοντι τὴν θύρην καὶ ἐσιόντι τὰ παιδιά ἀμφότε-
 ρα προσπίπτοντα βεκὸς ἐφώνεον, ὀρέγοντα τὰς χεῖρας.
 τὰ μὲν δὴ πρῶτα ἀκούσας, ἥσυχος ἦν ὁ ποιμήν. ὥς δὲ 7
 πολλάκι φοιτέοντι καὶ ἐπιμελομένῳ πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ
 ἔπος, οὕτω δὴ σημήνας τῷ δεσπότῃ, ἤγαγε τὰ παιδιά
 κελεύσαντος ἐς ὄψιν τὴν ἐκείνου. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς 8
 ὁ Ψαμμίτιχος, ἐπυνθάνετο οἵτινες ἀνθρώπων βεκὸς τι
 καλέουσι. πυνθανόμενος δὲ, εὗρισκε Φρύγας καλέοντας 9
 τὸν ἄρτον. οὕτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι, καὶ τοιοῦτῳ
 σταθμησάμενοι πρήγματι, τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους
 εἶναι ἐωυτῶν. Ὡς δὲ μὲν γενέσθαι τῶν ἱρέων τοῦ 3
 Ἑφαίστου ἐν Μέμφι ἤκουον. Ἕλληνες δὲ λέγουσι
 ἄλλα τε μάταια πολλὰ, καὶ ὥς γυναικῶν τὰς γλώσσας ὁ
 Ψαμμίτιχος ἐκταμών, τὴν δίκαιαν οὕτως ἐποίησατο τῶν
 παίδων παρὰ ταύτησι τῇσι γυναιξί. κατὰ μὲν δὴ τὴν 2
 τροφὴν τῶν παίδων τοσαῦτα ἔλεγον. Ἐκουσα δὲ καὶ
 ἄλλα ἐν Μέμφι, ἐλθὼν ἐς λόγους τοῖσι ἱρεῦσι τοῦ
 Ἑφαίστου. καὶ δὴ καὶ ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἑλιούπολιν 8
 αὐτῶν τούτων εἵνεκεν ἐτραπόμην, ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμ-
 βήσονται τοῖσι λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι. οἱ γὰρ Ἑλιου-
 πολῖται λέγονται Αἰγυπτίων εἶναι λογιώτατοι. Τὰ μὲν 4
 νυν θεῖα τῶν ἀπηγημάτων οἷα ἤκουον, οὐκ εἰμὶ πρόθυμος
 ἐξηγέσθαι, ἔξω ἢ τὰ οὐνόματα αὐτῶν μούνον· νομίζων
 πάντας ἀνθρώπους ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι· τὰ δ'
 ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ λόγου ἐξανασκαζόμενος
 ἐπιμνησθήσομαι.

- 4 Ὅσα δὲ ἀνθρωπήϊα πρήγματα, ὧδε ἔλεγον ὁμολο-
 2 γέοντες σφίσι. Πρώτους Αἰγυπτίους ἀνθρώπων ἀπάντων
 ἐξευρέειν τὸν ἐνιαυτὸν, δυώδεκα μέρεα δασαμένους τῶν
 ὥρέων ἐς αὐτόν. ταῦτα δὲ ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἄστρον
 3 ἔλεγον. ἄγουσι δὲ τοσῶδε σοφώτερον Ἑλλήνων, ἐμοὶ
 δοκέειν, ὅσῳ Ἕλληνες μὲν διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον
 ἐπεμβάλλουσι, τῶν ὥρέων εἵνεκεν· Αἰγύπτιοι δὲ τριηκον-
 τημέρους ἄγοντες τοὺς δυώδεκα μῆνας, ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν
 ἔτος πέντε ἡμέρας πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σφι ὁ κύκλος
 4 τῶν ὥρέων ἐς τὸ αὐτὸ περιϋὼν παραγίνεται. Δυνώδεκά τε
 θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι,
 5 καὶ Ἕλληνας παρὰ σφέων ἀναλαβεῖν. βωμούς τε καὶ
 ἀγάλματα καὶ νηοὺς θεοῖσι ἀπονεῖμαι σφέας πρώτους,
 καὶ ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλύψαι. καὶ τούτων μὲν νυν τὰ
 6 πλέω ἔργῳ ἐδήλουν οὕτω γενόμενα. Βασιλεῦσαι δὲ
 7 πρῶτον Αἰγύπτου ἀνθρώπων ἔλεγον Μῆνα. ἐπὶ τούτου,
 πλὴν τοῦ Θηβαϊκοῦ νομοῦ, πᾶσαν Αἴγυπτον εἶναι ἔλος·
 καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ὑπερέχον τῶν νῦν ἔνερθε λίμνης
 τῆς Μοίριος ἐόντων· ἐς τὴν ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης
 8 ἐπτά ἡμερέων ἐστὶ ἀνὰ τὸν ποταμόν. Καὶ εὖ μοι
 ἐδόκεον λέγειν περὶ τῆς χώρας. δῆλα γὰρ δὴ καὶ μὴ
 προακούσαντι, ἰδόντι δέ, ὅς τις γε σύνεσιν ἔχει, ὅτι
 Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἕλληνας ναυτίλλονται, ἔστι Αἰγυπτίοις
 ἐπικτητός τε γῆ, καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ κατῴ-
 περθε ἔτι τῆς λίμνης ταύτης, μέχρι τριῶν ἡμερέων πλόου,
 τῆς πέρι ἐκείνοι οὐδὲν ἔτι τοιόνδε ἔλεγον, ἔστι δ'
 ἕτερον τοιοῦτον.
- 2 Αἰγύπτου γὰρ φύσις τῆς χώρας ἐστὶ τοιήδε. Πρῶτα
 μὲν προσπλέων, ἔτι καὶ ἡμέρης δρόμον ἀπέχων ἀπὸ γῆς,
 κατεῖς καταπειρητηρίην, πηλὸν τε ἀνοίσεις, καὶ ἐν ἑνδεκα
 ὀργυῖῃσι ἔσεαι. τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτο δηλοῖ πρόχυσιν

τῆς γῆς εἰούσαν. Αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγύπτου ἐστὶ μῆκος 6
 τὸ παρὰ θάλασσαν, ἐξήκοντα σχοῖνοι, κατὰ ἡμέας διαι-
 ρέομεν εἶναι Αἴγυπτον ἀπὸ τοῦ Πλωθινήτεω κόλπου,
 μέχρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν τὸ Κάσιον ὄρος τείνει·
 ταύτης ὦν ἀπὸ οἱ ἐξήκοντα σχοῖνοί εἰσι. ὅσοι μὲν γὰρ 2
 γεωπεῖναί εἰσι ἀνθρώπων, ὀργυῖῃσι μεμετρήκασι τὴν
 χώραν· ὅσοι δὲ ἦσσαν γεωπεῖναι, σταδίοισι· οἱ δὲ
 πολλὴν ἔχουσι, παρασάγγῃσι· οἱ δὲ ἀφθονον λίην,
 σχοῖνοισι. δύναται δὲ ὁ μὲν παρασάγγης τριήκοντα 3
 στάδια· ὁ δὲ σχοῖνος ἕκαστος, μέτρον ἑὸν Αἰγύπτιον,
 ἐξήκοντα στάδια. οὕτω ἂν εἶησαν Αἰγύπτου στάδιοι 4
 ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, τὸ παρὰ θάλασσαν. Ἐν- 7
 θεῦτεν μὲν καὶ μέχρι Ἑλιουπόλιος ἐς τὴν μεσόγαιαν,
 ἔστι εὐρέα Αἴγυπτος, εἰούσα πᾶσα ὑπὲρ τε καὶ ἄνδρος,
 καὶ Ἰλὺς. ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς τὴν Ἑλιούπολιν ἀπὸ θαλάσ- 2
 σης ἄνω ἰόντι, παραπλησίη τὸ μῆκος τῇ ἐξ Ἀθηνέων ὁδῷ,
 τῇ ἀπὸ τῶν δυώδεκα θεῶν τοῦ βωμοῦ φερούσῃ ἕς τε
 Πίσαν καὶ ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου. σμι- 3
 κρὸν τι τὸ διάφορον εὖροι τις ἂν λογιζόμενος τῶν ὁδῶν
 τούτων, τὸ μὴ ἴσας μῆκος εἶναι, οὐ πλέον πεντεκαίδεκα
 σταδίων· ἢ μὲν γὰρ ἐς Πίσαν ἐξ Ἀθηνέων, καταδεῖ πεντε-
 καίδεκα σταδίων, ὥς μὴ εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων· ἢ
 δὲ ἐς Ἑλιούπολιν ἀπὸ θαλάσσης, πληροὶ ἐς τὸν ἀριθμὸν
 τούτον. Ἀπὸ δὲ Ἑλιουπόλιος ἄνω ἰόντι, στεινή 8
 ἐστὶ Αἴγυπτος. τῇ μὲν γὰρ, τῆς Ἀραβίης ὄρος παρατέ-
 τатаι, φέρον ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσαμβρίας τε καὶ νότου,
 αἰεὶ ἄνω τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην θάλασσαν·
 ἐν τῷ αἰ λιθοτομίαι ἔνεισι, αἰ ἐς τὰς πυραμίδας κατα-
 τμηθεῖσαι τὰς ἐν Μέμφι. ταύτῃ μὲν λῆγον, ἀνακάμπει 2
 ἐς τὰ εἴρηται, τὸ ὄρος. τῇ δὲ αὐτὸ ἐωυτοῦ ἐστὶ μακρό-
 τaton, ὥς ἐγὼ ἐπνυθανόμην δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι τῆς

ὁδοῦ ἀπὸ ἡοῦς πρὸς ἐσπέρην· τὰ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ, λιβα-
νωτοφόρα αὐτοῦ τὰ τέρματα εἶναι. τοῦτο μὲν νυν τὸ
8 ὄρος τοιοῦτο ἐστί. Τὸ δὲ πρὸς Λιβύης τῆς Αἰγύπτου,
ὄρος ἄλλο πέτρινον τείνει, ἐν τῷ αἰ πυραμίδες ἔνεισι,
ψάμμω κατειλυμένον, τεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν
4 καὶ τοῦ Ἀραβίου τὰ πρὸς μεσαμβρίην φέροντα. Τὸ ὦν
δὴ ἀπὸ Ἑλιουπόλιος, οὐκέτι πολλὸν χωρίον, ὥς εἶναι
Αἰγύπτου· ἀλλ' ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων ἀναπλόου
5 στεινὴ ἐστὶ Αἴγυπτος ἐοῦσα. τῶν δὲ οὐρέων τῶν εἰρη-
μένων τὸ μεταξὺ, πεδιάς μὲν γῆ· στάδιοι δὲ μάλιστα
ἐδόκεόν μοι εἶναι, τῇ στευνότατόν ἐστι, διηκοσίων οὐ
πλείους, ἐκ τοῦ Ἀραβίου οὐρεος ἐς τὸ Λιβυκὸν καλεῖ-
6 μενον. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν αὐτὶς εὐρέα Αἴγυπτός ἐστι. Πέ-
9 φυκε μὲν νυν ἡ χώρα αὕτη οὕτω.

Ἀπὸ δὲ Ἑλιου-
πόλιος ἐς Θήβας, ἔστι ἀνάπλοος ἐννέα ἡμερέων· στάδιοι
δὲ τῆς ὁδοῦ, ἐξήκοντα καὶ ὀκτακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι,
2 σχοίνων ἑνὸς καὶ ὀγδῶκοντα ἐόντων. οὗτοι συντιθέμενοι
οἱ στάδιοι Αἰγύπτου, τὸ μὲν παρὰ θάλασσαν, ἤδη μοι
καὶ πρότερον δεδήλωται ὅτι ἑξακοσίων τέ ἐστι σταδίων
καὶ τρισχιλίων· ὅσον δέ τι ἀπὸ θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν
3 μέχρι Θηβέων ἐστὶ, σημανέω. στάδιοι γάρ εἰσι εἴκοσι
καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισχίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων ἐς
Ἑλεφαντίνην καλεομένην πόλιν, στάδιοι χίλιοι καὶ
ὀκτακόσιοι εἰσὶ.

- 10 Ταύτης ὦν τῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, κα-
τάπερ οἱ ἱρέες ἔλεγον, ἐδόκεε δὲ καὶ αὐτῷ μοι εἶναι
2 ἐπὶ κτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ οὐρέων τῶν εἰρημένων
τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξὺ ἐφαίνεται
μοι εἶναί κοτε κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ γε τὰ περὶ
Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαιάνδρου
πεδίων· ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν.

τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν, ἐνὶ 3
 τῶν στομάτων τοῦ Νεῖλου, ἐόντος πενταστόμου, οὐδεὶς
 αὐτῶν πλήθεος πέρι ἄξιος συμβληθῆναι ἐστί. εἰσὶ δὲ 4
 καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἐόντες μεγάθρα,
 οἳ τινες ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσὶ τῶν ἐγὼ φρά-
 σαι ἔχω οὐνόματα, καὶ ἄλλων, καὶ οὐκ ἤκιστα Ἀχελώου·
 ὃς ῥέων δι' Ἀκαρνανίης, καὶ ἐξίεις ἐς θάλασσαν, τῶν
 Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμίσεας ἤδη ἤπειρον πεποίηκε.
 Ἔστι δὲ τῆς Ἀραβίης χώρας, Αἰγύπτου δὲ οὐ πρό- 11
 σω, κόλπος θαλάσσης ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλεο-
 μένης θαλάσσης, μακρὸς οὕτω δὴ τι καὶ στεῖνός, ὥς
 ἔρχομαι φράσω. μῆκος μὲν πλόου, ἀρξαμένῳ ἐκ μυ- 2
 χοῦ διεκπλῶσαι ἐς τὴν εὐρέην θάλασσαν, ἡμέραι ἀναι-
 σιμοῦνται τεσσεράκοντα, εἰρεσίῃ χρεωμένῳ· εὖρος δὲ,
 τῇ εὐρύτατός ἐστι ὁ κόλπος, ἥμισυ ἡμέρης πλόου. ῥήχϊ
 δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. ἔτε- 3
 ρον τοιοῦτον κόλπον καὶ τὴν Αἴγυπτον δοκέω γενέσθαι
 κου· τὸν μὲν, ἐκ τῆς βορηῆς θαλάσσης κόλπον ἐσέ-
 χοντα ἐπὶ Αἰθιοπίας· τὸν δὲ Ἀράβιον, τὸν ἔρχομαι
 λέξων, ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης· σχεδὸν μὲν
 ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχοὺς, ὀλίγον δὲ τι
 παραλλάσσοντας τῆς χώρας. εἰ ὦν δὴ ἐθελήσει ἐκτρέ- 4
 ψαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος ἐς τοῦτον τὸν Ἀράβιον κόλπον,
 τί μιν κωλύει ῥέοντος τούτου ἐκχωσθῆναι ἐντὸς γε
 δισμυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν γὰρ ἔλπομαί γε καὶ μυρίων 5
 ἐντὸς χωσθῆναι ἂν. κοῦ γε δὴ, ἐν τῷ προαναισιμω-
 μένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, οὐκ ἂν χωσθεῖη
 κόλπος καὶ πολλῷ μέζων ἔτι τούτου, ὑπὸ τοσούτου τε
 ποταμοῦ καὶ οὕτως ἐργατικοῦ; Τὰ περὶ Αἴγυ- 12
 πτον ὦν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι, καὶ αὐτὸς
 οὕτω κάρτα δοκέω εἶναι, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον προ-

κειμένην τῆς ἐχομένης γῆς, κογχυλία τε φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὖρεσι, καὶ ἄλμην ἐπανθέουσαν, ὥστε καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι· καὶ ψάμμον μῦνον Αἰγύπτου ὄρος τοῦτο τὸ ὑπὲρ Μέμφιος ἔχον· πρὸς δὲ, τῇ χώρῃ οὔτε τῇ Ἀραβίῃ προσούρη εἴουση τὴν Αἴγυπτον προσεικέλην, οὔτε τῇ Λιβύῃ, οὐ μὴν οὐδὲ τῇ Συρίῃ, (τῆς γὰρ Ἀραβίης τὰ παρὰ θάλασσαν Σύριοι νέμονται,) ἀλλὰ μελάγγαιόν τε καὶ κατερρηγνυμένην, ὥστε εἴουσιν ἰλύν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας κατενηνευγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὴν δὲ Λιβύην ἴδμεν ἐρυθροτέρην τε γῆν, καὶ ὑποψαμμοτέρην· τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργιωδεστέραν τε καὶ ὑπόπετρον εἴουσιν.

- 13 Ἐλεγον δὲ καὶ τότε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς χώρας ταύτης οἱ ἱρέες, ὥς ἐπὶ Μοίριος βασιλέος, ὅπως ἔλθοι ὁ ποταμὸς ἐπὶ ὀκτὼ πήχεας τὸ ἐλάχιστον, ἄρδεσκε 2 Αἴγυπτον τὴν ἔνερθε Μέμφιος. καὶ Μοίρι οὐκ ἦν ἔτεα εἰνακόσια τετελευτηκότι, ὅτε τῶν ἱρέων ταῦτα ἐγὼ 8 ἤκουον. νῦν δὲ, ἦν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα ἢ πεντεκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ τὸ ἐλάχιστον ὁ ποταμὸς, οὐκ ὑπερβαίνει 4 ἐς τὴν χώραν. δοκέουσί τέ μοι Αἰγυπτίων οἱ ἔνερθε τῆς λίμνης τῆς Μοίριος οἰκέοντες τά τε ἄλλα χωρία καὶ τὸ καλεόμενον Δέλτα, ἦν οὕτω ἡ χώρα αὕτη κατὰ λόγον ἐπιδιδόι ἐς ὕψος, καὶ τὸ ὁμοίον ἀποδιδόι ἐς ἀξέτην, μὴ κατακλύζοντος αὐτὴν τοῦ Νείλου πείσεσθαι τὸν πάντα χρόνον τὸν ἐπίλοιπον Αἰγύπτιοι, τό κοτε αὐτοὶ Ἕλληνας 6 ἔφασαν πείσεσθαι. πυθόμενοι γὰρ ὥς ὕεται πᾶσα ἡ χώρα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται, κατὰ-περ ἡ σφετέρη, ἔφασαν “Ἕλληνας ψευσθέντας κοτὲ 6 ἐλπίδος μεγάλης, κακῶς πεινήσειν.” τὸ δὲ ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν, ὥς “εἰ μὴ ἐβελήσει σφι ὕειν ὁ θεὸς, ἀλλ' αὐχμῇ διαχρᾶσθαι, λιμῇ οἱ Ἕλληνες αἰρεθήσονται·

οὐ γὰρ δὴ σφί ἐστι ὕδατος οὐδεμία ἄλλη ἀποστροφή,
 “ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μῦνον.” Καὶ ταῦτα μὲν ἐς 14
 “Ἑλληνας Αἰγυπτίοισι ὀρθῶς ἔχοντα εἴρηται. φέρε δὲ
 νῦν, καὶ αὐτοῖσι Αἰγυπτίοισι ὡς ἔχει, φράσω. εἴ σφι 2
 θέλοι, ὡς καὶ πρότερον εἶπον, ἡ χώρα ἡ ἑνεργε Μέμφιος
 (αὕτη γὰρ ἐστὶ ἡ αὐξανομένη) κατὰ λόγον τοῦ παροι-
 χομένου χρόνου ἐς ὕψος αὐξάνεσθαι, ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτη
 οἰκέοντες Αἰγυπτίων πεινήσουσι; εἰ μήτε γε ὕσεταιί
 σφι ἡ χώρα, μήτε ὁ ποταμὸς οἷός τ’ ἔσται ἐς τὰς ἀρού-
 ρας ὑπερβαίνειν. Ἡ γὰρ δὴ νῦν γε οὗτοι ἀπονητότατα 3
 καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς, τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων
 ἀπάντων, καὶ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων· οἱ οὔτε ἀρότρω
 ἀναρρηγνύντες αὐλακας ἔχουσι πόνους, οὔτε σκάλλοντες,
 οὔτε ἄλλο ἐργαζόμενοι οὐδὲν τῶν ἄλλοι ἀνθρωποι περὶ
 λήϊον πονέουσι· ἀλλ’ ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος
 ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολείπῃ ὀπίσω,
 τότε σπείρας ἕκαστος τὴν ἑωυτοῦ ἄρουραν, ἐσβάλλει ἐς
 αὐτὴν ὕς. ἐπεὰν δὲ καταπατήσῃ τῇσι ὕσὶ τὸ σπέρμα, 4
 ἄμμητον τὸ ἀπὸ τούτου μένει. ἀποδινήσας δὲ τῇσι ὕσὶ
 τὸν σίτον, οὕτω κομίζεται.

Εἰ δὲ βουλόμεθα γνώμῃσι τῇσι Ἰώνων χρᾶσθαι τὰ 15
 περὶ Αἴγυπτον, οἳ φασὶ τὸ Δέλτα μῦνον εἶναι Αἴγυ-
 πτον, ἀπὸ Περσέος καλεομένης σκοπιῆς λέγοντες τὸ παρὰ
 θάλασσαν εἶναι αὐτῆς μέχρι Ταριχηῶν τῶν Πηλου-
 σιακῶν, τῇ δὴ τεσσαεράκοντά εἰσι σχοῖνοι· τὸ δὲ ἀπὸ 2
 θαλάσσης λεγόντων ἐς μεσόγαιαν τείνειν αὐτὴν μέχρι
 Κερκασώρου πόλιος, κατ’ ἣν σχίζεται ὁ Νεῖλος, ἔς τε
 Πηλοῦσιον ῥέων καὶ ἐς Κάνωβον· τὰ δὲ ἄλλα λεγόντων 3
 τῆς Αἰγύπτου, τὰ μὲν Λιβύης, τὰ δὲ Ἀραβίης εἶναι·
 ἀποδεικνύοιμεν ἂν, τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι, Αἰγυ-
 πτίοισι οὐκ εἶδον πρότερον χώραν. ἤδη γὰρ σφι τό γε 4

- Δέλτα, ὥς αὐτοὶ λέγουσι Αἰγύπτιοι, καὶ ἔμοι δοκέει, ἔστι κατάρρυτόν τε καὶ νεωστὶ, ὥς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναπε-
 5 φηνός. εἰ τοίνυν σφί χώρῃ γε μηδεμία ὑπῆρχε, τί
 περιειργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι;
 οὐδὲ ἔδει σφέας ἐς διάπειραν τῶν παιδίων ἰέναι, τίνα
 6 γλῶσσαν πρῶτην ἀπήσουσι. Ἄλλ' οὔτε Αἰγυπτίους
 δοκέω ἅμα τῷ Δέλτα τῷ ὑπ' Ἰώνων καλεομένῳ γενέσθαι,
 αἰεὶ τε εἶναι, ἐξ οὗ ἀνθρώπων γένος ἐγένετο· προϊούσης
 δὲ τῆς χώρας, πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν
 7 γενέσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαίνοντας. τὸ δ' ὦν
 πάλαι αἱ Θῆβαι, Αἴγυπτος ἐκαλέετο· τῆς τὸ περίμετρον
 16 στάδιοί εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισχίλιοι. Εἰ
 ὦν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γινώσκομεν, Ἴωνες οὐκ εὖ
 2 φρονέουσι περὶ Αἰγύπτου. εἰ δὲ ὀρθή ἐστι ἡ τῶν Ἰώνων
 γνώμη, Ἑλληνάς τε καὶ αὐτοὺς Ἴωνας ἀποδείκνυμι οὐκ
 ἐπισταμένους λογίζεσθαι· οἳ φασὶ τρία μόρια εἶναι γῆν
 3 πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην. τέταρτον
 γὰρ δὴ σφεας δεῖ προσλογίεσθαι, Αἰγύπτου τὸ Δέλτα·
 4 εἰ μὴ τι γέ ἐστι τῆς Ἀσίας, μήτε τῆς Λιβύης. οὐ γὰρ
 δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι, κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ τὴν Ἀσίην
 οὐρίζων τῆς Λιβύης· τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὄξυ
 περιρρήγνυται ὁ Νεῖλος, ὥστε ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίας τε
 καὶ Λιβύης γίνονται ἄν. Καὶ τὴν μὲν Ἰώνων γνώμην
 ἀπίεμεν· ἡμεῖς δὲ ὧδε καὶ περὶ τούτων λέγομεν.
 17 Αἴγυπτον μὲν πᾶσαν εἶναι ταύτην τὴν ὑπ' Αἰγυπτίων
 οἰκεομένην, κατάπερ Κιλικίην τὴν ὑπὸ Κιλικίων, καὶ
 2 Ἀσσυρίην τὴν ὑπὸ Ἀσσυρίων. οὐρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ
 Λιβύῃ οἶδαμεν οὐδὲν ἐὼν ὀρθῷ λόγῳ, εἰ μὴ τοὺς Αἰγυ-
 3 πτίων οὖρους. εἰ δὲ τῷ ὑπ' Ἑλλήνων νενομισμένῳ χρη-
 σόμεθα, νομιοῦμεν Αἴγυπτον πᾶσαν, ἀρξαμένην ἀπὸ
 Καταδούπων τε καὶ Ἑλεφαντίνης πόλιος, δίχα διαιρέ-

εσθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμιῶν ἔχεσθαι· τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς εἶναι τῆς Λιβύης· τὰ δὲ, τῆς Ἀσίας. ὁ γὰρ ἂν δὴ Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, ῥέει, μέσσην Αἴγυπτον σχίζων, ἐς θάλασσαν. μέχρι μὲν νυν Κερκασώρου πόλιος ῥέει εἰς ἑὼν ὁ Νεῖλος· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλιος, σχίζεται τριφασίας ὁδοῦς· καὶ ἡ μὲν πρὸς ἡῷ τρέπεται, τὸ καλέεται Πηλούσιον στόμα· ἡ δὲ ἐτέρη τῶν ὁδῶν πρὸς ἑσπέρην ἔχει· τοῦτο δὲ Κανωβικὸν στόμα κέκληται. ἡ δὲ δὴ ἰθὺς τῶν ὁδῶν τῷ Νεῖλῳ ἐστὶ ἡδὲ ὁ ἄνωθεν φερόμενος, ἐς τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα ἀπικνέεται· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, σχίζων μέσον τὸ Δέλτα, ἐς θάλασσαν ἐξίει, οὔτε ἐλαχίστην μοῖρην τοῦ ὕδατος παρεχόμενος ταύτῃ, οὔτε ἡκιστα οὐνομαστήν· τὸ καλέεται Σεβεννυτικὸν στόμα. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα, ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, φέροντα ἐς θάλασσαν· τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε, τῷ μὲν Σαϊτικὸν αὐτῶν, τῷ δὲ, Μενδήσιον. τὸ δὲ Βολβίτινον στόμα καὶ τὸ Βουκολικὸν οὐκ ἰθαγενέα στόματά ἐστι, ἀλλ' ὀρυκτά. Mar- 18

τυρέει δέ μοι τῇ γνώμῃ, ὅτι τοσαύτῃ ἐστὶ Αἴγυπτος ὅσην τινὰ ἐγὼ ἀποδείκνυμι τῷ λόγῳ, καὶ τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον γενόμενον· τὸ ἐγὼ τῆς ἐμεωυτοῦ γνώμης ὕστερον περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην. οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρίας τε πόλιος καὶ Ἀπιοσ, οἰκέοντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ, αὐτοὶ τε δοκέοντες εἶναι Λίβυες, καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱρὰ θρησκίῃ, βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ ἔργεσθαι, ἔπεμψαν ἐς Ἀμμωνα, φάμενοι “οὐδὲν σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοισι κοινὸν εἶναι· οἰκέειν τε γὰρ ἔξω τοῦ Δέλτα, καὶ οὐκ ὁμολογέειν αὐτοῖσι· βούλεσθαί τε πάντων σφίσι ἐξεῖναι γεύεσθαι.” ὁ δὲ θεὸς σφεας οὐκ ἔα ποιέειν ταῦτα, φὰς “Αἴγυπτον εἶναι ταύτην τὴν ὁ Νεῖλος ἐπιὼν ἄρδει· καὶ Αἰγυπτίους

- εἶναι τούτους, οἳ ἔνερθε Ἑλεφαντίνης πόλιος οἰκούντες, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου πίνουσι.” οὕτω σφί ταῦτα
- 19 ἐχρήσθη. Ἐπέρχεται δὲ ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύῃ, οὐ μόνον τὸ Δέλτα, ἀλλὰ καὶ τοῦ Λιβυκοῦ τε λεγομένου χώρου εἶναι, καὶ τοῦ Ἀραβίου, ἐνιαχῇ καὶ ἐπὶ δύο ἡμερέων ἐκατέρωθι ὁδὸν, καὶ πλεῦν ἔτι τούτου, καὶ ἔλασσον.
- 2 Τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσις πέρι, οὔτε τί τῶν ἱρέων, οὔτε
- 3 ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθη. πρόθυμος δὲ ἔα τάδε παρ’ αὐτῶν πυθέσθαι, ὃ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύων, ἀπὸ τροπέων τῶν θερινέων ἀρξάμενος, ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας· πελάσας δ’ ἐς τὸν ἀριθμὸν τουτέων τῶν ἡμερέων, ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον· ὥστε βραχὺς τὸν χειμῶνα ἅπαντα διατελείει ἔων, μέχρι οὗ
- 4 αὗτις τροπέων τῶν θερινέων. τούτων ὧν πέρι οὐδενὸς οὐδὲν οἶός τ’ ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ἱστορέων αὐτοὺς ἥτινα δύνανται ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἔμ-
- 5 παλιν πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. ταῦτά τε δὴ τὰ λεγόμενα βουλόμενος εἰδέναι, ἱστόρεον· καὶ ὃ τι αὔρας ἀποπνεούσας μῦθος ποταμῶν πάντων οὐ παρέχεται.
- 20 Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοῦς· τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν οὐδ’ ἀξιῶ μνη-
- 2 σθῆναι, εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῦθον. τῶν ἡ ἐτέρῃ μὲν λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμὸν, κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν
- 3 Νεῖλον. πολλάκις δὲ ἐτησίου μὲν οὐκ ὧν ἔπνευσαν, ὃ
- 4 δὲ Νεῖλος τῶντὸ ἐργάζεται. πρὸς δὲ, εἰ ἐτησίου αἰτιοὶ ἦσαν, χρὴν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ὅσοι τοῖσι ἐτησίῃσι ἀντίοι ῥέουσι, ὁμοίως πᾶσχειν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Νεῖλῳ· καὶ μᾶλλον ἔτι τοσοῦτῳ, ὅσῳ ἐλάσσονες
- 5 εἶόντες, ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται. εἰσὶ δὲ

πολλοὶ μὲν ἐν τῇ Συρίῃ ποταμοὶ, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ
 Λιβύῃ, οἳ οὐδὲν τοιοῦτο πάσχουσι οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος.
 Ἡ δ' ἐτέρη, ἀνεπιστημονεστέρα μὲν ἐστὶ τῆς λελε- 21
 γμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν, θωυμασιωτέρα· ἡ λέγει ἀπὸ τοῦ
 Ὠκεανοῦ ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δ' Ὠκεα-
 νὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν. Ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, 22
 πολλὸν ἐπιεικεστάτη ἐοῦσα, μάλιστα ἔψευσται. λέγει
 γὰρ δὴ οὐδ' αὐτὴ οὐδὲν, φαμένη τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ
 τηκομένης χιόνος· ὅς ῥέει μὲν ἐκ Διβύης διὰ μέσων
 Αἰθιοπῶν, ἐκδίδοι δὲ ἐς Αἴγυπτον. κὼς ὦν δῆτα ῥέοι 2
 ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμοτάτων [τόπων] ῥέων ἐς
 τὰ ψυχρότερα; τῶν τὰ πολλά ἐστὶ ἀνδρὶ γε λογίζεσθαι
 τοιούτων πέρι οἷοι τε εἶναι, ὥς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος
 μιν ῥέειν. πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον μαρτύριον οἱ ἄνεμοι 3
 παρέχονται, πνέοντες ἀπὸ τῶν χωρέων τουτέων θερμοί.
 δεύτερον δὲ, ὅτι ἄνομβρος ἡ χώρα καὶ ἀκρύσταλλος 4
 διατελεῖ ἐοῦσα· ἐπὶ δὲ χιόνι πεσούσῃ, πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ
 ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρησι· ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο ἂν ταῦτα
 τὰ χωρία. τρίτα δὲ, οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος 5
 μέλανες εἶναι. ἰκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἔον- 6
 τες οὐκ ἀπολείπουσι· γέρανοι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα
 τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ γινόμενον, φοιτέωσι ἐς χειμα-
 σίην ἐς τοὺς τόπους τούτους· εἰ τοίνυν ἐχιόνιζε καὶ ὅσοι 7
 νῶν ταύτην τὴν χώραν, δι' ἧς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἄρχεται
 ῥέων ὁ Νεῖλος, ἦν ἂν τούτων οὐδὲν, ὥς ἡ ἀνάγκη
 ἐλέγχει. Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας, ἐς ἀφα- 23
 νὲς τὸν μῦθον ἀνενείκας, οὐκ ἔχει ἔλεγχον. οὐ γάρ τινα 2
 ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὠκεανὸν ἔοντα· Ὅμηρον δὲ, ἢ τινα
 τῶν πρότερον γενομένων ποιητέων, δοκέω τοῦνομα εὐ-
 ρόντα ἐς τὴν ποίησιν ἐσενείκασθαι.

Εἰ δὲ δεῖ μεμψάμενον γνώμας τὰς προκειμένας, 24

αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, φράσω
 2 διότι μοι δοκίει πληθύνεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρεος. τὴν
 χειμερινὴν ὥρην ἀπελαυνόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαίης
 διεξόδου ὑπὸ τῶν χειμῶνων, ἔρχεται τῆς Διβύης τὰ
 3 ἄνω. ὥς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶσαι, πᾶν εἴρηται·
 τῆς γὰρ ἂν ἀγχοτάτῳ ἢ χώρης οὗτος ὁ θεὸς, καὶ κατὰ
 ἣν τινα, ταύτην εἰκὸς διψῆν τε ὑδάτων μάλιστα, καὶ τὰ
 25 ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεισθαι τῶν ποταμῶν. Ὡς
 δὲ ἐν πλέονι λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει. διεξιὼν τῆς
 Διβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος, τὰδε ποιεῖ· ἅτε διὰ παντὸς τοῦ
 χρόνου αἰθρίου τε ἐόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα τὰ
 χωρία, καὶ ἀλεεινῆς τῆς χώρης ἐούσης, οὐκ ἐόντων ἀνέ-
 μων ψυχρῶν, διεξιὼν ποιεῖ οἶόν περ καὶ τὸ θέρος ἔωθε
 ποιεῖν, ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. ἔλκει γὰρ ἐπ' ἐωυτὸν
 2 τὸ ὕδωρ· ἐλκύσας δὲ, ἀπωθίει ἐς τὰ ἄνω χωρία· ὑπο-
 λαμβάνοντες δὲ οἱ ἄνεμοι, καὶ διασκιδνάντες, τήκουσι·
 καὶ εἰσι οἰκότης οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρης πνέοντες, ὃ τε
 νότος, καὶ ὁ λιψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάντων ὑετώτατοι.
 3 δοκίει δὲ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον ἐκάστῳτε
 ἀποπέμπεσθαι τοῦ Νείλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὑπολεί-
 4 πεσθαι περὶ ἐωυτόν. πρηῦνομένου δὲ τοῦ χειμῶνος,
 ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὀπίσω· καὶ τὸ
 5 ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει ποταμῶν. τέως
 δὲ οἱ μὲν, ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐ-
 τοῖσι, ἅτε ὑομένης τε τῆς χώρης καὶ κεχαδρωμένης,
 ῥέουσι μεγάλοι· τοῦ δὲ θέρεος, τῶν τε ὀμβρῶν ἐπιλει-
 πόντων αὐτοὺς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι, ἀσθενέες
 αἰεσί. ὁ δὲ Νεῖλος ἐὼν ἄνομβρος, ἐλκόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου, μούνος ποταμῶν τοῦτον τὸν χρόνον οἰκότης αὐτὸς
 ἐωυτοῦ ῥέει πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρεος· τότε
 μὲν γὰρ μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται, τὸν δὲ

χειμῶνα, μῶνος πιέζεται. οὕτω τὸν ἥλιον νενόμικα τούτων αἰτίων εἶναι. Αἴτιος δὲ ὧντος οὗτος, κατὰ 26 γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ τὸν ἡέρα ξηρὸν τὸν ταύτῃ εἶναι, διακαίων τὴν διέξοδον αὐτῷ· οὕτω τῆς Λιβύης τὰ ἄνω θέρος αἰεὶ κατέχει. Εἰ δὲ ἡ στάσις ἡλλακτο τῶν 2 ὥρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ χειμῶν ἐστᾶσι, ταύτῃ μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμβρίας, τῇ δὲ ὁ νότος νῦν ἔστηκε, ταύτῃ δὲ ὁ βορέης· εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαυνόμενος 3 ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορέω, ἦτε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατάπερ νῦν τῆς Λιβύης ἔρχεται. διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης, ἔλπο- 4 μαι ποιεῖν ἂν τὸν Ἰστρον τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον. Τῆς αὔρης δὲ πέρι, ὅτι οὐκ ἀποπνέει, 27 τήνδε ἔχω γνώμην, ὡς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χωρέων οὐκ οἶκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν· αὔρη δὲ ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει πνέειν.

Ταῦτα μὲν νυν ἔστω ὡς ἔστι τε καὶ ὡς ἀρχὴν ἐγέ- 28 νετο. Τοῦ δὲ Νείλου τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίων, οὔτε Λιβύων, οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους, οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαῖ πόλι ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. οὗτος δ' ἐμοὶ γε παίζειν ἐδόκεε, φάμενος εἰδέναι ἀτρε- 2 κέως. ἔλεγε δὲ ὧδε· “Εἶναι δύο οὖρεα ἐς ὄξυ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα, μεταξὺ Συήνης τε πόλιος κείμενα τῆς Θηβαΐδος, καὶ Ἐλεφαντίνης· οὐνόματα δὲ εἶναι τοῖσι οὖρεσι, τῷ μὲν, Κρῶφι, τῷ δὲ, Μῶφι. τὰς ὧν δὴ πηγὰς 3 τοῦ Νείλου, εἰούσας ἀβύσσους, ἐκ τοῦ μέσου τῶν οὐρέων τούτων ῥέειν· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ὕδατος, ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν καὶ πρὸς βορρῆν ἄνεμον· τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ, ἐπὶ Αἰθιοπίας τε καὶ νότου. ὡς δὲ ἄβυσσοὶ εἰσι αἱ 4

τηγὰ, ἐς δαίκερον ἔφη τούτου Φαμμίτιχον Αἰγύπτου
 2 βασιλέα ἐπικέσθαι. πολλέων γὰρ αὐτὸν χιλιάδων ὀρ-
 γάνων πλεζόμενον καλόν, πατεῖναι ταύτῃ, καὶ οὐκ ἐξι-
 σκίσθαι ἐς βυσσόν." Οὕτω μὲν δὴ ὁ γραμματιστής, εἰ
 ἄρα ταῦτα γεγόμενα ἔλεγε, ἐπέφαινε· ὥς ἐμὲ κατα-
 τοίεον, δύναις τινὰς ταύτῃ εἰούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην·
 οἷα δὲ ἐμβαλλαστας τοῦ ὕδατος τοῖσι οἰρεσι, μὴ δύ-
 3 νασθαι κατιεμένῃ καταπειρητηρίῃ ἐς βυσσὸν ἵεναι.
 "Ἄλλων δὲ οὐδεὶς οὐδὲν ἐδυνάμην τυθέσθαι. ἀλλὰ
 τοσούτῃ μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, μέχρι μὲν
 Ἐλεφαντίνης πόλιος αὐτόπτης ἔλθων, τὸ δ' ἀπὸ τούτου,
 4 ἄκουσθ' ἤδη ἱστορέων. Ἐπὶ Ἐλεφαντίνης πόλιος ἄνω
 ἴασι, ἄνωγες ἐστὶ χωρίον· ταύτῃ ὧν δεῖ τὸ πλοῖον
 διαδύσασθαι ἀμφοτέρωθεν, κατάπερ βούν, πορεύεσθαι·
 5 ἦν δὲ ἀπορραγῇ, τὸ πλοῖον οἴχεται φερόμενον ὑπὸ
 6 ἰσχύος τοῦ ῥόου. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐστὶ ἐπὶ ἡμέρας
 τέσσαρας πλόος· σκολιὸς δὲ ταύτῃ, κατάπερ ὁ Μαίαν-
 7 δρος, ἐστὶ ὁ Νεῖλος. σχοῖνοι δὲ δυνώδεκά εἰσι οὗτοι,
 8 τοὺς δεῖ τούτῃ τῇ τρόπῃ διεκπλώσασθαι. καὶ ἔπειτα ἀπί-
 ξειν ἐς πεδίον λεῖον, ἐν τῇ νήσῳ περιρρέει ὁ Νεῖλος·
 9 Ταχομψὸν οὖνομα αὐτῇ ἐστί. οἰκέουσι δὲ τὰ ἀπὸ Ἐλε-
 φαντίνης ἄνω Αἰθίοπες ἤδη, καὶ τῆς νήσου τὸ ἡμισυ·
 τὸ δὲ ἡμισυ, Αἰγύπτιοι. ἔχεται δὲ τῆς νήσου λίμνη
 μεγάλη, τὴν πέριξ νομάδες Αἰθίοπες νέμονται· τὴν
 10 διεκπλώσας, ἐς τοῦ Νεῖλου τὸ ῥέεθρον ἤξει, τὸ ἐς τὴν
 11 λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ. καὶ ἔπειτα ἀποβάς, παρὰ τὸν
 ποταμὸν ὁδοιπορίην ποιήσας ἡμερέων τεσσαράκοντα·
 12 σκόπελοί τε γὰρ ἐν τῇ Νεῖλῳ ὀξέες ἀνέχουσι, καὶ χο-
 13 ράδες πολλαὶ εἰσι, δι' ὧν οὐκ οἶά τέ ἐστι πλείων. διε-
 ξελθὼν δὲ ἐν τῇσι τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι τοῦτο τὸ
 χωρίον, αὐτὶς ἐς ἕτερον πλοῖον ἐμβὰς, δυνώδεκα ἡμέρας

πλεύσαι· καὶ ἔπειτα ἵξαι ἐς πόλιν μεγάλην, τῇ οὐνομά
 ἐστι Μερὴν. λέγεται δὲ αὕτη ἡ πόλις εἶναι μητρόπολις 8
 τῶν ἄλλων Αἰθιοπῶν. οἱ δ' ἐν ταύτῃ Δία θεῶν καὶ 9
 Διόνυσον μούρους σέβονται, τούτους τε μεγάλως τι-
 μῶσι· καὶ σφι μαντήϊον Διὸς κατέστηκε. στρατεύ- 10
 ονται δ' ἐπεὶ σφεας ὁ θεὸς οὗτος κελεύῃ διὰ θεσπι-
 σμάτων· καὶ, τῇ ἂν κελεύῃ, ἐκείσε. Ἄπο δὲ 30
 ταύτης τῆς πόλιος πλέων, ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἄλλῃ ἤξει ἐς
 τοὺς Αὐτομόλους, ἐν ὧσιν περ ἐξ Ἑλεφαντίνης ἦλθες ἐς
 τὴν μητρόπολιν τὴν Αἰθιοπῶν. τοῖσι δὲ Αὐτομόλοισι 2
 τούτοις οὐνομά ἐστι Ἀσμάχ· δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος
 κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς
 παριστάμενοι βασιλεῖ. ἀπέστησαν δὲ αὐταὶ τέσσερες 3
 καὶ εἴκοσι μυριάδες Αἰγυπτίων τῶν μαχίμων ἐς τοὺς
 Αἰθιοπας τούτους, δι' αἰτίαν τοιήνδε. ἐπὶ Φαμμίτιχου 4
 βασιλέος φυλακαὶ κατέστασαν ἐν τῇ Ἑλεφαντίνῃ πόλει
 πρὸς Αἰθιοπῶν, καὶ ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι, ἄλλη
 δὲ πρὸς Ἀραβίων τε καὶ Σύρων, καὶ ἐν Μαρῇ πρὸς
 Λιβύης ἄλλη. ἔτι δὲ ἐπ' ἐμεῦ καὶ Περσέων κατὰ τούτῃ 5
 αἱ φυλακαὶ ἔχουσι, ὥς καὶ ἐπὶ Φαμμίτιχου ἦσαν· καὶ
 γὰρ ἐν Ἑλεφαντίνῃ Πέρσαι φρουρέουσι, καὶ ἐν Δάφ-
 νησι. τοὺς ὧν δὴ Αἰγυπτίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας 6
 ἀπέλυνε οὐδεὶς τῆς φρουρῆς· οἱ δὲ, βουλευσάμενοι καὶ
 κοινῇ λόγῳ χρησάμενοι, πάντες ἀπὸ τοῦ Φαμμίτιχου
 ἀποστάντες, ἦσαν ἐς Αἰθιοπίην. Φαμμίτιχος δὲ πυθό- 7
 μενος, ἐδίδωκε. ὥς δὲ κατέλαβε, ἐδέετο, πολλὰ λέγων,
 καὶ σφεας θεοὺς πατράους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα, καὶ τέκνα,
 καὶ γυναῖκας. τῶν δὲ τινα λέγεται δείξαντα τὸ αἰδοῖον 8
 εἰπεῖν “ἐνθα ἂν τοῦτο ᾖ, ἔσεσθαι αὐτοῖσι ἐνθαῦτα καὶ
 τέκνα καὶ γυναῖκας.” Οὗτοι ἐπεὶ τε ἐς Αἰθιοπίην ἀπί- 9
 κοντο, διδοῦσι σφέας αὐτοὺς τῷ Αἰθιοπῶν βασιλεῖ. ὁ

10 δὲ σφραε τῷδε ἀντιδιωρέεται. ἥσαν οἱ διάφοροί τινες γεγευότες τῶν Αἰθίοπων· τούτους ἐκέλευε ἐξελόντας, τὴν Πέκειων γῆν οἰκέειν. τούτων δὲ ἐσοικισθέντων ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἡμερώτεροι γέγονασι Αἰθίοπες, ἤθεα μαθόντες Αἰγύπτια.

- 31 Μέχρι μὲν νυν τεσσέρων μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γινώσκεται ὁ Νεῖλος, πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ρεύματος. 2 τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένης μηνες εὐρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένης ἐς τοὺς Αὐτομόλους τούτους. 3 ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρας τε καὶ ἡλίου δυσμέων. 4 Τὸ δὲ ἀπὸ τούδε, οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι· ἐρήμος 32 γάρ ἐστι ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος. Ἄλλὰ τὰδε μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων, φαμένων ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὸ Ἄμμωνος χρηστήριον, καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἑτεάρχῃ τῷ Ἀμμωνίων βασιλεῖ· καὶ κως ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νεῖλου, ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ οἶδε τὰς πηγὰς· καὶ τὸν Ἑτεάρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε παρ' 2 αὐτὸν Νασαμῶνας ἀνδρας. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο, ἔστι μὲν Λιβυκόν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶ 3 χώραν τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν. ἀπικομένους δὲ τοὺς Νασαμῶνας, καὶ εἰρωτεωμένους εἴ τι ἔχουσι πλέον λέγειν περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, φάναι, παρὰ σφίσι γενέσθαι ἀνδρῶν δυναστέων παῖδας ὑβριστάς· τοὺς ἄλλα τε μηχανᾶσθαι ἀνδρωθέντας περισσὰ, καὶ δὴ καὶ ἀποκληρῶσαι πέντε ἑωυτῶν, ὁψομένους τὰ ἐρήμα τῆς Λιβύης, 4 καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων. (Τῆς γὰρ Λιβύης τὰ μὲν κατὰ τὴν βορητὴν θάλασσαν, ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι μέχρι Σολόεντος ἄκρης, ἥ τελευταὶ τῆς Λιβύης, παρήκουσι παρὰ πᾶσαν Λίβυν, καὶ Λιβύων ἔθνεα πολλὰ, πλὴν ὅσον Ἕλληνες καὶ Φοίνικες ἔχουσι. 5 τὰ δὲ ὑπὲρ θαλάσσης τε καὶ τῶν ἐπὶ θάλασσαν κατηκόν-

των ἀνθρώπων, τὰ κατύπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατύπερθε τῆς θηριώδους, ψάμμος τέ ἐστι, καὶ ἄνδρος δεινῶς, καὶ ἐρήμος πάντων.) “Ἐκείνους ὧν τοὺς 8 νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων, ὕδασί τε καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους, ἰέναι τὰ πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκεομένης· ταύτην δὲ διεξελθόντας, εἰς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι· ἐκ δὲ ταύτης, τὴν ἐρήμον διεξιέναι, τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον· διεξελθόντας δὲ χῶρον 7 πολλὸν ψαμμώδεα, καὶ ἐν πολλῇσι ἡμέρησι, ἰδεῖν δὴ κοτε δένδρεα ἐν πεδίῳ πεφυκότα· καὶ σφεας προσελθόντας, ἀπτεσθαι τοῦ ἐπεόντος ἐπὶ τῶν δενδρέων καρποῦ. ἀπτομένοισι δὲ σφι ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς, μετρίων 8 ἐλάσσονας ἀνδρῶν, λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας· φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς ἐκείνων τοὺς Νασαμῶνας γινώσκειν, οὔτε τοὺς ἄγοντας τῶν Νασαμῶνων. ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι’ 9 ἐλέων μεγίστων, καὶ διεξελθόντας ταῦτα, ἀπικέσθαι εἰς πόλιν, ἐν τῇ ἅπαντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους, χρῶμα δὲ μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν 10 ποταμὸν μέγαν· ῥέειν δὲ ἀπὸ ἐσπέρης αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα· φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους.” Ὁ μὲν δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος εἰς τοῦτό 33 μοι δεδηλώσθω· πλὴν ὅτι “ἀπονοστήσαί τε ἔφασκε τοὺς Νασαμῶνας, ὥς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον· καὶ εἰς τοὺς οὔτοι ἀπίκοντο ἀνθρώπους, γόητας εἶναι πάντας.” Τὸν δὲ 2 δὴ ποταμὸν τοῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτεάρχος συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον· καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρέει. ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεῖλος, καὶ μέσσην τάμνων Λιβύην· καὶ (ὥς ἐγὼ συμβάλλομαι, τοῖσι ἐμφανέσι τὰ 3 μὴ γινωσκόμενα τεκμαιρόμενος) τῷ Ἰστρῷ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμάται. Ἰστρος τε γὰρ ποταμὸς ἀρξάμενος ἐκ 4 Κελτῶν καὶ Πυρήνης πόλιος, ῥέει μέσσην σχίζων τὴν

- 5 Εὐρώπην. οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσι ἔξω Ἑρακληῶν στηλέων·
 ὁμουνέουσι δὲ Κυνησίοισι, οἱ ἔσχατοι πρὸς δυσμέων
 6 οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικημένων. τελευταῖα δὲ ὁ
 Ἰστρος, ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου διὰ
 πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἰστρίῃν οἱ Μιλησίων οἰκέουσι
 84 ἀποικοι. Ὁ μὲν δὴ Ἰστρος, ῥέει γὰρ δι' οἰκευμένης,
 πρὸς πολλῶν γινώσκεται· περὶ δὲ τῶν τοῦ Νεῖλου
 πηγέων οὐδεὶς ἔχει λέγειν· ἀοίκητός τε γὰρ ἐστὶ καὶ
 2 ἐρήμος ἡ Λιβύη, δι' ἧς ῥέει. περὶ δὲ τοῦ ρεύματος αὐτοῦ,
 ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται.
 3 ἐκδιδοὶ δὲ ἐς Αἴγυπτον. ἡ δὲ Αἴγυπτος τῆς ὀρεινῆς Κιλι-
 κίης μάλιστά κη ἀντίη κέεται· ἐνθεῦτεν δὲ, ἐς Σινώπην
 τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πέντε ἡμερέων ἰθεία ὁδὸς
 εὐζώνῳ ἀνδρί· ἡ δὲ Σινώπη τῷ Ἰστρῷ ἐκδιδόντι ἐς
 4 θάλασσαν ἀντίον κέεται. οὕτω τὸν Νεῖλον δοκέω διὰ
 πάσης τῆς Λιβύης διεξιόντα ἐξισοῦσθαι τῷ Ἰστρῷ.
 Νεῖλου μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.
 35 Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον,
 ὅτι πλείστα θωυμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, καὶ ἔργα
 λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν· τούτων εἵνε-
 2 κα πλέω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ
 τῷ κατὰ σφέας ἐόντι ἑτεροίῳ, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἀλ-
 λοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ, τὰ πολλὰ πάντα
 ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποισι ἐστήσαντο ἥθεά τε καὶ
 3 νόμους. ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπη-
 λεύουσι· οἱ δὲ ἄνδρες, κατ' οἴκους ἐόντες, ὑφαίνουσι.
 ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι, ἄνω τὴν κρόκην ὠθέοντες,
 4 Αἰγύπτιοι δὲ, κάτω. τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν
 κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων· οὐ-
 ρέουσι, αἱ μὲν γυναῖκες, ὀρθαί· οἱ δὲ ἄνδρες, κατήμενοι.
 5 εὐμαρὲν χρέωνται ἐν τοῖσι οἴκοισι, ἐσθίουσι δὲ ἔξω ἐν

τῇσι ὁδοῖσι· ἐπιλέγοντες, ὥς τὰ μὲν αἰσχροῖα, ἀναγκαῖα δὲ, ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεῶν· τὰ δὲ μὴ αἰσχροῖα, ἀναφανδόν. ἱράται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε ἔρσηνος θεοῦ, οὔτε θηλέης· ἄνδρες δὲ, πάντων τε καὶ πασέων. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμία ἀνάγκη, μὴ βουλομένοισι· τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βουλομένησι. Οἱ ἱρέες θεῶν τῇ μὲν ἄλλῃ κομέουσι· 36 ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, ξυρεῦνται. τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κῆδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἱκνέεται· Αἰγύπτιοι δὲ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιῶσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖφ, τέως ἐξυρημένοι. τοῖσι μὲν ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς 8 θηρίων δίαίτα ἀποκέκριται· Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θηρίοισι ἢ δίαίτά ἐστι. ἀπὸ πυρέων καὶ κριθέων ὄλλοι 4 ζώουσι· Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζώην, ὄνειδος μέγιστόν ἐστι· ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζεῖας μετεξέτεροι καλέουσι. φυρῶσι 6 μὲν σταῖς τοῖσι ποσί· τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ, καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. τὰ αἰδοῖα ὄλλοι μὲν ἐῷσι ὥς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τούτων ἔμαθον· Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνονται. εἴματα, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο· τῶν δὲ γυναικῶν ἐν ἐκάστη. τῶν ἱστίων τοὺς κρίκους 7 καὶ κάλους, οἱ μὲν ἄλλοι ἔξωθεν προσδέουσι· Αἰγύπτιοι δὲ, ἔσωθεν. γράμματα γράφουσι καὶ λογιζονται ψή- 8 φοισι, Ἕλληνες μὲν, ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα· Αἰγύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ δεξιὰ ποιέειν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀριστερά. διφασίοισι δὲ 9 γράμμασι χρέωνται· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν, ἱρά· τὰ δὲ, δημοτικά καλεῖται.

Θεοσεβείες δὲ περισσῶς ἔοντες μάλιστα πάντων 37

2 ἀνθρώπων, νόμοισι τοιοίσιδε χρέωνται. Ἐκ χαλκῶν
 ποτηρίων πίνουσι, διασμέωντες ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην· οὐκ
 3 ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι,
 αἰεὶ νεόπλυτα· ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. τὰ τε αἰ-
 δοῖα περιτάμνονται καθαριότητος εἵνεκε· προτιμῶντες
 4 καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἱρέες ξυρεῦν-
 ται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθεῖρ,
 μήτε ἄλλο μυσαρὺν μηδὲν ἐγγίνηταί σφι θεραπεύουσι
 5 τοὺς θεοὺς. ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινέην μούνην,
 καὶ ὑποδήματα βύβλινα· ἄλλην δέ σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξε-
 6 στι λαβεῖν, οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. λούνται δὲ δις· τῆς
 7 ἡμέρης ἐκάστης ψυχρῷ, καὶ δις ἐκάστης νυκτός. ἄλλας τε
 8 θρησκίας ἐπιτελέουσι μυρίας, ὥς εἰπείν λόγῳ. πάσχουσι δὲ
 καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα. οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκηίων τρίβουσι,
 οὔτε δαπανέωνται· ἀλλὰ καὶ σιτία σφί ἐστι ἱρὰ πεσσό-
 μενα, καὶ κρεῶν βοέων καὶ χηνέων πλήθος τι ἐκάστω
 γίνεται πολλὸν, ἡμέρης ἐκάστης· δίδεται δέ σφι καὶ
 9 οἶνος ἀμπέλινος. ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι.
 κυάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπεύρουσι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώ-
 ρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἔψοντες
 10 πατέονται. οἱ δὲ δὴ ἱρέες οὐδὲ ὀρέοντες ἀνέχονται, νομί-
 11 ζοντες οὐ καθαρὸν μιν εἶναι ὄσπριον. ἱρᾶται δὲ οὐκ εἰς
 ἐκάστου τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοὶ, τῶν εἰς ἐστὶ ἀρχιέρεως·
 ἐπεὰν δέ τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίσταται.
 38 Τοὺς δὲ βούς τοὺς ἔρσενας τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομί-
 2 ζουσι, καὶ τούτου εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτοὺς ὧδε. τρίχα
 ἣν καὶ μίαν ἴδηται ἐπεοῦσαν μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι
 3 νομίζει. δίζηται δὲ ταῦτα ἐπὶ τούτῳ τεταγμένος τῶν τις
 ἱρέων, καὶ ὀρθοῦ ἐστεῶτος τοῦ κτήνεος καὶ ὑπτίου, καὶ
 τὴν γλῶσσαν ἐξειρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων
 4 σημηίων, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω. κατορᾷ δὲ καὶ

τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας. ἦν δ
 δὲ τούτων πάντων ἡ καθαρὸς, σημαίνεται βύβλω περι
 τὰ κέρα εἰλίσσων· καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλά-
 σας, ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον· καὶ οὕτω ἀπάγουσι.
 ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἡ ζημὴ ἐπικέεται. δοκι- 6
 μάζεται μὲν νυν τὸ κτήνος τρόπῳ τοιῷδε. Θυσίη 39
 δὲ σφί ἦδε κατέστηκε. ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον
 κτήνος πρὸς τὸν βωμόν, ὅκου ἂν θύωσι, πυρὴν καίουσι.
 ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱρητοῦ ἐπισπείσαντες, 2
 καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν, σφάζουσι· σφάξαντες δὲ,
 ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν. σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτήνεος 3
 δείρουσι· κεφαλῇ δὲ κείνῃ πολλὰ καταρησάμενοι, φέ-
 ρουσι, τοῖσι μὲν ἂν ἡ ἀγορὴ, καὶ Ἑλληνές σφίσι ἔωσι
 ἐπιδῆμιοι ἔμποροι, οἱ δὲ φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν, ἀπ' ὧν
 ἔδοντο· τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἑλληνες, οἱ δ' ἐκβάλ-
 λουσι ἐς τὸν ποταμόν. καταρέονται δὲ, τάδε λέγοντες, 4
 τῇσι κεφαλῇσι· “ εἴ τι μέλλοι ἡ σφίσι τοῖσι θύουσι, ἡ
 Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύ-
 την τραπέσθαι.” Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυο- 5
 μένων κτηνέων, καὶ τὴν ἐπίσπειςιν τοῦ οἶνου, πάντες Αἰγύ-
 πτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως ἐς πάντα τὰ
 ἱρά· καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου, οὐδὲ ἄλλου οὐδενὸς
 ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδεῖς. Ἡ 40
 δὲ δὴ ἐξαιρέσις τῶν ἱρῶν καὶ ἡ καῦσις ἄλλη περὶ ἄλλο
 ἱρόν σφί κατέστηκε. τὴν δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα
 ἡγνεται εἶναι, καὶ μεγίστην οἱ ὀρτὴν ἀνάγουσι, ταύτην
 ἔρχομαι ἐρέων. ἐπεὰν ἀποδείρῳσι τὸν βοῦν, κατενξά- 2
 μενοι, κοιλίην μὲν κεινὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχνα
 δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν πιμελὴν· σκέ-
 λεα δὲ ἀποτάμνουσι, καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην, καὶ τοὺς
 ὦμους τε καὶ τὸν τράχηλον. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τὸ 3

ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλᾷσι ἄρτων καθαρῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσταφίδος, καὶ σύκων, καὶ λιβανωτοῦ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. πλήσαντες δὲ τούτων, καταγίζουσι, ἔλαιον ἀφθονον καταχέοντες. προση-
 4 στεύσαντες δὲ, θύουσι. καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνται, δαίτα προτίθενται τὰ ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.

- 41 Τοὺς μὲν νυν καθαροὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς
 μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι· τὰς δὲ θηλέας
 2 οὐ σφι ἔξεστι θύειν, ἀλλὰ ἱραὶ εἰσι τῆς Ἰσίου. τὸ
 γὰρ τῆς Ἰσίου ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆιον, βούκερῶν ἐστι,
 κατώπερ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι· καὶ τὰς βοῦς τὰς
 θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων
 3 πάντων μάλιστα μακρῶ. τῶν εἵνεκα οὗτ' ἀνὴρ Αἰγύ-
 πτιος, οὔτε γυνή, ἀνδρα Ἕλληνα φιλήσειε ἂν τῷ στό-
 ματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἕλληνος χρήσεται, οὐδ'
 ὀβελοῖσι, οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατε-
 4 μημένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ γεύσεται. θάπτουσι δὲ
 τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς, τρόπον τόνδε. τὰς μὲν θηλέας
 ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιῶσι· τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι
 ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαστείοις, τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ
 5 καὶ ἀμφοτέρω ὑπερέχοντα, σημηΐου εἵνεκεν. ἐπεὰν δὲ
 σαπῇ, καὶ προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς
 ἐκάστην πόλιν βάρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλυμένης
 6 νήσου. ἡ δ' ἔστι μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς
 7 εἰσὶ σχοῖνοι ἐννέα. ἐν ταύτῃ ὧν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ
 ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί· ἐκ τῆς δὲ αἰ βάρις
 παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὀστέα τῶν βοῶν, οἶνομα
 τῇ πόλει Ἀτάρβηχιν· ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱρὸν ἅγιον
 8 ὕδρυνται. ἐκ ταύτης τῆς πόλιος πλανέονται πολλοὶ ἄλλοι
 ἐς ἄλλας πόλεις· ἀγορεύσαντες δὲ τὰ ὀστέα, ἀπάγουσι

καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χῶρον πάντες. κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι θ
 βουσι καὶ τᾶλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα· καὶ
 γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι νενομοθέτηται· κτείνουσι γὰρ
 δὴ οὐδὲ ταῦτα. Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θηβαίεος 42
 ἴδρυνται ἱρὸν, ἢ νομοῦ τοῦ Θηβαίου εἰσὶ, οὗτοι μὲν νυν
 πάντες οἷων ἀπεχόμενοι, αἶγας θύουσι. θεοὺς γὰρ δὴ οὐ 2
 τοὺς αὐτοὺς ἅπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβονται, πλην
 Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος, τὸν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι·
 τούτους δὲ ὁμοίως ἅπαντες σέβονται. ὅσοι δὲ τοῦ Μέν- 3
 δητος ἔκتهται ἱρὸν, ἢ νομοῦ τοῦ Μενδησίου εἰσὶ, οὗτοι
 δὲ αἰγῶν ἀπεχόμενοι, οἷς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νυν, καὶ 4
 ὅσοι διὰ τούτους οἷων ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέγουσι τὸν
 νόμον τόνδε σφι τεθῆναι· “Ἡρακλέα θελῆσαι πάντως
 ἰδέσθαι τὸν Δία, καὶ τὸν οὐκ ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ.
 τέλος δὲ, ἐπεὶ τε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία 5
 μηχανήσασθαι, κριὼν ἐκδείραντα, προέχεσθαι τε τὴν
 κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ, καὶ ἐνδύντα τὸ νάκος,
 οὕτω οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι.” Ἀπὸ τούτου κριοπρόσωπον 6
 τοῦ Διὸς τῷγαλμα ποιεῦσι Αἰγύπτιοι· ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίων,
 Ἀμμώνιοι, ἐόντες Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἄποικοι,
 καὶ φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες. δοκέειν δ’ 7
 ἐμοὶ, καὶ τὸ ὄνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφι τὴν ἐπω-
 νυμίην ἐποιήσαντο· Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν
 Δία. τοὺς δὲ κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι, ἀλλ’ εἰσὶ σφι 8
 ἱροὶ διὰ τοῦτο. μῆ δὲ ἡμέρῃ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ὀρτῇ τοῦ
 Διὸς, κριὼν ἓνα κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες, κατὰ
 τὸν αὐτὸ ἐνδύνουσι τῷγαλμα τοῦ Διὸς, καὶ ἔπειτα ἄλλο
 ἄγαλμα Ἡρακλέος προσάγουσι πρὸς αὐτό. ταῦτα δὲ 9
 ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸν ἱρὸν ἅπαντες τὸν
 κριὸν, καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ θάπτουσι αὐτόν.

Ἡρακλέος δὲ πέρι τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα, ὅτι 43

- 2 εἴη τῶν δυνάδεκα θεῶν. τοῦ ἐτέρου δὲ περί Ἡρακλέος, τὸν
 Ἕλληνες οἶδασι, οὐδαμῇ Αἰγύπτου ἐδυνάσθην ἀκούσαι.
 3 καὶ μὴν ὅτι γε οὐ παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον τὸ οὖνομα τοῦ
 Ἡρακλέος Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ Ἕλληνες μᾶλλον παρ'
 Αἰγυπτίων, καὶ Ἑλλήνων οὗτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφιτρύ-
 ωνος γόνῳ τοῦνομα Ἡρακλέα, πολλά μοι καὶ ἄλλα τεκ-
 μήριά ἐστι τοῦτο οὕτω ἔχειν, ἐν δὲ καὶ τόδε, ὅτι τε τοῦ
 Ἡρακλέος τούτου οἱ γονεές ἀμφότεροι ἦσαν, Ἀμφιτρώων
 καὶ Ἀλκμήνη, γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ
 διότι Αἰγύπτιοι οὔτε Ποσειδέωνος οὔτε Διοσκούρων τὰ
 οὐνόματά φασι εἶδέναι, οὐδέ σφι θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι
 4 ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχαται. καὶ μὴν εἴ γε παρ' Ἑλλή-
 νων ἔλαβον οὖνομά τευ δαίμονος, τούτων οὐκ ἦκιστα
 ἀλλὰ μάλιστα ἐμελλον μνήμην ἔξειν, εἴπερ καὶ τότε
 ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν Ἑλλήνων τινὲς ναυτίλοι·
 ὥς ἔλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρέει, ὥστε τούτων ἂν
 καὶ μᾶλλον τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπιστέατο Αἰγύπτιοι
 5 ἢ τοῦ Ἡρακλέος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖός ἐστι θεὸς Αἰγυ-
 πτίοισι Ἡρακλῆς· ὥς δὲ αὐτοὶ λέγουσι, ἕτεά ἐστι ἑπτα-
 κισχίλια καὶ μύρια ἐς Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεὶ τε ἐκ
 τῶν ὀκτὼ θεῶν οἱ δυνάδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα
 44 ἓνα νομίζουσι. Καὶ θέλων δὲ τούτων περί σαφές
 τι εἶδέναι ἐξ ὧν οἶόν τε ἦν, ἔπλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς
 Φοινίκης, πυνθανόμενος αὐτόθι εἶναι ἱρὸν Ἡρακλέος
 ἁγίον· καὶ ἴδον πλουσίως κατεσκευασμένον ἄλλοισι τε
 πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στήλαι δύο, ἡ
 μὲν, χρυσοῦ ἀπέφθον· ἡ δὲ, σμαράγδου λίθου, λάμπον-
 τες τὰς νύκτας μέγαθος. ἐς λόγους δὲ ἔλθων τοῖσι
 ἱρεῦσι τοῦ θεοῦ εἰρόμην ὁκόσος χρόνος εἴη ἐξ οὗ σφι τὸ
 2 ἱρὸν ἱδρυται. εὗρον δὲ οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἕλλησι συμ-
 φερομένους. ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ οἰκίζομένη καὶ τὸ

ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἰδρυθῆναι· εἶναι δὲ ἔτεα ἀφ' οὗ Τύρον
 οἰκέουσι, τριηκόσια καὶ δισχίλια. εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ 8
 ἄλλο ἱρὸν Ἑρακλέος, ἐπωνυμίην ἔχοντες θασίου εἶναι.
 ἀπικόμην δὲ καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὖρον ἱρὸν Ἑρακλέος 4
 ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ κατ' Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλώ-
 σαντες, Θάσον ἔκτισαν· καὶ ταῦτα καὶ πέντε γενεῇσι
 ἀνδρῶν πρότερά ἐστι ἢ τὸν Ἀμφιτρύωνος Ἑρακλέα ἐν
 τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι. Τὰ μὲν νυν ἱστορημένα δηλοῖ 8
 σαφέως παλαιὸν θεὸν τὸν Ἑρακλέα εἶναι. καὶ δοκέουσι 8
 δὲ μοι οὗτοι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιέειν, οἱ διὰ Ἑρά-
 κλεια ἰδρυσάμενοι ἔκتهται· καὶ τῷ μὲν, ὡς ἀθανάτῳ,
 Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπωνυμίην, θύουσι· τῷ δὲ ἐτέρῳ, ὡς ἡρώϊ
 ἐναγίζουσι. Λέγουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀνεπισκέ- 45
 πτως οἱ Ἕλληνες. εὐήθης δὲ αὐτῶν καὶ οὗδε ὁ μῦθος ἐστι,
 τὸν περὶ τοῦ Ἑρακλέος λέγουσι· ὡς “ αὐτὸν ἀπικόμενον
 ἐς Αἴγυπτον στέψαντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον
 ὡς θύσοντες τῷ Διὶ τὸν δὲ, τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν·
 ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν
 τραπόμενον, πάντας σφέας καταφονεῦσαι.” Ἐμοὶ μὲν 2
 νυν δοκέουσι, ταῦτα λέγοντες, τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ
 τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες. τοῖσι γὰρ 8
 οὐδὲ κτήνεα ὅσῃ θύειν ἐστὶ, χωρὶς ὧν, καὶ ἐρσένων βοῶν
 καὶ μόσχων, ὅσοι ἂν καθαροὶ ἦωσι, καὶ χηνέων, κῶς ἂν
 οὗτοι ἀνθρώπους θύοιεν; ἔτι δὲ ἓνα εἶναι τὸν Ἑρακλέα, 4
 καὶ ἔτι ἄνθρωπον, ὡς δὴ φησι, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς
 μυριάδας φονεῦσαι; Καὶ περὶ μὲν τούτων τοσαῦτα ἡμῖν
 εἰποῦσι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμέ-
 νεια εἶη.

Τὰς δὲ δὴ αἶγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ 46
 θύουσι Αἰγυπτίων οἱ εἰρημένοι. τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν
 λογίζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι· τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τού-

2 τους, προτέρους τῶν δώδεκα θεῶν φάσι γενέσθαι. γρά-
 φουσί τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλμα-
 τοποιοὶ τοῦ Πανὸς τῷ γαλμα, κατάπερ Ἕλληνες, αἰγο-
 πρόσωπον καὶ τραγοσκελέα· οὐ τι τοιοῦτον νομίζοντες
 3 εἶναι μιν, ἀλλ' ὁμοῖον τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι. ὅτεν δὲ
 εἶνεκα τοιοῦτον γράφουσι αὐτὸν, οὐ μοι ἡδιὸν ἐστὶ
 4 λέγειν. σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἶγας οἱ Μενδησίοι,
 καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, καὶ τούτων οἱ
 αἰπόλοι τιμὰς μέζοντας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα,
 ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος μέγα παντὶ τῷ Μενδησίῳ
 5 νομῷ τίθεται. καλέσται δὲ ὁ τε τράγος καὶ ὁ Πὰν Αἰγυ-
 πτιστὶ, Μένδης. ἐγένετο δ' ἐν τῷ νομῷ τούτῳ ἐπ' ἐμεῦ
 τοῦτο τὸ τέρας· γυναικὶ τράγος ἐμίσγητο ἀναφανδόν.
 47 τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο. Ὑν δὲ Αἰγύ-
 πτιοι μαρὸν ἡγνῆται θηρίον εἶναι, καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις
 ψαύσῃ αὐτῶν παριῶν ὑὸς αὐτοῖσι ἱματίοισι, ἀπ' ὧν
 ἔβαψε ἑωυτὸν, βὰς ἐπὶ τὸν ποταμόν· τοῦτο δὲ, οἱ συβῶ-
 ται, ὄντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, ἐς ἱρὸν οὐδὲν τῶν ἐν
 Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μῦνοι πάντων· οὐδέ σφι ἐκδίδο-
 σθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει, οὐδ' ἄγεσθαι ἐξ αὐτῶν·
 ἀλλ' ἐκδίδονται τε οἱ συβῶται καὶ ἄγονται ἐξ ἀλλήλων.
 2 τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι θεοῖσι θύειν ὧς οὐ δικαιοῦσι
 Αἰγύπτιοι· Σελήνῃ δὲ καὶ Διονύσῳ μῦνοισι, τοῦ αὐτοῦ
 χρόνου, τῇ αὐτῇ πανσελήνῃ, τοὺς ὧς θύσαντες, πατέον-
 3 ται τῶν κρεῶν. διότι δὲ τοὺς ὧς ἐν μὲν τῇσι ἄλλησι
 ὀρθῇσι ἀπεστυγήκασι, ἐν δὲ ταύτῃ θύουσι, ἔστι μὲν
 λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος· ἐμοὶ μέντοι
 4 ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι. θυσίῃ δὲ
 ἥδε τῶν ὧν τῇ Σελήνῃ ποιέεται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν
 ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεὶς ὁμοῦ,
 κατ' ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήνεος τῇ πιμελῇ τῇ περὶ

τὴν νηδὺν γινομένη· καὶ ἔπειτα καταγίξει πυρί. τὰ δὲ 8
 ἄλλα κρέα σιτέονται ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἱρὰ
 θύσωσι· ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ οὐκ ἂν ἔτι γευσαίαιτο. οἱ δὲ 8
 πέννητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείης βίου σταιτίνας πλάσαντες
 ὕς, καὶ ὀπτήσαντες ταύτας, θύουσι. Τῷ δὲ Διονύσῳ, 48
 τῆς ὀρτῆς τῇ δορπίῃ, χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας
 ἕκαστος, διδοῖ ἀποφέρεσθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδο-
 μένῳ τῶν συβωτέων. τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὀρτὴν τῷ 2
 Διονύσῳ οἱ Αἰγύπτιοι, πλὴν χορῶν, κατὰ ταῦτά σχεδὸν
 πάντα Ἑλλησι. ἀντὶ δὲ φαλλῶν, ἄλλα σφί ἐστι ἐξευ- 3
 ρημένα ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ
 περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον, οὐ
 πολλῷ τέφ' ἔλασσον ἐὼν τοῦ ἄλλου σώματος. προηγέεται 4
 δὲ αὐλός· αἱ δὲ ἔπονται αἰείδουσai τὸν Διόνυσον. διότι 5
 δὲ μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινεῖ μοῦνον τοῦ σώμα-
 τος, ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ἱρὸς λεγόμενος. Ἦδη 49
 ὦν δοκέει μοι Μελάμπους ὁ Ἀμυθέωνος τῆς θυσίης
 ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαῆς, ἀλλ' ἔμπειρος. Ἑλλησι γὰρ δὴ 2
 Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε
 οὔνομα, καὶ τὴν θυσίην, καὶ τὴν πομπὴν τοῦ φαλλοῦ.
 ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον ἔφηνε· ἀλλ' 3
 οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφιστὰι μεζόνως ἐξέφηναν. τὸν 4
 δ' ὦν φαλλὸν τὸν τῷ Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους
 ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος· καὶ ἀπὸ τούτου μαθόντες ποιεῦσι
 τὰ ποιεῦσι Ἑλληνες. Ἐγὼ μὲν νῦν φημι Μελάμποδα 5
 γενόμενον ἄνδρα σοφὸν, μαντικὴν τε ἐωυτῷ συστήσαι,
 καὶ πυθόμενον ἀπ' Αἰγύπτου, ἄλλα τε πολλὰ ἐσηγήσα-
 σθαι Ἑλλησι, καὶ τὰ περὶ τὸν Διόνυσον, ὀλίγα αὐτῶν
 παραλλάξαντα. οὐ γὰρ δὴ συμπεσείην γε φήσω τά τε ἐν 6
 Αἰγύπτῳ ποιούμενα τῷ θεῷ, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἑλλησι
 ὁμότροπα γὰρ ἂν ἦν τοῖσι Ἑλλησι, καὶ οὐ νεωστὶ ἐσαγ-

7 μένα. οὐ μὴν οὐδὲ φήσω ὅπως Αἰγύπτιοι παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον ἢ τοῦτο, ἢ ἄλλο κού τι νόμαιον. πυθέσθαι δέ μοι δοκείε μάλιστα Μελάμπους τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κάδμου τε τοῦ Τυρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ἀπικομένων ἐς τὴν νῦν Βοιωτίην καλεομένην χώραν.

- 50 Σχεδὸν δὲ καὶ πάντα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐλήλυθε ἐς τὴν Ἑλλάδα. διότι μὲν γὰρ ἐκ τῶν βαρβάρων ἦκει, πυρθανόμενος οὕτω εὐρίσκω ἑὸν· 2δοκέω δ' ὦν μάλιστα ἀπ' Αἰγύπτου ἀπίχθαι. ὅτι γὰρ δὴ μὴ Ποσειδέωνος, καὶ Διοσκούρων, ὥς καὶ πρότερόν μοι ταῦτα εἴρηται, καὶ Ἡρῆς, καὶ Ἰστίης, καὶ Θέμιος, καὶ Χαρίτων, καὶ Νηρηίδων, τῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυ- 3πτίοις αἰεὶ κοτε τὰ οὐνόματά ἐστι ἐν τῇ χώρῃ. λέγω δὴ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι. τῶν δὲ οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δέ μοι δοκεύουσι ὑπὸ Πελασγῶν ὀνομασθῆναι, πλὴν Ποσειδέωνος. τοῦτον δὲ 4τὸν θεὸν παρὰ Λιβύων ἐπύθοντο. οὐδαμοὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ποσειδέωνος οὐνομα ἔκτηνται, εἰ μὴ Λίβυες· καὶ τιμέωσι τὸν θεὸν τοῦτον αἰεὶ. νομίζουσι δ' ὦν Αἰγύπτιοι οὐδ' 51 ἥρωσι οὐδέν. Ταῦτα μὲν νῦν, καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις τὰ ἐγὼ φράσω, Ἕλληνας ἀπ' Αἰγυπτίων νενομί- κασι. τοῦ δὲ Ἑρμέω τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα ποιεῦντες, οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν· πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι 2 παραλαβόντες, παρὰ δὲ τούτων ὄλλοι. Ἀθηναίοις γὰρ, ἤδη τηνικαῦτα ἐς Ἑλλήνας τελέουσι, Πελασγοὶ σύννοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ· ὅθεν περ καὶ Ἕλληνες 3 ἥρξαντο νομισθῆναι. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύ- ηται, τὰ Σαμοθρήικες ἐπιτελέουσι παραλαβόντες παρὰ 4 Πελασγῶν, οὗτος ὦν ἡρ οἶδε τὸ λέγω. τὴν γὰρ Σαμο- θρήικην οἶκεον πρότερον Πελασγοὶ οὗτοι, οἱ περ Ἀθηναί-

οἱσι σύνοικοι ἐγένοντο, καὶ παρὰ τούτων Σαμοθρήικες τὰ ὄργια παραλαμβάνουσι. ὀρθὰ ὦν ἔχειν τὰ αἰδοῖα 5 τὰγάλατα τοῦ Ἑρμέω, Ἀθηναῖοι πρῶτοι Ἑλλήνων, μαθόντες παρὰ Πελασγῶν, ἐποίησαντο. οἱ δὲ Πελασγοὶ 6 ἰρόν τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθρήικῃ μυστηρίοισι δεδῆλωται. Ἔθυον δὲ 52 πάντα πρότερον οἱ Πελασγοὶ θεοῖσι ἐπευχόμενοι, ὡς ἐγὼ ἐν Δωδώνῃ οἶδα ἀκούσας· ἐπωνυμίην δὲ οὐδ' οὐνομα ἐποיעύντο οὐδενὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἀκηκέεσάν κω. θεοὺς δὲ προσωνόμασάν σφεας ἀπὸ τοῦ τοιούτου, ὅτι 2 κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα καὶ πάσας νομὰς εἶχον. ἔπειτεν δὲ, χρόνου πολλοῦ διεξελθόντος, ἐπύθοντο ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀπικόμενα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν τῶν ἄλλων, Διονύσου δὲ ὕστερον πολλῶ ἐπύθοντο. καὶ 3 μετὰ χρόνον ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων ἐν Δωδώνῃ· τὸ γὰρ δὴ μαντήϊον τοῦτο νενόμισται ἀρχαιοτάτον τῶν ἐν Ἑλλησι χρηστηρίων εἶναι, καὶ ἦν τὸν χρόνον τοῦτον μῦνον. ἐπεὶ ὦν ἐχρηστηριάζοντο ἐν τῇ 4 Δωδώνῃ οἱ Πελασγοὶ “εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἤκοντα” ἀνείλε τὸ μαντήϊον “χρᾶσθαι.” ἀπὸ μὲν δὴ τούτου τοῦ χρόνου ἔθυον, τοῖσι 5 οὐνόμασι τῶν θεῶν χρεώμενοι. παρὰ δὲ Πελασγῶν Ἕλληνες ἐξεδέξαντο ὕστερον. Ἐνθεν δὲ ἐγένετο 53 ἕκαστος τῶν θεῶν, εἴ τε δ' αἰεὶ ἦσαν πάντες, ὁκοιοί τε τινες τὰ εἶδεα, οὐκ ἠπιστέατο μέχρι οὐ πρῶην τε καὶ χθές, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλίκην 2 τετρακοσίοις ἔτεσι δοκέω μεν πρεσβυτέρους γενέσθαι, καὶ οὐ πλέοσι. οὗτοι δὲ εἰσι οἱ ποιήσαντες 3 θεογονίην Ἑλλησι, καὶ τοῖσι θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες, καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας διελόντες, καὶ εἶδεα αὐτῶν σημήναντες. οἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι 4

τούτων τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι, ὕστερον, ἐμοί γε δοκέειν,
 5 ἐγένοντο τούτων. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἱ Δωδωνίδες ἱρήϊαι
 λέγουσι· τὰ δὲ ὕστερα, τὰ ἐς Ἡσίοδόν τε καὶ Ὀμηρον
 ἔχοντα, ἐγὼ λέγω.

54 Χρηστηρίων δὲ πέρι, τοῦ τε ἐν Ἑλλησι, καὶ τοῦ
 2 ἐν Λιβύῃ, τόνδε Αἰγύπτιοι λόγον λέγουσι. ἔφασαν οἱ
 ἱρέες τοῦ Θηβαίους Διὸς “ δύο γυναῖκας ἱρήϊας ἐκ Θη-
 βέων ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων· καὶ τὴν μὲν αὐτέων
 πυθέσθαι ἐς Λιβύην πρηθεῖσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἑλλη-
 νας· ταύτας δὲ τὰς γυναῖκας εἶναι τὰς ἰδρυσαμένας τὰ
 8 μαντήϊα πρῶτας ἐν τοῖσι εἰρημένοισι ἔθνεσι.” Εἰρομέ-
 νου δέ μεν, ὁκόθεν οὕτω ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγουσι,
 ἔφασαν πρὸς ταῦτα, “ ζήτησιν μεγάλην ἀπὸ σφέων
 γενέσθαι τῶν γυναικῶν τουτέων· καὶ ἀνευρεῖν μὲν σφεας
 οὐ δυνατοὶ γενέσθαι· πυθέσθαι δὲ ὕστερον ταῦτα περὶ
 55 αὐτέων τάπερ δὴ ἔλεγον.” Ταῦτα μὲν νυν τῶν ἐν

Θήβησι ἱρέων ἤκουον· τάδε δὲ Δωδωναίων φασὶ αἱ
 προμάντιες· “ Δύο πελειάδας μελαίνας ἐκ Θηβέων τῶν
 Αἰγυπτίεων ἀναπταμένας, τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην,
 2 τὴν δὲ παρὰ σφέας ἀπικέσθαι. ἰζομένην δέ μιν ἐπὶ
 φηγόν, αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηῇ, ὥς χρεὼν εἶη
 8 μαντήϊον αὐτόθι Διὸς γενέσθαι. καὶ αὐτοὺς ὑπολαβεῖν
 θεῖον εἶναι τὸ ἐπαγγελλόμενον αὐτοῖσι, καὶ σφεας ἐκ
 4 τούτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας οἰχομένην πε-
 λειάδα λέγουσι Ἀμμωνος χρηστήριον κελεύσαι τοὺς
 6 Λίβυας ποιεῖν.” ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Διὸς. Δωδωναίων
 δὲ αἱ ἱρήϊαι, τῶν τῇ πρεσβυτάτῃ οὐνομα ἦν Προμένεια,
 τῇ δὲ μετὰ ταύτην, Τιμαρέτῃ, τῇ δὲ νεωτάτῃ, Νικάνδρῃ,
 6 ἔλεγον ταῦτα. συνωμολόγεον δέ σφι καὶ οἱ ἄλλοι Δω-
 56 δωναῖοι οἱ περὶ τὸ ἱρόν. Ἐγὼ δ' ἔχω περὶ αὐτέων
 γνῶμην τήνδε. εἰ ἀληθές οἱ Φοίνικες ἐξήγαγον τὰς

ἱρὰς γυναῖκας, καὶ τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο, δοκέει ἐμοὶ ἡ γυνὴ αὕτη τῆς νῦν Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελασγίης καλευμένης τῆς αὐτῆς ταύτης, πρηθῆναι ἐς Θεσπρωτοῦς· ἔπειτα δουλεύουσα αὐτόθι, ἰδρύσασθαι ὑπὸ φηγῷ πεφυκυῖῃ Διὸς ἱρόν· ὥσπερ ἦν οἶκος, ἀμφιπολεύουσαν ἐν Θήβησι ἱρόν Διὸς, ἔνθα ἀπρίκετο, ἐνθαῦτα μνήμην αὐτοῦ ἔχειν. ἐκ δὲ τούτου, χρηστήριον κατηγήσατο, ἐπεὶ τε συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν. φάναι δὲ οἱ ἀδελφεὴν ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων, ὑπ' ὧν καὶ αὕτη ἐπρήθη. Πελειάδες δέ μοι δοκεύουσι κληθῆναι πρὸς 57 Δωδωναίων ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν· ἐδόκεον δὲ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον τὴν πελειάδα ἀνθρωπηῇ φωνῇ αὐδάξασθαι λέγουσι, ἐπεὶ τε συνετά σφι ἡῦδα ἡ γυνή· ἔως δὲ ἐβαρβάριζε, ὄρνιθος τρόπον ἐδόκεέ σφι φθέγγεσθαι. ἐπεὶ τέφ τρόπῳ 8 ἂν πελειάς γε ἀνθρωπηῇ φωνῇ φθέγγαιτο; μέλαιναν δὲ λέγοντες εἶναι τὴν πελειάδα, σημαίνουσι ὅτι Αἰγυπτίῃ ἡ γυνὴ ἦν. Ἡ δὲ μαντιῇ ἥ τε ἐν Θήβησι τῇσι Αἰγυπτίῃσι καὶ ἐν Δωδώνῃ, παραπλήσιαι ἀλλήλησι τυγχάνουσι ἐοῦσαι. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἱρῶν ἡ μαντικὴ ἀπ' Αἰγύπτου ἀπιγμένη.

Πανηγύρις δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς πρῶτοι 58 τοὶ ἀνθρώπων Αἰγύπτιοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι· καὶ παρὰ τούτων Ἕλληνες μεμαθήκασιν. τεκμήριον δέ μοι τούτου, τόδε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ πολλοῦ τευ χρόνου ποιέμεναι· αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν. Πανηγυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐκ ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πανηγύρις δὲ συχνάς. μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα ἐς Βού- 2 βαστιν πόλιν, τῇ Ἀρτέμιδι. δεύτερα ἐς Βούσιριν πόλιν, 8 τῇ Ἴσι· ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ πόλει ἐστὶ μέγιστον Ἴσιος

- ἰρόν. ἰδρυται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῷ
 Δέλτα. Ἴσις δὲ ἐστὶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν Δη-
 μήτηρ. τρίτα δ' ἐς Σάιν πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ πανηγυρί-
 ζουσι· τέταρτα δὲ, ἐς Ἡλιούπολιν τῷ Ἡλίῳ· πέμπτα
 δὲ, ἐς Βουτουῦν πόλιν τῇ Λητοῖ· ἕκτα δὲ, ἐς Πάπρημιν
 60 πόλιν τῷ Ἄρει. Ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν
 1 ἐπεὶ ἀν κομίζονται, ποιεῦσι τοιάδε. πλείουςί τε γὰρ δὴ
 2 ἄμα ἄνδρες γυναῖξι, καὶ πολλόν τι πλῆθος ἐκατέρων ἐν
 3 ἐκάστη βάρι. αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν κρόταλα ἔχου-
 σαι κροταλίζουσι, οἱ δὲ αὐλέουσι, κατὰ πάντα τὸν πλόον·
 4 αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες αἰεῖδουσι, καὶ τὰς χεῖρας
 5 κροτέουσι. ἐπεὶ δὲ πλείοντες κατὰ τινα πόλιν ἄλλην
 γίνονται, ἐγχρίψαντες τὴν βάρην τῇ γῇ, ποιεῦσι τοιάδε.
 6 αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν ποιεῦσι τάπερ εἶρηκα· αἱ δὲ
 7 τωθάξουσι, βοῶσαι, τὰς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γυναῖκας· αἱ
 8 δ' ὀρχέονται· αἱ δ' ἀνασύρονται ἀνιστάμεναι. ταῦτα πα-
 ρὰ πᾶσαν πόλιν παραποταμὴν ποιεῦσι. ἐπεὶ δὲ ἀπί-
 κωνται ἐς τὴν Βούβαστιν, ὀρτάξουσι, μεγάλας ἀνάγοντες
 9 θυσίας· καὶ οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμοῦται πλέον ἐν τῇ
 1 ὀρτῇ ταύτῃ ἢ ἐν τῷ ἅπαντι ἐμαυτῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. συμ-
 φοιτέωσι δὲ, ὃ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι, πλὴν παιδίων,
 καὶ ἐς ἐβδομήκοντα μυριάδας, ὥς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι.
 61 ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ ποιεῖται. Ἐν δὲ Βουσίρι πόλι
 ὥς ἀνάγουσι τῇ Ἴσι τὴν ὀρτὴν, εἴρηται πρότερόν μοι.
 2 τύπτονται μὲν γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυσίην πάντες καὶ πᾶ-
 3 σαι, μυριάδες κάρτα πολλαὶ ἀνθρώπων. τὸν δὲ τύπον-
 4 ται, οὗ μοι ὁσιόν ἐστι λέγειν. ὅσοι δὲ Καρῶν εἰσὶ ἐν
 Αἰγύπτῳ οἰκέοντες, οὗτοι δὲ τοσοῦτ' ἔτι πλέω ποιεῦσι
 5 τούτων, ὅσῳ καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρησι· καὶ
 6 τούτῳ εἰσὶ δῆλοι ὅτι εἰσὶ ξεῖνοι καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι.
 62 Ἐς Σάιν δὲ πόλιν ἐπεὶ ἀν συλλεχθέωσι τῇσι θυσίῃσι,

ἐν τινι νυκτὶ λύχνα καίουσιν πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ
 τὰ δώματα κύκλῳ. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα
 ἀλὸς καὶ ἐλαίου· ἐπιπολῆς δὲ ἔπεςτι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον.
 καὶ τοῦτο καίεται παννύχιον· καὶ τῇ ὀρτῇ ὄνομα κέεται 2
 Δυχνοκαΐη. οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν 3
 πανήγυριν ταύτην, φυλάσσοντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης,
 καίουσιν καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα· καὶ οὕτω οὐκ ἐν
 Σαῖ μούνῃ καίεται, ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. ὅτε 4
 δὲ εἴνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἣ νύξ αὕτη, ἔστι ἱρὸς
 περὶ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος. Ἔς δὲ Ἡλίου πόλιν 63
 καὶ Βουτοῦν θυσίας μούνας ἐπιτελεύουσι φοιτέοντες. ἐν
 δὲ Παπρήμῃ θυσίας μὲν καὶ ἱρὰ, κατὰπερ καὶ τῇ ἄλλῃ,
 ποιεῦσι. εὗτ' ἂν δὲ γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, ὀλίγοι 2
 μὲν τινες τῶν ἱρέων περὶ τῷγαλμα πεπονέαται· οἱ δὲ
 πολλοὶ αὐτῶν, ξύλων κορύνας ἔχοντες, ἐστᾶσι τοῦ ἱεροῦ
 ἐν τῇ ἐσοδῷ· ἄλλοι δὲ εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, πλεῖνες
 χιλίων ἀνδρῶν, ἕκαστοι ἔχοντες ξύλα καὶ οὗτοι, ἐπὶ τὰ
 ἕτερα ἀλῆες ἐστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα, ἐὼν ἐν νηφὶ μικρῷ 3
 ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ, προεκκομίζουσι τῇ προτεραίῃ
 εἰς ἄλλο οἶκημα ἱρόν. οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τῷγαλμα 4
 λελειμμένοι, ἔλκουσι τετράκυκλον ἄμαξαν, ἄγουσαν τὸν
 νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηφὶ ἐνεὸν ἄγαλμα. οἱ δὲ οὐκ ἐῷσι, 5
 ἐν τοῖσι προφυλαίοισι ἐστεῶτες, ἐσιέναι· οἱ δὲ εὐχωλι-
 μαῖοι, τιμωρέοντες τῇ θεῷ, παίουσι αὐτοὺς ἀλεξόμενοι.
 ἐνθαῦτα μάχῃ ξύλοισι καρτερὴ γίνεται· κεφαλὰς τε συν- 6
 ἀράσσονται, καὶ ὡς ἐγὼ δοκέω, πολλοὶ καὶ ἀποθνή-
 σκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων· οὐ μέντοι οἳ γε Αἰγύπτιοι
 ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα. Τὴν δὲ πανήγυριν 64
 ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ οἱ ἐπιχώριοι. οἰκέειν ἐν
 τῷ ἱρῷ τούτῳ τοῦ Ἄρεος τὴν μητέρα· καὶ τὸν Ἄρεα
 ἀπότροφον γενόμενον, ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον, ἐθέλοντα

τῇ μητρὶ συμμίξαι· καὶ τοὺς προπόλους τῆς μητρὸς, οἷα οὐκ ὀπωπώτας αὐτὸν πρότερον, οὐ περιορᾶν παριέναι, ἀλλ' ἀπερύκειν· τὸν δ' ἐξ ἄλλης πόλιος ἀγαγόμενον ἀνθρώπους, τοὺς τε προπόλους τρηχέως περισπείν, καὶ 2 ἐσελθεῖν παρὰ τὴν μητέρα. ἀπὸ τούτου τῷ Ἀρεῖ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀρτῇ νενομικέναι φασί.

8 Καὶ τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναῖξιν ἐν ἱροῖσι, μηδὲ αἰλούτους ἀπὸ γυναικῶν ἐς ἱρὰ ἐσιέναι, οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρη- 4 σκεύσαντες. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται ἐν ἱροῖσι· καὶ ἀπὸ γυναικῶν ἀνιστάμενοι, αἰλουτοὶ ἐσέρχονται ἐς ἱρόν· νομίζοντες ἀνθρώπους εἶναι κατὰπερ τὰ ἄλλα κτήνεα. 6 καὶ γὰρ τὰ ἄλλα κτήνεα ὁρᾶν καὶ ὀρνίθων γένεα ὀχευόμενα ἔν τε τοῖσι νηοῖσι τῶν θεῶν καὶ ἐν τοῖσι τεμένεσιν. 8 εἰ δὲ εἶναι τῷ θεῷ τοῦτο μὴ φίλον, οὐκ ἂν οὐδὲ τὰ κτήνεα ποιέειν. οὗτοι μὲν νυν τοιαῦτα ἐπιλέγοντες, ποι- 7 εὔσει ἐμοί γε οὐκ ἄρεστά. Αἰγύπτιοι δὲ θρησκειοῦσι περισσῶς τὰ τε ἄλλα περὶ τὰ ἱρὰ, καὶ δὴ καὶ τάδε.

65 Ἐοῦσα ἡ Αἴγυπτος ὁμοῦρος τῇ Λιβύῃ, οὐ μάλα θη- 2 ριώδης ἐστί. τὰ δὲ ἔόντα σφιν ἅπαντα ἱρὰ νενόμισται· καὶ τὰ μὲν, σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι· τὰ δὲ, 8 οὐ. τῶν δὲ εἵνεκεν ἀνεῖται τὰ ἱρὰ εἰ λέγοιμι, καταβαίην ἂν τῷ λόγῳ ἐς τὰ θεῖα πρήγματα, τὰ ἐγὼ φεύγω μά- λιστα ἀπηγέεσθαι. τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπιψαύσας, 4 ἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος εἶπον. Νόμος δὲ ἐστὶ περὶ τῶν θηρίων ὧδε ἔχων. μελεδωνοὶ ἀποδεδέχεται τῆς τρο- φῆς χωρὶς ἐκάστων, καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι τῶν Αἰγυ- 6 πτίων, τῶν παῖς παρὰ πατρός ἐκδέκεται τὴν τιμὴν. οἱ δὲ ἐν τῇσι πόλεσι ἕκαστοι εὐχὰς τάσδε σφιν ἀποτελέ- 7 ονσι· εὐχόμενοι τῷ θεῷ τοῦ ἂν ᾗ τὸ θηρίον, ξυροῦντες τῶν παιδίων ἢ πᾶσαν τὴν κεφαλὴν, ἢ τὸ ἡμισυ, ἢ τὸ

τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς, ἰστᾶσι σταθμῶ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας· τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, τοῦτο τῇ μελεδωνῶ τῶν θηρίων διδοῖ. ἢ δ' ἀντ' αὐτοῦ τάμνουσα ἰχθῦς, πα- 6
 ρέχει βορὴν τοῖσι θηρίοις· τροφή μὲν δὴ αὐτοῖσι τοιαύτη ἀποδέδεκται. Τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τούτων ἀποκτείνῃ, ἦν μὲν ἐκὼν, θάνατος ἢ ζημίη· ἦν δὲ ἀέκων, ἀποτίνει ζημίην τὴν ἂν οἱ ἱρέες τάξωνται. ὅς δ' ἂν ἴβιν ἢ ἴρηκα ἀποκτείνῃ, ἦν τε ἐκὼν, ἦν τε ἀέκων, τεθνάναι ἀνάγκη.

Πολλῶν δὲ ἐόντων ὁμοτρόφων τοῖσι 66
 ἀνθρώποισι θηρίων, πολλῶ ἂν ἔτι πλέω ἐγίνετο, εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς αἰελοῦρους τοιάδε. Ἐπεὰν τέκωσι αἱ 2
 θήλειαι, οὐκέτι φοιτεύουσι παρὰ τοὺς ἔρσενας· οἱ δὲ, διζήμενοι μίσγεσθαι αὐτῇσι, οὐκ ἔχουσι. πρὸς ὧν ταῦτα σοφίζονται τάδε· ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν θηλέων καὶ ὑπαι-
 ρεόμενοι τὰ τέκνα, κτείνουσι. κτείναντες μέντοι, οὐ 8
 πατέονται. αἱ δὲ, στερισκόμεναι τῶν τέκνων, ἄλλων δὲ ἐπιθυμέουσαι, οὕτω δὴ ἀπικνέονται παρὰ τοὺς ἔρσενας· φιλότεκνον δὲ τὸ θηρίον. πυρκαϊῆς δὲ γενομένης, θεῖα 4
 πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους. οἱ μὲν γὰρ 8
 Αἰγύπτιοι διαστάντες φυλακὰς ἔχουσι τῶν αἰελοῦρων, ἀμελήσαντες σβεννύναι τὸ καιόμενον· οἱ δὲ αἰέλουροι, διαδύοντες καὶ ὑπερθρώσκοντες τοὺς ἀνθρώπους, ἐσάλ-
 λονται ἐς τὸ πῦρ. ταῦτα δὲ γινόμενα, πένθεα μεγάλα 6
 τοὺς Αἰγυπτίους καταλαμβάνει. ἐν ὁτέοις δ' ἂν οἰκίοις 7
 αἰελοῦρους ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, οἱ ἐνοικέοντες πάντες ξυρέονται τὰς ὀφρύας μούνας· παρ' ὁτέοις δ'
 ἂν κύων, πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν. Ἄπα- 67

γονται δὲ οἱ αἰέλουροι ἀποθανόντες ἐς ἱρὰς στέγας, ἔνθα θάπτονται ταριχευθέντες ἐν Βουβάστι πόλι. τὰς δὲ 2
 κύνας ἐν τῇ ἐωυτῶν ἕκαστοι πόλι θάπτουσι ἐν ἱρῇσι θήκησι. ὥς δὲ αὐτῶς τῇσι κυσὶ οἱ ἰχνευταὶ θάπτονται. 8

τὰς δὲ μυγαλὰς καὶ τοὺς ἱρηκας ἀπάγουσι εἰς Βουτουῦν
 4 πόλιν· τὰς δὲ ἱβίς εἰς Ἑρμέω πόλιν. τὰς δὲ ἄρκτους,
 εἰούσας σπανίας, καὶ τοὺς λύκους, οὐ πολλῶ τέφ ἐόντας
 ἀλωπέκων μέζοντας, αὐτοῦ θάπτουσι τῇ ἂν εὐρεθέωσι
 κείμενοι.

- 68 Τῶν δὲ κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε. τοὺς χειμε-
 2 ριωτάτους μῆνας τέσσερας ἐσθίει οὐδέν. ἐὼν δὲ τετρά-
 πουν, χερσαῖον καὶ λιμναῖον ἐστί· τίκτει μὲν γὰρ ὡὰ ἐν
 γῇ, καὶ ἐκλέπει, καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρίβει ἐν
 τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ· θερμότε-
 ρον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς τε αἰθρίας καὶ τῆς δρόσου.
 8 πάντων δὲ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θηητῶν, τοῦτο ἐξ ἐλαχίστου
 μέγιστον γίνεται. τὰ μὲν γὰρ ὡὰ, χηνέων οὐ πολλῶ
 μέζονα τίκτει· καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον τοῦ ὡοῦ
 γίνεται· αὐξανόμενος δὲ, γίνεται καὶ εἰς ἑπτακαίδεκα
 4 πῆχους, καὶ μέζων ἐτι. ἔχει δὲ ὀφθαλμοὺς μὲν ὕδς,
 ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, κατὰ λόγον τοῦ
 6 σώματος. γλῶσσαν δὲ μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσεν· οὐδὲ
 τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μοῦνον θηρίων
 τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. ἔχει δὲ καὶ ὄνυχας
 καρτεροὺς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν, ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ σώ-
 6 του. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ ὀξυδερκέστα-
 τον. ἅτε δὴ ὢν ἐν ὕδατι δίαιταν ποιούμενον, τὸ στόμα
 7 ἐνδοθεν φορέει πᾶν μεστὸν βδελλέων. τὰ μὲν δὴ ἄλλα
 ὄρνεα καὶ θηρία φεύγει μιν· ὁ δὲ τροχίλος εἰρηναῖός ἐστι
 8 ἐστὶ, ἅτε ὠφελεόμενος πρὸς αὐτοῦ. ἐπεὶ γὰρ εἰς τὴν
 γῆν ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἔπειτα χάσῃ
 (ἐώθει γὰρ τοῦτο ὡς ἐπίπαν ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον,) ἐν-
 θαῦτα ὁ τροχίλος ἐσθύνων εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, κατα-
 πίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ, ὠφελεύμενος ἡδεται, καὶ οὐδέν
 69 σίνεται τὸν τροχίλον. Τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυ-

πτίων ἱροί εἰσι οἱ κροκόδειλοι· τοῖσι δ' οὐ, ἀλλ' ἄτε πολεμίους περιέπουσι. οἱ δὲ περί τε Θήβας καὶ τὴν Μοῖριος λίμνην οἰκέοντες, καὶ κάρτα ἤγηνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι τρέφουσι κροκό- 2 δειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῖθεα· ἀρτήματά τε λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὦτα ἐνθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τοὺς προσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ ἱρήϊα, καὶ περιέποντες ὥς κάλλιστα ζῶντας, ἀποθανόν- τας δὲ ταριχεύοντες θάπτουσι ἐν ἱρήσι θήκησι. οἱ δὲ 3 περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκέοντες, καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς, οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. Καλέονται δὲ οὐ κροκόδειλοι, 4 ἀλλὰ χάμψαι. κροκοδείλους δὲ Ἴωνες ὠνόμασαν, εἰκά- ζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἱμασιῇσι. Ἄγραι δέ 70 σφεων παλλαὶ κατεστέασι, καὶ παντοῖαι· ἥ δ' ὦν ἐμοί γε δοκέει ἀξιοτάτη ἀπηγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. ἐπεὰν νῶτον υἱὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζῶην, ταύτην τύπτει. ἐπακούσας δὲ τῆς 2 φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται κατὰ τὴν φωνήν· ἐντυχὼν δὲ τῷ νώτῳ, καταπίνει· οἱ δὲ ἔλκουσι. ἐπεὰν δὲ ἐξελ- 3 κυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ θηρευτῆς πηλῷ κατ' ὦν ἐπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας, κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειροῦται· μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο, σὺν πόνῳ. Οἱ δὲ ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ 71 μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροί εἰσι, τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυ- πτίοισι οὐκ ἱροί. φύσιν δὲ παρέχονται ἰδέης τοιήνδε· 2 τετράπουν ἐστὶ, δίχηλον, ὅπλαϊ βοδός, σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου, χαυλιόδοντας φαῖνον, οὐρὴν ἵππου καὶ φω- νήν· μέγαθος, ὅσον τε βοῦς ὁ μέγιστος· τὸ δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω δὴ τι παχύ ἐστι, ὥστε αὐτοῦ γενομένου,

- 72 ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ. Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ ποταμῷ, τὰς ἱρὰς ἡγῆνται εἶναι. νομίζουσι δὲ καὶ πάντων ἰχθύων τὸν καλούμενον λεπιδωτὸν ἱρὸν εἶναι, καὶ τὴν ἔγχελυν. ἱρούς δὲ τούτους τοῦ Νεῖλου φασὶ εἶναι· καὶ τῶν ὀρνίθων τοὺς χηναλώπεκας.
- 73 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ ὄνομα φοίνιξ· ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ· καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι, διὰ ἐτέων (ὥς Ἑλλιονπολίται λέγουσι) πεντακοσίων. φοιτᾶν δὲ τότε φασὶ, ἐπεὰν οἱ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ. ἔστι δὲ, εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσόσδε καὶ τοιόσδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ, ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος, καὶ τὸ μέγαθος. Τοῦτον δὲ λέγουσι μηχανᾶσθαι τάδε, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες· ἐξ Ἀραβίης ὁρμεώμενον, ἐς τὸ ἱρὸν τοῦ Ἑλλίου κομίζειν τὸν πατέρα, ἐν σμύρνῃ ἐμπλάσσουντα, καὶ θάπτειν ἐν τοῦ Ἑλλίου τῷ ἱρῷ. κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον, τῆς σμύρνης ὥδον πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν· μετὰ δὲ, πειραῖσθαι αὐτὸ φορέοντα· ἐπεὰν δὲ ἀποπειρηθῇ, οὕτω δὴ κοιλήναντα τὸ ὥδον, τὸν πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντιθέναι, σμύρνη δὲ ἄλλη ἐμπλάσσειν τοῦτο κατ' ὃ τι τοῦ ὥου ἐγκοιλήνας ἐνέθηκε τὸν πατέρα· ἐσκεμμένου δὲ τοῦ πατρὸς, γίνεσθαι τῷ αὐτῷ βάρους· ἐμπλάσαντα δὲ, κομίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἑλλίου τὸ ἱρὸν. ταῦτα μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιέειν.
- 74 Εἰσὶ δὲ περὶ Θήβας ἱροὶ ὄφεις, ἀνθρώπων οὐδαμῶς δηλήμονες· οἱ μεγάθεϊ ἔοντες μικροὶ, δύο κέρα φορέουσι, πεφυκότα ἐξ ἄκρης τῆς κεφαλῆς. τοὺς θάπτουσι ἀποθανόντας ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Διὸς· τούτου γὰρ
- 75 σφεας τοῦ θεοῦ φασὶ εἶναι ἱρούς. Ἔστι δὲ χῶρος τῆς Ἀραβίης, κατὰ Βουτοῦν πόλιν μάλιστα κη κείμενος·

καὶ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθον, πυνθανόμενος περὶ τῶν
 πτερωτῶν ὀφίων. ἀπικόμενος δὲ, εἶδον ὅστέα ὀφίων 2
 καὶ ἀκάνθας, πλήθει μὲν ἀδύνατα ἀπηγήσασθαι· σωροὶ
 δὲ ἦσαν ἀκανθέων καὶ μεγάλοι, καὶ ὑποδεέστεροι, καὶ
 ἐλάσσονες ἔτι τούτων· πολλοὶ δὲ ἦσαν οὗτοι. ἔστι δὲ 3
 ὁ χώρος οὗτος, ἐν τῷ αἰ ἀκανθαὶ κατακεχύαται, τοιόσδε
 τις· ἐσβολὴ ἐξ οὐρέων στεινῶν ἐς πεδίον μέγα· τὸ δὲ
 πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ. λόγος δέ 4
 ἔστι, ἅμα τῷ ἔαρι πτερωτοὺς ὄφεις ἐκ τῆς Ἀραβίης
 πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου· τὰς δὲ ἴβις τὰς ὄρνιθας ἀπαν-
 τώσας ἐς τὴν ἐσβολὴν ταύτης τῆς χώρας, οὐ παριέναι
 τοὺς ὄφεις, ἀλλὰ κατακτείνειν. καὶ τὴν ἴβιν διὰ τοῦτο 5
 τὸ ἔργον τετιμῆσθαι λέγουσι Ἀράβιοι μέγας πρὸς
 Αἰγυπτίων· ὁμολογέουσιν δὲ καὶ Αἰγύπτιοι διὰ ταῦτα
 τιμᾶν τὰς ὄρνιθας ταύτας. Εἶδος δὲ τῆς μὲν ἴβιος 76
 τόδε. μέλαινα δεινῶς πᾶσα, σκέλεα δὲ φορέει γεράνου,
 πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, μέγας ὅσον
 κρέξ. τῶν μὲν δὴ μελαινέων, τῶν μαχομένων πρὸς τοὺς 2
 ὄφεις, ἦδε ἰδέη. τῶν δ' ἐν ποσὶ μᾶλλον εἰλευμένων τοῖσι
 ἀνθρώποισι· (διξαὶ γὰρ δὴ εἰσι αἱ ἴβιες·) ψιλὴ τὴν
 κεφαλὴν, καὶ τὴν δειρὴν πᾶσαν· λευκὴ πτεροῖσι, πλὴν
 κεφαλῆς καὶ τοῦ αὐχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερύγων καὶ
 τοῦ πυγαίου ἄκρου· ταῦτα δὲ τὰ εἶπον πάντα, μέλαινά
 ἔστι δεινῶς· σκέλεα δὲ καὶ πρόσωπον, ἐμφερὴς τῇ ἐτέρῃ.
 τοῦ δὲ ὄφις ἡ μορφή, οἷα περ τῶν ὕδρων. πτίλα δὲ οὐκ
 πτερωτὰ φορέει, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι
 μάλιστα κη ἐμφερέστατα. Τοσαῦτα μὲν θηρίων πέρι
 ἱρῶν εἰρήσθω.

Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων, οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομέ- 77
 νην Αἶγυπτον οἰκεῖουσιν, μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπα-
 σκέοντες μάλιστα, λογιώτατοί εἰσι μακρῷ τῶν ἐγὼ ἐς

- 2 διάπειραν ἀπικόμην. Τρόφῳ δὲ ζῆς τοιῷδε διαχρέωνται. Συρμαίζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἐκάστου, ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγίειν καὶ κλύσμασι, νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς νοῦσους τοῖσι ἀνθρώποισι
3 γίνεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι μετὰ Δίβνας ὑγιεινέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρέων (δοκέειν
4 ἐμοὶ) εἶνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουνσι αἱ ὥραι. ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, τῶν τε ἄλλων πάντων, καὶ δὴ καὶ τῶν ὥρέων
5 μάλιστα. Ἄρτοφάγουσι δὲ, ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι. οἶνῳ δ' ἐκ κριθέων πεποιημένῳ διαχρέωνται· οὐ γὰρ σφί εἰσι ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. ἰχθύων δὲ τοὺς μὲν, πρὸς ἥλιον αὐήναι-
6 τες, ὠμούς σιτέονται· τοὺς δὲ, ἐξ ἁλμῆς τεταριχευμένους. ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὄρτυγας, καὶ τὰς νήσους, καὶ τὰ σμικρὰ τῶν ὀρνιθίων, ὠμὰ σιτέονται, προταριχεύσαντες.
7 τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἢ ὀρνίθων ἢ ἰχθύων ἐστὶ σφί ἐχόμενα, χωρὶς ἢ ὁκόσοι σφί ἱροὶ ἀποδεδέχεται, τοὺς λοιποὺς
78 ὀπτοὺς καὶ ἐφθοὺς σιτέονται. Ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι, τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτῶν, ἐπεὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον πεποιημένον, μεμιμημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ γραφῇ καὶ ἔργῳ, μέγαθος ὅσον τε πάντῃ πηχυαῖον, ἢ δίπηχυν· δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ τῶν συμποτέων, λέγει· “Ἐς τοῦτον ὀρέων, πίνε τε καὶ τέρπευ· ἔσσαι γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος.” Ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῦσι.
- 79 Πατρίοισι δὲ χρεώμενοι νόμοισι, ἄλλον οὐδένα ἐπι-
2 κτέωνται. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα, καὶ δὴ καὶ ἀεισμα ἐν ἐστὶ, Δίνος, ὅσπερ ἐν τε Φοινίκῃ αἰοιδιμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ, καὶ ἄλλῃ· κατὰ μέντοι ἔθνεα οὐνομα ἔχει, συμφέρεται δὲ αὐτὸς εἶναι τὸν οἱ Ἕλληνες Δίον

ονομάζοντες αείδουσι. ὥστε πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀπο- 3
 θωυμάζειν με τῶν περὶ Αἴγυπτον ἐόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ
 τὸν Λίνον ὁκόθεν ἔλαβον· φαίνονται δὲ αἰεὶ κοτε τοῦτον
 αείδοντες. ἔστι δὲ Αἰγυπτιστὶ ὁ Λίνος καλούμενος 4
 Μανέρως. ἔφασαν δὲ μιν Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασι- 5
 λεύσαντος Αἰγύπτου παῖδα μουννογενέα γενέσθαι· ἀποθα-
 νόντα δ' αὐτὸν ἄνθρωπον, θρήνοισι τούτοις ὑπ' Αἰγυπτίων
 τιμηθῆναι· καὶ αἰοιδὴν τε ταύτην πρώτην καὶ μούνην
 σφίσι γενέσθαι. Συμφέρονται δὲ καὶ τότε ἄλλο 80
 Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μούνοισι Λακεδαιμονίοισι. οἱ νεώ- 2
 τεροι αὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες, εἴκουσι
 τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται· καὶ ἐπιούσι, ἐξ ἔδρης ὑπανι-
 στέαται. Τότε μέντοι ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι 3
 συμφέρονται· ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι
 ὁδοῖσι, προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν
 χεῖρα. Ἐνδεδύκασι δὲ κιθῶνας λινέους, περὶ τὰ 81
 σκέλεα θυσανωτοὺς, οὓς καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ τού-
 τοισι δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι. οὐ 2
 μέντοι ἔς γε τὰ ἱρὰ ἐσφέρεται εἰρίνεα, οὐδὲ συγκαταθά-
 πτεται σφι· οὐ γὰρ ὁσιον. ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι 3
 Ὀρφικοῖσι καλεομένοις καὶ Βακχικοῖσι, ἐοῦσι δὲ Αἰγυ-
 πτίοισι, καὶ Πυθαγορείοισι. οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀργίων 4
 μετέχοντα ὁσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοισι εἴμασι θαφθῆναι. ἔστι
 δὲ περὶ αὐτῶν ἱρὸς λόγος λεγόμενος.

Καὶ τάδε ἄλλα Αἰγυπτίοισι ἐστι ἐξευρημένα· μείς 82
 τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη θεῶν ὅτεν ἐστί· καὶ τῇ ἑκάστος
 ἡμέρῃ γενόμενος, ὁτέοισι ἐγκυρήσει, καὶ ὅκως τελευτήσει,
 καὶ ὁκοῖός τις ἔσται. καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐν 2
 ποιήσει γενόμενοι ἐχρήσαντο. Τέρατά τε πλέω σφι
 ἀνεύρηται ἢ τοῖσι ἄλλοισι ἅπασι ἀνθρώποισι. γενομένου 3
 γὰρ τέρατος, φυλάσσουνσι γραφόμενοι τῷποβαῖνον· καὶ

ἦν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ τῶντὸ
83 νομίζουσι ἀποβήσεσθαι. Μαντική δὲ αὐτοῖσι ᾧδε

διακέεται. ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκέεται ἡ τέχνη,
2 τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροισι. καὶ γὰρ Ἡρακλέος μαντήϊον
αὐτόθι ἐστὶ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀρτέ-
μιδος, καὶ Ἄρεος, καὶ Διός· καὶ ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ
ἄγονται πάντων τῶν μαντήϊων, Λητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι
3 ἐστί. οὐ μέντοι αἱ γε μαντήϊαί σφι κατὰ τῶντὸ ἐστᾶσι,

84 ἀλλὰ διάφοροί εἰσι. Ἡ δὲ ἱητρικὴ κατὰ τὰδε σφι
δέδασται. μῆς νούσου ἕκαστος ἱητρός ἐστι, καὶ οὐ πλε-
2 ὄνων. πάντα δ' ἱητρῶν ἐστὶ πλέα. οἱ μὲν γὰρ, ὀφθαλμῶν
ἱητροὶ κατεστέασι· οἱ δὲ, κεφαλῆς· οἱ δὲ, ὀδόντων· οἱ δὲ,
τῶν κατὰ νηδύν· οἱ δὲ, τῶν ἀφανέων νούσων.

85 Θρήνηοι δὲ καὶ ταφαὶ σφεων, εἰσὶ αἶδε. τοῖσι ἂν
ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκῆϊων ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος
ἦ, τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκῆϊων τούτων κατ'
ᾧ ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον.

2 καίπειτα ἐν τοῖσι οἰκίοισι λιπούσαι τὸν νεκρὸν, αὐταὶ
ἀνὰ τὴν πόλιν στρωφόμεναι, τύπτονται ἐπεζωσμένοι, καὶ
φαίνουσαι τοὺς μαζούς· σὺν δὲ σφι αἱ προσήκουσαι

3 πᾶσαι. ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι

4 καὶ οὗτοι. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν ταρί-

86 χευσιν κομίζουσι. Εἰσὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέα-

2 ται, καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. οὗτοι ἐπεὰν σφι κομισθῇ
νεκρὸς, δεικνύασι τοῖσι κομίσασι παραδείγματα νεκρῶν
ξύλινα, τῇ γραφῇ μεμιμημένα. καὶ τὴν μὲν σπουδαιο-
τάτην αὐτέων φασὶ εἶναι, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι τὸ σὺ-
3 νομα ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ὀνομάζειν. τὴν δὲ δευτέρην
δεικνύασι ὑποδεεστέραν τε ταύτης καὶ εὐτελεστέραν· τὴν
δὲ τρίτην, εὐτελεστάτην. φράσαντες δὲ, πυνθάνονται
παρ' αὐτῶν κατὰ ἣν τινα βούλονται σφι σκευασθῆναι

τὸν νεκρόν. οἱ μὲν δὴ ἐκποδῶν, μισθῷ ὁμολογήσαντες, 4
ἀπαλλάσσονται· οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι ἐν οἰκήμασι, ὧδε
τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι. πρῶτα μὲν σκολιῷ σι- 5
δῆρῳ διὰ τῶν μυξωτήρων ἐξάγουσι τὸν ἐγκέφαλον, τὰ
μὲν αὐτοῦ οὕτω ἐξάγοντες, τὰ δὲ ἐγχεύοντες φάρμακα,
μετὰ δὲ, λίθῳ Δίθιοπικῷ ὀξέϊ παρασχίσαντες παρὰ τὴν 6
λαπάρην, ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν· ἐκκαθήραντες
δὲ αὐτὴν, καὶ διηθήσαντες οἶνῳ φοινικίῳ, αὐτὶς διη-
θέουσι θυμῆμασι τετριμμένοισι. ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρ- 7
νης ἀκηράτου τετριμμένης, καὶ κασίης, καὶ τῶν ἄλλων
θυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, συρράπτουσι
ὀπίσω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ταριχεύουσι λίτρῳ, κρύ- 8
ψαντες ἡμέρας ἐβδομήκοντα· πλεῖνας δὲ τουτέων οὐκ
ἔξεστι ταριχεύειν. ἐπεὰν δὲ παρέλθωσι αἱ ἐβδομήκοντα, 9
λούσαντες τὸν νεκρόν, κατελίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα
σινδόνης βυσσίης τελαμῶσι κατατετμημένοισι, ὑπο-
χρίοντες τῷ κόμμι, τῷ δὲ ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέων-
ται Αἰγύπτιοι. ἐνθεύτεν δὲ παραδεξάμενοί μιν οἱ προσ- 10
ήκοντες, ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα· ποιη-
σάμενοι δὲ, ἐσεργνῶσι τὸν νεκρόν· καὶ κατακληίσαντες
οὕτω, θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ, ἱστάντες ὀρθὸν
πρὸς τοίχον. οὕτω μὲν τοὺς τὰ πολυτελέστατα σκευά-
ζουσι νεκρούς. Τοὺς δὲ τὰ μέσα βουλομένους, τὴν 87
δὲ πολυτελεῆν φεύγοντας, σκευάζουσι ὧδε. ἐπεὰν τοὺς 2
κλυστήρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινο-
μένου, ἐν ὧν ἔπλησαν τοῦ νεκροῦ τὴν κοιλίην, οὔτε
ἀναταμόντες αὐτὸν, οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδὺν, κατὰ δὲ
τὴν ἔδρην ἐσηθήσαντες· καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς
ὀπίσω ὁδοῦ, ταριχεύουσι τὰς προκειμένας ἡμέρας· τῇ 8
δὲ τελευταίῃ ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, τὴν
ἐσῆκαν πρότερον· ἡ δὲ ἔχει τοσαύτην δύναμιν, ὥστε

- ἄμα ἔωυτῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχχνα κατατετηκότα
 ἐξάγει· τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατῆκει· καὶ δὴ
 λείπεται τοῦ νεκροῦ τὸ δέσμα μόνον, καὶ τὰ ὀστέα.
 4 ἔπειαν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἀπ' ὧν ἔδωκαν οὕτω τὸν νε-
 88 κρὸν, οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες. Ἡ δὲ τρίτη ταρί-
 χευσίς ἐστι ἥδε, ἣ τοὺς χρήμασι ἀσθενεστέρους σκευ-
 ἀζει. συρμαίῃ διηθήσαντες τὴν κοιλίην, ταριχεύουσι τὰς
 ἐβδομήκοντα ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἀπ' ὧν ἔδωκαν ἀποφέ-
 89 ρεσθαι. Τὰς δὲ γυναῖκας τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν,
 ἐπεὶ τελευτήσωσι, οὐ παραντικά διδοῦσι ταριχεύειν,
 οὐδὲ ὅσαι ἂν ᾧσι εὐειδέες κάρτα καὶ λόγου πλεῖνος
 γυναῖκες· ἀλλ' ἐπεὶ τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται, οὐ-
 2 τω παραδιδούσι τοῖσι ταριχεύουσι. τοῦτο δὲ ποιέουσι
 οὕτω τοῦδε εἵνεκεν, ἵνα μὴ σφί οἱ ταριχευταὶ μίσγωνται
 3 τῇσι γυναιξί. λαμβθῆναι γάρ τινά φασι μισγόμενον
 νεκρῷ προσφάτῳ γυναικός· κατεῖπαι δὲ τὸν ὁμότεχνον.
 90 Ὅς δ' ἂν ἡ αὐτῶν Αἰγυπτίων, ἢ ξείνων ὁμοίως, ὑπὸ
 κροκοδείλου ἀρπαχθεῖς ἢ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ φαίνη-
 ται τεθνηὼς, κατ' ἣν ἂν πόλιν ἐξενειχθῇ, τούτους πᾶσα
 ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν, καὶ περιστείλαντας
 2 ὥς κάλλιστα, θάψαι ἐν ἱρῇσι θήκησι. οὐδὲ ψαῦσαι
 ἔξεστι αὐτοῦ ἄλλον οὐδένα, οὔτε τῶν προσηκόντων, οὔτε
 τῶν φίλων· ἀλλὰ μιν οἱ ἱερεῖς αὐτοὶ οἱ τοῦ Νείλου, ἅτε
 πλέον τι ἢ ἀνθρώπου νεκρὸν, χειραπτάζοντες θάπτουσι.
 91 Ἑλληνικοῖσι δὲ νομαίοισι φεύγουσι χρᾶσθαι· τὸ δὲ
 σύμπαν εἰπεῖν, μὴδ' ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνθρώ-
 πων νομαίοισι. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Αἰγύπτιοι οὕτω τοῦτο
 2 φυλάσσουσι. ἔστι δὲ Χέμμις πόλις μεγάλη νομοῦ τοῦ
 Θηβαϊκοῦ, ἐγγὺς Νέης πόλιος. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐστὶ
 Περσέος τοῦ Δανάης ἱρὸν τετράγωνον· περίξ δὲ αὐτοῦ
 φοίνικες πεφύκασι· τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ λίθινά ἐστι,

κάρτα μεγάλα· ἐπὶ δὲ αὐτοῖσι ἀνδριάντες δύο ἐστᾶσι
 λίθινοι μεγάλοι. ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηὸς 3
 τε ἔνι, καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ ἐνέστηκε τοῦ Περσέος. οὗτοι 4
 οἱ Χερμῖται λέγουσι τὸν Περσέα πολλάκι μὲν ἀνὰ τὴν
 γῆν φαίνεσθαι σφί, πολλάκι δὲ ἔσω τοῦ ἱεροῦ. στανδά-
 λιών τε αὐτοῦ πεφορημένον εὐρίσκεσθαι, ἐὼν τὸ μέγαθος
 δίπηχυ· τὸ ἐπεὰν φανῇ, εὐθηνέειν ἅπασαν Αἴγυπτον.
 ταῦτα μὲν λέγουσι. ποιεῦσι δὲ τάδε Ἑλληνικὰ τῷ Περ- 5
 σεῖ· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα·
 παρέχοντες ἄεθλα, κτήνεα καὶ χλαίνας καὶ δέρματα. εἰ- 6
 ρομένου δέ μιν ὅ τι σφί μούνοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπι-
 φαίνεσθαι, καὶ ὅ τι κερωρίδαται Αἰγυπτίων τῶν ἄλλων,
 ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέντες, ἔφασαν “ τὸν Περσέα ἐκ τῆς
 ἐωυτῶν πόλιος γεγονέναι· τὸν γὰρ Δαναὸν καὶ τὸν Λυγ-
 κέα, ὄντας Χερμῖτας, ἐκπλῶσαι ἐς τὴν Ἑλλάδα.” ἀπὸ 7
 δὲ τούτων γενεηλογέοντες, κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα.
 “ ἀπικόμενον δὲ αὐτὸν ἐς Αἴγυπτον, κατ’ αἰτίην τὴν καὶ 8
 Ἑλλήνες λέγουσι, οἷσοντα ἐκ Λιβύης τὴν Γοργοῦς κε-
 φαλήν ἔφασαν, ἔλθειν καὶ παρὰ σφέας, καὶ ἀναγνῶναι
 τοὺς συγγενέας πάντας· ἐκμεμαθηκότα δέ μιν ἀπικέσθαι
 ἐς Αἴγυπτον τὸ τῆς Χέρμμιος οὐνομα, πεπυσμένον παρὰ
 τῆς μητρός· ἀγῶνα δὲ οἱ γυμνικὸν, αὐτοῦ κελεύσαντος,
 ἐπιτελεῖν.”

Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατύπερθε τῶν ἐλέων οἰκέοντες 92
 Αἰγύπτιοι νομίζουσι. οἱ δὲ δὴ ἐν τοῖσι ἔλεσι κατοί- 2
 κημένοι, τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοισι χρέωνται τοῖσι καὶ
 οἱ ἄλλοι Αἰγύπτιοι· καὶ τὰ ἄλλα, καὶ γυναικὶ μὴ ἕκα-
 στος αὐτῶν συνοικεῖ, κατάπερ Ἑλλήνες. Ἀτὰρ πρὸς 3
 εὐτελείῃν τῶν σιτίων τάδε σφί ἄλλα ἐξεύρηται. ἐπεὰν 4
 πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ,
 φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, τὰ Αἰγύπτιοι καλέουσι

λωτόν· ταῦτα ἐπεὰν δρέψωσι, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον·
 καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ τοῦ μέσου τοῦ λωτοῦ τῇ μήκῳι ἐὼν
 ἐμφερές, πτίσαντες, ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτοὺς
 5 πυρί. ἔστι δὲ καὶ ἡ ρίζα τοῦ λωτοῦ τούτου ἐδωδίμη,
 καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, ἐὼν στρογγύλον, μέγαθος κατὰ
 6 μῆλον. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥόδοισι ἐμφερέα, ἐν
 τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα· ἐξ ὧν ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ
 κάλυκι παραφυσομένη ἐκ τῆς ρίζης γίνεται, κηρίφ σφηκῶν
 7 ἰδέην ὁμοιότατον. ἐν τούτῳ τρωκτὰ ὅσον τε πυρὴν ἐλαίης
 ἐγγίνεται συχνά. τρώγεται δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὔα.
 8 Τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην, ἐπεὰν ἀνασπά-
 σωσι ἐκ τῶν ἐλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες, ἐς
 ἄλλο τι τράπουσι· τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ
 9 πῆχυν, τρώγουσι, καὶ πωλέουσι. οἱ δὲ ἄν καὶ κάρτα
 βούλονται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι, ἐν κλιβάνῳ δια-
 10 φακέϊ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι. οἱ δὲ τινες αὐτῶν
 ζῶσι ἀπὸ τῶν ἰχθύων μούνων· τοὺς ἐπεὰν λάβωσι, καὶ
 ἐξέλωσι τὴν κοιλίην, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον, καὶ ἔπειτα
 αὐοὺς ἐόντας σιτέονται.

93 Οἱ δὲ ἰχθύες οἱ ἀγελαῖοι, ἐν μὲν τοῖσι ποταμοῖσι
 οὐ μάλα γίνονται· τρεφόμενοι δὲ ἐν τῇσι λίμνῃσι, τοιάδε
 2 ποιεῦσι. ἐπεὰν σφεας ἐσίῃ οἷστρος κυίσκεσθαι, ἀγελη-
 δὸν ἐκπλώουσι ἐς τὴν θάλασσαν. ἡγέονται δὲ οἱ ἔρσενες,
 ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ· αἱ δὲ, ἐπόμεναι ἀνακάπτουσι,
 3 καὶ ἐξ αὐτοῦ κυίσκονται. ἐπεὰν δὲ πλήρεις γένωνται ἐν
 τῇ θαλάσῃ, ἀναπλώουσι ὀπίσω ἐς ἡθεα τὰ ἐμυτῶν
 4 ἕκαστοι. ἡγέονται μέντοι γε οὐκέτι οἱ αὐτοὶ, ἀλλὰ τῶν
 θηλέων γίνεται ἡ ἡγεμονία. ἡγεύμεναι δὲ ἀγεληδόν,
 ποιεῦσι οἷόν περ ἐποίεν οἱ ἔρσενες· τῶν γὰρ ὧν
 ἀπορραίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, οἱ δὲ ἔρσενες
 5 καταπίνουσι ἐπόμενοι. εἰσὶ δὲ οἱ κέγχροι οὗτοι ἰχθύες.

ἐκ δὲ τῶν περιγυνομένων καὶ μὴ καταπινομένων ἐγύχρων οἱ τρεφόμενοι ἰχθύες γίνονται. οἱ δ' ἂν αὐτῶν ἀλῶσι 6 ἐκπλῶντες ἐς θάλασσαν, φαίνονται τετριμμένοι τὰ ἐπαριστερὰ τῶν κεφαλῶν· οἱ δ' ἂν ὀπίσω ἀναπλῶντες, τὰ ἐπιδεξιὰ τετρίφεται. πᾶσχουσι δὲ ταῦτα διὰ τόδε. 7 ἔχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλῶνουσιν ἐς θάλασσαν· καὶ ἀναπλῶντες ὀπίσω, τῆς αὐτῆς ἀντέχονται, ἐγχριπτόμενοι καὶ ψαύοντες ὥς μάλιστα, ἵνα δὴ μὴ ἀμάρτοιεν τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν ῥόον. Ἐπεὰν δὲ πληθύνεσθαι 8 ἄρχηται ὁ Νεῖλος, τὰ τε κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν πρῶτα ἄρχεται πίπλασθαι, διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ αὐτίκα τε πλέα γίνεται ταῦτα, καὶ παραχρῆμα ἰχθύων σμικρῶν πίπλαται πάντα. κόθεν δὲ οἶκος αὐτοὺς γίνεσθαι, ἐγὼ μοι δοκέω 9 κατανοεῖν τοῦτο. τοῦ προτέρου ἔτεος ἐπεὰν ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, οἱ ἰχθύες ἐντεκόντες ὡς ἐς τὴν ἰλὺν, ἅμα τῷ ἐσχάτῳ ὕδατι ἀπαλλάσσονται· ἐπεὰν δὲ περιελθόντος τοῦ χρόνου πάλιν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ, ἐκ τῶν ὣν τούτων παραντίκα γίνονται οἱ ἰχθύες. καὶ περὶ μὲν τοὺς ἰχθύς οὕτω ἔχει.

Ἀλείφατι δὲ χρέωνται Αἰγυπτίων οἱ περὶ τὰ ἔλαια 94 οἰκέοντες, ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ καλεῦσι μὲν Αἰγύπτιοι κίκι· ποιεῦσι δὲ ὧδε. παρὰ τὰ 2 χεῖλεα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν σπεύρουσι τὰ σιλλικύπρια ταῦτα, τὰ ἐν Ἑλληνισι αὐτόματα ἄγρια φύεται. ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ σπειρόμενα, καρπὸν φέρει 3 πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ. τοῦτον ἐπεὰν συλλέξωνται, οἱ 4 μὲν κόψαντες ἀπιποῦσι· οἱ δὲ καὶ φρύξαντες ἀπέψουσι, καὶ τὸ ἀπορρέον ἀπ' αὐτοῦ συγκομίζονται. ἔστι δὲ πῖον, 5 καὶ οὐδὲν ἥσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ προσηνές· οὐδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται. Πρὸς δὲ τοὺς κώνωπας, 95

ἀφθότους ἔοντας, τάδε σφί ἐστι μεμηχανημένα. τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ἐλέων οἰκέοντας οἱ πύργοι ὠφελέουσι, ἐς οὓς ἀναβαίνοντες κοιμέονται· οἱ γὰρ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἰοί τέ εἰσι ὑψοῦ πέτεσθαι. τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλα οἰκέουσι τάδε ἀντὶ τῶν πύργων ἄλλα μεμηχανῆται. πᾶς ἀνὴρ αὐτῶν ἀμφίβληστρον ἔκτεται, τῷ τῆς μὲν ἡμέρης ἰχθὺς ἀγρεύει, τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ, περὶ ταύτην ἴσθησι τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ ἔπειτα ἐνδὺς, ὑπ' αὐτῷ καθεύδει. οἱ δὲ κώνωπες, ἣν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιζάμενος εὖδῃ ἢ σινδόνι, διὰ τούτων δάκνουσι· διὰ δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ἀρχήν.

- 96 Τὰ δὲ δὴ πλοῖά σφι, τοῖσι φορτηγέουσι, ἔστι ἐκ τῆς ἀκάνθης ποιούμενα· τῆς ἡ μορφή μὲν ἐστὶ ὁμοιοτάτῃ τῷ Κυρηναίῳ λωτῷ, τὸ δὲ δάκρυον κόμμι ἐστί. ἐκ ταύτης ὧν τῆς ἀκάνθης κοψάμενοι ξύλα ὅσον τε διπήχεα, πλινθηδὸν συντιθεῖσι, ναυπηγεύμενοι τρόπον τοιόνδε. 8 περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα· ἐπεὰν δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ ναυπηγήσωνται, ζυγὰ ἐπιπολῆς τείνουσι αὐτῶν· νομεῦσι δὲ οὐδὲν χρέωνται, ἔσωθεν δὲ τὰς ἀρμονίας ἐν ὧν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ· πηδάλιον δὲ ἐν ποιεῦνται, καὶ τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται· ἰσθῷ δὲ ἀκανθίνῳ χρέωνται, ἰστίοισι 4 δὲ βυβλίνοισι. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ δύνανται πλέειν, ἣν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ἐκ γῆς δὲ 5 παρέλκεται. κατὰ ῥόον δὲ κομίζεται ὧδε· ἔστι ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, κατερραμμένη ῥίπεϊ καλάμων, καὶ λίθος τετρημένος διτάλαντας μάλιστά κη σταθμόν· τούτων τὴν μὲν θύρην, δεδεμένην κάλῃ, ἔμπροσθε τοῦ 6 πλοίου ἀπείει ἐπιφέρεσθαι, τὸν δὲ λίθον ἄλλῃ κάλῃ ὀπισθε. ἡ μὲν δὴ θύρη, τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, χωρεῖ

ταχέως, καὶ ἔλκει τὴν βάριν· (τοῦτο γὰρ δὴ οὖνομά ἐστι τοῖσι πλοίοισι τούτοις·) ὁ δὲ λίθος ὀπισθε ἐπελ-
κόμενος, καὶ ἐὼν ἐν βυσσῶ, κατιθύνει τὸν πλόον. ἔστι γ
δέ σφι τὰ πλοῖα ταῦτα πλήθει πολλὰ, καὶ ἄγει ἔνια
πολλὰς χιλιάδας ταλάντων. Ἐπεὰν δὲ ἐπέλθῃ ὁ 97

Νεῖλος τὴν χώραν, αἱ πόλεις μῦναι φαίνονται ὑπερέ-
χουσai, μάλιστα κη ἐμφερέες τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ
νήσοισι. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνε- 2
ται· αἱ δὲ πόλεις μῦναι ὑπερέχουσai. πορθμεύονται ὦν, 3
ἐπεὰν τοῦτο γένηται, οὐκέτι κατὰ τὰ ῥέεθρα τοῦ ποτα-
μοῦ, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ πεδίου. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ 4
Ναυκράτιος ἀναπλῶντι, παρ' αὐτὰς τὰς πυραμίδας
γίνεται ὁ πλόος· ἔστι δὲ οὐκ οὗτος, ἀλλὰ παρὰ τὸ ὄξυ
τοῦ Δέλτα, καὶ παρὰ Κερκάσῳρον πόλιν. ἐς δὲ Ναύκρα- 5
τιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου διὰ πεδίου πλέων,
ἤξεις κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν, καὶ τὴν Ἀρχάνδρου κα-
λευμένην. Τουτέων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα, εὐῶσα λο- 98
γίμη πόλις, ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδοται τοῦ αἰεὶ
βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐξ 2
οἷου ὑπὸ Πέρσῃσι ἐστι Αἴγυπτος. ἡ δὲ ἐτέρη πόλις 8
δοκέει μοι τὸ οὖνομα ἔχειν ἀπὸ τοῦ Δαναοῦ γαμβροῦ,
'Αρχάνδρου τοῦ Φθίου, τοῦ Ἀχαιοῦ· καλέεται γὰρ δὴ 4
'Αρχάνδρου πόλις. εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλος τις Ἀρχανδρος·
οὐ μέντοι γε Αἰγύπτιον τὸ οὖνομα.

Μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἐμὴ καὶ γνώμη καὶ ἱστο- 99
ρίη ταῦτα λέγουσά ἐστι· τὸ δὲ ἀπὸ τούδε, Αἰγυπτί-
ους ἔρχομαι λόγους ἐρέων, κατὰ τὰ ἥκουον. προσέσται 2
δὲ αὐτοῖσι τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Τὸν Μῆνα, τὸν πρῶ- 8
τον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου, οἱ ἱρέες ἔλεγον, τοῦτο μὲν,
ἀπογεφυρῶσαι καὶ τὴν Μέμφιν. τὸν γὰρ ποταμὸν πάντα 4
ῥέειν παρὰ τὸ ὄρος τὸ ψάμμινον πρὸς Λιβύης· τὸν δὲ

Μῆνα ἄνωθεν, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους ἀπὸ Μέμφιος,
 τὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα προσχώσαντα, τὸ μὲν
 ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηράναι, τὸν δὲ ποταμὸν ὀχετεῦσαι,
 5 τὸ μέσον τῶν οὐρέων ῥέειν. ἔτι δὲ καὶ νῦν ὑπὸ Περσέων
 ὁ ἀγκὼν οὗτος τοῦ Νεῖλου, ὃς ἀπεργγμένος ῥέει, ἐν φυλα-
 6 κῇσι μεγάλῃσι ἔχεται, φρασσόμενος ἀνὰ πᾶν ἔτος. εἰ
 γὰρ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτῃ, κίνδυ-
 7 νος πάσῃ Μέμφι κατακλυσθῆναι ἐστι. ὥς δὲ τῷ Μῆνι
 τούτῳ τῷ πρώτῳ γενομένῳ βασιλεῖ χέρσον γεγονέναι τὸ
 8 ἦτις νῦν Μέμφις καλεῖται· ἔστι γὰρ καὶ ἡ Μέμφις ἐν
 τῷ στεινῷ τῆς Αἰγύπτου· ἔξωθεν δὲ αὐτῆς περιορύξαι
 λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς βορρην τε καὶ πρὸς ἐσπέ-
 9 ρην· τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ αὐτὸς ὁ Νεῖλος ἀπέργει. τοῦτο
 δὲ, τοῦ Ἑφαιίστου τὸ ἱρὸν ἰδρύνασθαι ἐν αὐτῇ, ἐὼν μέγα
 100 τε καὶ ἀξιαπληγτότατον. Μετὰ δὲ τοῦτον, κατέ-
 λεγον οἱ ἱρέες ἐκ βύβλου ἄλλων βασιλέων τριηκοσίων
 2 τε καὶ τριήκοντα οὐνόματα. ἐν τοσαύτησι γενεῇσι ἀν-
 θρώπων, ὀκτωκαίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μία δὲ γυνή
 3 ἐπιχωρή· οἱ δὲ ἄλλοι, ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῇ δὲ γυναικὶ
 οὐνομα ἦν ἣ τις ἐβασίλευσε τόπερ τῇ Βαβυλωνίῃ, Νίτω-
 4 κρις. τὴν ἔλεγον τιμωρέουσιν ἀδελφεῷ, τὸν Αἰγύπτιοι
 βασιλεύοντα σφέων ἀπέκτειναν· ἀποκτείναντες δὲ, οὕτω
 ἐκείνη ἀπέδωκεν τὴν βασιληίην· τούτῳ τιμωρέουσιν,
 5 πολλοὺς Αἰγυπτίων διαφθεῖραι δόλω. ποιησαμένην γάρ
 μιν οἴκημα περίμηκες ὑπόγαιον, καινοῦν τῷ λόγῳ, νόφ
 6 δὲ ἄλλα μηχανᾶσθαι. καλέσασαν δὲ μιν Αἰγυπτίων τοὺς
 μάλιστα μεταίτιους τοῦ φόνου ᾗδεε, πολλοὺς ἐστιάειν·
 δαιτυμένοισι δὲ ἐπείναι τὸν ποταμὸν δι' αὐλῶνος κρυπτοῦ
 7 μεγάλου. ταύτης μὲν πέρι τοσαῦτα ἔλεγον· πλὴν ὅτι
 αὐτὴν μιν, ὥς τοῦτο ἐξέργαστο, ῥίψαι ἐς οἴκημα σποδοῦ

A. C. c. 1250?]

πλέον, ὅκως ἀτιμώρητος γένηται. Τῶν δὲ ἄλλων 101
 βασιλέων οὐ γὰρ ἔλεγον οὐδεμίαν ἔργων ἀπόδεξιν, κατ'
 οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος, πλὴν ἐνὸς τοῦ ἐσχάτου αὐτῶν
 Μοίριος. τοῦτον δὲ ἀποδέξασθαι μνημόσυνα, τοῦ Ἡφαί- 2
 στου τὰ πρὸς βορρῇν ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια
 λίμνην τε ὀρύξαι, τῆς ἥ περίοδος ὅσων ἐστὶ σταδίων
 ὕστερον δηλώσω· πυραμίδας τε ἐν αὐτῇ οἰκοδομῆσαι,
 τῶν τοῦ μεγάρους περὶ ὁμοῦ αὐτῇ τῇ λίμνῃ ἐπιμνήσομαι.
 τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι, τῶν δὲ ἄλλων οὐδένα 3
 οὐδέν.

Παραμειψάμενος ὦν τούτους, τοῦ ἐπὶ τούτοις γε- 102
 νομένου βασιλέως, τῷ οὐνομα ἦν Σέσωστρις, τούτου
 μνήμην ποιήσομαι. τὸν ἔλεγον οἱ ἱεεὶς πρῶτον μὲν 2
 πλοίοις μακροῖς ὀρμηθέντα ἐκ τοῦ Ἀραβίου κόλπου,
 τοὺς παρὰ τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν κατοικημένους κατα-
 στρέφειν· ἐς δὲ πλείοντά μιν πρόσω, ἀπικέσθαι ἐς
 θάλασσαν οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων. ἐνθεῦτεν δὲ ὡς 3
 ὑπίσω ἀπικέτο ἐς Αἴγυπτον, κατὰ τῶν ἱεῶν τὴν φάτιν,
 στρατιὴν πολλὴν λαβὼν ἤλαυνε διὰ τῆς ἡπείρου, πᾶν
 ἔθνος τὸ ἐμποδὼν καταστρεφόμενος. ὁτέοις μὲν νυν 4
 αὐτῶν ἀλκίμοις ἐνετύγχανε καὶ δεινῶς γλιχομένοις
 περὶ τῆς ἐλευθερίας, τούτοις μὲν στήλας ἐνίστη ἐς τὰς
 χώρας, διὰ γραμμάτων λεγούσας τό τε ἑωυτοῦ οὐνομα
 καὶ τῆς πάτρης, καὶ ὡς δυνάμει τῇ ἑωυτοῦ κατεστρέψατό
 σφεας. ὁτέων δὲ ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς 5
 πόλεις, τούτοις δὲ ἐνέγραφε ἐν τῇσι στήλησι κατὰ ταῦτα
 καὶ τοῖσι ἀνδρηῖοις τῶν ἐθνέων γενομένοις· καὶ δὴ καὶ
 αἰδοῖα γυναικὸς προσενέγραφε, δῆλα βουλόμενος ποιέειν -
 ὡς εἶψαν ἀνάλκιδες. Ταῦτα δὴ ποιέων, διεξήϊε 103
 τὴν ἡπείρου· ἐς δὲ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην διαβάς,
 τοὺς τε Σκύθας κατεστρέψατο καὶ τοὺς Θρήικας. ἐς 2

τούτους δέ μοι δοκεί καὶ οὐ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος στρατός· ἐν μὲν γὰρ τῇ τούτων χώρῃ φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στῆλαι· τὸ δὲ προσωτέρω τούτων, 8 οὐκέτι. ἐνθεῦτεν δὲ ἐπιστρέψας ὀπίσω ἦϊε· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένετο ἐπὶ Φάσι ποταμῷ, οὐκ ἔχω τὸ ἐνθεῦτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν, εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἐώντου στρατιῆς μόριον ὅσον δὴ, αὐτοῦ κατέλιπε τῆς χώρας οἰκήτορας· εἴτε τῶν τινὲς στρατιωτέων τῇ πλάνῃ αὐτοῦ ἀχθесθέντες, περὶ Φάσιν ποταμὸν κατέμει- 104 ναν. Φαίνονται μὲν γὰρ ἔόντες οἱ Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς, ἢ ἀκούσας ἄλλων, 2 λέγω. ὥς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, εἰρόμην ἀμφοτέρους· καὶ μᾶλλον οἱ Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν Αἰγυπτίων, 3 ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν δ' ἔφασαν Αἰγύπτιοι τῆς Σεσώστριος στρατιῆς εἶναι τοὺς Κόλχους· αὐτὸς δὲ εἴκασα τῇδε, καὶ ὅτι μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλό- 4 τριχες. καὶ τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει· εἰσὶ γὰρ καὶ 5 ἕτεροι τοιοῦτοι. ἀλλὰ τοισίδε καὶ μᾶλλον, ὅτι μῦθοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες 6 περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογέουσιν παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι· Σύριοι δὲ οἱ περὶ Θερμώδοντα καὶ Παρθένιον ποταμὸν, καὶ Μάκρωνες οἱ τούτοις ἀστυγείτορες ἔόντες, ἀπὸ Κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι. 7 οὗτοι γάρ εἰσι οἱ περιταμνόμενοι ἀνθρώπων μῦθοι· καὶ οὗτοι Αἰγυπτίοισι φαίνονται ποιεῦντες κατὰ τὰ αὐτά. αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰθίοπων οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὁκότεροι παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον· ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι 8 φαίνεται ἔόν. ὥς δ' ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τότε τεκμήριον γίνεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, οὐκέτι Αἰγυπτίους μμύονται

A. C. c. 1250?]

κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπιγινομένων οὐ περιτάμνουσι
τὰ αἰδοῖα. Φέρε νυν καὶ ἄλλο εἶπω περὶ τῶν 105
Κόλχων, ὡς Αἰγυπτίοισι προσφερέες εἰσὶ. λίνον μόνον 2
οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ἐργάζονται κατὰ τὰ αὐτά· καὶ ἡ
ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερῆς ἐστὶ ἀλλήλοισι. λίνον 8
δὲ τὸ μὲν Κολχικόν, ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται·
τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου ἀπικνεύμενον, καλεῖται Αἰγύ-
πτιον. Τὰς δὲ στήλας τὰς ἴστα κατὰ τὰς χώρας 106
ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλεῦνες οὐκέτι
φαίνονται περιεοῦσαι· ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς
ὄρεον εἰούσας, καὶ τὰ γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνεόντα, καὶ
γυναικὸς αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην δύο τύποι ἐν 2
πέτρῃσι ἐγκεκολαμμένοι τούτου τοῦ ἀνδρὸς, τῇ τε ἐκ τῆς
Ἑφεσίης ἐς Φώκαιαν ἔρχονται, καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς
Σμύρνην. ἐκατέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, μέγαθος πέμ- 8
πτης σπιθαμῆς, τῇ μὲν δεξιῇ χερὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ
ἀριστερῇ τόξα, καὶ τὴν ἄλλην σκευὴν ὡσαύτως· καὶ γὰρ
Αἰγυπτίην καὶ Αἰθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὧμου ἐς τὸν
ἔτερον ὦμον διὰ τῶν στηθέων γράμματα ἱρὰ Αἰγύπτια
διήκει ἐγκεκολαμμένα, λέγοντα τάδε· ΕΓΩ ΤΗΝΔΕ 4
ΤΗΝ ΧΩΡΗΝ ΩΜΟΙΣΙ ΤΟΙΣΙ ΕΜΟΙΣΙ ΕΚΤΗΣΑ-
ΜΗΝ. ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστὶ, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δηλοῖ,
ἐτέρωθι δὲ δεδηλωκε. τὰ δὲ καὶ μετεξέτεροι τῶν θεησα- 8
μένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάζουσὶ μιν εἶναι, πολὺ τῆς
ἀληθείης ἀπολελειμμένοι.

Τοῦτον δὲ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν ἀναχωρέοντα, 107
καὶ ἀνάγοντα πολέας ἀνθρώπους τῶν ἐθνέων τῶν τὰς
χώρας κατεστρέψατο, ἔλεγον οἱ ἱερεῖς, ἐπεὶ τε ἐγένετο
ἀνακομιζόμενος ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι, τὸν ἀδελ-
φεὸν ἐωυτοῦ τῷ ἐπέτρεψε Σέσωστρις τὴν Αἴγυπτον,
τοῦτον ἐπὶ ξείνια αὐτὸν καλέσαντα, καὶ πρὸς αὐτῷ τοὺς

- παῖδας, περινηῆσαι ἔξωθεν τὴν οἰκίην ὕλῃ· περινηήσαντα
 2 δέ, ὑποπρήσαι. τὸν δὲ ὥς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβου-
 λεύεσθαι τῇ γυναικί· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτὸν
 3 ἄμα ἄγεσθαι. τὴν δέ οἱ συμβουλευσαι, τῶν παίδων
 ἑόντων ἕξ, τοὺς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτείναντα, γεφυρώσαι
 τὸ καίόμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνοντας ἐκώ-
 4 ζεσθαι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστριν· καὶ δύο μὲν τῶν
 108 παίδων κατακαῆναι τρόπῳ τοιούτῳ· τοὺς δὲ λοιποὺς
 ἀποσωθῆναι ἄμα τῷ πατρί. Νουστήσας δὲ ὁ
 Σέσωστρις ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τισάμενος τὸν ἀδελφεόν,
 τῷ μὲν ὀμίλῳ τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας κατεστρέ-
 2 ψατο, τούτῳ μὲν τάδε ἐχρήσατο. τοὺς γέ οἱ λίθους,
 τοὺς ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως κομισθέντας ἐς τοῦ Ἡφαί-
 στου τὸ ἱρόν, ἔοντας μεγάθει περιμήκειας, οὔτοι ἦσαν οἱ
 ἐλκύσαντες· καὶ τὰς διώρυχας τὰς νῦν ἐούσας ἐν Αἰγύπτῳ
 πᾶσας οὔτοι ἀναγκαζόμενοι ὥρυσσον· ἐποίηεν τε οὐκ
 ἐκόντες Αἴγυπτον, τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππασίμην καὶ ἀμαξευ-
 3 ομένην πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ χρόνου
 Αἴγυπτος, ἐοῦσα πεδία πᾶσα, ἀνιππος καὶ ἀναμά-
 ξευτος γέγονε· αἰτίαι δὲ τούτων αἱ διώρυχες γεγό-
 νασι, ἐοῦσαι πολλαί, καὶ παντοίους τρόπους ἔχουσαι.
 4 κατέταμνε δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν ὁ βασιλεὺς· ὅσοι
 τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔκτηντο τὰς πόλεις,
 ἀλλ' ἀναμέσους οὔτοι ὅκως τε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, σπα-
 νίζοντες ὑδάτων, πλατυτέροις ἐχρέοντο τοῖσι πόμασι, ἐκ
 φρεάτων χρεόμενοι. τούτων μὲν δὴ εἵνεκα κατετμήθη ἡ
 109 Αἴγυπτος. Κατανεῖμαι δὲ τὴν χώραν Αἰγυπτί-
 οισι ἅπασι τοῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα, κλῆρον ἴσον
 ἐκάστῳ τετράγωνον διδόντα· καὶ ἀπὸ τούτου τὰς προσό-
 δους ποιήσασθαι, ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κατ'
 2 ἐνιαυτόν. εἰ δέ τις τοῦ κλήρου ὁ ποταμός τι παρέλοιτο,

A. C. c. 1200 ?]

ἐλθὼν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσήμαινε τὸ γεγενημένον· ὁ δὲ ἔπεμπε τοὺς ἐπισκεψομένους καὶ ἀναμετρήσοντας ὅσῳ ἐλάσσων ὁ χώρος γέγονε, ὅπως τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. δοκέει δέ μοι ἐνθεῦτεν ὃ γεωμετρίῃ εὐρεθείσα, ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γάρ, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δυώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης, παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες. Βασιλεὺς 110 μὲν δὴ οὗτος μῦθος Αἰγύπτιος Αἰθιοπίας ἤρξε. Μνημόσυνα δὲ ἐλίπετο πρὸ τοῦ Ἡφαιστείου, ἀνδριάντας λιθίνους· δύο μὲν, τριήκοντα πηχέων, ἑωυτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα· τοὺς δὲ παῖδας ἑόντας τέσσερας, εἴκοσι πηχέων ἕκαστον. τῶν δὲ ὁ ἱεὺς τοῦ Ἡφαίστου χρόνῳ μετέπειτα ὃ πολλῷ Δαρεῖον τὸν Πέρσῃν οὐ περιεῖδε ἰστάντα ἔμπροσθεν ἀνδριάντα, φὰς “οὐ οἱ πεποιῆσθαι ἔργα οἷά περ Σεσώστρι τῷ Αἰγυπτίῳ. Σέσωστριν μὲν γὰρ ἄλλα τε καταστρέψασθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσῳ ἐκείνου, καὶ δὴ καὶ Σκύθας· Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας ἐλεῖν. οὐκ ὃν δίκαιον εἶναι ἰστάναι ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημάτων, μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι ἔργοισι.” Δαρεῖον μὲν νυν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασθαι.

Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος, ἐκδέξασθαι ἔλεγον 111 τὴν βασιλῆϊν τὸν παῖδα αὐτοῦ Φερῶν· τὸν ἀποδέξασθαι μὲν οὐδεμίαν στρατηίην, συνενειχθῆναι δέ οἱ τυφλὸν γενέσθαι, διὰ τοιόνδε πρήγμα. τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος μέγιστα δὴ τότε ἐπ’ ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὥς ὑπερέβαλε τὰς ἀρούρας, πνεύματος ἐμπεσόντος, κυματῆς ὁ ποταμὸς ἐγένετο· τὸν δὲ βασιλέα λέγουσι τοῦτον ἀτασθαλίῃ χρησάμενον. λαβόντα αἰχμὴν, βαλέειν ἐς μέσας τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ· μετὰ δὲ, αὐτίκα καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὴ ἔτεα εἶναι μιν τυφλόν· ἐνδεκάτῳ δὲ ἔτει ἀπικέσθαι οἱ μαντήϊον ἐκ

Βουτούς πόλιος, ὡς “ ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς ζημίας, καὶ ἀναβλέψει, γυναικὸς οὖρῳ νιψάμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἥτις παρὰ τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα μῦνον πεφοίτηκε, ἄλλων 4 ἀνδρῶν ἐοῦσα ἄπειρος.” καὶ τὸν πρώτης τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς πειρᾶσθαι· μετὰ δέ, ὡς οὐκ ἀνέβλεπε, ἐπεξῆς 5 πασέων πειρᾶσθαι. ἀναβλέψαντα δέ, συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας τῶν ἐπειρήθη, πλήν ἢ τῆς τῷ οὖρῳ νιψάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν καλεῖται Ἐρυθρὴ βῶλος· ἐς ταύτην συναλίσαντα, ὑποπρῆσαι πάσας σὺν αὐτῇ τῇ 6 πόλει. τῆς δὲ νιψάμενος τῷ οὖρῳ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ 7 εἶχε αὐτὸς γυναῖκα. Ἀναθήματα δέ, ἀποφυγῶν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, ἄλλα τε ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγισμα ἀνέθηκε, καὶ τοῦ γε λόγον μάλιστα ἄξιόν ἐστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελοὺς δύο λιθίνους, ἐξ ἑνὸς ἐόντα ἑκάτερον λίθου, μῆκος μὲν ἑκάτερον πηχέων ἑκατὸν, εὖρος δὲ ὀκτῶ πηχέων.

- 112 Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλητὴν ἔλεγον ἄνδρα Μεμφίτην, τῷ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν ὄνομα Πρωτέα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν Μέμφι κάρτα καλόν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, τοῦ Ἡφαιστηίου 2 πρὸς νότον ἄνεμον κείμενον. περιοικέουσι δὲ τὸ τέμενος τοῦτο Φοίνικες Τύριοι· καλεῖται δὲ ὁ χώρος οὗτος ὁ 3 συνάπας, Τυρίων στρατόπεδον. ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱρὸν, τὸ καλεῖται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρεω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοὺς ὡς διατιθήη Ἑλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπωνυμίον ἐστι· ὅσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρὰ ἐστι, οὐδαμῶς Ξείνης ἐπικαλεῖται.
- 113 Ἐλεγον δέ μοι οἱ ἱρέες ἱστορέοντι τὰ περὶ Ἑλένην, γενέσθαι ὧδε· Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρ- 2 τῆς, ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑωυτοῦ. καί μιν, ὡς ἐγένετο ἐν τῷ

Α. C. c. 1193 ?]

Αἰγαίῳ, ἐξῶσται ἄνεμοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον
πέλαγος· ἐνθεῦτεν δὲ (οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα) ἀπικ-
νέεται ἐς Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν
καλούμενον στόμα τοῦ Νεῖλου, καὶ ἐς Ταριχείας. ἦν δὲ 3
ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, ἧ καὶ νῦν ἐστι, Ἡρακλέος ἱρόν. ἐς τὸ ἦν
καταφυγὼν οἰκέτης ὅτεφ ἀνθρώπων ἐπιβάληται στίγματα
ἱρὰ, ἐωυτὸν διδοὺς τῷ θεῷ, οὐκ ἔξεστι τούτου ἄψασθαι.
ὁ νόμος οὗτος διατελεῖ ἐὼν ὁμοίος μέχρι ἐμεῦ τῷ ἀπ'
ἀρχῆς. τοῦ ὧν δὴ Ἀλεξάνδρου ἀπιστέαται θεράποντες, 4
πυθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱρόν ἔχοντα νόμον· ἰκέται δὲ ἰζό-
μενοι τοῦ θεοῦ, κατηγορεῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου, βουλόμενοι
βλάπτειν αὐτὸν, πάντα λόγον ἐξηγεύμενοι ὥς εἶχε περὶ
τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς Μενέλεων ἀδικίην· κατηγορεῖον
δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἱρέας καὶ τὸν τοῦ στόματος τούτου
φύλακον, τῷ οὐνομα ἦν Θῶνις. Ἀκούσας δὲ τού- 114
των ὁ Θῶνις, πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν παρὰ
Πρωτέα ἀγγελίην, λέγουσαν τάδε· “Ἦκει ξεῖνος, γένος 2
μὲν Τεῦκρος, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐξεργα-
σμένος· ξείνου γὰρ τοῦ ἐωυτοῦ ἐξαπατήσας τὴν γυναῖκα,
αὐτὴν τε ταύτην ἄγων ἦκει, καὶ πολλὰ κάρτα χρήματα,
ὑπὸ ἀνέμων ἐς γῆν ταύτην ἀπενειχθεῖς. κότερα δῆτα
τοῦτον ἐῷμεν ἀσινέα ἐκπλέειν, ἢ ἀφελώμεθα τὰ ἔχων
ἦλθε;” Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ὁ Πρωτεὺς λέγοντα 3
τάδε· “Ἄνδρα τούτον, ὅστις κοτὴ ἐστὶ ἀνόσια ἐργα-
σμένος ξεῖνον τὸν ἐωυτοῦ, συλλαβόντες, ἀπάγετε παρ'
ἐμὲ, ἵνα εἰδῶ ὃ τι κοτὴ καὶ λέξει.” Ἀκούσας δὲ 115
ταῦτα ὁ Θῶνις συλλαμβάνει τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς
νέας αὐτοῦ κατίσχει· μετὰ δὲ, αὐτόν τε τοῦτον ἀνήγαγε
ἐς Μέμφιν, καὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα· πρὸς δὲ,
καὶ τοὺς ἰκέτας. ἀνακομισθέντων δὲ πάντων, εἰρώτα τὸν 2
Ἀλέξανδρον ὁ Πρωτεὺς, τίς εἷη, καὶ ὁκόθεν πλείοι. ὁ δὲ

- οἱ καὶ τὸ γένος κατέλεξε, καὶ τῆς πάτρης εἶπε τὸ οὐνομα·
 8 καὶ δὴ καὶ τὸν πλόον ἀπηγήσατο ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δέ,
 ὁ Πρωτεὺς εἰρώτα αὐτὸν ὁκόθεν τὴν Ἑλένην λάβοι·
 πλανωμένου δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ, καὶ οὐ
 λέγοντος τὴν ἀληθείην, ἤλεγchon οἱ γενόμενοι ἰκέται,
 4 ἐξηγεύμενοι πάντα λόγον τοῦ ἀδικήματος. τέλος δὲ δὴ
 σφι λόγον τόνδε ἐκφαίνει ὁ Πρωτεὺς, λέγων ὅτι “ Ἐγὼ
 εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι
 ὑπ’ ἀνέμων ἤδη ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμὴν,
 ἐγὼ ἂν σε ὑπὲρ τοῦ Ἑλλήνος ἐτίσάμην· ὅς, ὦ κάκιστε
 ἀνδρῶν, ξεινίων τυχὼν, ἔργον ἀνοσιώτατον ἐργάσαο.
 5 παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες· καὶ μάλα
 ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλὰ ἀναπτερώσας αὐτήν, οἴχεται
 6 ἔχων ἐκκλέψας. καὶ οὐδὲ ταῦτά τοι μούνα ἤρκεσε, ἀλλὰ
 7 καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραΐσας ἤκεις. νῦν ὦν, ἐπειδὴ
 περὶ πολλοῦ ἡγῆμαι μὴ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν ταύτην
 καὶ τὰ χρήματα οὗ τοι προήσσω ἀπάγεσθαι, ἀλλὰ αὐτὰ ἐγὼ
 τῷ Ἑλλήνι ξείνῳ φυλάξω, ἐς ὃ ἂν αὐτὸς ἐλθὼν ἐκεῖνος
 ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ· αὐτὸν δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους
 τριῶν ἡμερέων προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην τινα
 μετορμίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἅτε πολεμίους περιέψεσθαι.”
 116 Ἑλένης μὲν ταύτην ἄπιξιν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον
 οἱ ἱρέες γενέσθαι· δοκέει δέ μοι καὶ Ὀμηρος τὸν λόγον
 τοῦτον πυθέσθαι· ἀλλ’, οὐ γὰρ ὁμοίως ἐς τὴν ἐπο-
 ποιήην εὐπρεπὴς ἦν τῷ ἐτέρῳ τῷπερ ἐχρήσατο, μετῆκε
 αὐτὸν, δηλώσας ὥς καὶ τοῦτον ἐπίστατο τὸν λόγον.
 2 δῆλον δέ· κατὰ γὰρ ἐποίησε ἐν Ἰλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλη
 ἀνεπόδισε ἔωυτόν) πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, ὥς ἀπηνείχθη
 ἄγων Ἑλένην, τῇ τε δὴ ἄλλη πλαζόμενος, καὶ ὥς ἐς
 8 Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπίκητο. ἐπιμένονται δὲ αὐτοῦ ἐν
 Διομήδεος ἀριστείῃ, λέγει δὲ τὰ ἔπεα οὕτω·

670.]

Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέκλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὰς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὺς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

Ἐπιμέμνηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐῃ, ἐν τοῖσίδε τοῖσι 4
ἔπεσι·

Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἑσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις
Αἰγυπτίῃ· τῇ πλείστα φέρει ζεῖδωρος ἕρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἑσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.

καὶ τὰδε ἕτερα πρὸς Τηλέμαχον Μενέλεως λέγει· 5

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τελεέσσας ἑκατόμβας.

Ἐν τούτοισι τοῖσι ἔπεσι δηλοῖ, ὅτι ἡπίστατο τὴν ἐς 6
Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου πλάνην· ὁμοῦρέει γὰρ ἡ Συρίη
Αἰγύπτῳ· οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἐστὶ ἡ Σιδῶν, ἐν τῇ Συρίῃ
οἰκεῖν οὐσι. Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα, καὶ τότε τὸ 117
χωρίον οὐκ ἦκιστα, ἀλλὰ μάλιστα, δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὀμή-
ρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι, ἀλλ' ἄλλου τινός. ἐν μὲν 2
γὰρ τοῖσι Κυπρίοις εἴρηται, ὡς τριταῖος ἐκ Σπάρτης
Ἀλέξανδρος ἀπῆκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων τὴν Ἑλένην, εὐαεῖ
τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσση λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι
λέγει ὡς ἐπλάζετο ἄγων αὐτήν. Ὀμηρος μὲν νυν, καὶ
τὰ Κύπρια ἔπεα, χαιρέτω.

Εἰρομένου δέ μεν τοὺς ἱρέας, εἰ μάταιον λόγον 118
λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ περὶ Ἴλιον γενέσθαι, ἢ οὐ·
ἔφασαν πρὸς ταῦτα τὰδε, ἱστορήσιν φάμενοι εἰδέναι
παρ' αὐτοῦ Μενέλεω. Ἐλθεῖν μὲν γὰρ, μετὰ τὴν Ἑλέ- 2
νης ἀρπαγὴν, ἐς τὴν Τευκρίδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν
πολλήν, βοηθεύσαν Μενέλεω· ἐκβάσαν δὲ ἐς γῆν καὶ
ἰδρυθείσαν τὴν στρατιὴν, πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους·

- 3 σὺν δὲ σφι ἵεναι καὶ αὐτὸν Μενέλεων· τοὺς δ' ἐπεὶ τε
 ἐσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρή-
 ματα τὰ οἱ οἶχετο κλέψας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημά-
 των δίκας αἰτεῖν· τοὺς δὲ Τεύκρους τὸν αὐτὸν λόγον
 λέγειν τότε καὶ μετέπειτα, καὶ ὁμνύοντας καὶ ἀνωμοτῖ,
 μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην, μηδὲ τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα,
 4 ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οὐκ ἂν δικαίως
 αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἃ Πρωτεύς ὁ Αἰγύπτιος βασιλεὺς
 ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῶσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν,
 5 οὕτω δὴ ἐπολιόρκεον, ἐς ὃ ἐξείλον. ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος
 ὥς οὐκ ἐφαίνετο ἡ Ἑλένη, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ
 προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες τῷ λόγῳ
 τῷ πρώτῳ οἱ Ἕλληνες, αὐτὸν Μενέλεων ἀποστέλλουσι
 119 παρὰ Πρωτέα. Ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν
 Αἴγυπτον, καὶ ἀναπλώσας ἐς τὴν Μέμφιν, εἶπας τὴν
 ἀληθινήν τῶν πρηγμάτων, καὶ ξεινίων ἤμνησε μεγάλων,
 καὶ Ἑλένην ἀπαθὲς κακῶν ἀπέλαβε· πρὸς δὲ, καὶ τὰ
 2 ἑωυτοῦ χρήματα πάντα. Τυχῶν μέντοι τούτων, ἐγένετο
 Μενέλεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους. ἀσπλέειν γὰρ
 ὥρμημένον αὐτὸν ἴσχον ἄπλοιοι· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπὶ
 πολλὸν τοιοῦτο ἦν, ἐπιτεχνᾶται πρῆγμα οὐκ ὀσιον· λα-
 βῶν γὰρ δύο παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔντομά σφρα
 3 ἐποίησε. μετὰ δὲ, ὥς ἐπαῖστος ἐγένετο τοῦτο ἐργασμέ-
 νος, μισηθεὶς τε καὶ διωκόμενος, οἶχετο φεύγων τῇσι
 4 νηυσὶ ἐπὶ Λιβύης. τὸ ἐνθεῦτεν δὲ ὅκου ἐτράπετο, οὐκέτι
 εἶχον εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορίῃσι
 ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ' ἑωυτοῖσι γενόμενα,
 120 ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν. Ταῦτα μὲν Αἰγυ-
 πτίων οἱ ἱεεὺς ἔλεγον· ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης
 λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι, τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ
 ἦν Ἑλένη ἐν Ἰλίῳ, ἀποδοθῆναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἕλλησι,

670.]

ἦτοι ἐκόντος γε ἢ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου. οὐ γὰρ δὴ οὕτω 2
 γε φρενοβλαβῆς ἦν ὁ Πρίαμος, οὐδὲ οἱ ἄλλοι προσή-
 κοντες αὐτῷ, ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖσι
 τέκνοισι καὶ τῇ πόλει κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέ-
 ξανδρος Ἑλένη συνοικέη. εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρώ- 8
 τοῖσι χρόνοις ταῦτα ἐγίνωσκον· εἰγεῖ πολλοὶ μὲν τῶν
 ἄλλων Τρώων, ὁκοτε συμμίσγοιεν τοῖσι Ἕλλησι, ἀπώλ-
 λυντο, αὐτοῦ δὲ Πριάμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἢ
 καὶ ἔτι πλείους τῶν παίδων, μάχης γινομένης, ἀπέθνη-
 σκον, εἰ χρή τι τοῖσι ἐποποιόισι χρεώμενον λέγειν·
 τούτων δὲ τοιούτων συμβαινόντων, ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ 4
 καὶ αὐτὸς Πρίαμος συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν
 τοῖσι Ἀχαιοῖσι, μέλλοντά γε δὴ τῶν παρεόντων κακῶν
 ἀπαλλαγῆσεσθαι. οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιληΐη ἐς Ἀλέξαν- 8
 δρον περιῆτε, ὥστε γέροντος Πριάμου ἑόντος, ἐπ' ἐκείνῳ
 τὰ πρήγματα εἶναι· ἀλλὰ Ἐκτωρ, καὶ πρεσβύτερος καὶ
 ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἔων, ἔμελλε αὐτὴν Πριάμου ἀπο-
 θανόντος παραλάμψεσθαι· τὸν οὐ προσήκε ἀδικεῖν τῷ
 ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν
 συμβαινόντων ἰδίῃ τε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι ἄλλοις πᾶσι
 Τρωσί. Ἄλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ
 λέγουσι αὐτοῖσι τὴν ἀληθειῖαν ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες·
 ὥς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρα-
 σκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρὴ ἀπολόμενοι, καταφανές
 τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποις ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδι-
 κημάτων μεγάλαι εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν,
 καὶ ταῦτα μὲν, τῇ ἐμοὶ δοκέει, εἴρηται.

Πρωτεύς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληΐην Ῥαμψίνιτον 121
 ἔλεγον· ὃς μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς
 ἑσπέρην τετραμμένα τοῦ Ἡφαιστείου. ἀντίους δὲ τῶν 2
 προπυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο, ἑόντας τὸ μέγα-

3 θος πέντε καὶ ἐείκοσι πηχέων· τῶν Αἰγύπτιοι τὸν μὲν
 πρὸς βορέῳ ἑστέῳτα καλέουσι θέρος· τὸν δὲ πρὸς νότον,
 4 χειμῶνα. καὶ τὸν μὲν καλέουσι θέρος, τοῦτον μὲν προσ-
 κυνέουσί τε, καὶ εὖ ποιέουσι· τὸν δὲ χειμῶνα καλεύ-
 5 μενον, τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι. Πλούτον δὲ τούτῳ
 τῷ βασιλεῖ γενέσθαι ἀργύρου μέγαν, τὸν οὐδένα τῶν
 6 ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων δύνασθαι ὑπερβαλέ-
 7 σθαι, οὐδ' ἐγγὺς ἔλθεῖν. βουλόμενον δὲ αὐτὸν ἐν ἀσφα-
 λήῃ τὰ χρήματα θησαυρίζειν, οἰκοδομέεσθαι οἶκημα
 λίθινον· τοῦ τῶν τοίχων ἓνα ἐς τὸ ἔξω μέρος τῆς οἰκίης
 8 ἔχειν. τὸν δὲ ἐργαζόμενον, ἐπιβουλεύοντα, τάδε μηχαν-
 νᾶσθαι· τῶν λίθων παρασκευάσασθαι ἓνα ἐξαιρετὸν εἶναι
 ἐκ τοῦ τοίχου ῥηϊδίως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ ενός.
 9 ὥς δὲ ἐπετελέσθη τὸ οἶκημα, τὸν μὲν βασιλέα θησαν-
 10 ρίσαι τὰ χρήματα ἐν αὐτῷ. χρόνου δὲ περιϋόντος, τὸν
 οἰκοδόμον, περὶ τελευτὴν τοῦ βίου ἔοντα, ἀνακαλέεσθαι
 11 τοὺς παῖδας· (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο·) τούτοισι δὲ ἀπηγγή-
 σασθαι, ὡς ἐκείνων προορέων ὅπως βίον ἀφθονον ἔχωσι,
 12 τεχνάσαιτο οἰκοδομέων τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλέως. σα-
 φέως δὲ αὐτοῖσι πάντα ἐξηγησάμενον τὰ περὶ τὴν ἐξαί-
 ρεσιν τοῦ λίθου, δοῦναι τὰ μέτρα αὐτοῦ, λέγοντα ὡς
 ταῦτα διαφυλάσσοντες, ταμίαι τῶν βασιλέως χρημάτων
 13 ἔσονται. καὶ τὸν μὲν τελευτῆσαι τὸν βίον, τοὺς δὲ παῖ-
 δας αὐτοῦ οὐκ ἐς μακρὴν ἔργου ἔχεισθαι· ἐπελθόντας δὲ
 ἐπὶ τὰ βασιλῆα νυκτὸς, καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδο-
 μῇματι ἀνευρόντας, ῥηϊδίως μεταχειρίσασθαι, καὶ τῶν
 14 χρημάτων πολλὰ ἐξενεῖκασθαι. Ὡς δὲ τυχεῖν τὸν
 βασιλέα ἀνοίξαντα τὸ οἶκημα, θωυμάσαι, ἰδόντα τῶν
 χρημάτων καταδεᾶ τὰ ἀγγῆια· οὐκ ἔχειν δὲ ὅν τινα
 ἐπαυτῇται, τῶν τε σημάτων ἔόντων σώων, καὶ τοῦ
 15 οἰκήματος κεκλειμένου. ὥς δὲ αὐτῷ, καὶ δις καὶ τρίς

670.]

ἀνοίξαντι, αἰεὶ ἐλάσσω φαίνεσθαι τὰ χρήματα, (τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνίεναι κεραΐζοντας,) ποιῆσαί μιν τάδε· πάγας προστάξαι ἐργάσασθαι, καὶ ταύτας περὶ τὰ ἀγ- γήϊα, ἐν τοῖσι τὰ χρήματα ἐνῆν, στήσαι. τῶν δὲ φωρῶν, 14 ὥσπερ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ἐλθόντων, καὶ ἐνδύντος τοῦ ἐτέρου αὐτῶν, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε, ἰθέως τῇ : πύγῃ ἐνέχεσθαι· ὥς δὲ γινῶναι αὐτὸν ἐν οἷῳ κακῷ ἦν, ἰθέως καλέειν τὸν ἀδελφεὸν, καὶ δηλοῦν αὐτῷ τὰ παρε- όντα, καὶ κελεύειν τὴν ταχίστην ἐσθύντα, ἀποτάμνειν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν· ὅπως μὴ αὐτὸς ὀφθῆις, καὶ γνωρι- : σθῆις ὃς εἶη, προσαπολέσῃ καὶ ἐκείνον. τῷ δὲ δόξαι εὖ 15 λέγειν, καὶ ποιῆσαί μιν πεισθέντα ταῦτα· καὶ καταρμό- σαντα τὸν λίθον, ἀπιέναι ἐπ' οἴκου, φέροντα τὴν κεφα- λὴν τοῦ ἀδελφεοῦ. Ὡς δὲ ἡμέρῃ ἐγένετο, ἐσελθόντα 16 τὸν βασιλέα εἰς τὸ οἶκημα, ἐκπεπλήχθαι, ὀρέοντα τὸ σῶμα τοῦ φωρὸς ἐν τῇ πύγῃ ἄνευ τῆς κεφαλῆς ἐόν· τὸ δὲ οἶκημα, ἀσινές, καὶ οὔτε ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν οὔδε- μίαν ἔχον. ἀπορεῦμένον δὲ μιν, τάδε ποιῆσαι· τοῦ φω- 17 ρὸς τὸν νέκυν κατὰ τοῦ τείχεος κατακρεμάσαι· φυλάκους δὲ αὐτοῦ καταστήσαντα, ἐντείλασθαι σφί, τὸν ἂν ἴδων- ται ἀπεκλαύσαντα, ἢ κατοικτισάμενον, συλλαβόντας ἄγειν πρὸς ἐωυτόν. ἀνακρεμαμένου δὲ τοῦ νέκυος, τὴν 18 μητέρα δεινῶς φέρειν· λόγους δὲ πρὸς τὸν περιέοντα παῖδα ποιευμένην, προστάσσειν αὐτῷ, ὅτεφ τρόπῳ δύ- νηται, μηχανᾶσθαι ὅπως τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφεοῦ καταλύ- σας κομιεῖ· εἰ δὲ τούτων ἀμελήσει, διαπειλέειν αὐτὴν, ὥς ἐλθοῦσα πρὸς τὸν βασιλέα, μηνύσει αὐτὸν ἔχοντα τὰ χρήματα. Ὡς δὲ χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ 19 περιέοντος παιδὸς, καὶ πολλὰ πρὸς αὐτὴν λέγων οὐκ ἔπειθε, ἐπιτεχνήσασθαι τοιάδε μιν. ὄνους κατασκευασά- 20 μενον, καὶ ἀσκούς πλήσαντα οἴνου, ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῶν

- ὄνων, καὶ ἔπειτα ἐλαύνειν αὐτούς· ὥς δὲ κατὰ τοὺς φυ-
 λάσσοντας ἦν τὸν κρεμάμενον νέκυν, ἐπισπάσαντα τῶν
 ἀσκῶν δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λύνειν ἀπαμμένους.
 21 ὥς δὲ ἔρρεε ὁ οἶνος, τὴν κεφαλὴν μιν κόπτεσθαι μεγάλα
 βοῶντα, ὥς οὐκ ἔχοντα πρὸς ὁκοῖον τῶν ὄνων πρῶτον
 22 τράπηται. τοὺς δὲ φυλάκους, ὥς ἰδεῖν πολὺν ῥέοντα τὸν
 οἶνον, συντρέχειν ἐς τὴν ὁδὸν ἀγγῆϊα ἔχοντας, καὶ τὸν
 ἐκκεχυμένον οἶνον συγκομίζειν ἐν κέρδεϊ ποιευμένους·
 τὸν δὲ διαλοιδορέεσθαι πᾶσι, ὀργὴν προσποιούμενον.
 23 παραμυθευμένων δὲ αὐτὸν τῶν φυλάκων, χρόνῳ πρηϋ-
 νεσθαι προσποιέεσθαι, καὶ ὑπῖεσθαι τῆς ὀργῆς· τέλος
 δὲ, ἐξελάσαι αὐτὸν τοὺς ὄνους ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατα-
 24 σκευάζειν. ὥς δὲ λόγους τε πλείους ἐγγίνεσθαι, καὶ τινα
 καὶ σκῶψαί μιν καὶ ἐς γέλωτα προαγαγέσθαι, ἐπιδοῦναι
 αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἕνα· τοὺς δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ εἶχον,
 κατακλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι, καὶ ἐκεῖνον παραλαμ-
 βάνειν, καὶ κελεύειν μετ' ἐωυτῶν μέιναντα συμπίνειν·
 25 τὸν δὲ πεισθῆναι τε δὴ, καὶ καταμεῖναι. ὥς δέ μιν παρὰ
 τὴν πόσιν φιλοφρόνως ἡσπάζοντο, ἐπιδοῦναι αὐτοῖσι
 καὶ ἄλλον τῶν ἀσκῶν. δαψιλείῃ δὲ τῷ ποτῷ χρησαμένους
 τοὺς φυλάκους, ὑπερμεθυσθῆναι· καὶ κρατηθέντας ὑπὸ
 26 τοῦ ὕπνου, αὐτοῦ ἐνθάπερ ἔπινον κατακοιμηθῆναι. τὸν
 δὲ, ὥς πρόσω ἦν τῆς νυκτός, τό τε σῶμα τοῦ ἀδελφεοῦ
 καταλῦσαι, καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμῃ πάντων ξυρῆσαι
 τὰς δεξιὰς παρηΐδας· ἐπιθέντα δὲ τὸν νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄνους,
 ἀπελαύνειν ἐπ' οἴκου, ἐπιτελέσαντα τῇ μητρὶ τὰ προστα-
 27 χθέντα. Τὸν δὲ βασιλέα, ὥς αὐτῷ ἀπηγγέλθη τοῦ φωρὸς
 ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος, δεινὰ ποιέειν· πάντως δὲ βουλόμε-
 νον εὔρεθῆναι ὅστις κοτὲ εἴη ὁ ταῦτα μηχανώμενος, ποιῆ-
 28 σαί μιν τάδε, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστά· τὴν δὲ θυγατέρα τὴν ἐωυ-
 τοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκήματος, ἐντειλάμενον πάντας τε ὁμοί-

670.]

ὡς προσδέκεσθαι, καὶ πρὶν συγγενέσθαι, ἀναγκάζειν λέγειν αὐτῇ ὅτι δὴ ἐν τῷ βίῳ ἔργασται αὐτῷ σοφώτατον καὶ ἀνοσιώτατον· ὃς δ' ἂν ἀπηγήσεται τὰ περὶ τὸν φῶρα γεγενημένα, τοῦτον συλλαμβάνειν, καὶ μὴ ἀπιέναι ἔξω. ὥς δὲ τὴν παῖδα ποίειν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προστα- 29 χθέντα, τὸν φῶρα πυθόμενον τῶν εἵνεκα ταῦτα ἐπρήσσετο, βουλευθέντα πολυτροπίῃ τοῦ βασιλέως περιγενέσθαι, ποίειν τάδε. νεκροῦ προσφάτου ἀποταμόντα ἐν 30 τῷ ὄμῳ τὴν χεῖρα, λέναι αὐτὸν ἔχοντα αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· ἐσελθόντα δὲ ὡς τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα, καὶ εἰρωτώμενον τάπερ καὶ οἱ ἄλλοι, ἀπηγήσασθαι ὡς ἀνοσιώτατον μὲν εἶη ἐργασμένος, ὅτε τοῦ ἀδελφεοῦ ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ βασιλέως ὑπὸ πάγης ἀλόντος ἀποτάμοι τὴν κεφαλὴν· σοφώτατον δὲ, ὅτι τοὺς φυλάκους καταμεθύσας, καταλύσειε τοῦ ἀδελφεοῦ κρεμάμενον τὸν νέκυν. τὴν δὲ, ὡς ἤκουσε, ἀπτεσθαι αὐτοῦ. τὸν δὲ φῶρα 31 ἐν τῷ σκότει προτείνειν αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα· τὴν δὲ, ἐπιλαβομένην ἔχειν, νομίζουσιν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι· τὸν δὲ φῶρα προέμενον αὐτῇ, οἴχεσθαι διὰ θυρέων φεύγοντα. Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὸν 32 βασιλέα ἀνενεῖχθαι, ἐκπεπλήχθαι μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ τε καὶ τόλμῃ τὰνθρώπου. τέλος δὲ, διαπέμποντα ἐς πάσας τὰς πόλεις, ἐπαγγέλλεσθαι ἄδειάν τε διδόντα, καὶ μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι ἐς ὄψιν τὴν ἐωυτοῦ. τὸν δὲ φῶρα, πιστεύσαντα, ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· Ῥαμ- 33 ψίνιτον δὲ μεγάλως θωυμάσαι, καὶ οἱ τὴν θυγατέρα αὐτὴν συνοικίσει, ὡς πλείστα ἐπισταμένῳ ἀνθρώπῳ· Αἰγυπτίους μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι, ἐκείνων δὲ Αἰγυπτίων.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἔλεγον, τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν 122 καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἶον Ἕλληνες αἰδομένην νομίζουσι

- εἶναι, καὶ κεῖθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι· καὶ τὰ μὲν, νικᾶν αὐτὴν, τὰ δέ, ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καὶ μιν πάλιν ἄνω ἀπικέσθαι, δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακτρον
 2 χρύσειον. ἀπὸ δὲ τῆς Ῥαμψινίτου καταβάσιος, ὡς πάλιν ἀπίκητο, ὀρτὴν δὴ ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν· τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐπιτελέοντας αὐτούς· οὐ μέντοι εἴ τε δι' ἄλλο τι εἴ τε διὰ ταῦτα ὀρτάζουσι ἔχω λέγειν.
 3 φᾶρος δὲ αὐτημερὸν ἐξυφάναντες οἱ ἱρέες, κατ' ὧν ἔδησαν ἐνὸς αὐτῶν μίτρη τοὺς ὀφθαλμούς· ἀγαγόντες δέ μιν ἔχοντα τὸ φᾶρος ἐς ὁδὸν φέρουσαν ἐς ἱρὸν Δήμητρος, αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται ὀπίσω· τὸν δὲ ἱρέα τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς, λέγουσι ὑπὸ δύο λύκων ἄγεσθαι ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Δήμητρος, ἀπέχον τῆς πόλιος ἑξήκοσι σταδίου· καὶ αὐτὶς ὀπίσω ἐκ τοῦ ἱροῦ ἀπάγειν
 123 μιν τοὺς λύκους ἐς τὸ αὐτὸ χωρίον. Τοῖσι μὲν νυν ὑπ' Αἰγυπτίων λεγομένοιςι χράσθω ὅτεφ τὰ τοιαῦτα πιθανά ἐστι· ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα τὸν λόγον ὑπόκειται, ὅτι τὰ λεγόμενα ὑπ' ἐκάστων ἀκοῇ γράφω. ἀρχηγετεύειν δὲ τῶν κάτω Αἰγύπτιοι λέγουσι Δήμητρα καὶ Διόνυσον.
 2 Πρῶτοι δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοί εἰσι οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι· τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται· ἐπεὰν δὲ περιέλθῃ πάντα τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινὰ, αὐτὶς ἐς ἀνθρώπου σῶμα γινόμενον ἐσδύνειν· τὴν περιήλυσιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοις
 3 ἔτεσι. τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν, πρότερον, οἱ δὲ, ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἑωυτῶν εἶναι· τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ οὐνόματα, οὐ γράφω.
 124 Μέχρι μὲν νυν Ῥαμψινίτου βασιλείας εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πάσαν εὐνομίην ἔλεγον, καὶ εὐθηνέειν Αἰγυπτον μεγάλως· μετὰ δὲ τοῦτον, βασιλεύσαντά σφεν

670.]

Χέοπα, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι. κατακληΐσαντα 2
 γάρ μιν πάντα τὰ ἱρὰ, πρῶτα μὲν σφεας θυσιέων ἀπέρ-
 ξαι· μετὰ δέ, ἐργάζεσθαι ἐωυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυ-
 πτίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀποδεδέχθαι, ἐκ τῶν λιθοτομιέων 3
 τῶν ἐν τῷ Ἀραβίῳ οὐρεῖ, ἐκ τουτέων ἔλκειν λίθους
 μέχρι τοῦ Νείλου· διαπεραιωθέντας δὲ τὸν ποταμὸν
 πλοίοισι τοὺς λίθους ἐτέροισι ἔταξε ἐκδέκεσθαι, καὶ
 πρὸς τὸ Λιβυκὸν καλούμενον ὄρος, πρὸς τοῦτο ἔλκειν.
 ἐργάζοντο δὲ κατὰ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν 4
 τρίμηνον ἐκάστην. χρόνον δὲ ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ 5
 λαῷ, δέκα μὲν ἔτεα τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν εἰλκὸν τοὺς λί-
 θους, τὴν ἔδειμαν· ἔργον ἐὼν οὐ πολλῷ τέφῃ ἔλασσον
 τῆς πυραμίδος, ὥς ἐμοὶ δοκέειν· (τῆς γὰρ μῆκος μὲν 6
 εἰσι πέντε στάδιοι· εὖρος δέ, δέκα ὀργυιαί· ὕψος δέ,
 τῇ ὑψηλοτάτῃ ἐστὶ αὕτῃ ἐωυτῆς, ὅκτῳ ὀργυιαί· λίθου
 τε ξεστοῦ καὶ ζῶων ἐγγεγλυμμένων·) ταύτῃ τε δὴ τὰ 7
 δέκα ἔτεα γενέσθαι, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ἐπ' οὐ ἐστᾶσι
 αἱ πυραμίδες, τῶν ὑπὸ γῆν οἰκημάτων, τὰς ἐποιέετο
 θήκας ἐωυτῷ ἐν νήσῳ, διώρυχα τοῦ Νείλου ἐσαγαγών.
 τῇ δὲ πυραμίδι αὐτῇ χρόνον γενέσθαι ἐείκοσι ἔτεα 8
 ποιευμένη· τῆς ἐστὶ παντακῇ μέτωπον ἕκαστον ὀκτῷ
 πλέθρα, εὐούσης τετραγώνου, καὶ ὕψος ἴσον· λίθου
 δὲ ξεστοῦ τε καὶ ἀρμοσμένου τὰ μάλιστα· οὐδεὶς
 τῶν λίθων τριήκοντα ποδῶν ἐλάσσων. Ἐποιήθη 125
 δὲ ὧδε αὕτῃ ἡ πυραμίς· ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετε-
 ξέτεροι κρόσσας, οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι. τοιαύτην 2
 τὸ πρῶτον ἐπεὶ τε ἐποίησαν αὐτήν, ἥειρον τοὺς ἐπιλοί-
 πους λίθους μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι·
 χαμάθεν μὲν ἐπὶ τὸν πρῶτον στοῖχον τῶν ἀναβαθμῶν
 αἰείροντες, ὅκως δὲ ἀνίοι ὁ λίθος ἐπ' αὐτὸν, εἰς ἐτέρην
 μηχανὴν ἐτίθετο, ἐστεῶσαν ἐπὶ τοῦ πρώτου στοίχου·

- ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τὸν δεύτερον ἔλκετο στοῖχον ἐπ'
 8 ἄλλης μηχανῆς. ὅσοι γὰρ δὴ στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβα-
 θμῶν, τοσαῦται καὶ αἱ μηχαναὶ ἦσαν· εἴ τε καὶ τὴν
 αὐτὴν μηχανὴν, ἐοῦσαν μίαν τε καὶ εὐβάστακτον, μετε-
 φόρεον ἐπὶ στοῖχον ἕκαστον, ὅπως τὸν λίθον ἐξέλκοιεν·
 4 λελέχθω γὰρ ἡμῖν ἐπ' ἀμφοτέρα, κατὰπερ λέγεται. Ἐξε-
 ποιήθη δ' ὦν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς πρῶτα· μετὰ δὲ, τὰ
 ἐπόμενα τούτων ἐξεποίησεν· τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ἐπί-
 5 γαυα καὶ τὰ κατωτάτῳ ἐξεποίησαν. Σεσῆμανται δὲ διὰ
 γραμμάτων Αἰγυπτίων ἐν τῇ πυραμίδι, ὅσα ἔς τε συρ-
 μαῖην καὶ κρόμμυα καὶ σκόροδα ἀναισιμῶς τοῖσι ἐργα-
 ζομένοισι· καὶ ὡς ἐμὲ εὖ μεμνήσθαι τὰ ὁ ἑρμηνεύς μοι,
 ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα, ἔφη, ἑξακόσια καὶ χίλια
 6 τάλαντα ἀργυρίου τετελέσθαι. εἰ δ' ἔστι οὕτως ἔχοντα
 ταῦτα, κόσσα εἰκὸς ἄλλα δεδαπανῆσθαι ἔστι ἔς τε σίδηρον
 τῷ ἐργάζοντο, καὶ σιτία, καὶ ἐσθῆτα τοῖσι ἐργαζομέ-
 νοις; ὁκοτε χρόνον μὲν οἰκοδόμενον τὰ ἔργα τὸν εἰρη-
 μένον· ἄλλον δὲ, ὡς ἐγὼ δοκέω, ἐν τῷ τοὺς λίθους
 ἔταμον, καὶ ἄγον, καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ὄρυγμα ἐργάζοντο,
 126 οὐκ ὀλίγον χρόνον. Ἐς τοῦτο δὲ ἐλθεῖν Χέοπα
 κακότητος, ὥστε χρημάτων δεόμενον, τὴν θυγατέρα τὴν
 ἐωυτοῦ κατίσαντα ἐπ' οἰκήματος, προστάξει πρήσσεσθαι
 2 ἀργύριον, ὁκόσον δὴ τι· οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε ἔλεγον·
 τὴν δὲ, τὰ τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς ταχθέντα πρήσσεσθαι,
 ἰδίῃ δὲ καὶ αὐτὴν διανοηθῆναι μνημῆϊον καταλιπέσθαι,
 καὶ τοῦ ἐσιόντος πρὸς αὐτὴν ἐκάστου δέεσθαι, ὅπως ἂν
 8 αὐτῇ ἓνα λίθον ἐν τοῖσι ἔργοις δωρέοιτο. ἐκ τούτων δὲ
 τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι, τὴν ἐν
 μέσφ τῶν τριῶν ἐστηκυῖαν, ἔμπροσθε τῆς μεγάλης πυ-
 ραμίδος· τῆς ἐστὶ τὸ κῶλον ἕκαστον ὄλου καὶ ἡμίσεος
 127 πλέθρου. Βασιλεῦσαι δὲ τὸν Χέοπα τοῦτον Αἰγύ-

670.]

πτιοι ἔλεγον πεντήκοντα ἔτεα· τελευτήσαντος δὲ τούτου, ἐκδέξασθαι τὴν βασιλιήν τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ Χεφρῆνα, καὶ τοῦτον δὲ τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι τῷ ἐτέρῳ, τὰ 2 τε ἄλλα, καὶ πυραμίδα ποιῆσαι, ἐς μὲν τὰ ἐκείνου μέτρα οὐκ ἀνέκουνσαν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ἐμετρήσαμεν· οὔτε γὰρ ὑπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, οὔτε ἐκ τοῦ Νείλου 3 διώρυξ ἦκει ἐς αὐτὴν, ὥσπερ ἐς τὴν ἐτέρην, ῥέουσα· διὰ οἰκοδομημένου δὲ αὐλῶνος ἔσω νῆσον περιρρέει, ἐν τῇ αὐτὸν λέγουσι κεῖσθαι Χέοπα. ὑποδείμας δὲ τὸν πρῶτον 4 δόμαν λίθου Αἰθιοπικοῦ ποικίλου, τεσσαράκοντα πόδας ὑποβάς τῆς ἐτέρης τῶν αὐτῶ μέγαθος, ἐχομένην τῆς μεγάλης οἰκοδόμησε. ἐστᾶσι δὲ ἐπὶ λόφου τοῦ αὐτοῦ ἀμφότεραι, μάλιστα ἐς ἑκατὸν πόδας ὑψηλοῦ. βασιλεῦσαι δὲ ἔλεγον Χεφρῆνα ἕξ καὶ πεντήκοντα ἔτεα. Ταῦτα ἕξ τε 128 καὶ ἑκατὸν λογίζονται ἔτεα, ἐν τοῖσι Αἰγυπτίοισι τε πᾶσαν εἶναι κακότητα, καὶ τὰ ἱρὰ χρόνου τοσούτου κατακληῖσθέντα οὐκ ἀνοιχθῆναι. τούτους ὑπὸ μίσεος 2 οὐ κάρτα θέλουσι Αἰγύπτιοι ὀνομάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας καλέουσι ποιμένος Φιλιτίωνος, ὃς τοῦτον τὸν χρόνον ἔνεμε κτήνεα κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.

Μετὰ δὲ τοῦτον, βασιλεῦσαι Αἰγύπτου Μυκερίνον 129 ἔλεγον, Χέοπος παῖδα· τῷ τὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν· τὸν δὲ τὰ τε ἱρὰ ἀνοίξαι, καὶ τὸν λεῶν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας· δίκας δὲ σφί πάντων βασιλέων δικαιωτάτας κρίνειν. κατὰ τοῦτο μὲν νυν τὸ ἔργον, ἀπάντων ὅσοι 2 ἦδη βασιλέες ἐγένοντο Αἰγυπτίων, αἰνέουσι μάλιστα τοῦτον· τὰ τε ἄλλα γὰρ μιν κρίνειν εὖ, καὶ δὴ καὶ τῷ ἐπιμεμφομένῳ ἐκ τῆς δίκης παρ' ἐωυτοῦ διδόντα ἄλλα, ἀποπιμπλάναι αὐτοῦ τὸν θυμόν. Ἔόντι δὲ ἡπίῳ τῷ 3 Μυκερίνῳ κατὰ τοὺς πολήτας, καὶ ταῦτα ἐπιτηδεύοντι

- πρώτον κακῶν ἄρξαι τὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν αὐτοῦ,
 4 τὴν μοῦνον οἱ εἶναι ἐν τοῖσι οἰκίοισι τέκνον. τὸν δὲ,
 ὑπεραλγῆσαντά τε τῷ περιεπεπτῶκεε πρήγματι, καὶ
 βουλόμενον περισσότερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυ-
 γατέρα, ποιήσασθαι βοῦν ξυλίνην κοίλην. καὶ ἔπειτα
 καταχρυσώσαντά μιν ταύτην, ἔσω ἐν αὐτῇ θάψαι ταύ-
 130 τὴν δὴ τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα. Αὕτη ὦν ἡ
 βοῦς γῇ οὐκ ἐκρύφθη, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν φανερόν·
 ἐν Σαῖ μὲν πόλι ἐοῦσα, κειμένη δὲ ἐν τοῖσι βασιλεῦ-
 οῖσι, ἐν οἰκίᾳ ἡσκημένη· θυμῆματα δὲ παρ' αὐτῇ
 παντοῖα καταγίζουσι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην· νύκτα δὲ ἐκά-
 2 στην πάννουχος λύχνος παρακαίεται. ἀγχοῦ δὲ τῆς βοδὸς
 ταύτης ἐν ἄλλῳ οἰκίᾳ εἰκόνες τῶν παλλακῶν τῶν
 Μυκερίνου ἐστᾶσι, ὥς ἔλεγον οἱ ἐν Σαῖ πόλι ἱρέες·
 ἐστᾶσι μὲν γὰρ ξύλινοι κολοσσοὶ, ἐοῦσαι ἀριθμὸν ὡς
 ἐείκοσι μάλιστά κη, γυμναὶ ἐργασμέναι· αἱ τινες μέντοι
 131 εἰσὶ, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, πλὴν ἡ τὰ λεγόμενα. Οἱ δὲ
 τινες λέγουσι περὶ τῆς βοδὸς ταύτης, καὶ τῶν κολοσσῶν,
 τόνδε τὸν λόγον· ὥς Μυκερίνος ἐράσθη τῆς ἐωντοῦ
 3 θυγατρὸς, καὶ ἔπειτα ἐμίγη οἱ ἀκούσῃ. μετὰ δὲ, λέγουσι
 ὥς ἡ παῖς ἀπήγξατο ὑπὸ ἄχεος· ὁ δὲ μιν ἔθαψε ἐν τῇ
 βοῇ ταύτῃ· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς τῶν ἀμφιπόλων τῶν προ-
 δουσέων τὴν θυγατέρα τῷ πατρὶ ἀπέταμε τὰς χεῖρας·
 καὶ νῦν τὰς εἰκόνας αὐτέων εἶναι πεπονθυίας τάπερ αἱ
 8 ζῶαι ἔπαθον. ταῦτα δὲ λέγουσι φλυηρέοντες, ὥς ἐγὼ
 δοκέω, τά τε ἄλλα, καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὰς χεῖρας τῶν
 κολοσσῶν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ὠρέομεν, ὅτι ὑπὸ
 χρόνου τὰς χεῖρας ἀποβεβλήκασι, αἱ ἐν ποσὶ αὐτέων
 132 φαίνοντο ἐοῦσαι ἔτι καὶ ἐς ἐμέ. Ἡ δὲ βοῦς τὰ
 μὲν ἄλλα κατακέκρυπται φοινικέῳ εἵματι· τὸν αὐχένα δὲ
 καὶ τὴν κεφαλὴν φαίνει κεχρυσωμένα παχεῖ κάρτα χρυσῷ·

670.]

μεταξὺ δὲ τῶν κερέων, ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μεμνημένος
 ἔπεστι χρύσεος. ἔστι δὲ ἡ βοῦς οὐκ ὀρθή, ἀλλ' ἐν 2
 γούνασι κειμένη· μέγαθος δὲ, ὅση περ μεγάλη βοῦς
 ζώῃ. ἐκφέρεται δὲ ἐκ τοῦ οἰκήματος ἀνὰ πάντα τὰ ἔτεα.
 ἐπεὰν τύπτωνται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν οὐκ ὀνομαζόμενον 3
 θεὸν ὑπ' ἐμεῦ ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι, τότε ὦν καὶ τὴν
 βοῦν ἐκφέρουσι ἐς τὸ φῶς. φασὶ γὰρ δὴ αὐτὴν δεσθῆναι 4
 τοῦ πατρὸς Μυκερίνου ἀποθνήσκουσιν, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
 ἅπαξ μιν τὸν ἥλιον κατιδεῖν. Μετὰ δὲ τῆς θυγα- 133
 τρὸς τὸ πάθος, δεύτερα τούτῳ τῷ βασιλεῖ τάδε γενέ-
 σθαι· ἐλθεῖν οἱ μαντήϊον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς “μέλ-
 λοι ἐξ ἔτεα μῦνον βιούς τῷ ἐβδόμῳ τελευτήσιν.” τὸν 2
 δὲ, δεινὸν ποιησάμενον, πέμψαι ἐς τὸ μαντήϊον τῷ θεῷ
 ὀνειδισμόν, ἀντιμεμφόμενον ὅτι “ὁ μὲν αὐτοῦ πατήρ καὶ
 πάτριος, ἀποκληῖσαντες τὰ ἱρά, καὶ θεῶν οὐ μεμνημένοι,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους φθείροντες, ἐβίωσαν χρόνον
 ἐπὶ πολλόν· αὐτοὺς δ' εὐσεβῆς ἔων, μέλλοι ταχέως οὕτω
 τελευτήσιν.” Ἐκ δὲ τοῦ χρηστηρίου αὐτῷ δεύτερα 3
 ἐλθεῖν λέγοντα “τούτων εἵνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτῷ
 τὸν βίον. οὐ γὰρ ποιῆσαί μιν τὸ χρεὼν ἦν ποιέειν· δεῖν
 γὰρ Αἴγυπτον κακοῦσθαι ἐπ' ἔτεα πεντήκοντά τε καὶ
 ἑκατόν· καὶ τοὺς μὲν δύο τοὺς πρὸ ἐκείνου γενομένους
 βασιλέας μαθεῖν τοῦτο, κείνων δὲ οὐ.” Ταῦτα ἀκούσαντα 4
 τὸν Μυκερίνον, ὡς κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων, λύχνα
 ποιησάμενον πολλὰ, ὅπως γίνοιτο νύξ, ἀνάψαντα αὐτὰ,
 πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν, οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα,
 ἕς τε τὰ ἔλαια καὶ τὰ ἄλσεα πλανώμενον, καὶ ἵνα πυν-
 θάνοιτο εἶναι γῆς ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα. ταῦτα δὲ 5
 ἐμηχανάτο, θέλων τὸ μαντήϊον ψευδόμενον ἀποδέξει,
 ἵνα οἱ δωδέκα ἔτεα ἀντὶ ἐξ ἐτέων γένηται, αἱ νύκτες
 ἡμέραι ποιούμεναι.

- 134 Πυραμίδα δὲ καὶ οὗτος ἀπελίπετο πολλὸν ἐλάσσων τοῦ πατρὸς, ἐείκοσι ποδῶν καταδέουσιν κῶλον ἕκαστον τριῶν πλέθρων, εὐρύσεως τετραγώνου, λίθου δὲ ἐς τὸ ἥμισυ Αἰθιοπικοῦ· τὴν δὲ μετεξέτεροί φασι Ἑλλήνων Ῥοδῶπιος ἐταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. οὐ δὲ ὧν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὗτοι ἦτις ἦν ἡ Ῥοδῶπις· οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι, ὥς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναισίμωνται· πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις, ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦτον. ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν βασιλέων τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ἦν λιπομένων Ῥοδῶπις· γενεὴν μὲν, ἀπὸ Θρηίκης· δούλη δὲ ἦν Ἰάδμονος τοῦ Ἡφαιστοπόλιος, ἀνδρὸς Σαμίου, σύνδουλος δὲ Αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ. καὶ γὰρ οὗτος Ἰάδμονος ἐγένετο, ὥς διέδεξε τῇδε οὐκ ἤκιστα· ἐπεὶ τε γὰρ πολλάκις κηρυσσόντων Δελφῶν ἐκ θεοπροπίου “ὅς βούλοιο ποιῆναι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι,” ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἐφάνη, Ἰάδμονος δὲ παιδὸς παῖς, ἄλλος Ἰάδμων, ἀνείλετο· οὕτω καὶ Αἰσώπος Ἰάδμονος ἐγένετο.
- 135 το. Ῥοδῶπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο, Ξάνθεω τοῦ Σαμίου κομίσαντός μιν· ἀπικόμενῃ δὲ κατ' ἐργασίην, ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μυτιληναίου Χαράξου, τοῦ Σκαμανδρωνύμου παιδὸς, ἀδελφεοῦ δὲ Σαπφουῆς τῆς μουσοποιοῦ. οὕτω δὲ ἡ Ῥοδῶπις ἐλευθερώθη, καὶ κατέμεινέ τε ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη, μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα, ὥς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιον, ἀτὰρ οὐκ ὥς γε ἐς πυραμίδα τοιαύτην ἐξικέσθαι. τῆς γὰρ τὴν δεκάτην τῶν χρημάτων ιδέσθαι ἐστὶ ἔτι καὶ ἐς τὸδε παντὶ τῷ βουλομένῳ, οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι. ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις

670.]

μνημήιον ἐωυτῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι καταλαπείσθαι, ποιήμα
 ποιησαμένη τοῦτο, τὸ μὴ τυγχάνει ἄλλω ἐξευρημένον
 καὶ ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ, τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς
 μνημόσυνον ἐωυτῆς. τῆς ὧν δεκάτης τῶν χρημάτων ποι- 5
 ησαμένη ὀβελοὺς βουπόρους πολλοὺς σιδηρέους, ὅσον
 ἐνεχώρει ἡ δεκάτη οἱ, ἀπέπεμπε ἐς Δελφοὺς· οἱ καὶ νῦν
 ἔτι συννενέαται, ὁπισθε μὲν τοῦ βωμοῦ τὸν Χίοι ἀνέθε-
 σαν, ἀντίον δὲ αὐτοῦ τοῦ νηοῦ. Φιλέουσι δὲ κως ἐν τῇ 6
 Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἑταῖραι. τοῦτο μὲν
 γὰρ αὕτη, τῆς περὶ λέγεται ὅδε ὁ λόγος, οὕτω δὴ τι
 κλεινὴ ἐγένετο, ὥς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες Ῥοδῶπιος τὸ
 οὖνομα ἐξέμαθον· τοῦτο δὲ, ὕστερον ταύτης, τῇ οὖνομα
 ἦν Ἀρχιδίκη, αἰοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο, ἥσσαν
 δὲ τῆς ἐτέρης περιλεσχήμεντος. Χάραξος δὲ ὥς λυσά- 7
 μενος Ῥοδῶπιν ἀπενόστησε ἐς Μυτιλήνην, ἐν μέλει
 Σαπφῷ πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν. Ῥοδῶπιος μὲν νυν
 περὶ πέπαυμαι.

Μετὰ δὲ Μυκερίον γενέσθαι Αἰγύπτου βασιλέα 136
 ἔλεγον οἱ ἱεεὶς Ἀσυχιν, τὸν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα
 ποιῆσαι τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια, ἔοντα πολλῷ τε
 κάλλιστα καὶ πολλῷ μέγιστα. ἔχει μὲν γὰρ καὶ τὰ 2
 πάντα προπύλαια τύπους τε ἐγγεγλυμμένους, καὶ ἄλλην
 ὄψιν οἰκοδομημάτων μυρίην· ἐκεῖνα δὲ, καὶ μακρῷ μά-
 λιστα. Ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος, ἔλεγον, ἀμιξίης 3
 εἰούσης πολλῆς χρημάτων, γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοισι,
 ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, οὕτω
 λαμβάνειν τὸ χρέος· προστεθῆναι δὲ ἔτι τούτῳ τῷ νόμῳ
 τόνδε, τὸν διδόντα τὸ χρέος καὶ ἀπάσης κρατεῖν τῆς τοῦ
 λαμβάνοντος θήκης· τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον, 4
 τήνδε ἐπείναι ζῆμιν, μὴ βουλομένῳ ἀποδοῦναι τὸ χρέος,
 μηδὲ αὐτῷ ἐκείνῳ τελευτήσαντι εἶναι ταύτης κυρῆσαι μήτ'

ἐν ἐκείνῳ τῷ πατρὶ φάφ μῆτ' ἐν ἄλλῳ μηδενί, μήτε
 5 ἄλλον μηδένα τῶν ἑωυτοῦ ἀπογενόμενον θάψαι. Ὑπερ-
 βαλέσθαι δὲ βουλόμενον τοῦτον τὸν βασιλέα τοὺς πρότε-
 ρον ἑωυτοῦ βασιλέας γενομένους Αἰγύπτου, μνημόσυνον
 πυραμίδα λιπέσθαι, ἐκ πλίνθων ποιήσαντα· ἐν τῇ γράμ-
 6 ματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα τάδε λέγοντά ἐστι· ΜΗ
 ΜΕ ΚΑΤΟΝΟΣΘΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΛΙΘΙΝΑΣ ΠΥΡΑ-
 ΜΙΔΑΣ. ΠΡΟΕΧΩ ΓΑΡ ΑΥΤΕΩΝ ΤΟΣΟΥΤΟΝ,
 7 ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἁλλῶν θεῶν. ΚΟΝΤΩ ΓΑΡ
 ὙΠΟΤΥΠΤΟΝΤΕΣ ΕΣ ΛΙΜΝΗΝ, ὅ τι ΠΡΟΣΧΟΙΤΟ
 ΤΟΥ ΠΗΛΟΥ ΤΩ ΚΟΝΤΩ, ΤΟΥΤΟ ΣΥΛΛΕΓΟΝΤΕΣ,
 ΠΛΙΝΘΟΥΣ ΕΙΡΥΣΑΝ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΡΟΠΩ ΤΟΙΟΥΤΩ
 ΕΞΕΠΟΙΗΣΑΝ. τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι.

- 137 Μετὰ δὲ τοῦτον, βασιλεύσαι ἄνδρα τυφλὸν ἐξ
 Ἀνύσιος πόλιος, τῷ ὄννομα Ἄνυσιν εἶναι. ἐπὶ τούτου
 βασιλεύοντος ἐλάσαι ἐπ' Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ Αἰθίοπας
 2 τε καὶ Σαβακῶν τὸν Αἰθίοπων βασιλέα. τὸν μὲν δὴ
 τυφλὸν τοῦτον οἴχεσθαι φεύγοντα εἰς τὰ ἔλεια· τὸν δὲ
 Αἰθίοπα βασιλεύειν Αἰγύπτου ἐπ' ἔτεα πεντήκοντα· ἐν
 3 τοῖσι αὐτὸν τάδε ἀποδέξασθαι. ὅπως τῶν τις Αἰγυπτίων
 ἀμάρτοι τι, κτείνειν μὲν αὐτῶν οὐδένα ἐθέλει· τὸν δὲ
 κατὰ μέγαθος τοῦ ἀδικήματος ἐκάστῳ δικάζειν, ἐπιτάσ-
 4 σοντα χώματα χοῦν πρὸς τῇ ἑωυτῶν πόλι, ὅθεν ἕκαστος
 ἦν τῶν ἀδικούντων. καὶ οὕτω ἔτι αἱ πόλεις ἐγένοντο
 ὑψηλότεραι· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ἐχώσθησαν ὑπὸ τῶν
 τὰς διώρυχας ὀρυζάντων, ἐπὶ Σεσώστριος βασιλέος·
 δεύτερα δὲ, ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος καὶ κάρτα ὑψηλαὶ ἐγένοντο.
 5 Ὑψηλέων δὲ καὶ ἐτέρων τασσομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ
 πολίων, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, μάλιστα μὲν Βουβάστι πόλι
 ἐξεχώσθη, ἐν τῇ καὶ ἱρόν ἐστι Βουβάστιως ἀξιαπηγητό-
 -ατον. μέζω μὲν γὰρ ἄλλα, καὶ πολυδαπανώτερά ἐστι

670.]

ἱρά· ἡδονῇ δὲ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλλον. ἡ δὲ Βούβα-
 στις, κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, ἐστὶ Ἄρτεμις. Τὸ 138
 δὲ ἱρόν αὐτῆς ὤδε ἔχει. πλὴν τῆς ἐσόδου, τὸ ἄλλο νησός
 ἐστὶ· ἐκ γὰρ τοῦ Νεῖλου διώρυχες ἐσέχουσι, οὐ συμμί-
 σγουςαι ἀλλήλησι, ἀλλ' ἄχρι τῆς ἐσόδου τοῦ ἱροῦ ἐκα-
 τέρη ἐσέχει· ἡ μὲν, τῇ περιρρέουσα, ἡ δὲ, τῇ· εὖρος
 ἐοῦσα ἐκατέρη ἐκατὸν ποδῶν, δένδρεσι κατὰσκιος. τὰ δὲ
 προπύλαια, ὕψος μὲν δέκα ὀργυιέων ἐστὶ, τύποισι δὲ
 ἐξαπῆχεσι ἐσκευάδεται ἀξίοισι λόγου. ἐὼν δ' ἐν μέσῃ τῇ 2
 πόλει τὸ ἱρόν, κατορᾶται πάντοθεν περιϋόντι· ἄτε γὰρ
 τῆς πόλιος μὲν ἄκκεχασμένης ὕψου, τοῦ δ' ἱροῦ οὐ
 κεκινημένου, ὥς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, ἔσοπτόν ἐστι. περιθέει
 δ' αὐτὸ αἵμασι· ἐγγεγλυμμένη τύποισι. ἔστι δὲ ἔσωθεν 3
 ἄλσος δενδρέων μεγίστων, πεφυτευμένον περὶ νηὸν
 μέγαν, ἐν τῷ δὴ τῷγαλμα ἔνι. εὖρος δὲ καὶ μῆκος τοῦ
 ἱροῦ πάντῃ σταδίου ἐστὶ. κατὰ μὲν δὴ τὴν ἔσοδον, 4
 ἐστρωμένη ἐστὶ ὁδὸς λίθου ἐπὶ σταδίους τρεῖς μάλιστα
 κη, διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα ἐς τὸ πρὸς ἡῶ· εὖρος δὲ,
 ὥς τεσσέρων πλέθρων· τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα
 οὐρανομήκεα πέφυκε· φέρει δ' ἐς Ἑρμῆω ἱρόν. τὸ μὲν
 δὴ ἱρόν τοῦτο οὕτω ἔχει. Τέλος δὲ τῆς ἀπαλ- 139
 λαγῆς τοῦ Αἰθίοπος ὤδε ἔλεγον γενέσθαι. ὄψιν ἐν τῷ 2
 ὕπνῳ τοιήνδε ἰδόντα αὐτὸν, οἷχεσθαι φεύγοντα· ἐδόκέ
 οἱ ἄνδρα ἐπιστάντα συμβουλευεῖν, τοὺς ἱρέας τοὺς ἐν
 Αἰγύπτῳ συλλέξαντα πάντας, μέσους διαταμέειν· ἰδόντα 3
 δὲ τὴν ὄψιν ταύτην λέγειν αὐτὸν, ὥς πρόφασιν οἱ δοκέοι
 ταύτην τοὺς θεοὺς προδεικνύναι, ἵνα ἀσεβήσας περὶ τὰ
 ἱρά, κακόν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβοι· οὐκ ὡς
 ποιήσῃ ταῦτα· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον,
 ὁκόσον κεχρῆσθαι ἄρξαντα Αἰγύπτου ἐκχωρήσειν. ἐν 4
 γὰρ τῇ Αἰθιοπίῃ ἐόντι αὐτῷ τὰ μαντήϊα, τοῖσι χρέωνται

- Αἰθίοπες, ἀνείλε, ὥς δέοι αὐτὸν Αἰγύπτου βασιλεύσαι ἕτεα πεντήκοντα. ὥς ὦν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήϊε, καὶ αὐτὸν ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε, ἐκὼν ἀπαλλάσσεται ἐκ
- 140 τῆς Αἰγύπτου ὁ Σαβακῶς. Ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι τὸν Αἰθίοπα ἐξ Αἰγύπτου, αὐτίς τὸν τυφλὸν ἄρχειν, ἐκ τῶν ἐλέων ἀπικόμενον· ἔνθα πεντήκοντα ἕτεα, νῆσον
- 2 χῶσας σποδῶ τε καὶ γῇ, οἴκεε. ὅπως γάρ οἱ φοιτῶν σῖτον ἄγοντας Αἰγυπτίων ὥς ἐκάστοισι προστετάχθαι σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος, ἐς τὴν θωρεὴν κελεύειν σφέας καὶ
- 8 σποδὸν κομίζειν. ταύτην τὴν νῆσον οὐδεὶς πρότερον ἐδυνάσθη Ἀμυρταίου ἐξευρεῖν· ἀλλὰ ἕτεα ἐπὶ πλέω ἢ ἐπτακόσια οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὴν ἀνευρεῖν οἱ πρότεροι γενόμενοι βασιλεῖς Ἀμυρταίου· οὐνομα δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ Ἑλβώ· μέγαθος δ' ἐστὶ πάντῃ δέκα σταδίων.
- 141 Μετὰ δὲ τούτων, βασιλεῦσαι τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαίστου, τῷ οὐνομα εἶναι Σεθών· τὸν ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων, ὥς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν· ἀλλὰ τε δὴ ἄτιμα ποιεῦντα ἐς αὐτοὺς, καὶ σφεας ἀπελέσθαι τὰς ἀρούρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν προτέρων βασιλέων δεδόσθαι ἐξαιρέτους ἐκάστῳ δυώδεκα
- 2 ἀρούρας. μετὰ δέ, ἐπ' Αἰγυπτὸν ἐλαύνειν στρατὸν μέγαν Σαναχάριβον βασιλέα Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων. οὐκ ὄν δὴ ἐθέλειν τοὺς μαχίμους τῶν Αἰγυπτίων βοηθεῖν· τὸν δὲ ἱρέα ἐς ἀπορίην ἀπειλημένον, ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον, πρὸς τῷγαλμα ἀποδύρεσθαι οἷα κινδυνεύει πα-
- 8 θέειν. ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, καὶ οἱ δόξαι ἐν τῇ ὄψι, ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν, ὥς οὐδὲν πείσεται ἄχαρι ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατὸν· αὐ-
- 4 τὸς γάρ οἱ πέμψειν τιμωροὺς. τούτοις δὴ μιν πίσυνον τοῖσι ἐνυπνίοις, παραλαβόντα Αἰγυπτίων τοὺς βουλομένους οἱ ἔπεισθαι, στρατοπεδεύσασθαι ἐν Πηλουσίῳ·

670.]

ταύτῃ γάρ εἰσι αἱ ἐσβολαί· ἔπαισθαι δέ οἱ τῶν μαχίμων
 μὲν οὐδένα ἀνδρῶν, καπήλους δέ, καὶ χειρώνακτας, καὶ
 ἀγοραίους ἀνθρώπους. ἐνθαῦτα ἀπικομένους, τοῖσι ἐναν- 5
 τίοισι αὐτοῖσι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μῦς ἀρουραίους, κατὰ
 μὲν φαγέειν τοὺς φαρετρεῶνας αὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα·
 πρὸς δέ, τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ὥστε τῇ ὑστεραίῃ φευ-
 γόντων σφέων, γυμνῶν ὄπλων, πεσέειν πολλούς. καὶ 6
 νῦν οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔστηκε ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου
 λίθινος, ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν, λέγων διὰ γραμμάτων
 τάδε· ΕΣ ΕΜΕ ΤΙΣ ὈΡΕΩΝ, ΕΥΣΕΒΗΣ ΕΣΤΩ.

Ἐς μὲν τοσόνδε τοῦ λόγου Αἰγύπτιοί τε καὶ οἱ 142
 ἱρέες ἔλεγον, ἀποδεικνύντες, ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως
 ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸν ἱερέα τοῦτον τὸν τελευταῖον βασι-
 λεύσαντα μίαν τε καὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκοσίας ἀν-
 θρώπων γενεὰς γενομένας, καὶ ἐν ταύτῃσι ἀρχιρέας καὶ
 βασιλέας ἐκατέρους τοσοῦτους γενομένους. καὶ τοὶ τριη- 2
 κόσιοι μὲν ἀνδρῶν γενεαὶ δυνάεσθαι μύρια ἔτεα· γενεαὶ
 γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν, ἑκατὸν ἔτεά ἐστι. μῆς δὲ καὶ τεσ- 3
 σεράκοντα ἔτι τῶν ἐπιλοίπων γενεῶν, αἱ ἐπῆσαν τῇσι
 τριηκοσίῃσι, ἔστι τεσσεράκοντα καὶ τριηκόσια καὶ χίλια
 ἔτεα. οὕτω ἐν μυρίοισι τε ἔτεσι καὶ χιλίοισι, καὶ πρὸς, 4
 τριηκοσίοισι τε καὶ τεσσεράκοντα, ἔλεγον θεὸν ἀνθρω-
 ποειδέα οὐδένα γενέσθαι· οὐ μὲν τοι οὐδὲ πρότερον, οὐδὲ
 ὕστερον ἐν τοῖσι ὑπολοίποισι Αἰγύπτου βασιλεῦσι γενο-
 μένοισι, ἔλεγον τοιοῦτον οὐδέν. Ἐν τοίνυν τούτῳ τῷ 5
 χρόνῳ τετράκις ἔλεγον ἐξ ἡθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι·
 ἔνθα τε νῦν καταδύεται, ἐνθεῦτεν δις ἐπαντεῖλαι· καὶ
 ἔνθεν νῦν ἀνατέλλει, ἐνθαῦτα δις καταδύναι· καὶ οὐδὲν
 τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἐτεροιωθῆναι, οὔτε τὰ ἐκ
 τῆς γῆς, οὔτε τὰ ἐκ τοῦ ποταμοῦ σφί γινόμενα, οὔτε τὰ
 ἀμφὶ ρόους, οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους.

Πρό- 143

- 1 τερων δὲ Ἑκαταίφ τῷ λογοποιῷ ἐν Θήβησι· γενεηλογή-
 2 σαντί τε ἑωυτὸν, καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαιδέ-
 3 κατον θεὸν, ἐποίησαν οἱ ἱρέες τοῦ Διὸς, οἷόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ
 4 γινώσκουσιν· ἐσαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον
 5 ἔσω, ἐὼν μέγα, ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσούς ξυλίνους
 6 τοσοῦτους ὅσους περ εἶπον· ἀρχιρεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι
 7 ἵσταται ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ζόης εἰκόνα ἑωυτοῦ. ἀριθμέοντες
 8 ὦν, καὶ δεικνύντες οἱ ἱρέες ἐμοὶ, ἀπεδείκνυσαν παῖδα πα-
 9 τρὸς ἑωυτῶν ἕκαστον ἑόντα, ἐκ τοῦ ἄγχιστα ἀποθανόντος
 10 τῆς εἰκόνης διεξιόντες διὰ πασέων, ἕως οὗ ἀπέδεξαν ἀπά-
 11 144 σας αὐτάς. Ἑκαταίφ δὲ γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν, καὶ ἀνα-
 12 δήσαντι ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν, ἀντεγενεηλόγησαν ἐπὶ τῇ
 13 ἀριθμήσει, οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι
 14 145 ἄνθρωπον. ἀντεγενεηλόγησαν δὲ ὧδε, φάμενοι ἕκαστον
 15 τῶν κολοσσῶν Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γεγενῆσθαι· ἐς δ'
 16 τοὺς πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίους ἀπέδεξαν
 17 κολοσσούς Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γενόμενον, καὶ οὔτε ἐς
 18 θεὸν, οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς. Πίρωμις δὲ ἐστὶ
 19 144 κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν καλὸς κάγαθός. Ἦδη ὦν,
 20 τῶν αἱ εἰκόνες ἦσαν, τοιούτους ἀπεδείκνυσάν σφεας
 21 2 πάντας ἑόντας, θεῶν δὲ πολλὸν ἀπαλλαγμένους. τὸ δὲ
 22 πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων θεοὺς εἶναι τοὺς ἐν Αἰ-
 23 γύπτῳ ἄρχοντας, οἰκέοντας ἅμα τοῖσι ἀνθρώποισι· καὶ
 24 8 τούτων αἰεὶ ἓνα τὸν κρατέοντα εἶναι· ὕστατον δὲ αὐτῆς
 25 βασιλεῦσαι Ὀρον τὸν Ὀσίριος παῖδα, τὸν Ἀπόλλωνα
 26 Ἑλληνες ὀνομάζουσι· τοῦτον, καταπαύσαντα Τυφῶνα,
 27 βασιλεῦσαι ὕστατον Αἰγύπτου. Ὀσιρις δὲ ἐστὶ Διό-
 28 νυσος κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν.
- 145 Ἐν Ἑλλήσι μὲν νυν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζον-
 1 ται εἶναι Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν· παρ' Αἰ-
 2 γυπτίοισι δὲ Πάν μὲν ἀρχαιότατος, καὶ τῶν ὀκτὼ τῶν

670.]

πρώτων λεγομένων θεῶν· Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων,
 τῶν δώδεκα λεγομένων εἶναι· Διόνυσος δὲ, τῶν τρίτων,
 οἱ ἐκ τῶν δώδεκα θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλεῖ μὲν δὴ 2
 ὅσα αὐτοὶ Αἰγύπτιοί φασι εἶναι ἔτεα ἐς Ἀμασιν βασιλέα,
 δεδήλωταί μοι πρόσθε· Πανὶ δὲ ἔτι τούτων πλέονα λέγε-
 ται εἶναι, Διονύσῳ δ' ἐλάχιστα τούτων· καὶ τούτῳ πεντα-
 κισχίλια καὶ μύρια λογιζόνται εἶναι ἐς Ἀμασιν βασιλέα.
 καὶ ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως φασὶ ἐπίστασθαι, αἰεὶ τε 3
 λογιζόμενοι, καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα. Διονύσῳ 4
 μὲν νῦν τῷ ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου λεγομένῳ γενέσθαι,
 κατὰ ἑξακόσια ἔτεα καὶ χίλια μάλιστα ἐστὶ ἐς ἐμέ·
 Ἡρακλεῖ δὲ τῷ Ἀλκμήνης, κατὰ εἰνακόσια ἔτεα· Πανὶ 5
 δὲ τῷ ἐκ Πηνελόπης, (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Ἑρμῆω λέγεται
 γενέσθαι ὑπὸ Ἑλλήνων ὁ Πάν·) ἐλάσσῳ ἔτεά ἐστι τῶν
 Τρωϊκῶν, κατὰ τὰ ὀκτακόσια μάλιστα ἐς ἐμέ. Τού- 146
 των ὧν ἀμφοτέρων πάρεστι χρᾶσθαι τοῖσί τις πείσεται
 λεγομένοισι μᾶλλον· ἐμοὶ δ' ὧν ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη
 ἀποδέδεται. εἰ μὲν γὰρ φανεροὶ τε ἐγένοντο καὶ κατε- 2
 γήρασαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι, κατάπερ Ἡρακλῆς
 ὁ ἐξ Ἀμφιτρύωνος γενόμενος, καὶ δὴ καὶ Διόνυσος ὁ ἐκ
 Σεμέλης, καὶ Πάν ὁ ἐκ Πηνελόπης γενόμενος, ἔφη ἄν
 τις, καὶ τούτους ἄλλους, ἄνδρας γενομένους, ἔχειν τὰ
 ἐκείνων οὐνόματα τῶν προγεγονότων θεῶν. νῦν δὲ Διό- 3
 νυσόν τε λέγουσι οἱ Ἕλληνες, ὥς αὐτίκα γενόμενον ἐς
 τὸν μηρὸν ἐνερράψατο Ζεὺς, καὶ ἦναικε ἐς Νύσαν τὴν
 ὑπὲρ Αἰγύπτου ἐοῦσαν ἐν τῇ Αἰθιοπίῃ· καὶ Πανὸς γε 4
 πέρι οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν ὅκη ἐτράπετο γενόμενος. δηλὰ 4
 μοι ὧν γέγονε, ὅτι ὕστερον ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τούτων
 τὰ οὐνόματα, ἢ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν· ἀπ' οὗ δὲ ἐπύθοντο
 χρόνου, ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν.
 Ταῦτα μὲν νῦν αὐτοὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι.

- 147 Ὅσα δὲ οἱ τε ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι, ὁμολογέοντες τοῖσι ἄλλοισι, κατὰ ταύτην τὴν χώραν γενέσθαι, ταῦτ' ἤδη φράσω· προσέσται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Ἐλευθερωθέντες Αἰγύπτιοι μετὰ τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα, (οὐδένα γὰρ χρόνον οἰοί τε ἦσαν ἄνευ βασιλέος διαιτᾶσθαι,) ἐστήσαντο δυνάδεα βασιλέας, δυνάδεα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. οὗτοι ἐπιγαμίας ποιησάμενοι, ἐβασίλευον, νόμοισι τοισίδε χρεώμενοι, μήτε καταίρειν ἀλλήλους, μήτε πλέον τι δίξασθαι ἔχειν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου, εἶναί τε φίλους τὰ μάλιστα. τῶνδε δὲ εἵνεκα τοὺς νόμους τούτους ἐποιεῦντο, ἰσχυρῶς περιστέλλοντες· ἐκέχρητό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς τὰς τυραννίδας “ τὸν χαλκῆ φιάλῃ σπείσαντα αὐτῶν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τοῦτον ἀπάσης βασιλεύσειν Αἰγύπτου.” ἐς γὰρ δὴ τὰ πάντα ἱρὰ συνελέγοντο. Καὶ δὴ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι κοινῇ· δόξαν δέ σφι, ἐποιήσαντο λαβύρινθον, ὀλίγον ὑπὲρ τῆς λίμνης τῆς Μοίριος, κατὰ Κροκοδείλων καλεομένην πόλιν μά-
 2 λιστα κη κείμενον· τὸν ἐγὼ ἤδη ἴδον λόγου μέζω. εἰ γάρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, ἐλάσσονος πόνου τε ἂν καὶ δαπάνης φανείη ἔοντα τοῦ λαβυρίνθου τούτου· καὶ τοι ἀξιόλογός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ ἐστὶ νηὸς, καὶ ὁ ἐν Σάμῳ· ἦσαν μὲν νυν καὶ αἱ πυραμίδες λόγου μέζονες, καὶ πολλῶν ἐκάσθη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ μεγάλων ἀνταξίη· ὁ δὲ δὴ
 8 λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνάδεα μὲν εἰσι αὐλαὶ κατάστεγοι, ἀντίπυλοι ἀλλήλησι, ἐξ μὲν πρὸς βορέω, ἐξ δὲ πρὸς νότον τετραμμένοι συνεχές· τοίχος δὲ ἔξωθεν ὁ αὐτός σφεας περιέργει.
 4 οἰκήματα δ' ἔνεστι διπλᾶ, τὰ μὲν, ὑπόγαια, τὰ δὲ, μετέ-

670.]

ωρα ἐπ' ἐκείνοισι, τρισχίλια ἀριθμὸν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἑκάτερα. τὰ μὲν νυν μετέωρα τῶν οἰκημάτων αὐτοὶ τε ὀρέομεν διεξιόντες, καὶ αὐτοὶ θεσάμενοι λέγομεν· τὰ δὲ αὐτῶν ὑπόγαια λόγοισι ἐπυνθανόμεθα. οἱ 5 γὰρ ἐπεστεῶτες τῶν Αἰγυπτίων δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον, φάμενοι θήκας αὐτόθι εἶναι τῶν τε ἀρχὴν τὸν λαβύρινθον τοῦτον οἰκοδομησαμένων βασιλέων, καὶ τῶν ἱρῶν κροκοδείλων. οὕτω τῶν μὲν κάτω περὶ οἰκημάτων 6 ἀκοῇ παραλαβόντες λέγομεν· τὰ δὲ ἄνω, μέζονα ἀνθρωπείων ἔργων, αὐτοὶ ὀρέομεν. αἱ τε γὰρ ἔξοδοι διὰ τῶν Ἰ στεγέων, καὶ οἱ ἐλιγμοὶ διὰ τῶν αὐλέων ἐόντες ποικιλιώτατοι, θῶμα μυρίον παρέχοντο ἐξ αὐλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιούσι, καὶ ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας, ἐς 7 στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων, καὶ ἐς αὐλὰς ἄλλας ἐκ τῶν οἰκημάτων. ὀροφὴ δὲ πάντων τούτων, λιθίνη, 8 κατάπερ οἱ τοῖχοι· οἱ δὲ τοῖχοι, τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι. αὐλὴ δὲ ἐκάστη, περίστυλος, λίθου λευκοῦ ἀρμωσμένου τὰ μάλιστα. τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ 9 λαβυρίνθου ἔχεται πυραμὶς τεσσαρακοντόργυιος, ἐν τῇ ζῶα μεγάλα ἐγγέγλυπται· ὁδὸς δ' ἐς αὐτὴν ὑπὸ γῆν πεποιήται.

Τοῦ δὲ λαβυρίνθου τούτου ἐόντος τοιούτου, θῶμα 149 μα μέζον παρέχεται ἡ Μοίριος καλεσμένη λίμνη, παρ' ἣν ὁ λαβύρινθος οὗτος οἰκοδόμηται. τῆς τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰσὶ στάδιοι ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, σχοίνων ἐξήκοντα ἐόντων· ἴσοι καὶ αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν. κέεται δὲ μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς βορῆν 2 τε καὶ νότον, εὐοῦσα βάθος, τῇ βαθυτάτῃ αὐτὴ ἐωντῆς, πεντηκοντόργυιος. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι καὶ ὀρυκτῆ, 3 αὐτὴ δηλοῖ. ἐν γὰρ μέσῃ τῇ λίμνῃ μάλιστα κη ἐστᾶσι δύο πυραμίδες, τοῦ ὕδατος ὑπερέχουσαι πεντήκοντα

ὀργυιᾶς ἑκατέρῃ, καὶ τὸ κατ' ὕδατος οἰκοδόμηται ἕτερον
 τοσοῦτο· καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι ἔπεστι κολοσσὸς λίθινος,
 4 κατήμενος ἐν θρόνῳ. οὕτω αἱ μὲν πυραμίδες εἰσὶ ἑκατὸν
 ὀργυιέων, αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξά-
 πλεθρον· ἑξαπέδου μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, καὶ
 τετραπήχεος· τῶν ποδῶν μὲν τετραπαλαιίστων ἐόντων,
 5 τοῦ δὲ πήχεος, ἑξαπαλαιίστου. Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ
 λίμνῃ, αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι· ἀνδρος γὰρ δὴ δεινῶς
 ἐστὶ ταύτῃ· ἐκ τοῦ Νεῖλου δὲ κατὰ διώρυχα ἐσῆκται,
 καὶ ἑξ μὲν μῆνας ἔσω ῥέει ἐς τὴν λίμνην, ἑξ δὲ μῆνας
 6 ἔξω ἐς τὸν Νεῖλον αὐτίς. καὶ ἐπεὰν μὲν ἐκρέῃ ἔξω, ἡ δὲ
 τότε τοὺς ἑξ μῆνας ἐς τὸ βασιλῆϊον καταβάλλει ἐπ'
 ἡμέρην ἐκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων·
 150 ἐπεὰν δὲ ἐσίῃ τὸ ὕδωρ ἐς αὐτὴν, εἴκοσι μνέας. Ἐλε-
 γον δὲ οἱ ἐπιχώριοι καὶ ὥς ἐς τὴν Σύρτιν τὴν ἐς
 Λιβύην ἐκδιδοῖ ἡ λίμνη αὕτη ὑπὸ γῆν, τετραμμένη τὸ
 πρὸς ἐσπέρην ἐς τὴν μεσόγαιαν παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ
 2 Μίμφιος. Ἐπεὶ τε δὲ τοῦ ὀρύγματος τούτου οὐκ ὤρεον
 τὸν χοῦν οὐδαμοῦ ἐόντα, ἐπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἦν, εἰρό-
 μην τοὺς ἄγχιστα οἰκέοντας τῆς λίμνης, ὅκου εἴη ὁ χοῦς
 3 ὁ ἐξορυχθεῖς. οἱ δὲ ἔφρασαν μοι ἵνα ἐξεφορήθῃ, καὶ
 εὐπετέως ἔπειθον· ἥδεα γὰρ λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσ-
 4 συρίων πόλει γενόμενον ἕτερον τοιοῦτο. τὰ γὰρ Σαρδα-
 ναπάλλου τοῦ Νίνου βασιλέος χρήματα, ἐόντα μεγάλα,
 καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι καταγαίοισι, ἐπενόησαν
 5 κλῶπες ἐκφορῆσαι. ἐκ δὴ ὧν τῶν σφετέρων οἰκίῳν
 ἀρξάμενοι οἱ κλῶπες, ὑπὸ γῆν σταθμεύοντες ἐς τὰ βασι-
 6 λῆϊα οἰκία ὄρυσσον. τὸν δὲ χοῦν τὸν ἐκφορεόμενον ἐκ
 τοῦ ὀρύγματος, ὅπως γένοιτο νύξ, ἐς τὸν Τίγριν ποταμὸν,
 παραρρέοντα τὴν Νίνον, ἐξεφόρεον· ἐς ὃ κατεργάσαντο
 7 ὃ τι ἐβούλοντο. τοιοῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ τὸ τῆς ἐν

670.]

Αἰγύπτῳ λίμνης ὄρυγμα γενέσθαι· πλὴν οὐ νυκτὸς, ἀλλὰ μετ' ἡμέρην ποιεύμενον· ὀρύσσοντας γὰρ τὸν χοῦν τοὺς Αἰγυπτίους, ἐς τὸν Νεῖλον φορέειν· ὁ δὲ, ὑπολαμβάνων, ἔμελλε διαχέειν. ἡ μὲν νυν λίμνη αὕτη οὕτω λέγεται ὀρυχθῆναι.

Τῶν δὲ δυνάδεκα βασιλέων δικαιοσύνη χρεωμένων, 151
ἀνὰ χρόνον ὡς ἔθυσαν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τῇ ὑστάτῃ τῆς ὀρτῆς μελλόντων κατασπείσειν, ὁ ἀρχιεὺς ἐξένεικέ σφι φιάλας χρυσέας, τῇσί περ ἑώθεσαν σπένδειν, ἀμαρτῶν τοῦ ἀριθμοῦ, ἔνδεκα, δυνάδεκα ἐοῦσι. ἐνθαῦτα ὡς οὐκ εἶχε φιάλην ὁ ἔσχατος ἐστὼς αὐτῶν 2
Ψαμμίτιχος, περιελόμενος τὴν κυνέην, ἐοῦσαν χαλκήν, ὑπέσχε τε καὶ ἔσπενδε. κυνέας δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἅπαντες 3
ἐφόρεόν τε βασιλείες, καὶ ἐτύγχανον τότε ἔχοντες. Ψαμμίτιχος μὲν νυν οὐδενὶ δολερῷ νόφ χρεώμενος, ὑπέσχε τὴν κυνέην. οἱ δὲ, ἐν φρενὶ λαβόντες τό τε ποιηθὲν ἐκ 4
Ψαμμίτιχου, καὶ τὸ χρηστήριον ὃ τι ἐκέχρητό σφι, τὸν χαλκὴν σπείσαντα αὐτῶν φιάλη, τοῦτον βασιλέα ἔσεσθαι μόνον Αἰγύπτου· ἀναμνησθέντες τοῦ χρησμοῦ, κτείνειν μὲν οὐκ ἐδικαίωσαν Ψαμμίτιχον, ὡς ἀνεύρισκον βασανίζοντες ἐξ οὐδεμιῆς προνοίης αὐτὸν ποιήσαντα· ἐς δὲ τὰ ἔλεα ἔδοξέ σφι διῶξαι, ψιλώσαντας τὰ πλείστα τῆς δυνάμει· ἐκ δὲ τῶν ἐλέων ὀρμεώμενον μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ.

Τὸν δὲ Ψαμμίτιχον 152
τοῦτον, πρότερον φεύγοντα τὸν Αἰθίοπα Σαβακῶν, ὃς οἱ τὸν πατέρα Νεκὼν ἀπέκτεινε, τοῦτον φεύγοντα τότε ἐς Συρίην, ὡς ἀπαλλάχθη ἐκ τῆς ὄψιος τοῦ ὀνείρου ὁ Αἰθίοψ, κατήγαγον Αἰγυπτίων οὗτοι οἱ ἐκ νομοῦ τοῦ Σαῖτεώ εἰσι. μετὰ δὲ, βασιλεύοντα, τὸ δεύτερον πρὸς 2
τῶν ἔνδεκα βασιλέων καταλαμβάνει μιν διὰ τὴν κυνέην φεύγειν ἐς τὰ ἔλεα. Ἐπιστάμενος ὢν ὡς περιβρισμέ- 3

νος εἶη πρὸς αὐτῶν, ἐπενόεε τίσασθαι τοὺς διώξαντας.
 4 πέμψαντι δὲ οἱ ἐς Βουτουὺν πόλιν ἐς τὸ χρηστήριον τῆς
 Λητοῦς, ἔνθα δὴ Αἰγυπτίοισι ἐστὶ μανηΐον ἀψευδέστα-
 5 τον, ἦλθε χρησμός, ὥς τίσις ἦξει ἀπὸ θαλάσσης χαλ-
 6 κέων ἀνδρῶν ἐπιφανέντων. καὶ τῷ μὲν δὴ ἀπιστίῃ με-
 γάλῃ ὑπεκέχυτο, χαλκίους οἱ ἄνδρας ἦξειν ἐπικούρους.
 6 χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, ἀναγκαίῃ κατέλαβε
 Ἰωνάς τε καὶ Κᾶρας ἄνδρας, κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντας,
 ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον· ἐκβάντας δὲ ἐς γῆν, καὶ
 ὀπλισθέντας χαλκῷ, ἀγγέλλει τῶν τις Αἰγυπτίων ἐς τὰ
 7 ἔλεα ἀπικόμενος τῷ Ψαμμίτιχῳ, (ὥς οὐκ ἰδὼν πρότερον
 χαλκῷ ἄνδρας ὀπλισθέντας,) ὥς χάλκεοι ἄνδρες ἀπιγμέ-
 7 ντοι ἀπὸ θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ πεδῖον. ὁ δὲ, μαθὼν
 τὸ χρηστήριον ἐπιτελεύμενον, φίλα τε τοῖσι Ἰωσι καὶ
 Καρσὶ ποιεῖται, καὶ σφεας, μεγάλα ὑπισχνεύμενος, πείθει
 8 μετ' ἐωυτοῦ γενέσθαι. ὥς δὲ ἔπεισε, οὕτω ἅμα τοῖσι
 μετ' ἐωυτοῦ βουλομένοισι Αἰγυπτίοισι, καὶ τοῖσι ἐπι-
 κούροις, καταίρει τοὺς βασιλέας.

153 Κρατήσας δὲ Αἰγύπτου πάσης ὁ Ψαμμίτιχος, ἐποί-
 A. C. 670. ησε τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια ἐν Μίμφι, τὰ πρὸς νό-
 τον ἄνεμον τετραμμένα· αὐλήν τε τῷ Ἄπι, ἐν τῇ τρέ-
 φεται ἐπεὰν φανῇ ὁ Ἄπισ, οἰκοδόμησε, ἐναντίον τῶν
 προπυλαίων, πᾶσάν τε περίστυλον ἐοῦσαν, καὶ τύπων
 πλὴν· ἀντὶ δὲ κιόνων, ὑπεστᾶσι κολοσσοὶ δυωδεκαπή-
 154 χεες τῇ αὐλῇ. ὁ δὲ Ἄπισ, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσάν
 ἐστὶ Ἐπαφος. Τοῖσι δὲ Ἰωσι καὶ τοῖσι συγκατερ-
 γασαμένοις αὐτῷ ὁ Ψαμμίτιχος δίδωσι χώρους ἐνοικῆ-
 2 σαι ἀντίους ἀλλήλων, τοῦ Νείλου τὸ μέσον ἔχοντος·
 τοῖσι οὐνόματα ἐτέθη Στρατόπεδα. τούτους τε δὴ σφι
 τοὺς χώρους δίδωσι, καὶ τᾶλλα τὰ ὑπέσχετο πάντα ἀπέ-
 δωκε· καὶ δὴ καὶ παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους,

ΟΙ. 27. 8.]

τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι. ἀπὸ δὲ τούτων 8
ἐκμαθόντων τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἑρμηνέες ἐν Αἰγύπτῳ
γεγόνασι. οἱ δὲ Ἴωνες τε καὶ οἱ Κᾶρες τούτους τοὺς 4
χώρους οἴκησαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ
χώροι πρὸς θαλάσσης, ὀλίγον ἔνερθε Βουβάστιος πόλιος,
ἐπὶ τῇ Πηλουσίᾳ καλευμένῳ στόματι τοῦ Νείλου. τού- 5
τους μὲν δὴ χρόνῳ ὕστερον βασιλεὺς Ἀμασις ἐξανα-
στήσας, ἐνθεῦτεν κατοίκησε εἰς Μέμφιν, φυλακὴν ἐωντοῦ
ποιούμενος πρὸς Αἰγυπτίων. Τούτων δὲ οἰκισθέντων ἐν 6
Αἰγύπτῳ, οἱ Ἕλληνες οὕτω ἐπιμισγόμενοι τούτοις τὰ
περὶ Αἴγυπτον γινόμενα ἀπὸ Ψαμμίτου βασιλέως ἀρξά-
μενοι πάντα καὶ τὰ ὕστερον ἐπιστάμεθα ἀτρεκέως. πρῶ- 7
τοι γὰρ οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθη-
σαν. ἐξ ὧν δὲ ἐξανέστησαν χώρων, ἐν τούτοις δὴ οἱ τε
ὄλκοι τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι
ἐμεῦ ἦσαν. Ψαμμίτης μὲν νῦν οὕτω ἔσχε τὴν Αἴγυ-
πτον.

Τοῦ δὲ χρηστηρίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ ἐπεμνή- 155
σθην ἤδη, καὶ δὴ λόγον περὶ αὐτοῦ ὥς ἀξίου εὔντος
ποιήσομαι. τὸ γὰρ χρηστήριον τοῦτο τὸ ἐν Αἰγύπτῳ, 2
ἔστι μὲν Λητοῦς ἱρὸν, ἐν πόλει δὲ μεγάλῃ ἰδρυμένον,
κατὰ τὸ Σεβεννυτικὸν καλεόμενον στόμα τοῦ Νείλου,
ἀναπλείοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω. οὖνομα δὲ τῇ πόλει 3
ταύτῃ ὄκου τὸ χρηστήριον ἔστι, Βουτῶν, ὥς καὶ πρότερον
οὐνόμασται μοι. ἱρὸν δὲ ἔστι ἐν τῇ Βουτοὶ ταύτῃ Ἀπόλ- 4
λωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ ὁ γε νηὸς τῆς Λητοῦς, ἐν τῇ
δὴ τὸ χρηστήριον ἔνι, αὐτὸς τε τυγχάνει ἐὼν μέγας, καὶ
τὰ προπύλαια ἔχει εἰς ὕψος δέκα ὀργυιῶν. τὸ δὲ μοι
τῶν φανερῶν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω.
ἔστι ἐν τῇ τεμένει τούτῳ Λητοῦς νηὸς ἐξ ἐνὸς λίθου 5
πεποιημένος, ἔς τε ὕψος, καὶ εἰς μῆκος· καὶ τοίχος ἑκα-

στος τούτοις ἴσος· τεσσαράκοντα πηχέων τούτων ἕκα-
 8 στὸν ἐστὶ. τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, ἄλλος
 ἐπικέεται λίθος, ἔχων τὴν παρωροφίδα τετράπηχυν.

- 156 Οὕτω μὲν νυν ὁ νῆος τῶν φανερῶν μοι τῶν περὶ
 τοῦτο τὸ ἱρόν ἐστι θωυμαστότατον· τῶν δὲ δευτέρων,
 νῆσος ἡ Χέμμης καλευμένη, ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθῇ καὶ
 πλατῇ κειμένη παρὰ τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρόν· λέγεται δὲ ὑπ’
 2 Αἰγυπτίων εἶναι αὕτη ἡ νῆσος πλωτή. αὐτὸς μὲν ἔγωγε
 οὔτε πλέουσιν, οὔτε κινηθεῖσαν ἴδον· τέθηπα δὲ ἀκούων,
 3 εἰ νῆσος ἀληθῆως ἐστὶ πλωτή. ἐν δὲ ὧν ταύτῃ νῆος τε
 Ἀπόλλωνος μέγας ἐνι, καὶ βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύονται.
 ἐμπεφύκασιν δ’ ἐν αὐτῇ φοίνικες συχνοὶ, καὶ ἄλλα δέν-
 4 δρεα, καὶ καρποφόρα καὶ ἄφορα, πολλά. λόγον δὲ τόνδε
 5 ἐπιλέγοντες οἱ Αἰγύπτιοι, φασὶ εἶναι αὐτὴν πλωτήν· ὥς
 ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ οὐκ εἴσῃ πρότερον πλωτῇ, Λητῶ,
 εἴσῃ τῶν ὀκτὼ θεῶν τῶν πρώτων γενομένων, οἰκέουσα
 δὲ ἐν Βουτοῖ πόλι, ἵνα δὴ οἱ τὸ χρηστήριον τοῦτό ἐστι,
 6 Ἀπόλλωνα παρὰ Ἱσίου παρακαταθήκην δεξαμένη, διέ-
 σωσε κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένη νήσῳ· ὅτε
 δὴ τὸ πᾶν διζήμενος ὁ Τυφὼν ἐπῆλθε, θέλων ἐξευρεῖν
 τοῦ Ὀσίριος τὸν παῖδα. Ἀπόλλωνα δὲ, καὶ Ἀρτεμιν,
 Διονύσου καὶ Ἱσίου λέγουσι εἶναι παῖδας· Λητοῦν δὲ,
 7 τροφὸν αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι. Αἰγυπτιστὶ δὲ
 Ἀπόλλων μὲν, Ὄρος· Δημήτηρ δὲ, Ἱσις· Ἀρτεμις δὲ,
 Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου,
 Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος
 8 δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων. ἐποίησε γὰρ Ἀρτεμιν
 εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. τὴν δὲ νῆσον διὰ τοῦτο γενέ-
 σθαι πλωτήν. ταῦτα μὲν οὕτω λέγουσι.

- 157 Ψαμμίτιχος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου τέσσερα καὶ
 πεντήκοντα ἔτεα· τῶν τὰ ἐνὸς δέοντα τριήκοντα,

ΟΙ. 41. 1.]

Ἄζωτον, τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν, προσκατήμενος ἐπολιόρκεε, ἐς ὃ ἐξείλε. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἀπασέων 2
πολίων ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκευμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. Ψαμμίτιχου δὲ Νεκῶς παῖς 158
ἐγένετο, καὶ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου· ὃς τῇ διώρυχι ἐπε- Α. 9.
618.
χείρησε πρῶτος τῇ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν Δαρείος ὁ Πέρσης δεύτερα διώρυξε· τῆς μήκος μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρευμένας. ἦκται δὲ ἀπὸ 3
τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ ἐς αὐτὴν· ἦκται δὲ κατύπερθε ὀλίγον Βουβάστιος πόλις, παρὰ Πάτουμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐσέχει δὲ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὥρυκται 4
δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πεδίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα· ἔχεται δὲ κατύπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν τείνον ὄρος, ἐν τῷ αἱ λιθοτομίαι ἔνεισι. τοῦ ὧν 4
δὴ οὖρεος τούτου παρὰ τὴν ὑπωρέην ἦκται ἡ διώρυξ ἀπ' ἐσπέρης μακρὴ πρὸς τὴν ἡῶ· καὶ ἔπειτα τείνει ἐς διασφάγας, φέρουσα ἀπὸ τοῦ οὖρεος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. τῇ δὲ 5
ἐλάχιστόν ἐστι καὶ συντομώτατον, ἐκ τῆς βορηῆς θαλάσσης ὑπερβῆναι ἐς τὴν νοτίην καὶ Ἐρυθρὴν τὴν αὐτὴν ταύτην καλεομένην, ἀπὸ τοῦ Κασίου οὖρεος, τοῦ οὐρίζοντος Αἰγυπτὸν τε καὶ Συρίην, ἀπὸ τούτου εἰςὶ στάδιοι χίλιοι [ἀπαρτὶ] ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. τοῦτο μὲν τὸ συντομώτατον· ἡ δὲ διώρυξ πολλῶ μακροτέρη, 6
ὅσῳ σκολιωτέρη ἐστὶ, τὴν ἐπὶ Νεκῶ βασιλέος ὀρύσσοντες Αἰγυπτίων ἀπώλοντο δυώδεκα μυριάδες. Νεκῶς μὲν νυν 7
μεταξὺ ὀρύσσων ἐπαύσατο, μαντηίου ἐμποδίου γενομένου τοιοῦδε, “ τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι.” βαρβάρους δὲ πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς μὴ 8
σφίσι ὁμογλώσσους. Πανσάμενος δὲ τῆς διώρυ- 159

χος ὁ Νεκὼς, ἐτράπετο πρὸς στρατηΐας· καὶ τριήρεις,
αἱ μὲν, ἐπὶ τῇ βορηῇ θαλάσῃ ἐποιήθησαν, αἱ δ' ἐν τῷ
Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ· τῶν ἔτι οἱ
2 ὅλκοι ἐπίδηλοι. καὶ ταύτησί τε ἐχρᾶτο ἐν τῷ δέοντι·
καὶ Σύροισι πεζῇ ὁ Νεκὼς συμβαλὼν ἐν Μαγδόλῳ ἐνί-
κησε· μετὰ δὲ τὴν μάχην, Κάδουτιν πόλιν τῆς Συρίης
3 ἐοῦσαν μεγάλην εἶλε. ἐν τῇ δὲ ἐσθῆτι ἔτυχε ταῦτα
κατεργασάμενος, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι, πέμψας ἐς
4 Βραγχίδας τὰς Μιλησίων. μετὰ δὲ, ἑκατάδεκα ἔτεα τὰ
πάντα ἄρξας, τελευτᾷ, τῷ παιδί Ψάμμυ παραδούς τὴν
ἀρχήν.

160 Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Ψάμμιν βασιλεύοντα Αἰγύ-
A. C. πτου ἀπίκοντο Ἑλλείων ἄνδρες ἄγγελοι, αὐχέοντες δι-
800. καιότατα καὶ κάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα
πάντων ἀνθρώπων, καὶ δοκέοντες παρὰ ταῦτα οὐδ' ἂν
τοὺς σοφωτάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευ-
2 ρεῖν. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὴν Αἴγυπτον οἱ Ἑλλεῖοι
ἔλεγον τῶν εἵνεκα ἀπίκοντο, ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς οὗτος
συγκαλέεται Αἰγυπτίων τοὺς λεγομένους εἶναι σοφω-
8 τάτους. συνελθόντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ἐπυνθάνοντο τῶν
Ἑλλείων λεγόντων ἅπαντα τὰ κατήκει σφέας ποιεῖν περὶ
τὸν ἀγῶνα· ἀπηγησάμενοι δὲ τὰ πάντα, ἔφασαν ἦκειν
ἐπιμαθησόμενοι “ εἴ τι ἔχοιεν Αἰγύπτιοι τούτων δικαιο-
4 τερον ἐπεξευρεῖν.” οἱ δὲ, βουλευσάμενοι, ἐπειρώτων
τοὺς Ἑλλεῖους εἴ σφι οἱ πολιῆται ἐναγωνίζονται. οἱ δὲ
ἔφασαν, καὶ σφέων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁμοίως τῷ
5 βουλομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφασαν
“ σφέας, οὕτω τιθέντας, παντὸς τοῦ δικαίου ἡμαρτηκέναι·
οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανὴν ὅκως οὐ τῷ ἄστῳ ἀγωνιζο-
6 μένῳ προσθήσονται, ἀδικέοντες τὸν ξεῖνον. ἀλλ' εἰ δὴ
βούλονται δικαίως τιθέναι, καὶ τούτου εἵνεκα ἀπικοῖατο

ΟΙ. 45. 1—46. 8.]

ἐς Αἴγυπτον, ξείνοισι ἀγωνιστῇσι ἐκέλευον τὸν ἀγῶνα τιθέναι, Ἥλείων δὲ μηδενὶ εἶναι ἀγωνίζεσθαι." Ταῦτα μὲν Αἰγύπτιοι Ἥλείοισι ὑπεθήκαντο.

Ψάμμιος δὲ ἐξ ἔτεα μῦνον βασιλεύσαντος Αἰ- 161
γύπτου, καὶ στρατευσαμένου ἐς Αἰθιοπίην, καὶ μεταν-
τίκα τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Ἀπρίης ὁ Ψάμμιος. ^{δς 2}
μετὰ Ψαμμίτιχον τὸν ἐωυτοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαι- ^{Α. C. 594}
μονέστατος τῶν πρότερον βασιλέων, ἐπ' ἔτεα πέντε καὶ
εἴκοσι ἄρξας· ἐν τοῖσι ἐπὶ τε Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε,
καὶ ἐναυμάχησε τῷ Τυρίῳ. Ἐπεὶ δὲ οἱ ἔδεε κακῶς 8
γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν
ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι λόγοισι ἀπηγγέσομαι, μετρίως δ' ἐν
τῷ παρεόντι. ἀποπέμψας γὰρ στράτευμα ὁ Ἀπρίης ἐπὶ 4
Κυρηναίους, μεγαλωστὶ προσέπταισε. Αἰγύπτιοι δὲ 5
ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, δοκέοντες
τὸν Ἀπρίην ἐκ προνοίης αὐτοὺς ἀποπέμψαι ἐς φαινό-
μενον κακὸν, ἵνα δὴ σφέων φθορὴ γένηται, αὐτὸς δὲ τῶν
λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἄρχῃ. ταῦτα δὲ δεινὰ 6
ποιεῦμενοι οὗτοί τε οἱ ἀπονοστήσαντες, καὶ οἱ τῶν ἀπο-
λομένων φίλοι, ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθείης. Πυθό- 162
μενος δὲ Ἀπρίης ταῦτα, πέμπει ἐπ' αὐτοὺς Ἀμασιν,
καταπαύσοντα λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἀπικόμενος κατε-
λάμβανε τοὺς Αἰγυπτίους, ταῦτα μὴ ποιέειν λέγοντος
αὐτοῦ, τῶν τις Αἰγυπτίων ὅπισθε στὰς, περιέθηκέ οἱ
κυνέην· καὶ περιτιθεὶς, ἔφη "ἐπὶ βασιληΐῃ περιτιθέναι."
καὶ τῷ οὕτως ἀκούσιον ἐγένετο τὸ ποιεῦμενον, ὥς διε- 2
δείκνυε. ἐπεὶ τε γὰρ ἐστήσαντό μιν βασιλέα τῶν Αἰγυ-
πτίων οἱ ἀπεστεῶτες, παρεσκευάζετο ὥς ἐλῶν ἐπὶ τὸν
Ἀπρίην. Πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ἔπεμπε ἐπ' 8
Ἀμασιν ἄνδρα δόκιμον τῶν περὶ ἐωυτὸν Αἰγυπτίων, τῷ
οὖνομα ἦν Πατάρβημις· ἐντειλόμενος αὐτῷ, ζῶντα

- 4 Ἄμασιν ἀγαγεῖν παρ' ἐωυτόν. ὥς δὲ ἀπικόμενος τὸν Ἄμα-
 σιν ἐκάλεε ὁ Πατάρβημις, ὁ Ἄμασις (ἔτυχε γὰρ ἐπ'
 ἵππου κατήμενος) ἐπάρας, ἀπεματαῖσε· καὶ τοῦτό μιν
 5 ἐκέλευσε Ἀπρίην ἀπάγειν. ὅμως δὲ αὐτὸν ἀξιούν τὸν Πατάρ-
 βημιν, βασιλέος μεταπεμπομένου, ἵεναι πρὸς αὐτόν· τὸν δὲ
 αὐτῷ ὑποκρίνεσθαι, ὥς “ταῦτα πάλαι παρεσκευάζετο
 ποιεῖν, καὶ αὐτῷ οὐ μέμψασθαι Ἀπρίην· παρέσεσθαι
 6 γὰρ καὶ αὐτὸς, καὶ ἄλλους ἄξιειν.” τὸν δὲ Πατάρβημιν ἔκ-
 τε τῶν λεγομένων οὐκ ἀγνοεῖν τὴν διάνοιαν, καὶ παρασκευ-
 αζόμενον ὀρέοντα, σπουδῇ ἀπιέναι, βουλόμενον τὴν τα-
 7 χίστην βασιλεῖ δηλῶσαι τὰ πρησόμενα. ὥς δὲ ἀπικέσθαι
 αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀπρίην, οὐκ ἄγοντα τὸν Ἄμασιν, οὐδένα
 λόγον αὐτῷ δόντα, ἀλλὰ περιθύμως ἔχοντα, περιταμεῖν
 8 προστάξαι αὐτοῦ τά τε ὦτα καὶ τὴν ῥίνα. ἰδόμενοι δ' οἱ
 λοιποὶ τῶν Αἰγυπτίων, οἳ ἔτι τὰ ἐκείνου ἐφρόνεον, ἄνδρα
 τὸν δοκιμώτατον ἐωυτῶν οὕτω αἰσχρῶς λύμη διακείμενον
 οὐδένα δὴ χρόνον ἐπισχόντες, ἀπιστέατο πρὸς τοὺς ἐτέ-
 163 ρους, καὶ ἐδίδουσιν σφέας αὐτοὺς Ἀμάσι. Πυθό-
 μενος δὲ καὶ ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ὥπλιζε τοὺς ἐπικούρους,
 καὶ ἤλαυνε ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· εἶχε δὲ περὶ ἐωυτὸν
 Κῆρας τε καὶ Ἰώνας, ἄνδρας ἐπικούρους τρισμυρίους· ἦν
 δὲ οἱ τὰ βασιλῆϊα ἐν Σαῖ πόλει, μεγάλα ἔοντα καὶ ἀξιο-
 2 θήτα. καὶ οἳ τε περὶ τὸν Ἀπρίην ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους
 8 ἦσαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Ἄμασιν, ἐπὶ τοὺς ξείνους. ἔν τε
 δὴ Μωμέμφι πόλει ἐγένοντο ἀμφότεροι, καὶ πειρήσεσθαι
 ἔμελλον ἀλλήλων.
 164 Ἔστι δὲ Αἰγυπτίων ἐπτὰ γένη· καὶ τούτων οἱ
 μὲν, ἱρέες, οἱ δὲ, μάχιμοι κεκλέαται· οἱ δὲ, βουκόλοι·
 οἱ δὲ, συβῶται· οἱ δὲ, κάπηλοι· οἱ δὲ, ἐρμηνέες· οἱ δὲ
 κυβερνήται. γένη μὲν Αἰγυπτίων τοσαῦτά ἐστι· οὐνό-
 2 ματα δὲ σφί κέεται ἀπὸ τῶν τεχνῶν. οἱ δὲ μάχιμο

[ΟΙ. 46. 8—52. 8.]

αὐτῶν καλέονται μὲν Καλασίριές τε καὶ Ἑρμοτύβιες·
ἐκ νομῶν δὲ τῶνδε εἰσί. κατὰ γὰρ δὴ νομοὺς Αἴγυπτος
ἅπαντα διαραίρηται. Ἑρμοτυβίων μὲν οἷδε εἰσὶ 165
νομοί· Βουσιρίτης, Σαίτης, Χερμίτης, Παπρημίτης, νῆσος
ἢ Προσωπίτις καλεομένη, Ναθὼ τὸ ἥμισυ. ἐκ μὲν τούτων
τῶν νομῶν Ἑρμοτύβιες εἰσὶ· γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλεί-
στους γενοίατο, ἑκαίδεκα μυριάδες. καὶ τούτων βαναν-
σίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδὲν, ἀλλ' ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον.
Καλασιρίων δὲ οἷδε ἄλλοι νομοὶ εἰσὶ· Θηβαῖος, Βου- 166
βαστίτης, Ἀφθίτης, Τανίτης, Μενδήσιος, Σεβεννύτης,
Ἀθριβίτης, Φαρβαιθίτης, Θμουίτης, Ὀνουφίτης, Ἀνύ-
σιος, Μνεκφορίτης· οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκείει,
ἀντίον Βουβάστιος πόλιος. οὗτοι δὲ οἱ νομοὶ Καλασιρίων 2
εἰσὶ· γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείστους ἐγενέατο, πέντε καὶ
εἴκοσι μυριάδες ἀνδρῶν. οὐδὲ τούτοισι ἕξεστι τέχνην
ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι
μοῦνα, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος. Εἰ μὲν νυν 167
καὶ τοῦτο παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασιν οἱ Ἕλληνες, οὐκ
ἔχω ἀτρεκέως κρίναι· ὁρέων καὶ Θρηῖκας καὶ Σκύθας καὶ
Πέρσας καὶ Λυδοὺς, καὶ σχεδὸν πάντας τοὺς βαρβάρους,
ἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων ἡγούμενους πολιητέων τοὺς τὰς
τέχνας μανθάνοντας, καὶ τοὺς ἐκγόνους τούτων· τοὺς δὲ 2
ἀπαλλαγμένους τῶν χειρωναξίων, γενναίους νομιζόμε-
νους εἶναι, καὶ μάλιστα τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους.
μεμαθήκασιν δ' ὦν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ μάλιστα
Λακεδαιμόνιοι. ἥκιστα δὲ Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειρ-
τέχνας. Γέρεα δὲ σφί ἦν τάδε ἐξαραιρημένα μού- 168
νοισι Αἰγυπτίων πάρεξ τῶν ἱρέων· ἄρουραι ἐξαίρετοι
δυώδεκα ἐκάστῳ ἀτελέες. ἡ δὲ ἄρουρα ἐκατὸν πηχέων 2
ἐστὶ Αἰγυπτίων πάντη. ὁ δὲ Αἰγύπτιος πῆχυς τυγχάνει
ἴσος ἐὼν τῷ Σαμίῳ. ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἅπασιν ἦν ἐξα- 3

ραιρημένα. τάδε δὲ ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, καὶ οὐδαμὰ
 4 ὧντοί. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι,
 ἐδορυφόρεον ἐνιαυτὸν ἕκαστοι τὸν βασιλέα· τούτοις δ'
 ὦν τάδε πάρεξ τῶν ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδοδοτο ἐπ' ἡμέρῃ
 ἐκάστη, ὅπου σίτου σταθμὸς πέντε μνῆαι ἐκάστῳ, κρεῶν
 βοείων δύο μνῆαι, οἴνου τέσσερες ἀρυστήρες. ταῦτα τοῖσι
 αἰεὶ δορυφορέουσι ἐδίδοδοτο.

- 169 Ἐπεὶ τε δὲ συνιόντες, ὃ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπι-
 κούρους, καὶ ὁ Ἀμασις πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, ἀπί-
 κοντο ἐς Μώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ ἐμαχέσαντο
 μὲν εὖ οἱ ξεῖνοι, πλήθει δὲ πολλῷ ἐλάσσονες ἐόντες,
 2 κατὰ τοῦτο ἐσσώθησαν. Ἀπρίῳ δὲ λέγεται εἶναι ἥδε
 ἡ διάνοια, μὴδ' ἂν θεὸν μιν μηδένα δύνασθαι παῦσαι τῆς
 3 βασιληΐης· οὕτω ἀσφαλέως ἐωυτῷ ἰδρῦσθαι ἐδόκεε. καὶ
 δὴ τότε συμβαλὼν ἐσσώθη· καὶ ζωγρηθεὶς, ἀπήχθη ἐς
 Σαῖν πόλιν, ἐς τὰ ἐωυτοῦ οἰκία πρότερον ἐόντα, τότε δὲ
 4 Ἀμάσιος ἤδη βασιλῆϊα. ἐνθαῦτα δὲ τέως μὲν ἐτρέφετο
 5 ἐν τοῖσι βασιληϊοῖσι, καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιεῖπε. τέλος
 δὲ, μεμφομένων Αἰγυπτίων ὥς οὐ ποιοῖ δίκαια, τρέφων
 τὸν σφίσι τε καὶ ἐωυτῷ ἔχθιστον, οὕτω δὴ παραδιδῶν
 6 τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοις. οἱ δὲ μιν ἀπέπνιξαν, καὶ
 7 ἔπειτα ἔθαψαν ἐν τῇσι πατρῷσι ταφῇσι. αἱ δὲ εἰσι ἐν
 τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου, ἐσιόντι
 8 ἀριστερῆς χειρός. ἔθαψαν Σαῖται πάντας τοὺς ἐκ νομοῦ
 9 τούτου γενομένους βασιλέας ἔσω ἐν τῷ ἱρῷ. καὶ γὰρ τὸ
 τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ἐκαστέρῳ μὲν ἐστὶ τοῦ μεγάρου ἢ τὸ
 τοῦ Ἀπρίῳ καὶ τῶν τούτου προπατόρων· ἔστι μῆντοι
 καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, παστὰς λιθίνῃ μεγάλῃ,
 καὶ ἡσκημένη στύλοισι τε φοίνικας τὰ δένδρεα μεμμη-
 10 μένοισι, καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. ἔσω δὲ ἐν τῇ πασταδι
 διξὰ θυρώματα ἔστηκε· ἐν δὲ τοῖσι θυρώμασι ἡ θήκη

ΟΙ. 46. 3—52. 3.]

ἐστί. Εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ τοῦ οὐκ ὄσιον ποιεῦν- 170
 μαι ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ἐξαγορεύειν τοῦνομα ἐν Σαῖ,
 ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ὅπισθε τοῦ νηοῦ, παντὸς τοῦ
 τῆς Ἀθηναίης ἐχόμεναι τοίχου. καὶ ἐν τῷ τεμένει ὄβελοι 2
 ἐστᾶσι μεγάλοι λίθινοι· λίμνη τέ ἐστι ἐχομένη, λιθίνη
 κρηπίδι κεκοσμημένη, καὶ ἐργασμένη εὖ κύκλῳ, καὶ
 μέγαθος, ὥς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ, ἡ τροχοει-
 δῆς καλεομένη. Ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ τὰ δείκηλα 171

τῶν παθῶν αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῦσι, τὰ καλέουσι μυστήρια
 Αἰγύπτιοι. περὶ μὲν νυν τούτων εἰδοῖ μοι ἐπὶ πλέον ὥς 2
 ἕκαστα αὐτῶν ἔχει, εὖστομα κείσθω. καὶ τῆς Δήμητρος
 τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, καὶ
 ταύτης εἰδοῖ μοι πέρι εὖστομα κείσθω, πλὴν ὅσον
 αὐτῆς ὁσίῃ ἐστὶ λέγειν. αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ 3
 τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγούσαι, καὶ διδά-
 ξασαι τὰς Πελασγίωτιδας γυναῖκας. μετὰ δὲ, ἐξαναστά- 4
 σης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων, ἐξαπώλετο ἡ
 τελετή· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες Πελοποννησίων καὶ οὐκ
 ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, διέσωζον αὐτὴν μῦνοι.

Ἀπρίεω δὲ ὧδε καταραιρημένου, ἐβασίλευσε Ἄμασις, 172
 νομοῦ μὲν Σαῖτεω ἑὸν· ἐκ τῆς δὲ ἦν πόλις, οὐνομά ^{Α. Ο.}
 οἱ ἐστὶ Σιούφ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα, κατόνοντο τὸν Ἄμα- ^{569.}
 σιν Αἰγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμῇ μοίρῃ μεγάλη ἦγον, ἅτε
 δὴ δημότην τὸ πρὶν ἑόντα, καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος·
 μετὰ δὲ, σοφίῃ αὐτοὺς ὁ Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη
 προσηγάγετο. ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ 3
 ποδανιπτὴρ χρύσεος, ἐν τῷ αὐτός τε ὁ Ἄμασις καὶ οἱ
 δαιτυμόνες οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάστοτε ἐναπενιζέατο.
 τοῦτον κατ' ὦν κόψας, ἀγαλμα δαίμονος ἐξ αὐτοῦ ἐποιή- 4
 σατο, καὶ ἱδρυσεν τῆς πόλιος ὅκου ἦν ἐπιτηδεώτατον· οἱ
 δὲ Αἰγύπτιοι φοιτέοντες πρὸς τῷγαλμα, ἐσέβοντο μεγά-

5 λως. μαθὼν δὲ ὁ Ἄμασις τὸ ἐκ τῶν ἀστῶν ποιούμενον,
 συγκαλέσας Αἰγυπτίους, ἐξέφηνε φὰς “ἐκ τοῦ ποδανι-
 6 πτήρος τῷγαλμα γεγονέναι, ἐς τὸν πρότερον μὲν τοὺς
 Αἰγυπτίους ἐνεμεῖν τε καὶ ἐνουρέειν, καὶ πόδας ἐναπονί-
 7 ζεσθαι, τότε δὲ μεγάλως σέβεσθαι. ἤδη ὦν, ἔφη λέγων,
 ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανιπτῆρι πεπρηγέται. εἰ γὰρ πρό-
 8 τερον εἶναι δημότης, ἀλλ’ ἐν τῷ παρεόντι εἶναι αὐτῶν
 βασιλεύς.” καὶ τιμᾶν τε καὶ προμηθέεσθαι ἐωυτοῦ ἐκέ-
 9 λευε. τοιούτῳ μὲν τρόπῳ προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίους,
 10 173 ὥστε δικαιοῦν δουλεύειν. Ἐχρᾶτο δὲ καταστάσει
 πρηγμάτων τοιῇδε. τὸ μὲν ὄρθριον, μέχρι ὅτου πληθῶ-
 11 ρης ἀγορῆς, προθύμως ἔπρησσε τὰ προσφερόμενα πρή-
 12 γματα· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἔπινε τε καὶ κατέσκωπτε τοὺς
 13 2 συμπότας, καὶ ἦν μάταιός τε καὶ παιγνιήμων. ἀχθε-
 σθέντες δὲ τούτοις οἱ φίλοι αὐτοῦ, ἐνουθέτεον αὐτὸν,
 14 3 τοιάδε λέγοντες· “ὦ βασιλεῦ, οὐκ ὀρθῶς σεωυτοῦ
 4 8 προέστηκας, ἐς τὸ ἄγαν φαῦλον προάγων σεωυτόν. σέ
 γὰρ χρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα, δι’ ἡμέρης
 5 9 πρήσσειν τὰ πρήγματα· καὶ οὕτω Αἰγύπτιοι τ’ ἂν ἐπι-
 στέατο ὡς ὑπ’ ἀνδρὸς μεγάλου ἄρχονται, καὶ ἄμεινον σὺ
 6 4 ἂν ἤκουες. νῦν δὲ ποιέεις οὐδαμῶς βασιλικά.” Ὁ δὲ
 7 10 ἀμείβετο τοισίδε αὐτούς· “Τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι,
 8 5 ἐπεὰν μὲν δέωνται χράσθαι, ἐνταννύουσι· ἐπεὰν δὲ χρή-
 9 5 σωνται, ἐκλύουσι. εἰ γὰρ δὴ τὸν πάντα χρόνον ἐντετα-
 10 10 ριμένα εἴη, ἐκραγεῖν ἂν ὥστε ἐς τὸ δέον οὐκ ἂν ἔχαιεν
 τοῦ ἄξι χρῆσθαι. οὕτω δὴ καὶ ἀνθρώπου κατάστασις·
 τοῦ Ἀπροι κατεσπουδάσθαι αἰεὶ, μηδὲ ἐς παιγνίην τὸ
 καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀνιέναι, λάθοι ἂν ἦτοι μανεῖς, ἢ ὅγε ἀπό-
 καὶ ἡσκημένιγρόμενος. τὰ ἐγὼ ἐπιστάμενος, μέρος ἐκατέρῳ
 11 10 μένοισι, καὶ ἴα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο. Λέγε-
 12 12 διὰ θυρώματα ἰς, καὶ ὅτ’ ὡς φιλοπότης ἐὼν

ΟΙ. 52. 4—63. 8.]

καὶ φιλοσκώμων, καὶ οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος ἀνὴρ· ὅκως δὲ μιν ἐπιλείποι πίνοντά τε καὶ εὐπαθέοντα τὰ ἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιϊών. οἱ δ' ἂν μιν φάμενοι ᾧ ἔχειν τὰ σφέτερα χρήματα ἀρνεύμενον ἄγεσκον ἐπὶ μαντήϊον ὅκου ἐκάστοισι εἶη· πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἠλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντήϊων, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε. ἐπεὶ τε 8 δὲ καὶ ἐβασίλευσε, ἐποίηε τοιάδε· ὅσοι μὲν αὐτὸν τῶν θεῶν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, τούτων μὲν τῶν ἱρῶν οὔτε ἐπεμέλετο, οὔτε ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου οὐδέν· οὐδὲ φοιτῶν ἔθυε, ὥς οὐδενὸς εὐῦσι ἀξίοισι, ψεύδεά τε μαντήϊα κεκτημένοισι. ὅσοι δὲ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι, 4 τούτων δὲ, ὥς ἀληθέως θεῶν ἐόντων καὶ ἀψευδέα μαντήϊα παρεχομένων, τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο.

Καὶ τοῦτο μὲν, ἐν Σαῖ τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θω- 175 υμάσιᾳ οἱ ἐξεποίησε, πολλὸν πάντας ὑπερβαλλόμενος τῷ τε ὕψει καὶ τῷ μεγάθει, ὅσων τε τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ, καὶ ὁκοίων τέων· τοῦτο δὲ, κολοσσούς μεγάλους καὶ ἀνδρόσφιγγας περιμήκεας ἀνέθηκε, λίθους τε ἄλλους ἐς ἐπισκευὴν ὑπερφυέας τὸ μέγαθος ἐκόμισε. ἡγάγετο 2 δὲ τούτων τοὺς μὲν, ἐκ τῶν κατὰ Μέμφιν ἐουσέων λιθοτομιέων· τοὺς δὲ ὑπερμεγάθεις, ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος, πλῆον καὶ εἴκοσι ἡμερέων ἀπεχούσης ἀπὸ Σαῖος. τὸ δὲ 8 οὐκ ἦκιστα αὐτῶν, ἀλλὰ μάλιστα θωυμάζω, ἔστι τόδε· οἴκημα μουνολίθον ἐκόμισε ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος· καὶ τοῦτο ἐκόμιζον μὲν ἐπ' ἔτεα τρία, δισχιλίοι δὲ οἱ προσετετάχατο ἄνδρες ἀγωγέες, καὶ οὗτοι ἅπαντες ἦσαν κυβερνήται. τῆς δὲ στέγης ταύτης τὸ μὲν μῆκος ἔξωθεν, 4 ἔστι εἰς τε καὶ εἴκοσι πήχεις· εὖρος δὲ, τεσσερεσκαίδεκα· ὕψος δὲ, ὀκτώ. ταῦτα μὲν τὰ μέτρα ἔξωθεν τῆς στέγης τῆς μουνολίθου ἐστί. ἀτὰρ ἔσωθεν τὸ μῆκος, 3 ὀκτωκαίδεκα πηχέων καὶ πυγόνος· τὸ δὲ εὖρος, δυῶδεκα

ραιρημένα. τάδε δὲ ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, καὶ οὐδαμὰ
 4 ὧντοί. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι,
 ἐδορυφόρεον ἐνιαυτὸν ἕκαστοι τὸν βασιλέα· τούτοισι δ'
 ὦν τάδε πάρεξ τῶν ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδοδοτο ἐπ' ἡμέρῃ
 ἐκάστη, ὅπου σίτου σταθμὸς πέντε μνᾶι ἐκάστω, κρεῶν
 βοέων δύο μνᾶι, οἴνου τέσσερες ἀρυστήρες. ταῦτα τοῖσι
 αἰεὶ δορυφορέουσι ἐδίδοδοτο.

- 169 Ἐπεὶ τε δὲ συνιόντες, ὃ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπι-
 κούρους, καὶ ὁ Ἀμασις πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, ἀπί-
 κοντο ἐς Μώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ ἐμαχέσαντο
 μὲν εὖ οἱ ξεῖνοι, πλήθει δὲ πολλῷ ἐλάσσονες ἐόντες,
 2 κατὰ τοῦτο ἐσσώθησαν. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι ἥδε
 ἡ διάνοια, μὴδ' ἂν θεὸν μιν μηδένα δύνασθαι παῦσαι τῆς
 3 βασιληΐης· οὕτω ἀσφαλέως ἐωυτῷ ἰδρῦσθαι ἐδόκεε. καὶ
 δὴ τότε συμβαλὼν ἐσσώθη· καὶ ζωγρηθεὶς, ἀπήχθη ἐς
 Σαῖν πόλιν, ἐς τὰ ἐωυτοῦ οἰκία πρότερον ἐόντα, τότε δὲ
 4 Ἀμάσιος ἤδη βασιλῆϊα. ἐνθαῦτα δὲ τέως μὲν ἐτρέφετο
 5 ἐν τοῖσι βασιληϊοῖσι, καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιεῖπε. τέλος
 δὲ, μεμφομένων Αἰγυπτίων ὥς οὐ ποιοῖ δίκαια, τρέφων
 τὸν σφίσι τε καὶ ἐωυτῷ ἔχθιστον, οὕτω δὴ παραδιδοῖ
 6 τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοισι. οἱ δὲ μιν ἀπέπνιξαν, καὶ
 7 ἔπειτα ἔθαψαν ἐν τῇσι πατρῷσι ταφῇσι. αἱ δὲ εἰσι ἐν
 τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου, ἐσιόντι
 8 ἀριστερῆς χειρός. ἔθαψαν Σαῖται πάντας τοὺς ἐκ νομοῦ
 9 τούτου γενομένους βασιλέας ἔσω ἐν τῷ ἱρῷ. καὶ γὰρ τὸ
 τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ἐκαστέρω μὲν ἐστὶ τοῦ μεγάρου ἢ τὸ
 τοῦ Ἀπρίεω καὶ τῶν τούτου προπατόρων· ἔστι μέντοι
 καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, παστὰς λιθίνῃ μεγάλῃ,
 καὶ ἡσκημένη στύλοισι τε φοίνικας τὰ δένδρεα μεμμη-
 10 μένοισι, καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. ἔσω δὲ ἐν τῇ πασταδί
 διξὰ θυρώματα ἔστηκε· ἐν δὲ τοῖσι θυρώμασι ἡ θήκη

ἵνα
βί-
, ο
ισι
τότ
ον,
ιος,
. ῥο
Αὐτο
οὕτω
ἐ πρ
ιεὺν
ἰγιν
Σάμ
δὲ
ο οὖ
τοῦ Ν
ἐλθεῖν
βικόν·
εἶεν,
α, μέχ
αὐκρα
ον τὸν
ἐξεργα
κατεκά
μι σθώ
περὶ τὰ
ἐλάχι
στο
τφι ἔδωκε
οἰκέοντες

- πηχέων· τὸ δὲ ὕψος, πέντε πηχέων ἐστί. αὕτη τοῦ ἱεροῦ
 6 κέεται παρὰ τὴν ἔσοδον. ἔσω γάρ μιν ἐς τὸ ἱρόν φασι
 τῶνδ' εἶνεκα οὐκ ἐσελκύσαι· τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς,
 ἐλκομένης τῆς στέγης, ἀναστενάξαι, οἷά τε χρόνου ἐκγε-
 γονότος πολλοῦ, καταχθόμενον τῷ ἔργῳ· τὸν δὲ Ἄμασιν
 ἐνθυμιστὸν ποιησάμενον, οὐκ ἔαν ἔτι προσωτέρω ἐλκύ-
 7 σαι. ἤδη δέ τινες λέγουσι, ὥς ἄνθρωπος διεφθάρη ὑπ'
 αὐτῆς τῶν τις αὐτὴν μοχλευόντων, καὶ ἀπὸ τούτου οὐκ
 176 ἐσελκυσθῆναι. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοισι
 ἱροῖσι ὁ Ἄμασις πᾶσι τοῖσι ἐλλογίμοις ἔργα τὸ μέγα-
 θος ἀξιοθέητα· ἐν δὲ, καὶ ἐν Μέμφι, τὸν ὑπτίον κείμενον
 κολοσσὸν, τοῦ Ἡφαιστείου ἔμπροσθε· τοῦ πόδες πέντε
 2 καὶ ἐβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ τῷ αὐτῷ βάθρῳ
 ἐστᾶσι, Αἰθιοπικοῦ ἐόντος λίθου, δύο κολοσσοί, ἐέικοσι
 ποδῶν τὸ μέγεθος ἐὼν ἑκάτερος· ὁ μὲν ἔνθεν, ὁ δ' ἔνθεν
 3 τοῦ μεγάρου. ἔστι δὲ λίθινος ἕτερος τοσοῦτος καὶ ἐν
 Σαῖ, κείμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ἐν Μέμφι. τῇ
 Ἰσι τε τὸ ἐν Μέμφι ἱρόν Ἄμασις ἐστι ὁ ἐξοικοδομήσας,
 ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιοθεητότατον.
- 177 Ἐπ' Ἀμάσιος δὲ βασιλεὺς λέγεται Αἴγυπτος μά-
 λιστα δὴ τότε εὐδαιμονῆσαι, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
 τῇ χώρῃ γινόμενα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χώρας τοῖσι ἀνθρώ-
 2 ποῖσι. καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε
 δισμυρίας τὰς οἰκεομένας. νόμον δὲ Αἰγυπτίοις τόνδε
 Ἄμασις ἐστι ὁ καταστήσας· ἀποδεικνύει ἕτερος ἐκάστου
 τῷ νομάρχῃ πάντα τινὰ Αἰγυπτίων, ὅθεν βιοῦται· μηδὲ
 ποιεῦντα ταῦτα, μηδὲ ἀποφαίνοντα δικαίην ζόην, ἰθύνε-
 3 σθαι θανάτῳ. Σόλων δὲ ὁ Ἀθηναῖος λαβὼν ἐξ Αἰγύπτου
 τοῦτον τὸν νόμον, Ἀθηναίοις ἔθετο· τῷ ἐκείνῳ ἐς αἰεὶ
 178 χρέωνται, ἐόντι ἀμώμῳ νόμῳ. Φιλέλλην δὲ γενό-
 μενος ὁ Ἄμασις, ἄλλα τε ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους

Ol. 52. 4—63. 3.]

ἀπεδέξατο, καὶ δὴ καὶ τοῖσι ἀπικνευμένοισι ἐς Αἴγυπτον
 ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι· τοῖσι δὲ μὴ βουλο-
 μένοισι αὐτῶν οἰκέειν, αὐτοῦ δὲ ναυτιλλομένοισι, ἔδωκε
 χώρους ἐνδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεια θεοῖσι. τὸ 2
 μὲν νυν μέγιστον αὐτῶν τέμενος, καὶ οὐνομαστότατον
 ἐὼν καὶ χρησιμώτατον, καλεούμενον δὲ Ἑλλήνιον, αἶδε
 πόλιν εἰσὶ αἱ ἰδρυμέναί κοινῇ, Ἰώνων μὲν, Χίος, καὶ
 Τέως, καὶ Φώκαια, καὶ Κλαζομεναί· Δωριέων δὲ, Ῥόδος,
 καὶ Κνίδος, καὶ Ἀλικαρνησσοὺς, καὶ Φάσηλιν· Αἰολέων
 δὲ, ἡ Μυτιληναίων μούνη. τούτων μὲν ἐστὶ τοῦτο τὸ 3
 τέμενος, καὶ προστάτας τοῦ ἐμπορίου αὗται αἱ πόλιν
 εἰσὶ αἱ παρέχουσαι. ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλιν μεταποιεῦνται, 4
 οὐδὲν σφιν μετὼν μεταποιεῦνται. χωρὶς δὲ, Αἰγινῆται
 ἐπ' ἐωυτῶν ἰδρύσαντο τέμενος Διὸς· καὶ ἄλλο Σάμιοι,
 Ἡρῆς· καὶ Μιλήσιοι, Ἀπόλλωνος. Ἦν δὲ τὸ 179
 παλαιὸν μούνη ἡ Ναύκρατις ἐμπόριον, καὶ ἄλλο οὐδὲν
 Αἰγύπτου. εἰ δέ τις ἐς τῶν τι ἄλλο στομάτων τοῦ Νεί-
 λου ἀπικοίτο, χρῆν ὁμόσαι “μὴ μὲν ἐκόντα ἐλθεῖν”
 ἀπομόσαντα δὲ, τῇ νηὶ αὐτῇ πλέειν ἐς τὸ Κανωβικόν· ἡ 2
 εἰ μὴ γε οἶά τε εἷη πρὸς ἀνέμους ἀντίους πλέειν, τὰ
 φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, μέχρι
 οὗ ἀπικοίτο ἐς Ναύκρατιν. οὕτω μὲν δὴ Ναύκρατις
 ἐτετίμητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων τὸν ἐν 180
 Δελφοῖσι νῦν ἔοντα νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργά-
 σασθαι· (ὁ γὰρ πρότερον ἐὼν αὐτόθι αὐτομάτως κατεκάη·
 τοὺς Δελφοὺς δὲ ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώ-
 ματος παρασχεῖν)· πλανώμενοι δὲ οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς
 πόλιν, ἔδωτιναζον· ποιεῦντες δὲ τοῦτο, οὐκ ἐλάχιστον
 ἐξ Αἰγύπτου ἐνείκοντο. Ἀμασις μὲν γάρ σφιν ἔδωκε 2
 χίλια στυπητήρης τάλαντα· οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκέοντες
 Ἕλληνες, εἴκοσι μνέας.

- 181 Κυρηναίοισι δὲ Ἄμασις φιλότῃτά τε καὶ συμμαχίην συνεθήκατο. ἐδικαίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν, εἴτ' ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς, εἶτε καὶ ἄλλως φιλότῃτος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμέει δ' ὢν, οἱ μὲν λέγουσι Βάττεω, οἱ δ' Ἀρκεσίλειω θυγατέρα, οἱ δὲ, Κριτοβούλου, ἀνδρὸς τῶν ἀσπῶν δοκίμου· τῇ οὖνομα ἦν Λαδίκη. τῇ ἐπεὶ τε συγκλίνοιτο ὁ Ἄμασις, μίσγεσθαι οὐκ οἶός τε ἐγένετο· τῇσι δὲ ἄλλῃσι γυναιξὶ ἐχράτο. ἐπεὶ τε δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγένετο, εἶπε ὁ Ἄμασις πρὸς τὴν Λαδίκην ταύτην καλεομένην· “ὦ γύναι, κατὰ με ἐφάρμαξας, καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀποβλωλέναι κάκιστα γυναικῶν πασέων.” Ἡ δὲ Λαδίκη, ἐπεὶ τέ οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἐγένετο πρῆύτερος ὁ Ἄμασις, εὐχεται ἐν τῷ νόφ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ἐπ' ἐκείνην τὴν νύκτα μιχθῇ ὁ Ἄμασις, τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος, ἀγαλμά οἱ ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἄμασις· καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη ὁκότε ἔλθοι πρὸς αὐτήν, ἐμίσγετο· καὶ κάρτα μιν ἔστερξε μετὰ τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέθωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῷ. ποιησαμένη γὰρ ἀγαλμα ἀπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν σόον, ἕξω τετραμμένον τοῦ Κυρηναίων ἀστέος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὥς ἐπεκράτησε Καμβύσης Αἰγύπτου, καὶ ἐπύθετο αὐτῆς ἢ τις εἴη, ἀπέπεμψε ἀσινέα ἐς
- 182 Κυρήνην. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν, ἐς Κυρήνην ἀγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, καὶ εἰκόνα ἑωυτοῦ γραφῇ εἰκασμένην· τοῦτο δὲ, τῇ ἐν Δίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα, καὶ θώρηκα λίνεον ἀξιοθέητον· τοῦτο δ', ἐς Σάμον τῇ Ἡρῇ εἰκόνας ἑωυτοῦ διφασίας ξυλίνας, αἱ ἐν τῷ νηφ τῷ μεγάλῳ ἰδρύατο ἔτι καὶ τὸ μέχρῃς ἐμεῦ, ὅπισθε τῶν θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν

ΟΙ. 52. 4—63. 8.]

έωυτοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος· ἐς δὲ Λίνδον,
 ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι δὲ τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ
 τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας
 ἰδρύσασθαι προσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρυσκον τοὺς Αἰγύ-
 πτου παῖδας. ταῦτα μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἀμασις. Εἶλε δὲ 4
 Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου
 ἀπαγωγὴν.

- 181 Κυρηναίοισι δὲ Ἄμασις φιλότῃτά τε καὶ συμμαχίην συνεθήκατο. ἐδίκαιώσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν, εἴτ' ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς, εἴτε καὶ ἄλλως φιλότῃτος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμέει δ' ὦν, οἱ μὲν λέγουσι Βάττεω, οἱ δ' Ἀρκεσίλειω θυγατέρα, οἱ δὲ, Κριτοβούλου, ἀνδρὸς τῶν ἄστων δοκίμου· τῇ οὖνομα ἦν Λαδίκη. τῇ ἐπεὶ τε συγκλίνοιτο ὁ Ἄμασις, μίσγεσθαι οὐκ οἶός τε ἐγένετο· τῇσι δὲ ἄλλῃσι γυναιξὶ ἐχρᾶτο. ἐπεὶ τε δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγένετο, εἶπε ὁ Ἄμασις πρὸς τὴν Λαδίκην ταύτην καλεομένην· “ὦ γύναι, κατὰ με ἐφάρμαξας, καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀποβλῶλέναι κάκιστα γυναικῶν πασέων.” Ἡ δὲ Λαδίκη, ἐπεὶ τέ οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἐγένετο πρῆύτερος ὁ Ἄμασις, εὐχεται ἐν τῷ νόφ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ἐπ' ἐκείνην τὴν νύκτα μιχθῇ ὁ Ἄμασις, τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος, ἀγαλμά οἱ ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἄμασις· καὶ τὸ ἐνθεύτεν ἤδη ὁκότε ἔλθοι πρὸς αὐτήν, ἐμίσγετο· καὶ κάρτα μιν ἔστερξε μετὰ τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέδωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῷ. ποιησαμένη γὰρ ἀγαλμα ἀπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν σόον, ἔξω τετραμμένον τοῦ Κυρηναίων ἄστεος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὥς ἐπεκράτησε Καμβύσης Αἰγύπτου, καὶ ἐπύθετο αὐτῆς ἢ τις εἴη, ἀπέπεμψε ἀσινέα ἐς Κυρήνην. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν, ἐς Κυρήνην ἀγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, καὶ εἰκόνα ἑωυτοῦ γραφῇ εἰκασμένην· τοῦτο δὲ, τῇ ἐν Δίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα, καὶ θώρηκα λίνεον ἀξιοθέητον· τοῦτο δ', ἐς Σάμον τῇ Ἡρῇ εἰκόνας ἑωυτοῦ διφασίας ξυλίνας, αἱ ἐν τῷ νηῷ τῷ μεγάλῳ ἰδρύατο ἔτι καὶ τὸ μέχρῃς ἐμεῦ, ὅπισθε τῶν Ἀυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν

ΟΙ. 52. 4—63. 8.]

έωντοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος· ἐς δὲ Λίνδον,
ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι δὲ τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ
τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας
ιδρύσασθαι προσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύ-
πτου παῖδας. ταῦτα μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἄμασις. Εἶλε δὲ 4
Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου
ἀπαγωγὴν.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

ΘΑΛΕΙΑ.

[Α. C. 526.

- 1 ἘΠΙ τούτων δὴ τὸν Ἀμασιν Καμβύσης ὁ Κύρου
A. C. 526. ἐστρατεύετο, ἄγων καὶ ἄλλους τῶν ἥρχε, καὶ Ἑλλήνων
2 Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας, δι' αἰτίην τοιήνδε. Πέμψας Καμβύσης ἐς Αἴγυπτον κήρυκα, αἵτεε Ἀμασιν θυγατέρα· αἵτεε δὲ ἐκ συμβουλίης ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, ὃς μεμφόμενος Ἀμασιν ἔπρηξε ταῦτα, ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱητρῶν ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικὸς τε καὶ τέκνων, ἔκδοτον ἐποίησε ἐς Πέρσας, ὅτε Κῦρος πέμψας παρὰ Ἀμασιν αἵτεε ἱητρὸν ὀφθαλμῶν, ὃς εἶη ἄριστος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. ταῦτα δὴ ἐπιμεμφόμενος ὁ Αἰγύπιος, ἐνήγε τῇ συμβουλίῃ κελεύων αἰτέειν τὸν Καμβύσεια Ἀμασιν θυγατέρα· ἵνα ἢ δοὺς ἀνιῶτο, ἢ μὴ δοὺς Καμβύσῃ ἀπέχθοιτο. ὁ δὲ Ἀμασις, τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος, καὶ ἀρρωδέων, οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι· εὖ γὰρ ᾔπιστατο, ὅτι οὐκ ὥς γυναῖκά μιν ἔμελλε
3 Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὥς παλλακὴν. ταῦτα δὴ ἐκλογιζόμενος, ἐποίησε τάδε. ἦν Ἀπρίεω τοῦ προτέρου βασιλέως θυγάτηρ κάρτα μεγάλη τε καὶ εὐειδὴς, μούνη τοῦ οἴκου λελειμμένη· οὐνομα δέ οἱ ἦν Νίτητις. ταύτην δὴ τὴν παῖδα ὁ Ἀμασις κοσμήσας ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ,

OL 63. 3.1

ἀποπέμπει εἰς Πέρσας ὡς ἑωυτοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ Ἱ
 χρόνον ὥς μιν ἡσπάζετο, πατρόθεν οὐνομάζων, λέγει
 πρὸς αὐτὸν ἡ παῖς· “ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος ὑπὸ 8
 Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, ὃς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέ-
 πεμψε, ὡς ἑωυτοῦ θυγατέρα διδούς, ἐοῦσαν τῇ ἀληθείᾳ
 Ἀπρίεω· τὸν ἐκείνος, ἔοντα ἑωυτοῦ δεσπότεα, μετ’ Αἴ-
 γυπτίων ἐπαναστὰς, ἐφόνευσε.” Τοῦτο δὴ τὸ ἔπος καὶ 9
 αὕτη ἡ αἰτία ἐγγενομένη ἤγαγε Καμβύσεια τὸν Κύρου,
 μεγάλως θυμωθέντα, ἐπ’ Αἴγυπτον. οὕτω μὲν νυν λε-
 γουσι Πέρσαι. Αἰγύπτιοι δὲ οἰκηγεῖνται Καμβύσεια, 2
 φάμενοί μιν ἐκ ταύτης δὴ τῆς Ἀπρίεω θυγατρὸς γενέ-
 σθαι· Κύρον γὰρ εἶναι τὸν πέμψαντα παρὰ Ἀμασιν ἐπὶ
 τὴν θυγατέρα, ἀλλ’ οὐ Καμβύσεια· λέγοντες δὲ ταῦτα,
 οὐκ ὀρθῶς λέγουσι. οὐ μὴν οὐδὲ λέληθε αὐτοὺς, (εἰ 3
 γάρ τινες καὶ ἄλλοι, τὰ Περσέων νόμιμα ὀρθῶς ἐπιστέα-
 ται καὶ Αἰγύπτιοι,) ὅτι πρῶτα μὲν νόθον οὐ σφί νόμος
 ἐστὶ βασιλεῦσαι, γησίου παρρόντος· αὐτίς δὲ, ὅτι Κασ-
 σανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς ἦν παῖς Καμβύσης,
 ἀνδρὸς Ἀχαιμενίδεω, ἀλλ’ οὐκ ἐκ τῆς Αἰγυπτίης. ἀλλὰ
 παρατρέπουσι τὸν λόγον, προσποιούμενοι τῇ Κύρου οἰ-
 κίῃ συγγενείας εἶναι. καὶ ταῦτα μὲν ὧδε ἔχει. Λέγεται 3
 δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος, ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός· ὡς τῶν Περ-
 σίδων γυναικῶν ἐσελθοῦσά τις παρὰ τὰς Κύρου γυναῖκας,
 ὡς εἶδε τῇ Κασσανδάνῃ παρεστεῶτα τέκνα εὐειδέα τε καὶ
 μεγάλα, πολλῷ ἐχρᾶτο τῷ ἐπαίνῳ, ὑπερβουμάζουσα.
 ἡ δὲ Κασσανδάνη, ἐοῦσα τοῦ Κύρου γυνή, εἶπε τάδε. 2
 “Τοιῶνδε μέντοι ἐμὲ παίδων μητέρα ἐοῦσαν Κύρος ἐν 3
 ἀτιμίῃ ἔχει· τὴν δ’ ἀπ’ Αἰγύπτου ἐπικτήτων ἐν τιμῇ τί-
 θεται.” Τὴν μὲν, ἀχθομένην τῇ Νιτήτι, εἰπεῖν ταῦτα· 4
 τῶν δὲ οἱ παίδων τὸν πρεσβύτερον εἰπεῖν Καμβύσεια·
 “Τοιγάρ τοι, ὦ μήτερ, ἐπεὰν ἐγὼ γένωμαι ἀνὴρ, Αἰγύ- 5

6 πτου τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω· τὰ δὲ κάτω, ἄνω.” Ταῦτα εἶπεῖν αὐτὸν ἔτεα ὥς δέκα κου γεγονότα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐν θούματι γενέσθαι· τὸν δὲ, διαμνημονεύοντα, οὕτω δὴ, ἐπεὶ τε ἀνδρώθη, καὶ ἔσχε τὴν βασιληΐην, ποιήσασθαι τὴν ἐπ’ Αἴγυπτον στρατηΐην.

4 Συνήνευκε δὲ καὶ ἄλλο τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι
2 ἐς τὴν ἐπιστράτευσιν ταύτην. ἦν τῶν ἐπικούρων τῶν Ἀμάσιος ἀνὴρ γένος μὲν Ἀλικαρνησσεύς, οὐνομα δέ οἱ Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς, καὶ τὰ πολέμια ἄλκιμος.
8 οὗτος ὁ Φάνης, μεμφόμενός κού τι Ἀμάσι, ἐκδιδρῆσκει πλοίῳ ἐξ Αἰγύπτου, βουλόμενος Καμβύσῃ ἐλθεῖν ἐς
4 λόγους. οἷα δὲ εἶντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροις λόγους οὐ σμικροῦ, ἐπιστάμενόν τε τὰ περὶ Αἴγυπτον ἀτρεκέ-
6 στατα, μεταδιώκει ὁ Ἀμασις, σπουδὴν ποιεύμενος ἐλεῖν. μεταδιώκει δὲ, τῶν εὐνούχων τὸν πιστότατον ἀποστείλας τριήρεϊ κατ’ αὐτόν· ὃς αἰρέει μιν ἐν Λυκίῃ, ἐλὼν δὲ, οὐκ ἀνήγαγε ἐς Αἴγυπτον· σοφίῃ γάρ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. καταμεθύσας γὰρ τοὺς φυλάκους, ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρ-
6 σας. ὥρμημένῳ δὲ στρατεύεσθαι Καμβύσῃ ἐπ’ Αἴγυπτον, καὶ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, ὅκως τὴν ἀνυδρον διεκπερᾶ, ἐπελθὼν φράζει μὲν καὶ τᾶλλα τὰ Ἀμάσιος πρήγματα, ἐξηγέεται δὲ καὶ τὴν ἔλασιν, ὧδε παραινέων· πέμψαντα παρὰ τὸν Ἀραβίων βασιλέα δέεσθαι, τὴν διέ-
5 ξοδὸν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν. Μούνη δὲ ταύτῃ εἰσὶ φανεραὶ ἐσβολαὶ ἐς Αἴγυπτον. ἀπὸ γὰρ Φοινίκης μέχρι οὖρων τῶν Καδύτιος πόλιος, ἥ ἐστὶ Σύρων τῶν Παλαιστινῶν καλεομένων· ἀπὸ δὲ Καδύτιος, εἰούσης πόλιος (ὥς ἐμοὶ δοκεῖ) Σαρδίων οὐ πολλῷ ἐλάσσονος, ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἐπὶ θαλάσσης μέχρι Ἰηνύσου
2 πόλιός ἐστι τοῦ Ἀραβίου· ἀπὸ δὲ Ἰηνύσου, αὐτὶς Σύρων μέχρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ’ ἣν δὴ τὸ Κάσιον ὄρος

ΟΙ. 63. 3.]

τείνει ἐς θάλασσαν· ἀπὸ δὲ Σερβωνίδος λίμνης, ἐν τῇ δὴ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι, ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος. τὸ δὴ μεταξύ Ἰηνύσου πόλιος καὶ Κασίου τε 3 οὔρεος καὶ τῆς Σερβωνίδος λίμνης, ἐὼν τοῦτο οὐκ ὀλίγον χωρίον ἀλλ' ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδὸν, ἀνδρὸν ἐστὶ δεινῶς. Τὸ δὲ ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον ναυτιλ- 6 λομένων ἐννενώκασι, τοῦτο ἔρχομαι φράσω. ἐς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάσης, καὶ πρὸς, ἐκ Φοινίκης, κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δις τοῦ ἔτεος ἐκάστου· καὶ ἐν κεράμιον οἴνηρὸν ἀριθμῶ κείμενον οὐκ ἔστι (ὥς λόγῳ εἰπεῖν) ἰδέσθαι. κοῦ δῆτα, εἴποι τις ἂν, ταῦτα 2 ἀναισιμούνται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω. δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον ἐκ τῆς ἐωυτοῦ πόλιος συλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον, ἄγειν ἐς Μέμφιν· τοὺς δὲ ἐκ Μέμφιος ἐς ταῦτα δὴ τὰ ἀνδρα τῆς Συρίης κομίζειν, πλήσαντας ὕδατος. οὕτω δ' ἐπιφοιτέων κέραμος, καὶ ἐξαιρεόμενος 3 ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπὶ τὸν παλαιὸν κομίζεται ἐς Συρίην. Οὕ- 7 τω μὲν νυν Πέρσαι εἰσὶ οἱ τὴν ἐσβολὴν ταύτην παρασκευάσαντες ἐπ' Αἴγυπτον κατὰ δὴ τὰ εἰρημένα σάξαντες ὕδατι, ἐπεὶ τε τάχιστα παρέλαβον Αἴγυπτον. Τότε 2 δὲ οὐκ ἐόντος κω ὕδατος ἱετοίμου, Καμβύσης πυθόμενος τοῦ Ἀλικαρνησσέος ξείνου, πέμψας παρὰ τὸν Ἀράβιον ἀγγέλους, καὶ δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἔτυχε, πίστις δούς τε καὶ δεξάμενος παρ' αὐτοῦ.

Σέβονται δὲ Ἀράβιοι πίστις ἀνθρώπων ὁμοῖα τοῖσι 8 μάλιστα. ποιεῦνται δὲ αὐτὰς τρόπῳ τοιῷδε· τῶν βουλομένων τὰ πιστὰ ποιέεσθαι, ἄλλος ἀνὴρ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἐστεῶς, λίθῳ ὀξείῳ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιευμένων τὰς πίστις· καὶ ἔπειτα λαβὼν ἐκ τοῦ ἱμα- 2 τίου ἐκατέρου κροκύδα, ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κει-

- μένους λίθους ἑπτὰ· τοῦτο δὲ ποιέων, ἐπικαλέει τὸν τε
 3 Διόνυσον καὶ τὴν Οὐρανίην. ἐπιτελέσαντος δὲ τούτου
 ταῦτα, ὁ τὰς πίστις ποιησάμενος τοῖσι φίλοισι παρεγ-
 γνᾷ τὸν ξεῖνον, ἥ καὶ τὸν ἄστυν, ἣν πρὸς ἄστυν ποιήθη-
 4 ται· οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι σέβε-
 σθαι. Διόνυσον δὲ θεὸν μῦνον καὶ τὴν Οὐρανίην ἡγεῦν-
 ται εἶναι· καὶ τῶν τριχῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι φασί,
 κατάπερ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι· κείρονται δὲ περι-
 τρόχαλα, περιξυροῦντες τοὺς κροτάφους. οὐνομάζουσι δὲ
 τὸν μὲν Διόνυσον, Ὀροτάλ· τὴν δὲ Οὐρανίην, Ἀλιλάτ.
 9 Ἐπεὶ ὦν τὴν πίστιν τοῖσι ἀγγέλοισι τοῖσι παρὰ Καμ-
 βύσειω ἀπιγμένοισι ἐποίησατο ὁ Ἀράβιος, ἐμνηχανᾷτο
 2 τοιάδε. ἀσκούς καμήλων πλήσας ὕδατος, ἐπέσαξε ἐπὶ
 τὰς ζῶας τῶν καμήλων πάσας· τοῦτο δὲ ποιήσας, ἤλασε
 ἐς τὴν ἄνυδρον, καὶ ὑπέμεινε ἐνθαῦτα τὸν Καμβύσειω
 3 στρατόν. Οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἴρηται·
 δεῖ δὲ καὶ τὸν ἡσσον πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ῥη-
 4 θῆναι. Ποταμός ἐστι μέγας ἐν τῇ Ἀραβίῃ, τῷ ὀνόματι
 Κόρυς· ἐκδιδοὶ δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην
 5 θάλασσαν. ἀπὸ τούτου δὴ ὦν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν
 βασιλέα τῶν Ἀραβίων, ῥαψάμενον τῶν ὁμοβοέων καὶ
 τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν μήκει ἑξικνεύμενον ἐς τὴν
 ἄνυδρον, ἀγαγεῖν διὰ δὴ τούτου τὸ ὕδωρ· ἐν δὲ τῇ ἀνύ-
 6 δρῳ μεγάλας δεξαμενάς ὀρύξασθαι. ἵνα δεκόμεναι τὸ
 ὕδωρ σώζωσι. ὁδὸς δ' ἔστι δυνάδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν ἄνυδρον. ἄγειν δὲ μιν διὰ ὀχε-
 τῶν τριῶν ἐς τριξὰ χωρία.
- 10 Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ
 Νεῖλου ἐστρατοπεδεύετο Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς,
 2 ὑπομένων Καμβύσεια. Ἀμασιν γὰρ οὐ κατέλαβε ζῶντα
 Καμβύσης, ἐλάσας ἐπ' Αἴγυπτον· ἀλλὰ βασιλεύσας ὁ

ΟΙ. 63. 3.]

Ἄμασις τέσσερα καὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, ἀπέθανε· ἐν τοῖσι οὐδέν οἱ μέγα ἀνάρσιον πρῆγμα συνενείχθη. ἀποθανὼν δέ, καὶ ταριχευθεὶς, ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι τῇσι ἐν τῷ ἱρῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. Ἐπὶ Ψαμμηνίτου³ δὲ τοῦ Ἀμάσιος βασιλεύοντος Αἰγύπτου, φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον δὴ ἐγένετο· ὕσθησαν γὰρ Θῆβαι αἱ Αἰγύπτιαι, οὔτε πρότερον οὐδαμὰ ὑσθεῖσαι, οὔτε ὕστερον τὸ μέχρι ἐμεῦ, ὡς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γάρ⁴ δὴ ὕεται τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν· ἀλλὰ καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι. Οἱ δὲ Πέρσαι,¹¹ ἐπεὶ τε διεξελάσαντες τὴν ἀνυδρον ἴζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων ὡς συμβαλέοντες, ἐνθαῦτα οἱ ἐπίκουροι οἱ τοῦ Αἰγυπτίου, ἔοντες ἄνδρες Ἕλληνές τε καὶ Κᾶρες, μεμφόμενοι τῷ Φάνῃ, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυπτον ἀλλόθροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε. ἦσαν² τῷ Φάνῃ παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι· τοὺς ἀγαγόντες ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐς ὄψιν τοῦ πατρὸς, κρητῆρα ἐν μέσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων· μετὰ δέ, ἀγινέοντες κατὰ ἓνα ἕκαστον τῶν παίδων, ἔσφαζον ἐς τὸν κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξελθόντες³ τῶν παίδων, οἶνόν τε καὶ ὕδωρ ἐσεφόρεον ἐς αὐτόν· ἐμπιόντες δὲ τοῦ αἵματος πάντες οἱ ἐπίκουροι, οὕτω δὴ συνέβαλον. μάχης δὲ γενομένης καρτερῆς, καὶ πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι. Θῶμα δὲ μέγα ἴδον, πυθό-¹² μενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων. τῶν γὰρ ὀστέων περικεχυμένων χωρὶς ἐκατέρων τῶν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ πεσόντων· (χωρὶς μὲν γὰρ τῶν Περσέων ἐκέετο τὰ ὀστέα, ὡς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς· ἐτέρωθι δέ, τῶν Αἰγυπτίων·) αἱ μὲν² τῶν Περσέων κεφαλαὶ εἰσι ἀσθενέες οὕτω, ὥστε εἰ θέλεις ψήφῳ μούνη βαλέειν, διατετρανέεις· αἱ δὲ τῶν

- Αἰγυπτίων οὕτω δὴ τι ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ παίσας
 3 διαρρήξειας. αἴτιον δὲ τούτου τόδε ἔλεγον, καὶ ἐμέ γ'
 εὐπετέως ἔπειθον, ὅτι Αἰγύπτιοι μὲν, αὐτίκα ἀπὸ παιδίων
 ἀρξάμενοι, ξυρεῦνται τὰς κεφαλὰς, καὶ πρὸς τὸν ἥλιον
 4 παχύνεται τὸ ὀστέον. τὼντὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῦ μὴ φαλα-
 κροῦσθαι αἰτιὸν ἐστί· Αἰγυπτίων γὰρ ἂν τις ἐλαχίστους
 5 ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων. τούτοισι μὲν δὴ
 τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλὰς. τοῖσι
 δὲ Πέρσησι, ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κεφαλὰς, αἴτιον
 τόδε· σκιητροφέουσι ἐξ ἀρχῆς, πῖλους τιάρας φορέον-
 6 τες. ταῦτα μὲν νυν τοιαῦτα ὄντα εἶδον· εἶδον δὲ καὶ
 ἄλλα ὁμοῖα τούτοισι ἐν Παπρήμῃ, τῶν ἅμα Ἀχαιμένει
 τῷ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ Ἰνάρῳ τοῦ Λίβυος.
 13 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης, ὡς ἐτράποντο, ἔφευ-
 γον οὐδενὶ κόσμῳ. κατειληθέντων δὲ ἐς Μέμφιν, ἔπ-
 εμπε ἀνὰ ποταμὸν Καμβύσης νέα Μυτιληναῖην, κήρυκα
 ἄγουσαν ἄνδρα Πέρσην, ἐς ὁμολογίην προκαλεόμενος
 2 Αἰγυπτίους. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε τὴν νέα εἶδον ἐσελθοῦσαν ἐς
 τὴν Μέμφιν, ἐκχυθέντες ἀλέες ἐκ τοῦ τείχεος, τὴν τε
 νέα διέφθειραν, καὶ τοὺς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπά-
 8 σαντες, ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ
 τοῦτο πολιορκεύμενοι, χρόνῳ παρέστησαν. Οἱ δὲ προσ-
 εχέες Λίβυες, δείσαντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγονότα,
 παρέδωκαν σφέας αὐτοὺς ἀμαχητί· καὶ φόρον τε ἐτά-
 4 ξαντο, καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὥς δὲ Κυρηναῖοι καὶ Βαρκαῖοι,
 δείσαντες ὁμοίως ἅ καὶ οἱ Λίβυες, ἕτερα τοιαῦτα ἐποίη-
 5 σαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Λιβύων ἐλθόντα δῶρα
 φιλοφρόνως ἐδέξατο· τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα
 μεμφθεῖς, ὡς ἐμοὶ δοκέει, ὅτι ἦν ὀλίγα· ἔπεμψαν γὰρ δὴ
 πεντηκοσίας μνέας ἀργυρίου οἱ Κυρηναῖοι· ταύτας δρασ-
 14 σόμενος αὐτοχειρὶ διέσπειρε τῇ στρατιῇ. Ἡμέρη

ΟΙ. 68. 4.]

δὲ δεκάτῃ ἀπ' ἧς παρέλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι Καμβύσης, κατίσας ἐς τὸ προάστειον ἐπὶ λύμῃ τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμήνιτον, βασιλεύσαντα μῆνας ἕξ, τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι, διεπειράτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ποιέων τοιαύδε. στείλας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουλητῇ, ἐξέπεμπε ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν ὑδρῆιον· συνέπεμπε δὲ καὶ ἄλλας παρθένους ἀπολέξας ἀνδρῶν τῶν πρώτων, ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ τοῦ βασιλέως. ὥς δὲ βοῇ τε καὶ κλαυθμῷ παρῆσαν αἱ παρθένοι κατὰ τοὺς πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι πατέρες ἀνεβῶν τε καὶ ἀντέκλαιον, ὀρέοντες τὰ τέκνα κεκακωμένα· ὁ δὲ Ψαμμήνιτος, προῖδὼν καὶ μαθὼν, ἔκυψε ἐς τὴν γῆν. παρεξελθουσέων δὲ τῶν ὑδροφόρων, δευτέρᾳ οἱ τὸν παῖδα ἔπεμπε μετ' ἄλλων Αἰγυπτίων δισχιλίων τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχόντων, τοὺς τε αὐχένας κάλῳ δεδεμένους, καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους. ἄγοντο δὲ ποινήν τιςοντες Μυτιληναίων τοῖσι ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν τῇ νηϊ· ταῦτα γὰρ ἐδίκασαν οἱ βασιλεῖς δικασταί, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν πρώτων ἀνταποδλυσθαι. ὁ δὲ, ἰδὼν παρεξίοντας, καὶ μαθὼν τὸν παῖδα ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτὸν κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιούντων, τῷ αὐτῷ ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. παρελθόντων δὲ καὶ τούτων, συνήνεκε ὥς τε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα ἀπῆλικέστερον, ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων, ἔχοντά τε οὐδὲν, εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιὴν, παριέναι Ψαμμήνιτόν τε τὸν Ἀμάσιος, καὶ τοὺς ἐν τῷ προαστείῳ κατημένους τῶν Αἰγυπτίων. ὁ δὲ Ψαμμήνιτος ὥς εἶδε, ἀνακλαύσας μέγα, καὶ καλέσας οὐνόματι τὸν ἐταῖρον, ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν. Ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι, οἱ τὸ ποιούμενον πᾶν θ

- ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον.
- 10 θωυμάσας δὲ ὁ Καμβύσης τὰ ποιούμενα, πέμψας ἄγγε-
 11 λον, εἰρώτα αὐτὸν, λέγων τάδε· “ Δεσπότης σε Καμβύ-
 σης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ, διότι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα
 ὀρέων κεκακωμένην, καὶ τὸν παῖδα ἐπὶ θάνατον στεί-
 χοντα, οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλαυσας· τὸν δὲ πτω-
 χὸν, οὐδὲν σοι προσήκοντα, ὥς ἄλλων πυνθάνεται, ἐτί-
 μησας; “ Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' ἀμείβετο
 12 τοῖσδε· “ ὦ παῖ Κύρου, τὰ μὲν οἰκῆϊα ἦν μέζω κακὰ ἢ
 ὥστε ἀνακλαίειν· τὸ δὲ τοῦ ἐταίρου πένθος, ἄξιον ἦν
 δακρύων· ὃς ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν, ἐς
 πτωχηίην ἀπίκται ἐπὶ γήραος οὐδῶ.” Καὶ ταῦτα ὥς
 13 ἀπενειχθέντα ὑπὸ τούτου, εὖ δοκείν οἱ εἰρῆσθαι. ὥς δὲ
 λέγεται ὑπ' Αἰγυπτίων, δακρύειν μὲν Κροῖσον, ἔτε-
 τεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυ-
 πτον, δακρύειν δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας· αὐτῷ
 τε Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτόν τινα, καὶ αὐτίκα κε-
 λεύειν τὸν τέ οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σώζειν, καὶ
 αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστείου ἀναστήσαντας, ἄγειν παρ' ἑω-
 15 τόν.
 Τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ μετιόντες οὐκέτι
 περιέοντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτὸν δὲ Ψαμμή-
 νιτον ἀναστήσαντες, ἤγον παρὰ Καμβύσεια· ἔνθα τοῦ
 2 λοιποῦ διαιτᾶτο, ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ἡπιστήθη
 μὴ πολυπρηγμονεῖν, ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον, ὥστε ἐπι-
 τροπεύειν αὐτῆς. ἐπεὶ τιμᾶν ἐώθασι Πέρσαι τῶν βασι-
 λέων τοὺς παῖδας· τῶν, ἦν καὶ σφεων ἀποστέωσι, ὅμως
 3 τοῖσὶ γε παισὶ αὐτῶν ἀποδιδούσι τὴν ἀρχήν. πολλοῖσι
 μὲν νυν καὶ ἄλλοισι ἔστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτω
 νενομίκασι ποιεῖν· ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε, τῷ Λίβυος Ἰνάρῳ
 παιδὶ Θαννύρα, ὃς ἀπέλαβε τὴν οἱ ὁ πατὴρ εἶχε ἀρχήν·
 καὶ τῷ Ἀμυρταίου Πανσίρι· καὶ γὰρ οὗτος ἀπέλαβε τὴν

ΟΙ. 63. 4.]

τοῦ πατρὸς ἀρχήν. καίτοι Ἰνάρω τε καὶ Ἀμυρταίου οὐ- 4
δαμοὶ κω Πέρσας κακὰ πλέω ἐργάσαντο. νῦν δὲ μηχαν-
νόμενος κακὰ ὁ Φαμμήνιτος, ἔλαβε τὸν μισθόν· ἀπι-
στὰς γὰρ Αἰγυπτίους ἦλω. ἐπεὶ τε δὲ ἐπαΐστος ἐγένετο, 5
ὑπὸ Καμβύσῃ αἷμα ταύρου πιὼν, ἀπέθανε παραχρῆμα.
οὕτω δὴ οὗτος ἐτελεύτησε.

Καμβύσης δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπῆκετο εἰς Σάϊν πόλιν, 16
βουλόμενος ποιῆσαι τὰ δὴ καὶ ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ
ἐσῆλθε εἰς τὰ τοῦ Ἀμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς
ταφῆς τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω. ὥς δὲ ταῦτά οἱ 2
ἐπιτελέα ἐγένετο, μαστιγοῦν ἐκέλευε, καὶ τὰς τρίχας
ἀποτίλλειν, καὶ κεντοῦν τε, καὶ τὰλλα πάντα λυμαίνε-
σθαι. ἐπεὶ τε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιεῦντες, (ὁ γὰρ δὴ 3
νεκρὸς, ἅτε τεταριχευμένος, ἀντείχέ τε καὶ οὐδὲν διεχέ-
ετο,) ἐκέλευσέ μιν ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐντελλό-
μενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι εἶναι πῦρ. 4
τὸ ὦν κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐ-
δετέροισι ἐστὶ· Πέρσῃσι μὲν, δι' ὅπερ εἴρηται, θεῷ οὐ
δίκαιον εἶναι λέγοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυ-
πτίοισι δὲ νενόμισται πῦρ θηρίον εἶναι ἔμψυχον, πάντα
δὲ αὐτὸ κατεσθίειν τὰ περ ἂν λάβῃ, πλησθὲν δὲ αὐτὸ
τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκ ὡν θη- 5
ρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφί ἐστὶ τὸν νέκυν διδόναι· καὶ
διὰ ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ κείμενος ὑπὸ εὐλέων
καταβρωθῇ. οὕτω δὴ οὐδετέροισι νομιζόμενα ἐνετέλλετο
ποιεῖν ὁ Καμβύσης. Ὡς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ 6
Ἀμασις ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τῶν τις Αἰγυ-
πτίων, ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι· ᾧ λυμαινόμενοι
Πέρσαι, ἐδόκεον Ἀμασιν λυμαίνεσθαι. λέγουσι γὰρ, ὥς 7
πυθόμενος ἐκ μαντηίου ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἐωυτὸν μέλλοι
ἀποθανόντα γίνεσθαι, οὕτω δὴ ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα,

τὸν μὲν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν μαστιγωθέντα, ἀποθανόντα ἔθαψε ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ θήκης, ἑωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδὶ ἐν μυχῷ τῆς θήκης ὡς
8 μάλιστα θεῖναι. αἱ μὲν νυν ἐκ τοῦ Ἀμάσιος ἐντολαὶ αὐται, αἱ ἐς τὴν ταφὴν τε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔχουσai, οὗ μοι δοκέουσι ἀρχὴν γενέσθαι, ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ Αἰγύπτιοι σεμνοῦν.

17 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας στρατηίας, ἐπὶ τε Καρχηδονίους, καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους, καὶ ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας, οἰκημένους δὲ
1 Αἰβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένων δὲ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν· ἐπὶ δὲ Ἀμμωνίους, τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα· ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας, κατόπτας πρῶτον, ὀψομένους τε τὴν ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοψι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, εἰ ἔστι ἀληθῆως, καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοψομένους· δῶρα δὲ τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

18 Ἡ δὲ τράπεζα τοῦ ἡλίου τοιήδε τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ προαστείῳ ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπόδων· ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ἐόντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ ἡμέρας δαίνυσθαι προσιόντα τὸν βουλόμενον· φάναι δὲ τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν αὐτὴν
2 ἀναδιδόναι ἐκάστοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ ἡλίου καλεο-

19 μένη, λέγεται εἶναι τοιήδε. Καμβύση δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατασκόπους, αὐτίκα μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπιστάμενους τὴν Αἰθιοπίδα γλῶσσαν· ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῆσαν, ἐν τούτῳ ἐκέλευε ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν
2 στρατὸν. Φοίνικες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσῃν ταῦτα· ὀρκίοισί τε γὰρ μεγάλοις ἐνδεδέσθαι, καὶ οὐκ ἂν ποίειν ὅσια,

OL. 68. 4—64. 3.]

ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἑωυτῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων 3
 δὲ οὐ βουλομένων, οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρ-
 χηδόνιοι μὲν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περ-
 σέων. Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν 4
 Φοῖνιξι, ὅτι σφέας τε αὐτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρσησι, καὶ
 πᾶς ἐκ Φοινίκων ἡρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ 5
 καὶ Κύπριοι σφέας αὐτοὺς Πέρσησι, ἐστρατεύοντο ἐπ’
 Αἴγυπτον. Ἐπεὶ τε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἑλε- 20
 φαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς
 τοὺς Αἰθίοπας, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρή, καὶ δῶρα
 φέροντας, πορφύρεόν τε εἶμα, καὶ χρύσειον στρεπτόν
 περιαιχένιον, καὶ ψέλια, καὶ μύρον ἀλάβαστρον, καὶ φοι-
 νικηίου οἴνου κάδον. Οἱ δὲ Αἰθίοπες οὗτοι, ἐς τοὺς ἀπέ- 2
 πεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶναι μέγιστοι καὶ κάλλι-
 στοὶ ἀνθρώπων πάντων· νόμοισι δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶ-
 σθαι αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοισι τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
 πων, καὶ δὴ καὶ κατὰ τὴν βασιλητὴν τοιῷδε· τὸν ἂν τῶν
 ἀστῶν κρίνωσι μέγιστόν τε εἶναι, καὶ κατὰ τὸ μέγαθος
 ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον ἀξιούσι βασιλεύειν.

Ἐς τούτους δὴ ὦν τοὺς ἄνδρας ὥς ἀπίκοντο οἱ Ἰχ- 21
 θυοφάγοι, διδόντες τὰ δῶρα τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, ἔλε-
 γον τάδε· “Βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης, βουλόμε- 2
 νος φίλος τοι καὶ ξεῖνος γενέσθαι, ἡμέας τε ἀπέπεμψε,
 ἐς λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων, καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδοί,
 τοῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἦδεται χρεώμενος.” Ὁ δὲ 3
 Αἰθίοψ, μαθὼν ὅτι κατόπται ἦκοιεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς
 τοιαύδε· “Οὔτε ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἔπεμψε
 φέροντας, προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι· οὔτε
 ὑμεῖς λέγετε ἀληθέα, ἦκετε γὰρ κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς.
 οὔτε ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὔτ’ 4
 ἂν ἐπεθύμησε χώρας ἄλλης ἢ τῆς ἑωυτοῦ, οὔτ’ ἂν ἐς

- 5 δουλοσύνην ἀνθρώπους ἤγε ὑπ' ὧν μηδὲν ἡδίκηται. νῦν
 δὲ αὐτῷ τόξον τόδε διδόντες, τάδε ἔπεα λέγετε· Βασιλεὺς
 ὁ Αἰθίοπων συμβουλεύει τῷ Περσέων βασιλεῖ, ἔπεαν
 οὕτω εὐπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πέρσαι ἔοντα μεγάθει
 τοσαῦτα, τότε ἐπ' Αἰθίοπας τοὺς Μακροβίους πλήθει
 6 ὑπερβαλλόμενον στρατεύεσθαι. μέχρι δὲ τούτου, θεοῖσι
 εἰδέναι χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσι Αἰθίοπων παισὶ
 22 γῆν ἄλλην προσκτᾶσθαι τῇ ἐωυτῶν." Ταῦτα δὲ
 εἶπας, καὶ ἀνείς τὸ τόξον, παρέδωκε τοῖσι ἤκουσι. λαβὼν
 δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον, εἰρώτα ὃ τι εἴη, καὶ ὅκως πε-
 3 ποιημένον. εἰπάντων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τὴν ἀληθειῇ
 περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βαφῆς, δολεροὺς μὲν τοὺς
 8 ἀνθρώπους ἔφη εἶναι, δολερὰ δὲ αὐτῶν τὰ εἶματα. δεύ-
 τερα δὲ, τὸν χρυσοῦν εἰρώτα στρεπτὸν τὸν περιανχένιον,
 καὶ τὰ ψέλια. ἐξηγεομένων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τὸν
 κόσμον αὐτῶν, γελάσας ὁ βασιλεὺς, καὶ νομίσας εἶναί
 σφεα πέδας, εἶπε ὡς παρ' ἐωυτοῖσιν εἰσι ῥωμαλεώτεραι
 4, 5 τούτων πέδαι. τρίτον δὲ, εἰρώτα τὸ μύρον. εἰπάντων
 δὲ τῆς ποιήσιος πέρι καὶ ἀλείψιος, τὸν αὐτὸν λόγον τὸν
 6 καὶ περὶ τοῦ εἵματος εἶπε. ὡς δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπίκητο,
 καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ τὴν ποίησιν, ὑπερησθεὶς τῷ πόματι,
 ἐπείρετο ὃ τι τε σιτέεται ὁ βασιλεὺς, καὶ χρόνον ὀκόσον
 7 μακρότατον ἀνὴρ Πέρσης ζῶει. οἱ δὲ σιτέεσθαι μὲν τὸν
 ἄρτον εἶπαν, ἐξηγησάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν· ὀγδώ-
 κοντα δ' ἔτεα ζῆς πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέ-
 8 εσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰθίοψ ἔφη, οὐδὲν θωυμάζειν, εἰ
 σιτεόμενοι κόπρον, ἔτεα ὀλίγα ζώουσι· οὐδὲ γὰρ ἂν
 τοσαῦτα δύνασθαι ζῶειν σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφε-
 ρον, φράζων τοῖσιν Ἰχθυοφάγοις τὸν οἶνον· τοῦτο γὰρ
 23 ἐωυτοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσσοῦσθαι. Ἀντειρομένων
 δὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς ζῆς καὶ διαίτης

OL. 63. 4—64. 8.]

πέρι, ἔτεα μὲν ἐς ἐείκοσι καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπικνέεσθαι, ὑπερβαλλέειν δέ τινας καὶ ταῦτα· σίτησιν δὲ εἶναι κρέα τε ἐφθά· καὶ πόμα, γάλα. θῶυμα δὲ 2 ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἐτέων, ἐπὶ κρήνην σφι ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς λουόμενοι, λιπαρώτεροι ἐγίνοντο, κατάπερ εἰ ἐλαίου εἴη· ὅζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥσει ἱων. 3 ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης ταύτης οὕτω δὴ τι ἔλεγον εἶναι οἱ κατάσκοποι, ὥστε μηδὲν οἶόν τε εἶναι ἐπ' αὐτοῦ ἐπιπλέειν, μήτε ξύλον, μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα· ἀλλὰ πάντα σφέα χωρέειν ἐς βυσσόν. τὸ 4 δὲ ὕδωρ τοῦτο εἴ σφι ἔστι ἀληθῶς οἶόν τι λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἶεν, τούτῳ τὰ πάντα χρεώμενοι, μακρόβιοι. ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλλασσομένων, ἀγαγεῖν σφέας ἐς 8 δεσμωτήριον ἀνδρῶν, ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέσθαι. ἔστι δὲ ἐν τούτοισι τοῖσι Αἰθίοψι πάν- 6 των ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον. θεησάμενοι δὲ καὶ τὸ δεσμωτήριον, ἐβήσαντο καὶ τὴν τοῦ Ἥλιου λεγομένην τράπεζαν. Μετὰ δὲ ταύτην, τελευταίας 24 ἐβήσαντο τὰς θήκας αὐτῶν, αἱ λέγονται σκευάζεσθαι ἐξ ὑέλου, τρόπῳ τοιῷδε. ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχυήνωσι, 2 εἴτε δὴ κατάπερ Αἰγύπτιοι, εἴτε ἄλλως κως, γυψώσαντες ἅπαντα αὐτὸν, γραφῇ κοσμέουσι, ἐξομοιεῦντες τὸ εἶδος ἐς τὸ δυνατόν· ἔπειτα δὲ οἱ περιϋστάσι στήλην ἐξ ὑέλου πεποιημένην κοίλην· ἥ δὲ σφι πολλὴ καὶ εὐεργὸς ὀρύσσεται. ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ ἐνεὼν διαφαίνεται ὁ νέκυς, 8 οὔτε ὁδμὴν οὐδεμίαν ἄχαριν παρεχόμενος, οὔτε ἄλλο ἀεικὲς οὐδέν· καὶ ἔχει πάντα φανερά ὁμοίως αὐτῷ τῷ νέκυϊ. ἐνιαυτὸν μὲν δὴ ἔχουσι τὴν στήλην ἐν τοῖσι οἰκί- 4 οισι οἱ μάλιστα προσήκοντες, πάντων τε ἀπαρχόμενοι, καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες, ἰστᾶσι περὶ τὴν πόλιν.

- 25 Θεησάμενοι δὲ τὰ πάντα οἱ κατάσκοποι, ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω. ἀπαγγειλάντων δὲ ταῦτα τούτων, αὐτίκα ὁ Καμβύσης, ὀργὴν ποιησάμενος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας· οὔτε παρασκευὴν σίτου οὐδεμίαν παραγγείλας, οὔτε λόγον ἐωυτῷ δοὺς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι. οἶα δὲ ἐμμανὴς τε ἔων καὶ οὐ φρενήρης, ὥς ἤκουε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρατεύετο, Ἑλλήνων μὲν τοὺς παρεόντας αὐτοῦ ταύτῃ τάξας ὑπομένειν, τὸν δὲ πεζὸν πάντα ἄμα ἀγόμενος. Ἐπεὶ τε δὲ στρατευόμενος ἐγένετο ἐν Θήβῃσι, ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὥς πέντε μυριάδας· καὶ τούτοισι μὲν ἐνετέλλετο, Ἀμμωνίους ἑξανδραποδισαμένους τὸ χρηστήριον τὸ τοῦ Διὸς ἐμπρῆσαι· αὐτὸς δὲ τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν, ἦϊε ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας. Πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ τὸ πέμπτον μέρος διεληλυθέναι τὴν στρατιὴν, αὐτίκα πάντα αὐτοὺς τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα ἐπελελοίπεε· μετὰ δὲ τὰ σιτία, καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε κατεσθιόμενα· εἰ μὲν νυν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇθεν γενομένη ἁμαρτάδι ἣν ἂν σοφὸς ἀνὴρ· νῦν δὲ οὐδένα λόγον ποιεύμενος, ἦϊε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω. οἱ δὲ στρατιῶται, ἕως μὲν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες διέζων· ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν ψάμμον ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον αὐτῶν τινὲς ἐργάσαντο· ἐκ δεκάδος γὰρ ἓνα σφέων αὐτῶν ἀποκληρώσαντες, κατέφαγον. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης, δείσας τὴν ἀλληλοφαγίην, ἀπείσ τὸν ἐπ' Αἰθίοπας στόλον, ὀπίσω ἐπορεύετο, καὶ ἀπικνέεται ἐς Θήβας, πολλοὺς ἀπολέσας τοῦ στρατοῦ. ἐκ Θηβέων δὲ καταβὰς ἐς Μέμφιν, τοὺς Ἕλληνας ἀπῆκε ἀποπλέειν. ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε. Οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' Ἀμμωνίους ἀποσταλέντες στρατεύεσθαι, ἐπεὶ τε ὀρμηθέντες ἐκ τῶν Θηβέων

OL. 63. 4—64. 3.]

ἐπορεύοντο ἔχοντες ἄγωγους, ἀπικόμενοι μὲν φανεροί
 εἰσι ἐς Ὑασιν πόλιν, τὴν ἔχουσι μὲν Σάμιοι, τῆς Αἰ-
 σχριωνίης φυλῆς λεγόμενοι εἶναι· ἀπέχουσι δὲ ἑπτὰ
 ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβέων διὰ ψάμμου· οὐνομάζεται δὲ
 ὁ χώρος οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν, Μακάρων
 νῆσος· ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν χώρον λέγεται ἀπικέσθαι
 τὸν στρατὸν· τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, ὅτι μὴ αὐτοὶ Ἀμμώνιοι
 καὶ οἱ τούτων ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν ἔχουσι
 εἰπεῖν περὶ αὐτῶν· οὔτε γὰρ ἐς τοὺς Ἀμμωνίους ἀπί-
 κοντο, οὔτε ὀπίσω ἐνόστησαν. λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπ’
 αὐτῶν Ἀμμωνίων· ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ὑασίος ταύτης ἰέναι
 διὰ τῆς ψάμμου ἐπὶ σφέας, γενέσθαι τε αὐτοὺς μεταξὺ
 κού μάλιστα αὐτῶν τε καὶ τῆς Ὑασίος, ἄριστον αἰρεο-
 μένοισι αὐτέοισι ἐπιπνεῦσαι νότον μέγαν τε καὶ ἐξαίσιον,
 φορέοντα δὲ θίνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαί σφέας, καὶ
 τρόπῳ τοιούτῳ ἀφανισθῆναι. Ἀμμώνιοι μὲν οὕτω λέ-
 γουσι γενέσθαι περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης.

Ἀπιγμένου δὲ Καμβύσεω ἐς Μέμφιν, ἐφάνη Αἰ- 27
 γυπτίοισι ὁ Ἄπις, τὸν Ἕλληνες Ἐπαφον καλέουσι.
 ἐπιφανέος δὲ τούτου γενομένου, αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι
 εἵματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ ἦσαν ἐν θαλίῃσι.
 ἰδὼν δὲ ταῦτα τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας ὁ Καμβύσης,
 πάγχυ σφέας καταδόξας, ἐωντοῦ κακῶς πρήξαντος, χαρ-
 μόσυνα ταῦτα ποιέειν, ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμ-
 φιος· ἀπικομένους δὲ ἐς ὄψιν, εἶρετο “ὁ τι πρότερον
 μὲν, ἐόντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι, ἐποίηεν τοιοῦτον οὐδὲν
 Αἰγύπτιοι· τότε δὲ, ἐπεὶ αὐτὸς παρείη τῆς στρατιῆς
 πληθὸς τι ἀποβαλὼν;” οἱ δὲ ἔφραζον, ὥς σφι θεὸς εἶη
 φανείς, διὰ χρόνου πολλοῦ ἐωθὼς ἐπιφαίνεσθαι· καὶ ὥς
 ἐπεὰν φανῇ, τότε πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κεχαρηκότες ὀρτά-
 ζοιεν. ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης, ἔφη ψεύδεσθαί 4

- 28 σφεας· καὶ ὡς ψευδομένους, θανάτῳ ἐξημίου. Ἄπο-
κτείνας δὲ τούτους, δεύτερα τοὺς ἱρέας ἐκάλεε ἐς ὄψιν.
λεγόντων δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ τῶν ἱρέων, οὐ λήσειν ἔφη
αὐτὸν, εἰ θεὸς τις χειροήθης ἀπιγμένος εἴη Αἰγυπτίοισι.
- 29 τοσαῦτα δὲ εἶπας, ἐπάγειν ἐκέλευε τὸν Ἄπιν τοὺς ἱρέας·
οἱ μὲν δὴ μετῆσαν ἄξοντες. Ὁ δὲ Ἄπιν οὗτος, ὁ Ἐπα-
φος, γίνεται μύσχος ἐκ βοὸς ἣτις οὐκέτι οἷα τε γίνεται ἐς
3 γαστέρα ἄλλον βάλλεσθαι γόνον. Αἰγύπτιοι δὲ λέγουσι
σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καὶ μιν ἐκ
4 τούτου τίκτειν τὸν Ἄπιν. Ἔχει δὲ ὁ μύσχος οὗτος, ὁ
Ἄπιν καλεόμενος, σημήϊα τοιάδε· ἐὼν μέλας, ἐπὶ μὲν τῷ
μετώπῳ λευκὸν τετράγωνον φορέει· ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου,
αἰετὸν εἰκασμένον· ἐν δὲ τῇ οὐρῇ, τὰς τρίχας διπλᾶς·
- 29 ἐπὶ δὲ τῇ γλώσση, κάνθαρον. Ὡς δὲ ἦγαγον τὸν
Ἄπιν οἱ ἱερεῖς, ὁ Καμβύσης, οἷα ἐὼν ὑπομαργότερος,
σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, θέλων τύψαι τὴν γαστέρα
τοῦ Ἄπιν, παίει τὸν μηρόν· γελάσας δὲ, εἶπε πρὸς
2 τοὺς ἱερεῖς· “ὦ κακαὶ κεφαλαί, τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται,
ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεις, καὶ ἐπαῖοντες σιδηρίων; ἄξιός
μὲν Αἰγυπτίων οὗτός γε ὁ θεός. ἀτὰρ τοι ὑμεῖς γε οὐ
3 χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε.” Ταῦτα εἶπας, ἐνετεί-
λατο τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι, τοὺς μὲν ἱερεῖς ἀπομαστι-
γῶσαι, Αἰγυπτίων δὲ τῶν ἄλλων τὸν ἄν λάβωσι ὀρτά-
ζοντα, κτείνειν. ὀρτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι· οἱ
4 δὲ ἱερεῖς ἐδικαιεῦντο. ὁ δὲ Ἄπιν πεπληγμένος τὸν μηρόν,
ἔφθινε ἐν τῷ ἱρῷ κατακείμενος. καὶ τὸν μὲν, τελευτή-
σαντα ἐκ τοῦ τρώματος, ἔθαψαν οἱ ἱερεῖς λάθρῃ Καμβύσει.
- 30 Καμβύσης δὲ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, αὐτίκα διὰ
τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμάνη, ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενῆρης.
- 2 Καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεὸν
Σμέρδιν, ἔοντα πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς· τὸν ἀπέ-

ΟΙ. 63. 4—64. 3.]

πεμψε ἐς Πέρσας φθόνῳ ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι τὸ τόξον
 μούνος Περσέων ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους εἴρυσσε, τὸ
 παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἦναι οἱ Ἰχθυοφάγοι· τῶν δὲ
 ἄλλων Περσέων οὐδεὶς οἷός τε ἐγένετο. Ἀποικομένου
 ὦν ἐς Πέρσας τοῦ Σμέρδιος, ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν
 τῷ ὑπνῷ τοιήνδε. ἔδοξέ οἱ ἄγγελον ἐλθόντα ἐκ Περσέων
 ἀγγέλλειν, ὥς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ βασιλεῖ ἰζόμενος Σμέρ-
 δις, τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε. Πρὸς ὦν ταῦτα,
 δείσας περὶ ἑωυτοῦ μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἀρχῇ,
 πέμπει Πρηξάσπεα ἐς Πέρσας, ὃς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων
 πιστότατος, ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ, ἀναβὰς ἐς Σοῦσα,
 ἀπέκτεινε Σμέρδιν· οἱ μὲν λέγουσι, ἐπ' ἄγρην ἐξαγαγόντα·
 οἱ δὲ, ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προσαγαγόντα κατα-
 ποντῶσαι. Πρῶτον μὲν δὴ λέγουσι Καμβύση τῶν
 κακῶν ἀρξαι τοῦτο. δεύτερα δὲ ἐξεργάσατο τὴν ἀδελ-
 φεὴν, ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἴγυπτον, τῇ καὶ συνοίκεε, καὶ
 ἦν οἱ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀδελφεή. ἔγημε δὲ αὐτὴν ὧδε·
 οὐδαμῶς γὰρ ἐώθεσαν πρότερον τῇσι ἀδελφεῇσι συνοι-
 κέειν Πέρσαι. ἡράσθη μῆς τῶν ἀδελφεῶν Καμβύσης,
 καὶ ἔπειτα βουλόμενος αὐτὴν γῆμαι, ὅτι οὐκ ἐωθότα
 ἐπενόεε ποιήσειν, εἴρετο καλέσας τοὺς βασιλεῖς δικα-
 στάς, εἴ τίς ἐστι κελεύων νόμος τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ
 συνοικέειν. Οἱ δὲ βασιλεῖς δικασταὶ κεκριμένοι ἄνδρες
 γίνονται Περσέων, ἐς οὗ ἀποθάνωσι, ἥ σφι παρευρεθῇ
 τι ἄδικον, μέχρι τούτου. οὗτοι δὲ τοῖσι Πέρσησι δίκας
 δικάζουσι, καὶ ἐξηγηταὶ τῶν πατρίων θεσμῶν γίνονται,
 καὶ πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται. Εἰρομένου ὦν τοῦ Καμβύ-
 σεω, ὑπεκρίνοντο αὐτῷ οὗτοι καὶ δίκαια καὶ ἀσφαλέα·
 φάμενοι, νόμον οὐδένα ἐξευρίσκειν, ὃς κελεύει ἀδελφεῇ
 συνοικέειν ἀδελφεόν· ἄλλον μὲν τοι ἐξευρηκέναι νόμον, τῷ
 βασιλεύοντι Περσέων ἐξεῖναι ποιεῖν τὸ ἂν βούληται.

8 οὕτω οὐτε τὸν νόμον ἔλυσαν δέισαντες Καμβύσεια· ἵνα τε
 μὴ αὐτοὶ ἀπολῶνται τὸν νόμον περιστέλλοντες, παρεξεύ-
 ρον ἄλλον νόμον σύμμαχον τῷ θέλοντι γαμέειν ἀδελφεάς.
 9 Τότε μὲν δὴ ὁ Καμβύσης ἔγημε τὴν ἐρωμένην· μετὰ μὲν
 τοι οὐ πολλὸν χρόνον ἔσχε ἄλλην ἀδελφεήν. τουτέων
 10 δῆτα τὴν νεωτέρην, ἐπισπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον, κτεί-
 32 νει. Ἀμφὶ δὲ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς, ὥσπερ περὶ
 Σμέρδιος, λέγεται λόγος. Ἕλληνες μὲν λέγουσι, Καμ-
 βύσεια συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός· θεω-
 3 ρεῖν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην. νικωμένου δὲ τοῦ σκύ-
 λακος, ἀδελφεὸν αὐτοῦ ἄλλον σκύλακα, ἀπορρήξαντα τὸν
 δεσμὸν, παραγενέσθαι οἱ· δύο δὲ γενομένους οὕτω δὴ
 4 τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου. καὶ τὸν μὲν
 Καμβύσεια ἡδεσθαι θεώμενον· τὴν δὲ, παρημένην δακρύειν.
 Καμβύσεια δὲ μαθόντα τοῦτο, ἐπείρεσθαι διότι δακρύοι·
 τὴν δὲ εἰπεῖν, ὥς ἰδοῦσα τὸν σκύλακα τῷ ἀδελφεῷ τιμω-
 ρήσαντα, δακρύσειε, μνησθεῖσά τε Σμέρδιος, καὶ μαθοῦσα
 5 ὥς κείνῳ οὐκ εἶη ὁ τιμωρήσων. Ἕλληνες μὲν δὴ διὰ
 τοῦτο τὸ ἔπος φασὶ αὐτὴν ἀπολέσθαι ὑπὸ Καμβύσειῳ.
 Αἰγύπτιοι δὲ, ὥς τραπέζῃ περικατημένων, λαβοῦσαν
 θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτίλαι, καὶ ἐπανείρεσθαι τὸν
 6 ἄνδρα, κότερον περιτετιλμένη ἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα εἶη
 καλλίων. καὶ τὸν φάναι, δασεῖαν. τὴν δ' εἰπεῖν· “Ταύ-
 τὴν μὲν τοί κοτε σὺ τὴν θρίδακα ἐμμήσας, τὸν Κύρου
 7 οἶκον ἀποψιλώσας.” Τὸν δὲ, θυμωθέντα ἐμπεδηῖσαι
 αὐτῇ, ἐχούσῃ ἐν γαστρὶ· καὶ μιν ἐκτρώσασαν ἀποθανεῖν.
 83 Ταῦτα μὲν ἐς τοὺς οἰκηῖους ὁ Καμβύσης ἐξεμάνη,
 εἴτε δὴ διὰ τὸν Ἄπιν, εἴτε καὶ ἄλλως, οἷα πολλὰ ἐώθεε
 2 ἀνθρώπους κακὰ καταλαμβάνειν. καὶ γάρ τινα καὶ ἐκ
 γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης, τὴν
 ἱρὴν οὐνομάζουσιν οἱ Ἕλληνες. οὐ νῦν τοι αἰεὶ οὐδὲν ἦν, τοῦ

ΟΙ 63. 4—84. 8.]

σώματος νοῦσον μεγάλην νοσέοντος, μηδὲ τὰς φρένας
 ὑγιαίνειν. Τάδε δ' ἐς τοὺς ἄλλους Πέρσας ἐξεμάνη. 34
 λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Πρηξάσπεα, τὸν ἐτίμα τε
 μάλιστα, καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρεε οὗτος, τούτου τε ὁ
 παῖς οἰνοχόος ἦν τῷ Καμβύσῃ, τιμὴ δὲ καὶ αὕτη οὐ
 σμικρὴ· εἰπεῖν δὲ λέγεται τάδε· “ Πρῆξασπες, κοῖόν μέ²
 τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα; τίνας τε λόγους
 περὶ ἐμέο ποιεῦνται;” Τὸν δὲ εἰπεῖν· “ ὦ δέσποτα, τὰ³
 μὲν ἄλλα πάντα μεγάλως ἐπαινέαι· τῇ δὲ φιλοινίῃ σέ
 φασι πλεόνως προσκέεσθαι.” Τὸν μὲν δὴ λέγειν ταῦτα⁴
 περὶ Περσέων. τὸν δὲ, θυμωθέντα, τοιάδε ἀμείβεσθαι·
 “ Νῦν ἄρα μέ φασι Πέρσαι οἷνφ προσκείμενον παρα-
 φρονεῖν, καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα; οὐδ' ἄρα σφέων οἱ
 πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθές.” Πρότερον γὰρ δὴ ἄρα,⁵
 Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ Κροίσου, εἴρετο Καμ-
 βύσης, κοῖός τις δοκέει ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα
 τελέσαι Κῦρον· οἱ δὲ ἀμείβοντο, ὥς εἴη ἀμείνων τοῦ
 πατρός· τὰ τε γὰρ ἐκείνου πάντα ἔχειν αὐτὸν, καὶ
 προσεκτῆσθαι Αἴγυπτόν τε καὶ τὴν θάλασσαν. Πέρσαι⁶
 μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγον· Κροῖσος δὲ παρεὼν τε καὶ οὐκ
 ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει, εἶπε πρὸς τὸν Καμβύσεια τάδε·
 “ Ἐμοὶ μὲν νυν, ὦ παῖ Κῦρου, οὐ δοκέεις ὁμοίος εἶναι τῷ⁷
 πατέρι· οὐ γάρ κω τοί ἐστι υἱὸς οἷόν σε ἐκείνος κατελί-
 πετο.” ἦσθη τε ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης, καὶ ἐπαίνει⁸
 τὴν Κροίσου κρίσιν. Τούτων δὴ ὦν ἐπιμνησθέντα, 35
 ὀργῇ λέγειν πρὸς τὸν Πρηξάσπεα· “ Σὺ νῦν μάθε αὐτὸς,
 εἰ λέγουσι Πέρσαι ἀληθέα, εἴτε αὐτοὶ λέγοντες ταῦτα
 παραφρονέουσι. εἰ μὲν γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ σου τοῦδε,²
 ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι, βαλὼν τύχοιμι μέσης τῆς
 καρδίας, Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν· ἦν δὲ ἀμάρτω,
 φάναι Πέρσας τε λέγειν ἀληθέα, καὶ μὲ μὴ σωφρονεῖν.”

- 3 Ταῦτα δὲ εἰπόντα, καὶ διατείναντα τὸ τόξον, βαλέειν τὸν
παῖδα· πεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς, ἀνασχίζειν αὐτὸν
κελεύειν, καὶ σκέψασθαι τὸ βλήμα· ὥς δὲ ἐν τῇ καρδίῃ
εὔρεθῆναι ἐνεόντα τὸν ὀϊστὸν, εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα
4 τοῦ παιδὸς, γελάσαντα, καὶ περιχαρέα γενόμενον· “ Πρῆ-
ξασπες, ὥς μὲν ἔγωγε οὐ μαίνομαι, Πέρσαι τε παραφρο-
νέουσι, δηλὰ τοι γέγονε. νῦν δέ μοι εἰπέ, τίνα εἶδες ἤδη
5 πάντων ἀνθρώπων οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;” Πρῆ-
ξάσπεα δὲ ὀρέοντα ἄνδρα οὐ φρενήρεα, καὶ περὶ ἑωυτῷ
δειμαίνοντα, εἰπεῖν· “ Δέσποτα, οὐδ’ ἂν αὐτὸν ἔγωγε
6 δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν.” Τότε μὲν
ταῦτα ἐξεργάσατο· ἐτέρωδι δὲ Περσέων, ὁμοῖα τοῖσι
πρώτοισι, δυώδεκα ἐπ’ οὐδεμῇ αἰτίῃ ἀξιώχρεφ’ ἐλὼν,
ζῶοντας ἐπὶ κεφαλὴν κατώρυξε.
- 36 Ταῦτα δέ μιν ποιεῦντα ἐδικαίωσε Κροῖσος ὁ Λυδὸς
νουθετῆσαι τοισίδε τοῖσι ἔπεσι· “ ὦ βασιλεῦ, μὴ πάν-
τα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε· ἀλλ’ ἴσχε καὶ καταλάμ-
2 βανε σεωυτόν. ἀγαθὸν τι, πρόνοον εἶναι· σοφὸν δὲ ἢ
προμηθίῃ. σὺ δὲ κτείνεις μὲν ἄνδρας, σεωυτοῦ πολιήτας,
3 ἐπ’ οὐδεμῇ αἰτίῃ ἀξιώχρεφ’ ἐλὼν· κτείνεις δὲ παῖδας.
ἦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα ποιήης, ὅρα ὅπως μὴ σευ ἀποστή-
σονται Πέρσαι. ἐμοὶ δὲ πατὴρ σὸς Κῦρος ἐνετέλλετο
πολλὰ κελεύων σέ νουθετεῖν, καὶ ὑποτίθεσθαι ὃ τι ἂν
εὐρίσκω ἀγαθόν.” Ὁ μὲν δὴ εὐνοϊαν φαίνων συνεβού-
4 λευέ οἱ ταῦτα. ὁ δ’ ἀμείβετο τοῖσδε· “ Σὺ καὶ ἐμοὶ
τολμᾷς συμβουλευεῖν, ὃς χρηστῶς μὲν τὴν σεωυτοῦ
πατρίδα ἐπετρόπευσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συνε-
βούλευσας, κελεύων αὐτὸν Ἀράξεα ποταμὸν διαβάντα
ἵεναι ἐπὶ Μασσαγέτας, βουλομένων ἐκείνων διαβαίνειν
εἰς τὴν ἡμετέραν; καὶ ἀπὸ μὲν σεωυτὸν ὤλεσας, τῆς
σεωυτοῦ πατρίδος κακῶς προστάς· ἀπὸ δὲ ὤλεσας

ΟΙ. 63. 4—64. 3.]

Κῦρον, πειθόμενόν σοι. ἀλλ' οὐ τι χαίρων· ἐπεὶ τοις
καὶ πάλαι ἐς σέ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι.”
Ταῦτα δὲ εἶπας, ἐλάμβανε τὸ τόξον ὡς κατατοξεύσων
αὐτόν. Κροῖσος δὲ ἀναδραμὼν ἔθεε ἔξω· ὁ δὲ, ἐπεὶ τε
τοξεῦσαι οὐκ εἶχε, ἐντεῖλατο τοῖσι θεράπουσι, λαβόντας
μὴν ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ θεράποντες, ἐπιστάμενοι τὸν τρό- 7
πον αὐτοῦ, κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον· ἐπὶ τῷδε τῷ
λόγῳ, ὥστε εἰ μὲν μεταμελήσει τῷ Καμβύσῃ, καὶ ἐπι-
ζητήσῃ τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ, ἐκφήναντες αὐτόν, δῶρα
λάμπονται ζώαγρια Κροῖσου· ἦν δὲ μὴ μεταμέλῃται,
μηδὲ ποθῇ μιν, τότε καταχρῆσθαι. Ἐπόθησέ τε δὴ ὁ 8
Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ
ὑστερον· καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες τοῦτο, ἐπήγγελλον
αὐτῷ ὡς περιεῖη. Καμβύσης δὲ “Κροίσῳ μὲν συνήδε- 9
σθαι, ἔφη, περιεόντι· ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιή-
σαντας οὐ καταπροΐξεσθαι, ἀλλ' ἀποκτενέειν.” καὶ
ἐποίησε ταῦτα.

Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς 37
ξυμμάχους ἐξεμαίνετο, μένων ἐν Μέμφι, καὶ θήκας τε
παλαιὰς ἀνοίγων, καὶ σκεπτόμενος τοὺς νεκρούς. ἐς δὲ 2
δὴ καὶ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἦλθε, καὶ πολλὰ τῷ ἀγάλ-
ματι κατεγέλασε. ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῷγαλμα
τοῖσι Φοινικηίοισι Παταικοῖσι ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ
Φοίνικες ἐν τῇσι πρῶρησι τῶν τριήρεων περιάγουσι. 3
δὲ τούτους μὴ ὀπώπεε, ἐγὼ δὲ οἱ σημανέω· πυγμαίου
ἀνδρὸς μίμησις ἐστὶ. Ἐσῆλθε δὲ καὶ ἐς τῶν Καβείρων
τὸ ἱρὸν, ἐς τὸ οὐ θεμιτόν ἐστι εἰσέναι ἄλλον γε ἢ τὸν
ἱρέα· ταῦτα δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ ἐνέπρησε, πολλὰ κατα-
σκώψας. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὁμοῖα τοῦ Ἡφαίστου· τού- 4
του δὲ σφεας παῖδας λέγουσι εἶναι. Πανταχῇ 5
μοι δὴλά ἐστι, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ

2 ἂν ἱροῖσί τε καὶ νομαίοισι ἐπεπείρῃσιν καταγελᾶν. εἰ γάρ
 τις προθεῖη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων νό-
 μους τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψά-
 μενοι ἂν ἐλοίατο ἕκαστοι τοὺς ἑωυτῶν· οὕτω νομίζουσι
 πολὺ τι καλλίστους τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι.
 3 οὐκ ὧν οἶκος ἐστὶ ἄλλον γε δὴ ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλωτα
 4 τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. Ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ
 τοὺς νόμους πάντες οἱ ἄνθρωποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλ-
 λοις τεκμηρίοις πάρεστι σταθμώσασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ
 5 τῷδε. Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων
 τοὺς παρόντας, εἶρετο “ ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο
 τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι.” οἱ δὲ ἐπ’
 6 οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν ἂν τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα
 καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς
 γονέας κατεσθίουσι, εἶρετο, παρόντων τῶν Ἑλλήνων
 καὶ δι’ ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, “ ἐπὶ τίνι
 χρήματι δεξαίαιτ’ ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατα-
 7 καίειν πυρί.” οἱ δὲ, ἀμβώσαντες μέγα, εὐφημέειν μιν
 8 ἐκέλευον. Οὕτω μὲν νυν ταῦτα νενομίσται· καὶ ὁρθῶς
 μοι δοκείει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα
 φήσας εἶναι.

39 Καμβύσεω δὲ ἐπ’ Αἴγυπτον στρατευομένου, ἐποιή-
 σαντο καὶ Λακεδαιμόνιοι στρατηγὴν ἐπὶ Σάμον τε καὶ
 525.

2 Πολυκράτεια τὸν Αἰάκεος, ὃς ἔσχε Σάμον ἐπαναστάς· καὶ
 τὰ μὲν πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν, τοῖσι ἀδελ-
 φείοις Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε· μετὰ δὲ,
 τὸν μὲν αὐτῶν ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα
 ἐξελάσας, ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον· ἰσχων δὲ, ξεινητὴν
 Ἀμάσι τῇ Αἰγύπτου βασιλεῖ συνεθήκατο, πέμπων τε
 3 δῶρα, καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ’ ἐκείνου. Ἐν χρόνῳ δὲ
 ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὗξετο,

ΟΙ. 63. 4.]

καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην, καὶ τὴν ἄλλην
 Ἑλλάδα. ὅκου γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι, πάντα οἱ 4
 ἐχώρει εὐτυχέως. ἔκτῃτο δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατὸν,
 καὶ χιλίους τοξότας· ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας, διακρίνων
 οὐδένα. τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι μᾶλλον ἀποδιδούς 5
 τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών. συχνὰς μὲν δὴ τῶν 6
 νήσων αἰρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄσπεα· ἐν δὲ
 δὴ καὶ Λεσβίους, πανστρατιῇ βοηθέοντας Μιλησίοισι,
 ναυμαχίῃ κρατήσας εἶλε, οἱ τὴν τάφρον περὶ τὸ τεῖχος
 τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδεμένοι ὥρυξαν. Καί κως 40
 τὸν Ἀμασιν εὐτυχέων μεγάλως ὁ Πολυκράτης οὐκ ἐλάν-
 θανε, ἀλλὰ οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελές. πολλῷ δὲ ἔτι πλευνός 2
 οἱ εὐτυχίης γινομένης, γράψας ἐς βιβλίον τάδε, ἐπέ-
 στείλε ἐς Σάμον· “Ἀμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει.
 Ἐδὺ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσ- 3
 σοντα· ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι,
 τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὥς ἔστι φθονερόν. καὶ κως βού- 4
 λομαι, καὶ αὐτὸς, καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, τὸ μὲν τι εὐτυ-
 χεῖν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν· καὶ οὕτω
 διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλάξ πρήσσω, ἢ εὐτυχεῖν τὰ
 πάντα. οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ὅστις ἐς 5
 τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος, εὐτυχέων τὰ
 πάντα. Σὺ ὦν νῦν ἐμοὶ πειθόμενος, ποίησον πρὸς τὰς 6
 εὐτυχίας τοιάδε· φροντίσας τὸ ἂν εὖρης ἐόν τοι πλεί-
 στον ἄξιον, καὶ ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυ-
 χὴν ἀλγήσεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτω, ὅπως μηκέτι ἦξει ἐς
 ἀνθρώπους. ἦν τε μὴ ἐναλλάξ ἦδη τὸ ἀπὸ τούτου αἱ 7
 εὐτυχίαι τοι ταῖσι πάθαισι προσπίπτωσι, τρόπῳ τῷ ἐξ
 ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἀκέο.” Ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ 41
 Πολυκράτης, καὶ νόῳ λαβὼν ὥς οἱ εὖ ὑπετίθετο Ἀμασις,
 ἐδίξῃτο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσθηθεῖν ἀπολο-

- 4 κράτεα παραστήσασθαι. πρὸς δὲ τούτοισι, οὐδὲ λόγος αἰρέει, τῷ ἐπικούροί τε μισθωτοὶ καὶ τοξόται οἰκῆτοί ἦσαν πλήθει πολλοὶ, τοῦτον ὑπὸ τῶν κατιόντων Σαμίων, 5 ἐόντων ὀλίγων, ἐσσωθῆναι. τῶν δὲ ὑπ' ἐωυτῷ ἐόντων πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὁ Πολυκράτης ἐς τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας, εἶχε ἐτοιμοὺς, ἦν ἄρα προ- διδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι 46 τοῖσι νεωσοίκοις. Ἐπεὶ τε δὲ οἱ ἐξελασθέντες Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτεος ἀπίκοντο ἐς τὴν Σπάρτην, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, ἔλεγον πολλὰ, οἷα κάρτα 2 δεόμενοι. οἱ δὲ σφί τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο, τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα ἐπιλεληθέναι, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνίεναι. μετὰ δὲ ταῦτα, δεύτερα καταστάντες, ἄλλο μὲν εἶπον οὐδὲν, θύλακον δὲ φέροντες, ἔφασαν “τὸν 3 θύλακον ἀλφίτων δέεσθαι.” οἱ δὲ σφί ὑπεκρίναντο, τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι· βοηθέειν δ' ὧν ἔδοξε αὐτοῖσι. 47 Καὶ ἔπειτα παρασκευασάμενοι ἐστρατεύοντο Λακεδαι- μόνιοι ἐπὶ Σάμον· ὥς μὲν Σάμιοι λέγουσι, εὐεργεσίας ἐκτίνοντες, ὅτι σφί πρότεροι αὐτοὶ νηυσὶ ἐβοήθησαν 2 ἐπὶ Μεσσηνίους· ὥς δὲ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, οὐκ οὕτω τιμωρῆσαι δεομένοις Σαμίοις ἐστρατεύοντο, ὥς τίσα- σθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, τὸν ἦγον Κροίσῳ, καὶ τοῦ θώρηκος τὸν αὐτοῖσι Ἄμασις ὁ Αἰγύ- 3 πτου βασιλεὺς ἔπεμψε δῶρον. καὶ γὰρ θώρηκα ἐλήϊ- σαντο τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ἢ τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι· ἐόντα μὲν λίνεον, καὶ ζώων ἐνυφασμένων συχνῶν, κεκοσμη- 4 μένον δὲ χρυσῷ καὶ εἰρίοις ἀπὸ ξύλου. τῶν δὲ εἵνεκα θωυμάσαι ἄξιον, ἀρπεδόνη ἐκάστη τοῦ θώρηκος ποιέει· ἐοῦσα γὰρ λεπτή, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἐωυτῇ τριηκοσίας καὶ ἐξήκοντα, πάσας φανεράς. τοιοῦτος ἕτερός ἐστι καὶ τὸν ἐν Δίνδῳ ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίῃ Ἄμασις.

ΟΙ. 68. 4.]

Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σά- 48
 μον, ὥστε γενέσθαι, καὶ Κορίνθιοι προθύμως. ὕβρισμα 2
 γὰρ καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γεγόμενον γε-
 νεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, κατὰ δὴ τὸν
 αὐτὸν χρόνον τοῦ κρητῆρος τῇ ἀρπαγῇ γεγονός. Κερ- 3
 κυραίων γὰρ παῖδας τριηκοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων
 Περιάνδρος ὁ Κυψέλου ἐς Σάρδεις ἀπέπεμψε παρὰ Ἀλυ-
 άττεα ἐπ' ἐκτομῇ. προσχόντων δὲ ἐς τὴν Σάμον τῶν 4
 ἀγόντων τοὺς παῖδας Κορινθίων, πυθόμενοι οἱ Σάμιοι
 τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοίατο ἐς Σάρδεις, πρῶτα μὲν τοὺς
 παῖδας ἐδίδαξαν ἱροῦ ἄψασθαι Ἀρτέμιδος· μετὰ δέ, οὐ
 περιορέοντες ἀπέλκειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ, σιτίων
 δὲ τοὺς παῖδας ἐργόντων Κορινθίων, ἐποίησαντο οἱ Σά-
 μιοι ὄρητῃ, τῇ καὶ νῦν ἔτι χρέωνται κατὰ ταῦτά. νυκτὸς 5
 γὰρ ἐπιγενομένης, ὅσον χρόνον ἱκέτευον οἱ παῖδες, ἵστα-
 σαν χοροὺς παρθένων τε καὶ ἡϊθέων· ἱστάντες δὲ τοὺς
 χοροὺς, τρωκτὰ σησάμου τε καὶ μέλιτος ἐποίησαντο νό-
 μον φέρεσθαι, ἵνα ἀρπάζοντες οἱ τῶν Κερκυραίων παῖδες
 ἔχοιεν τροφήν. ἐς τοῦτο δὲ τότε ἐγίνετο, ἐς ὃ οἱ Κορίν- 6
 θιοι, τῶν παίδων οἱ φύλακοι, οἷχοντο ἀπολιπόντες· τοὺς
 δὲ παῖδας ἀπήγαγον ἐς Κέρκυραν οἱ Σάμιοι. Εἰ 49
 μὲν νῦν Περιάνδρου τελευτήσαντος τοῖσι Κορινθίοισι
 φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραίους, οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελά-
 βοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ταύτης εἵνεκεν
 τῆς αἰτίας. νῦν δὲ αἰεὶ, ἐπεὶ τε ἔκτισαν τὴν νῆσον, εἰσὶ 2
 διάφοροι ἔοντες ἑωυτοῖσι. τούτων ὧν εἵνεκεν ἀπεμνη-
 σικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. Ἀπέπεμπε δὲ ἐς 3
 Σάρδεις ἐπ' ἐκτομῇ Περιάνδρος, τῶν πρώτων Κερκυραίων
 ἐπιλέξας τοὺς παῖδας, τιμωρεύμενος· πρότεροι γὰρ οἱ
 Κερκυραῖοι ἥρξαν ἐς αὐτὸν πρῆγμα ἀτάσθαλον ποιήσαν-
 τες. Ἐπεὶ τε γὰρ τὴν ἑωυτοῦ γυναῖκα Μέλισσαν 50

Περίανδρος ἀπέκτεινε, συμφορὴν τοιήνδε οἱ ἄλλην συνέβη πρὸς τῇ γεγονυίᾳ γενέσθαι. ἦσαν οἱ ἐκ Μελίσσης δύο παῖδες, ἡλικίην ὁ μὲν, ἑπτακαίδεκα, ὁ δὲ, ὀκτωκαὶ-
 2 δεκα ἔτεα γεγονώς. τούτους ὁ μητροπάτωρ Προκλῆς, ἔων Ἐπιδαύρου τύραννος, μεταπεμψάμενος παρ' ἑωυτὸν, ἐφιλοφρονέετο, ὡς εἰκὸς ἦν, θυγατρὸς ἐόντας τῆς ἑωυτοῦ
 3 παῖδας. ἐπεὶ τε δὲ σφεας ἀπεπέμπετο, εἶπε προπέμπων αὐτούς· “Ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, ὅς ὑμέων τὴν μητέρα
 4 ἀπέκτεινε;” Τοῦτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσβύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποιήσατο· ὁ δὲ νεώτερος, τῷ οὐνομα ἦν Λυκόφρων, ἤλγησε ἀκούσας οὕτω, ὥστε ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον, ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν πατέρα οὔτε προσεῖπε, διαλεγομένῳ τε οὔτε προσδιελέγετο, ἱστο-
 5 ρεόντί τε λόγον οὐδένα ἐδίδου. τέλος δέ μιν, πέρι θυμῷ ἐχόμενος, ὁ Περίανδρος ἐξελαύνει ἐκ τῶν οἰκίων.
 51 Ἐξελάσας δὲ τοῦτον, ἱστόρει τὸν πρεσβύτερον τά σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ἀπηγέετο, ὡς σφεας φιλοφρόνως ἐδέξατο· ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπρος τό σφι ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε οὐ νόῳ λαβὼν,
 2 οὐκ ἐμέμνητο. Περίανδρος δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ οὐ σφι ἐκείνον ὑποθέσθαι τι· ἐλιπάρει τε ἱστορέων.
 3 ὁ δὲ, ἀναμνησθεὶς, εἶπε καὶ τοῦτο. Περίανδρος δὲ νόῳ λαβὼν καὶ τοῦτο, καὶ μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν, ἧ ὁ ἐξελασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίαιταν ἐποιέετο, ἐς τούτους πέμπων ἄγγελον, ἀπηγόρευε μὴ μιν δέκεσθαι
 4 οἰκίοισι. ὁ δὲ, ὅκως ἀπελαυνόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ἀπελαύνει· ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης, ἀπειλείοντός τε τοῦ Περιάνδρου τοῖσι δεξαμένοισι, καὶ ἐξέργειν κελεύον-
 5 τος. ἀπελαυνόμενος δ' ἂν ἦι ἐπ' ἐτέρην τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ, ἄτε Περιάνδρου ἐόντα παῖδα, καίπερ δειμαίνοντες,
 52 ὅμως ἐδέκοντο. Τέλος δὲ ὁ Περίανδρος κήρυγμα

ΟΙ. 57. 3.]

ἐποίησατο, ὃς ἂν ἡ οἰκίοισι ὑποδέξηται μιν, ἡ προσ-
 διαλεχθῇ, ἱρὴν ζημίην τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι ὀφεί-
 λειν, ὅσῃν δὴ εἶπας. πρὸς ὧν δὴ τοῦτο τὸ κήρυγμα,
 οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι, οὔτε οἰκίοισι δέκεσθαι ἤθε-
 λε· πρὸς δὲ, οὐδὲ αὐτὸς ἐκεῖνος ἐδικαίειν πειράσθαι
 ἀπειρημένου, ἀλλὰ διακαρτερέων ἐν τῇσι στοῇσι
 ἐκαλινδέετο. τετάρτη δ' ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περίανδρος²
 ἀλυσίῃσι τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, οἴκτειρε·
 ὑπεῖς δὲ τῆς ὀργῆς, ἥϊε ἄσσον, καὶ ἔλεγε· “ὦ παῖ,³
 κότερα τούτων αἰρετώτερά ἐστι, ταῦτα τὰ νῦν ἔχων
 πρήσσεις, ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω,
 ταῦτα, ἔοντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον, παραλαμβάνειν; ὃς
 ἐὼν ἐμός τε παῖς, καὶ Κορίνθου τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς,
 ἀλήτην βίον εἶλεν, ἀντιστατέων τε καὶ ὀργῇ χρεώμενος
 ἐς τὸν σε ἦκιστα ἐχρῆν. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν αὐτοῖσι⁴
 ἐγεγόνεε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις· ἐμοί τε αὕτη
 γέγονε, καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι, ὅσῳ αὐτὸς
 σφε ἐξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν ὅσῳ φθονέεσθαι κρέσ-⁵
 σον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν τι ἐς τοὺς τοκέας
 καὶ ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι, ἅπιθι ἐς τὰ οἰκία.”
 Περίανδρος μὲν τούτοις αὐτὸν κατελάμβανε· ὁ δὲ ἄλλο⁶
 μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν πατέρα, ἔφη δὲ μιν ἱρὴν ζημίην
 ὀφείλειν τῷ θεῷ, ἐωυτῷ ἐς λόγους ἀπικόμενον. Μαθὼν⁷
 δὲ ὁ Περίανδρος ὡς ἄπορόν τι τὸ κακὸν εἶη τοῦ παιδὸς
 καὶ ἀνίκητον, ἐξ ὀφθαλμῶν μιν ἀποπέμπεται, στείλας
 πλοῖον, ἐς Κέρκυραν· ἐπεκράτεε γὰρ καὶ ταύτης. ἀπο-⁸
 στείλας δὲ τοῦτον ὁ Περίανδρος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὸν
 πενθερόν Προκλέα, ὡς τῶν παρεόντων οἱ πρηγμάτων
 ἔοντα αἰτιώτατον· καὶ εἶλε μὲν τὴν Ἐπίδauρον, εἶλε δὲ
 αὐτὸν Προκλέα, καὶ ἐζώγησε. Ἐπεὶ δὲ, τοῦ χρόνου⁵³
 προβαίνοντος, ὃ τε Περίανδρος παρηβήκεε, καὶ συνεγι-

νώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πρήγματα ἐπορᾶν
 τε καὶ διέπειν, πέμψας ἐς τὴν Κέρκυραν, ἀπεκάλεε τὸν
 Λυκόφρονα ἐπὶ τὴν τυραννίδα· ἐν γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ
 τῶν παίδων οὐκ ἐνεώρα, ἀλλὰ οἱ κατεφαίνετο εἶναι νω-
 2 θέστερος. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐδὲ ἀνακρίσιος ἤξιωσε τὸν
 φέροντα τὴν ἀγγελίην. Περίανδρος δὲ, περιεχόμενος
 τοῦ νεηνίεω, δεύτερα ἀπέστειλε ἐπ' αὐτὸν τὴν ἀδελφεήν,
 ἑωυτοῦ δὲ θυγατέρα, δοκέων μιν μάλιστα ταύτῃ ἂν πεί-
 3 θεσθαι. ἀπικομένης δὲ ταύτης, καὶ λεγούσης· “ὦ παῖ,
 βούλειαι τὴν τε τυραννίδα ἐς ἄλλους πεσείειν, καὶ τὸν
 οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα μᾶλλον, ἢ αὐτὸς σφε
 ἀπελθὼν ἔχειν; ἀπίθι ἐς τὰ οἰκία, παῦσαι σεωυτὸν
 4 ζημιῶν. φιλοτιμίῃ, κτῆμα σκαιόν· μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν
 ἰῷ. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι·
 πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ μητρῷα διζήμενοι, τὰ πατρῷα ἀπέ-
 5 βαλον. τυραννίς, χρῆμα σφαλερόν· πολλοὶ δὲ αὐτῆς
 ἐρασταὶ εἰσι· ὁ δὲ, γέρων τε ἤδη καὶ παρηβηκῶς. μὴ
 6 δῶς τὰ σεωυτοῦ ἀγαθὰ ἄλλοισι.” Ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπα-
 γωγότατα, διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἔλεγε πρὸς
 αὐτόν. ὁ δὲ, ὑποκρινάμενος, ἔφη οὐδαμὰ ἤξειν ἐς Κό-
 ρινθον, ἔστ' ἂν πυνθάνηται περιέοντα τὸν πατέρα.
 7 Ἀπαγγειλάσης δὲ ταύτης ταῦτα, τὸ τρίτον Περίανδρος
 κήρυκα πέμπει, βουλόμενος αὐτὸς μὲν ἐς Κέρκυραν ἔκειν·
 ἐκεῖνον δὲ ἐκέλευε ἐς Κόρινθον ἀπικόμενον, διάδοχον
 8 γίνεσθαι τῆς τυραννίδος. Καταινέσαντος δ' ἐπὶ τού-
 τοις τοῦ παιδὸς, ὁ μὲν Περίανδρος ἐστέλλετο ἐς τὴν
 9 Κέρκυραν, ὁ δὲ παῖς οἱ ἐς τὴν Κόρινθον. μαθόντες δὲ
 οἱ Κερκυραῖοι τούτων ἕκαστα, ἵνα μὴ σφί Περίανδρος ἐς
 τὴν χώραν ἀπίκηται, κτείνουσι τὸν νεηνίσκον. Ἀντὶ
 τούτων μὲν Περίανδρος Κερκυραίους ἐτιμωρέετο.
 54 Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλῳ μεγάλῳ ὥς ἀπίκοντο,

ΟΙ. 68. 4.]

ἐπολιόρκεον Σάμον. προσβαλόντες δὲ πρὸς τὸ τεῖχος, τοῦ μὲν πρὸς θαλάσση ἑσπεῶτος πύργου κατὰ τὸ προάστειον τῆς πόλιος ὑπερέβησαν· μετὰ δὲ, αὐτοῦ βοηθήσαντος Πολυκράτεος χειρὶ πολλῇ, ἀπηλάσθησαν. κατὰ 2 δὲ τὸν ἐπάνω πύργον, τὸν ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ οὐρεος ἐπεόντα, ἐπεξῆλθον οἱ τε ἐπίκουροι καὶ αὐτῶν Σαμίων συχνοί· δεξάμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἔφευγον ὀπίσω· οἱ δὲ, ἐπισπόμενοι ἔκτεινον. Εἰ μὲν νυν οἱ παρεόντες Λακεδαιμονίων ὁμοῖοι ἐγέ- 55 νοντο ταύτην τὴν ἡμέρην Ἀρχίη τε καὶ Λυκώπη, αἰρέθη ἂν Σάμος. Ἀρχίης γὰρ καὶ Λυκώπης μῦνοι συνεσπεσόντες φεύγουσι ἐς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοις, καὶ ἀποκληῖσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, ἀπέθανον ἐν τῇ πόλει τῇ Σαμίων. τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχίεω τούτου γεγονότι 3 ἄλλω Ἀρχίῃ, τῷ Σαμίου τοῦ Ἀρχίεω, αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην· δήμου γὰρ τούτου ἦν· ὃς ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα τε Σαμίους, καὶ οἱ τῷ πατρὶ ἔφη Σάμιον τοῦνομα τεθῆναι, ὅτι οἱ ὁ πατήρ Ἀρχίης ἐν Σάμῳ ἀριστεύσας ἐτελεύτησε· τιμᾶν δὲ Σαμίους ἔφη, διότι ταφῆναί οἱ τὸν πάππον δημοσίῃ ὑπὸ Σαμίων. Λακε- 56 δαιμόνιοι δὲ, ὥς σφι τεσσεράκοντα ἐγεγόνεσαν ἡμέραι πολιορκέουσι Σάμον, ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πρηγμάτων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Πελοπόννησον. ὥς 2 δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμηται, λέγεται Πολυκράτεια ἐπιχώριον νόμισμα κόψαντα πολλὸν μολίβδον, καταχρυσώσαντα δοῦναί σφι· τοὺς δὲ δεξαμένους, οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι. Ταύτην πρώτην στρατηίην ἐς τὴν Ἀσίην Λακεδαιμόνιοι Δωριέες ἐποιήσαντο.

Οἱ δ' ἐπὶ τὸν Πολυκράτεια στρατευσάμενοι Σαμί- 57 ων, ἐπεὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὺς ἀπολείπειν ἔμελλον, καὶ αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐς Σίφνον· χρημάτων γὰρ ἐδέοντο· 2

τὰ δὲ τῶν Σιφνίων πρήγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον, ἅτε ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετάλλων, οὕτω ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων αὐτόθεν χρημάτων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται, ὁμοῖα τοῖσι πλουσιωτάτοις· αὐτοὶ δὲ τὰ γινόμενα τῷ ἐνιαυτῷ ἐκάστῳ χρήματα διενέμοντο. Ὅτε ὦν ἐποιεῦντο τὸν θησαυρὸν ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ οἶά τε ἔστι πολὺν χρόνον παραμένειν. ἡ δὲ Πυθίη ἔχρησέ σφι τὰδε·

- 4 Ἄλλ' ὅταν ἐν Σίφνῳ πρυτανήϊα λευκὰ γένηται, λεύκοφρύς τ' ἀγορῇ, τότε δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς φράσσασθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκά τ' ἐρυθρόν.

Τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορῇ καὶ τὸ πρυτανήϊον
58 Παρίῳ λίθῳ ἡσκημένα. Τοῦτον τὸν χρησμὸν οὐκ οἶοί τε ἦσαν γνῶναι, οὔτε τότε ἰθὺς, οὔτε τῶν Σαμίων ἀπιγμένων. ἐπεὶ τε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον προσίσχον οἱ Σάμιοι, ἔπεμπον τῶν νεῶν μίαν, πρέσβεας

2 ἄγουσαν ἐς τὴν πόλιν. τὸ δὲ παλαιὸν ἅπασαι αἱ νῆες ἦσαν μιλτηλιφέες· καὶ ἦν τοῦτο τὸ ἡ Πυθίη προηγόρευε τοῖσι Σιφνίοισι, φυλάξασθαι τὸν ξύλινον λόχον κελεύ-

3 οῦσα, καὶ κήρυκα ἐρυθρόν. Ἀπικόμενοι ὦν οἱ ἄγγελοι ἐδέοντο τῶν Σιφνίων δέκα τάλαντά σφι χρῆσαι· οὐ φασκόντων δὲ χρῆσειν τῶν Σιφνίων αὐτοῖσι, οἱ Σάμιοι

4 τοὺς χώρους αὐτῶν ἐπόρθεον. πυθόμενοι δ' ἰθὺς ἦκον οἱ Σίφνιοι βοηθέοντες, καὶ συμβαλόντες αὐτοῖσι, ἐσσώθησαν· καὶ αὐτῶν πολλοὶ ἀπεκληίσθησαν τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων. καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλαντα

59 ἔπρηξαν. Παρὰ δὲ Ἑρμιονέων νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον, Ὑδρέην τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ, καὶ αὐτὴν Τροιζηνίοισι παρακατέθεντο· αὐτοὶ δὲ Κυδωνίην

OI. 63. 4.]

τὴν ἐν Κρήτῃ ἔκτισαν· οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελοῦντες ἐκ τῆς νήσου. ἔμειναν δ' ἐν ταύτῃ, 2 καὶ εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἕτα πέντε· ὥστε τὰ ἱρὰ τὰ ἐν Κυθωνίῃ ἑόντα νῦν οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες, καὶ τὸν τῆς Δικτύνης νηόν. ἔκτῳ δὲ ἔτεϊ Αἰγινῆται αὐτοὺς ναυμαχίῃ 3 νικῆσαντες ἠνδραποδίσαντο μετὰ Κρητῶν· καὶ τῶν νηῶν καπρίους ἔχουσέων τὰς πρῶρας ἠκρωτηρίασαν, καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Ἀθηναίης ἐν Αἰγίῃ. Ταῦτα δὲ 4 ἐποίησαν ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι Αἰγινῆται. πρότεροι γὰρ Σάμιοι, ἐπ' Ἀμφικράτεος βασιλεύοντος ἐν Σάμῳ, στρατευσάμενοι ἐπ' Αἴγιαν, μεγάλα κακὰ ἐποίησαν Αἰγινῆτας, καὶ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνων. ἡ μὲν αἰτία αὕτη.

Ἐμήκυνα δὲ περὶ Σαμίων μᾶλλον, ὅτι σφί τρία 60 ἔστι μέγιστα ἀπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα. οὐρεὸς τε ὑψηλοῦ ἐς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυῖας, τούτου ὄρυγμα, κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον. τὸ μὲν μῆκος 2 τοῦ ὀρύγματος, ἑπτὰ στάδιοι εἰσι· τὸ δὲ ὕψος καὶ εὖρος, ὀκτὼ ἐκάτερον πόδες. διὰ παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα 3 εἰκοσίπηχυ βάθος ὀρώρεται, τρίπουν δὲ τὸ εὖρος, δι' οὗ τὸ ὕδωρ, ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, παραγίνεται ἐς τὴν πόλιν, ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς. ἀρχιτέκτων δὲ τοῦ 4 ὀρύγματος τούτου ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλῖνος Ναυστρόφου. τοῦτο μὲν δὴ ἐν τῶν τριῶν ἐστί. Δεύτερον 5 δὲ, περὶ λιμένα χῶμα ἐν θαλάσσῃ, βάθος κατὰ εἰκοσι ὀργυῖων· μῆκος δὲ τοῦ χώματος, μέζον δύο σταδίων. Τρίτον δὲ σφί ἐξέργασται, νηὸς μέγιστος πάντων νηῶν 6 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· τοῦ ἀρχιτέκτων πρῶτος ἐγένετο Ῥοῖκος Φίλεω ἐπιχώριος. Τούτων εἵνεκεν μᾶλλον τι περὶ Σαμίων ἐμήκυνα.

Καμβύσῃ δὲ τῷ Κύρου, χρονίζοντι περὶ Αἴγυπτον 61 καὶ παραφρονήσαντι, ἐπανιστέεται ἄνδρες Μάγοι, δύο

Α. C. 522. ἀδελφεοί· τῶν τὸν ἕτερον καταλελοίπεε τῶν οἰκίων
 2 μελεδωνόν· ὁ Καμβύσης. οὗτος δὴ ὢν οἱ ἐπανεστή, μαθὼν τε τὸν Σμέρδιος θάνατον, ὡς κρύπτοίτο γενόμενος, καὶ ὡς ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμενοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ
 3 πολλοὶ περιέοντα μιν εἰδείσαν. πρὸς ταῦτα βουλευσας τάδε, ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλήϊοις. Ἦν αἱ ἀδελφεὸς, τὸν εἰπά οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι τῷ Κύρου, τὸν ὁ Καμβύσης, ἔοντα ἑωυτοῦ ἀδελ-
 4 φεὸν ἀπέκτεινε· ἦν τε δὴ ὁμοῖος εἶδος τῷ Σμέρδι, καὶ δὴ
 5 καὶ οὖνομα τῷ αὐτῷ εἶχε Σμέρδιν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀνα- γνῶσας ὁ Μάγος Πατιζείθης, ὥς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει,
 6 εἶσε ἄγων ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον. ποιήσας δὲ τοῦτο, κήρυκας τῇ τε ἄλλῃ διέπεμπε, καὶ δὴ καὶ ἐς Αἴγυπτον, προερέοντα τῷ στρατῷ, ὡς Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἀκουστέα
 62 εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω. Οἷ τε δὴ ὢν ἄλλοι κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, καὶ δὴ καὶ ὁ ἐπ' Αἴγυπτον ταχθεὶς, εὗρισκε γὰρ Καμβύσεα καὶ τὸν στρα- τὸν ἔοντα τῆς Συρίας ἐν Ἀγβατάνοις, προηγόρευε στὰς
 7 ἐς μέσον τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ Μάγου. Καμβύσης δὲ ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος, καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν ἀληθέα, αὐτὸς τε προδεδόσθαι ἐκ Πηξάσπεος, (πεμφθέντα γὰρ αὐτὸν ὡς ἀποκτενέοντα Σμέρδιν, οὐ ποιῆσαι ταῦτα,)
 8 βλέψας ἐς τὸν Πηξάσπεα, εἶπε· “Πηξάσπεες, οὕτω μοι διεπρήξαις τό τοι προσέθηκα πρήγμα;” Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθέα, ὅπως κοτέ σοι Σμέρδις ἀδελφεὸς ὁ σὸς ἐπανεστήκε, οὐδὲ ὅπως τι ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, ποιήσας τὰ σύ με ἐκέλευες, ἔθαψά μιν
 9 χερσὶ τῇσι ἐμευτοῦ. εἰ μὲν νυν οἱ τεθνεῶτες ἀνεστῆασι, προσδέκέοις τοι καὶ Ἀστυάγεα τὸν Μῆδον ἐπαναστήσε- σθαι· εἰ δ' ἔστι ὥσπερ πρὸ τοῦ, οὐ μή τι τοι ἔκ γε

ΟΙ. 64. 8.]

ἐκείνου νεώτερον ἀναβλαστήσει. νῦν ὦν μοι δοκεί, 5
 μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα, ἐξετάζειν εἰρωτευντας παρ'
 ὅτεν ἦκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλέος ἀκούειν.”
 Ταῦτα εἰπαντος Πρηξάσπεος, ἤρесе γὰρ Καμβύση, αὐ- 63
 τῖκα μεταδίωκτος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε. ἀπιγμένον δέ
 μιν εἶρετο ὁ Πρηξάσπης τάδε· “Ὁνθρωπε, φῆς γὰρ 2
 ἦκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἄγγελος· νῦν ὦν, εἶπας
 τὴν ἀληθινήν, ἀπιθι χαίρων. κότερα αὐτός τοι Σμέρδις 3
 φαινόμενος ἐς ὅψιν ἐνετέλλετο ταῦτα, ἢ τῶν τις ἐκείνου
 ὑπηρετών;” Ὁ δὲ εἶπε· “Ἐγὼ Σμέρδιν μὲν τὸν 4
 Κύρου, ἐξ ὅτου βασιλεὺς Καμβύσης ἤλασε ἐς Αἴγυπτον,
 οὗ κω ὅπωπα· ὁ δέ μοι Μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτρο-
 πον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, οὗτος ταῦτα ἐνετείλατο, φὰς
 Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι
 πρὸς ὑμέας.” Ὁ μὲν δὴ σφί ἔλεγε, οὐδὲν ἐπικατε- 5
 ψευσμένος. Καμβύσης δὲ εἶπε· “Πρήξασπες, σὺ μὲν,
 οἷα ἀνὴρ ἀγαθὸς ποιήσας τὸ κελευόμενον, αἰτίην ἐκπέ-
 φευγας· ἐμοὶ δὲ τίς ἂν εἴη Περσέων ὁ ἐπανεστεῶς,
 ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος;” Ὁ δὲ εἶπε· 6
 “Ἐγὼ μοι δοκέω συνιέναι τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὦ βασιλεῦ.
 οἱ Μάγοι εἰσὶ τοι οἱ ἐπανεστεῶτες, τὸν τε ἔλιπες μελε-
 δωνὸν τῶν οἰκίων, Πατιζείθης, καὶ ὁ τούτου ἀδελφεὸς
 Σμέρδις.” Ἐνθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεια τὸ Σμέρδιος 64
 οὐνομα, ἔτυψε ἡ ἀληθινή τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου·
 ὃς ἐδόκεε ἐν τῷ ὕπνῳ ἀπαγγεῖλαι τινὰ οἱ, ὡς Σμέρδις ἰζό-
 μενος ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον ψαύσειε τῇ κεφαλῇ τοῦ
 οὐρανοῦ. μαθὼν δὲ ὡς μάτην ἀπολωλεκῶς εἴη τὸν ἀδελ- 2
 φὸν, ἀπέκλαιε Σμέρδιν. ἀποκλαύσας δὲ, καὶ περιημε-
 κτήσας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ, ἀναθρόσκει ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐν
 νόφ ἔχων τὴν ταχίστην ἐς Σοῦσα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὸν
 Μάγον. καὶ οἱ ἀναθρόσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, τοῦ κουλεοῦ 3

τοῦ ξίφους ὁ μύκης ἀποπίπτει· γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος
 4 παίει τὸν μηρόν· τρωματισθεὶς δὲ κατὰ τοῦτο τῇ
 αὐτὸς πρότερον τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν Ἄπιν ἔπληξε,
 ὥς οἱ καιρὴν ἔδοξε τετύφθαι, εἴρετο ὁ Καμβύσης ὁ
 τι τῇ πόλι οὖνομα εἶη. οἱ δὲ εἶπαν ὅτι Ἀγβάτανα.
 5 τῷ δὲ ἔτι πρότερον ἐκέχρηστο ἐκ Βουτούς πόλιος, ἐν
 6 Ἀγβατάνοισι τελευτήσῃ τὸν βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι
 Μηδικοῖσι Ἀγβατάνοισι ἐδόκεε τελευτήσῃ γηραιὸς, ἐν
 τοῖσί οἱ ἦν πάντα τὰ πρήγματα· τὸ δὲ χρηστήριον τοῖσι
 7 ἐν Συρίῃ Ἀγβατάνοισι ἔλεγε ἄρα. καὶ δὴ ὥς τότε
 ἐπειρεόμενος ἐπύθετο τῆς πόλιος τὸ οὖνομα, ὑπὸ τῆς
 συμφορῆς τῆς τε ἐκ τοῦ Μάγου ἐκπεπληγμένος καὶ τοῦ
 τρώματος, ἐσωφρόνησε· συλλαβὼν δὲ τὸ θεοπρόπιον,
 εἶπε· “Ἐνθαῦτα Καμβύσεα τὸν Κύρου ἐστὶ πεπρωμένον
 τελευτᾶν.”

- 65 Τότε μὲν τοσαῦτα· ἡμέρησι δὲ ὕστερον ὥς εἴκοσι
 μεταπεμψάμενος Περσέων τῶν παρεόντων τοὺς λογισμω-
 2τάτους, ἔλεγέ σφιν τάδε· “ὦ Πέρσαι, καταλελάβηκέ
 με, τὸ πάντων μάλιστα ἔκρυπτον πρηγμάτων, τοῦτο ἐς
 ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γάρ, ἐὼν ἐν Αἰγύπτῳ, εἶδον ὄψιν
 3 ἐν τῷ ὕπνῳ, τὴν μηδαμὰ ὄφελον ἰδεῖν. ἐδόκεον δέ μοι
 ἄγγελον ἐλθόντα ἐξ οἴκου ἀγγέλλειν, ὥς Σμέρδις ἰζό-
 4μενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ψαύσειε τῇ κεφαλῇ τοῦ
 οὐρανοῦ. δείσας δὲ μὴ ἀπαιρεθῶ τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ
 ἀδελφεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα· ἐν τῇ γὰρ
 ἀνθρωπότηϊ φύσει οὐκ ἐνῆν ἄρα τὸ μέλλον γίνεσθαι
 ἀποτρέπειν· ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος Πρηξάσπεα ἀποπέμπω ἐς
 5 Σοῦσα ἀποκτενέοντα Σμέρδιν. ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ
 τοσούτου, ἀδεῶς διαιτώμην, οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος μή
 6 κοτέ τίς μοι, Σμέρδιος ὑπάραιρημένον, ἄλλος ἐπανασταίῃ
 7 ἀνθρώπων. παντὸς δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἀμαρτῶν,

ΟΙ. 64. 2.]

ἀδελφεοκτόνος τε, οὐδὲν δέον, γέγονα, καὶ τῆς βασιληΐης
οὐδὲν ἥσσον ἐστέρημαι. Σμέρδης γὰρ δὴ ἦν ὁ Μάγος,
τόν μοι ὁ δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄψει ἐπαναστήσεσθαι.
Τὸ μὲν δὴ ἔργον ἐξέργασταί μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν Κύρου ἱ
μηκέτι ὑμῖν ἔοντα λογιζέσθε· οἱ δὲ ὑμῖν Μάγοι κρατέ-
οισι τῶν βασιληϊῶν, τὸν τε ἔλιπον ἐπίτροπον τῶν
οἰκίῶν, καὶ ὁ ἐκείνου ἀδελφεὸς Σμέρδης, τὸν μὲν νυνὶ
μάλιστα χρῆν, ἐμεῦ αἰσχυρὰ πρὸς τῶν Μάγων πεπονθό-
τος, τιμωρέειν ἐμοί, οὗτος μὲν ἀνοσίφ' μόρῃ τετελεύτηκε
ὑπὸ τῶν ἐωυτοῦ οἰκηϊοτάτων. Τούτου δὲ μηκέτι ἔοντος, 8
δεύτερα τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ᾧ Πέρσαι, γίνεται μοι ἀνα-
γκαιότατον ἐντέλλεσθαι, τὰ θέλω μοι γενέσθαι, τελευτῶν
τὸν βίον. καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκῆπτω, θεοὺς τοὺς βασι- 10
λῆϊους ἐπικαλέων, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, καὶ μάλιστα Ἀχαι-
μενιδέων τοῖσι παρεοῦσι, μὴ περιῦδεῖν τὴν ἡγεμονίην
αὐτῖς ἐς Μήδους περιελθοῦσαν· ἀλλ', εἴτε δόλφ' ἔχουσι
αὐτὴν κτησάμενοι, δόλφ' ἀπαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων· εἴτε
καὶ σθένει τερφ' κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερὸν
ἀνασώσασθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῦσι ὑμῖν γῇ τε καρπὸν 11
ἐκφέροι, καὶ γυναῖκές τε καὶ ποίμνια τίκτοιν, ἐοῦσι ἐς
τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλευθέροισι· μὴ ἀνασωσαμένοισι δὲ
τὴν ἀρχὴν, μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, τὰ ἐναντία
τούτοισι ἀρέομαι ὑμῖν γενέσθαι· καὶ πρὸς ἔτι τούτοισι,
τὸ τέλος Περσέων ἐκάστω ἐπιγενέσθαι οἷον ἐμοί ἐπιγέ-
γονε." Ἄμα τε εἶπας ταῦτα ὁ Καμβύσης, ἀπέκλαιε 12
πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ πρῆξιν. Πέρσαι δ' ὥς τὸν βασι- 66
λέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες τὰ τε ἐσθῆτος ἐχόμενα
εἶχον, ταῦτα κατηρέκοντο, καὶ οἰμωγῇ ἀφθόνη διεχρέ-
ωντο. μετὰ δὲ ταῦτα, ὥς ἐσφακέλισέ τε τὸ ὀστέον, καὶ 3
ὁ μὲρὸς τάχιστα ἐσάπη, ἀπήνεικε Καμβύσεια τὸν Κύρου, ^{Α. α.} 529—
βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτεα καὶ μῆνας πέντε, 522.

ἄπαιδα δὲ τὸ παράπαν ἔοντα ἔρσηνος καὶ θήλεος γόνυ.
 8 Περσέων δὲ τοῖσι παρεούσι ἀπιστή πολλή ὑπεκέχυτο,
 τοὺς Μάγους ἔχειν τὰ πρήγματα· ἀλλ' ἠπιστέατο ἐπὶ
 διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ τοῦ Σμέρδιδος
 4 θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν. οὗτοι
 μὲν νυν ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστε-
 ῶτα· δεινῶς γὰρ καὶ ὁ Πρηξάσπης ἔξαρνος ἦν μὴ μέ-
 ἀποκτεῖναι Σμέρδιν· οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλές, Καμβύσεα
 τετελευτηκότος, φάναι τὸν Κύρου υἱὸν ἀπολωλέκεναι
 αὐτοχειρίῃ.

67 Ὁ μὲν δὴ Μάγος, τελευτήσαντος Καμβύσεω, ἀδελῶς
 ἐβασίλευσε, ἐπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιδος τοῦ
 Κύρου, μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοιπούς Καμβύση ἐς τὰ
 2 ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος. ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς
 ὑπηκόους πάντας εὐεργεσίας μεγάλας, ὥστε ἀποθανόντος
 αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, πάρεξ αὐτῶν
 18 Περσέων. διαπέμψας γὰρ ὁ Μάγος ἐς πᾶν ἔθνος τῶν
 ἤρχε, προεῖπε ἀτελεῖν εἶναι στρατηΐης καὶ φόρου ἐπ'
 ἔτεα τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος
 68 ἐς τὴν ἀρχήν. Ὀγδόῳ δὲ μηνὶ ἐγένετο κατὰδηλος
 τρόπῳ τοιῷδε. Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς, γένει
 2 δὲ καὶ χρήμασι ὁμοῖος τῷ πρώτῳ Περσέων. οὗτος ὁ
 Ὀτάνης πρῶτος ὑπόπτευσεν τὸν Μάγον, ὥς οὐκ εἶη ὁ
 Κύρου Σμέρδιδος, ἀλλ' ὅσπερ ἦν· τῇδε συμβαλλεόμενος,
 ὅτι τε οὐκ ἐξεφοίτα ἐκ τῆς ἀκροπόλιος, καὶ ὅτι οὐκ
 ἐκάλεε ἐς ὄψιν ἑωυτῷ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων.

8 ὑποπτεύσας δὲ μιν, ἐποίησε τάδε. Ἔσχε αὐτοῦ ὁ Καμ-
 βύσης θυγατέρα, τῇ οὖνομα ἦν Φαυδίμη· τὴν αὐτὴν δὴ
 ταύτην εἶχε τότε ὁ Μάγος, καὶ ταύτην τε συνοίκεε, καὶ
 τῇσι ἄλλῃσι πάσῃσι τῇσι τοῦ Καμβύσεω γυναῖξί.
 4 πέμπων δὴ ὦν ὁ Ὀτάνης παρὰ ταύτην τὴν θυγατέρα

64. 8.]

συνθάνετο παρ' ὅτεφ ἀνθρώπων κοιμῶτο, εἴ τε μετὰ
 ἐέρδιος τοῦ Κύρου, εἴ τε μετὰ ἄλλου τευ. ἡ δέ οἱ β
 τέπεμπε, φαμένη οὐ γινώσκειν· οὔτε γὰρ τὸν Κύρου
 ἐέρδιον ἰδέσθαι οὐδαμᾶ, οὔτε ὅστις εἴη ὁ συνοικέων
 ἵτῃ εἰδέναι. ἔπεμπε δεύτερα ὁ Ὀτάνης, λέγων· “Εἰς
 ἡ αὐτὴ Σμέρδιον τὸν Κύρου γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ
 ἰτόσσης πύθευ ὅτεφ τούτῳ συνοικέει αὐτὴ τε ἐκείνη,
 καὶ σύ. πάντως γὰρ δὴ κου τὸν γε ἐωυτῆς ἀδελφεὸν
 γινώσκει.” Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ· “Οὔτε γ
 ἰτόσση δύναμαι ἐς λόγους ἐλθεῖν, οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν
 ἰδέσθαι τῶν συγκατημένων γυναικῶν· ἐπεὶ τε γὰρ τά-
 ῖστα οὗτος ὠνθρωπος, ὅστις κοτέ ἐστι, παρέλαβε
 ἡν βασιλεῖν, διέσπειρε ἡμέας, ἄλλην ἄλλη τάξας.” 69
 ἀκούοντι δὲ ταῦτα τῷ Ὀτάνῃ, μᾶλλον κατεφαίνετο τὸ
 ῥῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει παρ' αὐτὴν, λέ-
 γουσάν ταῦτα· “ὦ θυγάτερ, δεῖ σε, γεγонуῖαν εὖ, κίν- 2
 ῖνον ἀναλαβεῖσθαι τὸν ἄν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύη.
 καὶ γὰρ δὴ μὴ ἐστι ὁ Κύρου Σμέρδις, ἀλλὰ τὸν καταδοκέω
 ἑγὼ, οὗτοι μιν, σοὶ τε συγκοιμώμενον καὶ τὸ Περσέων
 κράτος ἔχοντα, δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσσειν, ἀλλὰ δούναι
 ἰέκην. νῦν ὦν ποιήσον τάδε· ἐπεάν σοι συνενύδῃ, καὶ 8
 ἰάθῃς αὐτὸν κατυπνωμένον, ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα. καὶ 4
 ἡν μὲν φαίνεται ἔχων ὦτα, νόμιζε σεωυτὴν Σμέρδι τῷ
 Κύρου συνοικέειν· ἡν δὲ μὴ ἔχων, σὺ δὲ τῷ μάγῳ
 Σμέρδι.” Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ Φαιδίμη, φαμένη 8
 “κινδυνεύσειν μεγάλως, ἡν ποιῇ ταῦτα. ἡν γὰρ δὴ μὴ
 γνῶναι τὰ ὦτα ἔχων, ἐπίλαμπτος δὲ ἀφάσσουσα ἔσται,
 εὖ εἰδέναι ὡς αἰστώσει μιν. ὅμως μέντοι ποιήσιν ταῦτα.” 6
 ἡ μὲν δὴ ὑπεδέξατο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσεσθαι. τοῦ
 δὲ Μάγου τούτου τοῦ Σμέρδιος Κύρος ὁ Καμβύσεω ἄρ-
 τω τὰ ὦτα ἀπέτεμε ἐπ' αἰτίῃ δὲ τινι οὐ σμικρῇ. Ἡ 1

ὦν δὴ Φαιδίμη αὐτή, ἡ τοῦ Ὀτάνεω θυγάτηρ, πάντα ἐπιτελεύουσα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρὶ, ἐπεὶ τε αὐτῆς μέρος ἐγένετο τῆς ἀπίξιος παρὰ τὸν Μάγον, ἐν περιτροπῇ γὰρ δὴ αἱ γυναῖκες φοιτοῦσι τοῖσι Πέρσῃσι, ἐλθοῦσα παρὰ αὐτὸν ἠῦδε. ὑπνωμένου δὲ καρτερῶς τοῦ Μάγου, ἤφασσι ὅτ' αὐτὰ ὦτα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ὦτα, ὥς ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε, πέμψασα ἐσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα.

- 70 Ὁ δὲ Ὀτάνης παραλαβὼν Ἀσπαθίην καὶ Γωβρύην, Περσέων τε πρώτους ἔοντας καὶ ἐνωτῷ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν, ἀπηγγέσατο πᾶν τὸ πρῆγμα· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἄρα ὑπόπτευν οὕτω τοῦτο ἔχειν. ἀνενείκαντος δὲ τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους, ἐδέξαντο· καὶ ἔδοξέ σφι, ἕκαστον ἄνδρα Περσέων προσεταιρίσασθαι τοῦτον, τῷ πιστεύει μάλιστα. Ὀτάνης μὲν νυν εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα· Γωβρύης δὲ, Μεγάβυζον· Ἀσπαθίης δὲ, Ὑδάρνεα. 4 γεγονότων δὲ τούτων ἕξ, παραγίνεται ἐς τὰ Σοῦσα Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος, ἐκ Περσέων ἥκων· τούτων γὰρ δὴ ὦν οἱ ὁ πατήρ ὑπαρχος. ἐπεὶ ὦν οὗτος ἀπίκητο, τοῖσι ἕξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον προσεταιρίσασθαι.
- 71 Συνελθόντες δὲ οὗτοι, ἔοντες ἑπτὰ, ἐδίδουσάν σφισι πίστις καὶ λόγους. ἐπεὶ τε δὲ ἐς Δαρεῖον ἀπίκητο γνώμην ἀποφαίνεσθαι, ἔλεγέ σφι τάδε· “Ἐγὼ ταῦτα ἐδόκεον μὲν αὐτὸς μῦθος ἐπίστασθαι, ὅτι τε ὁ Μάγος εἴη ὁ βασιλεύων, καὶ Σμέρδης ὁ Κύρου τετελεύτηκε· καὶ αὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἤκω σπουδῇ, ὥς συστήσω ἐπὶ τῷ Μάγῳ θάνατον. ἐπεὶ τε δὲ συνήνεκε ὥστε καὶ ὑμέας εἰδέναι καὶ μὴ μῦθον ἐμὲ, ποιέειν αὐτίκα μοι δοκέει, καὶ 4 μὴ ὑπερβάλλεσθαι· οὐ γὰρ ἄμεινον.” Εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ὀτάνης· “ὦ παῖ Ὑστάσπεος, εἰς τε πατρὸς ἀγαθοῦ, καὶ ἐκφαίνειν ἔοικας σεωυτὸν ἔοντα τοῦ πατρὸς οὐδεὶς

. 64. 3.1

τσω. τὴν μέντοι ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντά-
 νυνε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμ-
 ανε. δεῖ γὰρ πλεῦνας γενομένους, οὕτω ἐπιχειρεῖν.”
 ἔγει πρὸς ταῦτα Δαρεῖος· “Ἄνδρες οἱ παρεόντες, θ
 ρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεω εἰ χρήσεσθε, ἐπίστασθε
 τι ἀπολέεσθε κάκιστα. ἐξοίσει γάρ τις πρὸς τὸν Μάγον,
 δῖη περιβαλλόμενος ἐωυτῷ κέρδεα. μάλιστα μὲν νυνὶ
 ρφείλετε ἐπ' ὑμῶν αὐτῶν βαλόμενοι ποιέειν ταῦτα·
 πεί τε δὲ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, καὶ ἐμοὶ
 περέθεσθε, ἢ ποιέωμεν σήμερον, ἢ ἴστε, ὑμῖν ὅτι ἦν
 περπίση ἡ νῦν ἡμέρη, ὥς οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατή-
 ορος ἔσται, ἀλλὰ σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν
 Μάγον.” Δέγει πρὸς ταῦτα Ὀτάνης, ἐπειδὴ ὥρα 72
 ππερχόμενον Δαρεῖον· “Ἐπεὶ τε ἡμέας συνταχύ-
 ρειν ἀναγκάζεις, καὶ ὑπερβάλλεσθαι οὐκ ἐᾷς, ἴθι ἐξηγέο
 αὐτὸς ὅτεπ' τρόπῳ πάριμεν ἐς τὰ βασιλήϊα, καὶ ἐπιχει-
 ρήσομεν αὐτοῖσι. φυλακὰς γὰρ δὴ διεστεώσας οἰδᾷς κου 3
 καὶ αὐτὸς, εἰ μὴ ἰδὼν, ἀλλ' ἀκούσας· ἄς τέφ' τρόπῳ
 τερήσομεν;” Ἀμείβεται Δαρεῖος τοῖσδε· “Ὀτάνη, ἡ 8
 πολλὰ ἐστὶ τὰ λόγῳ μὲν οὐκ οἶά τε δηλῶσαι, ἔργῳ δέ·
 ἴλλα δ' ἐστὶ τὰ λόγῳ μὲν οἶά τε, ἔργον δὲ οὐδὲν ἀπ'
 αὐτῶν λαμπρὸν γίνεται. ὑμεῖς δὲ ἴστε φυλακὰς τὰς 4
 κατεστεώσας εἰούσας οὐδὲν χαλεπὰς παρελθεῖν. τοῦτο
 μὲν γὰρ, ἡμέων ἐόντων τοίων, οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει·
 γὰ μὲν κου καταιδέομενος ἡμέας, τὰ δὲ κου καὶ δειμαί-
 νων. τοῦτο δὲ, ἔχω αὐτὸς σκῆψιν εὐπρεπεστάτην, τῇ 5
 πάριμεν· φὰς ἄρτι τε ἤκειν ἐκ Περσέων, καὶ βούλεσθαι
 τι ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημῆναι τῷ βασιλεῖ. ἔνθα γάρ θ
 τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. τοῦ γὰρ αὐτοῦ γλι-
 χόμεθα, οἳ τε ψευδόμενοι, καὶ οἳ τῇ ἀληθείᾳ διαχρεώμε-
 νοι. οἳ μὲν γε ψεύδονται τότε, ἐπεῖν τι μέλλωσι τοῖσι 7

ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι· οἱ δ' ἀληθίζονται, ἵνα
 τι τῇ ἀληθείᾳ ἐπισπάσωνται κέρδος, καὶ τι μᾶλλον
 8 σφισι ἐπιτράπηται. οὕτω οὐ ταῦτ' ἀσκέοντες, τῷτου
 περιεχόμεθα. εἰ δὲ μηδὲν κερδήσεσθαι μέλλοιεν, ὁμοίως
 ἂν ὁ τε ἀληθιζόμενος, ψευδῆς εἴη, καὶ ὁ ψευδόμενος,
 9 ἀληθής. ὅς ἂν μὲν νυν τῶν πυλουργῶν ἐκὼν παρίη, αὐτὴ
 οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται· ὅς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρᾶ-
 ται, διαδεικνύσθω ἐνθαῦτα ἐὼν πολέμιος· καὶ ἔπειτα
 73 ὥσάμενοι ἔσω, ἔργου ἐχώμεθα.” Λέγει Γωβρύης
 μετὰ ταῦτα· “Ἄνδρες φίλοι, ἡμῖν κοτε κάλλιον παρέξει
 ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχήν, ἢ, εἴ γε μὴ οἶοί τε ἐσόμεθα
 αὐτὴν ἀναλαβείν, ἀποθανείν; ὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν,
 1 ἔόντες Πέρσαι, ὑπὸ Μήδου ἀνδρὸς Μάγου, καὶ τούτου
 2 ὧτα οὐκ ἔχοντος. ὅσοι τε ὑμέων Καμβύση νοσέοντι
 παρεγένοντο, πάντως κου μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε Πέρ-
 σῃσι τελευτῶν τὸν βίον, μὴ πειρεωμένοισι ἀνακτᾶσθαι
 τὴν ἀρχήν· τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ' ἐπὶ διαβολῇ
 3 δέδοκόμεν εἰπεῖν Καμβύσεια. Νῦν ὦν τίθεμαι ψῆφον
 πείθεσθαι Δαρείῳ, καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου
 τοῦδε ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν Μάγον ἰθέως.” Ταῦτα
 εἶπε Γωβρύης· καὶ πάντες ταῦτα αἶνεον.

74 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλευόντο, ἐγένετο κατὰ
 συντυχίην τάδε. Τοῖσι Μάγοις ἐδοξε βουλευομένοις
 Πρηξάσπεα φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε ἐπεκόνθεε πρὸς
 Καμβύσειω ἀνάρσια, ὅς οἱ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολω-
 1 λέκεε· καὶ διότι μῦθος ἠπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ
 Κύρου θάνατον, αὐτοχειρὴ μιν ἀπολέσας· πρὸς δ' ἔτι,
 2 ἔόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ τὸν Πρηξάσπεα ἐν Πέρσῃσι.
 3 τούτων δὴ μιν εἵνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτέωντο,
 πίστι τε λαβόντες καὶ ὀρκίοις, ἢ μὲν ἔξειν παρ' ἐωυτῶ,
 4 μὴδ' ἐξοίσειν μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφέων ἀπάτην

ΟΙ. 64. 8.]

ἐς Πέρσας γεγонуῖαν· ὑπισχνεύμενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δώσειν. ὑποδεκομένον δὲ τοῦ Πρηξάσπεω ποιήσιν ταῦ- 8
τα, ὡς ἀνέπεισάν μιν οἱ Μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ μὲν φάμενοι Πέρσας πάντας συγκαλέειν ὑπὸ τὸ βασιλῆϊον τείχος, κείνον δ' ἐκέλευον ἀναβάнта ἐπὶ πύργον ἀγορεύσαι, ὡς ὑπὸ τοῦ Κύρου Σμέρδιος ἄρχονται, 4
καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου. ταῦτα δὲ οὕτω ἐνετέλλοντο, ὡς 4
πιστοτάτου δῆθεν ἔοντος αὐτοῦ ἐν Πέρσῃσι, καὶ πολ-
λάκις ἀποδεξαμένου γνώμην ὡς περιεῖη ὁ Κύρον Σμέρδις, καὶ ἐξαρνησαμένου τὸν φόνον αὐτοῦ. Φαμένον δὲ 75
καὶ ταῦτα ἐτοίμου εἶναι ποιέειν τοῦ Πρηξάσπεω, συγκα-
λέσαντες Πέρσας οἱ Μάγοι, ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον, καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον. Ὁ δὲ, τῶν μέντοι ἐκείνοι 2
προσεδέοντο αὐτοῦ, τούτων μὲν ἐκὼν ἐπελήθετο· ἀρξά-
μενος δὲ ἀπὸ Ἀχαιμένεος, ἐγενεηλόγησε τὴν πατρίην τὴν Κύρου· μετὰ δὲ, ὡς ἐς τοῦτον κατέβη, τελευτῶν ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι· διεξελθὼν δὲ ταῦτα, ἐξέφαινε τὴν ἀληθειάν, φάμενος πρότερον μὲν κρύπτειν· οὐ γάρ οἱ εἶναι ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα· ἐν δὲ τῇ 8
παρεόντι ἀναγκαίῃ μιν καταλαμβάνειν φαίνειν. καὶ δὴ 8
ἔλεγε, τὸν μὲν Κύρου Σμέρδιν ὡς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσῳ ἀναγκαζόμενος ἀποκτείνεie, τοὺς Μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρσῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτησαίαιτο 4
ὀπίσω τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς Μάγους τισαίαιτο, ἀπῆκε ἑωυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. Πρηξάσπης μὲν νυν, ἔων τὸν πάντα χρόνον ἀνὴρ δόκιμος, οὕτω ἐτελεύτησε.

Οἱ δὲ δὴ ἐπτά τῶν Περσέων, ὡς ἐβουλεύσαντο αὐ- 76
τίκα ἐπιχειρέειν τοῖσι Μάγοισι καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι,
ἤϊσαν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι, τῶν περὶ Πρηξάσπεα
πρηχθέντων εἰδότες οὐδέν. ἔν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ στεί- 2

χοντες ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Πρηξάσπεα γεγονότα ἐπυν-
 3 θάνοντο. ἐνθαῦτα ἐκοτάντες τῆς ὁδοῦ, ἐδίδουσαν αὐτίς
 σφισι λόγους· οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην πάγχυ κελεύ-
 οντες ὑπερβαλέσθαι, μηδὲ οἰδεόντων τῶν πρηγμάτων,
 ἐπιτίθεσθαι· οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρείον, αὐτίκα τε ἵεναι,
 4 καὶ τὰ δεδογμένα ποιέειν, μηδὲ ὑπερβάλλεσθαι· ὥθιζο-
 μένων δ' αὐτῶν, ἐφάνη ἱρήκων ἑπτὰ ζεύγεα, δύο αἰγυπιῶν
 5 ζεύγεα διώκοντά τε καὶ τίλλοντα καὶ ἀμύσσοντα. ἰδόντες
 δὲ ταῦτα οἱ ἑπτὰ, τὴν τε Δαρείου πάντες αἶνεον γνώμην,
 καὶ ἔπειτα ἦϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλῆϊα, τεθαρσηκότες τοῖσι
 77 ὄρσι. Ἐπιστάσι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας ἐγένετο οἶόν
 τι Δαρεῖα ἡ γνώμη ἔφερε· καταιδέμενοι γὰρ οἱ φύλακοι
 ἄνδρας τοὺς Περσέων πρώτους, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον
 ὑποπτεύοντες ἐξ αὐτῶν ἔσεσθαι, παρέσαν, θείῃ πομπῇ
 2 χρεωμένους· οὐδ' ἐπειρώτα οὐδεῖς. ἐπεὶ τε δὲ παρῆλθον
 εἰς τὴν αὐλὴν, ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρουσι
 εὐνούχοισι, οἳ σφεας ἰστόρεον ὃ τι θέλοντες ἤκοιεν· καὶ
 ἅμα ἱστορέοντες τούτους, τοῖσι πυλουργοῖσι ἀπέειπον, ὅτι
 σφέας παρήκαν· ἰσχὸν τε βουλομένους τοὺς ἑπτὰ εἰς τὸ
 3 πρόσω παρίεναι. οἱ δὲ, διακελευσάμενοι, καὶ σπασάμενοι
 τὰ ἐγχειρίδια, τούτους μὲν τοὺς ἰσχοντας αὐτοῦ ταύτη
 συγκεντέουσι· αὐτοὶ δὲ ἦϊσαν δρόμῳ εἰς τὸν ἀνδρεῶνα.
 78 Οἱ δὲ Μάγοι ἔτυχον ἀμφότεροι τῆνικαῦτα ἔοντες τε
 ἔσω, καὶ τὰ ἀπὸ Πρηξάσπεω γενόμενα ἐν βουλῇ ἔχοντες.
 ἐπεὶ ὦν εἶδον τοὺς εὐνούχους τεθορυβημένους τε καὶ
 βοῶντας, ἀνά τε ἔδραμον πάλιν ἀμφότεροι, καὶ ὡς
 2 ἔμαθον τὸ ποιούμενον, πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο. ὁ μὲν δὴ
 αὐτῶν φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος· ὁ δὲ, πρὸς τὴν
 3 αἰχμὴν ἐτράπετο. ἐνθαῦτα δὲ συνέμισγον ἀλλήλοισι.
 τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα ἀναλαμβάνοντι αὐτῶν, ἔοντων τε ἀρχοῦ
 4 τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων, ἦν χρηστὰ οὐδέν. ὁ δ'

ΟΙ. 64. 8.]

ἕτερος τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο, καὶ τοῦτο μὲν Ἀσπαθίνην παίει
 ἐς τὸν μηρὸν, τοῦτο δὲ Ἰνταφέρνεα ἐς τὸν ὀφθαλμόν·
 καὶ ἑστερήθη μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ
 Ἰνταφέρνης, οὐ μέντοι ἀπέθανέ γε. τῶν μὲν δὴ Μάγων 8
 οὔτερος τρωματίζει τούτους· ὁ δὲ ἕτερος, ἐπεὶ τέ οἱ τὰ
 τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγένετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχων
 ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, ἐς τοῖτον καταφεύγει, θέλων αὐτοῦ
 προσθεῖναι τὰς θύρας· καὶ οἱ συνεσπίπτουσι τῶν ἐπτὰ
 δυο, Δαρειός τε καὶ Γωβρύης. συμπλακέντος δὲ Γωβρύεω 6
 τῷ Μάγῳ, ὁ Δαρειός ἐπεστεῶς ἠπόρει, οἷα ἐν σκότει
 προμηθεόμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρύην. ὁρέων δέ μιν τ
 ἀργὸν ἐπεστεῶτα ὁ Γωβρύης, εἴρετο ὃ τι οὐ χρᾶται τῇ
 χερὶ· ὁ δὲ εἶπε· “ Προμηθεόμενος σέο, μὴ πλήξω.”
 Γωβρύης δὲ ἀμείβετο· “ ὦθει καὶ δι’ ἀμφοτέρων τὸ 8
 ξίφος.” Δαρειός δὲ πειθόμενος, ᾧσέ τε τὸ ἐγχειρίδιον,
 καὶ ἔτυχέ κως τοῦ Μάγου.

Ἀποκτείναντες δὲ τοὺς Μάγους, καὶ ἀποταμόντες 79
 αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τρωματίας ἐωυτῶν αὐτοῦ
 λείπουσι, καὶ ἀδυνασίης εἵνεκεν, καὶ φυλακῆς τῆς ἀκρο-
 πόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν Μάγων τὰς κε-
 φαλὰς, ἔθεον ἔξω, βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι, καὶ
 Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο, ἐξηγεόμενοί τε τὸ
 πρῆγμα, καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς· καὶ ἅμα ἔκτεινον
 πάντα τινὰ τῶν Μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Οἱ δὲ 2
 Πέρσαι, μαθόντες τό τε γεγονὸς ἐκ τῶν ἐπτὰ καὶ τῶν
 Μάγων τὴν ἀπάτην, ἰδिकाίενν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα
 ποιέειν· σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδια, ἔκτεινον ὅκου
 τινὰ Μάγον εὗρισκον· εἰ δὲ μὴ νύξ ἐπελθοῦσα ἔσχε,
 ἔλιπον ἂν οὐδένα Μάγον. Ταύτην τὴν ἡμέρην θεραπεύ- 3
 ονσι Πέρσαι κοινῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων· καὶ ἐν αὐτῇ
 ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων Μα-

γοφονία· ἐν τῇ Μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' οἴκους ἐσωτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.

- 80 Ἐπεὶ τε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος, καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, ἐβουλευόντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι Μάγοισι περὶ τῶν πρηγμάτων πάντων· καὶ ἐλέχθησαν λόγοι ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὦν.
- 2 Ὅτάνης μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, λέγων τάδε· “Ἐμοὶ δοκέει, ἓνα μὲν ἡμέων μούναρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδὺν, οὔτε ἀγαθόν.
- 3 εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσειω ὕβριν ἐπ' ὅσον ἐπεξῆλθε, 4 μετεσχῆκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ Μάγου ὕβριος. Κῶς δ' ἂν εἷη χρῆμα·κατηρτημένον μουναρχίῃ, τῇ ἔξεστι ἀνευθύνα ποιεῖν τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν τὸν ἀριστον ἀνδρῶν πάντων, στάντα ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς τῶν ἐωθό-
- 5 των νοημάτων στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῆθεν ἐμφύεται 6 ἀνθρώπῳ. δύο δ' ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότητα· τὰ μὲν γὰρ, ὕβρις κεκορημένος, ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτά-
- 7 σθαλα· τὰ δὲ, φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθὰ· τὸ δ' ὑπεναν-
- 8 τίον τούτου ἐς τοὺς πολίητας πέφυκε. φθονεῖ γὰρ τοῖσι ἀρίστοισι περιουσί τε καὶ ζώουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίστοισι τῶν ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἀριστος ἐνδέκεσθαι, ἀναρμοστώτατος δὲ πάντων· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωνμάζης, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται· ἦν τε θε-
- 9 ραπεύῃ τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί. τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων· νόμαιά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιάται γυ-
- 10 ναῖκας, κτείνει τε ἀκρίτους. Πλήθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν οὐνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην. δευτέρα 11 δὲ, τούτων τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν. πάλῳ μὲν

ΟΙ. 64. 4.]

ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα εἰς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. Τίθεται ὢν γνώμην, μετέντας ἡμέας μουναρχίην, τὸ πλήθος ἀέξει· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.” Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφερε. Μεγάβυζος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε 81 ἐπιτράπειν, λέγων τάδε· “Τὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε, τυραννίδα παύων, λελέχθω καὶ μοι ταῦτα· τὰ δ’ εἰς τὸ πλήθος ἄνωγε φέρειν τὸ κράτος, γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρητοῦ οὐδὲν ἐστὶ ἀξυνετώτερον, οὐδὲ 2 ὑβριστότερον· καὶ τοι τυράννου ὕβριν φεύγοντας ἀνδρας εἰς δῆμον ἀκολάστου ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ, εἴ τι ποιέει, γινώσκων ποιέει· 3 τῷ δὲ οὐ γινώσκειν ἐνὶ. κῶς γὰρ ἂν γινώσκοι, ὅς οὐτ’ ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδ’ οἰκῆϊον; ὥθέει τε ἐμπροσθεν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου, χεიმάρρῳ ποταμῷ ἵκελος; Δήμηφ μὲν νυν, οἱ Πέρσησι κακὸν νοέουσιν, οὐτοι χράσθων. ἡμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέ- 4 ξαντες ὁμίλῃν, τούτοις περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ 5 δὴ τούτοις καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα. ἀρίστων δὲ ἀνδρῶν οἶκος ἄριστα βουλευματα γίνεσθαι.” Μεγάβυζος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε. Τρίτος δὲ Δαρεῖος ἀπε- 82 δείκνυτο γνώμην, λέγων· “Ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυζος εἰς τὸ πλήθος ἔχοντα, δοκέει ὀρθῶς λέξαι· τὰ δ’ εἰς ὀλιγαρχίην, οὐκ ὀρθῶς. Τριῶν γὰρ προκειμένων, καὶ 2 πάντων τῶν λέγω ἀρίστων ἐόντων, δῆμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ μουνάρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν 3 φανείη· γνώμη γὰρ τοιαύτη χρεώμενος, ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθους· σιγῶτό τε ἂν βουλευματα ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίῃ, πολ- 4 λοῖσι ἀρετὴν ἐπασκέουσιν εἰς τὸ κοινόν, ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ

- 6 φιλέει ἐγγίνεσθαι. αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυ-
 φαῖος εἶναι γνώμησιν τε νικᾶν, ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλή-
 7 λωσι ἀπικνέονται· ἐξ ὧν στάσιες ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν
 στασιῶν, φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου, ἀπέβη ἐς μονναρχίην·
 8 καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἀριστον. Δήμου
 τε αὖ ἄρχοντος, ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι.
 κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθεα μὲν
 οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, φιλίαι δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ
 9 κακοῦντες τὰ κοινὰ, συγκύνψαντες ποιεῦσι. τοῦτο δὲ
 10 τοιοῦτο γίνεται, ἐς ὃ ἂν προστάς τις τοῦ δήμου τοὺς
 11 τοιοῦτους παύσῃ. ἐκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος δὴ ὑπὸ
 τοῦ δήμου· θωυμαζόμενος δὲ, ἂν ὧν ἐφάνη μούναρχος
 εἶναι· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος ὡς ἡ μονναρχίη κρά-
 12 τιστον. Ἐνὶ δὲ ἔπει πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν
 ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο; καὶ τευ δόντος; κότερα παρὰ
 13 δήμου, ἡ ὀλιγαρχίης, ἡ μοναρχου; Ἐχω τοίνυν γνώ-
 μην, ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἓνα ἄνδρα, τὸ τοιοῦτο
 περιστέλλειν· χωρὶς τε τούτου, πατρίους νόμους μὴ
 λύειν ἔχοντας εὖ· οὐ γὰρ ἄμεινον.”
 83 Γινώμαι μὲν δὴ τρεῖς αὗται προεκέατο· οἱ δὲ τέσ-
 σερες τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν προσέθεντο ταύτῃ. Ὡς δὲ
 ἐσώσθη τῇ γνώμῃ ὁ Ὀτάνης, Πέρσησι ἰσονομίην σπεύ-
 2 δων ποιῆσαι, ἔλεξε ἐς μέσον αὐτοῖσι τάδε· “Ἄνδρες
 στασιῶται, δηλα γὰρ δὴ ὅτι δεῖ ἓνα γέ τινα ἡμέων βασι-
 λέα γενέσθαι, ἥτοι κλήρῳ γε λαχόντα, ἢ ἐπιτρεψάντων
 τῷ Περσέων πλήθει τὸν ἂν ἐκείνοι ἔλονται, ἢ ἄλλη τινὶ
 3 μηχανῇ· ἐγὼ μὲν νυν ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεύμαι· οὔτε γὰρ
 ἄρχειν οὔτε ἄρχεσθαι ἐθέλω. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι
 τῆς ἀρχῆς, ἐπ’ ᾧ τε ὑπ’ οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, οὔτε
 4 αὐτὸς ἐγὼ, οὔτε οἱ ἀπ’ ἐμεῦ αἰεὶ γινόμενοι.” Τούτου
 εἰπαντος ταῦτα, ὡς συνεχώρεον οἱ ἐξ ἐπὶ ταῦτοις, οὗτος

ΟΙ. 84. 4.]

μὲν δὴ σφί οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ μέσου καθή-
στο. Καὶ νῦν αὕτη ἡ οἰκίη διατελέει μούνη ἐλευθέρα δ
ἐοῦσα Περσέων, καὶ ἄρχεται τοσαῦτα ὅσα αὕτη θέλει,
νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. Οἱ δὲ 84
λοιποὶ τῶν ἐπτὰ ἐβούλευοντο ὡς βασιλέα δικαιοτάτα
στήσονται· καὶ σφί ἔδοξε, 'Οτάνη μὲν καὶ τοῖσι ἀπὸ
'Οτάνεω αἰεὶ γινομένοισι ἦν ἐς ἄλλον τινὰ τῶν ἐπτὰ ἔλθῃ
ἡ βασιληΐη, ἐξαίρετα δίδοσθαι ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ἔτεος
ἐκάστου, καὶ τὴν πᾶσαν ὠρεὴν ἣ γίνεται ἐν Πέρσῃσι
τιμιωτάτη. τοῦδε δὲ εἵνεκεν ἐβούλευσάν οἱ δίδοσθαι 2
ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσέ τε πρῶτος τὸ πρῆγμα, καὶ συνέ-
στησε αὐτούς. ταῦτα μὲν δὴ 'Οτάνη ἐξαίρετα. Τάδε δὲ 3
ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν· παριέναι ἐς τὰ βασιλῆϊα πάντα
τὸν βουλόμενον τῶν ἐπτὰ ἄνευ ἐσαγγελίος, ἣν μὴ τυγ-
χάνῃ εὐδῶν μετὰ γυναικὸς βασιλεὺς· γαμέειν δὲ μὴ
ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ βασιλεῖ ἢ ἐκ τῶν συνεπαναστάντων.
περὶ δὲ τῆς βασιληΐης ἐβούλευσαν τοιόνδε· ὅτεν ἂν ὁ 4
ἵππος ἡλίου ἐπανατέλλοντος πρῶτος φθέγγηται ἐν τῷ
προαστείῳ, αὐτῶν ἐπιβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασι-
ληΐην.

Δαρεῖω δὲ ἦν ἵπποκόμος, ἀνὴρ σοφὸς, τῷ σὺνομα ἦν 85
Οἰβάρης. πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ τε διελύθησαν,
ἔλεξε Δαρεῖος τάδε· “Οἰβαρες, ἡμῖν δέδοκται περὶ 2
τῆς βασιληΐης ποιεῖν κατὰ τάδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος πρῶ-
τος φθέγγηται ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, αὐτῶν ἐπαναβεβη-
κότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληΐην. νῦν ὦν, εἴ τινα 3
ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὥς ἂν ἡμεῖς σχῶμεν τοῦτο τὸ γέ-
ρας, καὶ μὴ ἄλλος τις.” Ἀμείβεται Οἰβάρης τοῖσδε·
“Εἰ μὲν δὴ, ὦ δέσποτα, ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἡ βασιλέα 4
εἶναι ἢ μὴ, θάρσσε τούτου εἵνεκεν, καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν·
ὥς βασιλεὺς οὐδεὶς ἄλλος πρό σεῦ ἔσται· τοιαῦτα ἔχω

- 5 φάρμακα.” Λέγει Δαρείος· “Εἰ τοίνυν τι τοιοῦτον
 ἔχεις σόφισμα, ὦρῃ μηχανᾶσθαι, καὶ μὴ ἀναβάλλεσθαι·
 3 ὥς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἐστί.” Ἀκούσας
 ταῦτα ὁ Οἰβάργης, ποιεῖ τοιόνδε· ὥς ἐγένετο ἡ νύξ, τῶν
 θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ Δαρείου ἵππος ἔστεργε μά-
 λιστα, ταύτην ἀγαγὼν ἐς τὸ προάστειον, κατέδησε, καὶ
 ἐπήγαγε τὸν Δαρείου ἵππον· καὶ τὰ μὲν πολλὰ περιῆγε
 ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ. ἐγχριπτὼν τῇ θηλέῃ· τέλος δέ, ἐπῆκε
 86 ὀχεῦσαι τὸν ἵππον. Ἄμ’ ἡμέρῃ δὲ διαφαισκύσῃ, οἱ
 2 ἔξ, κατὰ συνθήκαντο, παρήσαν ἐπὶ τῶν ἵππων. διεξε-
 λανόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, ὥς κατὰ τοῦτο τὸ
 χωρίον ἐγίνοντο ἵνα τῆς παροιχομένης νυκτὸς κατεδέδετο
 ἡ θήλεα ἵππος, ἐνθαῦτα ὁ Δαρείου ἵππος προσδραμὼν
 ἐχρεμέτισε· ἅμα δὲ τῷ ἵππῳ τοῦτο ποιήσαντι, ἀστραπὴ
 3 ἔξ αἰθρίης καὶ βροντὴ ἐγένετο. ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ
 Δαρείῳ, ἐτελέωσέ μιν, ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα·
 οἱ δὲ, καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, προσεκύνεον τὸν
 87 Δαρεῖον ὥς βασιλέα. Οἱ μὲν δὴ φασὶ τὸν Οἰβάρεα
 ταῦτα μηχανήσασθαι· οἱ δὲ, τοιάδε· (καὶ γὰρ ἐπ’ ἀμφό-
 2 τερα λέγεται ὑπὸ Περσέων) ὥς τῆς ἵππου ταύτης τῶν
 ἄρθρων ἐπιψαύσας τῇ χειρὶ, ἔχοι αὐτὴν κρύψας ἐν τῇσι
 ἀναξυρίσι· ὥς δὲ ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι ἀπίεσθαι μέλλειν
 τοὺς ἵππους, τὸν Οἰβάρεα τοῦτον ἐξείραντα τὴν χεῖρα,
 πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας προσενεῖκαι· τὸν
 δέ, αἰσθόμενον, φριμάξασθαι τε καὶ χρεμετίσαι.
 88. Δαρειός τε δὴ, ὁ Ὑστάσπερος, βασιλεὺς ἀπεδέ-
 δεκτο· καὶ οἱ ἦσαν ἐν τῇ Ἀσίῃ πάντες κατήκοοι, πλὴν
 Ἀραβίων, Κύρου τε καταστρεψαμένου, καὶ ὕστερον
 2 αὐτὸς Καμβύσεω. Ἀράβιοι δὲ οὐδαμὰ κατήκουσαν ἐπὶ
 δουλοσύνῃ Πέρσῃσι, ἀλλὰ ξεῖνοι ἐγένοντο, παρέντες
 Καμβύσεια ἐπ’ Αἴγυπτον· ἀεκόντων γὰρ Ἀραβίων οὐκ,

ΟΙ. 64. 4.]

ἂν ἐσβάλοιεν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον. Γάμους τε τοὺς 8·
 πρώτους ἐγάμει Πέρσῃσι ὁ Δαρεῖος, Κύρου μὲν δύο
 θυγατέρας, "Ατοσσάν τε καὶ Ἀρτυστώνην· τὴν μὲν
 "Ατοσσαν, προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ τε τῷ ἀδελφεῷ
 καὶ αὐτῇ τῷ Μάγῳ· τὴν δὲ Ἀρτυστώνην, παρθένον.
 ἐτέρην δὲ Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα, ἔγημε, τῇ οὖ- 4
 νομα ἦν Πάρμυς. ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὀτάνεω θυγατέρα,
 ἣ τὸν Μάγον κατάδηλον ἐποίησε. δυνάμιός τε πάντα οἱ
 ἐπιπλέατο. Πρώτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος λίθινον, 5
 ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνὴν, ἀνὴρ ἱππεύς· ἐπέγραψε δὲ γράμ-
 ματα λέγοντα τάδε· ΔΑΡΕΙΟΣ Ὁ ὙΣΤΑΣΠΕΟΣ ΣΥΝ 6
 ΤΕ ΤΟΥ ἸΠΠΟΥ Τῆς ΑΡΕΤῆς (τὸ οὖνομα λέγων) ΚΑΙ
 ΟΙΒΑΡΕΟΣ ΤΟΥ ἸΠΠΟΚΟΜΟΥ, ΕΚΤΗΣΑΤΟ ΤΗΝ
 ΠΕΡΣΕΩΝ ΒΑΣΙΛΗΙΗΝ. Ποιήσας δὲ ταῦτα ἐν 89
 Πέρσῃσι, ἀρχὰς κατεστήσατο εἴκοσι, τὰς αὐτοὶ καλέουσι
 σατραπείας. καταστήσας δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ ἄρχοντας 1
 ἐπιστήσας, ἐτάξατο φόρους οἱ προσίεναι κατὰ ἔθνεά τε,
 καὶ πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς πλησιοχώρους προστάσσων,
 καὶ ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας, ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἐκα-
 στέρῳ ἔθνεα νέμων. Ἀρχὰς δὲ καὶ φόρων πρόσδοτον 3
 τὴν ἐπέτειον κατὰ τάδε διεῖλε. τοῖσι μὲν αὐτῶν ἀργύριον
 ἀπαγινέουσι, εἴρητο Βαβυλώνιον σταθμὸν τάλαντον ἀπα-
 γινέειν· τοῖσι δὲ χρυσίον ἀπαγινέουσι, Εὐβοεικόν. τὸ 4
 δὲ Βαβυλώνιον τάλαντον δύναται Εὐβοΐδας ἐβδομήκοντα·
 μνέας. Ἐπὶ γὰρ Κύρου ἄρχοντος, καὶ αὐτῇ Καμβύσῃ,
 ἦν κατεστηκὸς οὐδὲν φόρου πέρι, ἀλλὰ δῶρα ἀγίνεον.
 διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου, καὶ παραπλήσια 5
 ταύτῃ ἄλλα, λέγουσι Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπη-
 λος· Καμβύσης δὲ δεσπότης· Κῦρος δὲ πατήρ· ὁ μὲν,
 ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πρήγματα· ὁ δὲ, ὅτι χαλεπὸς
 τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δὲ, ὅτι ἥπιός τε, καὶ ἀγαθὰ σφι

- 90 πάντα ἐμνηχανήσατο. Ἄπὸ μὲν δὴ Ἰώνων, καὶ Μα-
γνήτων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ Αἰολέων, καὶ Καρῶν, καὶ
Λυκίων, καὶ Μιληνέων, καὶ Παμφύλων, εἰς γὰρ ἦν οἱ
τεταγμένοι φόρος οὗτος, προσήϊε τετρακόσια τάλαντα
ἀργυρίου. ὁ μὲν δὴ πρῶτος οὗτός οἱ νομὸς κατεστήκεε.
- 2 Ἄπὸ δὲ Μυσῶν, καὶ Λυδῶν, καὶ Λασονίων, καὶ Καβα-
λίων, καὶ Ὑγεννέων, πεντακόσια τάλαντα. νομὸς δεύ-
3 τερος οὗτος. Ἄπὸ δὲ Ἑλλησποντίων, τῶν ἐπὶ δεξιὰ
ἐσπλέοντι, καὶ Φρυγῶν, καὶ Θρηίκων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ,
καὶ Παφλαγόνων, καὶ Μαριανδυνῶν, καὶ Συρίων, ἐξή-
κοντα καὶ τριηκόσια ἦν τάλαντα φόρος. νομὸς τρίτος
4 οὗτος. Ἄπὸ δὲ Κιλικίων, ἵπποι τε λευκοὶ ἐξήκοντα καὶ
τριηκόσιοι, ἐκάστης ἡμέρης εἰς γινόμενος, καὶ τάλαντα
ἀργυρίου πεντακόσια· τούτων τεσσεράκοντα μὲν καὶ
ἐκατὸν εἰς τὴν φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην χώραν
ἀναισιμούτο, τὰ δὲ τριηκόσια καὶ ἐξήκοντα Δαρείῳ
- 91 ἐφοίτα. νομὸς τέταρτος οὗτος. Ἄπὸ δὲ Ποσειδητίου
πόλιος, τὴν Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω οἴκισε ἐπ' οὐροισι
τοῖσι Κιλικίων τε καὶ Σύρων, ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης
μέχρι Αἰγύπτου, πλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων, ταῦτα γὰρ
ἦν ἀτελέα, πεντήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν.
- 2 ἔστι δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ Φοινίκη τε πᾶσα, καὶ Συρίη
ἢ Παλαιστίνη καλεαμένη, καὶ Κύπρος. νομὸς πέμπτος
8 οὗτος. Ἀπ' Αἰγύπτου δὲ, καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων
Αἰγύπτῳ, καὶ Κυρήνης τε καὶ Βάρκης, (εἰς γὰρ τὸν Αἰγύ-
πτιον νομὸν αὐταὶ ἐκεκοσμέατο,) ἑπτακόσια προσήϊε
τάλαντα, πάρεξ τοῦ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινομένου
4 ἀργυρίου, τὸ ἐγένετο ἐκ τῶν ἰχθύων. τούτου τε δὴ χωρὶς
τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ ἐπιμετρούμενου σίτου προσήϊε
ἑπτακόσια τάλαντα· πρὸς γὰρ δύο καὶ δέκα μυριάσι
Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ τείχεϊ τῷ ἐν Μέμφι

OL 64. 4.]

κατοικημένοισι καταμετρέουσι, καὶ τοῖσι τούτων ἐπικού-
 ροισι. νομὸς ἕκτος οὗτος. Σατταγύδαι δὲ, καὶ Γανδάριοι, 5
 καὶ Δαδίκαι τε καὶ Ἀπαρύται, ἐς τὠντὸ τεταγμένοι, ἑβ-
 δομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον· νομὸς οὗτος
 ἑβδομος. ἀπὸ Σούσων δὲ, καὶ τῆς ἄλλης Κισσίων χώρας, 6
 τριηκόσια· νομὸς ὄγδοος οὗτος. Ἀπὸ Βαβυλῶνος 92
 δὲ, καὶ τῆς λοιπῆς Ἀσσυρίης, χίλια οἱ προσήϊε τάλαντα
 ἀργυρίου, καὶ παῖδες ἑκτομῖαι πεντακόσιοι· νομὸς εἵνατος
 οὗτος. Ἀπὸ δὲ Ἀγβατάνων καὶ τῆς λοιπῆς Μηδικῆς, 2
 καὶ Παρικανίων, καὶ Ὀρθοκορυβαντίων, πεντήκοντά τε
 καὶ τετρακόσια τάλαντα· νομὸς δέκατος οὗτος. Κάσπιοι 3
 δὲ καὶ Πανσίκαι, Παντίμαθοί τε καὶ Δαρεΐται, ἐς τὠντὸ
 συμφέροντες, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον. νομὸς ἐνδέ-
 κατος οὗτος. Ἀπὸ Βακτριανῶν δὲ μέχρι Αἰγλῶν, 4
 ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν. νομὸς δυ-
 δέκατος οὗτος. Ἀπὸ Πακτυϊκῆς δὲ, καὶ Ἀρμενίων, 93
 καὶ τῶν προσεχέων μέχρι τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου,
 τετρακόσια τάλαντα. νομὸς τρίτος καὶ δέκατος οὗτος.
 Ἀπὸ δὲ Σαγαρτίων, καὶ Σαραγγέων, καὶ Θαμαναίων, καὶ 2
 Οὐτίων, καὶ Μύκων, καὶ τῶν ἐν τῇσι νήσοισι οἰκεόντων
 τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάστους
 καλεομένους κατοικίζει βασιλεὺς, ἀπὸ τούτων πάντων
 ἑξακόσια τάλαντα ἐγένετο φόρος. νομὸς τέταρτος καὶ 3
 δέκατος οὗτος. Σάκαι δὲ καὶ Κάσπιοι πεντήκοντα καὶ
 διηκόσια ἀγίνεον τάλαντα. νομὸς πέμπτος καὶ δέκατος
 οὗτος. Πάρθοι δὲ, καὶ Χοράσμιοι, καὶ Σόγδοι τε καὶ 4
 Ἀρειοί, τριηκόσια τάλαντα. νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος
 οὗτος. Παρικάνιοι δὲ, καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς 94
 Ἀσίας, τετρακόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἑβδομος
 καὶ δέκατος οὗτος. Ματιηνοῖσι δὲ, καὶ Σάσπειρσι, καὶ 2
 Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα. νομὸς ὄγδοος 3

- 3 καὶ δέκατος οὗτος. Μόσχοισι δὲ, καὶ Τιβαρηνοῖσι, καὶ
 Μάκρῳσι, καὶ Μοσυνοίοισι, καὶ Μαρσί, τριηκόσια τά-
 4 λαντα προεῖρητο. νομὸς εἷνατος καὶ δέκατος οὗτος.
 Ἰνδῶν δὲ πλῆθός τε πολλῷ πλείστον ἐστὶ πάντων τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων, καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας
 τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος.
 95 νομὸς εἰκοστός οὗτος. Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον το
 Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοεῖκόν συμβαλλεόμενον τάλαν-
 τον γίνεται τεσσεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακι-
 2 σχίλια τάλαντα. τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκαστάσιον
 λογιζόμενον, τὸ ψήγμα εὐρίσκεται ἐὼν Εὐβοεῖκων τα-
 λάντων ὀγδῶκοντα καὶ ἑξακοσίων καὶ τετρακισχιλίων.
 3 τούτων ὦν πάντων συντιθεμένων τὸ πλῆθος, Εὐβοεῖκά
 τάλαντα συνελέγετο ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια
 καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα· τὸ δ'
 96 ἔτι τούτων ἔλασσον ἀπείεις, οὐ λέγω. Οὗτος Δα-
 ρεῖῳ προσήϊε φόρος ἀπὸ τε τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λιβύης
 2 ὀλιγαχόθεν. προϊόντος μέντοι τοῦ χρόνου, καὶ ἀπὸ νή-
 σων προσήϊε ἄλλος φόρος, καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι
 3 Θεσσαλίας οἰκημένων. Τοῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει ὁ
 βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε. ἐς πίθους κεραμίλους τήξας
 καταχέει· πλήσας δὲ τὸ ἄγγος, περιαιρέει τὸν κέραμον.
 4 ἐπεὰν δὲ δεθῇ χρημάτων, κατακόπτει τοσοῦτο ὅσον ἂν
 ἐκάστοτε δέηται.
 97 Αὗται μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν, καὶ φόρων ἐπιτά-
 ξιες. ἡ Περσὶς δὲ χώρα μόνῃ μοι οὐκ εἴρηται δασμο-
 2 φόρος· ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἶδε δὲ
 φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον.
 Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύ-
 νων ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ
 περὶ τε Νύσῃν τὴν ἰρὴν κατοικῆνται, καὶ τῷ Διονύσῳ

OL. 64. 4.]

ἀνάγουσι τὰς ὀρτὰς. οὗτοι οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ πλησιό- 3
χωροι τούτοις, σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ
οἱ Καλανταῖαι Ἰνδοί· οἰκήματα δὲ ἔκτληται κατάγια.
οὗτοι συναμφότεροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι 4
δὲ καὶ τὸ μέχρι ἐμεῦ, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου, καὶ
διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου, καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας,
καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δὲ 5
ἐτάξαντο ἐς τὴν ὠρεὴν, καὶ οἱ προσεχέες μέχρι τοῦ
Καυκάσιος οὐρεος· ἐς τοῦτο γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Πέρσῃσι
ἄρχεται· τὰ δὲ πρὸς βορρῇν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περ-
σέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει. οὗτοι ὦν δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, 6
ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας,
καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ χίλια τάλαντα ἀγί- 7
νεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ταῦτα μὲν οὗτοι δῶρα
πάρεξ τοῦ φόρου βασιλεῖ ἐκόμιζον.

Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοὶ, ἀπ' οὗ 98
τὸ ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρημένον κομίζουσι, τρόπῳ
τοιῷδε κτέωνται. Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς 2
ἥλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ
πéρι ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἡῷ καὶ ἡλίου ἀνα-
τολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν
γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῷ ἐρημική ἐστὶ, διὰ τὴν ψάμμον.
Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν, καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφισι. 3
καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ· οἱ δὲ, οὐ· οἱ δὲ ἐν τοῖσι
ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἰχθύας σιτέονται ὠμούς,
τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμεώμενοι. καλὰ- 4
μου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιεῖται. οὗτοι μὲν δὴ
τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἥν, ἐπεὰν ἐκ τοῦ
ποταμοῦ φλοῦν ἀμῆσωσι καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορ-
μοῦ τρόπον καταπλέξαντες, ὥς θώρηκα ἐνδυνέουσι. Ἄλ- 99
λοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῷ οἰκέοντες τούτων, νομάδες

- εἰσὶ, κρεῶν ἔδεσται ὤμων· καλέονται δὲ Παδαῖοι. νομαί-
 2 οῖσι δὲ τοιοῖσδε λέγονται χρᾶσθαι. ὃς ἂν κάμη τῶν
 ἀστῶν, ἦν τε γυνή ἦν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα ἄνδρες οἱ
 μάλιστα οἱ ὀμιλέοντες κτείνουσι, φάμενοι αὐτὸν τηκόμε-
 3 νον τῇ νοῦσφ τὰ κρέα σφίσι διαφθεῖρεσθαι. ὁ δὲ ἄπαρ-
 νός ἐστι μὴ μὲν νοσέειν· οἱ δὲ, οὐ συγγινωσκόμενοι,
 ἀποκτείναντες κατευωχέονται. ἦν δὲ γυνή κάμη, ὥσαύ-
 4 τως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναῖκες ταῦτα τοῖσι
 ἀνδράσι ποιεῦσι. τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ἀπικόμενον
 θύσαντες κατευωχέονται. ἐς δὲ τούτου λόγον οὐ πολλοί
 τινες αὐτῶν ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον
 100 πίπτοντα πάντα κτείνουσι. Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν
 ὃδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον, οὔτε
 τι σπεύρουσι, οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι· ποιηφα-
 γέουσι δὲ, καὶ αὐτοῖσιν ἐστὶ ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν
 κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον· τὸ συλλέγον-
 2 τες, αὐτῇ κάλυκι ἔψουσί τε καὶ σιτέονται. ὃς δ' ἂν ἐς
 νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἔλθων ἐς τὴν ἔρημον κέεται· φρον-
 101 τίξει δὲ οὐδεὶς οὔτ' ἀποθανόντος, οὔτε κάμνοντος. Μί-
 ξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφα-
 νής ἐστι, κατάπερ τῶν προβάτων· καὶ τὸ χρῶμα φορέ-
 2 οῦσι ὁκοῖον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψιν. ἡ γονὴ
 δὲ αὐτῶν, τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ, κατάπερ
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέλαινα, κατά-
 περ τὸ χρῶμα· τοιαύτην δὲ καὶ Αἰθίοπες ἀπίενται θορῇ.
 8 οὔτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι,
 καὶ πρὸς νότου ἀνέμου· καὶ Δαρείου βασιλέως οὐδαμὰ
 ὑπήκουσαν.
- 102 Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλει καὶ τῇ
 Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσουροι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βο-
 ρέω ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρι-

ΟΙ. 64. 4.]

οἱσι παραπλησίην ἔχουσι δίαιταν. οὗτοι καὶ μαχιμώτα-
 2 τοί εἰσι Ἰνδῶν, καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι εἰσὶ
 οὗτοι. κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἐρημίη διὰ τὴν ψάμμον· ἐν
 δὴ ὧν τῇ ἐρημίῃ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμμῳ γίνονται μύρμηκες,
 μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ἄλωπέκεων δὲ
 μέζονα. εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεῖ τῶν Περσέων, 3
 ἐνθεῦτεν θηρευθέντες. οὗτοι ὧν οἱ μύρμηκες, ποιεύμενοι
 οἴκησιν ὑπὸ γῆν, ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, κατάπερ οἱ
 ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰσὶ
 δὲ καὶ τὸ εἶδος ὁμοιότατοι. ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη
 ἐστὶ χρυσίτις. Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στελλονται 4
 ἐς τὴν ἐρήμον οἱ Ἰνδοὶ, ζευζάμενος ἕκαστος καμήλους
 τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν.
 θήλεαν δὲ, ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει,
 ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας
 ζεύξῃ. αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσανες ἐς ταχύ- 5
 τητά εἰσι· χωρὶς δὲ, ἄχθεα δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν.
 Τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμηλος, ἐπίστα- 103
 μένοισι τοῖσι Ἑλλήσι οὐ συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστέ-
 αται αὐτῆς, τοῦτο φράσω. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι 2
 σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηρούς, καὶ γούνατα τέσσερα·
 τὰ δὲ αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν
 τετραμμένα. Οἱ δὲ δὴ Ἰνδοὶ τρώφῃ τοιούτῳ καὶ 104
 ζεύξει τοιαύτῃ χρεώμενοι, ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν,
 λελογισμένως ὅκως ἂν καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων
 ἔσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρ-
 μηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν. θερμότατος δὲ ἐστὶ ὁ 2
 ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν· οὐ, κατά-
 περ τοῖσι ἄλλοις, μεσαμβρίας· ἀλλ' ὑπερτείλας, μέ-
 χρις οὐ ἀγορῆς διαλύσιος. τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει 3
 πολλῶ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτως

- ὥστ' ἐν ὕδατι λόγος αὐτοὺς ἐστι βρέχεσθαι τηνικαῦτα.
 4 μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς τε
 5 ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς. ἀποκλιναμένης δὲ
 τῆς μεσαμβρίας, γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατάπερ τοῖσι
 ἄλλοισι ὁ ἑωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἐπιὼν ἐπὶ μᾶλλον
 ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἔων, καὶ τὸ κάρτα ψύχει.
 105 Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἰνδοὶ ἔχοντες θυλά-
 κια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου, τὴν ταχίστην
 2 ἐλαύνουσι ὀπίσω. αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες, ὁδμῇ (ὥς δὴ
 λέγεται ὑπὸ Περσέων) μαθύντες, διώκουσι· εἶναι δὲ
 ταχύτητα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὁμοῖον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προ-
 λαμβάνειν τῆς ὁδοῦ τοὺς Ἰνδοὺς ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας
 3 συλλέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφειων ἀποσώζεσθαι. τοὺς μέν
 νυν ἔρσενας τῶν καμήλων (εἶναι γὰρ ἥσσονας θεῖν τῶν
 θηλέων) καὶ παραλύεσθαι, ἐπελκομένους οὐκ ὁμοῦ ἀμφο-
 τέρους· τὰς δὲ θηλέας, ἀναμιμνησκομένας τῶν ἔλιπον
 4 τέκνων, ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ
 χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος
 δὲ σπανιώτερός ἐστι, ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.
 106 Αἱ δ' ἐσχατιαὶ κως τῆς οἰκουμένης τὰ κάλλιστα ἔλ-
 αχον, κατάπερ ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα
 2 κεκραμένας ἔλαχε. τοῦτο μὲν γὰρ, πρὸς τὴν ἔω ἐσχήτη
 τῶν οἰκεομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγον πρότερον
 3 εἴρηκα. ἐν ταύτῃ, τοῦτο μὲν, τὰ ἔμψυχα τετράποδά τε
 καὶ τὰ πετηνὰ πολλῶ μέρω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοις
 ἐστι, πάρεξ τῶν ἵππων· τοῦτο δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν
 4 Μηδικῶν, Νισαίων δὲ καλυμένων ἵππων. τοῦτο δὲ,
 χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστί· ὁ μὲν, ὀρυσσόμενος· ὁ δὲ,
 καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν· ὁ δὲ, ὥσπερ ἐσήμηνα,
 5 ἀρπαζόμενος. τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει
 καρπὸν εἴρια, καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ

Ολ. 64. 4.]

τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων
 χρέωνται. Πρὸς δ' αὖ μεσαμβρίας ἐσχάτῃ Ἀραβίῃ 107
 τῶν οἰκεομένων χωρέων ἐστί· ἐν δὲ ταύτῃ λιβανωτός τέ
 ἐστι μούνη χωρέων πασέων φυόμενος, καὶ σμύρνη, καὶ
 κασίη, καὶ κιννάμωμον, καὶ λήδανον. ταῦτα πάντα, πλὴν
 τῆς σμύρνης, δυσπετέως κτέωνται οἱ Ἀράβιοι. Τὸν μὲν 2
 γε λιβανωτὸν συλλέγουσι, τὴν στύρακα θυμιῶντες, τὴν
 ἐς Ἑλληνας Φοίνικες ἐξάγουσι· ταύτην θυμιῶντες λαμ-
 βάνουσι. τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὄφεις 3
 υπόπτεροι, μικροὶ τὰ μεγάθεα, ποικίλοι τὰ εἶδεα, φυλάσ-
 σουσι, πλήθει πολλοὶ περὶ δένδρον ἕκαστον· οὗτοι οἵπερ
 ἐπ' Αἴγυπτον ἐπιστρατεύονται. οὐδενὶ δὲ ἄλλῃ ἀπελαύ- 4
 νονται ἀπὸ τῶν δενδρέων, ἢ τῆς στύρακος τῷ καπνῷ.
 Λέγουσι δὲ καὶ τότε Ἀράβιοι, ὥς πᾶσα ἂν γῆ ἐπίμ- 108
 πλατο τῶν ὀφίων τούτων, εἰ μὴ γίνεσθαι κατ' αὐτοὺς
 οἶόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἡπιστάμην γίνεσθαι. Καί κως 2
 τοῦ θείου ἢ προνοίῃ, ὥσπερ καὶ οἶκος, ἔστι ἐοῦσα σοφή.
 ὅσα μὲν ψυχὴν τε δειλὰ καὶ ἐδῶδιμα, ταῦτα μὲν πάντα
 πολύγονα πεποίηκεν, ἵνα μὴ ἐπιλίπη κατεσθιόμενα· ὅσα
 δὲ σχέτλια καὶ ἀνηρά, ὀλιγόγονα. τοῦτο μὲν, ὅτι ὁ 3
 λαγὸς ὑπὸ παντὸς θηρεύεται θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ
 ἀνθρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονόν ἐστι, ἐπικυΐσκεται
 μόνον πάντων θηρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν
 τῇ γαστρί· τὸ δὲ, ψιλόν· τὸ δὲ, ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι
 πλάσσεται· τὸ δὲ, ἀναιρέεται. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι 4
 ἢ δὲ δὴ λέαινα, ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον, ἅπαξ
 ἐν τῷ βίῳ τίκτει ἓν· τίκτουσα γὰρ, συνεκβάλλει τῷ
 τέκνῳ τὰς μήτρας. τὸ δὲ αἷτιον τούτου τόδε ἐστί· ἐπεὰν 5
 ὁ σκύμνος ἐν τῇ μήτρῃ ἐὼν ἄρχηται διακινεόμενος, ὁ δὲ,
 ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλὸν πάντων ὀξυτάτους, ἀμύσσει
 τὰς μήτρας· αὐξανόμενός τε δὴ πολλῶ μᾶλλον ἐσικνέεται

- καταγνάφω· πέλας τε δὴ ὁ τόκος ἐστὶ, καὶ τὸ παράπαν
 109 λείπεται αὐτέων ὑγιὲς οὐδὲ ἔν. Ὡς δὲ καὶ αἱ
 ἔχιδναί τε, καὶ οἱ ἐν Ἀραβίοις ὑπόπτεροι ὄφεις, εἰ
 ἐγίνοντο ὡς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα
 2 ἀνθρώποισι. νῦν δ', ἐπεὰν θορνύνται κατὰ ζεύγεα, καὶ
 ἐν αὐτῇ ἢ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσῃ, ἀπιευμένου αὐτοῦ τὴν
 γονὴν, ἡ θήλεα ἄπτεται τῆς δειρῆς, καὶ ἐμφῦσα, οὐκ
 3 ἀνίει πρὶν ἂν διαφάγῃ. ὁ μὲν δὴ ἔρσην ἀποθνήσκει
 τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ. ἡ δὲ θήλεα τίσαν τοιήνδε ἀποτίνει
 τῷ ἔρσενι· τῷ γονεῖ τιμωρέοντα ἔτι ἐν τῇ γαστρὶ ἑόντα
 4 τὰ τέκνα, διεσθίει τὴν μήτραν. διαφαγόντα δὲ τὴν μηδὺν
 5 αὐτῆς, οὕτω τὴν ἐκδυσιν ποιέεται. οἱ δὲ ἄλλοι ὄφεις,
 ἑόντες ἀνθρώπων οὐ δηλήμονες, τίκτουσί τε ὡὰ, καὶ
 6 ἐκλέπουσιν πολλόν τι χρήμα τῶν τέκνων. αἱ μὲν δὴ νυν
 ἔχιδναι κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσὶ· οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἑόντες,
 ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ Ἀραβίῃ, καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ· κατὰ τοῦτο
 δοκεῖουσιν πολλοὶ εἶναι.
- 110 Τὸν μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτον οὕτω κτῶνται Ἀρά-
 βιοι· τὴν δὲ κασίην, ὧδε. ἐπεὰν καταδήσωνται βύρ-
 σῃσι καὶ δέρμασι ἄλλοις πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρό-
 σωπον, πλὴν αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἔρχονται ἐπὶ τὴν
 2 κασίην. ἡ δὲ ἐν λίμνῃ φύεται οὐ βαθέῃ· περὶ δὲ αὐτὴν
 καὶ ἐν αὐτῇ αὐλίζεται κου θηρία πτερωτὰ, τῇσι νυκτερίσι
 προσεείκελα μάλιστα, καὶ τέτριγε δεινὸν, καὶ ἐς ἀλκὴν
 3 ἄλκιμα. τὰ δὲ ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, οὕτω
 111 δρέπειν τὴν κασίην. Τὸ δὲ δὴ κιννάμωμον ἔτι
 τούτων θωυμαστότερον συλλέγουσι. ὅκου μὲν γὰρ γίνε-
 ται, καὶ ἥτις μιν γῇ ἡ τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν·
 πλὴν ὅτι, λόγῳ οἰκότι χρεώμενοι, ἐν τοισίδε χωρίοις
 φασὶ τινες αὐτὸ φύεσθαι, ἐν τοῖσι ὁ Διόνυσος ἐτράφη.
 2 ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεια,

ΟΙ. 64. 4.]

τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν·
 φορέειν δὲ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσσιὰς, προσπεπλασμένας
 ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, ἔνθα πρόσβασιν
 ἀνθρώπῳ οὐδεμίαν εἶναι. πρὸς ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἄρα- 8
 βίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν τε καὶ ὄνων τῶν ἀπογινο-
 μένων καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων τὰ μέλεια διαταμόντας
 ὡς μέγιστα, κομίζειν ἐς ταῦτα τὰ χωρία· καὶ σφρα
 θέντας ἀγχοῦ τῶν νεοσσιέων, ἀπαλλάσσεσθαι ἐκὰς
 αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας καταπετομένας, τὰ τῶν ὑπο- 4
 ζυγίων μέλεια ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιὰς· τὰς δὲ, οὐ
 δυναμένας ἴσχειν, καταρρήγνυσθαι ἐπὶ γῆν· τοὺς δὲ,
 ἐπιόντας, συλλέγειν οὕτω τὸ κιννάμωμον· συλλεγόμενον.
 δὲ ἐκ τούτων ἀπικνέεσθαι ἐς τὰς ἄλλας χώρας. Τὸ 112
 δὲ δὴ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, ἔτι τούτου
 θουμασιώτερον γίνεται· ἐν γὰρ δυσοδομοτάτῳ γινόμενον,
 εὐωδέστατόν ἐστι. τῶν γὰρ αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι 2
 πώγωσι εὐρίσκεται ἐγγινόμενον, οἷον γλοιὸς, ἀπὸ τῆς
 ὕλης. χρήσιμον δ' ἐς πολλὰ τῶν μύρων ἐστί· θυμιῶσί
 τε μάλιστα τοῦτο Ἀράβιοι. Τοσαῦτα μὲν θυω- 113
 μάτων πέρι εἰρήσθω· ἀπόζει δὲ τῆς χώρας τῆς Ἀραβίης
 θεσπέσιον ὡς ἡδύ. Δύο δὲ γένεα οἷων σφί ἐστι θωύ-
 ματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἐτέρωθί ἐστι. τὸ μὲν αὐτέων 2
 ἕτερον ἔχει τὰς οὐρὰς μακρὰς, τριῶν πηχέων οὐκ ἐλάσ-
 σονας· τὰς εἴ τις ἐπεὶ σφί ἐπέλκειν, ἔλκεα ἂν ἔχουσιν,
 ἀνατριβομενέων πρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων. νῦν δ' ἅπας τις 3
 τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλουργεῖν ἐς τοσοῦτο· ἁμα-
 ξίδας γὰρ ποιεῦντες, ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οὐρῇσι, ἐνὸς
 ἐκάστου κτήνεος τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἁμαξίδα ἐκάστην κατα-
 δέοντες. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἷων τὰς οὐρὰς πλατέας 4
 φορέουσι, καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος. Ἀποκλινομένης 114
 δὲ μεσαμβρίας παρήκει πρὸς δύνοντα ἥλιον ἡ Αἰθιοπία

χώρη, ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων· αὕτη δὲ χρυσὸν τε φέρει πολλόν, καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφείας, καὶ δένδρεα πάντα ἄγρια, καὶ ἔβενον, καὶ ἄνδρας μεγίστους καὶ καλλίστους καὶ μακροβιωτάτους.

- 115 Αὗται μὲν νυν ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐσχατιαὶ εἰσι καὶ
 2 ἐν τῇ Λιβύῃ. Περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν πρὸς ἐσπέρην ἐσχατιέων ἔχω μὲν οὐκ ἀτρεκέως λέγειν· οὔτε γὰρ ἔγωγε ἐνδέομαι Ἑριδανόν τινα καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμόν, ἐκδιδόντα ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἀπ' ὅθεν τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστὶ, οὔτε νήσους οἶδα Κασσιτερίδας εἰσάσας, ἐκ τῶν ὁ κασσί-
 3 τερος ἡμῖν φοιτᾷ. τοῦτο μὲν γὰρ, ὁ Ἑριδανὸς, αὐτὸ κατηγορεῖ τὸ οὖνομα ὥς ἔστι Ἑλληνικὸν καὶ οὐ τι βαρβαρικόν, ὑπὸ ποιητέῳ δέ τινος ποιηθέν· τοῦτο δέ, οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι, τοῦτο μελετῶν, ὅπως θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώπης.
 4 ἐξ ἐσχάτης δ' ὧν ὁ τε κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ, καὶ τὸ
 116 ἤλεκτρον. Πρὸς δὲ ἄρκτου τῆς Εὐρώπης πολλῷ
 1 τι πλείστος χρυσὸς φαίνεται ἐὼν· ὅπως μὲν γινόμενος, οὐκ ἔχω οὐδὲ τοῦτο ἀτρεκέως εἶπαι· λέγεται δὲ ὑπ' ἐκ τῶν γρυπῶν ἀρπάζειν Ἀριμασπούς, ἄνδρας μουνόφθαλ-
 2 μους. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μουνόφθαλμοι ἄνδρες φύονται, φύσιν ἔχοντες τὴν ἄλλην ὁμοίην τοῖσι ἄλλοις
 3 ἀνθρώποις. Αἱ δὲ ὧν ἐσχατιαὶ οἴκασι, περικληῖνουςαι τὴν ἄλλην χώραν καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι καὶ σπανιώτατα ἔχειν αὗται.
 117 Ἔστι δὲ πεδῖον ἐν τῇ Ἀσίῃ περικεκληγμένον οὐρεῖ
 2 πάντοθεν, διασφάγες δὲ τοῦ οὐρεὸς εἰσι πέντε. τοῦτο τὸ πεδῖον ἦν μὲν κοτε Χορασμίων, ἐν οὐροισι ἐὼν τῶν Χορασμίων τε αὐτῶν καὶ Ὑρκανίων, καὶ Πάρθων, καὶ Σαραγγίων, καὶ Θαμαναίων· ἐπεὶ τε δὲ Πέρσαι ἔχουσι

ΟΙ. 64. 4.]

τὸ κράτος, ἔστι τοῦ βασιλέως. ἐκ δὴ ὧν τοῦ περικληϊόντος 3
οὔρεος τούτου ῥέει ποταμὸς μέγας, οὖνομα δέ οἱ ἔστι
"Ἀκῆς. οὗτος πρότερον μὲν ἄρδεσκε, διαλελαμμένος
πενταχοῦ, τῶν εἰρημένων τούτων τὰς χώρας, διὰ δια-
σφάγος ἀγόμενος ἐκάστης ἐκάστοισι. ἐπεὶ τε δὲ ὑπὸ τῷ
Πέρσῃ εἰσὶ, πεπόνθασι τοιόνδε. Τὰς διασφάγας τῶν 4
οὔρέων ἐνδείμας ὁ βασιλεὺς, πύλας ἐπ' ἐκάστη διασφάγι
ἔστησε· ἀποκεκλημμένου δὲ τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου, τὸ
πεδῖον τὰ ἐντὸς τῶν οὔρέων πέλαγος γίνεται, ἐνδιδόντος
μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν. οὔτοι ὧν, 5
οἱ περ ἔμπροσθεν ἐώθεσαν χρᾶσθαι τῷ ὕδατι, οὐκ ἔχοντες
αὐτῷ χρᾶσθαι, συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται. τὸν μὲν 6
γὰρ χειμῶνα ὕει σφι ὁ θεὸς, ὥσπερ καὶ τοῖσι ἄλλοις
ἀνθρώποισι· τοῦ δὲ θέρεος σπείροντες μελίην καὶ
σήσαμον, χρηΐσκοντο τῷ ὕδατι. ἐπεὰν ὧν μηδέν σφι 7
παραδίδωται τοῦ ὕδατος, ἐλθόντες ἐς τοὺς Πέρσας αὐτοί
τε καὶ γυναῖκες, στάντες κατὰ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως,
βοῶσι ὠρνούμενοι. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖσι δεομένοις αὐτῶν 8
μάλιστα ἐντέλλεται ἀνοίγειν τὰς πύλας τὰς ἐς τοῦτο
φερούσας· ἐπεὰν δὲ διάκορος ἡ γῆ σφέων γένηται πί-
νουσα τὸ ὕδωρ, αὐταὶ μὲν αἱ πύλαι ἀποκληϊόνται, ἄλλας
δ' ἐντέλλεται ἀνοίγειν ἄλλοις τοῖσι δεομένοις μάλιστα
τῶν λοιπῶν. ὥς δὲ ἐγὼ οἶδα ἀκούσας, χρήματα μεγάλα 9
πρησσύμενος ἀνοίγει, πάρεξ τοῦ φόρου. ταῦτα μὲν δὴ
ἔχει οὕτω.

Τῶν δὲ τῷ Μάγῳ ἐπαναστάντων ἑπτὰ ἀνδρῶν, ἓνα 118
αὐτῶν Ἰνταφέρνεα κατέλαβε, ὑβρίσαντα τάδε, ἀποθα-
νεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. ἤθελε ἐς τὰ βασι- 2
λήϊα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ· καὶ γὰρ δὴ
καὶ ὁ νόμος οὕτω εἶχε τοῖσι ἐπαναστᾶσι τῷ Μάγῳ, ἔσο-
δον εἶναι παρὰ βασιλέα ἄνευ ἀγγέλου, ἢ μὴ γυναικὶ

8 τυγχάνη μισγόμενος ὁ βασιλεύς. οὐκὼν δὴ Ἰνταφέρνης
 ἐδικαίευσεν οὐδένα οἱ ἐσαγγεῖλαι· ἀλλ', ὅτι ἦν τῶν ἑπτὰ,
 ἐσιέναι ἤθελε. ὁ δὲ πύλινος καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ
 4 περιώρεον, φάμενοι τὸν βασιλέα γυναικὶ μίσγεσθαι. ὁ
 δὲ Ἰνταφέρνης, δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν, ποιέει
 τοιάδε· σπασάμενος τὸν ἀκινάκεια, ἀποτάμνει αὐτῶν τὰ
 τε ὦτα καὶ τὰς ῥίνας· καὶ ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ
 ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένας σφέων ἔδησε, καὶ ἀπῆκε.
 119 Οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύουσι ἑωυτοὺς, καὶ τὴν αἰτίην
 2 εἶπον, δι' ἣν πεπονθότες εἴησαν. Δαρεῖος δὲ, ἀρρωδήσας
 μὴ κοινῷ λόγῳ οἱ ἐξ πεπονηκότες ἔωσι ταῦτα, μεταπεμ-
 πόμενος ἕνα ἕκαστον, ἀπεπειράτο γνώμης, εἰ συνέπαινοί
 3 εἰσι τῷ πεπονημένῳ. ἐπεὶ τε δὲ ἐξέμαθε ὡς οὐ σὺν ἐκεί-
 νοισι εἴη ταῦτα πεπονηκώς, ἔλαβε αὐτόν τε τὸν Ἰνταφέρ-
 νεα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰκητοὺς πάντας·
 ἐλπίδας πολλὰς ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν ἐπιβου-
 λεύειν οἱ ἐπανάστασιν· συλλαβὼν δὲ σφέας, ἔδησε τὴν
 4 ἐπὶ θανάτῳ. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ἰνταφέρνηος φοιτέουσα
 ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως, κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρί-
 σκετο· ποιεύσα δὲ αἰεὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸν Δαρεῖον ἔπεισε
 5 οἰκτεῖραί μιν. πέμψας δὲ ἄγγελον, ἔλεγε τάδε· “ὦ
 γύναι, βασιλεύς τοι Δαρεῖος διδοί ἕνα τῶν δεδεμένων
 6 οἰκητῶν ῥύσασθαι, τὸν βούλει ἐκ πάντων.” Ἡ δὲ,
 βουλευσαμένη, ὑπεκρίνατο τάδε· “Εἰ μὲν δὴ μοι διδοί
 βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων τὸν ἀδελ-
 7 φεόν.” Πυθόμενος δὲ Δαρεῖος ταῦτα, καὶ θουμάσας
 τὸν λόγον, πέμψας ἠγόρευε· “ὦ γύναι, εἰρωτᾷ σε
 βασιλεὺς, τίνα ἔχουσα γνώμην, τὸν ἄνδρα τε καὶ τὰ
 τέκνα ἐγκαταλιποῦσα, τὸν ἀδελφεὸν εἴλεω περιεῖναι τοι·
 8 ὅς καὶ ἀλλοτριώτατός τοι τῶν παίδων, καὶ ἦσσαν κεχα-
 θρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστι.” Ἡ δ' ἀμείβετο τοῖςδε·

ΟΙ. 64. 8, 4]

“ὦ βασιλεῦ, ἀνὴρ μὲν μοι ἂν ἄλλος γένοιτο, εἰ δαίμων
 ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα ἀποβάλοιμι· πατὴρ δὲ
 καὶ μητὴρ οὐκ ἔτι μεν ζώντων, ἀδελφεὸς ἂν ἄλλος
 οὐδενὶ τρόπῳ γένοιτο. ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη, ἔλεξα
 ταῦτα.” Εὐ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρείῳ εἰπεῖν ἡ γυνή, καὶ 9
 οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε τὸν παραιτέτο, καὶ τῶν παίδων τὸν
 πρεσβύτατον, ἡσθεὶς αὐτῇ· τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινε
 πάντας. τῶν μὲν δὴ ἑπτὰ εἰς αὐτίκα τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ
 ἀπολώλεε.

Κατὰ δὲ κου μάλιστα τὴν Καμβύσειω νοῦσον ἐγέ- 120
 νετο τάδε. Ὑπὸ Κύρου κατασταθεὶς ἦν Σαρδίων ὕπαρ-
 χος Ὀροΐτης, ἀνὴρ Πέρσης. οὗτος ἐπεθύμησε πρὴ- 2
 γματος οὐκ ὀσίῳ· οὔτε γάρ τι παθὼν οὔτε ἀκούσας
 μάταιον ἔπος πρὸς Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου, οὔτε ἰδὼν
 πρότερον, ἐπεθύμει λαβὼν αὐτὸν ἀπολέσαι· ὥς μὲν οἱ
 πλεῖνες λέγουσι, διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίην. ἐπὶ τῶν 3
 βασιλέος θυρέων κατήμενον τὸν τε Ὀροΐτην καὶ ἄλλον
 Πέρσην, τῷ οὖνομα εἶναι Μιτροβάatea, νομοῦ ἄρχοντα
 τοῦ ἐν Δασκυλείῳ, τούτους ἐκ λόγων ἐς νείκεα συμπε-
 σέειν. κρινομένων δὲ περὶ ἀρετῆς, εἰπεῖν τὸν Μιτροβάatea 4
 τῷ Ὀροΐτῃ, προφέροντα· “Σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ, ὅς
 βασιλεῖ νῆσον Σάμον πρὸς τῷ σῷ νομῷ προσκειμένην
 οὐ προσεκτίσας, ὥδε δὴ τι ἐοῦσαν εἰπετέα χειρωθῆναι ;
 τὴν τῶν τις ἐπιχωρίων πεντεκαίδεκα ὀπλίτησι ἐπαναστὰς
 ἔσχε, καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει.” Οἱ μὲν δὴ μὴν φασὶ 5
 τοῦτο ἀκούσαντα, καὶ ἀλγῆσαντα τῷ ὀνειδεῖ, ἐπιθυμῆσαι
 οὐκ οὕτω τὸν εἰπόμενα ταῦτα τίσασθαι, ὥς Πολυκράtea
 πάντως ἀπολέσαι, δι’ ὃν τινὰ κακῶς ἤκουσε. Οἱ 121
 δὲ ἐλάσσονες λέγουσι, πέμψαι Ὀροΐtea ἐς Σάμον κή-
 ρυκα, ὅτεν δὴ χρήματος δεησόμενον· οὐ γὰρ ὦν δὴ
 τοῦτό γε λέγεται· καὶ τὸν Πολυκράtea τυχεῖν κατακεί-

- μενον ἐν ἀνδρεῶνι, παρῆναι δέ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν
 2 Τῆϊον· καὶ κως, εἴτ' ἐκ προνοίης αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ
 Ὀροίτεω πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίῃ τις τοιαύτῃ ἐπε-
 γένητο· τὸν τε γὰρ κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα
 διαλέγεσθαι, καὶ τὸν Πολυκράτεα, τυχεῖν γὰρ ἐπεστραμ-
 μένον πρὸς τὸν τοῖχον, οὔτε τι μεταστραφῆναι, οὔτε
 122 ὑποκρίνασθαι. Αἰτίαι μὲν δὴ αὗται διφάσσαι λέ-
 γονται τοῦ θανάτου τοῦ Πολυκράτεος γενέσθαι· πάρεστι
 2 δὲ πείθεσθαι ὁκοτέρῃ τις βούλεται αὐτέων. Ὁ δὲ ὢν
 Ὀροίτης, ἰζόμενος ἐν Μαγνησίῃ τῇ ὑπὲρ Μαιάνδρου
 ποταμοῦ οἰκημένῃ, ἔπεμπε Μύρσον τὸν Γύγεω, ἄνδρα
 Λυδὸν, ἐς Σάμον ἀγγελίην φέροντα, μαθὼν τοῦ Πολυ-
 3 κράτεος τὸν νόον. Πολυκράτης γάρ ἐστι πρῶτος τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν Ἑλλήνων, ὃς θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη,
 παρέξ Μίνωός τε τοῦ Κνωσσίου, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος
 πρότερος τούτου ἤρξε τῆς θαλάσσης· τῆς δὲ ἀνθρωπηῆς
 λεγομένης γενεῆς Πολυκράτης ἐστὶ πρῶτος, ἐλπίδας
 4 πολλὰς ἔχων Ἰωνίης τε καὶ νήσων ἄρξειν. μαθὼν ὢν
 ταῦτά μιν διανοεύμενον ὁ Ὀροίτης, πέμψας ἀγγελίην,
 ἔλεγε τάδε· “ ΟΡΟΙΤΗΣ ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙ ὩΔΕ ΛΕΓΕΙ.
 5 Πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι, καὶ
 χρήματά τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα. σύ νυν ὦδε
 6 ποιήσας, ὀρθώσεις μὲν σεαυτὸν, σώσεις δὲ καὶ ἐμέ. ἐμοὶ
 γὰρ βασιλεὺς Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, καὶ μοι
 τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφηνέως. σύ νυν ἐμέ ἐκκομίσας,
 αὐτὸν καὶ χρήματα, τὰ μὲν αὐτῶν αὐτὸς ἔχε, τὰ δὲ ἐμέ
 7 ἔα ἔχειν. εἵνεκέν τε χρημάτων, ἄρξεις ἀπάσης τῆς
 Ἑλλάδος. εἰ δέ μοι ἀπιστέεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων,
 πέμψον ὅστις τοι πιστότατος τυγχάνει ἔων, τῷ ἐγὼ
 123 ἀποδέξω.” Ταῦτα ἀκούσας ὁ Πολυκράτης, ἦσθη
 τε καὶ ἐβούλετο· καὶ κως, ἰμείρετο γὰρ χρημάτων μεγά-

OL. 64. 3.]

λως, ἀποπέμπει πρῶτα κατοψόμενον Μαιάνδριον Μαιαν-
 δρίου, ἄνδρα τῶν ἀστῶν, ὃς οἱ ἦν γραμματιστής· ὃς
 χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων, τὸν κόσμον τὸν ἐκ
 τοῦ ἀνδρεῶνος τοῦ Πολυκράτεος, ἐόντα ἀξιοθέτητον, ἀνέ-
 θηκε πάντα ἐς τὸ Ἑραῖον. Ὁ δὲ Ὀροίτης, μαθὼν τὸν 2
 κατάσκοπον ἐόντα προσδόκιμον, ἐποίησε τοιαύδε. λάρνακας
 ὀκτὼ πληρώσας λίθων, πλήν κάρτα βραχείος τοῦ περὶ
 αὐτὰ τὰ χεῖλεα, ἐπιπολῆς τῶν λίθων χρυσὸν ἐπέβαλε·
 καταδῆσας δὲ τὰς λάρνακας, εἶχε ἐτοιμάς. ἐλθὼν δὲ ὁ 3
 Μαιάνδριος, καὶ θεησάμενος, ἀπήγγειλε τῷ Πολυκρά-
 τεϊ. Ὁ δὲ, πολλὰ μὲν τῶν μαντίων ἀπαγορευόντων, 124
 πολλὰ δὲ τῶν φίλων, ἐστέλλετο αὐτὸς ἀπιέναι· πρὸς
 δὲ, καὶ ἰδούσης τῆς θυγατρὸς ὄψιν ἐνυπνίου τοιήνδε·
 ἐδόκεε οἱ τὸν πατέρα ἐν τῷ ἡέρι μετέωρον ἐόντα, λουῖσθαι
 μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρίεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ταύτην 2
 ἰδούσα τὴν ὄψιν, παντοίῃ ἐγένετο μὴ ἀποδημῆσαι τὸν
 Πολυκράτεα παρὰ τὸν Ὀροίτεα· καὶ δὴ καὶ ἰόντος αὐτοῦ
 ἐπὶ τὴν πεντηκόντερον ἐπεφημίζετο. ὁ δὲ οἱ ἠπέιλησε, 3
 ἦν σῶς ἀπονοστήσῃ, πολλὸν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι.
 ἡ δὲ ἡρήσατο ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι· βούλεσθαι γὰρ 4
 παρθενεύεσθαι πλέω χρόνον ἢ τοῦ πατρὸς ἐστερηῆσθαι.
 Πολυκράτης δὲ, πάσης συμβουλίας ἀλογήσας, ἔπλεε 125
 παρὰ τὸν Ὀροίτεα, αἷμα ἀγόμενος ἄλλους τε πολ-
 λούς τῶν ἐταίρων, ἐν δὲ δὴ καὶ Δημοκῆδεα τὸν Καλλι-
 φῶντος, Κροτωνιήτην ἄνδρα, ἰητρὸν τε ἐόντα, καὶ τὴν
 τέχνην ἀσκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἐωυτόν. Ἀπικόμενος 2
 δὲ ἐς τὴν Μαγνησίην ὁ Πολυκράτης, διεφθάρη κακῶς,
 οὔτε ἐωυτοῦ ἀξίως οὔτε τῶν ἐωυτοῦ φρονημάτων· ὅτι
 γὰρ μὴ οἱ Συρηκοσίῳ γενόμενοι τύραννοι, οὐδὲ εἰς τῶν
 ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἀξίός ἐστι Πολυκράτεϊ
 μεγαλοπρεπεῖην συμβληθῆναι. ἀποκτείνας δὲ μιν οὐκ 3.

ἀξίως ἀπηγήσιος Ὀροίτης, ἀνεσταύρωσε. τῶν δέ οἱ ἐπομένων ὅσοι μὲν ἦσαν Σάμιοι, ἀπῆκε, κελεύων σφέας ἐωυτῷ χάριν εἰδέναι, ἔοντας ἐλευθέρους· ὅσοι δὲ ἦσαν ξεῖνοί τε καὶ δοῦλοι τῶν ἐπομένων, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε. Πολυκράτης δὲ ἀνακρεμάμενος, ἐπέτελλε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρός· ἐλοῦτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὅκως υἱοί, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιείς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα. Πολυκράτεος μὲν δὴ αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν τῇ οἱ Ἀμασις ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς προεμαντεύσατο.

126 Ὁρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Ὀροίτεια Πολυκράτεος τίσιες μετῆλθον. μετὰ γὰρ τὸν Καμβύσεω θάνατον καὶ τῶν Μάγων τὴν βασιληίην, μένων ἐν τῇσι Σάρδισι Ὀροίτης, ὠφέλει μὲν οὐδὲν Πέρσας, ὑπὸ Μήδων ἀπαραιρημένους τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ταραχῇ κατὰ μὲν ἔκτεινε Μιτροβάτεια τὸν ἐκ Δασκυλείου ὑπαρχον, ὃς οἱ ὠνείδισε τὰ ἐς Πολυκράτεια ἔχοντα, κατὰ δὲ τοῦ Μιτροβάτεω τὸν παῖδα Κρανάσπην, ἄνδρας ἐν Πέρσῃσι δοκίμους· ἄλλα τε ἐξύβρισε παντοῖα, καὶ τινα ἀγγαρήϊον Δαρείου ἐλθόντα παρ' αὐτὸν, ὥς οὐ πρὸς ἡδονὴν οἱ ἦν τὰ ἀγγελλλόμενα, κτείνει μιν ὀπίσω κομιζόμενον, ἄνδρας οἱ ὑπέισας κατ' ὁδόν· ἀποκτείνας δέ μιν,

127 ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ. Δαρείος δὲ ὥς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμει τὸν Ὀροίτεια τίσασθαι, πάντων τε τῶν ἀδικημάτων εἵνεκεν, καὶ μάλιστα Μιτροβάτεω καὶ τοῦ παιδός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν, ἅτε οἱ οἰδεόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων, καὶ νεωστὶ ἔχων τὴν ἀρχήν, καὶ τὸν Ὀροίτεια μεγάλην τὴν ἰσχὺν πυνθανόμενος ἔχειν· τὸν χίλιοι μὲν Περσέων ἐδορυφόρεον, εἶχε δὲ νομὸν τόν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν. Πρὸς ταῦτα δὴ ὢν ὁ Δαρείος τάδε ἐμηχανή-

ΟΙ. 64. 4.]

σατο. συγκαλέσας Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους, ἔλεγέ σφι τάδε· “ὦ Πέρσαι, τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμέων ὑποστὰς 4 ἐπιτελέσειε σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὀμίλῳ; ἔνθα γὰρ σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν. ὑμέων δὴ ὦν τίς μοι 5 Ὀροίτεα ἢ ζῶοντα ἀγάγοι, ἢ ἀποκτείνειε; ὃς ὠφέλησε μὲν κω Πέρσας οὐδέν, κακὰ δὲ μεγάλα ἔοργε· τοῦτο μὲν, δύο ἡμέων ἤϊστωσε, Μιτροβάτεά τε καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ· τοῦτο δὲ, καὶ τοὺς ἀνακαλέοντας αὐτὸν, καὶ πεμπομένους ὑπ’ ἐμεῦ, κτείνει, ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων. πρὶν τι ὦν μέζον ἐξεργάσασθαι μιν Πέρσας κακὸν, κατα- 6 λαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ.” Δαρεῖος μὲν ταῦτα 128 ἐπειρώτα· τῷ δὲ ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν, αὐτὸς ἕκαστος ἐθέλων ποιεῖν ταῦτα. ἐρίζοντας δὲ Δαρεῖος 2 κατελάμβανε, κελεύων πᾶλλεσθαι· παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος ὁ Ἀρτόντεω. λαχὼν δὲ ὁ 3 Βαγαῖος, ποιεῖ τοιάδε· βιβλία γραψάμενος πολλὰ, καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων, σφρηγιδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου· μετὰ δέ, ἥϊε ἔχων ταῦτα ἐς τὰς Σάρδεις. ἀπικόμενος δὲ, καὶ Ὀροίτεω ἐς ὄψιν ἔλθων, τῶν βιβ- 4 λίων ἐν ἕκαστον περιαιρεόμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιληῖᾳ ἐπιλέγεσθαι· γραμματιστὰς δὲ βασιληῖους οἱ πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσι. ἀποπειρεόμενος δὲ τῶν 5 δορυφόρων, ἐδίδου τὰ βιβλία ὁ Βαγαῖος, εἰ ἐνδεξαίματο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω. ὁρέων δὲ σφεας τὰ τε βιβλία 6 σεβομένους μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων ἔτι μεζόνως, διδοῖ ἄλλο, ἐν τῷ ἐνὴν ἔπεα τάδε· “ὦ Πέρσαι, βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπαγορεύει ὑμῖν μὴ δορυφο- 7 ρεῖν Ὀροίτεα.” Οἱ δὲ, ἀκούσαντες τούτων, μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμάς. ἰδὼν δὲ τοῦτό σφεας ὁ Βαγαῖος πειθομένους 8 τῷ βιβλίῳ, ἐνθαῦτα δὴ θαρσήςας, τὸ τελευταῖον τῶν βιβλίων διδοῖ τῷ γραμματιστῇ, ἐν τῷ ἐγεγραπτο· “Ba-

σιλεύς Δαρείος Πέρσησι τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐντέλλετα
 9 κτείνειν Ὀροίτεα." Οἱ δὲ δορυφόροι ὡς ἤκουσαν ταῦτα,
 σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας, κτείνουνσι παραντῖκα μιν.
 Οὕτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου
 τίσιες μετῆλθον.

- 129 Ἀπικομένων δὲ καὶ ἀνακομισθέντων τῶν Ὀροίτεω
 χρημάτων ἐς τὰ Σοῦσα, συνήνεκε χρόνῳ οὐ πολλῷ
 ὕστερον βασιλέα Δαρείον, ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθρῶ-
 2 σκοντα ἀπὸ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυ-
 ροτέρως ἐστράφη· ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε
 3 ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἐω-
 τὸν ἔχειν Αἰγυπτίων τοὺς δοκέοντας εἶναι πρώτους
 τὴν ἰητρικὴν, τούτοις ἐχρήτο. οἱ δὲ, στρεβλοῦντες
 4 καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζον ἐργάζοντο. ἐπ' ἐπτα
 μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἐπτα νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ
 ὁ Δαρείος ἀγρυπνίησι εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ
 ἔχοντί οἱ φλαύρως, παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν
 Σάρδισι τοῦ Κροτωνίητεω Δημοκίδεος τὴν τέχνην, ἀγ-
 γέλλει τῷ Δαρείῳ· ὁ δὲ ἄγειν μιν τὴν ταχίστην παρ'
 5 ἐωυτὸν ἐκέλευσε. τὸν δὲ ὡς ἐξεῦρον ἐν τοῖσι Ὀροίτεω
 ἀνδραπόδοις ὅκου δὴ ἀπημελημένον, παρήγων ἐς μέσον,
 130 πέδας τε ἔλκοντα, καὶ ῥάκεσι ἐσθημένον.

Σταθέντα
 δὲ ἐς μέσον εἰρώτα ὁ Δαρείος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο.
 ὁ δ' οὐκ ὑπεδέκετο, ἀρρωδέων μὴ ἐωυτὸν ἐκφῆνας, τὸ
 2 παράπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεστερημένος. κατεφάνη δὲ
 τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν, ἐπιστάμενος· καὶ τοὺς ἀγαγόντας
 αὐτὸν ἐκέλευσε μάλιστα τε καὶ κέντρα παραφέρειν ἐς
 3 τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὦν ἐκφαίνει, φὰς ἀτρεκέως
 μὲν οὐκ ἀπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἱητρῷ, φλαύρως ἔχειν
 4 τὴν τέχνην. μετὰ δὲ, ὥς οἱ ἐπέτρεψε, Ἑλληνικοῖσι
 ἡμασι χρεώμενος, καὶ ἥπια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων,

ΟΙ 65. 1.]

ὑπνου τέ μιν λαγχάνειν ἐποίησε, καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ
 ὑγιά μιν ἔόντα ἀπέδεξε, οὐδαμὰ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν
 ἔσσεσθαι. Δωρέεται δὴ μιν μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδέων δ
 χρυσέων δύο ζεύγεσι. ὁ δέ μιν ἐπείρετο, εἴ οἱ διπλήσιον
 τὸ κακὸν ἐπίτηδες νέμει, ὅτι μιν ὑγιά ἐποίησε. ἦσθεις δ
 δὲ τῷ ἔπει ὁ Δαρεῖος, ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἐωυτοῦ
 γυναῖκας. παράγοντες δὲ οἱ εὐνοῦχοι, ἔλεγον πρὸς τὰς
 γυναῖκας, ὡς βασιλεῖ οὗτος εἶη ὅς τὴν ψυχὴν ἀπέδωκε.
 ὑποτύπτουσα δὲ αὐτέων ἐκάστη φιάλῃ ἐς τοῦ χρυσοῦ τ
 τὴν θήκην, ἔδωρέτο Δημοκῆδεα οὕτω δὴ τι δαψιλῆ
 δωρεῇ, ὡς τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατή-
 ρας ἐπόμενος ὁ οἰκέτης, τῷ οὐνομα ἦν Σκίτων, ἀνελέ-
 γετο, καὶ οἱ χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη.

Ὁ δὲ Δημοκῆδης οὗτος, ὧδε ἐκ Κρότωνος ἀπιγμέ- 131.
 νος, Πολυκράτει ὠμίλησε. πατρὶ συνείχετο ἐν Κρότω-
 νι, ὀργὴν χαλεπῇ· τοῦτον ἐπεὶ τε οὐκ ἐδύνατο φέρειν,
 ἀπολιπὼν οἶχετο ἐς Αἰγιναν. καταστάς δὲ ἐς ταύτην, τῷ 2
 πρώτῳ ἔτει ὑπερεβάλετο τοὺς πρώτους ἱητροὺς, ἀσκευὴς
 περ ἔων, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ
 ἐργαλήϊα. καὶ μιν δευτέρῳ ἔτει ταλάντου Αἰγινῆται δ
 δημοσίῃ μισθεῦνται· τρίτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι, ἐκατὸν
 μνέων· τετάρτῳ δὲ ἔτει Πολυκράτης θυῶν ταλάντων.
 οὕτω μὲν ἀπίκετο ἐς τὴν Σάμον. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ 4
 ἀνδρὸς οὐκ ἦκιστα Κροτωνιῆται ἱητροὶ εὐδοκίμησαν·
 ἐγένετο γὰρ ὦν τοῦτο ὅτε πρῶτοι μὲν Κροτωνιῆται ἱη-
 τροὶ ἐλέγοντο ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι· δεύτεροι δὲ,
 Κυρηναῖοι. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ χρόνον καὶ Ἀργεῖοι ἤκουον
 μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι. Τότε δὴ ὁ Δη- 132
 μοκῆδης, ἐν τοῖσι Σούσοισι ἐξηισάμενος Δαρεῖον, οἰκόν
 τε μέγιστον εἶχε, καὶ ὁμοτράπεζος βασιλεῖ ἐγεγόνει·
 πλὴν τε ἐνὸς τοῦ ἐς Ἑλληνας ἀπιέναι, πάντα τὰ ἄλλα

2 οἱ παρῆν. καὶ τοῦτο μὲν, τοὺς Αἰγυπτίους ἱητροὺς, οἱ βασιλέα πρότερον ἰώντο, μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, διότι ὑπὸ Ἑλλήνος ἱητροῦ ἐσσώθησαν, τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος, ἐρρύσατο· τοῦτο δὲ, μάντιν Ἡλείων Πολυκράτει ἐπισπόμενον, καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοις, ἐρρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον πρήγμα Δημοκίδης παρὰ βασιλεῖ.

- 133 Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα, τάδε ἄλλα συνέ-
 νεικε γενέσθαι. Ἀτόσση, τῇ Κύρου μὲν θυγατρὶ Δα-
 ρείου δὲ γυναικί, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφν φῦμα· μετὰ δὲ,
 2 ἐκραγὲν, ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασ-
 σον, ἡ δὲ, κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζε οὐδεὶ·
 ἐπεὶ τε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκίδα, καὶ
 3 οἱ ἐπέδεξε. ὁ δὲ, φᾶς ὑγία ποιήσῃ, ἐξορκοὶ μιν, ἡ μὲν
 οἱ ἀντυπουργήσῃ ἐκείνην τοῦτο τὸ ἀν αὐτῆς δεηθῇ· δεή-
 σεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.
- 134 Ὡς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος ὑγία ἀπέδεξε, ἐν-
 θαῦτα δὴ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκίδεος ἡ Ἀτοσσα,
 2 προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρείῳ λόγον τοιούτου· “Ὁ
 βασιλεῦ, ἔχων δύναμιν τοσαύτην, κάτῃσαι, οὔτε τι ἔθνος
 3 προσκτώμενος οὔτε δύναμιν Πέρσῃσι. οἶκος δὲ ἐστὶ
 ἄνδρα, καὶ νέον, καὶ χρημάτων μεγάλων δεσπότην, φαί-
 νεσθαι τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι ὅτι
 4 ὑπ’ ἀνδρὸς ἄρχονται. ἐπ’ ἀμφοτέρω δέ τοι φέρει ταῦτα
 ποιεῖν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπιστέωνται ἄνδρα εἶναι
 τὸν προεστέωτα, καὶ ἵνα τρίβωνται πολέμῳ, μηδὲ σχο-
 5 λὴν ἄγοντες ἐπιβουλεύωσί τοι. νῦν γὰρ ἂν τι καὶ ἀπο-
 δέξαιο ἔργον, ἕως νέος εἰς ἡλικίην· αὐξανομένῳ γὰρ τῷ
 σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες· γηράσκοντι δὲ συγ-
 γηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται.”
- 6 Ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε. ὁ δ’ ἀμείβεται τοῖσδε·

ΟΙ. 65.1.]

“ὦ γύναι, πάντα ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσῃ, εἴ-
 ρηκας. ἐγὼ γὰρ βεβούλευμαι, ζεύξας γέφυραν, ἐκ τῆσδε γ
 τῆς ἡπείρου ἐς τὴν ἐτέρην ἡπειρον ἐπὶ Σκύθας στρατεύ-
 εσθαι· καὶ ταῦτα ὀλίγου χρόνου ἔσται τελεύμενα.” Λέγει
 Ἀτσοσσα τάδε· “Ὅρα νυν, ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρώτην 8
 ἰέναι ἔασον· οὔτοι γὰρ, ἐπεὰν σὺ βούλῃ, ἔσονται τοι.
 σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι· ἐπιθυμέω γὰρ, 9
 λόγῳ πυνθανομένη, Λακαίνας τέ μοι γενέσθαι θεραπαίνας
 καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικὰς καὶ Κορινθίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα 10
 ἐπιτηδεώτατον ἀνδρῶν πάντων δέξαι τε ἕκαστα τῆς Ἑλ-
 λάδος καὶ κατηγήσασθαι, τοῦτον ὃς σευ τὸν πόδα ἐξιή-
 σατο.” Ἀμείβεται Δαρεῖος· ὦ γύναι, ἐπεὶ τοίνυν τοι 11
 δοκέει τῆς Ἑλλάδος ἡμέας πρῶτα ἀποπειρᾶσθαι, κατα-
 σκόπους μοι δοκέει Περσέων πρῶτον ἄμεινον εἶναι, ὁμοῦ
 τούτῳ τῷ σὺ λέγεις, πέμψαι ἐς αὐτούς· οἱ μαθόντες
 καὶ ἰδόντες ἕκαστα αὐτῶν, ἐξαγγελεύουσιν ἡμῖν. καὶ ἔπειτα,
 ἐξεπιστάμενος, ἐπ’ αὐτοὺς τρέψομαι.” Ταῦτα εἶπε· 135
 καὶ ἅμα ἔπος τε, καὶ ἔργον ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ τάχιστα
 ἡμέρη ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων ἄνδρας δοκίμους
 πεντεκαίδεκα, ἐνετέλλετό σφι, ἐπομένους Δημοκῆδεϊ,
 διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος· ὅκως τε μὴ
 διαδρῆσεται σφεας ὁ Δημοκῆδης, ἀλλὰ μιν πάντως ὀπίσω
 ἀπάξουσιν. ἐντειλάμενος δὲ τούτοις ταῦτα, δεύτερα κα- 2
 λέσας αὐτὸν Δημοκῆδεα, ἐδέετο αὐτοῦ, ὅκως ἐξηγησά-
 μενος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσησι,
 ὀπίσω ἦξει. δῶρα δὲ μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι ἀδελφεοῖσι 3
 ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἔπιπλα λαβόντα ἄγειν, φὰς
 ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν· πρὸς δὲ, ἐς τὰ δῶρα
 ὀλκάδα οἱ ἔφη συμβαλλέεσθαι, πλήσας ἀγαθῶν παν-
 τοίων, τὴν ἅμα οἱ πλεύσεσθαι. Δαρεῖος μὲν δὴ, δοκέειν 4
 ἔμοι, ἀπ’ οὐθενὸς δολεροῦ νόου ἐπαγγέλλετό οἱ ταῦτα.

- 5 Δηموκλήδης δὲ, δείσας μὴ εὖ ἐκπειρῶτο Δαρεῖος, οὐ τι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο· ἀλλὰ τὰ μὲν ἑωυτοῦ κατὰ χώρην ἔφη καταλείψειν, ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι· τὴν μὲν τοι ὀλκάδα, τὴν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο εἰς τὴν θωρηὴν τοῖσι ἀδελφεοῖσι, δέκεσθαι ἔφη.
- 6 ἐντειλάμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα ὁ Δαρεῖος, ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ θάλασσαν.
- 136 Καταβάντες δὲ οὕτω εἰς Φοινίκην, καὶ Φοινίκης εἰς Σιδῶνα πόλιν, αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἅμα δὲ αὐτῇσι καὶ γαυλὸν μέγαν, παντοίων ἀγαθῶν.
- 7 παρεσκευασμένοι δὲ πάντα, ἔπλεον εἰς τὴν Ἑλλάδα· προσίσχοντες δὲ, αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ἐθηεύντο, καὶ ἀπεγράφοντο· εἰς δὲ, τὰ πολλὰ αὐτῆς καὶ οὐνομαστότατα
- 8 θεησάμενοι, ἀπίκοντο τῆς Ἰταλίας εἰς Τάραντα. Ἐνθαῦτα δὲ ἐκ ῥηστῶν τῆς Δηموκλήδεος, Ἀριστοφιλίδης τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς, τοῦτο μὲν τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν Μηδικῶν νεῶν· τοῦτο δὲ, αὐτοὺς τοὺς Πέρσας ἔρξε,
- 4 ὥς κατασκόπους δῆθεν εἶοντας. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκλήδης εἰς τὴν Κρότωνα ἀπικνέεται. ἀπιγμένου δὲ ἤδη τούτου εἰς τὴν ἑωυτοῦ, ὁ Ἀριστοφιλίδης ἔλυσε τοὺς Πέρσας, καὶ τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν,
- 137 ἀπέδωκέ σφι. Πλέοντες δὲ ἐνθεῦτεν οἱ Πέρσαι, καὶ διώκοντες Δηموκλήδεα, ἀπικνέονται εἰς τὴν Κρότωνα·
- 2 εὐρόντες δὲ μιν ἀγοράζοντα, ἄπτοντο αὐτοῦ. τῶν δὲ Κροτωνιητῶν οἱ μὲν, καταρρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα, προΐεναι ἐτοῖμοι ἦσαν· οἱ δὲ ἀντάπτοντό τε, καὶ τοῖσι σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας, προῖσχομένους
- 3 ἔπεα τάδε· “Ἄνδρες Κροτωνιῆται, ὁράτε τὰ ποιεέτε·
- 4 ἄνδρα βασιλέος δρηπέτην γενόμενον ἐξαιρέεσθε. κῶς ταῦτα βασιλεῖ Δαρεῖω ἐκχρήσει περιϋβρίσθαι; κῶς δὲ ὑμῖν τὰ ποιούμενα ἔξει καλῶς, ἢ ἀπέλυσθε ἡμέας; ἐπὶ

ΟΙ. 65. 1.]

τίνα δὲ τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα πόλιν; τίνα δὲ
 προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι πειρησόμεθα;” Ταῦτα λέ- 5
 γοντες, τοὺς Κροτωνιήτας οὐκ ὦν ἔπειθον· ἀλλ’ ἐξαιρε-
 θέντες τε τὸν Δημοκῆδεα, καὶ τὸν γαυλὸν τὸν ἄμα ἦγοντο
 ἀπαιρεθέντες, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσίην, οὐδ’ ἔτι
 ἐζήτησαν τὸ προσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμα-
 θεῖν, ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος. Τοσόνδε μέντοι ἐνετεί- 6
 λατό σφι Δημοκῆδης ἀναγομένοισι, κελεύων εἰπεῖν Δα-
 ρεῖφ σφέας, ὅτι ἄρμοσται τὴν Μίλωνος θυγατέρα Δημο-
 κῆδης γυναῖκα. τοῦ γὰρ δὴ παλαιστέω Μίλωνος ἦν οὖ-
 νομα πολλὸν παρὰ βασιλεῖ. κατὰ δὴ τοῦτό μοι δοκίει
 σπεῦσαι τὸν γάμον τοῦτον τελέσας χρήματα μεγάλα
 Δημοκῆδης, ἵνα φανῇ πρὸς Δαρείου ἐὼν καὶ ἐν τῇ ἐωντοῦ
 δόκιμος. Ἀναχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος οἱ Πέρ- 138
 σαι, ἐκπίπτουσι τῆσι νηυσὶ ἐς Ἰηπυγίην· καὶ σφεας,
 δουλεύοντας ἐνθαῦτα, Γίλλος ἀνὴρ Ταραντῖνος φυγὰς
 ῥυσάμενος, ἀπήγαγε παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. ὁ δὲ ἀντὶ 2
 τούτων ἐτοῖμος ἦν διδόναι τοῦτο ὃ τι βούλοιτο αὐτός.
 Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν οἱ ἐς Τάραντα γενέσθαι,
 προαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν. ἵνα δὲ μὴ συνταράξῃ 3
 τὴν Ἑλλάδα, ἣν δι’ αὐτὸν στόλος μέγας πλὴν ἐπὶ τὴν
 Ἰταλίην, Κνιδίους μούρους ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατά-
 γοντας γίνεσθαι· δοκέων ἀπὸ τούτων, ἐόντων τοῖσι Τα-
 ραντίνοισι φίλων, μάλιστα δὴ τὴν κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι.
 Δαρεῖος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετέλεε· πέμψας γὰρ ἄγγελον 4
 ἐς Κνίδον, κατάγειν σφέας ἐκέλευε Γίλλον ἐς Τάραντα.
 πειθόμενοι δὲ Δαρεῖφ Κνίδιοι, Ταραντίνους οὐκ ὦν ἔπει- 5
 θον, βίην δὲ ἀδύνατοι ἦσαν προσφέρειν. Ταῦτα μὲν 6
 νυν οὕτω ἐπρήχθη· οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐκ τῆς Ἀσίης ἐς
 τὴν Ἑλλάδα ἀπίκοντο Πέρσαι, καὶ οὗτοι διὰ τοιόνδε
 πρῆγμα κατάσκοποι ἐγένοντο.

- 139 Μετὰ δὲ ταῦτα, Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει, πολίων πασέων πρώτην Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων, διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίην. Καμβύσεω τοῦ Κύρου στρατευομένου ἐπ' Αἴγυπτον, ἄλλοι τε συχνοὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπίκοντο Ἑλλήνων, οἱ μὲν, ὥς οἶκος, κατ' ἐμπορίην· οἱ δὲ, στρατευόμενοι· οἱ δὲ τινες, καὶ αὐτῆς τῆς χώρας θεηταί· τῶν ἦν καὶ Συλοσῶν ὁ Αἰάκεος, Πολυκράτεος τε ἐὼν ἀδελφὸς, καὶ φεύγων ἐκ Σάμου. Τοῦτον τὸν Συλοσῶντα κατέλαβε εὐτυχίῃ τις τοιήδε. λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλλόμενος πυρρῇν, ἡγόραζε ἐν τῇ Μέμφι· ἰδὼν δὲ αὐτὸν Δαρεῖος, δορυφόρος τε ἐὼν Καμβύσεω καὶ λόγου οὐδενός κω μεγάλου, ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ᾠνέετο. ὁ δὲ Συλοσῶν, ὀρέων τὸν Δαρεῖον μεγάλως ἐπιθυμέοντα τῆς χλανίδος, θείῃ τύχῃ χρεώμενος, λέγει· “Ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος· δίδωμι δὲ ἄλλως, εἴ περ οὕτω δεῖ γενέσθαι πάντως τοι.”
- 140 Αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος, παραλαμβάνει τὸ εἶμα. Ὁ μὲν δὴ Συλοσῶν ἡπίστατό οἱ τοῦτο ἀπολωλέναι δι' εἰρηθίην. ὥς δὲ τοῦ χρόνου προβαίνοντος Καμβύσης τε ἀπέθανε, καὶ τῷ Μάγῳ ἐπανεστήσαν οἱ ἑπτὰ, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ Δαρεῖος τὴν βασιληίην ἔσχε· πυνθάνεται ὁ Συλοσῶν, ὥς ἡ βασιληίῃ περιεληλύθοι ἐς τοῦτον τὸν ἄνδρα, τῷ κοτὲ αὐτὸς ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ δεθέντι τὸ εἶμα. ἀναβὰς δὲ ἐς τὰ Σοῦσα, ἔζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασιλέος οἰκίων, καὶ ἔφη Δαρείου εὐεργέτης εἶναι. ἀγγέλλει ταῦτα ἀκούσας ὁ πυλουργὸς τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ, θουμάσας λέγει πρὸς αὐτόν· “Καὶ τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, ὃ ἔγὼ προαιδεύμαι, νεωστὶ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχων; ἀναβέβηκε δ' ἢ τις ἢ οὐδεὶς κω παρ' ἡμέας αὐτῶν. ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν οὐδὲν ἄνδρὸς Ἑλληνος. ὅμως δὲ αὐτὸν παράγετε ἔσω, ἵνα εἰδέω τί θέλων λέγει ταῦτα.” Παρήγε ὁ πυλουργὸς

ΟΙ. 65. 1.]

τὸν Συλοσῶντα· στάντα δὲ ἐς μέσον εἰρώτευ· οἱ ἑρμηνέες τίς τε εἶη, καὶ τί ποιήσας, εὐεργέτης φησὶ εἶναι βασιλέος. εἶπε ὦν ὁ Συλοσῶν πάντα τὰ περὶ τὴν χλα- 8 νίδα γινόμενα, καὶ ὡς αὐτὸς εἶη κείνος ὁ δούς. ἀμείβεται 9 πρὸς ταῦτα Δαρείος· “ὦ γενναιότατε ἀνδρῶν, σὺ κείνος εἶ, ὃς ἐμοὶ οὐδεμίαν ἔχοντί κω δύναμιν ἔδωκας, εἰ καὶ σμικρά; ἀλλ’ ὦν ἴση γε ἡ χάρις ὁμοίως ὡς εἰ νῦν κοθέν τι μέγα λάβοιμι. ἀντ’ ὦν τοι χρυσὸν καὶ ἄργυρον 10 ἄπλετον δίδωμι, ὥς μὴ κοτέ τοι μεταμελήσει Δαρεῖον τὸν Ὑστάσπεος εὖ ποιήσαντι.” Λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Συλοσῶν· “Ἐμοὶ μήτε χρυσὸν, ὦ βασιλεῦ, μήτε ἄργυ- 11 ρον δίδου, ἀλλ’ ἀνασώσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον· τὴν νῦν, ἀδελφεοῦ τοῦ ἐμοῦ Πολυκράτεος ἀποθανόντος ὑπὸ Ὀροίτῳ, ἔχει δούλος ἡμέτερος· ταύτην μοι δὸς ἄνευ τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος.” Ταῦτα 141 ἀκούσας Δαρείος, ἀπέστειλλε στρατιήν τε καὶ στρατηγὸν Ὀτάνεα, ἀνδρῶν τῶν ἑπτὰ γινόμενον· ἐντειλάμενος, ὅσων ἐδεήθη ὁ Συλοσῶν, ταῦτά οἱ ποιεῖν ἐπιτελέα. καταβὰς δὲ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ Ὀτάνης, ἵσταλλε τὴν 2 στρατιήν.

Τῆς δὲ Σάμου Μαιάνδριος ὁ Μαιανδρίου εἶχε τὸ 142 κράτος, ἐπιτροπαῖην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν· τῷ δικαιοτάτῳ ἀνδρῶν βουλομένῳ γενέσθαι, οὐκ ἐξεγένετο. Ἐπειδὴ γάρ οἱ ἐξαγγέλθη ὁ Πολυκράτεος 3 θάνατος, ἐποίησε τοιάδε. πρῶτα μὲν, Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὖρισε τοῦτο, τὸ νῦν ἐν τῷ προασητῷ ἐστί. μετὰ δὲ, ὡς οἱ ἐπεποιήτο, 3 ἐκκλησίην συναγείρας πάντων τῶν ἀστών, ἔλεξε τάδε· “Ἐμοὶ, ὡς ἴστε καὶ ὑμεῖς, σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτεος ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν· ἐνὼ δέ, τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ

- 4 δύναμιν οὐ ποιήσω. οὔτε γάρ μοι Πολυκράτης ἤρεσκε
 δεσπόζων ἀνδρῶν ὁμοίων ἑωυτῷ, οὔτε ἄλλος ὅστις τοι-
 αῦτα ποιεῖ. Πολυκράτης μὲν νυν ἐξέπλησε μοῖραν τὴν
 ἑωυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐς μέσον τὴν ἀρχὴν τιθεῖς, ἰσονομίην
 6 ὑμῖν προαγορεύω. Τοσάδε μέντοι δικαίῳ γέρεα ἐμεωυτῷ
 γενέσθαι· ἐκ μὲν γε τῶν Πολυκράτεος χρημάτων ἐξαί-
 ρετα ἐξ τάλαντά μοι γενέσθαι· ἱρωσύνην δὲ πρὸς τού-
 τοισι αἰρεῦμαι αὐτῷ τ' ἐμοὶ, καὶ τοῖσι ἀπ' ἐμεῦ αἰεὶ
 γινομένοισι, τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου· τῷ αὐτός τε
 ἱρὸν ἰδρυσάμην, καὶ τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθῃμι.”
 8 Ὁ μὲν δὴ ταῦτα τοῖσι Σαμίοισι ἐπαγγέλλετο· τῶν δέ
 τις ἐξαναστὰς εἶπε· “Ἄλλ' οὐδ' ἄξιός εἰ σύ γε ἡμέων
 ἄρχειν, γεγονώς τε κακὸς καὶ ἐὼν ὄλεθρος· ἀλλὰ μάλ-
 λον ὅκως λόγον δώσεις τῶν μετεχειρίσας χρημάτων.”
 143 Ταῦτα εἶπε, ἐὼν ἐν τοῖσι ἀστούσι δόκιμος, τῷ οὖνομα
 ἦν Τελέσαρχος. Μαιάνδριος δὲ νόφ λαβὼν ὥς εἰ με-
 τήσει τὴν ἀρχὴν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος κατα-
 2 στήσεται, οὐ δὴ τι ἐν νόφ εἶχε μετιέναι αὐτήν· ἀλλ' ὥς
 ἀνεχώρησε ἐς τὴν ἀκρόπολιν, μεταπεμπόμενος ἓνα ἕκα-
 στον, ὥς δὴ λόγον τῶν χρημάτων δώσων, συνέλαβέ
 σφεας καὶ κατέδησε. οἱ μὲν δὴ ἐδεδέατο· Μαιάνδριον δὲ
 8 μετὰ ταῦτα κατέλαβε νοῦσος. ἐλπίζων δέ μιν ἀποθανέε-
 σθαι ὁ ἀδελφεὸς, τῷ οὖνομα ἦν Λυκάρητος, ἵνα εἴπε-
 τεστέρως κατάσχη τὰ ἐν τῇ Σάμῳ πρήγματα, κατακτείνει
 τοὺς δεσμώτας πάντας. οὐ γὰρ δὴ, ὥς οἴκασι, ἐβουλέατο
 εἶναι ἐλεύθεροι.
 144 Ἐπειδὴ ὦν ἀπίκοντο ἐς τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι κατά-
 γοντες Συλοσῶντα, οὗ τε τίς σφί χεῖρας ἀνταίρεται,
 ὑπόσπονδοί τε ἔφασαν εἶναι ἐτοῖμοι οἱ τοῦ Μαιανδρίου
 στασιῶται, καὶ αὐτὸς Μαιάνδριος, ἐκχωρῆσαι ἐκ τῆς
 2 νήσου. καταινέσαντος δ' ἐπὶ τούτοισι Ὀτάνεω καὶ σπει-

ΟΙ. 65. 1.]

σαμένου, τῶν Περσέων οἱ πλείστου ἄξιοι θρόνους θέμε-
νοι, κατεναντίον τῆς ἀκροπόλιος ἐκατέατο. Μαι- 145

ανδρίφ δὲ τῷ τυράννῳ ἦν ἀδελφεὸς ὑπομαργότερος, τῷ
οὐνομα ἦν Χαρίλεως· οὗτος ὁ τι δὴ ἐξαμαρτῶν, ἐν
γοργύρῃ ἐδέδετο· καὶ δὴ τότε ἐπακούσας τε τὰ πρησσύ-
μενα, καὶ διακύψας διὰ τῆς γοργύρης, ὡς εἶδε τοὺς Πέρ-
σας εἰρηναίως κατημένους, ἐβόα τε καὶ ἔφη λέγων,
Μαιανδρίφ θέλειν ἐλθεῖν ἐς λόγους. ἐπακούσας δὲ ὁ 2

Μαιάνδριος, λύσαντας αὐτὸν ἐκέλευε ἄγειν παρ' ἐωυτόν.
ὡς δὲ ἄχθη τάχιστα, λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν,
ἀνέπειθε ἐπιθέσθαι τοῖσι Πέρσησι λέγων τοιαύδε· “Ἐμὲ 3
μὲν, ὦ κάκιστε ἀνδρῶν, ἔοντα σεωυτοῦ ἀδελφεόν, καὶ
ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον δεσμοῦ, δῆσας γοργύρης ἡξίω-
σας· ὀρέων δὲ τοὺς Πέρσας ἐκβάλλοντάς τε σε καὶ
ἄνοικον ποιεῦντας, οὐ τολμᾶς τίσασθαι, οὕτω δὴ τι ἔόν-
τας εὐπετέας χειρωθῆναι; Ἀλλ', εἴ τι σύ σφεας καταρ- 4
ρώδηκας, ἐμοὶ δὸς τοὺς ἐπικούρους, καὶ σφεας ἐγὼ τιμω-
ρήσομαι τῆς ἐνθάδε ἀπίξιος· αὐτὸν δέ σε ἐκπέμψαι ἐκ
τῆς νήσου ἐτοιμός εἰμι.” Ταῦτα ἔλεξε ὁ Χαρίλεως. 146

Μαιάνδριος δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον, ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω,
οὐκ ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπικόμενος, ὡς δόξαι τὴν ἐωυ-
τοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλείας, ἀλλὰ φθονήσας
μᾶλλον Συλοσῶντι, εἰ ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι
ἀκέραιον τὴν πόλιν. ἐρεθίσας ὦν τοὺς Πέρσας, ἔθελε ὡς 2
ἀσθενέστατα ποιῆσαι τὰ Σάμια πρήγματα, καὶ οὕτω
παραδιδόναι· εὐ ἐξεπιστάμενος, ὡς παθόντες οἱ Πέρσαι
κακῶς, προσεμπικρανέεσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοισι·
εἰδὼς τε ἐωυτῷ ἀσφαλέα ἔκδυσιν ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου
τότε, ἐπεὰν αὐτὸς βούληται· ἐπεποίητο γάρ οἱ κρυπτῇ
διώρυξ, ἐκ τῆς ἀκροπόλιος φέρουσα ἐπὶ θάλασσαν.
Αὐτὸς μὲν δὴ ὁ Μαιάνδριος ἐκπλέει ἐκ τῆς Σάμου· τοὺς 3

δὲ ἐπικούρους πάντας ὀπλίσας ὁ Χαρίλεως, καὶ ἀναπε-
 τάσας τὰς πύλας, ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας, οὔτε προσ-
 δεκομένους τοιοῦτο οὐδὲν, δοκέοντάς τε δὴ πάντα συμ-
 4 βεβάναι. ἐμπεσόντες δὲ οἱ ἐπίκουροι, τῶν Περσέων τοὺς
 διφροφορευμένους τε καὶ λόγου πλείστου εἶοντας ἔκτει-
 8 νον. καὶ οὗτοι μὲν ταῦτα ἐποίουν, ἡ δὲ ἄλλη στρατιὴ ἡ
 Περσικὴ ἐπεβοήθει· πιεζέμενοι δὲ οἱ ἐπίκουροι, ὅπισθε
 147 κατελήθησαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ὅτάνης δὲ ὁ
 στρατηγός, ἰδὼν πάθος μέγα Πέρσας πεπονθότας, ἐντο-
 λὰς τε, τὰς Δαρεΐος οἱ ἀποστέλλων ἐνετέλλετο, μήτε
 κτείνειν μηδένα Σαμίων, μήτε ἀνδραποδίζεσθαι, ἀπαθία
 τε κακῶν ἀποδοῦναι τὴν νῆσον Συλοσῶντι· τουτέων μὲν
 τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπελανθάνετο· ὁ δὲ παρήγ-
 γειλε τῇ στρατιῇ, πάντα τὸν ἄν λάρβωσι, καὶ ἄνδρα καὶ
 2 παῖδα, ὁμοίως κτείνειν. ἐνθαῦτα τῆς στρατιῆς οἱ μὲν
 τὴν ἀκρόπολιν ἐπολιόρκεον, οἱ δὲ ἔκτεινον πάντα τὸν
 ἐμποδὼν γινόμενον, ὁμοίως ἔν τε ἱρῷ καὶ ἔξω ἱροῦ.
 148 Μαιάνδριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου, ἐκπλέει εἰς Λακε-
 δαίμονα· ἀπικόμενος δ' εἰς αὐτὴν, καὶ ἀνενεικάμενος τὰ
 2 ἔχων ἐξεχώρησε, ἐποίησε τοιαῦδε. ὅπως ποτήρια ἀργύρεά
 τε καὶ χρύσεια προθεῖτο, οἱ μὲν θεράποντες αὐτοῦ ἐξέσ-
 μων αὐτά· ὁ δὲ ἄν τὸν χρόνον τοῦτον τῷ Κλεομένει τῷ
 Ἀναξανδρίδῳ ἐν λόγοις ἐὼν, βασιλεύοντι Σπάρτης,
 3 προηγέ μιν εἰς τὰ οἰκία. ὅπως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ
 ποτήρια, ἀπεθούμαζέ τε καὶ ἐξεπλήσσετο· ὁ δὲ ἄν
 4 ἐκέλευε αὐτὸν ἀποφέρεισθαι αὐτῶν ὅσα βούλοιο. τοῦτο
 καὶ δις καὶ τρίς εἶπαντος Μαιανδρίου, ὁ Κλεομένης
 δικαιότατος ἀνδρῶν γίνεται· ὅς λαβεῖν μὲν διδόμενα οὐκ
 ἐδικαίεν· μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι διδούς τῶν ἀστῶν εὐρή-
 σεται τιμωρίην, βὰς ἐπὶ τοὺς ἐφόρους, ἄμεινον εἶναι
 ἔφη τῇ Σπάρτῃ, τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον ἀπαλλάσσεσθαι

ΟΙ. 65. 1.]

ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἵνα μὴ ἀναπέισῃ ἢ αὐτὸν, ἢ ἄλλον
τινὰ Σπαρτιητέων, κακὸν γενέσθαι. οἱ δ' ὑπακούσαντες, ε
ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον. Τὴν δὲ Σάμον σαγηνεύ- 149
σαντες οἱ Πέρσαι, παρέδωσαν Συλοσῶντι, ἔρημον ἐοῦσαν
ἀνδρῶν. ὑστέρῃ μέντοι χρόνῳ καὶ συγκατοίκισε αὐτὴν
ὁ στρατηγὸς Ὀτάνης, ἐκ τε ὄψιος ὀνείρου, καὶ νοῦσου ἣ
μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα.

Ἐπὶ δὲ Σάμον στρατεύματος ναυτικοῦ οἰχομένου, 150
Βαβυλώνιοι ἀπέστησαν, κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι. ἐν 2
δοσφ γὰρ ὁ τε Μάγος ἤρχε, καὶ οἱ ἐπτὰ ἐπανεστήσαν, ἐν
τούτῳ παντὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐς τὴν πολιορκίην
παρασκευάδατο· καὶ κως ταῦτα ποιεῦντες ἐλάνθανον.
Ἐπεὶ τε δὲ ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοι- 3
όνδε· τὰς μητέρας ἐξελόντες, γυναῖκα ἕκαστος μίαν προ-
σεξαιρέετο, τὴν ἐβούλετο, ἐκ τῶν ἑωυτοῦ οἰκίων· τὰς δὲ
λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες, ἀπέπνιξαν· τὴν δὲ μίαν
ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέετο. ἀπέπνιξαν δὲ αὐτάς, ἵνα 4
μὴ σφεων τὸν σῖτον ἀναισιμώσωσι. Πυθόμενος 151
δὲ ταῦτα ὁ Δαρεῖος, καὶ συλλέξας ἅπασαν τὴν ἑωυτοῦ
δύναμιν, ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς. ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν
Βαβυλῶνα, ἐπολιόρκεε φροντίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορ-
κίης. ἀναβαίνοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ 2
τείχεος οἱ Βαβυλώνιοι, κατωρχέοντο, καὶ κατέσκωπτον
Δαρεῖον καὶ τὴν στρατιὴν αὐτοῦ. καὶ τις αὐτῶν εἶπε
τοῦτο τὸ ἔπος· “Τί κάτησθε ἐνθαῦτα, ὦ Πέρσαι, ἀλλ' 3
οὐκ ἀπαλλάσσεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν
ἡμίονοι τέκωσι.” Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, 4
οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν. Ἐπτὰ δὲ 152
μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη, ὁ Δαρεῖός τε
ἡσχαλλε, καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα, οὐ δυνατὴ ἐοῦσα ελεῖν
τοὺς Βαβυλωνίους· καὶ τοὶ πάντα σοφίσματα καὶ πάσας

2 μηχανὰς ἐπεποιήκει ἐς αὐτοὺς Δαρεῖος. ἀλλ' οὐδ' ὥς
 ἐδύνατο ελεῖν σφέας, ἄλλοισί τε σοφίσμασι πειρησά-
 μενος, καὶ δὴ καὶ τῷ Κῦρος εἰλέ σφεας, καὶ τούτῳ
 3 ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι οἱ Βαβυ-
 λῶνιοι, οὐδέ σφεας οἷός τε ἦν ελεῖν.

153 Ἐνθαῦτα, εἰκοστῷ μηνί, Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύζου
 A. C. 519—
 518. τούτου, ὃς τῶν ἐπτὰ ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν Μάγον
 518. κατελόντων, τούτῳ Μεγαβύζου παιδί Ζωπύρῳ ἐγένετο

2 τέρας τόδε· τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμίονων μία ἔτεκε. ὥς δέ
 οἱ ἐξαγγέλθη, καὶ ὑπὸ ἀπιστίας αὐτὸς ὁ Ζώπυρος εἶδε τὸ
 βρέφος, ἀπείπας τοῖσι δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγο-
 3 νός, ἐβουλεύετο. καὶ οἱ πρὸς τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα,
 ὃς κατ' ἀρχὰς ἔφησε, ἐπεὰν περ ἡμίονοι τέκωσι, τότε τὸ
 τεῖχος ἀλώσεσθαι, πρὸς ταύτην τὴν φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε
 ἀλώσιμος εἶναι ἤδη ἡ Βαβυλῶν· σὺν γὰρ θεῷ ἐκείνόν τε

154 εἰπεῖν, καὶ ἐωυτῷ τεκεῖν τὴν ἡμίονον. Ὡς δέ οἱ
 ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλίσκεσθαι, προ-
 σελθὼν Δαρεῖῳ ἀπεπυνθάνετο, εἰ περὶ πολλοῦ κάρτα
 2 ποιεέται τὴν Βαβυλῶνα ελεῖν. πυθόμενος δέ ὥς πολλοῦ
 τιμῷτο, ἄλλο ἐβουλεύετο, ὅπως αὐτός τε ἔσται ὁ ἐλὼν
 αὐτήν, καὶ ἐωυτοῦ τὸ ἔργον ἔσται· κάρτα γὰρ ἐν τοῖσι
 Πέρσησι αἱ ἀγαθοεργαίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται.

3 Ἀλλὰ μὲν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι μιν
 ὑποχειρίην ποιῆσαι, εἰ δ' ἐωυτὸν λωβησάμενος αὐτομο-
 4 λήσει ἐς αὐτούς. Ἐνθαῦτα ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος,
 ἐωυτὸν λωβάται λώβην ἀνήκεστον· ἀποταμὼν γὰρ ἐωυτοῦ
 τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὄτα, καὶ τὴν κόμην κακῶς περικείρας, καὶ

155 μαστιγώσας, ἦλθε παρὰ Δαρεῖον. Δαρεῖος δέ κάρτα
 βαρέως ἤνεικε, ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον·
 ἔκ τε τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας, ἀνέβωσέ τε καὶ εἶρετό
 2 μιν, ὅστις εἶη ὁ λωβησάμενος, καὶ ὃ τι ποιήσαντα. ὁ δέ

ΟΙ. 65. 2.]

εἶπε· “ Οὐκ ἔστι οὗτος ὠνήρ ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις
 τοσαύτη ἐμὲ δὴ ὧδε διαθεῖναι· οὔτε τις ἀλλοτρίων, ὦ
 βασιλεῦ, τάδε ἔργασται, ἀλλ’ αὐτὸς ἐγὼ ἐμεωυτόν·
 δεινόν τι ποιούμενος Ἀσσυρίους Πέρσῃσι καταγελαῦν.”
 Ὁ δ’ ἀμείβετο· “ ὦ σχετλιώτατε ἀνδρῶν, ἔργῳ τῷ
 αἰσχίστῳ οὖνομα τὸ κάλλιστον ἔθευ, φὰς διὰ τοὺς
 πολιορκευμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι· τί δ’, ὦ
 μάταιε, λελωβημένου σεῦ, θᾶσσον οἱ πολέμιοι παραστή-
 σονται; κὼς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σεωυτὸν δια-
 φθείρας;” Ὁ δὲ εἶπε· “ Εἰ μὲν τοι ὑπερετίθεα τὰ
 ἔμελλον ποιήσῃς, οὐκ ἂν με περιείδες· νῦν δ’ ἐπ’ ἐμεω-
 υτοῦ βαλόμενος, ἔπρηξα. ἤδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν δεήσῃ,
 αἰρέομεν Βαβυλῶνα. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὥς ἔχω, αὐτομολήσω
 ἐς τὸ τεῖχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτοὺς, ὥς ὑπὸ σεῦ τάδε
 πέπονθα· καὶ δοκέω, πείσας σφέας ταῦτα ἔχειν οὕτω,
 τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δὲ, ἀπ’ ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ ἐσέλθω
 ἐς τὸ τεῖχος, ἀπὸ ταύτης ἐς δεκάτην ἡμέρην, τῆς σεωυτοῦ
 στρατιῆς, τῆς οὐδεμία ἔσται ὥρῃ ἀπολλυμένης, ταύτης
 χιλίους τάξον κατὰ τὰς Σεμράμιος καλεομένας πύλας·
 μετὰ δὲ αὐτῇ, ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην, ἄλλους μοι
 τάξον δισχιλίους κατὰ τὰς Νινίων καλεομένας πύλας·
 ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης διαλείπειν εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα
 ἄλλους κάτισον, ἀγαγὼν κατὰ τὰς Χαλδαίων καλεομένας
 πύλας, τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ πρότεροι
 μηδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε οὗτοι, πλὴν ἐγχειριδίων·
 τοῦτο δὲ ἔαν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἡμέρην, ἰθέως
 τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν περίξ προσβάλλειν
 πρὸς τὸ τεῖχος, Πέρσας δὲ μοι τάξον κατὰ τε τὰς Βηλί-
 δας καλεομένας πύλας καὶ Κισσίας. ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω,
 ἐμὸ μεγάλα ἔργα ἀποδεξαμένου, τὰ τε ἄλλα ἐπιτράψονται
 ἐμοὶ Βαβυλώνιοι, καὶ δὴ καὶ τῶν πυλίων τὰς βαλα-

νάγρας. τὸ δ' ἐνθεῦτεν, ἐμοί τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει τὰ δεῖ ποιεῖν."

- 156 Ταῦτα ἐντειλάμενος, ἦϊε ἐπὶ τὰς πύλας· ἐπιστρεφόμενος, ὥς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος. ὀρέοντες δὲ ἀπὸ τῶν πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω· καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέρην πύλην.
- 2 εἰρώτεον τίς τε εἶη, καὶ ὅτεν δεόμενος ἦκοι. ὁ δὲ σφί ἠγόρευε, ὥς εἴη τε Ζώπυρος, καὶ αὐτομολεῖοι ἐς ἐκείνους. ἦγον δὴ μιν οἱ πυλουργοὶ, ταῦτα ὥς ἤκουσαν, ἐπὶ τὰ
- 3 κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, κατοικτίζετο, φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι τὰ ἐπεπόνθειε ὑπ' ἐωυτοῦ· παθέειν δὲ ταῦτα διότι συμβουλευσαὶ οἱ ἀπανιστάναι τὴν στρατιήν, ἐπεὶ τε οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς
- 4 ἀλώσιος. "Νῦν τε, ἔφη λέγων, ἐγὼ ὑμῖν, ὦ Βαβυλώνιοι, ἦκω μέγιστον ἄγαθόν, Δαρεῖφ δὲ καὶ τῇ στρατιῇ καὶ
- 5 Πέρσῃσι μέγιστον κακόν. οὐ γὰρ δὴ, ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος, καταπροιῖξεται· ἐπίσταμαι δ' αὐτοῦ πάσας τὰς
- 157 διεξόδους τῶν βουλευμάτων." Τοιαῦτα ἔλεγε. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ὀρέοντες ἄνδρα τῶν ἐν Πέρσῃσι δοκιμώτατον ῥινός τε καὶ ὧτων ἐστερημένον, μᾶστιξί τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον, πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθεά, καὶ σφί ἦκειν σύμμαχον, ἐπιτράπεσθαι ἐτοῖμοι
- 2 ἦσαν τῶν ἐδέετο σφέων. ἐδέετο δὲ στρατιῆς. Ὁ δὲ, ἐπεὶ τε αὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, ἐποίηε τὰ περ τῷ Δαρεῖφ συνεθήκατο. ἐξαγαγὼν γὰρ τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τὴν στρατιὴν τῶν Βαβυλωνίων, καὶ κυκλωσάμενος τοὺς χιλίους, τοὺς πρώτους ἐνετείλατο Δαρεῖφ τάξαι, τούτους κατεφόνευσε.
- 3 μαθόντες δὲ μιν οἱ Βαβυλώνιοι τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρεχόμενον ὁμοῖα, πάγχυ περιχαρές ἐόντες, πᾶν δὴ ἐτοῖμοι
- 4 ἦσαν ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ, διαλιπὼν ἡμέρας τὰς συγκεκλιμένας, αὐτοῖς ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων ἐξήγαγε καὶ κατε-

ΟΙ. 65. 2.1

φόνευσε τῶν Δαρείου στρατιωτῶν τοὺς δισχιλίους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ Βαβυλώνιοι, πάντες 8
 Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες. ὁ δὲ, αὐτὶς διαλιπὼν
 τὰς συγκειμένας ἡμέρας, ἐξήγαγε ἐς τὸ προειρημένον· καὶ
 κυκλωσάμενος κατεφόνευσε τοὺς τετρακισχιλίους. ὥς δὲ 6
 καὶ τοῦτο κατέργαστο, πάντα δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλω-
 νίοισι Ζώπυρος, καὶ στρατάρχης τε οὗτός σφι καὶ τειχο-
 φύλαξ ἀπεδέδεκτο. Προσβολὴν δὲ Δαρείου κατὰ 158
 τὰ συγκείμενα ποιευμένου πέριξ τὸ τεῖχος, ἐνθαῦτα δὴ
 πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος ἐξέφαινε. οἱ μὲν γὰρ Βαβυ- 2
 λώνιοι ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος, ἡμύνοντο τὴν Δαρείου
 στρατιὴν προσβάλλουσιν· ὁ δὲ Ζώπυρος τὰς τε Κισσίας
 καὶ Βηλίδας καλεομένας πύλας ἀναπετάσας, ἐσῆκε τοὺς
 Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. τῶν δὲ Βαβυλωνίων οἱ μὲν εἶδον 3
 τὸ ποιηθὲν, οὗτοι ἔφευγον ἐς τοῦ Διὸς τοῦ Βήλου τὸ ἱρόν·
 οἱ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον ἐν τῇ ἐσωτοῦ τάξει ἕκαστος, ἐς δὲ
 δὴ καὶ οὗτοι ἔμαθον προδομένοι.

Βαβυλὼν μὲν νυν οὕτω τὸ δεύτερον αἰρέθη. Δα- 159
 ρεῖος δὲ ἐπεὶ τε ἐκράτησε τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο
 μὲν σφῶν τὸ τεῖχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας πάσας
 ἀπέσπασε· τὸ γὰρ πρότερον ἐλὼν Κῦρος τὴν Βαβυλῶνα,
 ἐποίησε τούτων οὐδέτερον· τοῦτο δὲ, ὁ Δαρεῖος τῶν
 ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα ἐς τρισχιλίους ἀνεσκο-
 λόπισε, τοῖσι δὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοισι ἀπέδωκε τὴν
 πόλιν οἰκέειν. ὥς δ' ἔξουσι γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἵνα 2
 σφι γένεα ὑπογίνηται, τάδε Δαρεῖος προῖδὼν ἐποίησε·
 τὰς γὰρ ἐσωτῶν, ὥς καὶ κατ' ἀρχὰς δεδήλωται, ἀπέπνιξαν
 οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦ σίτου προορέωντες· ἐπέταξε τοῖσι
 περιοίκοισι ἔθνεσι γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι,
 ὅσας δὴ ἐκάστοισι ἐπιτάσσων, ὥστε πέντε μυριάδων τὸ
 κεφαλαῖωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε· ἐκ τούτων δὲ τῶν

- 160 γυναικῶν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασι. Ζωπύρου
 δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο παρὰ
 Δαρείῳ κριτῇ, οὔτε τῶν ὕστερον γενομένων, οὔτε τῶν
 πρότερον, ὅτι μὴ Κῦρος μόνος· τούτῳ γὰρ οὐδεὶς Περ-
 2 σέων ἡξίωσε κω ἑωυτὸν συμβαλέειν. Πολλάκις δὲ
 Δαρεῖον λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὥς βούλοιο
 ἂν Ζώπυρον εἶναι ἀπαθεία τῆς ἀεικείης μᾶλλον, ἢ Βαβυ-
 λωνάς οἱ εἴκοσι πρὸς τῇ ἐούσῃ προσγενέσθαι. ἐτίμησε
 δέ μιν μεγάλως· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου
 ταῦτα, τὰ Πέρσῃσι ἐστὶ τιμώτατα, καὶ τὴν Βαβυλωνά οἱ
 3 ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ζύης, καὶ ἄλλα
 8 πολλὰ ἐπέδωκε. Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγάβυζος,
 ὃς ἐν Αἰγύπτῳ ἀντὶ Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων
 ἐστρατήγησε· Μεγαβύζου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυρος, ὃς
 ἐς Ἀθήνας αὐτομόλησε ἐκ Περσέων.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ 1
Σκύθας αὐτοῦ Δαρείου ἔλασις. Ἀνθεύσης γὰρ τῆς 2
Ἀσίης ἀνδράσι, καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόντων, ἐπε-
θύμησε ὁ Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότε-
ροι, ἐσβαλόντες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχη
τοὺς ἀντιουμένους, ὑπῆρξαν ἀδικίης. Τῆς γὰρ ἄνω 3
Ἀσίης ἦρξαν, ὥς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, Σκύθαι ἕτα
δυῶν δέοντα τριήκοντα. Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες 4
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίην, καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μή-
δους· οὗτοι γὰρ, πρὶν ἢ Σκύθας ἀπικέσθαι, ἦρχον τῆς
Ἀσίης. Τοὺς δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὀκτῶ καὶ εἴκοσι 5
ἕτα, καὶ διὰ χρόνου τοσούτου κατιόντας ἐς τὴν σφετέ-
ρην, ἐξεδέξατο οὐκ ἐλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ· εὗρον
γὰρ ἀντιουμένην σφι στρατιὴν οὐκ ὀλίγην. αἱ γὰρ τῶν 6
Σκυθῶν γυναῖκες, ὥς σφι οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον
πολλόν, ἐφοίτεον παρὰ τοὺς δούλους. Τοὺς δὲ δου- 2
λους οἱ Σκύθαι πάντας τυφλοῦσι, τοῦ γάλακτος εἵνεκεν
τοῦ πίνουσι, ποιεῦντες ὧδε· ἐπεὰν φυσητῆρας λάβωσι
ὁστεῖνους αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, τούτους ἐσθίντες
ἐς τῶν θηλέων ἵππων τὰ ἄρθρα, φυσῶσι τοῖσι στόμασι·

2 ἄλλοι δὲ, ἄλλων φυσεόντων, ἀμέλγουσι. φασὶ δὲ τοῦδε
 εἶνεκα τοῦτο ποιέειν· τὰς φλέβας τε πίμπλασθαι φυ-
 3 σεωμένας τῆς ἵππου, καὶ τὸ οὐθαρ κατίεσθαι. ἐπεὰν δὲ
 ἀμέλῃωσι τὸ γάλα, ἐσχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγήια κοῖλα,
 καὶ περιστίζαντες κατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς τυφλοὺς, δονέ-
 4 ουσι τὸ γάλα. καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρύ-
 σαντες, ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον· τὸ δ' ὑπιστάμενον,
 5 ἥσσον τοῦ ἐτέρου. τούτων μὲν εἶνεκα ἅπαντα τὸν ἄν-
 λάβωσι οἱ Σκύθαι, ἐκτυφλοῦσι· οὐ γὰρ ἀρόται εἰσὶ,
 3 ἀλλὰ νομάδες. Ἐκ τούτων δὴ ὦν σφι τῶν δούλων
 καὶ τῶν γυναικῶν ἐπετράφη νεότης· οἱ ἐπεὶ τε ἔμαθον
 τὴν σφετέρην γένεσιν, ἡντιοῦντο αὐτοῖσι κατιοῦσι ἐκ τῶν
 2 Μήδων. καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώραν ἀπετάμοντο, τάφρον
 ὀρυζάμενοι εὐρέαν, κατατείνουσιν ἐκ τῶν Ταυρικῶν οὐ-
 ρέων ἐς τὴν Μαιώτιν λίμνην, ἥπερ ἐστὶ μεγίστη· μετὰ
 δὲ, πειρωμένοισι ἐσβάλλειν τοῖσι Σκύθησι ἀντικατιζό-
 3 μενοι ἐμάχοντο. γινομένης δὲ μάχης πολλάκις, καὶ οὐ
 δυναμένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ,
 4 εἰς αὐτῶν ἔλεξε τάδε· “Οἷα ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκύθαι;
 δούλοισι τοῖσι ἡμετέροισι μαχόμενοι, αὐτοὶ τε ἐλάσ-
 5 σονες κτεινόμενοι γινόμεθα, καὶ ἐκείνους κτείνοντες ἐλασ-
 6 σόνων τὸ λοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὦν μοι δοκέει αἰχμᾶς
 μὲν καὶ τόξα μετεῖναι· λαβόντα δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου
 6 τὴν μάστιγα, ἰέναι ἄσσον αὐτῶν. μέχρι μὲν γὰρ ὄρεον
 ἡμέας ὄπλα ἔχοντας, οἱ δὲ ἐνόμιζον ὁμοιοὶ τε καὶ ἐξ
 ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὰν δὲ ἴδωνται μάστιγας ἀντὶ
 ὄπλων ἔχοντας, μαθόντες ὥς εἰσι ἡμέτεροι δούλοι, καὶ
 4 συγγνόντες τοῦτο, οὐκ ὑπομενεύουσι.” Ταῦτα ἀκού-
 σαντες οἱ Σκύθαι, ἐποίησαν ἐπιτελέα. οἱ δ' ἐκπλαγέντες
 τῇ γινομένῃ, τῆς μάχης τε ἐπελάβοντο, καὶ ἔφευγον.
 2 Οὕτω οἱ Σκύθαι τῆς τε Ἀσίης ἤρξαν, καὶ ἐξελασθέντες

ΟΙ. 65. 4.]

αὐτίς ὑπὸ Μήδων, κατῆλθον τρόπῳ τοιούτῳ ἐς τὴν σφετέρην. τῶν δὲ εἵνεκα ὁ Δαρεῖος τίσασθαι βουλόμενος, συνήγειρε ἐπ' αὐτοὺς στράτευμα.

Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον ἀπάντων ἐθνέων 5 εἶναι τὸ σφέτερον· τοῦτο δὲ γενέσθαι ᾧδε. ἄνδρα γενέσθαι πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, εὐόση ἐρήμφ, τῷ οὖνομα εἶναι Ταργίταον· τοῦ δὲ Ταργιτάου τούτου τοὺς τοκέας λέγουσι εἶναι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ' ὦν, Δία τε καὶ Βορυσθέneos τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. γένεος μὲν τοιούτου δὴ τινος γενέσθαι τὸν Ταργίταον· 8 τούτου δὲ γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Λειπόξαῖν, καὶ Ἀρπόξαῖν, καὶ νεώτατον Κολάξαῖν. Ἐπὶ τούτων ἀρχόντων, 4 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεια ποιήματα, ἄροτρον τε καὶ ζυγὸν καὶ σάγαριν καὶ φιάλην, πεσέειν ἐς τὴν Σκυθικήν. καὶ τῶν ἰδόντα πρῶτον τὸν πρεσβύτατον, ἄσσον 5 ἵεναι, βουλόμενον αὐτὰ λαβεῖν· τὸν δὲ χρυσὸν, ἐπιόντος, καίεσθαι· ἀπαλλαχθέντος δὲ τούτου, προσιέναι τὸν δεύτερον, καὶ τὸν αὐτίς ταῦτα ποιέειν. τοὺς μὲν δὴ καιό- 6 μενον τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι· τρίτῳ δὲ τῷ νεωτάτῳ ἐπελθόντι κατασβῆναι, καὶ μιν ἐκείνον κομίσαι ἐς ἑωυτοῦ· καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀδελφεοὺς πρὸς ταῦτα συγγόν- 7 τας, τὴν βασιληίην πᾶσαν παραδοῦναι τῷ νεωτάτῳ. Ἀπὸ μὲν δὴ Λειποξάϊος γεγονέναι τούτους τῶν Σκυ- 8 θέων, οἱ Αὐχάται γένος καλέονται· ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου Ἀρποξάϊος, οἱ Κατίαιοί τε καὶ Τράσπιδες καλέονται· ἀπὸ δὲ τοῦ νεωτάτου αὐτῶν τοὺς βασιλέας, οἱ καλέονται Παραλάται· σύμπασιν δὲ εἶναι οὖνομα Σκολότους, τοῦ βασιλέος ἐπωνυμίην. Σκύθας δὲ Ἕλληνες οὐνόμασαν. Γεγονέναι μὲν νῦν σφεας ᾧδε λέγουσι οἱ Σκύθαι· ἔτεα 7 δὲ σφι, ἐπεὶ τε γεγόνاسι, τὰ σύμπαντα λέγουσι εἶναι ἀπὸ τοῦ πρῶτου βασιλέος Ταργιτάου ἐς τὴν Δαρείου

- διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας, χιλίων οὐ πλέω, ἀλλὰ τοσαῦτα.
 2 Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν ἱρὸν φυλάσσουνσι οἱ βασιλεῖς
 ἐς τὰ μάλιστα, καὶ θυσίησι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρ-
 3 χονται ἀνὰ πᾶν ἔτος. ὃς δ' ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν
 ἐν τῇ ὁρτῇ ὑπαίθριος κατακοιμηθῇ, οὗτος λέγεται ὑπὸ
 Σκυθέων οὐ διεναντιζέειν· δίδοσθαι δέ οἱ διὰ τοῦτο ὅσα
 4 ἂν ἵππῳ ἐν ἡμέρῃ μὴ περιελάσῃ αὐτός. Τῆς δὲ χώρας
 ἐούσης μεγάλης, τριφασίας τὰς βασιληϊὰς τοῖσι παισὶ
 τοῖσι ἐαυτοῦ καταστήσασθαι Κολάξαιν· καὶ τουτέων
 μίαν μεγίστην ποιῆσαι, ἐν τῇ τὸν χρυσὸν φυλάσσεσθαι.
 5 Τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς βορρῇν λέγουσι ἄνεμον τῶν ὑπερ-
 οίκων τῆς χώρας, οὐκ οἶά τε εἶναι ἔτι προσωτέρῳ οὔτε
 ὄρᾶν, οὔτε διεξίναί, ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων· πτερῶν
 γὰρ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἥερα εἶναι πλέον, καὶ ταῦτα
 εἶναι τὰ ἀποκληϊόντα τὴν ὄψιν.
 6 Σκύθαι μὲν ὧδε ὑπὲρ σφέων τε αὐτῶν, καὶ τῆς
 χώρας τῆς κατύπερθε λέγουσι· Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν
 7 Πόντον οἰκέοντες, ὧδε. Ἡρακλέα, ἐλαύνοντα τὰς Γη-
 ρυόνας βοῦς, ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην ἐούσαν ἐρήμην,
 8 ἣν τινα νῦν Σκύθαι νέμονται. Γηρυόνα δὲ οἰκείειν, ἔξω
 τοῦ Πόντου κατοικημένον, τὴν οἱ Ἕλληνες λέγουσι Ἐρύ-
 θειαν νῆσον, τὴν πρὸς Γηδείοισι τοῖσι ἔξω Ἡρακληίων
 4 στηλέων ἐπὶ τῷ Ὀκεανῷ. τὸν δὲ Ὀκεανὸν λόγῳ μὲν
 λέγουσι ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων ἀρξάμενον γῆν περὶ πᾶ-
 5 σαν ρέειν, ἔργῳ δὲ οὐκ ἀποδεικνῦσι. ἐνθεῦτεν τὸν Ἡρα-
 κλέα ἀπικέσθαι ἐς τὴν νῦν Σκυθίην χώραν καλεομένην.
 6 καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν χειμῶνά τε καὶ κρυμόν· ἐπειρυ-
 σάμενον δὲ τὴν λεοντὴν, κατυπνῶσαι· τὰς δὲ οἱ ἵππους
 τὰς ἀπὸ τοῦ ἄρματος νεμομένας ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ,
 9 ἀφανισθῆναι θείῃ τύχῃ. Ὡς δ' ἐγερθῆναι τὸν Ἡρα-
 κλέα, δίζησθαι. πάντα δὲ τὰ τῆς χώρας ἐπεξελθόντα,

ΟΙ. 65. 4.]

τέλος ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ὑλαίην καλεομένην γῆν. ἐνθαῦτα 2
 δὲ αὐτὸν εὐρεῖν ἐν ἀντρῷ μιξυπάρθενόν τινα Ἐχιδναν
 διφυέα· τῆς τὰ μὲν ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτέων, εἶναι γυ-
 ναικός· τὰ δὲ ἔνερθεν, ὄφις. ἰδόντα δὲ καὶ θουμά- 3
 σαντα, ἐπείρεσθαι μιν εἴ κου ἴδοι ἵππους πλανωμένας·
 τὴν δὲ φάναι, ἑωυτὴν ἔχειν, καὶ οὐκ ἀποδώσειν ἐκείνῳ
 πρὶν ἢ οἱ μιχθῆναι· τὸν δὲ Ἡρακλέα μιχθῆναι ἐπὶ τῷ
 μισθῷ τούτῳ. κείνην τε δὴ ὑπερβαλέσθαι τὴν ἀπόδοσιν 4
 τῶν ἵππων, βουλομένην ὥς πλείστον χρόνον συνεῖναι τῷ
 Ἡρακλεῖ· καὶ τὸν, κομισάμενον, ἐθέλειν ἀπαλλάσσε-
 σθαι. τέλος δὲ, ἀποδιδούσαν αὐτὴν εἰπεῖν· “Ἴππους 5
 μὲν δὴ ταύτας ἀπικομένας ἐνθάδε, ἔσωσά τοι ἐγώ· σῶ-
 στρά τε σὺ παρέσχες, ἐγὼ γὰρ ἐκ σεῦ τρεῖς παῖδας ἔχω.
 τούτους, ἐπεὰν γένωνται τρόφιες, ὃ τι χρή ποιέειν, ἐξη- 6
 γέο σύ· εἴτε αὐτοῦ κατοικίζω, χώρας γὰρ τῆσδε ἔχω τὸ
 κράτος αὐτῇ, εἴτε ἀποπέμπω παρὰ σέ.” Τὴν μὲν δὴ 7
 ταῦτα ἐπειρωτᾶν· τὸν δὲ λέγουσι πρὸς ταῦτα εἰπεῖν·
 “Ἐπεὰν ἀνδρωθέντας ἴδῃαι τοὺς παῖδας, τάδε ποιεῦσα
 οὐκ ἂν ἁμαρτάνοις. τὸν μὲν ἂν ὀρᾷς αὐτῶν τόδε τὸ τόξον 8
 ὧδε διατεινόμενον, καὶ τῷ ζωστήρι τῷδε κατὰ τάδε ζων-
 νύμενον, τοῦτον μὲν τῆσδε τῆς χώρας οἰκήτορα ποιεῦ·
 ὃς δ’ ἂν τούτων τῶν ἔργων τῶν ἐντέλλομαι λίπηται,
 ἔκπεμπε ἐκ τῆς χώρας. καὶ ταῦτα ποιεῦσα, αὐτὴ τε 9
 εὐφρανέαι, καὶ τὰ ἐντεταλμένα ποιήσεις.” Τὸν μὲν 10
 δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἕτερον, δύο γὰρ δὴ φορέειν
 τέως Ἡρακλέα, καὶ τὸν ζωστήρα προδέξαντα, παρα-
 δοῦναι τὸ τόξον τε καὶ τὸν ζωστήρα, ἔχοντα ἐπ’ ἄκρης
 τῆς συμβολῆς φιάλῃν χρυσέην· διδόντα δὲ, ἀπαλλάσ-
 σεσθαι. τὴν δ’, ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρω- 2
 θῆναι, τοῦτο μὲν σφι οὐνόματα θέσθαι· τῷ μὲν, Ἀγά-
 θυρσον, αὐτῶν· τῷ δ’ ἐπομένῳ, Γελωνόν· Σκύθην δὲ,

- τῷ νεωτάτῳ· τοῦτο δὲ, τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένην
 3 αὐτήν, ποιῆσαι τὰ ἐντεταλμένα. καὶ δὴ δύο μὲν οἱ τῶν
 παίδων, τὸν τε Ἀγάθυρσον καὶ τὸν Γελωνόν, οὐκ οἴους
 τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον,
 οἷχεσθαι ἐκ τῆς χώρας, ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γειναμένης·
 τὸν δὲ νεώτατον αὐτῶν Σκύθην, ἐπιτελέσαντα, καταμεῖναι
 4 ἐν τῇ χώρῃ. καὶ ἀπὸ μὲν Σκύθειο τοῦ Ἡρακλέος γενέ-
 σθαι τοὺς αἰεὶ βασιλέας γινομένους Σκυθέων· ἀπὸ δὲ
 τῆς φιάλης, ἔτι καὶ ἐς τόδε φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων
 5 φορέειν Σκύθας· τὸ δὴ μῦθον μηχανήσασθαι τὴν μη-
 τέρα Σκύθη. ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες
 λέγουσι.
- 11 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ἔχων ὧδε, τῷ μάλιστα
 2 λεγομένῳ αὐτὸς πρόσκειμαι. Σκύθας τοὺς νομάδας,
 οἰκέοντας ἐν τῇ Ἀσίῃ, πολέμῳ πιεσθέντας ὑπὸ Μασσα-
 γετέων, οἷχεσθαι διαβάοντας ποταμὸν Ἀράξεια ἐπὶ γῆν
 τὴν Κιμμερίην· τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκύθαι, αὕτη λέ-
 3 γεται τὸ παλαιὸν εἶναι Κιμμερίων. τοὺς δὲ Κιμμερίους,
 ἐπιόντων Σκυθέων, βουλευέσθαι, ὥς στρατοῦ ἐπιόντος
 μεγάλου· καὶ δὴ τὰς γνώμας σφέων κεχωρισμένας, ἐν-
 τόνους μὲν ἀμφοτέρας, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλέων·
 τὴν μὲν γὰρ δὴ τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὥς ἀπαλλάσ-
 σεσθαι πρῆγμα εἶη, μηδὲ πρὸς πολλοὺς δεόμενον κιν-
 δυνεύειν· τὴν δὲ τῶν βασιλέων, διαμάχεσθαι περὶ τῆς
 4 χώρας τοῖσι ἐπιούσι. οὐκὼν δὴ ἐθέλειν πείθεσθαι οὔτε
 τοῖσι βασιλεῦσι τὸν δῆμον, οὔτε τῷ δήμῳ τοὺς βασι-
 5 λέας. τοὺς μὲν δὴ ἀπαλλάσσεσθαι βουλευέσθαι ἀμαχητὶ,
 τὴν χώραν παραδόντας τοῖσι ἐπιούσι· τοῖσι δὲ βασι-
 λεῦσι δόξαι ἐν τῇ ἐκείνων κέεσθαι ἀποθανόντας, μηδὲ
 συμφεύγειν τῷ δήμῳ· λογισαμένους ὅσα τε ἀγαθὰ
 πεπόνθασι, καὶ ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ

ΟΙ. 65. 4.]

ἐπίδοξα καταλαμβάνει. ὥς δὲ δόξαι σφι ταῦτα, δια- 6
 στάντας, καὶ ἀριθμὸν ἴσους γενομένους, μάχεσθαι πρὸς
 ἀλλήλους· καὶ τοὺς μὲν, ἀποθανόντας πάντας ὑπ' ἐω-
 τῶν, θάψαι τὸν δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ ποταμὸν
 Τύρην· καὶ σφειων ἔτι δῆλός ἐστι ὁ τάφος. θάψαντας 7
 δὲ, οὕτω τὴν ἐξοδὸν ἐκ τῆς χώρας ποιέεσθαι· Σκύθας δὲ
 ἐπελθόντας, λαβεῖν ἐρήμην τὴν χώραν. Καὶ νῦν 12
 ἔστι μὲν ἐν τῇ Σκυθικῇ Κιμμέρια τείχεα, ἔστι δὲ Πορ-
 θμήϊα Κιμμέρια· ἔστι δὲ καὶ χώρα οὖνομα Κιμμερίη·
 ἔστι δὲ Βόσπορος, Κιμμέριος καλεόμενος. φαίνονται δὲ 2
 οἱ Κιμμέριοι, φεύγοντες ἐς τὴν Ἀσίην τοὺς Σκύθας,
 καὶ τὴν χερσόνησον κτίσαντες, ἐν τῇ νῦν Σινώπῃ πόλιν
 Ἑλλάς οἰκισται. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώ- 3
 ξαντες αὐτοὺς, καὶ ἐσβαλόντες ἐς γῆν τὴν Μηδικήν,
 ἀμαρτόντες τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν 4
 παρὰ θάλασσαν ἔφευγον· οἱ δὲ Σκύθαι, ἐν δεξιῇ τὸν
 Καύκασον ἔχοντες, ἐδίωκον. ἐς δ' ἐσέβαλον ἐς τὴν Μη-
 δικήν γῆν, ἐς μεσόγαιαν τῆς ὁδοῦ τραφθέντες. οὗτος δὲ
 ἄλλος ξυνὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λεγόμενος λόγος
 εἴρηται.

Ἔφη δὲ Ἀριστέης ὁ Κανστροβίου, ἀνὴρ Προκον- 13
 νήσιος, ποιέων ἔπεα, ἀπικέσθαι ἐς Ἰσσηδόνας, φοιβό-
 λαμπτος γενόμενος· Ἰσσηδόνων δὲ ὑπεροικέειν Ἀριμα-
 σποὺς, ἀνδρας μονοφθάλμους· ὑπὲρ δὲ τούτων, τοὺς
 χρυσοφύλακας Γρύπας· τούτων δὲ, τοὺς Ὑπερβορέους,
 κατήκοντας ἐπὶ θάλασσαν. τούτους ὦν πάντας πλὴν 2
 Ὑπερβορέων, ἀρξάντων Ἀριμασπῶν, αἰεὶ τοῖσι πλησιο-
 χώροισι ἐπιτίθεσθαι· καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξω-
 θέεσθαι ἐκ τῆς χώρας Ἰσσηδόνας· ὑπὸ δὲ Ἰσσηδόνων,
 Σκύθας· Κιμμερίους δὲ, οἰκέοντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσσῃ,
 ὑπὸ Σκυθίων πιεζομένους, ἐκλείπειν τὴν χώραν. Οὕτω 3

- δὴ οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης
 14 Σκύθῃσι. Καὶ ὅθεν μὲν ἦν Ἀριστέης, ὃ ταῦτα
 ποιήσας, εἴρηται· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ ἤκουον λόγον
 2 ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Ἀριστέην γὰρ λέ-
 γουσι, ἔοντα τῶν ἀστῶν οὐδενὸς γένος ὑποδεέστερον,
 ἐσελθόντα ἐς κναφήϊον ἐν Προκοννήσῳ, ἀποθανεῖν· καὶ
 3 ἀγγελείοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ. ἐσκεδασμέ-
 νου δὲ ἤδη τοῦ λόγου ἀνὰ τὴν πόλιν ὥς τεθνεὺς εἶη ὁ
 Ἀριστέης, ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι
 4 ἄνδρα Κυζικηνὸν, ἤκοντα ἐξ Ἀρτάκης πόλιος, φάντα
 συντυχεῖν τέ οἱ ἴοντι ἐπὶ Κυζίκου, καὶ ἐς λόγους ἀπικέ-
 5 σθαι. καὶ τοῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν· τοὺς
 δὲ προσήκοντας τῷ νεκρῷ ἐπὶ τὸ κναφήϊον παρεῖναι,
 6 ἔχοντας τὰ πρόσφορα, ὥς ἀναιρησομένους. ἀνοιχθέντος
 δὲ τοῦ οἰκήματος, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι
 8 Ἀριστέην. μετὰ δὲ, ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς
 Προκόννησον, ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦτα τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλή-
 νων Ἀριμάσπεα καλέεται· ποιήσαντα δὲ, ἀφανισθῆναι
 15 τὸ δεύτερον. ταῦτα μὲν αἱ πόλεις αὗται λέγουσι. Τά-
 δε δὲ οἶδα Μεταποντίνοισι τοῖσι ἐν Ἰταλίῃ συγκυρή-
 σαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέρην Ἀριστέω ἔτεσι
 τεσσεράκοντα καὶ τριηκοσίοισι, ὥς ἐγὼ συμβαλλόμενος
 2 ἐν Προκοννήσῳ τε καὶ Μεταποντίῳ εὔρισκον. Μετα-
 ποντίνοί φασι, αὐτὸν Ἀριστέην, φανέντα σφί ἐς τὴν
 χώραν, κελεῦσαι βωμὸν Ἀπόλλωνι ἰδρύσασθαι, καὶ
 Ἀριστέω τοῦ Προκοννησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα
 3 παρ' αὐτὸν ἰστάναι. φάναι γὰρ, σφί τὸν Ἀπόλλωνα
 Ἰταλιωτέων μούνοισι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώραν, καὶ
 αὐτός οἱ ἔπεσθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε δὲ, ὅτε
 εἶπετο τῷ θεῷ, εἶναι κόραξ. καὶ τὸν, εἰπῶντα ταῦτα,

ΟΙ. 65. 4.]

ἀφανισθῆναι. σφέας δέ, Μεταποντῖνοι λέγουσι, ἐς Δελ- 4
 φούς πέμψαντας, τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν ὃ τι τὸ φᾶσμα τοῦ
 ἀνθρώπου εἴη. τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι 5
 τῷ φάσματι· πειθομένοισι δέ, ἄμεινον συνοίσεσθαι.
 καὶ σφεας δεξαμένους ταῦτα, ποιῆσαι ἐπιτελέα. Καὶ 6
 νῦν ἔστηκε ἀνδριάς ἐπωνυμὴν ἔχων Ἀριστέω, παρ' αὐτῷ
 τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, περίξ δὲ αὐτὸν δάφναι
 ἐστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῇ ἀγορῇ ἵδρυται. Ἀριστέω
 μέν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.

Τῆς δὲ γῆς, τῆς περὶ οὗδε ὁ λόγος ὥρμηται λέγε- 16
 σθαι, οὐδεὶς οἶδε ἀτρεκές ὃ τι τὸ κατύπερθε ἐστὶ.
 οὐδενὸς γὰρ δὴ αὐτόπτεω εἰδέναι φαμένου δύναμαι πυ- 2
 θέσθαι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, τοῦπερ ὀλίγῃ πρότε-
 ρον τούτων μνήμην ἐποιεῦμην, οὐδὲ οὗτος προσωτέρω
 Ἰσσηδόνων, ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων, ἔφησε ἀπι-
 κέσθαι· ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ, φᾶς Ἰσσηδόνας
 εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας. Ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρε- 3
 κέως ἐπὶ μακρότατον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι,
 πᾶν εἰρήσεται. Ἀπὸ τοῦ Βορυσθενεϊτέων ἐμπορίου, 17
 τοῦτο γὰρ τῶν παραβαλασσίων μεσαίτατόν ἐστι πάσης
 τῆς Σκυθίης, ἀπὸ τούτου πρῶτοι Καλλιπίδαι νέμονται,
 εἶοντες Ἑλληνες Σκύθαι· ὑπὲρ δὲ τούτων, ἄλλο ἔθνος,
 οἱ Ἀλάζωνες καλέονται. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδαι τὰ 2
 μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτα Σκύθησι ἐπασκέουσι, σίτον δὲ καὶ
 σπείρουσι καὶ σιτέονται, καὶ κρίμμυα καὶ σκόροδα καὶ
 φακοὺς καὶ κέγχρους. Ὑπὲρ δὲ Ἀλαζώνων οἰκέουσι 3
 Σκύθαι ἀροτῆρες, οἱ οὐκ ἐπὶ σιτήσῃ σπείρουσι τὸν σίτον,
 ἀλλ' ἐπὶ πρήσει. τούτων δὲ κατύπερθε οἰκέουσι Νευροί. 4
 Νευρῶν δὲ τὸ πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἐρήμος ἀνθρώπων,
 ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν Ὑπανν ποταμὸν
 ἐστὶ ἔθνεα, πρὸς ἐσπέρης τοῦ Βορυσθένης. Ἀτὰρ 18

- διαβάντι τὸν Βορυσθένα, ἀπὸ θαλάσσης πρῶτον μὲν ἡ
 Ὑλαίη. ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί,
 τοὺς Ἕλληνες οἱ οἰκέοντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλέ-
 ονσι Βορυσθενεΐτας, σφέας δὲ αὐτοὺς, Ὀλβιοπολίτας.
 οὗτοι ὧν οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται, τὸ μὲν πρὸς τὴν
 ἔω, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ, κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ
 οὖνομα κεῖται Παντικάπης· τὸ δὲ πρὸς βορῇν ἄνεμον,
 πλόον ἀνὰ τὸν Βορυσθένα ἡμέρων ἑνδεκα. ἡ δὲ κατύ-
 περθε τούτων ἐρήμὸς ἐστὶ ἐπὶ πολλόν. μετὰ δὲ τὴν
 ἐρήμον Ἀνδροφάγοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδα-
 μῶς Σκυθικόν. τὸ δὲ τούτων κατύπερθε, ἐρήμος ἤδη
 ἀληθέως, καὶ ἔθνος ἀνθρώπων οὐδέν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν.
 19 Τὸ δὲ πρὸς τὴν ἔω γεωργῶν τούτων Σκυθέων, δια-
 βάντι τὸν Παντικάπην ποταμὸν, Νομάδες ἤδη Σκύθαι
 νέμονται, οὔτε τι σπεύροντες οὐδέν, οὔτε ἀρουῖντες· ψιλὴ
 2 δὲ δενδρέων πᾶσα αὕτη γῆ, πλην τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ
 Νομάδες οὗτοι τὸ πρὸς τὴν ἔω, ἡμερῶν τεσσέρων καὶ
 δέκα ὁδόν, νέμονται χώραν κατατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν
 20 Γέρρον. Πέρην δὲ τοῦ Γέρρου ταῦτα δὴ τὰ καλεύ-
 μενα Βασιλήϊά ἐστι, καὶ Σκύθαι οἱ ἄριστοί τε καὶ πλεί-
 στοι, καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύθας δούλους σφε-
 2 τέρους εἶναι. κατήκουσι δὲ οὗτοι, τὸ μὲν πρὸς μεσαμ-
 βρίην, ἐς τὴν Ταυρικὴν· τὸ δὲ πρὸς ἡῶ, ἐπὶ τε τάφρον,
 τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι ὠρυξαν, καὶ ἐπὶ τῆς
 λίμνης τῆς Μαιήτιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ καλέεται Κρημνοί·
 3 τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν Τάναϊν. Τὰ δὲ
 κατύπερθε πρὸς βορῇν ἄνεμον τῶν βασιληϊῶν Σκυθέων
 οἰκέουσι Μελάγχλαινοι, ἄλλο ἔθνος, καὶ οὐ Σκυθικόν.
 4 Μελαγχλαίων δὲ τὸ κατύπερθε, λίμναι, καὶ ἐρήμὸς ἐστὶ
 ἀνθρώπων, κατόσον ἡμεῖς ἴδμεν.
 21 Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάντι, οὐκέτι Σκυθικὴ, ἀλλ'

ΟΙ. 65. 4.]

ἡ μὲν πρώτη τῶν λαξίων Σαυροματέων ἐστὶ· οἱ ἐκ τοῦ
 μυχοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαιήτιδος λίμνης, νέμονται τὸ
 πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδόν, πᾶσαν
 ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων. ὑπεροί- 2
 κέουσι δὲ τούτων, δευτέρην λάξιν ἔχοντες, Βουδίνοι, γῆν
 νεμόμενοι πᾶσαν δασέην ὕλη παντοίῃ. Βουδίνων 22
 δὲ κατύπερθε πρὸς βορῇν, ἔστι πρώτη μὲν ἐρήμος, ἐπ'
 ἡμερέων ἐπτὰ ὁδόν· μετὰ δὲ τὴν ἐρήμον, ἀποκλίνοντι
 μᾶλλον πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, νέμονται Θυσσαγέται,
 ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον· ζώουσι δὲ ἀπὸ θήρης. Συνεχέες 3
 δὲ τούτοις ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοι εἰσὶ
 τοῖσι οὖνομα κεῖται Ἰῦρκαί, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζών-
 τες τρόπῳ τοιῷδε. λοχᾶ, ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς· (τὰ δὲ 4
 ἐστὶ πυκνὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν·) ἵππος δὲ ἐκάστω,
 δεδιδαγμένος ἐπὶ γαστέρα κεῖσθαι ταπεινότητος εἵνεκα,
 ἐτοῖμός ἐστι, καὶ κύων· ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ
 τοῦ δενδρέου, τοξεύσας καὶ ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει,
 καὶ ὁ κύων ἔχεται. Ὑπὲρ δὲ τούτων, τὸ πρὸς τὴν ἡῶ 5
 ἀποκλίνοντι οἰκέουσι Σκύθαι ἄλλοι, ἀπὸ τῶν βασιληῶν
 Σκυθέων ἀποστάντες, καὶ οὕτω ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν
 χῶρον. Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθέων 23
 χώρας, ἔστι ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα πεδιάς τε γῆ καὶ
 βαθύγεις· τὸ δ' ἀπὸ τούτου, λιθώδης τ' ἐστὶ καὶ τρηχέη.
 διεξελθόντι δὲ καὶ τῆς τρηχέως χῶρον πολλόν, οἰκέουσι 2
 ὑπώρεαν οὐρέων ὑψηλῶν ἄνθρωποι λεγόμενοι εἶναι
 πάντες φαλακροὶ, ἐκ γενεῆς γινόμενοι, καὶ ἔρσενες
 καὶ θήλεια ὁμοίως, καὶ σιμοὶ, καὶ γένεια ἔχοντες
 μεγάλα· φωνὴν δὲ ἰδίην ἰέντες· ἐσθῆτι δὲ χρεώμενοι
 Σκυθικῇ· ζῶντες δὲ ἀπὸ δενδρέων. ποντικὸν μὲν οὖνομα 3
 τῷ δενδρέῳ ἀπ' οὗ ζῶσι, μέγαθος δὲ κατὰ συκὴν μάλιστά
 κη· καρπὸν δὲ φορέει κυάμῳ ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει.

- 4 τοῦτο ἔπειὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοισι· ἀπορ-
 ρεῖι δ' ἀπ' αὐτοῦ παχὺ καὶ μέλαν· οὖνομα δὲ τῷ ἀπορ-
 5 ρεόντί ἐστι ἄσχυ. τοῦτο καὶ λείχουσι, καὶ γάλακτι
 συμμίσγοντες πίνουσι· καὶ ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ
 τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, καὶ ταύτας σιτέονται.
 πρόβατα γάρ σφι οὐ πολλά ἐστὶ· οὐ γάρ τι σπουδαῖαι
 6 νομαὶ αὐτόθι εἰσὶ. Ὑπὸ δένδρεφ δὲ ἕκαστος κατοίκεται·
 τὸν μὲν χαιμῶνα, ἔπειὰν τὸ δένδρεον περικαλύψῃ πῖλον
 7 στεγνῷ λευκῷ· τὸ δὲ θέρος, ἄνευ πῖλου. Τούτους οὐδεὶς
 ἀδικεῖ ἀνθρώπων· ἱροὶ γὰρ λέγονται εἶναι· οὐδέ τι
 8 ἀρῆϊον ὄπλον ἐκτέεται. καὶ τοῦτο μὲν, τοῖσι περιοικέουσι
 οὗτοί εἰσι οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες· τοῦτο δέ, ὅς ἂν
 φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικέεται.
 οὖνομα δὲ σφί ἐστι Ἀργιππαῖοι.
- 24 Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων, πολλὴ πε-
 ριφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐθνέων.
 2 καὶ γὰρ Σκυθῶν τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτοὺς, τῶν οὐ
 χαλεπὸν ἐστὶ πυθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυ-
 σθένεός τε ἐμπορίου καὶ τῶν ἄλλων Ποντικῶν ἐμπορίων.
 Σκυθῶν δὲ οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτοὺς, δι' ἑπτὰ ἔρμηνέων
- 25 καὶ δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. Μέχρι μὲν
 δὴ τούτων γινώσκεται. τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατύπερθε
 οὐδεὶς ἀτρεκέως οἶδε φράσαι· οὔρεά τε γὰρ ὑψηλὰ
 2 ἀποτάμνει ἄβατα, καὶ οὐδεὶς σφεα ὑπερβαίνει. οἱ δὲ
 φαλακροὶ οὗτοι λέγουσι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες,
 οἰκέειν τὰ οὔρεα αἰγίποδας ἄνδρας· ὑπερβάντι δὲ τούτους,
 3 ἄλλους ἀνθρώπους, οἱ τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσι. τοῦτο
 4 δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχήν. Ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς ἡῷ τῶν
 φαλακρῶν γινώσκεται ἀτρεκέως, ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰκεό-
 μενον· τὸ μὲν τοι κατύπερθε πρὸς βορῆν ἄνεμον, οὐ
 γινώσκεται, οὔτε τῶν φαλακρῶν, οὔτε τῶν Ἰσσηδόνων,

ΟΙ. 65. 4.]

εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν τούτων λεγόντων. Νόμοισι δὲ 26
 Ἰσσηδόνες τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι. Ἐπεὰν ἀνδρὶ
 ἀποθάνῃ πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρό-
 βατα· καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες, καὶ καταταμόντες τὰ
 κρέα, κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου τεθνεῶτα γονέα·
 ἀναμίζαντες δὲ πάντα τὰ κρέα, δαῖτα προτιθέαται. τὴν 2
 δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες καὶ ἐκκαθῆραντες, κατα-
 χρυσουσί· καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέωνται, θυσίας
 μεγάλας ἐπετείουσι ἐπιτελέοντες. πᾶσι δὲ πατρὶ τοῦτο 3
 ποιεῖ, κατὰπερ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δίκαιοι
 καὶ οὗτοι λέγονται εἶναι· ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες
 τοῖσι ἀνδράσι. γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὗτοι.

Τὸ δὲ ἀπὸ τούτων τὸ κατύπερθε, Ἰσσηδόνες εἰσὶ 27
 οἱ λέγοντες τοὺς μουνοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς
 χρυσοφύλακας Γρύπας εἶναι· παρὰ δὲ τούτων Σκύθαι
 παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι
 νενομίκαμεν, καὶ οὐνομάζομεν αὐτοὺς Σκυθιστὶ Ἀριμα-
 σπούς· ἄρμα γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, σποῦ δὲ τὸν
 ὀφθαλμόν. Δυσχείμερος δὲ αὕτη ἡ καταλεχθεῖσα 28
 πᾶσα χώρα οὕτω δὴ τί ἐστὶ, ἔνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν
 μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμὸς, ἐν τοῖσι ὕδωρ
 ἐκχέας, πηλὸν οὐ ποιήσεις· πῦρ δὲ ἀνακαίων, ποιήσεις
 πηλόν. ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται, καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς ὁ 2
 Κιμμέριος· καὶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου οἱ ἐντὸς τάφρου
 Σκύθαι κατοικημένοι στρατεύονται, καὶ τὰς ἀμάξας
 ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τοὺς Σινδοὺς. οὕτω μὲν δὴ τοὺς 3
 ὀκτὼ μῆνας διατελεῖ χειμῶν ἐὼν· τοὺς δ' ἐπιλοιπούς
 τέσσερας ψύχεα αὐτόθι ἐστί. Κεχώρισται δὲ οὗτος ὁ 4
 χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοις
 γινομένοις χειμῶσι· ἐν τῷ τὴν μὲν ὥραίην οὐκ ὕει
 λόγου ἄξιον οὐδέν· τὸ δὲ θέρος, ὕων οὐκ ἀνίει. βρονταὶ 5

τε ἡμος τῇ ἄλλῃ γίνονται, τηνικαῦτα μὲν οὐ γίνονται,
 θέρεος δὲ ἀμφιλαφές· ἦν δὲ χειμῶνος βροντὴ γένηται,
 6 ὥς τέρας νενόμισται θωνμάζεσθαι. ὥς δὲ καὶ ἦν σεισμὸς
 γένηται, ἦν τε θέρεος ἦν τε χειμῶνος, ἐν τῇ Σκυθικῇ
 7 τέρας νενόμισται. ἵπποι δὲ ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χει-
 μῶνα τοῦτον, ἡμίονοι δὲ καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἀρχὴν
 τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι μὲν ἐν κρυμῷ ἐστεῶτες ἀποσφακελί-
 29 ζουσι, ὄνοι δὲ καὶ ἡμίονοι ἀνέχονται. Δοκέει δέ
 μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον διὰ ταῦτα οὐ φύειν
 2 κέρα αὐτόθι. μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ Ὅμηρου ἔπος
 ἐν Ὀδυσσείῃ, ἔχον ὧδε·

Καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.

ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι
 3 τὰ κέρα. ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψύχεσι ἢ οὐ φύει κέρα
 τὰ κτήνεα ἀρχὴν, ἢ φύοντα φύει μόγις. ἐνθαῦτα μὲν
 30 νυν διὰ τὰ ψύχεα γίνεται ταῦτα. Θωνμάζω δέ,
 (προσθήκας γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίζητο,) ὅτι
 ἐν τῇ Ἠλείῃ πάσῃ χώρῃ οὐ δυνέεται γίνεσθαι ἡμίονοι,
 οὔτε ψυχροῦ τοῦ χώρου ἐόντος, οὔτε ἄλλου φανεροῦ
 2 αἰτίου οὐδενός. φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἠλεῖοι ἐκ κατάρης τευ
 οὐ γίνεσθαι σφι ἡμιόνους. ἀλλ' ἐπεὰν προσίῃ ἡ ὥρη
 κυΐσκεσθαι τὰς ἵππους, ἐξελαύνουσι ἐς τοὺς πλησιο-
 χώρους αὐτάς· καὶ ἔπειτά σφι ἐν τῇ τῶν πέλας ἐπιείσιν
 τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν σχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρί· ἔπειτα
 31 δὲ ὀπίσω ἀπελαύνουσι. Περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν
 Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἡέρα, καὶ τούτων
 εἶνεκα οὐκ οἶά τε εἶναι οὔτε ἰδεῖν τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου,
 2 οὔτε διεξιέναι, τήνδε ἔχω περὶ αὐτῶν τὴν γνώμην. τὰ
 κατύπερθε ταύτης τῆς χώρας αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ
 8 τοῦ θέρεος ἢ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ καὶ οἰκός. ἤδη ὧν
 ὅστις ἀγχόθεν χιόνα ἀδρὴν πίπτουσιν εἶδε, οἶδε τὸ

ΟΙ. 65. 4.]

λέγω. ἔοικε γὰρ ἡ χιών πτεροῖσι· καὶ διὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἔοντα τοιοῦτον, ἀοίκητα τὰ πρὸς βορῇν ἔστι τῆς ἡπείρου ταύτης· τὰ ὦν πτερὰ εἰκάζοντας τὴν χιόνα τοὺς 4 Σκύθας τε καὶ τοὺς περιοίκους δοκέω λέγειν. Ταῦτα μὲν νυν, τὰ λέγεται μακρότατα, εἴρηται.

Ὑπερβορέων δὲ πέρι ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι λέ- 32 γουσι, οὔτε τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτῃ οἰκημένων, εἰ μὴ ἄρα Ἴσσηδόνες. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, οὐδ' οὔτοι λέγουσι 2 οὐδέν· ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μουνοφθάλμων λέγουσι. Ἄλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἔστι περὶ 3 Ὑπερβορέων εἰρημένα, ἔστι δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγόνουσι, εἰ δὴ τῷ ἔοντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε. Πολλῷ δὲ τι πλείστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι, 33 φάμενοι ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, ἐξ Ὑπερβορέων φερόμενα, ἀπικνέεσθαι ἐς Σκύθας· ἀπὸ δὲ Σκυθῶν ἤδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους ἐκάστους, κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἐσπέρης ἐκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρίην· ἐνθεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα πρῶτους 2 Δωδωναίους Ἑλλήνων δέκεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτων καταβαίνειν ἐπὶ τὸν Μηλιέα κόλπον, καὶ διαπορεύεσθαι ἐς Εὐβοίαν· πόλιν τε ἐς πόλιν πέμπειν, μέχρι Καρύστου· τὸ δ' ἀπὸ ταύτης, ἐκλιπεῖν Ἀνδρον· Καρυστίους γὰρ εἶναι τοὺς κομίζοντας ἐς Τήνον· Τηνίους δὲ, ἐς Δῆλον. ἀπικνέεσθαι μὲν νυν ταῦτα τὰ ἱρὰ οὕτω λέγουσι ἐς 3 Δῆλον. πρῶτον δὲ τοὺς Ὑπερβορέους πέμψαι φερούσας τὰ ἱρὰ δύο κόρας, τὰς οὐνομάζουσι Δῆλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην· ἅμα δὲ αὐτῇσι ἀσφαλῆς εἵνεκεν πέμψαι τοὺς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν ἄνδρας πέντε πομποὺς, τούτους οἱ νῦν Περφερέες καλέονται, τιμὰς μεγάλας ἐν Δήλῳ ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ὑπερβορέοισι 4 τοὺς ἀποπεμφθέντας ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, δεινὰ

ποιευμένους εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμπεται ἀποστέλλοντας
 μὴ ἀποδέκεσθαι, οὕτω δὴ φέροντας ἐς τοὺς οὖρους τὰ
 ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ, τοὺς πλησιοχώρους
 ἐπισκῆπτειν κελεύοντας προπέμπειν σφέα ἀπὸ ἐωυτῶν
 5 ἐς ἄλλο ἔθνος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω προπεμπόμενα,
 6 ἀπικνέεσθαι λέγουσι ἐς Δῆλον. Οἶδα δὲ αὐτοὺς τού-
 τοισι ἱροῖσι τότε ποιεύμενον προσφερές· τὰς Θρηϊκίας
 καὶ τὰς Παιονίδας γυναῖκας, ἐπεὰν θύωσι τῇ Ἀρτέμιδι
 τῇ Βασιλῇῃ, οὐκ ἄνευ πυρῶν καλάμης θυούσας τὰ
 34 ἱρά. καὶ ταῦτα μὲν δὴ οἶδα ταύτας ποιεύσας. Τῇσι
 δὲ παρθένοισι ταύτησι τῇσι ἐξ Ὑπερβορέων τελευ-
 τησάσῃσι ἐν Δήλῳ, κείρονται καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖ-
 2 δες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν, πρὸ γάμου πλόκαμον ἀποταμ-
 νόμεναι, καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλίξασαι, ἐπὶ τὸ σῆμα
 3 τιθεῖσι· (τὸ δὲ σῆμά ἐστι ἔσω ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσιόντι
 ἀριστερῆς χειρός· ἐπιπέφυκε δὲ οἱ ἐλαίη·) οἱ δὲ παῖδες
 τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τινὰ εἰλίξαντες τῶν τριχῶν,
 8 προτιθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆμα. αὗται μὲν δὴ ταύτην
 35 τὴν τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκητόρων. Φασὶ
 δὲ οἱ αὐτοὶ, καὶ τὴν Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὠπιν, εἰούσας παρ-
 θένους ἐξ Ὑπερβορέων κατὰ τοὺς αὐτοὺς τούτους ἀνθρώ-
 2 πους πορευομένας, ἀπικέσθαι ἐς Δῆλον ἔτι πρότερον
 Ὑπερόχης τε καὶ Λαοδίκης. ταύτας μὲν νυν τῇ Εἰλει-
 θυίῃ ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φόρον
 ἀπικέσθαι· τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὠπιν ἅμα αὐτοῖσι
 τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι, καὶ σφί τιμὰς ἄλλας
 δεδοσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ ἀγείρειν σφί τὰς γυναῖ-
 κας, ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφί
 Ὠλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε· παρὰ δὲ σφέων μαθόντας
 3 ὀνομάζοντας τε καὶ ἰῶνας, ὑμνέειν Ὠπὶν τε καὶ Ἀργὴν,
 3 ὀνομάζοντας τε καὶ ἀγείροντας· (οὗτος δὲ ὁ Ὠλὴν καὶ

OL. 86. 4.]

τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς ὕμνους ἐποίησε, ἐκ Λυκίης
 ἔλθων, τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ) καὶ τῶν μηρίων
 καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ τὴν σποδὸν, ταύτην ἐπὶ
 τὴν θήκην τῆς Ὠπιδίος τε καὶ Ἀργῆς ἀναισιμουῦσθαι ἐπι-
 βαλλομένην. ἡ δὲ θήκη αὐτέων ἐστὶ ὀπισθε τοῦ Ἄρτε- 4
 μισίου, πρὸς ἣν τετραμμένη, ἀγχοτάτω τοῦ Κηίων
 ἱστυητορίου. Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων περὶ 36
 εἰρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάριος λόγον τοῦ λεγομένου
 εἶναι Ὑπερβορέω οὐ λέγω, λέγων ὥς τὸν οἶστον περι-
 ἔφερε κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, οὐδὲν σιτεόμενος. Εἰ δέ 2
 εἰσὶ τινες Ὑπερβόρειοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ ὑπερνότιοι
 ἄλλοι. γελῶ δὲ ὀρέων γῆς περιόδους γράψαντας, πολ- 3
 λούς ἤδη, καὶ οὐδένα νόον ἔχοντας ἐξηγησάμενον· οἱ
 Ὠκεανὸν τε ῥέοντα γράφουσι πέριξ τὴν γῆν, εὐῶσαν
 κυκλοτερέα ὥς ἀπὸ τόρνου, καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ
 ποιεύντων ἴσην. ἐν ὀλίγοις γὰρ ἐγὼ δηλώσω μέ- 4
 γαθός τε ἐκάστης αὐτέων, καὶ οἷα τίς ἐστι ἐς γραφὴν
 ἐκάστη.

Πέρσαι οἰκέουσι, κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν- 37
 σαν, τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην. τούτων δ' ὑπεροικέου- 2
 σι πρὸς βορέω ἀνέμου, Μῆδοι· Μήδων δέ, Σάσπειρες·
 Σασπείρων δέ, Κόλχοι, κατήκοντες ἐπὶ τὴν βορηίην
 θάλασσαν, ἐς τὴν Φάσις ποταμὸς ἐκδιδοί. ταῦτα τέσ- 3
 σερα ἔθνηα οἰκίει ἐκ θαλάσσης ἐς θάλασσαν. Ἐν- 38
 θεῦτεν δέ, τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἀκταὶ διφάσαιαι ἀπ' αὐτῆς
 κατατείνουσι ἐς θάλασσαν, τὰς ἐγὼ ἀπηγῆσομαι. ἔνθεν 2
 μὲν ἡ ἀκτὴ ἡ ἐτέρη, τὰ πρὸς βορῆν ἀπὸ Φάσιος ἀρξα-
 μένη, παρατέταται ἐς θάλασσαν παρά τε τὸν Πόντον καὶ
 τὸν Ἑλλήσποντον, μέχρι Σιγείου τοῦ Τρωϊκοῦ· τὰ δέ
 πρὸς νότον, ἡ αὐτὴ αὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ Μυριανδρικοῦ
 κόλπου, τοῦ πρὸς Φοινίκῃ κειμένου, τείνει τὰ ἐς θάλασ-

- 8 σαν μέχρι Τριοπίου ἄκρης. οἰκέει δ' ἐν τῇ ἀκτῇ ταύτῃ
 ἔθνεα ἀνθρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νυν ἡ ἐτέρη τῶν
 39 ἀκτέων. Ἡ δὲ δὴ ἐτέρη, ἀπὸ Περσέων ἀρξαμένη,
 παρατέταται ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν· ἢ τε Περσική,
 καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη Ἀσσυρίη, καὶ ἀπὸ Ἀσσυ-
 2 ρίης ἡ Ἀραβίη. λήγει δὲ αὕτη (οὐ λήγουσα εἰ μὴ νόμῳ)
 ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρείος ἐκ τοῦ
 8 Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε. Μέχρι μὲν νυν Φοινίκης ἀπὸ
 Περσέων, χώρος πλατὺς καὶ πολλός ἐστι· τὸ δὲ ἀπὸ
 Φοινίκης παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη
 παρά τε Συρίην τὴν Παλαιστίνην, καὶ Αἴγυπτον, ἐς τὴν
 4 τελευτῇ ἐν τῇ ἔθνεά ἐστι τρία μούνα. Ταῦτα μὲν ἀπὸ
 Περσέων τὰ πρὸς ἐσπέρης τῆς Ἀσίας ἔχοντά ἐστι.
 40 Τὰ δὲ κατύπερθε Περσέων, καὶ Μήδων, καὶ Σασπει-
 ρων, καὶ Κόλχων, τὰ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡέλιον ἀνατέλλοντα,
 ἔνθεν μὲν ἡ Ἐρυθρὴ παρήκει θάλασσα· πρὸς βορέῳ δὲ ἡ
 Κασπίη τε θάλασσα, καὶ ὁ Ἀράξης ποταμός, ῥέων πρὸς
 2 ἡέλιον ἀνίσχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται Ἀσίη·
 τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης, ἐρήμος ἤδη τὸ πρὸς τὴν ἔω, οὐδ' ἔχει
 οὐδεὶς φράσαι οἷον δὴ τί ἐστι. Τοιαύτη μὲν καὶ τοσαύτη
 ἡ Ἀσίη ἐστί.
 41 Ἡ δὲ Λιβύη ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστί· ἀπὸ γὰρ
 2 Αἰγύπτου Λιβύη ἤδη ἐκδέκεται. κατὰ μὲν νυν Αἴγυπτον
 ἡ ἀκτὴ αὕτη στεινὴ ἐστί· ἀπὸ γὰρ τῆσδε τῆς θαλάσσης
 ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, δέκα μυριάδες εἰσὶ ὀργυιῶν·
 8 αὗται δ' ἂν εἴεν χίλιοι στάδιοι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στεينوῦ
 τούτου, κάρτα πλατεὰ τυγχάνει ἐούσα ἡ ἀκτὴ, ἣτις Λιβύη
 42 κέκληται. Θωυμάζω ὦν τῶν διουρισάντων καὶ διε-
 λόντων Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην· οὐ γὰρ
 2 σμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτέων ἐστί. μήκεϊ μὲν γὰρ παρ'
 ἀμφοτέρας παρήκει ἡ Εὐρώπη· εὐρεος δὲ πέρι, οὐδὲ

ΟΙ. 65. 4.]

συμβαλέειν ἀξίῃ φαίνεται μοι εἶναι. Λιβύῃ μὲν γὰρ 3
 δηλοῖ ἐωυτὴν, ἐοῦσα περίρρυτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς
 τὴν Ἀσίην οὐρίζει· Νεκὼ τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως πρῶ-
 του τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, καταδέξαντος. ὃς ἐπεὶ τε τὴν διώ- 4
 ρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσων τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν
 εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ἀπέπεμψε Φοίνικας ἀνδρας
 πλοίοισι, ἐντειλάμενος εἰς τὸ ὀπίσω δι' Ἡρακλεῖων στη-
 λέων διεκπλέειν ἕως εἰς τὴν βορητὴν θάλασσαν, καὶ οὕτω
 εἰς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. Ὀρμηθέντες ὦν οἱ Φοίνικες 5
 ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης, ἔπλεον τὴν νοτίην θάλασσαν.
 ὅκως δὲ γίνοιτο φθινόπωρον, προσίσχοντες ἂν σπείρει- 6
 σκον τὴν γῆν, ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης πλέοντες γινοί-
 ατο, καὶ μένεσκον τὸν ἄμητον· θερίσαντες δ' ἂν τὸν
 σῖτον, ἔπλεον· ὥστε δύο ἐτέων διεξελθόντων, τρίτῃ
 ἔτει κάμψαντες Ἡρακλεΐας στήλας, ἀπίκοντο εἰς Αἴγυ-
 πτον. καὶ ἔλεγον, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ, ἄλλω δὲ δὴ τεφ, 7
 ὥς περιπλώοντες τὴν Λιβύην, τὸν ἥλιον ἔσχον εἰς τὰ
 δεξιὰ· οὕτω μὲν αὕτη ἐγνώσθη τὸ πρῶτον. Μετὰ 43
 δὲ, Καρχηδόνοιό εἰσι οἱ λέγοντες. ἐπεὶ Σατάσπης γε ὁ
 Τεάσπιος, ἀνὴρ Ἀχαιμενίδης, οὐ περιέπλωσε Λιβύην, ἐπ'
 αὐτὸ τοῦτο πεμφθείς· ἀλλὰ δείσας τό τε μῆκος τοῦ
 πλόου καὶ τὴν ἐρημίην, ἀπῆλθε ὀπίσω, οὐδ' ἐπετέλεσε
 τὸν ἐπέταξέ οἱ ἡ μήτηρ ἄεθλον. Θυγατέρα γὰρ Ζωπύρου 2
 τοῦ Μεγαβύζου ἐβίησατο παρθένον· ἔπειτα μέλλοντος
 αὐτοῦ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην ἀνασκολοπιεῖσθαι ὑπὸ Ξέρ-
 ξεω βασιλέως, ἡ μήτηρ τοῦ Σατάσπεος, ἐοῦσα Δαρείου
 ἀδελφεῇ, παραιτήσατο, φᾶσά οἱ αὐτὴ μέζω ζημίην ἐπι-
 θῆσειν ἥπερ ἐκείνον· Λιβύην γάρ οἱ ἀνάγκην ἔσεσθαι
 περιπλῶειν, εἰς δ' ἂν ἀπίκηται, περιπλέων αὐτήν, εἰς τὸν
 Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ Ξέρξεω ἐπὶ τοῦ- 3
 τοις, ὁ Σατάσπης ἀπικόμενος εἰς Αἴγυπτον, καὶ λαβὼν

νέα τε καὶ ναύτας παρὰ τούτων, ἔπλεε παρὰ Ἡρακληΐας
 4 στήλας. διεκπλώσας δὲ, καὶ κάμψας τὸ ἀκρωτήριον τῆς
 Λιβύης, τῇ οὐνομα Σολόεις ἐστὶ, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην·
 περήσας δὲ θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μῆνεσι, ἐπεὶ
 τε τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, ἀποστρέψας ὀπίσω, ἀπέπλεε
 5 εἰς Αἴγυπτον. Ἐκ δὲ ταύτης ἀπικόμενος παρὰ βασιλείᾳ
 Ξέρξεα, ἔλεγε φὰς τὰ προσωτάτω ἀνθρώπους σμικροὺς
 παραπλέειν, ἐσθῆτι φοινικῇ διαχρεωμένους· οἱ, ὅκως
 σφεῖς καταγοίατο τῇ νηϊ, φεύγεσκον πρὸς τὰ οὖρεα,
 λείποντες τὰς πόλιας· αὐτοὶ δὲ ἀδικεῖν οὐδὲν ἐσιόντες,
 6 πρόβατα δὲ μούνα ἐξ αὐτέων λαμβάνειν. τοῦ δὲ μὴ
 περιπλῶσαι Λιβύην παντελῶς, αἴτιον τόδε ἔλεγε· τὸ
 πλοῖον τὸ πρόσω οὐ δυνατόν ἐτι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχε-
 7 σθαι. Ξέρξης δὲ οὐ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθεία,
 οὐκ ἐπιτελέσαντά τε τὸν προκείμενον ἀεθλον, ἀνεσκολό-
 8 πισε, τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτου δὲ τοῦ Σατά-
 σπεος εὐνοῦχος ἀπείδρη εἰς Σάμον, ἐπεὶ τε ἐπύθετο τάχι-
 στα τὸν δεσπότηα τετελευτηκότα, ἔχων χρήματα μεγάλα,
 τὰ Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε· τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα,
 ἐκὼν ἐπιλήθομαι.

44 Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη· ὃς
 βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος
 οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν
 εἰδέναι τῇ εἰς θάλασσαν ἐκδιδοί, πέμπει πλοίοις ἄλλους
 τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθειῇ ἐρέειν, καὶ δὴ καὶ Σκύ-
 2 λακα ἀνδρα Καρνανδέα. οἱ δὲ, ὁρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου
 τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυϊκῆς γῆς, ἔπλεον κατὰ ποταμὸν
 πρὸς ἧν τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς εἰς θάλασσαν· διὰ θαλάσ-
 σης δὲ πρὸς ἐσπέρην πλέοντες, τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικνέ-
 ονται εἰς τοῦτον τὸν χῶρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς
 τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρότερον εἶπα, ἀπέστειλε περι-

ΟΙ. 65. 4.]

πλώειν Λιβύην. μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας, Ἰνδοὺς 3
 τε κατεστρέψατο Δαρείος, καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχράτο.
 οὕτω καὶ τῆς Ἀσίας πλὴν τὰ πρὸς ἡέλιον ἀνίσχοντα, τὰ 4
 ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ. Ἡ δὲ 45
 δὴ Εὐρώπῃ πρὸς οὐδαμῶν φανερὴ ἐστὶ γινωσκομένη,
 οὔτε τὰ πρὸς ἡέλιον ἀνατέλλοντα, οὔτε τὰ πρὸς βορῇν,
 εἰ περιρρυτός ἐστι· μήκεϊ δὲ γινώσκεται παρ' ἀμφοτέρας
 παρήκουσα. Οὐδ' ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτε μὴ εἴσῃ 2
 γῇ οὐνόματα τριφάσια κέεται, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναι-
 κῶν, καὶ οὐρίσματα αὐτῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποτα-
 μὸς ἐτέθη, καὶ Φάσις ὁ Κόλχος· (οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν
 τὸν Μαιήτην καὶ Πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια λέγουσι·) οὐδὲ
 τῶν διουρισάντων τὰ οὐνόματα πυθέσθαι, καὶ ὅθεν ἔθεντο
 τὰς ἐπωνυμίας. ἡ δὲ γὰρ Λιβύη μὲν ἐπὶ Λιβύης λέγεται 3
 ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων ἔχειν τὸ οὐνομα γυναικὸς
 αὐτόχθονος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς
 τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τοῦ 4
 οὐνόματος Λυδοὶ, φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ, τοῦ Κότυος, τοῦ
 Μάνεω, κεκληῆσθαι τὴν Ἀσίην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς Προ-
 μηθέος Ἀσίας· ἀπ' ὅτε καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν
 κεκληῆσθαι Ἀσιάδα. Ἡ δὲ δὴ Εὐρώπῃ οὔτε εἰ περίρ- 5
 ρυτός ἐστι γινώσκεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων· οὔτε
 ὁκόθεν τὸ οὐνομα ἔλαβε τοῦτο, οὔτε ὅστις οἶ ἦν ὁ θέμε-
 νος φαίνεται· εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίας φήσομεν Εὐρώπης
 λαβεῖν τὸ οὐνομα τὴν χώραν, πρότερον δὲ ἦν ἄρα ἀνῶ-
 νυμος, ὥσπερ αἱ ἕτεραι. ἀλλ' αὕτη γε ἐκ τῆς Ἀσίας τε 6
 φαίνεται εἶσῃ, καὶ οὐκ ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, ἥ
 τις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπῃ καλεῖται, ἀλλ' ὅσον ἐκ
 Φοινίκης ἐς Κρήτην, ἐκ Κρήτης δὲ ἐς Λυκίην. Ταῦτα 7
 μὲν νῦν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· τοῖσι γὰρ νομιζομένοισι
 αὐτῶν χρησόμεθα.

- 46 Ὁ δὲ Πόντος ὁ Εὐξείνιος, ἐπ' ὃν ἐστρατεύετο Δαρ-
 ρείος, χωρέων πασέων παρέχεται, ἕξω τοῦ Σκυθικοῦ,
 2 ἔθνεα ἀμαθέστατα. οὔτε γὰρ ἔθνος τῶν ἐντὸς τοῦ Πόν-
 του οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι, οὔτε ἄνδρα
 λόγιον οἶδαμεν γενόμενον, πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεος,
 3 καὶ Ἀναχάρσιος. Τῷ δὲ Σκυθικῷ γένει ἐν μὲν τὸ μέγι-
 στον τῶν ἀνθρωπηίων πρηγμάτων σοφώτατα πάντων
 ἐξεύρηται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἄγμαι.
 4 τὸ δὲ μέγιστον οὕτω σφί ἀνεύρηται, ὥστε ἀποφυγέειν
 τε μηδένα ἐπελθόντα ἐπὶ σφέας, μὴ βουλομένους τε
 5 ἐξευρεθῆναι, καταλαβεῖν μὴ οἶόν τε εἶναι. τοῖσι γὰρ
 μήτε ἄστεα μήτε τείχεα ἢ ἐκτισμένα, ἀλλὰ φερέοικοι
 ἐόντες, πάντες ἔωσι ἵπποτοξόται, ζῶντες μὴ ἀπ' ἀρότου,
 ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων, οἰκήματά τε σφί ἢ ἐπὶ ζευγέων, κῶς
 οὐκ ἂν εἴησαν οὗτοι ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι προσμίσγειν·
 47 Ἐξεύρηται δὲ σφί ταῦτα, τῆς τε γῆς ἐούσης ἐπιτη-
 2 δέης, καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων σφί συμμάχων. ἢ τε γὰρ
 γῇ ἐούσα πεδιάς αὕτη, ποιῶδης τε καὶ εὐνδρός ἐστι·
 ποταμοί τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ πολλῷ τεφ ἀριθμὸν
 3 ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διωρύχων. ὅσοι δὲ οὐνο-
 μαστοί τε εἰσι αὐτῶν, καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης,
 4 τούτους οὐνομανέω. Ἰστρος μὲν, πεντάστομος· μετὰ
 δὲ, Τύρης τε καὶ Ὑπανίς, καὶ Βορυσθένης, καὶ Παντικά-
 πης, καὶ Ὑπάκυρις, καὶ Γέρρος, καὶ Τάναϊς. ῥέουσι γὰρ
 οἶδε κατὰ τάδε.
 48 Ἰστρος μὲν, ἐὼν μέγιστος ποταμῶν πάντων τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐωυτῷ ῥέει καὶ θέρεος καὶ
 2 χειμῶνος. πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ
 ῥέων, κατὰ τοιόνδε μέγιστος γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων
 εἰς αὐτὸν ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἶδε οἱ μέγαν αὐτὸν ποι-
 3 εῦντες· διὰ μὲν γε τῆς Σκυθικῆς χώρας πέντε μὲν οἱ

ΟΙ. 65. 4.]

ρέοντες, τὸν τε Σκύθαι Πόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ
 Πυρετόν· καὶ ἄλλος, Τιαραντός· καὶ Ἀραρός τε, καὶ
 Νάπαρις, καὶ Ὀρδησός. ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν 4
 ποταμῶν, μέγας, καὶ πρὸς ἡῶ ρέων ἀνακοινοῦται τῷ
 Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ δεύτερος λεχθεὶς, Τιαραντός
 πρὸς ἐσπέρης τε μᾶλλον, καὶ ἐλάσσων. ὁ δὲ δὴ Ἀραρός 5
 τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ ὁ Ὀρδησός, διὰ μέσου τούτων
 ἰόντες, ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἰστρον. οὗτοι μὲν αὐτιγενέες 6
 ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμπληθύνουσι αὐτόν. Ἐκ δὲ 49
 Ἀγαθύρσων Μάρις ποταμὸς ρέων συμμίσγεται τῷ
 Ἰστρῷ. ἐκ δὲ τοῦ Αἵμου τῶν κορυφῶν τρεῖς ἄλλοι 2
 μεγάλοι, ρέοντες πρὸς βορῇν ἄνεμον, ἐσβάλλουσι ἐς
 αὐτόν, Ἀτλας, καὶ Αὔρας, καὶ Τίβισις· διὰ δὲ Θρηίκης
 καὶ Θρηίκων τῶν Κροβύζων ρέοντες, Ἀθρυς, καὶ Νόης,
 καὶ Ἀρτάνης, ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν Ἰστρον· ἐκ δὲ Παιόνων
 καὶ οὖρεος Ῥοδόπης, Σκίος ποταμὸς, μέσον σχίζων τὸν
 Αἶμον, ἐσδιδοῖ ἐς αὐτόν. ἐξ Ἰλλυριῶν δὲ ρέων πρὸς 8
 βορῇν ἄνεμον Ἀγγρος ποταμὸς, ἐσβάλλει ἐς πεδίον τὸ
 Τριβαλλικόν, καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγον· ὁ δὲ Βρόγγος
 ἐς τὸν Ἰστρον. οὕτω ἀμφοτέρους, ἔοντας μεγάλους, ὁ 4
 Ἰστρος δέκεται. ἐκ δὲ τῆς κατύπερθε χώρας Ὀμβρίκων,
 Κάρπις ποταμὸς, καὶ ἄλλος Ἀλπις ποταμὸς, πρὸς βορῇν
 ρέοντες ἄνεμον, καὶ οὗτοι ἐκδιδοῦσι ἐς αὐτόν. ῥέει γὰρ 5
 δὴ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης ὁ Ἰστρος, ἀρξάμενος ἐκ
 Κελτῶν, οἱ ἔσχατοι πρὸς ἡλίου δυσμέων μετὰ Κύνητας
 οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ρέων δὲ διὰ πάσης τῆς
 Εὐρώπης, ἐς τὰ πλάγια τῆς Σκυθίης ἐσβάλλει. Τού- 50
 των ὦν τῶν καταλεχθέντων καὶ ἄλλων πολλῶν συμβαλ-
 λομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ, γίνεται ὁ Ἰστρος ποταμῶν
 μέγιστος. ἐπεὶ ὕδωρ γε ἐν πρὸς ἐν συμβάλλειν, ὁ Νεΐ- 2
 λος πλήθει ἀποκρατεῖ· ἐς γὰρ δὴ τοῦτον οὔτε ποταμὸς,

οὔτε κρήνη οὔδεμία ἐσδιδούσα, ἐς πλήθος οἱ συμβάλλε-
 8 ται. ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι ὁ Ἴστρος,
 4 κατὰ τοιόνδε τι, ὥς ἐμοὶ δοκέει. τοῦ μὲν χειμῶνος, ἐστὶ
 ὅσος πέρ ἐστι, ὀλίγῳ τε μέζων τῆς ἐωυτοῦ φύσιος
 γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὕτη τοῦ χειμῶνος πάμπαν
 6 ὀλίγῳ, νιφετῷ δὲ πάντα χρέεται· τοῦ δὲ θέρεος ἡ χιὼν
 ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα, ἐοῦσα ἀμφιλαφῆς, τηκομένη
 πάντοθεν ἐσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον· αὕτη τε δὴ ἡ χιὼν
 ἐσδιδούσα ἐς αὐτὸν, συμπληθύει, καὶ ὄμβροι πολλοὶ τε
 6 καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ· ὕει γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσῳ δὲ
 πλέον ἐπ' ἐωυτὸν ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπέλκεται ἐν τῷ θέρεϊ
 ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσοῦτ' αὖτε συμμισγόμενα τῷ Ἴστρον
 πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἥπερ τοῦ χειμῶνος· ἀντι-
 τιθέμενα δὲ ταῦτα, ἀντιστήκωσις γίνεται, ὥστε ἴσον μιν
 αἰεὶ φαίνεσθαι ἔοντα.

- 51 Εἰς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν τοῖσι Σκύθησί ἐστι ὁ
 Ἴστρος· μετὰ δὲ τοῦτον, Τύρης· ὃς ἀπὸ βορρῶ μὲν ἀνέ-
 μου ὀρμᾶται, ἄρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἡ
 2 οὐρίζει τὴν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν. ἐπὶ δὲ τῷ
 στόματι αὐτοῦ κατοίκηνται Ἕλληνες, οἱ Τυρίται καλέον-
 52 ται. Τρίτος δὲ Ὑπανίς ποταμὸς ὀρμᾶται μὲν ἐκ
 τῆς Σκυθικῆς, ῥέει δὲ ἐκ λίμνης μεγάλης, τὴν περίξ
 νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί. καλέεται δ' ἡ λίμνη αὕτη
 2 ὀρθῶς, μήτηρ Ὑπάνιος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ
 Ὑπανίς ποταμὸς, ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερέων πλόον
 βραχὺς, καὶ γλυκὺς ἔτι· ἀπὸ δὲ τούτου, πρὸς θαλάσσης
 3 τεσσέρων ἡμερέων πλόον, πικρὸς αἰνῶς. ἐκδιδοῖ γὰρ ἐς
 αὐτὸν κρήνη πικρὴ, οὕτω δὴ τι ἐοῦσα πικρὴ, ἡ μεγάλῃ
 σμικρὴ ἐοῦσα, κινῶ τὸν Ὑπανιν, ἔοντα ποταμὸν ἐν
 4 ὀλίγοις μέγαν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη αὕτη ἐν οὖροις χώρης
 τῆς τε Ἀροτήρων Σκυθέων καὶ Ἀλαζώνων· οὐνομα δὲ τῇ

OL 65. 4.]

κρήνη, καὶ, ὅθεν ῥέει, τῷ χώρῳ, Σκυθιστὶ μὲν, Ἐξαμ-
παῖος· κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Ἰραὶ ὁδοί.
συνάγουσι δὲ τὰ τέρματα δὲ τὴν Τύρης καὶ ὁ Ὑπανίς κατὰ δ
Ἀλάζωνας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, ἀποστρέψας ἑκάτερος ῥέει
εὐρύνων τὸ μέσον.

Τέταρτος δὲ, Βορυσθένης ποταμός· ὃς ἐστὶ μέγισ- 53
τός τε μετὰ Ἰστρον τούτων, καὶ πολυαρκίστατος κατὰ
γνώμας τὰς ἡμετέρας, οὗτι μόνον τῶν Σκυθικῶν ποτα-
μῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, πλην Νείλου τοῦ
Αἰγυπτίου· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστὶ συμβαλέειν ἄλ-
λον ποταμὸν, τῶν δὲ λοιπῶν Βορυσθένης ἐστὶ πολυαρ-
κίστατος. ὃς νομάς τε καλλίστας καὶ εὐκομιδεστάτας 2
κτῆνεσι παρέχεται, ἰχθύας τε ἀρίστους διακριδὸν καὶ
πλείστους· πίνεσθαί τε ἡδιστός ἐστι· ῥέει τε καθαρὸς
παρὰ θολεροῖσι. σπόρος τε παρ' αὐτὸν ἀριστος γίνεται· 3
ποίη τε, τῇ οὐ σπείρεται ἡ χώρα, βαθυτάτῃ· ἅλεις τε
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι πῆγνυνται ἀπλετοί·
κῆτέα τε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι,
παρέχεται ἐς ταρίχευσιν, ἅλλα τε πολλὰ θωυμάσαι ἄξια.
Μέχρι μὲν νυν Γέρρου χώρου, ἐς τὸν τεσσεράκοντα ἡμε- 4
ρέων πλόος ἐστὶ, γινώσκεται ῥέων ἀπὸ βορέω ἀνέμου·
τὸ δὲ κατύπερθε δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων, οὐδεὶς ἔχει φρά-
σαι. φαίνεται δὲ ῥέων δι' ἐρήμου ἐς τῶν γεωργῶν Σκυ- 5
θίων τὴν χώραν· οὗτοι γὰρ οἱ Σκύθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ
δέκα ἡμερέων πλόον νέμονται. μόνου δὲ τούτου τοῦ 6
ποταμοῦ καὶ Νείλου οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγὰς· δοκέω
δὲ, οὐδὲ οὐδεὶς Ἑλλήνων. Ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ 7
Βορυσθένης ῥέων γίνεται, καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ὑπανίς,
ἐς τῷ αὐτῷ ἔλος ἐκδιδούς. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν 8
τούτων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας, Ἰππόλεω ἄκρη καλεῖται·
ἐν δὲ αὐτῷ ἱρὸν Μητρὸς ἐνίδρυνται· πέρνην δὲ τοῦ ἱροῦ

ἐπὶ τῇ Ὑπάνι Βορυσθενεῖται κατοίκηνται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν.

- 54 Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῷ οὖνομα Παντικάπης. ῥέει δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ βορέω τε καὶ ἐκ λίμνης, καὶ τὸ μεταξὺ τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθέneos νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι· ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὴν Ὑλαίην· παραμειψάμενος δὲ ταύτην, τῷ Βορυσθενεῖ συμμίσγειται.
- 55 Ἐκτος δὲ Ὑπάκυρις ποταμὸς· ὃς ὀρμάται μὲν ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ τῶν νομάδων Σκυθέων ῥέων, ἐκδιδοὶ κατὰ Καρκινίτιν πόλιν, ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν τε Ὑλαίην καὶ τὸν Ἀχιλλήϊον καλεόμενον Δρόμον.
- 56 Ἑβδομος δὲ Γέρρος ποταμὸς ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσθέneos, κατὰ τοῦτο τῆς χώρας, ἐς δὲ γινώσκεται ὁ Βορυσθένης· ἀπέσχισται μὲν νυν ἐκ τούτου τοῦ χώρου, οὖνομα δὲ ἔχει τόπερ ὁ χώρος αὐτὸς, Γέρρος. ῥέων δ' ἐς θάλασσαν, οὐρίζει τὴν τε τῶν Νομάδων χώραν, καὶ τὴν τῶν βασιληῶν Σκυθέων· ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὸν Ὑπάκυριν.
- 57 Ὀγδοος δὲ δὴ Τάναϊς ποταμὸς· ὃς ῥέει τὰ ἀνέκαθεν ἐκ λίμνης μεγάλης ὀρμεώμενος, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς μέζω ἔτι λίμνην καλεομένην Μαιήτιν, ἣ οὐρίζει Σκύθας 2 τε τοὺς βασιληῖους καὶ Σαυρομάτας. ἐς δὲ Τάναϊν τοῦτον ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει, τῷ οὖνομά ἐστι Ὑργις.
- 58 Τοῖσι μὲν δὴ οὖνομαστοῖσι ποταμοῖσι οὕτω δὴ τι οἱ 2 Σκύθαι ἐσκευάδαται. Τοῖσι δὲ κτήνεσι ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, ἔστι ἐπιχολωτάτη πασέων ποιέων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήνεσι ἐστὶ σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.
- 59 Τὰ μὲν δὴ μέγιστα οὕτω σφὶ εὐπορά ἐστι. τὰ δὲ 2 λοιπὰ νόμαια κατὰ τάδε σφὶ διακέεται. Θεοὺς μὲν μούνους τούσδε ἰλάσκονται· Ἰστίην μὲν μάλιστα ἐπὶ Δία τε καὶ Γῆν, νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι

ΟΙ. 65. 4.]

γυναῖκα· μετὰ δὲ τούτους, Ἀπόλλωνά τε καὶ οὐρανίην
 Ἀφροδίτην, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Ἄρεα. τούτους μὲν πάν- 3
 τες οἱ Σκύθαι νενομίκασι· οἱ δὲ καλεόμενοι βασιλῆϊοι
 Σκύθαι καὶ τῷ Ποσειδέωνι θύουσι. οὐνομάζεται δὲ Σκυ- 4
 θιστὶ, Ἰστίη μὲν, Ταβιτί· Ζεὺς δὲ ὀρθότατα, κατὰ γνώμην
 γε τὴν ἐμὴν, καλεόμενος Παπαῖος· Γῇ δὲ, Ἀπία· Ἀπόλ-
 λων δὲ, Οἰτόσυρος· οὐρανίη δὲ Ἀφροδίτη, Ἀρτίμπασα·
 Ποσειδέων δὲ, Θαμιμασάδας. ἀγάλματα δὲ καὶ βωμοὺς 5
 καὶ ἱεῖς οὐ νομίζουσι ποιεῖν, πλὴν Ἀρηΐ· τούτῳ δὲ
 νομίζουσι. Θυσίῃ δὲ ἡ αὕτη πᾶσι κατέστηκε περὶ 60
 πάντα τὰ ἰρὰ ὁμοίως, ἐρδομένη ὧδε. τὸ μὲν ἱρήϊον αὐτὸ
 ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε. ὁ δὲ 2
 θύων, ὅπισθε τοῦ κτήνεος ἑστέως, σπάσας τὴν ἀρχὴν
 τοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν· πίπτοντος δὲ τοῦ ἱρήϊου,
 ἐπικαλεῖ τὸν θεόν, τῷ ἂν θύῃ· καὶ ἔπειτα βρόχῳ περὶ
 ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει,
 καὶ ἀποπνίγει· οὔτε πῦρ ἀνακαύσας, οὔτε καταρξάμενος,
 οὔτ' ἐπισπείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας, τράπεται
 πρὸς ἔψησιν. Τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς 61
 ἀξύλου εἰούσης, ὧδέ σφι ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν
 ἐξεύρηται. ἐπεὰν ἀποδείρωσι τὰ ἱρήϊα, γυμνοῦσι τὰ 2
 ὀστέα τῶν κρεῶν· ἔπειτα ἐσβάλλουσι, ἦν μὲν τύχῳσι
 ἔχοντες λέβητας ἐπιχωρίους, μάλιστα Λεσβίοισι κρη-
 τήρσι προσεικέλους, χωρὶς ἢ ὅτι πολλῶ μέζοντας· ἐς
 τούτους ἐσβάλλοντες, ἔψουσι ὑποκαίοντες τὰ ὀστέα τῶν
 ἱρήϊων. ἦν δὲ μή σφι παρῇ λέβης, οἱ δὲ ἐς τὰς γαστέρας 3
 τῶν ἱρήϊων ἐσβάλλοντες τὰ κρέα πάντα, καὶ παραμί-
 ξαντες ὕδωρ, ὑποκαίουσι τὰ ὀστέα. τὰ δὲ αἴθεται κάλ- 4
 λιστα· αἱ δὲ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ κρέα
 ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων. καὶ οὕτω βοῦς τε ἑωυτὸν ἐξέψει,
 καὶ τὰ ἄλλα ἱρήϊα ἑωυτὸ ἕκαστον. Ἐπεὰν δὲ ἐψηθῇ 5

τὰ κρέα, ὁ θύσας, τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος, ῥίπτει ἐς τὸ ἔμπροσθεν. θύουσι δὲ καὶ τὰ ἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα.

- 62 Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι, καὶ ταῦτα τῶν κτηνέων. τῷ δὲ δὴ Ἄρηι ὧδε. Κατὰ νομοὺς ἐκάστοισι τῶν ἀρχαίων ἐσίδρυταί σφι Ἄρης ἱρὸν τοιόν-
2 δε. φρυγάνων φάκελοι συννεύεται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίους τρεῖς μῆκος καὶ εὖρος, ὕψος δὲ ἔλασσον· ἄνω δὲ τούτου, τετράγωνον ἄπεδον πεποιήται· καὶ τὰ μὲν τρία τῶν
3 κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν, ἐπιβατόν. ἔτεος δὲ ἐκάστου ἀμάξας πεντήκοντα καὶ ἐκατὸν ἐπινέουσι φρυ-
4 γάνων· ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. Ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ ὄγκου ἀκινάκης σιδήρεος ἱδρυται ἀρχαῖος ἐκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Ἄρης τὸ ἄγαλμα· τούτῳ δὲ τῷ ἀκινάκεϊ θυσίας ἐπετείουσι προσάγουσι προβάτων
5 καὶ ἵππων. καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι. Ὅσους δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρήσωσι, ἀπὸ τῶν ἐκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα ἓνα θύουσι, τρόπῳ οὐ τῷ
6 αὐτῷ, ᾧ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἑτεροίῳ. ἐπεὰν γὰρ οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλῶν, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος· καὶ ἔπειτα ἀνενείκαντες ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, καταχέουσι τὸ αἷμα τοῦ
7 ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο· κάτω δὲ παρὰ
8 τὸ ἱρὸν ποιεῦσι τάδε. τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς δεξιούς ὧμους πάντας ἀποτάμνοντες σὺν τῇσι χερσὶ, ἐς τὸν ἡέρα ἰεῖσι· καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήϊα ἀπαλλάσσονται· χεὶρ δὲ, τῇ ἂν πέσῃ, κέεται, καὶ χωρὶς
63 ὁ νεκρός. Θυσίαι μὲν νυν αὐταὶ σφι κατεστέασι. ὕσὶ δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, οὐδὲ τρέφειν τὸ παράπαν ἐν τῇ χώρῃ θέλουσι.

- 64 Τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδέ σφι διακίεται.

ΟΙ. 65. 4.]

Ἐπεὰν τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τοῦ αἵματος ἐμπίνει. ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, τούτων τὰς κεφαλὰς ἀποφέρει τῷ βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κεφαλὴν, τῆς λήτης μεταλαμβάνει τὴν ἂν λάβωσι· μὴ ἐνείκας δὲ, οὐ. ἀποδείρει δὲ αὐτὴν τρόπῳ τοιῷδε. 2 περιταμὼν κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἐκσεΐει· μετὰ δὲ, σαρκίσας βοὸς πλευρῇ, δέψει τῇσι χερσί· ὀργήσας δὲ αὐτὸ, ἅτε χειρόμακτρον ἔκτῃται· ἐκ δὲ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου τὸν αὐτὸς ἐλαύνει, ἐκ τούτου ἐξάπτει, καὶ ἀγάλλεται. ὅς γὰρ ἂν πλείστα δέρματα 4 χειρόμακτρα ἔχῃ, ἀνὴρ ἄριστος οὗτος κέκριται. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδερμάτων καὶ χλαίνας ἐπείνυσθαι ποιεῦσι, συρράπτοντες κατάπερ βαιίτας. πολλοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιὰς χέρας, νεκρῶν ἐόντων, ἀποδεύραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, καλύπτρας τῶν φαρετρέων ποιεῦνται. δέρμα δὲ ἀνθρώπου, καὶ παχὺ καὶ λαμπρόν, ἦν ἄρα 6 σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὅλους ἄνδρας ἐκδεύραντες, καὶ διατείναντες ἐπὶ ξύλων, ἐπ' ἵππων περιφέρουσι. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω σφι νενόμισται. Αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, οὐ τι 65 πάντων, ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε. ἀποπρίσας 2 ἕκαστος πᾶν τὸ ἔνερθε τῶν ὀφρύων, ἐκκαθαίρει· καὶ ἦν μὲν ἡ πένης, ὃ δὲ ἐξῶθεν ὠμοβοέην μούνην περιτείνας, οὕτω χρᾶται· ἦν δὲ ἡ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοέην περιτείνει, ἔσωθεν δὲ περιχρυσώσας, οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ. ποιεῦσι δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκητῶν, ἦν σφι διά- 3 φοροὶ γένωνται, καὶ ἦν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ. ξείνων δὲ οἱ ἐλθόντων τῶν ἂν λόγον ποιῇται, 4 τὰς κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἐόντες οἰκήϊοι πόλεμον προσεθήκαντο, καὶ σφρων αὐτὸς ἐπεκράτησε, ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες. Ἄπαξ 66

δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου ὁ νομάρχης, ἕκαστος ἐν τῷ
 ἔωυτοῦ νομῷ, κινρῇ κρητῆρα οἴνου, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν
 2 Σκυθέων τοῖσι ἄνδρες πολέμιοι ἀραιρημένοι ἔωσι. τοῖσι
 δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ἢ τοῦτο, οὐ γεύονται τοῦ οἴνου
 τούτου, ἀλλ' ἡτιμωμένοι ἀποκατέαται· ὄνειδος δέ σφί
 3 ἔστι μέγιστον τοῦτο. ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολ-
 λούς ἄνδρας ἀναιρηκότες ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδυο κύλικας
 ἔχοντες, πίνουσι ὁμοῦ.

67 Μάντιες δὲ Σκυθέων εἰσὶ πολλοὶ, οἳ μαντεύονται
 2 ῥάβδοισι λτεῖνῃσι πολλῇσι ᾧδε. ἐπεὰν φακέλους ῥάβ-
 δων μεγάλους ἐνείκωνται, θέντες χαμαὶ, διεξιέλισσουσι
 αὐτούς· καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπί-
 ζουσι· ἅμα τε λέγοντες ταῦτα, συνειλέουσι τὰς ῥάβδους
 ὀπίσω, καὶ αὐτὶς κατὰ μίαν συντιθεῖσι. αὕτη μὲν σφι ἡ
 3 μαντικὴ πατρῴῃ ἐστί. Οἱ δὲ Ἐνάρεις, οἱ ἀνδρόγυνοι,
 τὴν Ἀφροδίτην σφι λέγουσι μαντικὴν δοῦναι. φιλύρης
 4 ὦν φλοιῷ μαντεύονται. ἐπεὰν τὴν φιλύρην τρίχα σχίσῃ,
 διαπλέκων ἐν τοῖσι δακτύλοισι τοῖσι ἔωυτοῦ, καὶ δια-
 68 λύων, χρᾶ. Ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ Σκυθέων κάμῃ,

μεταπέμπεται τῶν μαντίων ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκι-
 μέοντας μάλιστα, οἳ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται·
 καὶ λέγουσι οὗτοι ὥς τὸ ἐπίπαν μάλιστα τάδε, ὥς τὰς
 βασιληΐας ἰστίας ἐπιόρκηκε ὃς καὶ ὃς, λέγοντες τῶν ἀστῶν
 2 τὸν ἂν δὴ λέγωσι. τὰς δὲ βασιληΐας ἰστίας νόμος Σκύ-
 θησι τὰ μάλιστά ἐστι ὁμνῦναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον
 3 ὄρκον ἐθέλωσι ὁμνῦναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται
 οὗτος τὸν ἂν δὴ φῶσι ἐπιορκῆσαι· ἀπιγμένον δὲ ἐλέ-
 γχουσι οἱ μάντιες, ὥς ἐπιορκήσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ
 τὰς βασιληΐας ἰστίας, καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς·
 ὁ δὲ ἀρνέεται, οὐ φάμενος ἐπιορκῆσαι, καὶ δεινολογέται.
 4 ἀρνεομένου δὲ τούτου, ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους

OL. 65. 4.]

διπλησίους μάντιας. καὶ ἦν μὲν καὶ οὗτοι, ἐσορέωντες 5
 ἐς τὴν μαντικὴν, καταδήσῃσι ἐπιορκῆσαι, τοῦ δὲ ἰθίως
 τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλα-
 γχάνουσι οἱ πρῶτοι τῶν μαντίων· ἦν δὲ οἱ ἐπελθόντες
 μάντιες ἀπολύσῃσι, ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλ
 ἄλλοι. ἦν ὧν οἱ πλεῖνες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύσῃσι, 6
 δέδοκται τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλ-
 λυσθαι. Ἀπολλῦσι δῆτα αὐτοὺς τρόπῳ τοιῷδε· 69
 ἐπεὰν ἄμαξαν φρυνγάνων πλήσῃσι, καὶ ὑποζεύξῃσι βοῦς,
 ἐμποδίσαντες τοὺς μάντιας, καὶ χέρας ὀπίσω δῆσαντες,
 καὶ στομώσαντες, κατειργνῦσι ἐς μέσα τὰ φρύγανα·
 ὑποπρήσαντες δὲ αὐτὰ, ἀπιεῖσι φοβήσαντες τοὺς βοῦς.
 πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες, 2
 πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν αὐτῶν ὁ
 ῥύμος κατακαυθῇ. κατακαίονσι δὲ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ 3
 καὶ δι' ἄλλας αἰτίας τοὺς μάντιας, ψευδομάντιας καλεόν-
 τες. τοὺς δ' ἂν ἀποκτείνῃ βασιλεὺς, τούτων οὐδὲ τοὺς 4
 παῖδας λείπει, ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσενα κτείνει, τὰ δὲ
 θήλεα οὐκ ἀδικεῖ. Ὅρκια δὲ ποιεῖνται Σκύθαι 70
 ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιέωνται. ἐς κύλικα μεγάλῃν κερα-
 μίνην οἶνον ἐγχείαντες, αἷμα συμμίσγουσιν τῶν τὰ ὄρκια
 ταμνομένων, τύψαντες ὀπέατι ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ
 σμικρὸν τοῦ σώματος· καὶ ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν
 κύλικα ἀκινάκεια, καὶ ὄιστους, καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον.
 ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσῃσι, κατεύχονται πολλὰ, καὶ 2
 ἔπειτα ἀποπίνουσι αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιεύμενοι, καὶ
 τῶν ἐπομένων οἱ πλείστου ἀξιοί.

Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέρροισι εἰσὶ, ἐς δ' ὁ 71
 Βορυσθένης ἐστὶ προσπλωτός. ἐνθαῦτα, ἐπεὰν σφι
 ἀποθάνῃ ὁ βασιλεὺς, ὄρυγμα γῆς μέγα ὀρύσσουσι
 τετράγωνον. ἐτοῖμον δὲ τοῦτο ποιήσαντες, ἀναλαμβά- 2

νοῦσι τὸν νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ
 νηδὺν ἀνασχισθείσαν, καὶ καθαρθεῖσαν, πλὴν κυπέρον
 κεκομμένου καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ
 ἀννήσου, συνερραμμένην ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξει
 8 ἐς ἄλλο ἔθνος. οἱ δ' ἂν παραδέξωνται κομισθέντα τὸν
 νεκρὸν, ποιεῦσι τὰ περ οἱ βασιλῆϊοι Σκύθαι· τοῦ ὧτος
 ἀποτάμνονται, τρίχας περικείμεναι, βραχίονας περι-
 τάμνονται, μέτωπον καὶ ῥίνα καταμύσσουνται, διὰ τῆς τε
 4 ἀριστερῆς χειρὸς ὀιστοὺς διαβυνέονται. ἐνθεύτεν δὲ κο-
 μίζουσι ἐν ἀμάξει τὸν νέκυν τοῦ βασιλέως ἐς ἄλλο ἔθνος
 τῶν ἄρχουσι· οἱ δὲ σφί ἔπονται, ἐς τοὺς πρότερον ἡλ-
 6 θον. ἐπεὰν δὲ πάντας περιέλθωσι τὸν νέκυν κομίζοντες,
 ἐν Γέρροισι ἔσχατα κατοικημένοις εἰσι τῶν ἐθνέων τῶν
 6 ἄρχουσι, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἐπεὰν θέωσι
 τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκησι ἐπὶ στιβάδος, παραπήξαντες
 αἰχμὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ, ξύλα ὑπερτείνουσι,
 7 καὶ ἔπειτα ῥίψι καταστεγάζουσι. ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ-
 χωρίῃ τῆς θήκης, τῶν παλλακέων τε μίαν ἀποπνίξαντες
 θάπτουσι, καὶ τὸν οἰνοχόον, καὶ μάγειρον, καὶ ἵπποκό-
 μον, καὶ διήκονον, καὶ ἀγγελιηφόρον, καὶ ἵππους, καὶ
 τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπαρχὰς, καὶ φιάλας χρυσέας·
 8 ἀργύρῳ δὲ οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέωνται· ταῦτα δὲ ποιή-
 σαντες, χοῦσι πάντες χῶμα μέγα, ἀμιλλεώμενοι καὶ
 72 προθυμεόμενοι ὥς μέγιστον ποιῆσαι. Ἐνιαυτοῦ δὲ
 περιφερομένου, αὗτις ποιεῦσι τοιόνδε. λαβόντες τῶν
 λοιπῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους· οἱ δὲ εἰσι
 Σκύθαι ἐγγενέες· οὗτοι γὰρ δὴ θεραπεύουσι τοὺς ἂν
 αὐτὸς ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρώνητοι δὲ οὐκ εἰσὶ σφί
 2 θεράποντες· τούτων ὧν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίξωσι
 πεντήκοντα, καὶ ἵππους τοὺς καλλιστεύοντας πεντήκοντα,
 ἐξελόντες αὐτῶν τὴν κοιλίην, καὶ καθήραντες, ἐμπιπλάσι

ΟΙ. 65. 4.]

ἀχύρων, καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ἡμισυ ἐπὶ δύο
 ξύλα στήσαντες ὑπτιον, καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυ τῆς ἀψίδος
 ἐπ' ἕτερα δύο, καταπήξαντες τρώφῳ τοιούτῳ πολλὰ
 ταῦτα· ἔπειτα τῶν ἵππων κατὰ τὰ μήκεα ξύλα παχέα 8
 διελάσαντες μέχρι τῶν τραχήλων, ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς
 ἐπὶ τὰς ἀψίδας· τῶν δὲ, αἱ μὲν πρότεραι ἀψίδες ὑπέ-
 χουσι τοὺς ὦμους τῶν ἵππων· αἱ δὲ ὀπισθε παρὰ τοὺς
 μηροὺς τὰς γαστέρας ὑπολαμβάνουσι· σκέλεα δὲ ἀμφό-
 τερα κατακρέμαται μετέωρα· χαλινοὺς δὲ καὶ στόμα 4
 ἐμβαλόντες ἐς τοὺς ἵππους, κατατείνουσι ἐς τὸ πρόσθεν
 αὐτῶν, καὶ ἔπειτα ἐκ πασσάλων δέουσι. τῶν δὲ δὴ 5
 νεηνίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα ἓνα ἕκα-
 στον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον, ὧδε ἀναβιβάζοντες·
 ἐπεὰν νεκροῦ ἐκάστου παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν
 διελάσωσι μέχρι τοῦ τραχήλου, κάτωθεν δὲ ὑπέρχει
 τοῦ ξύλου τούτου, τὸ ἐς τὸν τὸν πηγνύουσι τοῦ ἑτέρου
 ξύλου τοῦ διὰ τοῦ ἵππου. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ 6
 σῆμα ἱππέας τοιούτους, ἀπελαύνουσι.

Οὕτω μὲν τοὺς βασιλέας θάπτουσι. τοὺς δὲ 73
 λους Σκύθας, ἐπεὰν ἀποθάνωσι, περιάγουσι οἱ ἀγχοτά-
 τω προσήκοντες κατὰ τοὺς φίλους ἐν ἀμάξεισι κειμέ-
 νους· τῶν δὲ ἕκαστος ὑποδεκόμενος εὐωχέει τοὺς ἐπο-
 μένους, καὶ τῷ νεκρῷ πάντων παρατιθεῖ τῶν καὶ τοῖσι
 ἄλλοις, ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα οὕτω οἱ ἰδιῶται 2
 περιάγονται, ἔπειτα θάπτονται. Θάψαντες δὲ οἱ Σκύθαι,
 καθαίρονται τρώφῳ τοιῷδε. σμῆσάμενοι τὰς κεφαλὰς 3
 καὶ ἐκπλυνάμενοι, ποιεῦσι περὶ τὸ σῶμα τάδε· ἐπεὰν
 ξύλα στήσωσι τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα
 πῖλους εἰρινέους περιτείνουσι· συμφράξαντες δὲ ὡς
 μάλιστα, λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας ἐσβάλλουσι ἐς
 σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πῖλων.

- 74 Ἔστι δέ σφι κάνναβις φυομένη ἐν τῇ χώρῃ, πλὴν πα-
 χύτητος καὶ μεγάλους, τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη· ταύτῃ δὲ
 2 πολλῷ ὑπερφέρει ἢ κάνναβις. αὕτη καὶ αὐτομάτῃ καὶ
 σπειρομένη φύεται· καὶ ἐξ αὐτῆς Θρήϊκες μὲν καὶ εἴματα
 ποιεῦνται τοῖσι λινέοισι ὁμοιότατα· οὐδ' ἂν, ὅστις μὴ
 κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, διαγνολή, λίνου ἢ καννάβιος
 ἐστί· ὅς δὲ μὴ εἶδὲ κω τὴν καννάβιδα, λίνεον δοκῇσει
 75 εἶναι τὸ εἶμα. Ταύτης ὧν οἱ Σκύθαι τῆς καννάβιος
 τὸ σπέρμα ἐπεὰν λάβωσι. ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πῖλους,
 καὶ ἔπειτα ἐπιβάλλουσι τὸ σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας
 λίθους τῷ πυρί· τὸ δὲ θυμῇται ἐπιβαλλόμενον, καὶ
 ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἄν
 μιν πυρίῃ ἀποκρατήσῃ· οἱ δὲ Σκύθαι, ἀγάμενοι τῇ
 πυρίῃ, ὠρύονται. τοῦτό σφι ἀντὶ λοντροῦ ἐστί· οὐ γὰρ
 2 δὴ λούνται ὕδατι τὸ παράπαν τὸ σῶμα. Αἱ δὲ γυναῖκες
 αὐτῶν, ὕδωρ παραχέουσαι, κατασώχουσι περὶ λίθον
 τρηχὺν τῆς κυπαρίσσου, καὶ κέδρον, καὶ λιβάνου ξύλου·
 καὶ ἔπειτα τὸ κατασωχόμενον τοῦτο, παχὺ ἔδον, κατα-
 3 πλάσσανται πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον. καὶ ἅμα
 μὲν εὐωδίῃ σφέας ἀπὸ τούτου ἴσχει, ἅμα δὲ ἀπαιρέουσαι
 τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ τὴν καταπλαστὴν, γίνονται καθαραὶ
 καὶ λαμπραί.
- 76 Ξεινικοῖσι δὲ νομαίοισι καὶ οὗτοι αἰνῶς χρᾶσθαι
 φεύγουσι, μὴ τι γε ὧν ἀλλήλων, Ἑλληνικοῖσι δὲ καὶ
 ἥκιστα, ὥς διέδεξαν Ἀνάχαρσις τε, καὶ δεύτερα αὐτῆς
 2 Σκύλης. Τοῦτο μὲν γὰρ Ἀνάχαρσις, ἐπεὶ τε γῆν πολλὴν
 θεωρήσας, καὶ ἀποδεξάμενος κατ' αὐτὴν σοφίην πολλήν,
 ἐκομίζετο ἐς ἥθεα τὰ Σκυθέων, πλέων δὲ Ἑλλησπόντου,
 προσίσχει ἐς Κύζικον, καὶ, εὔρε γὰρ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν
 ἀνάγοντας τοὺς Κυζικηνοὺς ὀρτὴν κάρτα μεγαλοπρεπέως,
 ἔατο τῇ Μητρὶ ὁ Ἀνάχαρσις, ἣν σῶς καὶ ὑγυῖς ἀπο-

Ol. 65. 4.]

νοστήσῃ ἐς ἑωυτοῦ, θύσειν τε κατὰ ταῦτὰ κατὰ τὰ ὄρα
 τοὺς Κυζικηνοὺς ποιεῦντας, καὶ παννυχίδα στήσειν. ὥς 3
 δὲ ἀπῆκετο ἐς τὴν Σκυθικὴν, καταδὺς ἐς τὴν καλομένην
 'Υλαίην· ἥ δ' ἔστι μὲν παρὰ τὸν 'Αχιλλῆϊον Δρόμον,
 τυγχάνει δὲ πᾶσα ἐοῦσα δενδρέων παντοίων πλὴν· ἐς
 ταύτην δὲ καταδὺς ὁ 'Ανάχαρσις, τὴν ὀρτὴν πᾶσαν ἐπε-
 τέλεε τῇ θεῷ, τύμπανόν τε ἔχων, καὶ ἐκδησάμενος ἀγάλ-
 ματα. καὶ τῶν τις Σκυθίων καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα 4
 ποιεῦντα, ἐσήμηνε τῷ βασιλεῖ Σαυλίφ· ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς
 ἀπικόμενος, ὥς εἶδε τὸν 'Ανάχαρσιν ποιεῦντα ταῦτα,
 τοξεύσας αὐτὸν ἀπέκτεινε. Καὶ νῦν, ἦν τις εἴρηται περὶ 5
 'Αναχάρσιος, οὗ φασὶ μιν Σκύθαι γινώσκειν, διὰ τοῦτο
 ὅτι ἐξεδήμησέ τε ἐς τὴν 'Ελλάδα, καὶ ξεινικοῖσι ἔθεσι
 διεχρήσατο. 'Ὡς δ' ἐγὼ ἤκουσα Τίμνεω, τοῦ 'Αριαπεῖ 6
 θεοῦ ἐπιτρόπου, εἶναι αὐτὸν 'Ιδανθύρσου τοῦ Σκυθίων
 βασιλέως πάτρων, παῖδα δὲ εἶναι Γνούρου, τοῦ Λύκου,
 τοῦ Σπαργαπεῖθεος. εἰ δὲν ταύτης ἦν τῆς οἰκίης ὁ 'Ανά- 7
 χαρσις, ἴστω ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ ἀποθανών. 'Ιδάνθυρσος
 γὰρ ἦν παῖς Σαυλίου· Σαύλιος δὲ ἦν ὁ ἀποκτείνας 'Ανά-
 χαρσιν. Καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον ὑπὸ 77
 Πελοποννησιῶν λεγόμενον, ὥς ὑπὸ τοῦ Σκυθίων βασι-
 λέως 'Ανάχαρσις ἀποπεμφθεὶς, τῆς 'Ελλάδος μαθητὴς
 γένοιτο· ὅπισθω τε ἀπονοστήσας, φαίη πρὸς τὸν ἀπο-
 πέψαντα, 'Ελληνας πάντας ἀσχόλους εἶναι ἐς πᾶσαν
 σοφίην, πλὴν Λακεδαιμονίων· τούτοισι δὲ εἶναι μούνοισι
 σωφρόνως δοῦναί τε καὶ δέξασθαι λόγον. 'Αλλ' οὗτος 2
 μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν 'Ελλήνων· ὁ
 δ' ὦν ἀνὴρ, ὥσπερ πρότερον εἰρέθη, διεφθάρη. Οὗτος
 μὲν νυν οὕτω δὴ τι ἔπραξε διὰ ξεινικά τε νόμαϊα καὶ
 'Ελληνικάς ὁμιλίας.

Πολλοῖσι δὲ κάρτα ἔτεσι ὕστερον Σκύλης, ὁ 78

- 2 Ἀριαπίθεος, ἔπαθε παραπλήσια τούτῳ. Ἀριαπίθει
 γὰρ τῷ Σκυθέων βασιλεῖ γίνεται μετ' ἄλλων παίδων
 Σκύλης· ἐξ Ἰστρινῆς δὲ γυναικὸς οὗτος γίνεται, καὶ
 οὐδαμῶς ἐγχωρίας· τὸν ἢ μήτηρ αὐτὴ γλῶσσάν τε Ἑλ-
 3 λάδα καὶ γράμματα ἐδίδαξε. μετὰ δὲ, χρόνῳ ὕστερον,
 Ἀριαπίθης μὲν τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπίθεος τοῦ
 Ἀγαθύρσων βασιλέως· Σκύλης δὲ τὴν τε βασιληῆν
 παρέλαβε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς, τῇ οὖνομα ἦν
 4 Ὀποίη. ἦν δὲ αὐτὴ ἡ Ὀποίη ἀστὴ, ἐξ ἧς ἦν Ὅρικος
 Ἀριαπίθει παῖς. βασιλεύων δὲ Σκυθέων ὁ Σκύλης,
 διαίτῃ μὲν οὐδαμῶς ἡρέσκετο Σκυθικῇ, ἀλλὰ πολλὸν
 πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μᾶλλον τετραμμένος ἦν ἀπὸ παιδεύ-
 5 σιος τῆς ἐπεπαίδευτο. ἐποίεε τε τοιοῦτο· εὖτε ἀγάγοι
 τὴν στρατιὴν τὴν Σκυθέων ἐς τὸ Βορυσθενεϊτέων ἄστυ,
 (οἱ δὲ Βορυσθενεῖται οὗτοι λέγουσι σφείας αὐτοὺς εἶναι
 Μιλησίους,) ἐς τούτους ὅκως ἔλθοι ὁ Σκύλης, τὴν μὲν
 στρατιὴν καταλείπεσκε ἐν τῷ προαστείῳ, αὐτὸς δὲ ὅκως
 ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, καὶ τὰς πύλας ἐγκληΐσειε, τὴν στο-
 λὴν ἀποθέμενος τὴν Σκυθικὴν, λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα
 6 ἱσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ἡγόραζε, οὔτε δορυφόρων
 ἐπομένων, οὔτε ἄλλου οὐδενός· τὰς δὲ πύλας ἐφύλασ-
 σον, μή τις μιν Σκυθέων ἴδοι ἔχοντα ταύτην τὴν στολήν·
 καὶ τᾶλλα ἐχρᾶτο διαίτῃ Ἑλληνικῇ, καὶ θεοῖσι ἱρὰ ἐποίεε
 κατὰ νόμους τοὺς Ἑλλήνων. ὅτε δὲ διατρίψει μῆνα ἢ
 πλέον τούτου, ἀπαλλάσσετο, ἐνδὺς τὴν Σκυθικὴν στο-
 λήν. ταῦτα ποίεσκε πολλάκις· καὶ οἰκία τε ἐδείματο
 ἐν Βορυσθενεῖ, καὶ γυναῖκα ἔγχευε ἐς αὐτὰ ἐπιχωρίην.
 79 Ἐπεὶ τε δὲ ἔδεε οἱ κακῶς γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφά-
 σιος τοιῆσδε. ἐπεθύμησε Διονύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι·
 μέλλοντι δέ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, ἐγένετο
 2 φάσμα μέγιστον. ἦν οἱ ἐν Βορυσθενεϊτέων τῇ πόλει

ΟΙ. 65. 4.]

οἰκίης μεγάλης καὶ πολυτελέος περιβολή, τῆς καὶ ὀλίγω
 τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, τὴν τε πέριξ λευκοῦ
 λίθου σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν· ἐς ταύτην ὁ
 θεὸς ἐνέσκηψε βέλος· καὶ ἡ μὲν κατεκάη πᾶσα. Σκύλης
 δὲ οὐδὲν τούτου εἵνεκα ἤσπον ἐπετέλεσε τὴν τελετήν.
 Σκύθαι δὲ τοῦ βακχεύειν πέρι Ἑλλησι ὀνειδίζουσι· οὐ γάρ
 φασι οἶκός εἶναι θεὸν ἐξευρίσκειν τούτον ὅστις
 μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους. Ἐπεὶ τε δὲ ἐτελέσθη τῷ 4
 Βακχείῳ ὁ Σκύλης, διεπρήστευσε τῶν τις Βορυσθενείτων
 πρὸς τοὺς Σκύθας, λέγων· “Ἡμῖν γὰρ καταγελάτε, ὡς
 Σκύθαι, ὅτι βακχεύομεν καὶ ἡμέας ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν
 οὗτος ὁ δαίμων καὶ τὸν ὑμέτερον βασιλέα λελάβηκε, καὶ
 βακχεύει, καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ μαίνεται. εἰ δέ μοι ἀπιστέετε, ὅ
 ἔπεσθε, καὶ ὑμῖν ἐγὼ δείξω.” Εἶποντο τῶν Σκυθέων οἱ
 προεστέωτες· καὶ αὐτοὺς ἀναγαγὼν ὁ Βορυσθενείτης,
 λάβρη ἐπὶ πύργον κατεῖσε. ἐπεὶ τε δὲ παρήϊε σὺν τῷ 7
 θιάσῳ ὁ Σκύλης, καὶ εἰδὼν μιν βακχεύοντα οἱ Σκύθαι,
 κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποίησαντο· ἐξελθόντες δὲ,
 ἐσήμαινον πάσῃ τῇ στρατιῇ τὰ ἴδοιεν. Ὡς δὲ μετὰ 80
 ταῦτα ἐξήλαυσε ὁ Σκύλης ἐς ἡθεα τὰ ἑωυτοῦ, οἱ Σκύθαι
 προστησάμενοι τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ Ὀκταμασάδην, γεγο-
 νότα ἐκ τῆς Τήρεω θυγατρὸς, ἐπανιστέατο τῷ Σκύλῃ. ὁ 2
 δὲ, μαθὼν τὸ γινόμενον ἐπ’ ἑωυτῷ, καὶ τὴν αἰτίην δι’ ἣν
 ἐποιέετο, καταφεύγει ἐς τὴν Θρηίκην. πυθόμενος δὲ ὁ 8
 Ὀκταμασάδης ταῦτα, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Θρηίκην· ἐπεὶ
 τε δὲ ἐπὶ τῷ Ἰστρῳ ἐγένετο, ἡντίασάν μιν οἱ Θρηῖκες.
 μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάψειν, ἔπεμψε Σιτάλκης παρὰ 4
 τὸν Ὀκταμασάδην, λέγων τοιάδε· “Τί δεῖ ἡμέας ἀλλή-
 λων πειρηθῆναι; εἰς μὲν μεῦ τῆς ἀδελφεῆς παῖς, ἔχεις
 δέ μευ ἀδελφεόν. σύ τ’ ἐμοὶ ἀπόδος τούτον, καὶ ἐγὼ 8
 τοὶ τὸν σὸν Σκύλην παραδίδωμι· στρατιῇ δὲ μήτε σὺ

6 κινδυνεύσης, μήτ' ἐγώ." Ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλκης
 ἐπεκηρυκεύετο· ἦν γὰρ παρὰ τῇ Ὀκταμασάδῃ ἀδελφεὸς
 7 Σιτάλκεω, πεφευγὼς τοῦτον. ὁ δὲ Ὀκταμασάδης κατα-
 νέει ταῦτα· ἐκδιδούς δὲ τὸν ἑωυτοῦ μήτρῳα Σιτάλκῃ,
 8 ἔλαβε τὸν ἀδελφεὸν Σκύλην. καὶ Σιτάλκης μὲν παραλα-
 βὼν τὸν ἀδελφεὸν, ἀπήγετο· Σκύλεω δὲ Ὀκταμασάδης
 9 αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν. Οὕτω μὲν περι-
 στέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια Σκύθαι, τοῖσι δὲ παρα-
 κτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι.

- 81 Πλήθος δὲ τὸ Σκυθέων οὐκ οἷός τε ἐγενόμην ἀτρε-
 κέως πυθέσθαι, ἀλλὰ διαφόρους λόγους περὶ τοῦ ἀριθ-
 μοῦ ἤκουον· καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναί σφεας, καὶ
 ὀλίγους, ὥς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μέντοι ἀπέφαινό μοι
 2 ἐς ὅψιν. Ἔστι μεταξύ Βορυσθένης τε ποταμοῦ καὶ
 Ὑπάνιος χώρος, οὖνομα δέ οἱ ἐστὶ Ἐξαμπαῖος· τοῦ καὶ
 ὀλίγον τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, φάμενος ἐν
 αὐτῇ κρήνῃ ὕδατος πικροῦ εἶναι, ἀπ' ἧς τὸ ὕδωρ ἀπορ-
 3 ρέον τὸν Ὑπανιν ἄποτον ποιέειν. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ
 κέεται χαλκήϊον, μεγάλῃ καὶ ἑξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῷ
 στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, τὸν Πausanias ὁ Κλεομ-
 4 βρότου ἀνέθηκε. δε δὲ μὴ εἰδὲ κω τοῦτον, ὥδε δηλώσω·
 ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρεῖ τὸ ἐν Σκύθῃσι
 χαλκήϊον. πάχος δὲ τὸ Σκυθικὸν τοῦτο χαλκήϊόν ἐστι
 5 δακτύλων ἕξ. τοῦτο ὦν ἔλεγον οἱ ἐπιχώριοι ἀπὸ ἀρδίων
 γενέσθαι· βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα, τῷ
 οὖνομα εἶναι Ἀριαντὰν, τοῦτον εἰδέναι τὸ πλήθος τῶν
 Σκυθέων, κελεύειν μιν πάντας Σκύθας ἄρδιν ἕκαστον
 μίαν ἀπὸ τοῦ ὀϊστοῦ κομίσαι· δε δ' ἂν μὴ κομίσῃ, θάνα-
 6 τον ἀπειλεε. κομισθῆναί τε δὴ χρῆμα πολλὸν ἀρδίων,
 καὶ οἱ δόξαι ἐξ αὐτέων μνημόσυνον ποιήσαντι λιπέσθαι·
 ἐκ τουτέων δὴ μιν τὸ χαλκήϊον ποιῆσαι τοῦτο, καὶ ἀνα-

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

θεῖναι ἐς τὸν Ἑξαμπαῖον τοῦτον. ταῦτα δὴ περὶ τοῦ
 πλήθεος τοῦ Σκυθῶν ἤκουον. Θωυμάσια δὲ ἡ 82
 χώρα αὕτη οὐκ ἔχει, χωρὶς ἥ ὅτι ποταμούς τε πολλῶ
 μεγίστους, καὶ ἀριθμὸν πλείστους. ὁ δὲ ἀποθωυμάσαι 2
 ἄξιον καὶ πάρεξ τῶν ποταμῶν καὶ τοῦ μεγάλθεος τοῦ
 πεδίου παρέχεται, εἰρήσεται· ἵχνος Ἡρακλέους φαίνουσι
 ἐν πέτρῃ ἐνεδόν, τὸ οἴκε μὲν βήματι ἀνδρὸς, ἔστι δὲ τὸ
 μέγαθος δίπηχυν, παρὰ τὸν Τύρην ποταμόν. Τοῦτο μὲν 8
 νυν τοιοῦτό ἐστι. ἀναβήσομαι δὲ ἐς τὸν κατ' ἀρχὰς ἥϊα
 λέξων λόγον.

Παρασκευαζομένου Δαρείου ἐπὶ τοὺς Σκύθας, καὶ 83
 ἐπιπέμποντος ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν
 στρατὸν, τοῖσι δὲ νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ ζεύγνυσθαι
 τὸν Θρηίκιον Βόσπορον· Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος,
 ἀδελφεὸς ἐὼν Δαρείου, ἔχρηζε μηδαμῶς αὐτὸν στρα-
 τηῖν ἐπὶ Σκύθας ποιεέσθαι, καταλέγων τῶν Σκυθῶν
 τὴν ἀπορίην. ἀλλ', οὐ γὰρ ἔπειθε συμβουλευόν οἱ χρη- 2
 στὰ, ὁ μὲν ἐπέπαυτο· ὁ δὲ, ἐπειδὴ οἱ τὰ πάντα παρε-
 σκεύαστο, ἐξήλαυε τὸν στρατὸν ἐκ Σούσων. Ἐν- 84
 θαῦτα τῶν Περσέων Οἰόβαζος εἰδεῖθαι Δαρείου, τριῶν
 ἐόντων οἱ παίδων, καὶ πάντων στρατευομένων, ἵνα αὐτῷ
 καταλειφθῆναι. ὁ δὲ οἱ ἔφη, ὡς φίλῳ ἐόντι καὶ μετρίων 2
 δεομένῳ, πάντας τοὺς παῖδας καταλείψειν. ὁ μὲν δὴ 8
 Οἰόβαζος περιχαρὴς ἦν, ἐλπίζων τοὺς υἱέας στρατηΐης
 ἀπολελεύσθαι· ὁ δὲ ἐκέλευσε τοὺς ἐπεστεῶτας ἀποκτεῖ-
 ναι πάντας τοὺς Οἰοβάζου παῖδας. καὶ οὗτοι μὲν ἀπο-
 σφαγέντες, αὐτοῦ ταύτη ἐλίποντο.

Δαρείος δὲ ἐπεὶ τε πορευόμενος ἐκ Σούσων ἀπί-
 κητο τῆς Καλχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔξευκτο ἡ
 γέφυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβὰς ἐς νέα, ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κυνάεας
 καλυμμένας, τὰς πρότερον πλαγκτὰς Ἑλληνές φασι εἶναι.

- 2 ἐξόμενος δὲ ἐπὶ τῷ ἱρῷ, ἐθελίτο τὸν Πόντον, ἔοντα ἀξιω-
 θέητον. πελαγέων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωυμασιώτατος·
 τοῦ τὸ μὲν μῆκος στάδιοι εἰσι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ
 μύριοι· τὸ δὲ εὖρος, τῇ εὐρύτατος αὐτὸς ἑωυτοῦ, στάδιοι
 8 τριηκόσιοι καὶ τρισχίλιοι. τούτου τοῦ πελάγεος τὸ
 στόμα ἐστὶ εὖρος τέσσερες στάδιοι· μῆκος δὲ τοῦ στό-
 ματος, ὃ αὐχὴν, τὸ δὴ Βόσπορος κέκληται, κατ' ὃ δὴ
 ἔξευκτο ἢ γέφυρα, ἐπὶ σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐστί.
 4 τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος. Ἡ δὲ Προ-
 ποντις, ἐοῦσα εὖρος μὲν σταδίων πεντακοσίων, μῆκος δὲ
 τετρακοσίων καὶ χιλίων, καταδιδοὶ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον,
 ἔοντα στενότητι μὲν ἑπτὰ σταδίους, μῆκος δὲ τετρακο-
 8 σίους. ἐκδιδοὶ δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ἐς χάσμα πελάγεος,
 86 τὸ δὴ Αἰγαῖον καλέεται. Μεμέτρηται δὲ ταῦτα
 ὧδε· νηὺς ἐπίπαν μάλιστά κη κατανύει ἐν μακρημερίῃ
 2 ὀργυιᾶς ἑπτακισμυρίας, νυκτὸς δὲ, ἑξακισμυρίας. ἥδη
 ὦν ἐς μὲν Φάσιν ἀπὸ τοῦ στόματος, (τοῦτο γάρ ἐστι
 τοῦ Πόντου μακρότατον,) ἡμερέων ἑννέα πλόος ἐστί, καὶ
 νυκτῶν ὀκτώ· αὗται ἑνδεκα μυριάδες καὶ ἑκατὸν ὀργυιέων
 γίνονται· ἐκ δὲ τῶν ὀργυιέων τουτέων, στάδιοι ἑκατὸν
 8 καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ Θεμισκύρην τὴν ἐπὶ
 Θερμώδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Σινδικῆς, (κατὰ τοῦτο γάρ
 ἐστί τοῦ Πόντου εὐρύτατον,) τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο
 νυκτῶν πλόος· αὗται δὲ τρεῖς μυριάδες καὶ τριήκοντα
 ὀργυιέων γίνονται, στάδιοι δὲ τριηκόσιοι καὶ τρισχίλιοι.
 4 Ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπορος τε καὶ Ἑλλή-
 σποντος οὕτω τέ μοι μεμετρέεται, καὶ κατὰ τὰ εἰρημένα
 8 πεφύκασιν. Παρέχεται δὲ καὶ λίμνην ὁ Πόντος οὗτος,
 ἐκδιδοῦσαν ἐς ἑωυτὸν, οὐ πολλῷ τέφ' ἐλάσσω ἑωυτοῦ·
 ἢ Μαῖητίς τε καλέεται, καὶ μήτηρ τοῦ Πόντου.
 87 Ὁ δὲ Δαρείος, ὡς ἐθήησατο τὸν Πόντον, ἔπλεε

OL. 66. 2—68. 2.]

ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλῆς Σάμιος. θηησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, 2
στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτῷ λίθου λευκοῦ, ἐνταμὼν
γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ,
ἔθνεα πάντα ὅσαπερ ἦγε· ἦγε δὲ πάντα τῶν ἦρχε. τού- 3
των μυριάδες ἐξηριθμήθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἐβδο-
μήκοντα σὺν ἱππεῦσι· νέες δὲ ἑξακόσiai συνελέχθησαν.
Τῇσι μὲν νυν στήλῃσι ταύτησι Βυζάντιοι, κομίσαντες ἐς 4
τὴν πόλιν ὕστερον τούτων, ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν
τῆς Ὀρθωσίης Ἀρτέμιδος, χωρὶς ἐνὸς λίθου· οὗτος δὲ
κατελείφθη παρὰ τοῦ Διονύσου τὸν νηὸν ἐν Βυζαντίῳ,
γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος. Τοῦ δὲ Βοσπόρου ὁ 5
χῶρος τὸν ἔξευξε βασιλεὺς Δαρεῖος, ὥς ἐμοὶ δοκεῖν
συμβαλλομένῳ, μέσον ἐστὶ Βυζαντίου τε καὶ τοῦ ἐπὶ
στόματι ἱροῦ. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα, ἦσθεις τῇ 88
σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον
ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα. ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν, 2
ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεύξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ
βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, καὶ τὸν
στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος, ἀνέθηκε
ἐς τὸ Ἡραῖον, ἐπιγράψας τάδε·

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε

3

Μανδροκλῆς Ἡρῇ μνημόσυνον σχεδίσας·

Αὐτῷ μὲν στέφανον περιθεὶς, Σαμίοισι δὲ κῦδος,

Δαρείου βασιλέος ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

ταῦτα μὲν νυν τοῦ ζεύξαντος τὴν γέφυραν μνημόσυνα 4
ἐγένετο.

Δαρεῖος δὲ δωρησάμενος Μανδροκλέα, διέβαινε ἐς 89
τὴν Εὐρώπην, τοῖσι Ἰωσι παραγγείλας πλέειν ἐς τὸν
Πόντον, μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ· ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς
τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, ζευγνύοντας τὸν

ποταμόν. τὸ γὰρ δὴ ναυτικὸν ἦγον Ἰωνές τε καὶ Αἰολέες
 2 καὶ Ἑλλησπόντιοι. Ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς, τὰς
 Κυανέας διεκπλώσας, ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἰστροῦ ἀναπλώσας
 δὲ ἀνὰ τὸν ποταμὸν δυὼν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης,
 τοῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα, ἐκ τοῦ σχίζεται τὰ στόματα
 8 τοῦ Ἰστροῦ, ἐξεύγνυε. Δαρεῖος δέ, ὥς διέβη τὸν
 Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην, ἐπηρεύετο διὰ τῆς Θρηίκης·
 ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ Τέαρου ποταμοῦ τὰς πηγὰς, ἐστρατο-
 90 πεδεύσατο ἡμέρας τρεῖς. Ὁ δὲ Τέαρος λέγεται
 ὑπὸ τῶν περιόικων εἶναι ποταμῶν ἄριστος, τά τε ἄλλα
 ἐς ἄκεσιν φέροντα, καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι
 2 ψώρην ἀκέσασθαι. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ δυὼν δέουσσαι
 τεσσαράκοντα, ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ρέουσαι· καὶ αἱ μὲν
 8 αὐτέων εἰσὶ ψυχραί· αἱ δέ, θερμαί. ὁδὸς δ' ἐπ' αὐτάς
 ἐστὶ ἴση ἐξ Ἡραίου τε πόλιος τῆς παρὰ Περίνθῳ, καὶ
 ἐξ Ἀπολλωνίης τῆς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, δυὼν ἡμε-
 4 ρέων ἑκατέρῃ. ἐκδιδοί δὲ ὁ Τέαρος οὗτος ἐς τὸν Κοντά-
 δεσδον ποταμόν. ὁ δὲ Κοντάδεσδος, ἐς τὸν Ἀγριάνην·
 ὁ δὲ Ἀγριάνης, ἐς τὸν Ἑβρον· ὁ δέ, ἐς θάλασσαν τὴν
 91 παρ' Αἴνῳ πόλι. Ἐπὶ τοῦτον ὦν τὸν ποταμὸν
 ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος, ὥς ἐστρατοπεδεύσατο, ἥσθεις τῷ
 ποταμῷ, στήλην ἔστησε καὶ ἐνθαῦτα, γράμματα ἐγγρά-
 2 ψας, λέγοντα τάδε· ΤΕΑΡΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙ
 ὙΔΩΡ ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΝ-
 ΤΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ· ΚΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΑΣ ΑΠΙ-
 ΚΕΤΟ ΕΛΛΥΝΩΝ ΕΠΙ ΣΚΥΘΑΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΑΝΗΡ
 ΑΡΙΣΤΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩ-
 ΠΩΝ, ΔΑΡΕΙΟΣ Ὁ ὙΣΤΑΣΠΕΟΣ, ΠΕΡΣΕΩΝ ΤΕ
 ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ταῦτα δὴ
 92 ἐνθαῦτα ἐγράφη. Δαρεῖος δὲ ἐνθεῦτεν ὁρμηθεὶς,
 ἀπῆκετο ἐς ἄλλον ποταμόν, τῷ ὄνομα Ἀρτισκός ἐστι,

OL. 66. 2—68. 2.]

ὁς διὰ Ὀδρυσέων ῥέει. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος, ἐποίησε τοιόνδε. ἀποδέξας χωρίον τῇ στρατιῇ, 2 ἐκέλευε πάντα ἄνδρα λίθον ἓνα παρεξίοντα τιθέναι ἐς τὸ ἀποδεδεγμένον τοῦτο χωρίον. ὥς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ 8 ἐπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων καταλιπὼν, ἀπέλαυε τὴν στρατιήν.

Πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, πρῶτους αἰρέει 93 Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλ- 2 μυθησσὸν ἔχοντες Θρηῖκες, καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μεσαμβρίας πόλιος οἰκημένοι, καλεῦμενοι δὲ Σκυρμιάδαι καὶ Νιψαῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρεῖφ· οἱ δὲ Γέται, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Θρηϊκῶν ἔοντες ἀνδρείοτατοι καὶ δικαιοτάτοι. Ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· 94

οὔτε ἀποθνήσκειν ἑωυτοὺς νομίζουσι, ἵνα τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Ζάλμοξιν δαίμονα. οἱ δὲ αὐτῶν τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι Γεβελείζιν. Διὰ πεντετηρίδος δὲ τὸν πά- 2 λω λαχόντα αἰεὶ σφεων αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Ζάλμοξιν, ἐντελλόμενοι τῶν ἂν ἐκάστοτε δέωνται. πέμπουσι δὲ ὧδε· οἱ μὲν αὐτῶν ταχθέντες, ἀκόντια τρία 8 ἔχουσι· ἄλλοι δὲ διαλαβόντες τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν Ζάλμοξιν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἀνακινήσαντες αὐτὸν, μετέωρον ῥιπτεῦσι ἐς τὰς λόγχας. ἦν μὲν δὴ 4 ἀποθάνη ἀναπαρεῖς, τοῖσι δὲ ἴλεως ὁ θεὸς δοκεῖ εἶναι· ἦν δὲ μὴ ἀποθάνη, αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον, φάμενοί μιν ἄνδρα κακὸν εἶναι. αἰτησάμενοι δὲ τοῦτον, ἄλλον 8 ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ ἔτι ζῶντι. Οὗτοι οἱ αὐτοὶ Θρηῖκες καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύοντες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν, ἀπειλεῦσι τῷ θεῷ, οὐδένα ἄλλον θεὸν νομίζοντες εἶναι εἰ μὴ τὸν σφέτερον. Ὡς δὲ 95 ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν τὸν Ἑλλήσποντον οἰκόντων Ἑλλή-

- νων καὶ Πόντον, τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον, ἔοντα ἄνθρωπον, δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ· δουλεῦσαι δὲ Πυθαγόρῃ τῷ Μησάρχου· ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸν, γενόμενον ἐλεύθερον, χρήματα κτήσασθαι συχνά· κτησάμενον δὲ, ἀπελθεῖν ἐς τὴν ἑωυτοῦ. ἄτε δὲ κακοβίων τε ἔόντων τῶν Θρηϊκῶν καὶ ὑπαφρονεστέρων, τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον ἐπιστάμενον διαίταν τε Ἰάδα, καὶ ἥθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρηϊκάς, οἷα Ἑλλησί τε ὁμιλήσαντα καὶ Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ, κατασκευάσασθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, καὶ εὐωχέοντα, ἀναδιδάσκειν ὥς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται αὐτοῦ οὔτε οἱ ἐκ τούτων αἰεὶ γινόμενοι ἀποθανέονται, ἀλλ' ἥξουσι ἐς χῶρον τοῦτον ἵνα αἰεὶ περιέοντες ἔξουσι τὰ πάντα ἀγαθὰ. ἐν ᾧ δὲ ἐποίεε τὰ καταλεχθέντα, καὶ ἔλεγε ταῦτα, ἐν τούτῳ κατάγαιον οἶκημα ἐποίεετο· ὥς δὲ οἱ παντελέως εἶχε τὸ οἶκημα, ἐκ μὲν τῶν Θρηϊκῶν ἠφανίσθη· καταβὰς δὲ κάτω ἐς τὸ κατάγαιον οἶκημα, διαιτᾶτο ἐπ' ἕτεα τρία. οἱ δὲ μιν ἐπόθεόν τε, καὶ ἐπένθεον ὥς τεθνεῶτα· τετάρτῳ δὲ ἕτεϊ ἐφάνη τοῖσι Θρηϊξί. καὶ οὕτω πιθανά σφι ἐγένετο τὰ ἔλεγε ὁ Ζάλμοξις. ταῦτά φασί μιν ποιῆσαι. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτου καὶ τοῦ καταγαίου οἰκήματος οὔτε ἀπιστέω, οὔτε ὧν πιστεύω τι λῆν· δοκέω δὲ πολλοῖσι ἕτεσι πρότερον τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον γενέσθαι Πυθαγόρεω. Εἴτε δὲ ἐγένετό τις Ζάλμοξις ἄνθρωπος, εἴτ' ἐστὶ δαίμων τις Γέττησι οὗτος ἐπιχώριος, χαιρέτω. Οὗτοι μὲν δὴ, τρόπῳ τοιούτῳ χρεώμενοι, ὥς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Περσέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ στρατῷ.
- 97 Δαρεῖος δὲ ὥς ἀπῖκετο καὶ ὁ πεζὸς ἄμ' αὐτῷ στρατὸς ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων Δαρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδὴν λύσαντας ἔπεσθαι κατ' ἡπειρον ἑωυτῷ, καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρα-

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

τόν. Μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων λύειν καὶ ποιέειν τὰ 2
κελεύόμενα, Κῶης δ' Ἐρξάνδρου, στρατηγὸς ἐὼν Μυτι-
ληναίων, ἔλεξε Δαρεῖφ τάδε, πυθόμενος πρότερον εἴ οἱ
φίλον εἶη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ Βουλομένου
ἀποδείκνυσθαι· “ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ μέλλεις 3
στρατεύεσθαι, τῆς οὔτε ἀρηρομένον φανήσεται οὐδὲν,
οὔτε πόλις οἰκεομένη· σύ νυν γέφυραν ταύτην ἕα κατὰ
χώρην ἐστάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπὼν τούτους, οἳ περ
μιν ἔξευξαν. καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήξωμεν εὐρόντες 4
Σκύθας, ἔστι ἄποδος ἡμῖν· ἦν τε καὶ μή σφεας εὐρεῖν
δυνεώμεθα, ἥ γε ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλῆς. οὐ γὰρ ἔδεισά 5
κω, μὴ ἐσσωθέωμεν ὑπὸ Σκυθέων μάχῃ· ἀλλὰ μᾶλλον,
μὴ, οὐ δυνάμενοί σφεας εὐρεῖν, πάθωμέν τι ἀλώμενοι.
Καὶ τάδε λέγειν φαίη τις ἂν με ἐωυτοῦ εἵνεκεν, ὥς κατα- 6
μένω. ἐγὼ δὲ γνώμην μὲν, τὴν εὕρισκον ἀρίστην σοι,
βασιλεῦ, ἐς μέσον φέρω· αὐτὸς μέντοι ἔψομαί τοι, καὶ
οὐκ ἂν λειφθείην.” Κάρτα τε ἦσθη τῇ γνώμῃ Δαρεῖος, 7
καὶ μιν ἡμεῖψατο τοῖσδε· “Ξεῖνε Δέσβιε, σωθέντος
ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν ἐπιφάνηθί μοι πάντως, ἵνα
σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμεί-
ψωμαι.” Ταῦτα εἶπας, καὶ ἀπάψας ἄμματα ἐξή- 98
κοντα ἐν ἱμάντι, καλέσας ἐς λόγους τοὺς Ἰώνων τυράν-
νους, ἔλεγε τάδε· “Ἄνδρες Ἴωνες, ἥ μὲν πρότερον 2
γνώμη ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν μετείσθω μοι·
ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε, ποιέετε τάδε. ἐπεὰν με 3
ἴδῃτε τάχιστα πορευόμενον ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ τούτου
ἀρξάμενοι τοῦ χρόνου, λύετε ἄμμα ἐν ἐκάστης ἡμέρης.
ἦν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, ἀλλὰ διεξέλθωσι 4
ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων, ἀποπλέετε ἐς τὴν ὑμετέραν
αὐτῶν. μέχρι δὲ τούτου, ἐπεὶ τε οὕτω μετέδοξε, φυλάσ- 5
σετε τὴν σχεδίην, πᾶσαν προθυμίην σωτηρίας τε καὶ

6 φυλακῆς παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ ποιεῦντες, ἑμοὶ μεγάλως χαριεῖσθε.” Δαρείος μὲν ταῦτα εἶπας, εἰς τὸ πρόσω ἐπείγετο.

- 99 Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Θρηϊκή τὸ εἰς θάλασσαν πρόκειται· κόλπου δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης, ἡ Σκυθική τε ἐκδέκεται, καὶ ὁ Ἰστρος ἐκδιδοῖ εἰς αὐτήν, πρὸς
 2 εὖρον ἄνεμον τὸ στόμα τετραμμένον. Τὸ δὲ ἀπὸ Ἰστροῦ, ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς τῆς Σκυθικῆς
 3 χώρης εἰς μέτρησιν. Ἀπὸ Ἰστροῦ αὕτη ἤδη ἀρχαίη Σκυθική ἐστι, πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον
 4 κειμένη, μέχρι πόλιος καλεομένης Καρκινίτιδος. τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης, τὴν μὲν ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσιν, εὐῶσαν ὀρεινὴν τε χώραν καὶ προκειμένην τὸ εἰς Πόντον, νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος, μέχρι Χερσονήσου τῆς Τρηχέως καλεομένης· αὕτη δὲ εἰς θάλασσαν τὴν πρὸς ἀπη-
 5 λιώτην ἄνεμον κατήκει. Ἔστι γὰρ τῆς Σκυθικῆς τὰ δύο μέρη τῶν οὖρων εἰς θάλασσαν φέροντα, τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην, καὶ τὴν πρὸς τὴν ἡῶ, κατὰπερ τῆς Ἀττικῆς χώρης· καὶ παραπλήσια ταύτῃ καὶ οἱ Ταῦροι νέμονται τῆς Σκυθικῆς, ὥς εἰ τῆς Ἀττικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Ἀθηναῖοι νεμοίατο τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν, μᾶλλον εἰς τὸν πόντον τὴν ἄκρην ἀνέχοντα, τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι
 6 Ἀναφλύστου δήμου. λέγω δὲ, ὥς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν. τοιοῦτον ἡ Ταυρική ἐστι. ὅς δὲ τῆς Ἀττικῆς ταῦτα μὴ παραπέπλωκε, ἐγὼ δὲ ἄλλως δηλώσω· ὥς εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλα ἔθνος, καὶ μὴ Ἰήπυγες, ἀρξάμενοι ἐκ Βρεντεσίου λιμένος, ἀποταμοίατο μέχρι
 7 Τάραντος, καὶ νεμοίατο τὴν ἄκρην. δύο δὲ λέγων ταῦτα, πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοις ἔοικε ἡ Ταυρική.
 100 Τὸ δ' ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς, ἤδη Σκύθαι τὸ κατύπερθε τῶν Ταύρων καὶ τὰ πρὸς θαλάσσης τῆς ἡοίης νέμονται,

OL. 66. 2—68. 2.]

τοῦ τε Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου τὰ πρὸς ἐσπέρης, καὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος, μέχρι Τανάϊδος ποταμοῦ, ὃς ἐκδιδοί ἐς μυχὸν τῆς λίμνης ταύτης. Ἡδὴ ὦν ἀπὸ μὲν 2 Ἰστρου, τὰ κατύπερθε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα, ἀποκληῖται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ πρῶτων Ἀγαθύρων· μετὰ δὲ, Νευρῶν· ἔπειτα δὲ, Ἀνδροφάγων· τελευταίων δὲ, Μελαγχλαίων. Ἔστι ὦν τῆς Σκυθικῆς, ὡς εἰούσης 101 τετραγώνου, τῶν δύο μερέων κατηκόντων ἐς θάλασσαν, πάντῃ ἴσον τό τε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέρον, καὶ τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν. ἀπὸ γὰρ Ἰστρου ἐπὶ Βορυσθέnea δέκα 2 ἡμερέων ὁδός· ἀπὸ Βορυσθέneός τ' ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Μαιήτιν, ἑτέρων δέκα· καὶ τὸ ἀπὸ θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν ἐς τοὺς Μελαγχλαίους τοὺς κατύπερθε Σκυθίων οἰκημένους, εἴκοσι ἡμερέων ὁδός. ἡ δὲ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη 3 ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι. οὕτω ἂν εἴη τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια, τετρακισχιλίων σταδίων· καὶ τὰ ὄρθια, τὰ ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα, ἑτέρων τοσούτων σταδίων. ἡ μὲν νυν γῆ αὕτη ἐστὶ μέγας τοσαύτη.

Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον, ὡς οὐκ οἶοί τε 102 εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι μῦνοι, ἔπεμπον ἐς τοὺς πλησιοχώρους ἀγγέλους· τῶν δὲ καὶ δὴ οἱ βασιλεῖς συνελθόντες ἐβουλευόντο, ὡς στρατοῦ ἐπελαύνοντος μεγάλου. ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλεῖς, 2 Ταύρων, καὶ Ἀγαθύρων, καὶ Νευρῶν, καὶ Ἀνδροφάγων, καὶ Μελαγχλαίων, καὶ Γελωνῶν, καὶ Βουδίνων, καὶ Σαυροματέων.

Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι τοιοι- 103 σίδε χρέωνται. θύουσι μὲν τῇ Παρθένῳ τοὺς τε ναυηγούς, καὶ τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, τρόπῳ τοιῷδε· καταρξάμενοι, ῥοπάλῳ παίουσι τὴν κεφαλὴν· οἱ μὲν δὴ λέγουσι, ὡς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ 2 κρημνοῦ διωθέουσι κάτω, (ἐπὶ γὰρ κρημνοῦ ἵδρυνται τὸ

- ἱρόν·) τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασταυροῦσι· οἱ δὲ, κατὰ μὲν
 τὴν κεφαλὴν ὁμολογέουσι, τὸ μέντοι σῶμα οὐκ ὠθέεσθαι.
 8 ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ λέγουσι, ἀλλὰ γῇ κρύπτεσθαι. τὴν δὲ
 δαίμονα ταύτην, τῇ θύουσι, λέγουσι αὐτοὶ Ταῦροι Ἰφιγί-
 νειαν τὴν Ἀγαμέμνονος εἶναι. Πολεμίους δὲ ἄνδρας,
 τοὺς ἂν χειρώσωνται, ποιεῦσι τάδε· ἀποταμῶν ἕκαστος
 κεφαλὴν, ἀποφέρεται ἐς τὰ οἰκία· ἔπειτα ἐπὶ ξύλου
 μεγάλου ἀναπείρας ἰσθῆ ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχουσιν
 4 πολλὸν, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τῆς καπνοδόκης. φασὶ δὲ
 τούτους φυλάκους τῆς οἰκίης πάσης ὑπεραιωρέεσθαι.
 104 ζῶσι δὲ ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου. Ἀγάθυρσοι
 δὲ, ἀβρότατοι ἄνδρες εἰσὶ, καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιστα.
 ἐπικοινωνοῦν δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, ἵνα
 κασίγνητοί τε ἀλλήλων ἔωσι, καὶ οἰκήϊοι ἐόντες πάντες,
 μήτε φθόνῳ, μήτ' ἔχθει χρέωνται ἐς ἀλλήλους. τὰ δ'
 105 ἅλλα νόμαϊα Θρηΐξι προσκεχωρήκασιν. Νευροὶ δὲ
 νόμοισι μὲν χρέωνται Σκυθικοῖσι. γενεῇ δὲ μὴ πρότερόν
 σφεας τῆς Δαρείου στρατηλασίης κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν
 2 χώραν πᾶσαν ὑπὸ ὀφίων. ὀφίας γὰρ σφι πολλοὺς μὲν ἢ
 χώραν ἀνέφαινε, οἱ δὲ πλεῖνες ἄνωθέν σφι ἐκ τῶν ἐρήμων
 ἐπέπεσον· ἐς δὲ, πιεζόμενοι, οἴκησαν μετὰ Βουδίνων, τὴν
 8 ἑωυτῶν ἐκλιπόντες. κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι
 γόητες εἶναι· λέγονται γὰρ ὑπὸ Σκυθέων καὶ Ἑλλήνων
 τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ κατοικημένων, ὥς ἔτεος ἐκάστου ἅπαξ
 τῶν Νευρῶν ἕκαστος λύκος γίνεται ἡμέρας ὀλίγας, καὶ
 4 αὐτὶς ὀπίσω ἐς ταῦτά κατίσταται· ἐμὲ μὲν νυν ταῦτα
 λέγοντες οὐ πείθουσι· λέγουσι δὲ οὐδὲν ἥστον, καὶ
 106 ὁμνύουσι δὲ λέγοντες. Ἀνδροφάγοι δὲ ἀγριώτατα
 2 πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἥθεα· οὔτε δίκην νομίζοντες,
 οὔτε νόμφ οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσὶ· ἐσθῆτα
 δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην· γλῶσσαν δὲ ἰδίην·

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

Ἰνθρωποφαγέουσι δὲ μῦνοι τούτων. Μελάγχλαι- 107
 τ' οἱ δὲ εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἐπ' ὧν καὶ
 τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι· νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι χρέ-
 ωνται. Βουδῖνοι δὲ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, 108
 γλαυκόν τε πᾶν ἰσχυρῶς ἐστὶ καὶ πυρρόν. πόλις δὲ ἐν 2
 αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίη, οὖνομα δὲ τῇ πόλι ἐστὶ
 Γελωνός· τοῦ δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκαστον, τριή-
 κοντα σταδίων ἐστὶ, ὑψηλὸν δὲ, καὶ πᾶν ξύλινον· καὶ
 οἰκίαι αὐτῶν ξύλιναι, καὶ τὰ ἱρά. ἔστι γὰρ δὴ αὐτόθι 3
 Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρά, Ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλ-
 μασί τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοισι. καὶ τῷ Διο- 4
 νύσῳ τριετηρίδας ἀνάγουσι, καὶ βακχεύουσι. Εἰσὶ γὰρ
 οἱ Γελωνοὶ τὸ ἀρχαῖον Ἑλλήνες· ἐκ τῶν δὲ ἐμπορίων
 ἐξαναστάντες, οἰκησαν ἐν τοῖσι Βουδῖνοισι· καὶ γλώσση
 τὰ μὲν Σκυθικῇ, τὰ δὲ Ἑλληνικῇ χρέωνται. Βου- 109
 δῖνοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ γλώσση χρέωνται καὶ Γελωνοί· ἀλλ'
 οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτή. οἱ μὲν γὰρ Βουδῖνοι, ἐόντες αὐτό- 2
 χθονες, νομάδες τέ εἰσι, καὶ φθειροτραγέουσι μῦνοι τῶν
 ταύτη· Γελωνοὶ δὲ, γῆς τε ἐργάται, καὶ σιτοφάγοι, καὶ
 κήπους ἐκτημένοι, οὐδὲν τὴν ἰδέην ὁμοῖοι, οὐδὲ τὸ χρῶμα.
 ὑπὸ μέντοι Ἑλλήνων καλέονται καὶ οἱ Βουδῖνοι, Γελωνοί, 3
 οὐκ ὀρθῶς καλούμενοι. Ἡ δὲ χώρα σφέων, πᾶσά ἐστι 4
 δασέη ἴδῃσι παντοίησι· ἐν δὲ τῇ ἴδῃ τῇ πλείεστη ἐστὶ
 λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ ἔλος καὶ κάλαμος περὶ
 αὐτήν· ἐν δὲ ταύτῃ ἐνύδριες ἀλίσκονται, καὶ κάστορες, 5
 καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνόπρῳπα, τῶν τὰ δέρματα περὶ
 τὰς σισύρνas παραρράπτεται· καὶ οἱ ὄρχιες αὐτοῖσί εἰσι
 χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν.

Σαυροματέων δὲ περί ᾧδε λέγεται. Ὅτε Ἑλλη- 110
 νες Ἀμαζόσι ἐμαχέσαντο, (τὰς δὲ Ἀμαζόνας καλέουσι
 οἱ Σκύθαι Οἰόρπατα· δύναται δὲ τὸ οὖνομα τοῦτο κατὰ

- Ἑλλάδα γλώσσαν ἀνδροκτόνοι· Οἶορ γὰρ καλέουσι τὸν
 2 ἄνδρα, τὸ δὲ Πατὰ, κτείνειν) τότε λόγος, τοὺς Ἑλληνας,
 νικήσαντας τῇ ἐπὶ Θερμώδοντι μάχῃ, ἀποπλέειν ἄγοντας
 τρισὶ πλοίοισι τῶν Ἀμαζόνων ὅσας ἡδυκέατο ζωγρησαί·
 τὰς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμένας, ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας.
 8 πλοῖα δὲ οὐ γινώσκειν αὐτὰς, οὐδὲ πηδαλίοισι χρῆσθαι,
 οὐδὲ ιστίοισι, οὐδὲ εἰρεσίῃ· ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκοψαν τοὺς
 ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον· καὶ ἀπικνεύονται
 4 τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Κρημνούς. οἱ δὲ Κρημνοὶ,
 εἰσὶ γῆς τῆς Σκυθίων τῶν ἐλευθέρων. ἐνθαῦτα ἀποβᾶσαι
 ἀπὸ τῶν πλοίων αἱ Ἀμαζόνες, ὥδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκο-
 6 μένην. ἐντυχοῦσαι δὲ πρώτῃ ἱπποφορβίῳ, τοῦτο διήρ-
 पासαν· καὶ ἐπὶ τούτων ἱππαζόμεναι, ἐληίζοντο τὰ τῶν
 111 Σκυθίων. Οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι
 τὸ πρῆγμα· οὔτε γὰρ φωνήν, οὔτε ἐσθῆτα, οὔτε τὸ
 ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν θωύματι ἦσαν ὁκόθεν ἔλθοιεν.
 2 ἰδόκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχοντας,
 μάχην τε δὴ πρὸς αὐτὰς ἐποιεῦντο· ἐκ δὲ τῆς μάχης τῶν
 νεκρῶν ἐκράτησαν οἱ Σκύθαι, καὶ οὕτω ἔγνωσαν εἰσὺς
 8 γυναῖκας. βουλευομένοισι δὲν αὐτοῖσι ἔδοξε κτείνειν μὲν
 οὐδενὶ τρόπῳ ἔτι αὐτὰς, ἐωυτῶν δὲ τοὺς νεωτάτους ἀπο-
 πέμψαι ἐς αὐτὰς, πληθὸς εἰκάσαντας ὅσαι περ ἐκεῖναι
 ἦσαν· τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι πλησίον ἐκεινέων,
 καὶ ποιέειν τὰ περ ἂν καὶ ἐκεῖναι ποιέωσι· ἦν δὲ αὐτοὺς
 διώκωσι, μάχεσθαι μὲν μὴ, ὑποφεύγειν δέ· ἐπεὶ δὲ
 παύσωνται, ἐλθόντας αὐτοὺς πλησίον στρατοπεδεύεσθαι.
 4 ταῦτα ἐβουλεύσαντο οἱ Σκύθαι, βουλόμενοι ἐξ αὐτέων
 112 παῖδας ἐγγενήσεσθαι. Ἀποπεμφθέντες δὲ οἱ νεη-
 νίσκοι, ἐποίεον τὰ ἐντεταλμένα. ἐπεὶ δὲ ἔμαθον αὐτοὺς
 αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιᾷ δηλήσει ἀπιγμένους, ἔων χαί-
 ρειν· προσεχώρεον δὲ πλησιατέρῳ τὸ στρατόπεδον τῷ

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

στρατοπέδῳ ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάστη. εἶχον δὲ οὐδὲν οὐδ' οἱ 2
 νεηνίσκοι, ὥσπερ οὐδὲ αἱ Ἀμαζόνες, εἰ μὴ τὰ ὄπλα καὶ
 τοὺς ἵππους· ἀλλὰ ζῶν ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνησι,
 θηρεύοντές τε καὶ ληϊζόμενοι. Ἐποίευν δὲ αἱ Ἀμα- 113
 ζόνες ἐς τὴν μεσαμβρίην τοιόνδε· ἐγίνοντο σποράδες,
 κατὰ μίαν τε καὶ δύο, πρόσω δὴ ἀπ' ἀλληλέων, ἐς εὐμα-
 ρίην ἀποσκιδνάμεναι. μαθόντες δὲ καὶ οἱ Σκύθαι, ἐποίευν 2
 τὸ αὐτὸ τοῦτο· καὶ τις μουνωθεισέων τινὶ αὐτέων ἐνεχρίμ-
 πτετο, καὶ ἡ Ἀμαζὼν οὐκ ἀπωθέετο, ἀλλὰ περιεῖδε
 χρήσασθαι. καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίεσαν 3
 ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὑστεραίην ἐλθεῖν
 ἐς τὸ αὐτὸ χωρίον, καὶ ἕτερον ἄγειν· σημαίνουσα δύο
 γενέσθαι, καὶ αὐτὴ ἐτέρην ἄξειν. ὁ δὲ νεηνίσκος ἐπεὶ 4
 ἀπῆλθε, ἔλεξε ταῦτα πρὸς τοὺς λοιπούς· τῇ δὲ δευτε-
 ραίῃ ἦλθε ἐς τὸ χωρίον αὐτός τε οὗτος, καὶ ἕτερον ἦγε,
 καὶ τὴν Ἀμαζόνα εὖρε, δευτέρην αὐτὴν ὑπομένουσαν.
 οἱ δὲ λοιποὶ νεηνίσκοι ὥς ἐπύθοντο ταῦτα, καὶ αὐτοὶ 5
 ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. Μετὰ 114
 δὲ, συμμίζαντες τὰ στρατόπεδα, οἴκεον ὁμοῦ, γυναῖκα
 ἔχων ἕκαστος ταύτην τῇ τὸ πρῶτον συνεμίχθη. τὴν δὲ 2
 φωνὴν τὴν μὲν τῶν γυναικῶν, οἱ ἄνδρες οὐκ ἐδυνάετο
 μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Ἐπεὶ 3
 δὲ συνῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε
 οἱ ἄνδρες· “Ἡμῖν εἰσὶ μὲν τοκέες, εἰσὶ δὲ κτήσεις.
 νῦν ὧν μηκέτι πλεῦνα χρόνον ζῶν τοιήνδε ἔχωμεν· ἀλλ' 4
 ἀπελθόντες ἐς τὸ πλῆθος διαιτώμεθα. γυναῖκας δὲ ἔξο-
 μεν ὑμέας, καὶ οὐδαμέας ἄλλας.” Αἱ δὲ πρὸς ταῦτα 5
 ἔλεξαν τάδε· “Ἡμεῖς οὐκ ἂν δυνάμεθα οἰκέειν μετὰ
 τῶν ὑμετέρων γυναικῶν· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμαια ἡμῖν 6
 τε καὶ κείνησί ἐστι. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ ἀκοντί-
 ζομεν καὶ ἵππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆϊα οὐκ ἐμάθομεν·

- αἱ δὲ ὑμέτεραι γυναῖκες τούτων μὲν οὐδὲν τῶν ἡμεῖς
κατελέξαμεν ποιεῦσι, ἔργα δὲ γυναικῆα ἐργάζονται,
μένουσαι ἐν τῇσι ἀμάξῃσι, οὐτ' ἐπὶ θήρην ἰοῦσαι, οὔτε
ἄλλη οὐδαμῇ. οὐκ ἂν ὦν δυναίμεθα ἐκείνησι συμφέ-
ρεσθαι. Ἄλλ' εἰ βούλεσθε γυναῖκας ἔχειν ἡμέας, κ-
δοκέειν εἶναι δικαιοτάτοι, ἐλθόντες παρὰ τοὺς τοκέας,
ἀπολάχετε τῶν κτημάτων τὸ μέρος· καὶ ἔπειτα ἐλθόντες,
115 οἰκέωμεν ἐπὶ ἡμέων αὐτέων." Ἐπείθοντο καὶ
ἐποίησαν ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. ἐπεὶ τε δὲ ἀπολαχόντες
τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, ἦλθον ὀπίσω παρὰ τὰς
Ἀμαζόνας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτοὺς τάδε·
2 "Ἡμέας ἔχει φύβος τε καὶ δέος, ὅπως χρὴ οἰκέειν ἐν
τῷδε τῷ χώρῳ· τοῦτο μὲν, ὑμέας ἀποστερησάσας πατέ-
ρων· τοῦτο δὲ, τὴν γῆν τὴν ὑμετέραν δηλησαμένας πολλά.
3 ἄλλ' ἐπεὶ τε ἀξιούτε ἡμέας γυναῖκας ἔχειν, τάδε ποιεέτε
ἅμα ἡμῖν· φέρετε, ἐξαναστέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῇσδε, καὶ
116 περήσαντες Τανάιν ποταμὸν οἰκέωμεν." Ἐπεί-
θοντο καὶ ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Τανάιν,
ᾠδοιπόρεον πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων
ἀπὸ τοῦ Τανάϊδος ὁδόν, τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς
2 Μαιήτιδος πρὸς βορῇν ἄνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τοῦτον
τὸν χώρον, ἐν τῷ νῦν κατοίκηνται, οἰκῆσαν τοῦτον. καὶ
διαίτῃ ἀπὸ τούτου χρέωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων
αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπὶ θήρην ἐπὶ ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα
τοῖσι ἀνδράσι καὶ χωρὶς τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐς πόλεμον
φοιτῶσαι, καὶ στολὴν τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέου-
117 σαι. Φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ,
σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου, ἐπεὶ οὐ χρηστῶς
2 ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες. Τὰ περὶ γάμων δὲ ὧδέ
σφι διακέεται· οὐ γαμέεται παρθένος οὐδεμία, πρὶν ἂν
3 τῶν πολεμίων ἄνδρα ἀποκτείνῃ. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν γήμασθαι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι.

Ἐπὶ τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς 118
 βασιλέας ἀλισμένους ἀπικόμενοι τῶν Σκυθέων οἱ ἄγγε-
 λοι, ἔλεγον ἐκδιδάσκοντες ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν
 τῇ ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ζεύξας
 ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν
 ἡπειρον· διαβὰς δέ, καὶ καταστρεψάμενος Θρηϊκάς, γε-
 φυροὶ ποταμὸν Ἰστρον, βουλόμενος καὶ τάδε πάντα ὑπ'
 ἑωυτῷ ποιήσασθαι. “Ἑμεῖς ὦν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ τοῦ 2
 μέσου κατήμενοι περιῖδhte ἡμέας διαφθαρέντας· ἀλλὰ
 τῶντὸ νοήσαντες, ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα. οὐκὼν ποιή- 3
 σετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι, ἢ ἐκλείψομεν τὴν
 χώραν, ἢ μένοντες, ὁμολογίῃ χρησόμεθα. τί γὰρ πάθω- 4
 μεν, μὴ βουλομένων ὑμέων τιμωρέειν; Ἑμῖν δὲ οὐδὲν
 ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρότερον. ἦκει γὰρ ὁ Πέρσης οὐδὲν 5
 τι μᾶλλον ἐπ’ ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπὶ ὑμέας· οὐδέ οἱ κατα-
 χρήσει ἡμέας καταστρεψαμένῳ, ὑμέων ἀπέχεσθαι. μέγα 6
 δὲ ὑμῖν λόγων τῶνδε μαρτύριον ἐρέομεν· εἰ γὰρ ἐπ’
 ἡμέας μούρους ἐστρατηλάτεις ὁ Πέρσης, τίσασθαι τῆς
 πρόσθε δουλοσύνης βουλόμενος, χρῆν αὐτὸν πάντων
 τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον, οὕτω λέναι ἐπὶ τὴν ἡμετέραν·
 καὶ ἂν ἐδήλου πᾶσι, ὡς ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνει, καὶ οὐκ ἐπὶ
 τοὺς ἄλλους. νῦν δὲ ἐπεὶ τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν 7
 ἡπειρον, τοὺς αἰεὶ ἐμποδῶν γινομένους ἡμεροῦται πάντας·
 τοὺς τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ’ ἑωυτῷ Θρηϊκάς, καὶ δὴ καὶ
 τοὺς ἡμῖν ἐόντας πλησιοχώρους Γέτας.” Ταῦτα 119
 Σκυθέων ἐπαγγελιομένων, ἐβουλευόντο οἱ βασιλεῖς οἱ
 ἀπὸ τῶν ἐθνέων ἦκοντες· καὶ σφεων ἐσχίσθησαν αἱ
 γυνῶμαι· ὁ μὲν γὰρ Γελωνὸς, καὶ ὁ Βουδίνος, καὶ ὁ 2
 Σαυρομάτης, κατὰ τῶντὸ γενόμενοι, ὑπεδέκοντο Σκύθησι

τιμωρήσει· ὁ δὲ Ἀγάθουρσος, καὶ Νευρὸς, καὶ Ἀνδροφάγος, καὶ οἱ τῶν Μελαγχλαίνων καὶ Ταύρων, τὰδε
 8 Σκύθησι ὑπεκρίναντο· “Εἰ μὲν μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες Πέρσας καὶ ἄρξαντες πολέμου, τούτων δεόμενοι τῶν νῦν δέεσθε, λέγειν τε ἂν ἐφαίνεσθε ἡμῖν ὀρθῶ, καὶ ἡμεῖς ὑπακούσαντες, τὼντὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν. νῦν δὲ ὑμεῖς τε ἐς τὴν ἐκείνων ἐσβαλόντες γῆν, ἄνευ ἡμέων, ἐπεκρατέετε Περσέων, ὅσον χρόνον ὑμῖν ὁ θεὸς παρεδίδου· καὶ ἐκεῖνοι, ἐπεὶ σφεας ὧντὸς θεὸς
 6 ἐγείρει, τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδούσι. ἡμεῖς δὲ οὔτε τι τότε ἡδίκησαμεν τοὺς ἄνδρας τούτους οὐδὲν, οὔτε νῦν πρότεροι πειρησόμεθα ἀδικεῖν. *Ἦν μέντοι ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν, ἄρξῃ τε ἀδικέων, καὶ ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα. 6
 6 μέχρι δὲ τοῦτο ἴδωμεν, μενέομεν παρ’ ἡμῶν αὐτοῖσι. ἦκειν γὰρ δοκέομεν οὐκ ἐπ’ ἡμέας Πέρσας, ἀλλ’ ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίης γενομένους.”

- 120 Ταῦτα ὥς ἀπενειχθέντα ἐπύθοντο οἱ Σκύθαι, ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μὲν μηδεμίαν ποιεέσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, ὅτι δὴ σφί οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγίνοντο· ὑπεξιόντες δὲ, καὶ ὑπεξελαύνοντες, τὰ φρέατα, τὰ παρεξίοιεν αὐτοὶ, καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν, τὴν ποίην
 2 τε ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν, διχοῦ σφέας διελόντες. καὶ πρὸς μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε Σκώπασις, προσχωρέειν Σαυρομάτας· τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἣν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Ταναΐδος ποταμοῦ παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην ὑποφεύγοντας· ἀπελαύνοντός
 8 τε τοῦ Πέρσεω, ἐπιόντας διώκειν. αὕτη μὲν σφί μία ἦν μοῖρα τῆς βασιληΐης, τεταγμένη ταύτην τὴν ὁδὸν ἥπερ εἴρηται. τὰς δὲ δύο τῶν βασιληῶν, τὴν τε μεγάλην, τῆς ἤρχε Ἰδάνθουρσος, καὶ τὴν τρίτην τῆς ἐβασίλευε Τάξακις, συνελθούσας ἐς τὼντὸ, καὶ Γελωνῶν τε καὶ

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

Βουδίνων προσγενομένων, ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῶ προέ-
 χοντας τῶν Περσέων, ὑπεξάγειν, ὑπιόντας τε καὶ ποι-
 εῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα μὲν νυν ὑπάγειν σφέας 4
 ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμ-
 μαχίην, ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἰ δὲ μὴ ἐκόντες
 γε ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλ' ἄκον-
 τας ἐκπολεμῶσαι. μετὰ δὲ τοῦτο, ὑποστρέφειν ἐς τὴν 8
 σφετέρην, καὶ ἐπιχειρεῖν, ἣν δὴ βουλευομένοισι δο-
 κέη. Ταῦτα οἱ Σκύθαι βουλευσάμενοι, ὑπηντίαζον τὴν 121
 Δαρείου στρατιήν, προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἵπ-
 πέων τοὺς ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας, ἐν τῇσί σφι διαι- 2
 τᾶτο τὰ τέκνα τε καὶ αἱ γυναῖκες πᾶσαι, καὶ τὰ πρόβατα
 [πάντα,] πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν, τοσαῦτα
 ὑπολιπόμενοι, τὰ ἄλλα ἅμα τῇσι ἀμάξεσσι προέπεμψαν,
 ἐντειλάμενοι αἰεὶ τὸ πρὸς βορέῳ ἐλαύνειν. ταῦτα μὲν δὴ
 προεκομίζετο.

Τῶν δὲ Σκυθίων οἱ πρόδρομοι ὥς εὗρον τοὺς Πέρ- 122
 σας ὅσον τε τριῶν ἡμερέων ὁδὸν ἀπέχοντας ἀπὸ τοῦ
 Ἰστρου, οὗτοι μὲν τούτους εὐρόντες, ἡμέρης ὁδῶ προέ-
 χοντες, ἐστρατοπεδεύοντο, τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λεαί-
 νοντες, οἱ δὲ Πέρσαι ὥς εἶδον ἐπιφανείσαν τῶν Σκυθίων
 τὴν ἵππον, ἐπήϊσαν κατὰ στίβον αἰεὶ ὑπαγόντων· καὶ 2
 ἔπειτα, πρὸς γὰρ τὴν μίαν τῶν μοιρέων ἴθυσαν, οἱ Πέρ-
 σαι ἐδίωκον πρὸς ἡῶ τε καὶ τοῦ Ταναΐδος. διαβάν- 3
 των δὲ τούτων τὸν Ταναῖν ποταμὸν, οἱ Πέρσαι ἐπιδια-
 βάντες ἐδίωκον· ἐς δὲ τῶν Σαυροματέων τὴν χώραν
 διεξελθόντες, ἀπίκοντο ἐς τὴν τῶν Βουδίνων. Ὅσον 123
 μὲν δὴ χρόνον οἱ Πέρσαι ἥϊσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς
 καὶ τῆς Σαυρομάτιδος χώρας, οἱ δὲ εἶχον οὐδὲν σινέ-
 εσθαι, ἅτε τῆς χώρας ἐούσης χέρσου· ἐπεὶ τε δὲ ἐς τὴν 2
 τῶν Βουδίνων χώραν ἐσέβαλον, ἐνθαῦτα δὴ ἐντυχόντες

- τῇ ξυλίνῳ τείχεϊ, ἐκλελοιπότες τῶν Βουδίνων, καὶ
 3 κεκενωμένου τοῦ τείχεος πάντων, ἐνέπρησαν αὐτό. τοῦτο
 δὲ ποιήσαντες, εἶποντο αἰεὶ τὸ πρόσω κατὰ στίβον· ἐς
 4 ὃ διεξελθόντες ταύτην, ἐς τὴν ἐρήμον ἀπίκοντο. ἡ δὲ
 ἐρήμος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀνδρῶν, κέεται δὲ
 ὑπὲρ τῆς Βουδίνων χώρας, ἐοῦσα πληθὸς ἑπτὰ ἡμερέων
 5 ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Θυσσαγέται οἰκέουσι· ποτα-
 μοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσερες μεγάλοι ῥέοντες διὰ Μαιητῶν
 ἐκδιδοῦσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαιῆτιν· τοῖσι
 οὐνόματα κέεται τάδε, Λύκος, Ὀαρος, Ταναῖς, Σύργις.
 124 Ἐπεὶ ὦν ὁ Δαρεῖος ἦλθε ἐς τὴν ἐρήμον, πανσάμενος
 τοῦ δρόμου, ἰδρυσεν τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὀάρῳ.
 2 τοῦτο δὲ ποιήσας, ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα, ἴσον
 ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα, σταδίους ὡς ἐξήκοντα μά-
 3 λιστά κη' τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν. Ἐν ᾧ δὲ
 οὗτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι περι-
 ελθόντες τὰ κατύπερθε, ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν.
 4 ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὥς οὐκέτι ἐφαντά-
 ζοντό σφι, οὕτω δὴ ὁ Δαρεῖος τείχεα μὲν ἐκεῖνα ἡμέτεργα
 μετῆκε· αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἦϊε πρὸς ἐσπέρην· δοκέων
 τούτους τε πάντας τοὺς Σκύθας εἶναι, καὶ πρὸς ἐσπέρην
 σφέας φεύγειν.
 125 Ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὴν στρατὸν, ὥς ἐς
 τὴν Σκυθικὴν ἀπίκητο, ἐνέκυρσε ἀμφοτέρησι τῇσι μοί-
 ρησι τῶν Σκυθῶν· ἐντυχὼν δὲ, ἐδίωκε ὑπεκφέροντας
 2 ἡμέρης ὁδοῦ. καὶ, οὐ γὰρ ἀνίει ἐπιὼν ὁ Δαρεῖος, οἱ
 Σκύθαι κατὰ τὰ βεβουλευμένα ὑπέφευγον ἐς τῶν ἀπειπα-
 μένων τὴν σφετέρην συμμαχίην· πρώτην δὲ, ἐς τῶν
 3 Μελαγχλαίνων τὴν γῆν. ὥς δὲ ἐσβαλόντες τούτους ἐτά-
 ραξαν οἱ τε Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κατηγέοντο οἱ Σκύ-
 4 θαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων τοὺς χώρους. ταραχθέντων δὲ

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

καὶ τούτων, ὑπῆγον ἐπὶ τὴν Νευρίδα. ταρασσομένων δὲ καὶ τούτων, ἦϊσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύθαι ἐς τοὺς Ἀγαθύρσους. Ἀγάθυρσοι δὲ ὀρέοντες καὶ τοὺς ὁμού- 5
ρους φεύγοντας ὑπὸ Ἰκυθέων, καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἢ σφὶ ἐμβαλέειν τοὺς Σκύθας, πέμψαντες κήρυκα, ἀπηγό-
ρευον Σκύθησι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων· προ-
λέγοντες, ὥς εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες, σφίσι πρῶτα
διαμαχήσονται. Ἀγάθυρσοι μὲν προείπαντες ταῦτα, 6
ἐβοήθειον ἐπὶ τοὺς οὖρους, ἐρύκειν ἐν νῶ ἔχοντες τοὺς
ἐπιόντας. Μελάγχλαινοι δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Νευ- 7
ροὶ, ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἅμα Σκύθησι, οὔτε πρὸς
ἀλκὴν ἐτράποντο, ἐπιλαθόμενοί τε τῆς ἀπειλῆς, ἔφευγον
αἰεὶ τὸ πρὸς βορέῳ ἐς τὴν ἐρήμον τεταραγμένοι· οἱ δὲ
Σκύθαι ἐς μὲν τοὺς Ἀγαθύρσους οὐκέτι ἀπείπαντας ἀπι-
κνέοντο· οἱ δὲ ἐκ τῆς Νευρίδος χώρας ἐς τὴν σφετέρην
κατηγέοντο τοῖσι Πέρσῃσι.

Ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγίνετο, καὶ οὐκ ἐπαύετο, 126
πέμψας Δαρείος ἱππέα παρὰ τὸν Σκυθέων βασιλέα
Ἰδάνθυρσον, ἔλεγε τάδε· “ Δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί φεύγεις
αἰεὶ, ἐξόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιεῖν; εἰ μὲν γὰρ ἀξιο- 2
χρεος δοκέεις εἶναι σεωυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιω-
θῆναι, σὺ δὲ στάς τε καὶ παυσάμενος πλάνης μάχεσθαι·
εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἥσσω, σὺ δὲ καὶ οὕτω παυσά-
μενος τοῦ δρόμου, δεσπότη τῷ σῷ δῶρα φέρων γῆν τε
καὶ ὕδωρ, ἐλθὲ ἐς λόγους.” Πρὸς ταῦτα ὁ Σκυ- 127
θέων βασιλεὺς Ἰδάνθυρσος ἔλεγε τάδε· “ Οὕτω τὸ
ἐμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων δείσας
ἔφευγον, οὔτε πρότερον, οὔτε νῦν σε φεύγω· οὐδέ τι
νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐώθεα ποιεῖν.
ὃ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο σημανέω. 2
ἡμῖν οὔτε ἄστυα, οὔτε γῆ πεφυτευμένη ἐστὶ, τῶν πέρι

δείσαντες μὴ ἀλφῇ ἢ καρῇ, ταχύτερον συμμίσγοιμεν ἂν
 3 ἐς μάχην ὑμῖν· εἰ δὲ δέοι πάντως ἐς τοῦτο κατὰ τάχος
 ἀπικνέεσθαι, τυγχάνουσι ἡμῖν ἔοντες τάφοι πατρώϊοι,
 φέρετε, τούτους ἀνευρόντες, συγχέειν πειρᾶσθε αὐτούς·
 καὶ γνώσεσθε τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα περὶ τῶν τά-
 4 φων, εἴτε καὶ οὐ μαχησόμεθα. πρότερον δὲ, ἢν μὴ ἡμέας
 λόγος αἰρῇ, οὐ συμμίζομέν τοι. ἀμφὶ μὲν μάχῃ τοσαῦτα
 εἰρήσθω. Δεσπότης δὲ ἐμούς Δία τε ἐγὼ νομίζω, τὸν
 ἐμὸν πρόγονον, καὶ Ἰστίην τὴν Σκυθέων βασιλείαν, μού-
 5 νους εἶναι. Σοὶ δὲ ἀντὶ μὲν δώρων γῆς τε καὶ ὕδατος,
 δῶρα πέμψω τοιαῦτα οἷά σοι πρέπει ἐλθεῖν· ἀντὶ δὲ τοῦ
 ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμός, κλαίειν λέγω.” (Τοῦτό
 6 ἔστι ἢ ἀπὸ Σκυθέων ῥῆσις.) Ὁ μὲν δὴ κῆρυξ οἰχώκεε
 ἀγγελέων ταῦτα Δαρεῖφ.

- 128 Οἱ δὲ Σκυθέων βασιλέες, ἀκούσαντες τῆς δουλο-
 2 σύνης τὸ οὖνομα, ὀργῆς ἐπλήσθησαν. τὴν μὲν δὴ μετὰ
 Σαυροματέων μοῖραν ταχθεῖσαν, τῆς ἡρχε Σκώπασις,
 πέμπουσι, Ἰωσι κελεύοντες ἐς λόγους ἀπικέσθαι τού-
 τοις, οἱ τὸν Ἰστρον ἐξευγμένον ἐφρούρεον· αὐτῶν δὲ
 τοῖσι ὑπολειπομένοις ἔδοξε πλανᾶν μὲν μηκέτι Πέρσας,
 3 σῖτα δὲ ἐκάστοτε ἀναιρεομένοις ἐπιτίθεσθαι. νωμῶντες
 ὦν σῖτα ἀναιρεομένους τοὺς Δαρείου, ἐποίευν τὰ βεβου-
 4 λευμένα. ἡ μὲν δὴ ἵππος τὴν ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε ἢ τῶν
 Σκυθέων· οἱ δὲ τῶν Περσέων ἵππόται φεύγοντες ἐσέπιπ-
 5 τον ἐς τὸν πεζόν. ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε. οἱ δὲ Σκύθαι
 ἐσάράξαντες τὴν ἵππον ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεό-
 μενοι. ἐποίευντο δὲ καὶ τὰς νύκτας παραπλησίας προσ-
 129 βολὰς οἱ Σκύθαι. Τὸ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι τε ἦν
 σύμμαχον, καὶ τοῖσι Σκύθησι ἀντίξουν, ἐπιτιθεμένοις
 τῷ Δαρείῳ στρατοπέδῳ, θῶυμα μέγιστον ἐρέω· τῶν τε
 ὄνων ἢ φωνῇ, καὶ τῶν ἡμιόνων τὸ εἶδος. οὔτε γὰρ ὄνον

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

οὔτε ἡμίονον γῇ ἢ Σκυθικὴ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν μοι
 δεδῆλωται· οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ πάσῃ χώρῃ τὸ
 παράπαν οὔτε ὄνος, οὔτε ἡμίονος, διὰ τὰ ψύχρα. ὑβρί- 8
 ζοντες ὦν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον τῶν Σκυθέων·
 πολλάκις δὲ, ἐπελαυνόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας, μεταξὺ
 ὅκως ἀκούσειαν οἱ ἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσ-
 σοντό τε ὑποστρεφόμενοι, καὶ ἐν θούματι ἔσκον, ὀρθὰ
 ἱστάντες τὰ ὦτα· ἅτε οὔτε ἀκούσαντες πρότερον φωνῆς
 τοιαύτης, οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ σμι-
 κρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου.

Οἱ δὲ Σκύθαι, ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυ- 130
 βημένους, ἵνα παραμένοιεν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ
 Σκυθικῇ, καὶ παραμένοντες ἀνιψάτο, τῶν πάντων ἐπι-
 δευέες ἐόντες, ἐποίευν τοιάδε. ὅκως τῶν προβάτων τῶν 2
 σφετέρων αὐτῶν καταλίποιν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ ἂν
 ὑπεξήλαυνον εἰς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελ-
 θόντες ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες, ἐπήρουντο
 ἂν τῷ πεποιημένῳ. Πολλάκις δὲ τοιούτου γινο- 131

μένου, τέλος Δαρειῷς τε ἐν ἀπορίῃσι εἶχετο· καὶ οἱ
 Σκυθέων βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο, ἔπεμπον κήρυκα,
 δῶρα Δαρείῳ φέροντα, ὄρνιθά τε, καὶ μῦν, καὶ βάτρα-
 χον, καὶ οἷστους πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ 2
 δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων· ὁ δὲ οὐδὲν
 ἔφη οἱ ἐπεστάλθαι ἄλλο ἢ δόντα τὴν ταχίστην ἀπαλ-
 λάσσεσθαι· αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε, εἰ σοφοὶ
 εἴσι, γινῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν. ταῦτα ἀκούσαν-
 τες οἱ Πέρσαι, ἐβουλεύοντο. Δαρείου μὲν νυν ἡ 132

γνώμη ἦν, Σκύθας ἐωυτῷ διδόναι σφέας τε αὐτοὺς, καὶ
 γῇν τε καὶ ὕδωρ· εἰκάζων τῇδε, ὥς μὺς μὲν ἐν γῇ γίνε-
 ται, καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπῳ σιτεόμενος· βάτραχος
 δὲ ἐν ὕδατι· ὄρνις δὲ μάλιστα ἔοικε ἵππῳ· τοὺς δὲ

2 οἷστοὺς, ὥς τὴν ἐωυτῶν ἀλκὴν παραδιδούσι. αὕτη μὲν Δαρεῖφ ἡ γνώμη ἀπεδέδεκτο. Συνεστήκειε δὲ ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω, τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτά ἐνὸς τῶν τὸν
 8 Μάγον κατελόντων, εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν· “Ἦν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτήσθε ἐς τὸν οὐρανὸν, ὧ Πέρσαι, ἡ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἡ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.” Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἰκάζον.

133 Ἡ δὲ Σκυθέων μία μοῖρα ἡ ταχθείσα πρότερον μὲν παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰστρον Ἰωσι ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὥς ἀπίκητο ἐπὶ τὴν
 2 γέφυραν, ἔλεγε τάδε· “Ἄνδρες Ἰῶνες, ἐλευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέροντες, ἥνπερ γε ἐθέλητε ἐσακοῦειν. πυνθανόμεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας φρουρήσαντας τὴν γέφυραν, αὐτοῦ μὴ παραγενομένου ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν
 3 ὑμετέρεην. νῦν ὧν ὑμεῖς τάδε ποιεῦντες, ἐκτὸς μὲν ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων· τὰς προκειμένας ἡμέρας παραμείναντες, τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσ-
 4 σεσθε.” Οὗτοι μὲν νυν, ὑποδεξαμένων Ἰώνων ποιήσκειν ταῦτα, ὀπίσω τὴν ταχίστην ἐπείγοντο.

134 Πέρσῃσι δὲ, μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖφ, ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι πεζῶ καὶ ἵπποισι,
 2 ὥς συμβαλόντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκύθησι λαγὸς ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ ὥς ἕκαστοι ὥρεον τὸν λαγόν,
 3 ἐδίωκον. ταραχθέντων δὲ τῶν Σκυθέων, καὶ βοῇ χρεωμένων, εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον· πυθόμενος δὲ σφεας τὸν λαγὸν διώκοντας, εἶπε ἄρα πρὸς
 4 τοῦσπερ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· “Οὗτοι ὧνδρες ἡμέων πολλὸν καταφρονέουσι· καὶ μοι νῦν φαίνεται

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

Γωβρύης εἶπαι περὶ τῶν Σκυθικῶν δώρων ὀρθῶς. ὡς ὦν 8
οὕτως ἤδη δοκεόντων καὶ αὐτῷ μοι ἔχειν, βουλῆς ἀγαθῆς
δεῖ, ὅπως ἀσφαλέως ἢ κομιδῇ ἡμῖν ἔσται τὸ ὀπίσω.”

Πρὸς ταῦτα Γωβρύης εἶπε· “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν 6
μὲν καὶ λόγῳ ἠπιστάμην τούτων τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπο-
ρίην· ἐλθὼν δὲ, μᾶλλον ἐξέμαθον, ὁρέων αὐτοὺς ἐμπαί-
ζοντας ἡμῖν. Νῦν ὦν μοι δοκεί, ἐπὶ τὰ χίιστα νύξ 7
ἐπέλθῃ, ἐκκαύσαντας τὰ πυρὰ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν
ποιεῖν, τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς
ταλαιπωρίας ἐξαπατήσαντας, καὶ τοὺς ὄνους πάντας
καταδήσαντας, ἀπαλλάσσεσθαι, πρὶν ἢ καὶ ἐπὶ τὸν
Ἰστρον ἰθῦσαι Σκύθας λύσοντας τὴν γέφυραν, ἢ καὶ τι
ἴωσι δόξαι τὸ ἡμέας οἶόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι.”

Γωβρύης μὲν ταῦτα συνεβούλευε.

Μετὰ δὲ, νύξ 135

τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ. τοὺς
μὲν καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος
ἀπολλυμένων λόγος, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδήσας,
κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. κατέλιπε δὲ 2
τοὺς τε ὄνους καὶ τοὺς ἀσθενέας τῆς στρατιῆς, τῶνδε
εἵνεκεν· ἵνα οἱ μὲν ὄνοι βοὴν παρέχωνται, οἱ δὲ ἄνθρω-
ποι ἀσθενεῖς μὲν εἵνεκεν κατελίποντο, προφάσιος δὲ
τῆσδε δηλαδὴ αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ
ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκύθῃσι, οὗτοι δὲ τὸ στρα-
τόπεδον τοῦτον τὸν χρόνον ῥυνοῖατο. ταῦτα τοῖσι ὑπολει- 3
πομένοις ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος, καὶ πυρὰ ἐκκαύσας, τὴν
ταχίστην ἐπέιγετο ἐπὶ τὸν Ἰστρον. οἱ δὲ ὄνοι, ἐρημω- 4
θέντες τοῦ ὀμίλου, οὕτω μὲν δὴ μᾶλλον πολλῷ ἴεσαν
τῆς φωνῆς· ἀκούσαντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγῃ
κατὰ χώραν ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι.

Ἡμέρης 136

δὲ γενομένης, γνόντες οἱ ὑπολειφθέντες ὡς προδεδομένοι
εἶεν ὑπὸ Δαρείου, χεῖράς τε προετείνοντο τοῖσι Σκύθῃσι,

2 καὶ ἔλεγον τὰ κατήκοντα. οἱ δὲ ὥς ἤκουσαν ταῦτα, τὴν
 ταχίστην συστραφέντες, αἱ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθίων
 καὶ ἡ μία, Σαυρομάται καὶ Βουδῖνοι καὶ Γελωνοὶ, ἐδίωκον
 3 τοὺς Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἰστρου. ἄτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν
 τοῦ πολλοῦ ἐόντος πεζοῦ στρατοῦ, καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ
 ἐπισταμένον, ὥστε οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν· τοῦ δὲ
 Σκυθικοῦ, ἱππότεω, καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπιστα-
 μένου· ἁμαρτύνοντες ἀλλήλων, ἔφθησαν πολλῇ οἱ Σκύθαι
 4 τοὺς Πέρσας ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι. Μαθόντες δὲ
 τοὺς Πέρσας οὐ κω ἀπιγμένους, ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἰῶνας
 ἔοντας ἐν τῇσι νηυσί· “Ἄνδρες Ἰῶνες, αἱ τε ἡμέραι ὑμῖν
 τοῦ ἀριθμοῦ διοίχονται· καὶ οὐ ποιεῖτέ γε δίκαια ἔτι
 5 παραμένοντες. ἀλλ’, ἐπεὶ πρότερον δειμαίνοντες ἐμένετε,
 νῦν λύσαντες τὸν πόρον, τὴν ταχίστην ἄπιτε χαίροντες
 6 ἐλεύθεροι, θεοῖσί τε καὶ Σκύθησι εἰδότες χάριν. τὸν δὲ
 πρότερον ἔοντα ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς παραστησόμεθα
 οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμὸς ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρα-
 τεύσασθαι.”

37 Πρὸς ταῦτα οἱ Ἰῶνες ἐβουλεύοντο. Μιλτιάδεω
 μὲν τοῦ Ἀθηναίου στρατηγέοντος καὶ τυραννεύοντος
 Χερσονησιτέων τῶν ἐν Ἑλλησπόντῃ ἦν γνώμη, πείθε-
 2 σθαι Σκύθησι, καὶ ἐλευθεροῦν Ἰωνίην· Ἰστιαίου δὲ τοῦ
 Μιλησίου ἐναντίη ταύτῃ, λέγοντος “ὥς νῦν μὲν διὰ
 Δαρείον ἕκαστος αὐτῶν τυραννεύει πόλιος· τῆς Δαρείου
 δὲ δυνάμιος κατααιρεθείσης, οὔτε αὐτὸς Μιλησίων οἶός τε
 ἔσται ἄρχειν, οὔτε ἄλλον οὐδένα οὐδαμῶν· βουλήσεσθαι
 γὰρ ἐκάστην τῶν πολιῶν δημοκρατέεσθαι μᾶλλον ἢ
 3 τυραννεύεσθαι.” Ἰστιαίου δὲ γνώμην ταύτην ἀποδει-
 κνύμενου, αὐτίκα πάντες ἦσαν τετραμμένοι πρὸς ταύ-
 την τὴν γνώμην, πρότερον τὴν Μιλτιάδεω αἰρεόμενοι.
 38 Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ διαφέροντές τε τὴν ψῆφον, καὶ ἔοντες

ΟΙ. 66. 2—68. 2.]

λόγου πρὸς βασιλέος· Ἑλλησποντίων μὲν τύραννοι·
Δάφνις τε Ἀβυδηνὸς, καὶ Ἴπποκλος Λαμψακηνὸς, καὶ
Ἡρόφαντος Παριηνὸς, καὶ Μητρόδωρος Προκοινήσιος,
καὶ Ἀρισταγόρης Κυζικηνὸς, καὶ Ἀρίστων Βυζάντιος·
οὗτοι μὲν ἦσαν οἱ ἐξ Ἑλλησπόντου. ἀπ' Ἰωνίης δὲ, 2
Στράττις τε Χίος, καὶ Αἰάκης Σάμιος, καὶ Λαοδάμας
Φωκαεὺς, καὶ Ἰστιαῖος Μιλήσιος, τοῦ ἦν γνώμη ἡ προ-
κειμένη ἐναντίῃ τῇ Μιλτιάδῳ. Αἰολέων δὲ παρὴν λόγιμος
μοῦνος Ἀρισταγόρης Κυμαῖος.

Οὗτοι ὦν ἐπεὶ τε τὴν Ἰστιαίου αἰρέοντο γνώμην, 139
ἔδοξέ σφι πρὸς ταύτῃ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι·
τῆς μὲν γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἑόντα, λύειν
δὲ ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται· ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι,
ποιεῦντες μηδὲν, καὶ οἱ Σκύθαι μὴ πειρώατο βιώμενοι
καὶ βουλόμενοι διαβῆναι τὸν Ἴστρον κατὰ τὴν γέφυραν·
εἰπεῖν τε, λύοντας τῆς γεφύρης τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν ἔχον,
ὥς πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ. ταῦτα
μὲν προσέθηκαν τῇ γνώμῃ. Μετὰ δὲ, ἐκ πάντων ὑπεκρί- 2
νατο Ἰστιαῖος, τάδε λέγων· “Ἄνδρες Σκύθαι, χρηστὰ
ἦκετε φέροντες, καὶ ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε· καὶ τὰ τε ἀπ’
ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ’ ἡμέων ἐς ὑμέας
ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται. ὥς γὰρ ὁρᾶτε, καὶ λύομεν τὸν 3
πόρον, καὶ προθυμίην πᾶσαν ἔχομεν, θέλοντες εἶναι
ἐλεύθεροι. Ἐν ᾧ δὲ ἡμέες τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς 4
ἔστι δίξασθαι ἐκείνους· εὐρόντας δὲ, ὑπὲρ τε ἡμέων
καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οὕτως ὥς κείνους πρέπει.”
Σκύθαι μὲν τὸ δεύτερον Ἰωσι πιστεύσαντες λέγειν 140
ἀληθέα, ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, καὶ
ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου. αἵτιοι δὲ τούτου 2
αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο, τὰς νομὰς τῶν ἵππων τὰς ταύτῃ
διαφθείραντες, καὶ τὰ ὕδατα συγχώσαντες. εἰ γὰρ ταῦτα 3

- μὴ ἐποίησαν, παρείχε ἄν σφι, εἰ ἐβούλουντο, εὐπετέως
 ἐξευρέειν τοὺς Πέρσας· νῦν δέ, τά σφι ἐδόκεε ἄριστα
 4 βεβουλευσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλησαν. Σκύθαι μὲν κί
 τῆς σφετέρης χώρας τῇ χιλός τε τοῖσι ἵπποισι καὶ
 ὕδατα ἦν, ταύτῃ διεξιόντες, ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολεμίους,
 δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τοιούτων τὴν ἀπόδρησιν ποι-
 5 εσθαι. οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωυτῶν γενόμενον
 στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾗσαν· καὶ οὕτω μόγῃς
 6 εὗρον τὸν πόρον. Οἷα δὲ νυκτός τε ἀπικόμενοι, καὶ
 λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες, ἐς πᾶσαν ἀρρωδί-
 ῃν ἀπίκατο μὴ σφεας οἱ Ἱῶνες ἔωσι ἀπολελοιπότες.
- 141 Ἦν δὲ περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύπτιος, φωνέων μέγιστον
 ἀνθρώπων· τοῦτον δὴ τὸν ἄνδρα καταστάντα ἐπὶ τοῦ
 χεῖλεος τοῦ Ἰστροῦ, ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν Ἰστιαίων
 2 Μιλήσιον. ὁ μὲν δὴ ἐποίεε ταῦτα· Ἰστιαῖος δὲ, ἐπακού-
 σας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, τὰς τε νέας ἀπάσας παρείχε
 διαπορθμεύειν τὴν στρατιὴν, καὶ τὴν γέφυραν ἔζευξε.
- 142 Πέρσαι μὲν ὧν οὕτω ἐκφεύγουσι· Σκύθαι δὲ διζή-
 2 μενοι, καὶ τὸ δεύτερον ἡμαρτον τῶν Περσέων. καὶ τοῦτο
 μὲν, ὥς ἐόντας Ἱῶνας ἐλευθέρους, κακίστους τε καὶ
 ἀνανδροτάτους κρίνουσι εἶναι ἀπάντων ἀνθρώπων· τοῦτο
 δέ, ὥς δούλων Ἱώνων τὸν λόγον ποιούμενοι, ἀνδράποδα
 φιλοδέσποτά φασι εἶναι, καὶ ἄδρηστα μάλιστα. ταῦτα
 μὲν δὴ Σκύθησι ἐς Ἱῶνας ἀπέρριπται.
- 143 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηίκης πορευόμενος, ἀπίκετο
 ἐς Σηστόν τῆς Χερσονήσου. ἐνθεύτεν δὲ αὐτὸς μὲν
 διέβη τῇσι νηυσὶ ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ στρατηγὸν ἐν
 τῇ Εὐρώπῃ Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσην· τῷ Δαρεῖος κοτε
 2 ἔδωκε γέρας, τοιόνδε εἶπας ἐν Πέρσῃσι ἔπος. ὠρμημένου
 Δαρεῖου ῥοιὰς τρώγειν, ὥς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην
 τῶν ῥοιέων, εἶρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς Ἀρτάβανος, ὃ τι

OL. 68. 8.]

βούλοιτ' ἄν οἱ τοσοῦτο πλῆθος γενέσθαι, ὅσοι ἐν τῇ
 ροιῇ κόκκοι. Δαρεῖος δὲ εἶπε, Μεγαβάζους ἄν οἱ τοσού- 8
 τους ἀριθμὸν γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα
 ὑπήκοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι ταῦτά μιν εἶπας ἐτίμα· 4
 τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατιῆς
 τῆς ἑωυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας. Οὗτος δὲ ὁ Μεγά- 144
 βαζος, εἶπας τότε τὸ ἔπος, ἐλείπετο ἀθάνατον μνήμην
 πρὸς Ἑλλησποντίων. γενόμενος γὰρ ἐν Βυζαντίῳ, ἐπύ- 2
 θετο ἑπτακαίδεκα ἔτεσι πρότερον Καλχηδονίους κτί-
 σαντας τὴν χώραν Βυζαντίων· πυθόμενος δὲ, ἔφη Καλ-
 χηδονίους τοῦτον τὸν χρόνον τυγχάνειν ἐόντας τυφλοῦς·
 οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παρεόντος κτίζειν χώρου, τὸν
 αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. οὗτος δὴ ὢν τότε 8
 ὁ Μεγάβαζος στρατηγὸς λειφθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλη-
 σποντίων, τοὺς μὴ μηδίζοντας κατεστρέφετο. οὗτος μὲν
 νυν ταῦτα ἔπρησσε.

Τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον ἐγένετο ἐπὶ Λιβύην 145
 ἄλλος στρατιῆς μέγας στόλος, διὰ πρόφασιν τὴν ἐγὼ
 ἀπηγῆσομαι, προδιηγησάμενος πρότερον τάδε. Τῶν ἐκ 2
 τῆς Ἀργοῦς ἐπιβατέων παίδων παῖδες, ἐξελασθέντες ὑπὸ
 Πελασγῶν τῶν ἐκ Βραυρῶνος ληϊσαμένων τὰς Ἀθηναίων
 γυναῖκας, ὑπὸ τούτων ἐξελασθέντες ἐκ Λήμνου, οἷχοντο
 πλέοντες ἐς Λακεδαιμόνα· ἰζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηϋγέτῳ,
 πῦρ ἀνέκαιον. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἰδόντες, ἄγγελον ἔπεμ- 8
 πον, πειυσόμενοι τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσὶ. οἱ δὲ τῷ 4
 ἀγγέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, ὥς “εἶψαν μὲν Μινύαι,
 παῖδες δὲ εἶεν τῶν ἐν τῇ Ἀργοὶ πλεόντων ἡρώων· προ-
 σχόντας δὲ τούτους ἐς Λῆμνον, φυτεῦσαί σφεας.” Οἱ 5
 δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀκηκοότες τὸν λόγον τῆς γενεῆς τῶν
 Μινυέων, πέμψαντες τὸ δεύτερον, εἰρώτεον τί θέλοντες
 ἤκοιέν τε ἐς τὴν χώραν, καὶ πῦρ αἶθιοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν, 6

- ὑπὸ Πελασγῶν ἐκβληθέντες, ἦκειν ἐς τοὺς πατέρας·
δικαιότατον γὰρ εἶναι οὕτω τοῦτο γίνεσθαι· δέεσθαι τε
οἰκέειν ἅμα τούτοις, μοῖραν τε τιμῶν μετέχοντες, καὶ
7 τῆς γῆς ἀπολαχόντες. Λακεδαιμονίοισι δὲ ἔαδε δέκεσθαι
τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί· μάλιστα δὲ ἐνῆγέ
σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα τῶν Τυνδαριδέων ἢ ναυτιλίῃ
ἐν τῇ Ἀργοί. δεξάμενοι δὲ τοὺς Μινύας, γῆς τε μετέδο-
8 σαν, καὶ ἐς φυλὰς διεδάσαντο. οἱ δὲ αὐτίκα μὲν γά-
μους ἔγνημαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἤγοντο, ἐξέδωσαν ἅλ-
146 λοῖσι. Χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διεξελθόντος, αὐτίκα οἱ
Μινύαι ἐξύβρισαν, τῆς τε βασιληΐης μεταιτέοντες, καὶ
2 ἄλλα ποιεῦντες οὐκ ὅσια. τοῖσι ὦν Λακεδαιμονίοισι
ἔδοξε αὐτοὺς ἀποκτείνειν· συλλαβόντες δὲ σφεας κατέ-
3 βαλον ἐς ἐρκτήν· κτείνουσι δὲ τοὺς ἂν κτείνωσι Λακε-
δαιμόνιοι, νυκτός· μετ' ἡμέρην δὲ, οὐδένα. ἐπεὶ ὦν
ἔμελλον σφεας καταχρήσεσθαι, παραιτήσαντο αἱ γυ-
ναῖκες τῶν Μινυέων, εἶναι αἰσάται τε καὶ τῶν πρώτων
Σπαρτιητέων θυγατέρες, ἐσελθεῖν τε ἐς τὴν ἐρκτήν, καὶ
4 ἐς λόγους ἐλθεῖν ἐκάστη τῷ ἑωυτῆς ἀνδρί. οἱ δὲ σφεας
παρήκαν, οὐδένα δούλον δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. αἱ
δὲ ἐπεὶ τε ἐσῆλθον, ποιεῦσι τοιαύδε· πᾶσαν τὴν εἶχον
ἐσθῆτα παραδοῦσαι τοῖσι ἀνδράσι, αὐταὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν
5 ἔλαβον. οἱ δὲ Μινύαι, ἐνδύντες τὴν γυναικῆϊν ἐσθῆτα,
ἄτε γυναῖκες, ἐξῆϊσαν ἔξω, ἐκφυγόντες δὲ τρόπῳ τοιούτῳ,
ἵζοντο αὐτὶς ἐς τὸ Τηύγετον.
- 147 Τὸν δὲ αὐτὸν τοῦτον χρόνον Θήρας ὁ Αὐτεσίω-
νος, τοῦ Τισαμενοῦ, τοῦ Θερσάνδρου, τοῦ Πολυνείκεος,
2 ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος. ἦν δὲ ὁ Θήρας
οὗτος, γένος ἑὼν Καδμείος, τῆς μητρὸς ἀδελφεὸς τοῖσι
Ἀριστοδήμου παισὶ, Εὐρυσθένει καὶ Προκλέϊ· ἐόντων
δ' ἔτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ

ΟΙ. 68. 3.]

Θήρας τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιληΐην. αὐξηθέντων δὲ τῶν 8
 ἀδελφιδέων, καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχὴν, οὕτω δὴ ὁ
 Θήρας δεινὸν ποιεύμενος ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἐπεὶ τε
 ἐγέυσατο ἀρχῆς, οὐκ ἔφη μένειν ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἀλλ'
 ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας. ἦσαν δὲ ἐν τῇ νῦν 4
 Θήρῃ καλεομένη νήσῳ, πρότερον δὲ Καλλίστῃ τῇ αὐτῇ
 ταύτῃ, ἀπόγονοι Μεμβλιάρῳ τοῦ Ποικίλῳ, ἀνδρὸς Φοί-
 νικος. Κάδμος γὰρ ὁ Ἀγήνορος, Εὐρώπῃν διζήμενος, 5
 προσέσχε ἐς τὴν νῦν Θήρην καλεομένην· προσχόντι δὲ
 εἶτε δὴ οἱ ἡ χώρα ἤρεσε, εἶτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆ-
 σαι τοῦτο, καταλείπει γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἄλλους τε
 τῶν Φοινίκων, καὶ δὴ καὶ τῶν ἐωυτοῦ συγγενέων Μεμ-
 βλίарον· οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλλίστην καλεομένην ἐπὶ
 γενεάς, πρὶν ἢ Θήραν ἐλθεῖν ἐκ Λακεδαίμονος, ὅκτῳ ἀν-
 δρῶν. Ἐπὶ τούτους δὴ ὢν ὁ Θήρας, λαὸν ἔχων 148
 ἀπὸ τῶν φυλέων, ἔστελλε, συνοικήσων τούτοισι, καὶ
 οὐδαμῶς ἐξελῶν αὐτοὺς, ἀλλὰ κάρτα οἰκηιεύμενος.
 Ἐπεὶ τε δὲ καὶ οἱ Μινύαι ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρκτῆς ἵζοντο 2
 ἐς τὸ Τηϋγετον, τῶν Λακεδαιμονίων βουλευομένων σφέας
 ἀπολλύναι, παραιτέεται ὁ Θήρας ὅπως μῆτε φόνος γένη-
 ται, αὐτὸς τε ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ἐκ τῆς χώρας.
 συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, τρισὶ 8
 τριηκοντέροισι ἐς τοὺς Μεμβλιάρῳ ἀπογόνους ἔπλωσε·
 οὗτι πάντας ἄγων τοὺς Μινύας, ἀλλ' ὀλίγους τινάς. οἱ 4
 γὰρ πλεῖνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς Παρωρεάτας καὶ
 Καύκωνας· τούτους δ' ἐξελάσαντες ἐκ τῆς χώρας, σφέας
 αὐτοὺς ἐξ μοίρας διεΐλον· καὶ ἔπειτα ἔκτισαν πόλιος
 τάσδε ἐν αὐτοῖσι, Λέπρεον, Μάκιστον, Φρίξας, Πύργον,
 Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ τὰς πλεῖνας ἐπ' ἐμέο
 Ἥλעיοι ἐπόρθησαν. Τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα
 ἡ ἐπωνυμία ἐγένετο. Ὁ δὲ παῖς, οὐ γὰρ ἔφη οἱ 149

συμπλεύεσθαι, τοιγαρῶν ἔφη αὐτὸν καταλείψειν οὐ ἐν
 λύκοισι· ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οὖνομα τῷ νεηνίστῃ
 τούτῳ Ὀϊόλυκος ἐγένετο· καὶ κως οὐ οὖνομα τοῦτο ἐπε-
 2 κράτησε. Ὀϊολύκου δὲ γίνεται Αἰγεύς· ἐπ' οὗ Αἰγεῖδαι
 3 καλεῦνται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ. τοῖσι δὲ ἐν τῇ
 φυλῇ ταύτῃ ἀνδράσι οὐ γὰρ ὑπέμειναν τὰ τέκνα, ἰδρύ-
 σαντο ἐκ θεοπροπίου Ἐρινύων τῶν Λαῖου τε καὶ Οἰδι-
 πόδεω ἱρόν· καὶ μετὰ τοῦτο ὑπέμεινε τῶντὸ τοῦτο καὶ
 ἐν Θήρῃ τοῖσι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων γεγονόσι.

- 150 Μέχρι μὲν νυν τούτου τοῦ λόγου Λακεδαιμόνιοι
 Θηραίοισι κατὰ ταῦτὰ λέγουσι· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μού-
 2 νοι Θηραῖοι ὧδε γενέσθαι λέγουσι. Γρίνος ὁ Αἰσανίου,
 ἑὼν Θήρῃ τούτου ἀπόγονος, καὶ βασιλεύων Θήρης τῆς
 νήσου, ἀπίκητο ἐς Δελφούς, ἄγων ἀπὸ τῆς πόλιος ἑκα-
 τόμβην· εἶποντο δὲ οἱ καὶ ἄλλοι τῶν πολιτηέων, καὶ δὴ
 καὶ Βάττος ὁ Πολυμνήστου, ἑὼν γένος Εὐφημίδης τῶν
 3 Μινυέων. Χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν
 Θηραίων περὶ ἄλλων, χρᾶ ἡ Πυθίη “κτίζειν ἐν Λιβύῃ
 4 πόλιν.” ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· “Ἐγὼ μὲν, ὦναξ,
 πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ, καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δέ
 τινα τῶνδε τῶν νεωτέρων κέλευε ταῦτα ποιεῖν.” ἅμα τε
 ἔλεγε ταῦτα, καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν
 5 τοσαῦτα. μετὰ δὲ ἀπελθόντες, ἀλογίην εἶχον τοῦ χρη-
 στηρίου, οὔτε Λιβύην εἰδότες ὅκου γῆς εἴη, οὔτε τολ-
 151 μῶντες ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην. Ἐπ-
 τὰ δὲ ἐτέων μετὰ ταῦτα οὐκ ἔτε την Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ
 δένδρεα πάντα σφι τὰ ἐν τῇ νήσῳ, πλὴν ἐνός, ἐξαι-
 2 νάνθη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραίοισι προέφερε ἡ
 Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην. ἐπεὶ τε δὲ κακοῦ οὐδὲν
 ἦν σφι μῆχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγγέλους, διζημέ-
 νους εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος εἴη ἐς Λιβύην.

ΟΙ. 68. 8.]

περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὗτοι, ἀπίκοντο καὶ ἐς Ἴτανον 3
 πόλιν· ἐν ταύτῃ δὲ συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρεῖ, τῷ
 οὖνομα ἔην Κορώβιος· ὃς ἔφη ὑπ' ἀνέμων ἀπενειχθεὶς
 ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην, καὶ Λιβύης ἐς Πλατέαν νήσον.
 μισθῷ δὲ τοῦτον πείσαντες ἤγον ἐς Θήρην. ἐκ δὲ Θήρης 4
 ἔπλεον κατάσκοποι ἄνδρες τὰ πρῶτα, οὐ πολλοί. κατη-
 γησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν νήσον ταύτην δὴ τὴν
 Πλατέαν, τὸν μὲν Κορώβιον λείπουσι, σιτία καταλι-
 πόντες ὅσων δὴ μηνῶν· αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν ταχίστην
 ἀπαγγελέοντες Θηραίοισι περὶ τῆς νήσου. Ἄπο- 152
 δημεόντων δὲ τούτων πλέω χρόνον τοῦ συγκειμένου τὸν
 Κορώβιον ἐπέλιπε τὰ πάντα. μετὰ δὲ νηὺς Σαμίη, τῆς
 ναύκληρος ἔην Κωλαῖος, πλέουσα ἐπ' Αἰγύπτου, ἀπη-
 νεΐχθη ἐς τὴν Πλατέαν ταύτην. πυθόμενοι δὲ οἱ Σάμιοι 2
 παρὰ τοῦ Κορωβίου τὸν πάντα λόγον, σιτία οἱ ἐνιαυτοῦ
 καταλείπουσι. αὐτοὶ δὲ ἀναχθέντες ἐκ τῆς νήσου, καὶ 3
 γλιχόμενοι Αἰγύπτου, ἔπλεον, ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτῃ
 ἀνέμῳ· καὶ, οὐ γὰρ ἀνίει τὸ πνεῦμα, Ἡρακλέας στήλας
 διεκπερήσαντες, ἀπίκοντο ἐς Ταρτησὸν, θείῃ πομπῇ
 χρεώμενοι. τὸ δὲ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον 4
 τὸν χρόνον· ὥστε ἀπονοστήσαντες οὗτοι ὀπίσω, μέγιστα
 δὴ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, ἐκ φορ-
 τίων ἐκέρδησαν, μετὰ γε Σώστρατον τὸν Λαοδάμαντος,
 Αἰγινήτην· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον. οἱ 5
 δὲ Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες, ἐξ τά-
 λαντα, ἐποίησαντο χαλκήϊον, κρητήρος Ἀργολικοῦ τρό-
 πον· περίξ δὲ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλὰὶ πρόκροσσοί εἰσι·
 καὶ ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἡραϊον, ὑποστήσαντες αὐτῷ τρεῖς
 χαλκοὺς κολοσσοὺς ἐπταπήχεας, τοῖσι γούνασι ἐρημι-
 σμένους. Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ 6
 τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φιλαίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν.

- 153 Οἱ δὲ Θηραῖοι, ἐπεὶ τε τὸν Κορώβιον λιπόντες ἐν
τῇ νήσῳ, ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἀπήγγελλον ὥς σφι
2 εἶη νῆσος ἐπὶ Λιβύῃ ἐκτισμένη. Θηραίοισι δὲ ἔαδε ἀδελ-
φεόν τε ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν, πάλῳ λαχόντα· καὶ ἀπὸ
τῶν χώρων ἀπάντων, ἐπτὰ ἐόντων, ἄνδρας· εἶναι δέ
σφρων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα Βάττον. οὕτω δὴ στελ-
λουσι δύο πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.
- 154 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι· τὰ δ' ἐπιλοιπα τοῦ
λόγου συμφέρονται ἤδη Θηραῖοι Κυρηναίοισι. Κυρη-
ναῖοι γὰρ τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραί-
3 οῖσι. λέγουσι γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ἀξὸς πόλις,
ἐν τῇ ἐγένετο Ἐτεάρχος βασιλεύς· ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμή-
τορι, τῇ οὖνομα ἦν Φρονίμη, ἐπὶ ταύτῃ ἔγημε ἄλλην
4 γυναῖκα. ἥ δὲ ἐπεσελθοῦσα ἐδικαίει εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ
μητρυιῇ τῇ Φρονίμῃ, παρέχουσά τε κακὰ, καὶ πᾶν ἐπ'
αὐτῇ μηχανωμένη· καὶ τέλος, μαχλοσύνην ἐπενείκασά
5 οἱ, πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτω. ὁ δὲ, ἀναγνω-
σθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανάτο ἐπὶ
τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων, ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος,
ἐν τῇ Ἀξῷ· τοῦτον ὁ Ἐτεάρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια,
6 ἐξορκοῖ, ἥ μὲν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεθῇ. ἐπεὶ τε δὲ
ἐξόρκωσε, ἀγαγὼν οἱ παραδιδοῖ τὴν ἐωυτοῦ θυγατέρα,
7 καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ
Θεμίσων, περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ δια-
8 λυσάμενος τὴν ξεινίην, ἐποίεε τοιάδε. παραλαβὼν τὴν
παῖδα ἀπέπλεε· ὥς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύ-
μενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοινίοισι αὐτὴν
διαδήσας κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπᾶσας δὲ ἀπίκετο
155 ἐς τὴν Θήρην. Ἐνθεῦτεν δὲ τὴν Φρονίμην παρα-
λαβὼν Πολύμνηστος, ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος
ἐπαλλακεύετο· χρόνου δὲ περιμόντος ἐξεγένετό οἱ πάϊς

OL 68. 8.]

ἰσχυρόφωνος καὶ τραυλὸς, τῷ ὄνομα ἐτέθη Βάττος, ὡς
Θηραῖοί τε καὶ Κυρηναῖοι λέγουσι· ὡς μέντοι ἐγὼ δοκέω,
ἄλλο τι· Βάττος δὲ μετωνομάσθη ἐπεὶ τε ἐς Λιβύην
ἀπίκητο, ἀπὸ τε τοῦ χρηστηρίου τοῦ γενομένου ἐν Δελ-
φοῖσι αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην
ποιεῦμενος. Λίβυες γὰρ βασιλέα Βάττον καλέουσι, καὶ 2
τούτου εἵνεκα δοκέω θεσπίζουσιν τὴν Πυθίην καλέσαι
μιν Λιβυκῇ γλώσση, εἰδυῖαν ὡς βασιλεὺς ἔσται ἐν
Λιβύῃ. ἐπεὶ τε γὰρ ἠνδρώθη οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφούς 3
περὶ τῆς φωνῆς· ἐπειρωτέοντι δέ οἱ χρᾶ ἢ Πυθίῃ τάδε·

Βάττ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων 4
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· “ὦ βα- 5
σιλεῦ, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες.” Ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· “ὦ 6
ἄναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ τῆς
φωνῆς· σὺ δέ μοι ἄλλα ἀδύνατα χρᾶς, κελεύων Λιβύην
ἀποικίζειν· τέφρ' δυνάμει; κοίη χειρί;” Ταῦτα λέγων, 7
οὐκὶ ἔπειθε ἄλλα οἱ χρᾶν. ὡς δὲ κατὰ τὰντὰ ἐθέ-
σπιζέ οἱ καὶ πρότερον, οἶχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ
Βάττος ἐς τὴν Θήρην. Μετὰ δὲ, αὐτῷ τε τούτῳ 156
καὶ τοῖσι ἄλλοισι Θηραῖοισι συνεφέρετο παλιγκότως.
ἀγνοεῦντες δὲ τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι, ἔπεμπον 2
ἐς Δελφούς περὶ τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίῃ
σφι ἔχρησε συγκτίζουσι Βάττῳ Κυρήνην τῆς Λιβύης
ἄμεινον πρήξειν. Ἀπέστελλον μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον 3
οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέροισι. πλώσαντες δὲ ἐς τὴν
Λιβύην οὗτοι, οὐ γὰρ εἶχον ὅ τι ποιέωσι ἄλλο, ὀπίσω
ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην. οἱ δὲ Θηραῖοι καταγομέ- 4
νους ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίσχυν, ἀλλ'
ὀπίσω πλώειν ἐκέλευον. οἱ δὲ, ἀναγκαζόμενοι, ὀπίσω 5
ἀπέπλων· καὶ ἔκτισαν νῆσον ἐπὶ Λιβύῃ κειμένην, τῇ

οὔνομα, ὥς καὶ πρότερον εἰρέθη, ἐστὶ Πλατέα. λέγεται δὲ ἴση εἶναι ἢ νήσος τῇ νῦν Κυρηναίων πόλι.

- 157 Ταύτην οἰκέοντες δύο ἔτεα, οὐδὲν γάρ σφι χρηστὸν συνεφέρετο, ἓνα αὐτῶν καταλιπόντες, οἱ λοιποὶ πάντες ἀπέπλεον ἐς Δελφούς. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐχρέωντο, φάμενοι οἰκέειν τε τὴν Λιβύην, καὶ οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες. ἡ δὲ Πυθίη σφι πρὸς ταῦτα χρᾶ τάδε·

Αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον,
Μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ.

- Ἀκούσαντες δὲ τούτων οἱ ἀμφὶ τὸν Βάττον, ἀπέπλων ὀπίσω· οὐ γὰρ δὴ σφεας ἀπείει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, πρὶν δὴ ἀπίκωνται ἐς αὐτὴν τὴν Λιβύην. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν νήσον, καὶ ἀναλαβόντες τὸν ἔλιπον, ἔκτισαν αὐτῆς τῆς Λιβύης χώρον ἀντίον τῆς νήσου, τῷ οὔνομα ἦν Ἀζιρις, τὸν νάπαι τε κάλλισται ἐπ' ἀμφοτέρα συγκληΐουσι, καὶ ποταμὸς τὰ ἐπὶ θύτερα παραρρέει.
- 158 Τοῦτον οἶκεον τὸν χώρον ἐξ ἔτεα· ἐβδόμῃ δὲ σφεας ἔτεϊ παραιτησάμενοι οἱ Λίβυες, ὥς ἐς ἀμείνονα χώρον ἄξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν. ἦγον δὲ σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβυες ἀναστήσαντες πρὸς ἐσπέρην· καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων ἵνα διεξιόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην τῆς ἡμέρης, νυκτὸς παρῆγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ οὔνομα Ἰρασα. ἀγαγόντες δὲ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγομένην εἶναι Ἀπόλλωνος, εἶπαν· “Ἄνδρες Ἕλληνες, ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ ὁ οὐρανὸς τέτρηται.” Ἐπὶ μὲν νυν Βάττεώ τε τοῦ οἰκιστέω τῆς ζόης, ἄρξαντος ἐπὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω, ἄρξαντος ἐκκαίδεκα ἔτεα, οἶκεον οἱ Κυρηναῖοι, ἔοντες τοσοῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην ἐστάλησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, Βάττεω

OL 68. 3.]

τοῦ Εὐδαίμονος καλεομένου, Ἑλληνας πάντας ὥρμησε
χρήσασα ἢ Πυθίῃ πλέειν συνοικήσοντας Κυρηναίοισι
Λιβύην· ἐπεκαλέοντο γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀνα-
δασμῷ. ἔχρησε δὲ ὧδε ἔχοντα·

3

Ὅς δέ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ

Γᾶς ἀναδαιομένης, μετὰ οἱ ποκά φαμι μελήσειν.

Συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην, περι- 4
ταμνόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασι-
λεὺς αὐτῶν, τῷ οὖνομα ἦν Ἀδικράν, οἷα τῆς τε χώρας
στερισκόμενοι, καὶ περιῦβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων,
πέμψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδωσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίῃ,
τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ. ὁ δὲ, συλλέξας στρατὸν Αἰγυ- 5
πτίων πολλόν, ἔπεμπε ἐπὶ τὴν Κυρήνην· οἱ δὲ Κυρηναῖοι
ἐκστρατευσάμενοι ἐς Ἰρᾶσα χώραν, καὶ ἐπὶ κρήνην Θέ-
στην, συνέβαλόν τε τοῖσι Αἰγυπτίοισι, καὶ ἐνίκησαν τῇ
συμβολῇ. ἅτε γὰρ οὐ πεπειρημένοι πρότερον οἱ Αἰγύ- 6
πτιοι Ἑλλήνων, καὶ παραχρεώμενοι, διεφθάρησαν οὕτω,
ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπενόστησαν ἐς Αἴγυπτον. ἀντὶ
τούτων Αἰγύπτιοι κατὰ ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ,
ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ.

Τούτου δὲ τοῦ Βάττεω γίνεται πάϊς Ἀρκεσίλεως 160
ὃς βασιλεύσας, πρῶτα τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφείοις ἐστα-
σίασε, ἐς ὃ μιν οὗτοι ἀπολιπόντες οἰχοντο ἐς ἄλλον
χῶρον τῆς Λιβύης· καὶ ἐπ' ἑωυτῶν βαλλόμενοι, ἔκτισαν
πόλιν ταύτην, ἣ τότε καὶ νῦν Βάρκη καλεῖται· κτίζοντες
δ' ἅμα αὐτὴν, ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας.
Μετὰ δὲ, Ἀρκεσίλεως ἐς τοὺς ὑποδεξαμένους τε τῶν 2
Λιβύων, καὶ ἀποστάντας τοὺς αὐτοὺς τούτους, ἐστρα-
τεύετο· οἱ δὲ Λίβυες δείσαντες αὐτὸν, οἰχοντο φεύγοντες
πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν Λιβύων. ὁ δὲ Ἀρκεσίλεως εἶπετο 3
φεύγουσι· ἐς οὗ ἐν Δεύκωνί τε τῆς Λιβύης ἐγένετο ἐπι-

- 4 διώκων, καὶ ἔδοξε τοῖσι Λίβυσι ἐπιθέσθαι οἱ. συμβα-
 λόντες δὲ ἐνίκησαν τοὺς Κυρηναίους τοσοῦτο, ὥστε
 ἑπτακισχιλίους ὀπλίτας Κυρηναίων ἐνθαῦτα πεσέειν.
- 8 μετὰ δὲ τὸ τρῶμα τοῦτο, Ἀρκεσίλεων μὲν κάμνοντά τε
 καὶ φάρμακον πεπωκότα ὁ ἀδελφεὸς Λέαρχος ἀποπνίγει·
 Λέαρχον δὲ ἡ γυνὴ ἡ Ἀρκεσίλεω δόλφ κτείνει, τῇ οὐ-
- 161 νομα ἦν Ἐρυξώ. Διεδέξατο δὲ τὴν βασιληΐην
 τοῦ Ἀρκεσίλεω ὁ πᾶς Βάττος, χωλὸς τε ἔων, καὶ οὐκ
 2 ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμ-
 φορὴν ἔπεμπον εἰς Δελφοὺς, ἐπειρησομένους, ὅν τινα
 3 τρόπον καταστησάμενοι κάλλιστα ἂν οἰκείουν. ἡ δὲ Πυ-
 θίη ἐκέλευε ἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκάδων καταρτιστῆρα
 ἀγαγέσθαι. αἷτεον ὦν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαντινέες
 ἔδοσαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν
- 4 Δημώνναξ. Οὗτος ὦν ὠνὴρ ἀπικόμενος εἰς τὴν Κυρήνην,
 καὶ μαθὼν ἕκαστα, τοῦτο μὲν, τριφύλους ἐποίησέ
 σφεας, τῇδε διαθείς· Θηραίων μὲν γὰρ καὶ τῶν περιόι-
 κων μίαν μοῖραν ἐποίησε· ἄλλην δὲ, Πελοποννησίων καὶ
 Κρητῶν· τρίτην δὲ, νησιωτέων πάντων· τοῦτο δὲ, τῷ
 βασιλεῖ Βάττῳ τεμένεα ἐξελὼν, καὶ ἱρωσύνας, τὰ ἄλλα
 πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, εἰς μέσον τῷ
 δήμῳ ἔθηκε.
- 162 Ἐπὶ μὲν δὴ τούτου τοῦ Βάττεω οὕτω διετέλεσε
 ὄντα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου παιδὸς Ἀρκεσίλεω πολλὴ
 2 ταραχὴ περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο. Ἀρκεσίλεως γὰρ, ὁ
 Βάττου τε τοῦ χωλοῦ καὶ Φερετίμης, οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι
 κατὰ τὰ ὁ Μαντινεὺς Δημώνναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ
- 3 τῶν προγόνων γέρεα. ἐνθεῦτεν στασιάζων ἐσσώθη, καὶ
 ἔφυγε εἰς Σάμον· ἡ δὲ μήτηρ οἱ εἰς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου
- 4 ἔφυγε. Τῆς δὲ Σαλαμίνας τοῦτον τὸν χρόνον ἐπεκράτεε
 Εὐέλθων, ὃς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμητήριον, ἐὼν ἀξιοθέ-

ΟΙ. 68. 8.]

τον, ἀνέθηκε, τὸ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ κέεται. ἀπι- 5
 κομένη δὲ παρὰ τοῦτον ἡ Φερετίμη, ἐδέετο στρατιῆς, ἡ
 κατὰξει σφέας ἐς τὴν Κυρήνην. ὁ δὲ γε Εὐέλθων πᾶν
 μᾶλλον ἢ στρατιήν οἱ ἐδίδου. ἡ δὲ, λαμβάνουσα τὸ 6
 διδόμενον, “καλὸν μὲν, ἔφη, καὶ τοῦτο εἶναι, κάλλιον
 δὲ ἐκείνο, τὸ δοῦναί οἱ δεομένην στρατιήν.” τοῦτο γὰρ 7
 ἐπὶ παντὶ τῷ διδομένῳ ἔλεγε. Τελευταίον οἱ ἐξέπεμψε
 δῶρον ὁ Εὐέλθων ἄτρακτον χρύσειον καὶ ἡλακάτην, προσ-
 ἦν δὲ καὶ εἴριον. εἰπάσης δὲ αὐτὶς τῆς Φερετίμης τὸντὸ
 ἔπος, ὁ Εὐέλθων ἔφη, “τοιούτοις γυναικάς δωρέεσθαι,
 ἀλλ’ οὐ στρατιῇ.” Ὁ δὲ Ἀρκεσίλεως, τοῦτον 163
 τὸν χρόνον ἔὼν ἐν Σάμῳ, συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ
 γῆς ἀναδασμῷ. συλλεγομένου δὲ στρατοῦ πολλοῦ,
 ἐστάλη ἐς Δελφοὺς Ἀρκεσίλεως, χρησόμενος τῷ χρη-
 στηρίῳ περὶ κατόδου. ἡ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ τάδε· “Ἐπὶ 2
 μὲν τέσσερας Βάττους, καὶ Ἀρκεσίλεως τέσσερας, ὅκτῳ
 ἀνδρῶν γενεὰς, διδοὶ ὑμῖν Λοξίης βασιλεύειν Κυρήνης·
 πλεόν μέντοι τούτου οὐδὲ πειρᾶσθαι παραινέει. Σὺ 8
 μέντοι ἡσυχος εἶναι, κατελθὼν ἐς τὴν σεωυτοῦ. ἦν δὲ
 τὴν κάμινον εὐρης· πλέην ἀμφορέων, μὴ ἐξοπτήσης τοὺς
 ἀμφορέας, ἀλλ’ ἀπόπεμπε κατ’ οὖρον. εἰ δὲ ἐξοπτήσεις 4
 τὴν κάμινον, μὴ ἐσέλθῃς ἐς τὴν ἀμφίρρυτον· εἰ δὲ
 μὴ, ἀποθανεῖαι καὶ αὐτὸς, καὶ ταῦρος ὁ καλλιστεύων.”
 Ταῦτα ἡ Πυθίη Ἀρκεσίλεω χρᾶ. ὁ δὲ, παραλαβὼν τοὺς 164
 ἐκ τῆς Σάμου, κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην· καὶ ἐπικρατήσας
 τῶν πρηγμάτων, τοῦ μαντήϊου οὐκ ἐμέμνητο, ἀλλὰ δίκας
 τοὺς ἀντιστασιώτας αἵτεε τῆς ἐωυτοῦ φυγῆς. τῶν δὲ οἱ 2
 μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλλάσσοντο, τοὺς δὲ
 τινες χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλεως ἐς Κύπρον ἀπέστειλε
 ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους μὲν νυν Κνίδιοι ἀπενειχθέντας 8
 πρὸς τὴν σφετέρην, ἐρρύσαντο, καὶ ἐς Θήρην ἀπέστει-

λαν. ἐτέρους δὲ τινὰς τῶν Κυρηναίων, ἐς πύργον μέγαν Ἀγλωμάχου καταφυγόντας ἰδιωτικόν, ὕλην περινήσας ὁ Ἀρκεσίλεως ἐνέπρησε. Μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξεργασμένοιαι τὸ μαντήϊον ἐὼν τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα εὐρόντα ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο ἐκὼν τῆς τῶν Κυρηναίων πόλιος, δειμαίνων τε τὸν κεχρημένον θάνατον, καὶ δοκέων ἀμφίρρυτον τὴν Κυρήνην εἶναι. Εἶχε δὲ γυναῖκα συγγενέα ἑωυτοῦ, θυγατέρα δὲ τοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως, τῷ οὐνομα ἦν Ἀλαζίρ· παρὰ τοῦτον ἀπικνέεται. καὶ μιν Βαρκαῖοί τε ἄνδρες, καὶ τῶν ἐκ Κυρήνης φυγάδων τινὲς, καταμαθόντες ἀγοράζοντα, κτεί-
 7 νουσί· πρὸς δὲ, καὶ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ Ἀλαζίρα. Ἀρκεσίλεως μὲν νυν, εἴτε ἐκὼν εἴτε ἄκων ἀμαρτῶν τοῦ χρησμοῦ, ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ.

- 165 Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεσίλεως ἐν τῇ Βάρκῃ διαιτᾶτο ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακόν, ἡ δὲ εἶχε αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, καὶ τᾶλλα νεμομένη, καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα· ἐπεὶ τε δὲ ἔμαθε ἐν τῇ Βάρκῃ ἀποθανόντα οἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα οἰχώκεε
 2 ἐς Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλεω εὐεργεσίαι ἐς Καμβύσεια τὸν Κύρου πεποιημέναι· οὗτος γὰρ ἦν ὁ Ἀρκεσίλεως, ὃς Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε, καὶ φόρον
 3 ἐτάξατο. Ἀπικομένη δὲ ἐς Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη, Ἀρυάνδew ἰκέτις ἔζετο, τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα· προῖσχομένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ
 166 τέθνηκε. Ὁ δὲ Ἀρυάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ὑπαρχος ὑπὸ Καμβύσειw κατεστεῶς· ὃς ὑστέρω χρόνῳ
 2 τούτων παρισεύμενος Δαρείῳ διεφθάρη. πυθόμενος γὰρ καὶ ἰδὼν Δαρεῖον ἐπιθυμόντα μνημόσυνον ἑωυτοῦ λιπέσθαι, τοῦτο τὸ μὴ ἄλλw εἷη βασιλεῖ κατεργασμένον,
 3 ἐμμέετο τοῦτον· ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. Δαρεῖος

ΟΙ 68. 8.]

μὲν γὰρ χρυσίον καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώ-
 τaton, νόμισμα ἐκόψατο· Ἀρυνάνδης δὲ ἄρχων Αἰγύπτου,
 ἀργύριον τὸντὸ τοῦτο ἐποίεε· καὶ νῦν ἐστὶ ἀργύριον
 καθαρώτατον τὸ Ἀρνανδικόν. μαθὼν δὲ Δαρειὸς μιν 4
 ταῦτα ποιεῦντα, αἰτίνην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανι-
 στέαιτο, ἀπέκτεινε. Τότε δὲ οὗτος ὁ Ἀρυνάνδης 167
 κατοικτεῖρας Φερετίμην, διδοῖ αὐτῇ στρατὸν τὸν ἐξ
 Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν·
 στρατηγὸν δὲ τοῦ μὲν πεζοῦ Ἀμασιν ἀπέδεξε, ἄνδρα
 Μαράφιον· τοῦ δὲ ναυτικοῦ Βάδρην, ἑόντα Πασαργάδην
 γένος. πρὶν δὲ ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιὴν, ὁ Ἀρυνάνδης 2
 πέμψας ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα, ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ
 Ἀρκεσίλειων ἀποκτείνας. οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑποδεκέατο 8
 πάντες· πολλὰ τε γὰρ καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ.
 πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀρυνάνδης, οὕτω δὴ τὴν στρατιὴν
 ἀπέστειλε ἅμα τῇ Φερετίμῃ. Αὕτη μὲν νυν αἰτὴ πρό- 4
 σχημα τοῦ λόγου ἐγένετο· ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς
 ἐμοὶ δοκέειν, ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ. Λιβύων γὰρ δὴ
 ἔθνεα πολλὰ καὶ παντοῖά ἐστι· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν
 ὀλίγα βασιλέος ἦν ὑπήκοα, τὰ δὲ πλέω ἐφρόντιζε
 Δαρείου οὐδέν.

Οἰκέουσι δὲ κατὰ τάδε Λίβυες. Ἀπ' Αἰγύπτου ἀρ- 168
 ξάμενοι, πρῶτοι Ἀδурμαχίδαι Λιβύων κατοικηνται· οἱ
 νόμοισι μὲν τὰ πλέω Αἰγυπτίοισι χρέωνται, ἐσθῆτα δὲ
 φορέουσι οἷον περ οἱ ἄλλοι Λίβυες. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν 2
 ψέλιον περὶ ἐκατέρῃ τῶν κνημέων φορέουσι χάλκεον·
 τὰς κεφαλὰς δὲ κομῶσαι, τοὺς φθειρας ἐπεὰν λάβωσι
 τοὺς ἐωυτῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει, καὶ οὕτω ρίπτει. οὗτοι 8
 δὲ μούνοι Λιβύων τοῦτο ἐργάζονται· καὶ τῷ βασιλεῖ
 μούνοι τὰς παρθένους μελλούσας συνοικέειν ἐπιδει-
 κνύουσι· ἡ δὲ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου

- 4 διαπαρθενέεται. παρήκουσι δὲ οὗτοι οἱ Ἀδυρμαχίδαι ἀπ' Αἰγύπτου μέχρι λιμένος, τῷ ὄννομα Πλυνός ἐστι.
- 169 Τούτων δὲ ἔχονται Γλιγάμμαι, νεμόμενοι τὴν πρὸς
2 ἐσπέρην χώραν, μέχρι Ἀφροδισιάδος νήσου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τούτου χώρῳ ἢ τε Πλατέα νήσος ἐπικέεται, τὴν ἔκτισαν Κυρηναῖοι· καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ Μενελαῖος λιμὴν ἐστι, καὶ Ἄξιρις, τὴν οἱ Κυρηναῖοι οἴκεον· καὶ τὸ σίλφιον ἄρχεται
3 ἀπὸ τούτου. παρήκει δὲ ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιος τὸ σίλφιον. νόμοισι δὲ χρέωνται
170 οὗτοι παραπλησίοισι τοῖσι ἐτέροισι. Γλιγαμμέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Ἀσβύσται. οὗτοι τὸ ὑπὲρ Κυρήνης οἰκέουσι, ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι Ἀσβύσται· τὸ γὰρ παρὰ θάλασσαν Κυρηναῖοι νέμονται.
2 τεθριπποβάται δὲ οὐκ ἦκιστα, ἀλλὰ μάλιστα Λιβύων εἰσί. νόμους δὲ τοὺς πλεῖνας μιμέεσθαι ἐπιτηδεύουσι
171 τοὺς Κυρηναίων. Ἀσβυστέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Αὐσχίσαι. οὗτοι ὑπὲρ Βάρκης οἰκέουσι, κατή-
2 κοντες ἐπὶ θάλασσαν κατ' Εὐεσπερίδας. Αὐσχισέων δὲ κατὰ μέσον τῆς χώρας οἰκέουσι Κάβαλες, ὀλίγον ἔθνος, κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατὰ Ταύχειρα πόλιν τῆς Βαρκαίης· νόμοισι δὲ τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται τοῖσι καὶ οἱ
172 ὑπὲρ Κυρήνης. Αὐσχισέων δὲ τούτων τὸ πρὸς ἐσπέρης ἔχονται Νασαμῶνες, ἔθνος ἐὼν πολλόν· οἱ τὸ θέρος καταλείποντες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ τὰ πρόβατα, ἀναβαίνουσι εἰς Αὔγिला χώρον, ὁπωριεῦντες τοὺς φοίνικας· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφές πεφύκασι, πάντες ἐόντες
2 καρποφόροι. τοὺς δὲ ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλέουσι, καὶ ἔπειτα ἐπὶ
3 γάλα ἐπιπάσσοντες, πίνουσι. γυναῖκας δὲ νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος, ἐπικοινωνοῦν αὐτέων τὴν μίξιν ποι-
εῦνται· τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται, ἐπεὰν

11. 68. 2.]

γκίπωνα προστήσονται, μίσγονται. πρῶτον δὲ γαμέοντος 4
 Νασαμῶνος ἀνδρὸς, νόμος ἐστὶ τὴν νύμφην νυκτὶ τῇ
 γρώτῃ διὰ πάντων διεξελθεῖν τῶν δαιτυμόνων μισγο-
 ιένην· τῶν δὲ ὡς ἕκαστός οἱ μιχθῇ, διδοὶ δῶρον τὸ ἀν-
 ἴχην φερόμενος ἐξ οἴκου. Ὀρκίοισι δὲ καὶ μαντικῇ 5
 χρέωνται τοιῇδε. ὀμνύουσι μὲν τοὺς παρὰ σφίσι ἄνδρας
 δικαιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομένους γενέσθαι, τούτους,
 γῶν τύμβων ἀπτόμενοι. Μαντεύονται δὲ ἐπὶ τῶν προγόν- 6
 ων φοιτέοντες τὰ σήματα, καὶ κατευξάμενοι ἐπικαί ακοι-
 μέωνται· τὸ δ' ἂν ἴδῃ ἐν τῇ ὄψει ἐνύπνιον, τούτῳ χρᾶται.
 Πίστισι δὲ τοιησίδε χρέωνται. ἐκ τῆς χειρὸς διδοὶ πιεῖν, 7
 καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει· ἣν δὲ μὴ ἔχῃσι ὑγρὸν
 μηδὲν, οἱ δὲ τῆς χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι.

Νασαμῶσι δὲ προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. οὗτοι ἐξ- 173
 απολώλασι τρόπῳ τοιῷδε. ὁ νότος σφί πνέων ἄνεμος
 τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύρνη· ἡ δὲ χώρα σφί πᾶσα
 ἐντὸς ἐούσα τῆς Σύρτιος, ἦν ἀνυδρος. οἱ δὲ, βουλευσά- 2
 μενοι, κοινῷ λόγῳ ἐστρατεύοντο ἐπὶ τὸν νότον· (λέγω
 δὲ ταῦτα τὰ λέγουσι Δίβυες·) καὶ ἐπεὶ τε ἐγίνοντο ἐν τῇ
 ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχῳσέ σφεας. ἐξαπολομένων 8
 δὲ τούτων, ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες. Τούτων 174
 δὲ κατύπερθε, πρὸς νότον ἄνεμον, ἐν τῇ θηριώδεϊ οἰκέουσι
 Γαράμαντες· οἱ πάντα ἄνθρωπον φεύγουσι, καὶ παντὸς
 ὁμιλίην· καὶ οὔτε ὄπλον ἐκτέαται ἀρήϊον οὐδὲν, οὔτε
 ἀμύνεσθαι ἐπιστέαται. Οὗτοι μὲν δὴ κατύπερθε 175

οἰκέουσι Νασαμῶνων· τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται
 τὸ πρὸς ἐσπέρης Μάκαι· οἱ λόφους κείρονται, τὸ μὲν
 μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν κείροντες ἐν χροῖ· ἐς δὲ τὸν πόλεμον στρουθῶν 2
 καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν 3
 Κίνυψ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου καλυμένου Χαρίτων, ἐς

- ἡ θάλασσαν ἐκδιδοί. ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς
 ἰσησί ἐστι, εὐούσης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης
 Διβύης ψιλῆς. ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι 180
 176 κόσιοι εἰσι. Μακέων δὲ τούτων ἐχόμενοι Γινδῶν
 εἰσι· τῶν αἱ γυναῖκες περισφύρια δερμάτων πολλὰ
 ἐκάσθη φορέει, κατὰ τοιόνδε τι, ὥς λέγεται· κατ' ἄνδρα
 ἕκαστον μιχθέντα περισφύριον περιδέεται· ἢ δ' ὡς
 πλείστα ἔχη, αὕτη ἀρίστη δέδοκται εἶναι, ὥς ὑπὸ πλει-
 177 στων ἀνδρῶν φιληθεῖσα. Ἀκτὴν δὲ προέχουσαν
 ἐς τὸν πόντον τούτων τῶν Γινδάνων νέμονται Λωτοφάγοι
 2 οἱ τὸν καρπὸν μῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζῶουσι.
 δὲ τοῦ λωτοῦ καρπὸς ἐστὶ μέγαθος ὅσον τε τῆς σχίνου
 γλυκύτητα δὲ, τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος. ποι-
 εῦνται δὲ ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου οἱ Λωτοφάγοι καὶ οἶνον.
 178 Λωτοφάγων δὲ τὸ παρὰ θάλασσαν ἔχονται Μάχλυνες
 τῷ λωτῷ μὲν καὶ οὗτοι χρεώμενοι, ἀτὰρ ἤσσαν γε
 2 τῶν πρότερον λεχθέντων. κατήκουσι δὲ ἐπὶ ποταμῶν
 μέγαν τῷ οὐνομα Τρίτων ἐστί. ἐκδιδοί δὲ οὗτος ἐς λίμ-
 νην μεγάλην Τριτωνίδα· ἐν δὲ αὐτῇ νῆσος ἔνι, τῇ οὐνομα
 3 Φλά. ταύτην δὲ τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι φασὶ λόγιον
 179 εἶναι κτίσαι. Ἔστι δὲ καὶ ὁδε λόγος λεγόμενος·
 Ἰήσονα, ἐπεὶ τέ οἱ ἐξεργάσθη ὑπὸ τῷ Πηλίφῃ ἢ Ἀργῶν,
 ἐσθόμενον ἐς αὐτὴν ἄλλην τε ἐκατόμβην, καὶ δὴ καὶ
 τρίποδα χάλκεον, περιπλῶειν Πελοπόννησον, βουλόμενον
 ἐς Δελφοὺς ἀπικέσθαι· καὶ μιν, ὥς πλείοντα γενέσθαι
 κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἄνεμον βορρῆν, καὶ ἀποφέρειν
 2 πρὸς τὴν Διβύην· πρὶν δὲ κατιδέσθαι γῆν, ἐν τοῖσι βρά-
 χεσι γενέσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος. καὶ οἱ ἀπορέοντες
 τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα, καὶ κελεύει
 τὸν Ἰήσονα ἐωυτῷ δοῦναι τὸν τρίποδα· φάμενόν σφ
 3 καὶ τὸν πόρον δέξιν, καὶ ἀπήμονας ἀποστελέειν. πειθο-

ΟΙ. 68. 8.]

μένου δὲ τοῦ Ἰήσονος, οὕτω δὴ τὸν τε διέκπλοον τῶν
 βραχέων δεικνύναι τὸν Τρίτωνά σφι, καὶ τὸν τρίποδα
 θεῖναι ἐν τῷ ἑωυτοῦ ἱρῷ· ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίποδι,
 καὶ τοῖσι σὺν Ἰήσωνι σημήναντα τὸν πάντα λόγον, ὥς
 “ ἐπεὰν τὸν τρίποδα κομίσηται τῶν ἐγγόνων τις τῶν ἐν
 τῇ Ἀργοῖ συμπλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας οἰκῆσαι
 περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην Ἑλληνίδας πᾶσαν εἶναι
 ἀνάγκην.” ταῦτα ἀκούσαντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν
 Διβύων, κρύψαι τὸν τρίποδα. Τούτων δὲ ἔχονται 180
 τῶν Μαχλύων Αὐσεῖς. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυες πέριξ
 τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι· τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει
 ὁ Τρίτων. καὶ οἱ μὲν Μάχλυες τὰ ὀπίσω κομέουσι τῆς
 κεφαλῆς· οἱ δὲ Αὐσεῖς τὰ ἔμπροσθε. Ὅρτῃ δὲ ἐνιαυσίῃ
 Ἀθηναίης αἱ παρθένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι μάχονται
 πρὸς ἀλλήλας λίθοισι τε καὶ ξύλοισι, τῇ αὐθυγενεῖ θεῷ
 λέγουσαι τὰ πάτρια ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην καλέομεν.
 τὰς δὲ ἀποθνησκούσας τῶν παρθένων ἐκ τῶν τρωμάτων, ἃ
 ψευδοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνείναι αὐτὰς μάχε-
 σθαι, τὰδε ποιέουσι· κοινῇ παρθένον τὴν καλλιστεύουσαν
 ἐκάστοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ
 Ἑλληνικῇ, καὶ ἐπ’ ἄρμα ἀναβιβάσαντες, περιάγουσι τὴν
 λίμνην κύκλῳ. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρθέ-
 νους, πρὶν ἢ σφι Ἑλλήνας παροικισθῆναι, οὐκ ἔχω
 εἶπαι· δοκέω δ’ ὦν Αἰγυπτίοισι ὄπλοισι κοσμέεσθαι
 αὐτάς. ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κράνος
 φημὶ ἀπῆχθαι ἐς τοὺς Ἑλλήνας. Τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ
 Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης·
 καὶ μιν μεμφθεῖσάν τι τῷ πατρὶ, δοῦναι ἑωυτὴν τῷ Διὶ·
 τὸν δὲ Δία ἑωυτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγατέρα. ταῦτα μὲν
 λέγουσι. Μίξιν δὲ ἐπῖκοινον τῶν γυναικῶν ποιέονται, ὃ
 οὔτε συνοικέοντες, κτηνηδόν τε μισγόμενοι. ἐπεὰν δὲ 10

γυναικὶ τὸ παιδίον ἄδρὸν γένηται, συμφοιτέουσιν εἰς τὸν αὐτὸ οἱ ἄνδρες τρίτου μηνός, καὶ τῷ ἂν οἴκη τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου παῖς νομίζεται.

- 181 Οὗτοι μὲν οἱ παραθαλάσσιοι τῶν Νομάδων Λιβύων εἰρέαται. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἐς μεσόγαιαν ἡ θηριώδης ἐστὶ Λιβύη· ὑπὲρ δὲ τῆς θηριώδους, ὀφρύη ψάμμης κατῆκει, παρατείνουσα ἀπὸ Θηβέων τῶν Αἰγυπτιέων ἐπὶ Ἡρακλεΐας στήλας. ἐν δὲ τῇ ὀφρύῃ ταύτῃ μάλιστα διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, ἄλός ἐστι τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους ἐν κολωνοῖσι· καὶ ἐν κορυφῇσι ἐκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοιτίζει ἐκ μέσου τοῦ ἄλός ὕδωρ ψυχρὸν καὶ γλυκύ. περὶ δὲ αὐτὸ ἄνθρωποι οἰκέουσι ἔσχατοι πρὸς τῆς ἐρήμου, καὶ ὑπὲρ τῆς θηριώδους.
- 4 Πρῶτοι μὲν, ἀπὸ Θηβέων διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, Ἀμμωνιοί, ἔχοντες τὸ ἱρὸν ἀπὸ τοῦ Θηβαίου Διός· καὶ γὰρ τὸ ἐν Θήβῃσι, ὥς καὶ πρότερον εἴρηται μοι, κριοπρόσωπον τοῦ Λιὸς τῷγαλμά ἐστι. τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφι ὕδωρ κρηναῖον ἐόν· τὸ τὸν μὲν ὄρθρον γίνεται χλιαρὸν, ἀγορῆς δὲ πληθυνούσης ψυχρότερον· μεσαμβρίῃ τέ ἐστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν· τηνικαῦτα δὲ ἄρδουσι τοὺς κήπους· ἀποκλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπῖεται τοῦ ψυχροῦ, ἐς οὗ δύεται τε ὁ ἥλιος, καὶ τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν· ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὼν ἐς τὸ θερμόν ἐς μέσας νύκτας πελάζει· τηνικαῦτα δὲ ζέει ἀμβολάδην·
- 6 παρέρχονται τε μέσαι νύκτες, καὶ ψύχεται μέχρι ἐς ἡῶ.
- 182 ἐπὶ κλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη καλεῖται Ἡλίου. Μετὰ δὲ Ἀμμωνίους, διὰ τῆς ὀφρύης τῆς ψάμμου, δι' ἀλλέων δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, κολωνός τε ἄλός ἐστι ὁμοίος τῷ Ἀμμωνίῳ, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι· τῷ δὲ χώρῳ τούτῳ ὄνομα Αὔγιλά ἐστι. ἐς τοῦτον τὸν χώρον οἱ Νασαμώνες ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας φοιτέ-

ΟΙ. 68. 3.]

ουσι. Ἄπο δὲ Αὐγίλων, διὰ δέκα ἡμερέων ἀλλέων 183
 ὁδοῦ, ἕτερος ἀλὸς κολωνός, καὶ ὕδωρ, καὶ φοίνικες καρ-
 ποφόροι πολλοὶ, κατὰπερ καὶ ἐν τοῖσι ἐτέροισι· καὶ
 ἄνθρωποι οἰκέουσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι οὖνομα Γαράμαντες
 ἐστι, ἔθνος μέγα ἰσχυρῶς· οἱ ἐπὶ τὸν ἄλα γῆν ἐπιφο-
 ρέοντες, οὕτω σπεύρουσι· συντομώτατον δ' ἐστὶ ἐς τοὺς
 Λωτοφάγους, ἐκ τῶν τριήκοντα ἡμερέων ἐς αὐτοὺς ὁδός
 ἐστὶ· ἐν τοῖσι καὶ οἱ ὀπισθονόμοι βόες γίνονται· ὀπισθο- 2
 νόμοι δὲ διὰ τόδε εἰσὶ· τὰ κέρεα ἔχουσι κεκυφότα ἐς τὸ
 ἔμπροσθε· διὰ τοῦτο ὀπίσω ἀναχωρέοντες, νέμονται· ἐς 3
 γὰρ τὸ ἔμπροσθε οὐκ οἶοί τέ εἰσι, προεμβαλλόντων ἐς
 τὴν γῆν τῶν κερέων· ἄλλο δὲ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν 4
 ἄλλων βοῶν ὅτι μὴ τοῦτο, καὶ τὸ δέρμα ἐς παχύτητά τε
 καὶ τρίψιν. Οἱ Γαράμαντες δὲ οὗτοι τοὺς Τρωγλοδύτας 5
 Αἰθίοπας θηρεύουσι τοῖσι τεθρίπποισι. οἱ γὰρ Τρωγλο-
 δύται Αἰθίοπες πόδας τάχιστοι ἀνθρώπων πάντων εἰσὶ,
 τῶν ἡμεῖς πέρι λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν. σιτέ- 6
 ονται δὲ οἱ Τρωγλοδύται ὄφεις καὶ σαύρας, καὶ τὰ τοιαῦτα
 τῶν ἐρπετῶν. γλῶσσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην
 νενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασι, κατὰπερ αἱ νυκτερίδες.

Ἄπο δὲ Γαραμάντων δι' ἀλλέων δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, 184
 ἄλλος ἀλὸς τε κολωνός, καὶ ὕδωρ· καὶ ἄνθρωποι περὶ
 αὐτὸν οἰκέουσι, τοῖσι οὖνομά ἐστι Ἀτάραντες· οἱ ἀν-
 ὄνυμοί εἰσι μῦνοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. ἀλέσι 2
 μὲν γὰρ σφί ἐστι Ἀτάραντες οὖνομα, ἐνὶ δὲ ἐκάστω
 αὐτῶν οὖνομα οὐδὲν κέεται. οὗτοι τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι 3
 καταρέωνται, καὶ πρὸς τούτοισι πάντα τὰ αἰσχρὰ λοιδο-
 ρέονται, ὅτι σφέας καίων ἐπιτρίβει, αὐτοὺς τε τοὺς
 ἀνθρώπους, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. Μετὰ δὲ, δι' ἀλλέων 4
 δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, ἄλλος κολωνός ἀλὸς, καὶ ὕδωρ, καὶ
 ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχεται δὲ τοῦ ἀλὸς τού- 5

τον ἥντις τῇ οὐνοῦ ἐστὶ Ἄτλας· ἐστὶ δὲ στενωπὸν καὶ
κατωτέρως παύσῃ· ὑψηλὸν δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται, ὡς
ταῖς κορυφαῖς αὐτοῦ οὐκ οἶα τε εἶναι ἰδέσθαι· οὐδέποτε
καὶ αὐτὰς καταλείπειν κίβητα, οὔτε θέρεος, οὔτε χειμῶνος.

135 τὰ οὖτα τῶν κεικῶ τῷ εὐρεσθῇ λέγουσι εἰ ἐπιχώριοι εἶναι.
ἐπεὶ τούτων τῷ οὐρεσι αἱ ἀνδραγαθὶ οὗτοι ἐκώσυνται ἐγέ-
νηται· καλεῖσθαι γὰρ δὴ Ἄτλαντες. λέγουσιν δὲ οὔτε
136 αὐτῶν οὐδὲν εὐρεσθῆναι, οὔτε ἐνέγκαι ὁρᾶν. Μί-
τρα μὲν δὴ τῶν Ἄτλαντων τούτων, ἔχω τὰ σὺνδράματα
τῶν ἐν τῇ λίμνῃ κατακείμενων καταλέξαι· τὸ δ' ἀπὸ
2 τούτων οὐκ ἐστὶ λίπας δ' ἀνὴρ ἢ ὀφρὴν μέχρι Ἡρακλήων
ἐπὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὰ ἔξω ταύτης· ἐστὶ δὲ ἀλός τε μέταλ-
λου ἐν αὐτῇ καὶ θεῶν ἡμερέων ὄψιν, καὶ ἀνθρώποι οἰκί-
3 σματα. τὰ δὲ καὶ αὐτῶν τούτων ἐπὶ ἐκ τῶν ἀλίνων χόνδρων
κατακείμενα. ταῦτα γὰρ ἦδη τῆς λαχίης ἀνομβρά ἐστι·
καὶ καὶ δὴ τῶν αὐτῶν κίβητος αἱ τοῖχοι εἶναι αἰῶνες, εἰ ἔν.
4 καὶ δὲ αἱ αὐτὰ καὶ λευκοὶ καὶ πορφύρεοι τὸ εἶδος
αὐτῶν εἶναι. Ὑπερ δὲ τῆς ὀφρὴς ταύτης, τὸ πρὸς νότον
καὶ ἀνατολὴν τῆς λαχίης, εὐπρεπὲς καὶ ἀνδρὸς καὶ ἀθη-
5 νος καὶ ἀνομβρίας καὶ ἀξυλίας ἐστὶ ἡ χώρα· καὶ ἱκμάδος
ἐστὶ ἐν αὐτῇ καὶ οὐδὲν.

136 ὣν μὲν μετὰ τῆς Τριτανίδος λίμνης ἀπ' Αἰ-
γύπτου νομαῖες εὐπὶ ἀροσφάγει τε καὶ γαλακτοπόται
137 λίπας· καὶ θηλείων τε βοῶν οὐ τι γενέμενοι, διότι περ
3 καὶ δὲ Αἰγύπτου, καὶ δὲ οὐ τρέφοντες. βοῶν μὲν νυν
θηλείων οὐδ' αἱ Κυπριαίων γυναῖκες διακίβησι πατέεσθαι,
διὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἴσιν, ἀλλὰ καὶ νοστείας αὐτῇ καὶ
ἑταίρας ἐταρτελοῦσι· αἱ δὲ τῶν Βαρβαίων γυναῖκες οὐδὲ
οὐκ οὐκ τῶν βοῶν γενέσθαι. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἔχει.

137 Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρην τῆς Τριτανίδος λίμνης οὐκέτι
νομαῖες εὐπὶ λίπας, οὐδὲ νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρεώ-

ΟΙ. 68. 3.]

μενοι, οὐδὲ κατὰ τὰ παῖδιά ποιεῦντες οἶόν τι καὶ οἱ νομάδες ἐώθασι ποιεῖν. οἱ γὰρ δὴ τῶν Λιβύων νομάδες, 2 εἰ μὲν πάντες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως τοῦτο εἶπαι· ποιεῦσι δὲ αὐτῶν συχνοὶ τοιάδε· τῶν παιδίων τῶν σφετέρων, ἐπεὰν τετραέτεα γένηται, οἷσπῃ προβάτων καίουσι τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας· μετεξέτεροι δὲ αὐτῶν, τὰς ἐν τοῖσι κροτάφοισι· τοῦδε εἵνεκα, ὥς μὴ σφεας ἐς τὸν πάντα χρόνον καταρρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλῆται. καὶ διὰ τοῦτό σφεας λέγουσι εἶναι ὑγιηροτάτους. 3 εἰσὶ γὰρ ὥς ἀληθέως οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιηρότατοι, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἶπαι, ὑγιηρότατοι δ' ὦν εἰσὶ. ἦν δὲ καίουσι τὰ 4 παῖδιά σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος· τράγου οὖρον σπείσαντες ῥύονται σφεα. λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Λίβυες. Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἷδε. 188 ἐπεὰν τοῦ ὠτὸς ἀπάρξωνται τοῦ κτήνεος, ῥιπτεύουσι ὑπὲρ τὸν δόμον· τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἀποστρέφουσι τὸν αὐχένα αὐτοῦ. θύουσι δὲ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ μούνοισι. τούτοις μὲν νυν πάντες Λίβυες θύουσι· ἀτὰρ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες, τῇ Ἀθηναίῃ μάλιστα, μετὰ δὲ, τῷ Τρίτῳ καὶ τῷ Ποσειδῶνι. Τὴν δὲ 189 ἄρα ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰγίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ τῶν Λιβυσσέων ἐποίησαντο οἱ Ἕλληνες. πλὴν γὰρ ἡ 2 ὅτι σκυτίνη ἢ ἐσθῆς τῶν Λιβυσσέων ἐστὶ, καὶ οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων αὐτῇσι οὐκ ὀφίεις εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντινοι· τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατὰ τὸν νότον ἑσταλται. καὶ δὴ καὶ τὸ 3 οὖνομα κατηγορεῖ, ὅτι ἐκ Λιβύης ἦκει ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων· αἰγίας γὰρ περιβάλλονται ψιλὰς περὶ τὴν ἐσθῆτα θυσανωτὰς αἱ Λίβυσσαι, κεχριμένας ἐρευθεδάνῳ· ἐκ δὲ τῶν αἰγέων τουτέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν. Δοκέει δ' ἐμοί γε καὶ ἡ ὁλολυγὴ ἐν 4

- ἱροῖσι ἐνθαῦτα πρῶτον γενέσθαι· κάρτα γὰρ ταύτῃ
 χρέωνται αἱ Λίβυσσαι, καὶ χρέωνται καλῶς. Καὶ τέσ-
 σερας ἵππους συζευγύναι παρὰ Λιβύων οἱ Ἕλληνες
 190 μεμαθήκασιν. Θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας
 οἱ νομάδες κατὰπερ οἱ Ἕλληνες, πλὴν Νασαμώνων.
 οὔτοι δὲ κατημένους θάπτουσι· φυλάσσουντες, ἐπεὶ
 ἀπίη τὴν ψυχὴν, ὅπως μιν κατίσουσιν, μηδὲ ὑπτίως ἀπο-
 2 θανέεται. Οἰκήματα δὲ σύμπληκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνερ-
 μένων περὶ σχοίνους ἐστὶ, καὶ ταῦτα περιφορητά.
 νόμοισι μὲν τοιούτοις οὔτοι χρέωνται.
- 191 Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, Αὐ-
 σέων ἔχονται ἀροτῆρες ἤδη Λίβυες, καὶ οἰκίας νομί-
 ζοντες ἐκτῆσθαι, τοῖσι οὖνομα κέεται Μάξυες· οἱ τὰ
 ἐπιδεξιὰ τῶν κεφαλέων κομώουσι, τὰ δ' ἐπαριστερὰ κεί-
 2 ρουσι· τὸ δὲ σῶμα χρίονται μίλτῳ. φασὶ δὲ οὔτοι εἶναι
 τῶν ἐκ Τροίης ἀνδρῶν. Ἡ δὲ χώρα αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ
 τῆς Λιβύης ἢ πρὸς ἐσπέρην, πολλῶ θηριωδεστέρα τε
 3 καὶ δασυτέρα ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ
 δὴ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμουσι,
 ἔστι ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώδης, μέχρι τοῦ Τρίτωνος
 ποταμοῦ· ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἡ τῶν
 4 ἀροτῆρων, ὀρεινὴ τε κάρτα καὶ δασέα καὶ θηριώδης. καὶ
 γὰρ οἱ ὄφιοι οἱ ὑπερμεγάβες καὶ οἱ λέοντες κατὰ τού-
 τους εἰσὶ, καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ ἄρκτοι, καὶ ἀσπίδες
 τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρα ἔχοντες· καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ
 οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχον-
 τες, ὥς δὴ λέγονται γε ὑπὸ Λιβύων, καὶ οἱ ἄγριοι ἄνδρες,
 καὶ γυναῖκες ἄγριαι, καὶ ἄλλα πλήθει πολλὰ θηρία ἀκα-
 192 τάψευστα. Κατὰ τοὺς Νομάδας δὲ ἐστὶ τούτων
 οὐδὲν, ἀλλ' ἄλλα τοιάδε· πύγαργοι, καὶ ζορκάδες, καὶ
 βουβάλιες, καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ τὰ κέρα ἔχοντες, ἀλλὰ

ΟΙ. 68. 2.]

ἄλλοι ἄποτοι· οὐ γὰρ δὴ πίνουσι· καὶ ὄρνεις, τῶν τὰ
 κέρα τοῖσι Φοῖνιξι οἱ πῆχες ποιεῦνται· μέγαθος δὲ τὸ 2
 θηρίον τοῦτο κατὰ βοῦν ἐστὶ· καὶ βασσάρια, καὶ ὕαινοι,
 καὶ ὕστριχες, καὶ κριοὶ ἄγριοι, καὶ δίκτυες, καὶ θῶες,
 καὶ πάνθηρες, καὶ βόρνες, καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε
 τριπῆχες χερσαῖοι, τῇσι σαύρησι ἐμφερέεστατοι· καὶ
 στρουθοὶ κατάγαιοι, καὶ ὄφεις σμικροὶ, κέρας ἐν ἑκαστος
 ἔχοντες. ταῦτά τε δὴ αὐτόθι ἐστὶ θηρία, καὶ ἄπερ τῇ 3
 ἄλλῃ, πλὴν ἐλάφου τε καὶ ὕδρος ἀγρίου· ἐλαφος δὲ καὶ
 ὕδρος ἄγριος ἐν Λιβύῃ πάμπαν οὐκ ἐστὶ. μυῶν δὲ γένεα 4
 τριξὰ αὐτόθι ἐστὶ· οἱ μὲν, δίποδες καλέονται· οἱ δὲ,
 ζεγέριες· τὸ δὲ οὖνομα τοῦτό ἐστι μὲν Λιβυκόν, δύναται
 δὲ κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, βουνοί· οἱ δὲ, ἐχινέες. εἰσὶ 5
 δὲ καὶ γαλαὶ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, τῇσι Ταρτησσίῃσι
 ὁμοιόταται. Τοσαῦτα μὲν νυν θηρία ἢ τῶν Νομάδων
 Λιβύων γῇ ἔχει, ὅσον ἡμεῖς ἱστορούμεντες ἐπὶ μακρότατον
 οἰοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι.

Μαζύων δὲ Λιβύων Ζαῦηκες ἔχονται, τοῖσι αἱ γυ- 193
 ναῖκες ἡνιοχεῖσι τὰ ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον. Τού- 194
 των δὲ Γύζαντες ἔχονται, ἐν τοῖσι μέλι μὲν πολλὸν
 μέλισσαι κατεργάζονται, πολλῷ δ' ἔτι πλέον λέγεται
 δημιουργοὺς ἀνδρας ποιέειν. μιλιτῶνται δ' ὧν πάντες 2
 οὗτοι, καὶ πιθηκοφαγέουσιν· οἱ δὲ σφί ἀφθονοὶ ὅσοι ἐν
 τοῖσι οὖρεσι γίνονται. Κατὰ τούτους δὲ λέγουσι 195

Καρχηδόνιοι κέεσθαι νῆσον τῇ οὖνομα εἶναι Κύρανιν·
 μῆκος μὲν διηκοσίων σταδίων, πλάτος δὲ στερινήν, δια-
 βατὸν ἐκ τῆς ἡπείρου· ἐλαιῶν τε μεστήν καὶ ἀμπέλων.
 λίμνην δὲ ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς αἰ παρθένου τῶν ἐπιχω- 2
 ρίων πτεροῖσι ὀρνίθων κεχριμένοισι πίσση ἐκ τῆς ἱλῦος
 ψῆγμα ἀναφέρουσι χρυσοῦ. Ταῦτα εἰ μὲν ἐστὶ ἀληθῶς 3
 οὐκ οἶδα, τὰ δὲ λέγεται γράφω. εἷη δ' ἂν πᾶν ὅκου καὶ

- ἐν Ζακύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσσαν ἀναφερομένην
 4 αὐτὸς ἐγὼ ὤρεον. εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτόθι,
 ἡ δὲ ὧν μεγίστη αὐτέων ἐβδομήκοντα ποδῶν πάντη,
 βάθος δὲ διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοιντὸν κατιεῖσι ἐπ'
 ἄκρῳ μυρσίην προσδήσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι
 τῇ μυρσίῃ πίσσαν, ὁδμὴν μὲν ἔχουσιν ἀσφάλτου, τὰ
 5 δ' ἄλλα τῆς Περικῆς πίσεως ἀμείνω. ἐσχέουσι δὲ ἐς
 λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης· ἐπεὰν δὲ ἀθροί-
 σωσι συχνήν, οὕτω ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου
 6 καταχέουσι. ὃ τι δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν
 ἰὼν, ἀναφαίνεται ἐν τῇ θλάσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὥς τέσ-
 σερα στάδια ἀπὸ τῆς λίμνης. οὕτω ὦν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
 νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ κειμένης οἰκότα ἐστὶ ἀληθὲς.
 196 Λέγουσι δὲ καὶ τάδε Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης
 χώρον τε καὶ ἀνθρώπους ἕξω Ἑρακλήϊων στηλέων κα-
 τοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλωνται τὰ
 φορτία, θέντες αὐτὰ ἐπεξῆς παρὰ τὴν κυματωγὴν,
 ἐσβάντες ἐς τὰ πλοῖα, τύφειν καπνόν· τοὺς δ' ἐπιχω-
 ρίους, ἰδομένους τὸν καπνόν, λέναι ἐπὶ τὴν θάλασσαν·
 καὶ ἔπειτα ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέναι, καὶ ἐξανα-
 2 χωρεῖν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων. τοὺς δὲ Καρχηδονίους
 ἐκβάντας, σκέπτεσθαι· καὶ ἦν μὲν φαίνεται σφι ἄξιος
 ὁ χρυσὸς τῶν φορτίων, ἀπελόμενοι ἀπαλλάσσονται· ἦν
 δὲ μὴ ἄξιος, ἐσβάντες ὀπίσω ἐς τὰ πλοῖα κατέαται· οἱ
 δὲ προσελθόντες ἄλλον πρὸς ὧν ἔθηκαν χρυσόν, ἐς οὗ
 3 ἂν πείθωσι. ἀδικεῖν δὲ οὐδετέρους· οὔτε γὰρ αὐτοῖς
 τοῦ χρυσοῦ ἄπτεσθαι πρὶν ἂν σφι ἀπισωθῇ τῇ ἀξίῃ τῶν
 φορτίων, οὐτ' ἐκείνους τῶν φορτίων ἄπτεσθαι πρότερον
 ἢ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι.
 197 Οὗτοι μὲν εἰσι τοὺς ἡμεῖς ἔχομεν Λιβύων ὀνομά-
 σαι· καὶ τούτων οἱ πολλοὶ βασιλέος τοῦ Μήδων οὔτε

ΟΙ. 68. 3.]

τι νῦν οὔτε τότε ἐφρόντιζον οὐδέν. Τόσον δὲ ἔτι ἔχω 2
εἰπεῖν περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὅτι τέσσερα ἔθνεα νέμεται
αὐτήν, καὶ οὐ πλέω τούτων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν· καὶ τὰ
μὲν δύο αὐτόχθονα τῶν ἐθνέων, τὰ δὲ δύο, οὐ. Λίβυες 3
μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες· οἱ μὲν τὰ πρὸς βορέῳ, οἱ
δὲ τὰ πρὸς νότου τῆς Λιβύης οἰκέοντες· Φοίνικες δὲ καὶ
Ἕλληνες, ἐπήλυδες. Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν 198
εἶναι τις ἢ Λιβύη σπουδαίη, ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ
παραβληθῆναι, πλὴν Κίνυπος μούνης· τὸ γὰρ δὴ αὐτὸ
οὖνομα ἢ γῇ τῷ ποταμῷ ἔχει. αὕτη δὲ ὁμοίῃ τῇ ἀρίστῃ 2
γεῶν Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν· οὐδὲ οἶκε οὐδὲν τῇ
ἄλλῃ Λιβύῃ. μελάγγαιός τε γάρ ἐστι, καὶ ἔπυδρος 3
πίδαξι· καὶ οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδέν, οὔτε ὄμ-
βρον πλέω πιωῦσα δεδήληται· ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς
Λιβύης. τῶν δὲ ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταῦτά μέτρα τῇ 4
Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται. ἀγαθὴ δὲ γῇ καὶ τὴν Εὐε-
σπερίται νέμονται· ἐπ' ἑκατοστὰ γὰρ, ἐπεὰν αὕτῃ ἑωυ-
τῆς ἀριστα ἐνείκη, ἐκφέρει· ἢ δὲ ἐν τῇ Κίνυπι, ἐπὶ
τριηκόσια. Ἐχει δὲ καὶ ἡ Κυρηναίη χώρα, εἰούσα 199
ὑψηλοτάτῃ ταύτης τῆς Λιβύης τὴν οἱ Νομάδες νέμονται,
τρεις ὥρας ἐν ἑωυτῇ ἀξίας θούματος. πρῶτα μὲν γὰρ 2
τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὄργα ἀμᾶσθαι τε καὶ
τρυγᾶσθαι· τούτων δὲ συγκεκομισμένων, τῶν ὑπερθα-
λασσιδίων χώρων τὰ μέσα ὄργα συγκομίζεσθαι, τὰ
βουνούς καλέουσι· συγκεκόμισται τε οὗτος ὁ μέσος
καρπὸς, καὶ ὁ ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς πεπαίνεται τε
καὶ ὄργα. ὥστε ἐκπέποται τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶ- 3
τος καρπὸς, καὶ ὁ τελευταῖος συμπαραγίνεται. οὕτω ἐπ'
ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ὁπώρα ἐπέχει. Ταῦτα μὲν νυν
ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

Οἱ δὲ Φερεσίμης τιμωροὶ Πέρσαι, ἐπεὶ τε ἐκ τῆς 200

Αἰγύπτου σταλέντες ὑπὸ τοῦ Ἀρυάνδεω ἀπίκατο εἰς τὴν
 Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν, ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδο-
 ναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ Ἀρκεσίλεω· τῶν δέ,
 πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς
 2 λόγους. ἐνθαῦτα δὲ ἐπολιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας
 ἐννέα, ὀρύσσοντές τε ὀρύγματα ὑπόγαια φέροντα εἰς τὸ
 3 τεῖχος, καὶ προσβολὰς καρτεράς ποιούμενοι. τὰ μὲν νυν
 ὀρυγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι ὧδε
 ἐπιφρασθεῖς· περιφέρων αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τείχους προ-
 4 σίσχε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος. τὰ μὲν δὴ ἄλλα
 ἔσκε κωφὰ πρὸς ἃ προσίσχε, κατὰ δὲ τὰ ὀρυσσόμενα
 5 ἤχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. ἀντορύσσοντες δ' ἂν
 ταύτῃ οἱ Βαρκαῖοι ἔκτεινον τῶν Περσέων τοὺς γεωρυ-
 χέοντας· τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη· τὰς δὲ προσβο-
 201 λὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. Χρόνων δὲ δὴ
 πολλῶν τριβομένων, καὶ πιπτόντων ἀμφοτέρων πολλῶν
 καὶ οὐκ ἦσσαν τῶν Περσέων, Ἀμασις, ὁ στρατηγὸς τοῦ
 2 πεζοῦ, μηχανᾶται τοιάδε. μαθὼν τοὺς Βαρκαίους, ὥς
 κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἰρετοὶ εἶεν, δόλῳ δὲ αἰρετοί,
 3 ποιέει τοιάδε. νυκτὸς τάφρην ὀρύξας εὐρέην, ἐπέτεινε
 ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς· κατύπερθε δὲ ἐπιπολῆς τῶν
 ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε, ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπε-
 4 δον. ἅμα ἡμέρῃ δὲ εἰς λόγους προεκαλέετο τοὺς Βαρκαί-
 ους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, εἰς ὃ σφι ἔαδε ὁμολο-
 5 γίῃ χρήσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποιεῦντο τοιήνδε
 τινὰ, ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὅρκια· “ἔς τ'
 ἂν ἡ γῇ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὅρκιον κατὰ χώραν·
 καὶ Βαρκαίους τε ὑποτελέειν φάναι ἀξίην βασιλεῖ, καὶ
 6 Πέρσας μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρκαίων.” Μετὰ
 δὲ τὸ ὅρκιον, Βαρκαῖοι μὲν, πιστεύσαντες τούτοις, αὐτοί
 τε ἐξήϊσαν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν πολεμίων ἔων παριέναι

OL. 68. 8.]

ἐς τὸ τεῖχος τὸν βουλόμενον, τὰς πύλας πάσας ἀνοίξαν-
τες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρήξαντες τὴν κρυπτὴν γέφυραν, ἡ
ἔθεον ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν
ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμπεδορκοῖεν, ταμόντες τοῖσι
Βαρκαίοισι χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῆ
μένῃ κατὰ τὰ τότε εἶχε· καταρρήξασι δὲ, οὐκέτι ἔμενε
τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν.

Τοὺς μὲν νυν αἰτιωτάτους τῶν Βαρκαίων ἡ Φερε- 202
τίμη, ἐπεὶ τέ οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, ἀνεσκο-
λόπισε κύκλῳ τοῦ τεύχεος· τῶν δὲ σφί γυναικῶν τοὺς
μαζοὺς ἀποταμοῦσα περιέστιξε καὶ τούτοισι τὸ τεῖχος.
τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ληΐην ἐκέλευσε θέσθαι 2
τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτῶν ἦσαν Βαττιάδαι τε καὶ
τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι· τούτοισι δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρεψε
ἡ Φερετίμη. Τοὺς ὧν δὴ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων 203
οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι ἀπήεσαν ὀπίσω· καὶ ἐπεὶ
τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν, οἱ Κυρηναῖοι
λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος.
διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, Βάρης μὲν ὁ τοῦ ναυτικοῦ 2
στρατοῦ στρατηγὸς ἐκέλευε αἰρέειν τὴν πόλιν, Ἀμασις
δὲ ὁ τοῦ πεζοῦ οὐκ ἔα· “ἐπὶ Βάρκην γὰρ ἀποσταλῆναι
μούνην Ἑλληνίδα πόλιν.” ἐς δὲ διεξελθούσι, καὶ ἰζομέ- 3
νοισι ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθον, μετεμέλησέ σφί οὐ
σχοῦσι τὴν Κυρήνην, καὶ ἐπειρῶντο τὸ δεύτερον παριέ-
ναι ἐς αὐτήν· οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ περιώρεον. τοῖσι δὲ 4
Πέρσῃσι, οὐδενὸς μαχομένου, φόβος ἐνέπεσε· ἀποδρα-
μύντες δὲ ὅσον ἐξήκοντα στάδια, ἔζοντο. ἰδρυθέντι δὲ
τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ ἦλθε παρὰ Ἀρυνάνδεω ἄγγελος,
ἀποκαλέων αὐτούς. οἱ δὲ Πέρσαι Κυρηναίων δεθέντες 5
ἐπὶ δὴ σφί δοῦναι, ἔτυχον· λαβόντες δὲ ταῦτα, ἀπαλ- 6
λίσσοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον. παραλαβόντες δὲ τὸ ἐνθεῦ-

- τεν αὐτοὺς Λίβυες, τῆς τε ἐσθῆτος εἵνεκα καὶ τῆς σκευῆς
 τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευσαν,
 204 ἐς δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπικέατο. Οὗτος ὁ Περσέων
 στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτῳ ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε.
 τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τούτους δὲ ἐκ
 τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλέα·
 βασιλεὺς δέ σφι Δαρεῖος ἔδωκε τῆς Βακτρίας χώρας
 2 κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ οὖνομα ἔθεντο
 Βάρκην, ἥπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν οἰκευμένη ἐν τῇ γῇ
 205 τῇ Βακτρίῃ. Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὖ τὴν ζόην
 κατέπλεξε. ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης, τισαμένη
 τοὺς Βαρκαίους, ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε
 2 κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέξεσε. ὥς ἄρα ἀνθρώποισι
 αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται.
 ἡ μὲν δὴ Φερετίμης τῆς Βάττεω τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη
 τιμωρίη ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

**LIST OF BOOKS,
FOR SCHOOL AND COLLEGE USE,**

PUBLISHED BY

**MESSRS. JOHN HENRY AND JAMES PARKER,
OXFORD;**

AND 377, STRAND, LONDON.

JELF'S GREEK GRAMMAR.

A GRAMMAR of the GREEK LANGUAGE, chiefly from the Text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, M.A., Student of Ch. Ch., Oxford. 2 vols. 8vo. *Second Edition*, 11. 10s.

** * This Grammar is now in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and most other public schools.*

Just published. Third edition, 8vo., cloth, 12s.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR.

A LATIN GRAMMAR for the Use of SCHOOLS. By PROFESSOR MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. 8vo. uniform with JELF'S "Greek Grammar."

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England; the present edition contains an index to the authors quoted.

THE ANNALS OF ENGLAND;

AN EPTOME OF ENGLISH HISTORY,

From Cotemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records.

Vol. I. From the Roman Era to the end of the Plantagenets. Cl., 5s.

Vol. II. From Accession of House of Lancaster to Charles I. Cl., 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cl., 5s.

Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.

TEXTS WITH SHORT NOTES.

THE Texts of the OXFORD POCKET CLASSICS are now issued with Short Notes, calculated as well for the use of Schools as for members of the Universities.

SOPHOCLES						s.	d.
AJAX, (with short Notes,)	1	0
ELECTRA	1	0
CEdIPUS REX	1	0
CEdIPUS COLONEUS	1	0
ANTIGONE	1	0
PHILOCTETES	1	0
TRACHINIAE	1	0

The Text separately. One vol., cloth, 3s.

The Notes separately. One vol., cloth, 3s.

ÆSCHYLUS,

PROMETHEUS VINCTUS, (with short Notes,)	1	0
SEPTEM CONTRA THEBAS	1	0
PERSÆ	1	0
AGAMEMNON	1	0
CHOEPHORÆ	1	0
EUMENIDES	1	0
SUPPLICES	1	0

The Text separately. One vol., cloth, 3s.

The Notes separately. One vol., cloth, 3s. 6d.

EURIPIDES,

HECUBA, (with short Notes,)	1	0
MEDEA	1	0
HESPERES	1	0

TEXTS WITH SHORT NOTES, &c.—continued.

						s.	d.
PHOENISSÆ	1	0
HIPPOLYTUS	1	0
ALCESTIS	1	0

The Text separately. One vol., cloth, 3s. 6d.

The Notes separately. One vol., cloth, 3s.

DEMOSTHENES,

DE CORONA, (<i>with short Notes</i> ,)	2	0
ÆSCHINES IN CTESIPHONTEM	2	0

VIRGIL,

The BUCOLICS, (<i>with short Notes</i> ,)	1	0
The GEORGICS	2	0
The ÆNEID	1	0

HORACE,

ODES and EPODES, (<i>with short Notes</i> ,)	...	2	0
SATIRES	...	1	0
EPISTLES and ARS POETICA	...	1	0

The Text separately. One vol., cloth, 2s.

The Notes separately. One vol., cloth, 2s.

SALLUST,

JUGURTHA, (<i>with short Notes</i> ,)	...	1	6
CATILINE	...	1	0
CORNELIUS NEPOS, (<i>with short Notes</i> ,)	...	1	6
PHÆDRUS, (<i>with short Notes</i> ,)	...	1	0
HOMER, FIRST SIX BOOKS OF ILLAD, (<i>with short Notes</i> ,)	...	2	0

mac 45

1928

